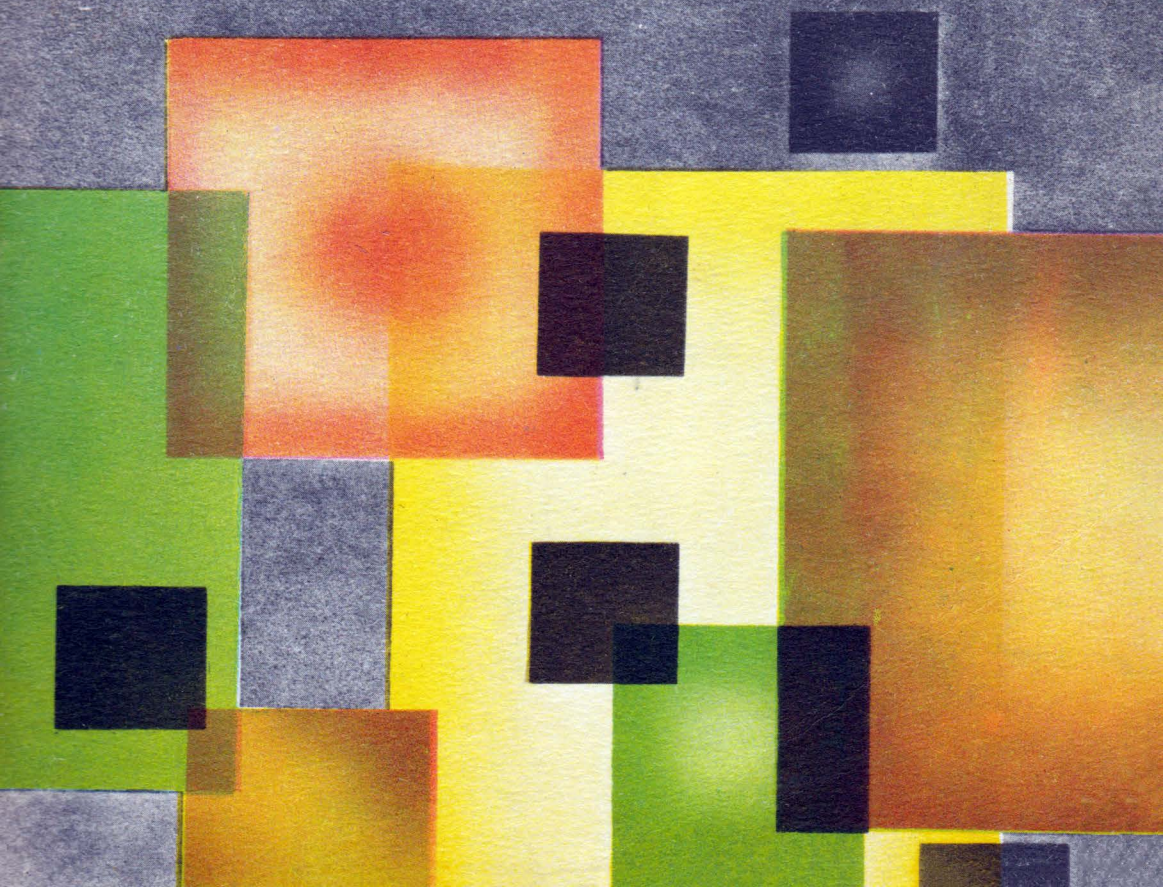

CRISTIAN LUPU

ȘTEFAN STĂNCESCU

MICROPROCESOARE

CIRCUITE • PROIECTARE

CRISTIAN I. MICROPROCESOARE FĂNCESCU

CIRCUITE • PROIECTARE

MICROPROCESOARE

CIRCUITE • PROIECTARE

EDITURA MILITARĂ, BUCUREȘTI, 1984

CRISTIAN LUPU

ȘTEFAN STĂNCESCU

MICROPROCESOARE

CIRCUITE • PROIECTARE

Apărând în această ediție de importanță deosebită în dezvoltarea economiei românești în următoarea etapă, în Direcțiile Centrului și al XXI-lea al Partidului Comunist Român se apreciază că industria electronică va pătrunde masiv în întreaga activitate economică-socială, cu o orientare predominantă spre dezvoltarea producției de componente electronice, mijloace de automatizare, roboți și componente de electronică industrială și profesională.

Realizările obținute în domeniile automatizării, electronizării, robotizării materializează preocuparea constantă a partidului și statului nostru pentru introducerea tehnicii fier de vîrf în cele mai diverse secțiuni de activitate, ce se caracterizează în esență prin orientarea strategiei economice în direcția creșterii rolului factorilor înaintați în dezvoltarea economiei românești. „Avînd în vedere tendințele generale ale dezvoltării mondiale, și în forța industriei noastre socialiste — sublinia în cuvîntul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român —, se impune să acordăm o atenție deosebită noii revoluții tehnico-stimulilor, astfel încît industria românească, întreaga economie să se ridice la nivelul celor mai noi și avansate cuceriri ale științei și tehnicii contemporane”.

Microprocesorul — element de vîrf ale electronicii actuale — constituie elemente principale utilizate în aplicațiile de automatizare, electronizare, robotizare. Din multitudinea produselor realizate cu microprocesoare, în general produse de microelectronică, evoluază rapid, demonstrînd o constantă creștere a performanțelor. Aplicațiile lor se face, de asemenea, într-un ritm accelerat, în domenii din cele mai diverse, suscitînd interesul unei categorii din ce în ce mai largi de utilizatori.

Punînd în evidență elemente de nouitate în domeniu, prezentați volum își propune să abordeze problematica legată de utilizarea microprocesoarelor într-o multitudine de specialități tehnice. Sînt descrise noi circuite LSI, precum și aspecte specifice de proiectare a microcalculatoarelor cum sînt cele referitoare la construirea unităților de discuri flexibile. Se insistă asupra proiectării modulare a microcalculatoarelor, manieră ce poate conduce la creșterea eficienței în aplicarea tehnicii microprocesoarelor.

Am apreciat cu plăcere realizarea acestui volum din familia de circuite a microprocesorului Z80, considerat ca unul din cele mai avansate deosebite în comparație cu celelalte microprocesoare de generația actuală. În acest volum sînt prezentate circuitele

EDITURA MILITARĂ, BUCUREȘTI, 1986

Coperta: V. ILIE

Ilustrație: GH. DUNĂREANU

MICROPROCESOARE

CIRCUITE • PROIECTARE

EDITURA MILITARĂ, BUCUREȘTI, 1986

CUVÎNT ÎNAINTE

Apreciind rolul deosebit de important al electronicii în dezvoltarea economiei românești în următoarea etapă, în Directivele Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român se apreciază că industria electronică va pătrunde masiv în întreaga activitate economico-socială, cu o orientare preponderentă spre dezvoltarea producției de componente electronice, mijloace de automatizare, echipamente de electronică industrială și profesională.

Realizările obținute în domeniile automatizării, electronizării, robotizării materializează preocuparea constantă a partidului și statului nostru pentru introducerea tehnicilor de vîrf în cele mai diverse sectoare de activitate, ce se caracterizează în esență prin orientarea strategiei economice în direcția creșterii rolului factorilor intensivi în dezvoltarea economiei românești. „Avînd în vedere tendințele generale ale dezvoltării mondiale, cît și forța industriei noastre socialiste — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român —, se impune să acordăm o atenție deosebită noii revoluții tehnico-științifice, astfel încît industria românească, întreaga economie să se ridice la nivelul celor mai noi și avansate cuceriri ale științei și tehnicii contemporane”¹.

Microprocesoarele — exponente de vîrf ale electronicii actuale — constituie elemente principale utilizate în acțiunile de automatizare, electronizare, robotizare. Mai mult, produsele realizate cu microprocesoare, în general produsele de microelectronică, evoluează rapid, demonstrînd o continuă creștere a performanțelor. Aplicarea lor se face, de asemenea, într-un ritm accelerat, în domenii din cele mai diverse, suscitînd interesul unei categorii din ce în ce mai largi de utilizatori.

Punînd în evidență elemente de noutate în domeniu, prezentul volum își propune să adîncească problematica legată de utilizarea microprocesoarelor într-o multitudine de specialități tehnice. Sînt descrise noi circuite LSI, precum și aspecte specifice de proiectare a microcalculatoarelor cum sînt cele referitoare la conectarea unităților de discuri flexibile. Se insistă asupra proiectării modulare a microcalculatoarelor, manieră ce poate conduce la creșterea eficienței în aplicarea tehnicii microprocesoarelor.

Am apreciat utilă prezentarea în primul rînd a familiei de circuite a microprocesorului Z80, considerat ca avînd performanțe deosebite în comparație cu celelalte microprocesoare de aceeași categorie. În continuare s-au descris circuitele

¹ Nicolae Ceaușescu, *România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate*, vol. 28, Editura Politică, București, 1985, p. 34.

specifice pentru cuplarea unităților de discuri flexibile la microcalculatoare, cunoscut fiind rolul important al acestor echipamente periferice, care, asociate cu sistemele de operare, oferă posibilitatea implementării unor aplicații complexe. Pentru a veni în sprijinul utilizatorilor, am prezentat un exemplu de microcalculator modular realizat pe baza circuitelor descrise. În aceeași idee au fost incluse și anexele care cuprind programe, precum și schemele unui microcalculator personal realizat cu Z80.

În elaborarea lucrării am căutat să-i conferim acesteia un pronunțat caracter practic pentru a o face cât mai utilă specialiștilor direct implicați în realizarea sau folosirea dispozitivelor de comandă cu microprocesoare, echipamentelor pentru conducerea și dirijarea armamentului și tehnicii de luptă, frecvent întâlnite în aviație, marină, radiolocație, transmisiuni, alte domenii.

Se pune astfel la dispoziția inginerilor electroniști, automatiști, ciberneticienilor, atât militari cât și civili, un instrument eficient în procesul de proiectare, realizare și exploatare a variatelor dispozitive construite cu microprocesoare.

Autorii aduc mulțumiri tuturor celor care i-au sprijinit în definitivarea lucrării, inginerului Eugen Mărăcineanu pentru elaborarea schemelor calculatorului prezentat în Anexa E. Cu acest prilej exprimăm încă o dată mulțumi- rile noastre Editurii Militare pentru înțelegerea, sollicitudinea manifestate pe tot parcursul pregătirii lucrării.

AUTORII

În cadrul proiectului de dezvoltare a calculatoarelor electronice, realizarea de echipamente periferice este o activitate esențială. În acest context, proiectarea și realizarea de echipamente periferice pentru microcalculatoare reprezintă o sarcină complexă și necesită o abordare sistematică. Acest document prezintă un exemplu de microcalculator modular realizat pe baza circuitelor descrise în capitolele anterioare. Scopul principal este de a oferi un instrument util și eficient pentru inginerii electroniști, automatiști și ciberneticieni, atât militari cât și civili, în procesul de proiectare, realizare și exploatare a variatelor dispozitive construite cu microprocesoare.

Autorii aduc mulțumiri tuturor celor care i-au sprijinit în definitivarea lucrării, inginerului Eugen Mărăcineanu pentru elaborarea schemelor calculatorului prezentat în Anexa E. Cu acest prilej exprimăm încă o dată mulțumi- rile noastre Editurii Militare pentru înțelegerea, sollicitudinea manifestate pe tot parcursul pregătirii lucrării.

¹ Nicolae Ciamparu, România pe drumul modernizării tehnicii militare, Editura Militară, București, 1985, p. 24.

FAMILIA DE CIRCUITE Z80

Familia de circuite Z80 conține unitatea centrală de tipul UC-Z80 și diverse dispozitive de intrare/ieșire, I/E, de uz general. Funcțiile clasice ale unui sistem cu microprocesor (I/E paralelă, I/E serie, numărare/temporizare și acces direct la memorie) se pot implementa ușor cu circuite din această familie, conectând la UC-Z80 circuitele: PIO-Z80, pentru comanda I/E paralele, SIO-Z80 sau DART-Z80, pentru comanda I/E serie, CTC-Z80, pentru realizarea funcțiilor de numărare/temporizare, și DMA-Z80 pentru comanda accesului direct la memorie.

Vom descrie în continuare componentele mai des utilizate ale familiei Z80: UC-Z80, PIO-Z80, CTC-Z80 și SIO-Z80.

1.1. UNITATEA CENTRALĂ PE 8 BIȚI UC-Z80

Unitățile centrale de tipul Z80 (Z80, Z80A, Z80B, Z80L) sînt considerate microprocesoare într-o singură capsulă, făcînd parte din generația a treia, cu performanțe superioare în comparație cu celelalte microprocesoare de 8 biți din aceeași categorie.

În figura 1.1 este prezentată schema bloc a unui microprocesor Z80. Procesorul e organizat în jurul unei magistrale interne avînd ca elemente de bază o unitate aritmetică-logică pe 8 biți, UAL, registre, circuitele de comandă a magistrelor de date și adrese, registrul de instrucțiuni împreună cu circuitele pentru decodificarea și comanda unității centrale. Prelucrarea fiecărei instrucțiuni începe cu extragerea ei din memorie și încărcarea în registrul de instrucțiuni. După decodificare, circuitele de comandă generează toate semnalele necesare pentru citirea/scrierea datelor din/în registre, comandă UAL și asigură toate semnalele de comandă ex-

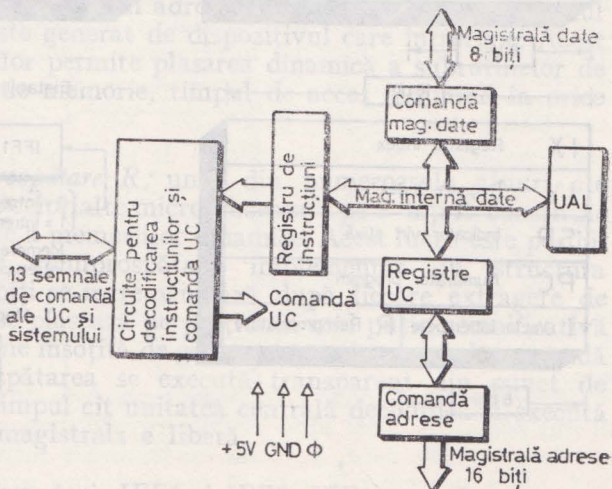

Fig. 1.1. Schema bloc a unității centrale UC-Z80

terne microprocesorului. Registrele interne, accesibile programatorului, sînt împărțite în două seturi de cîte șase registre generale ce pot fi folosite individual, ca registre de 8 biți, sau perechi, ca registre de 16 biți. Acumulatorul și registrul cu indicatorii de condiții sînt, de asemenea, dublate.

UC-Z80 mai conține un indicator al virfului de stivă, *Stack Pointer*, un numărător de program, două registre index, un registru numărător pentru reîmprospătarea memoriei dinamice externe și un registru pentru memorarea întreruperilor. Unitatea centrală are nevoie pentru alimentare de o singură tensiune, +5V. Semnalele externe sînt decodificate și sincronizate, ceea ce permite interfațarea directă a microprocesorului cu memorii și circuite periferice standard.

1.1.1. REGISTRELE UNITĂȚII CENTRALE UC-Z80

În figura 1.2 sînt date cele trei grupuri de registre din cadrul UC-Z80. Primul grup este alcătuit din două seturi identice de registre de 8 biți, registrele principale (de exemplu A, B) și registrele secundare (de exemplu A', B'). După cum se vede în figură, ambele seturi sînt compuse dintr-un acumulator, un registru cu indicatorii de condiții și șase registre generale de lucru. Transferul datelor între cele două seturi de registre se poate

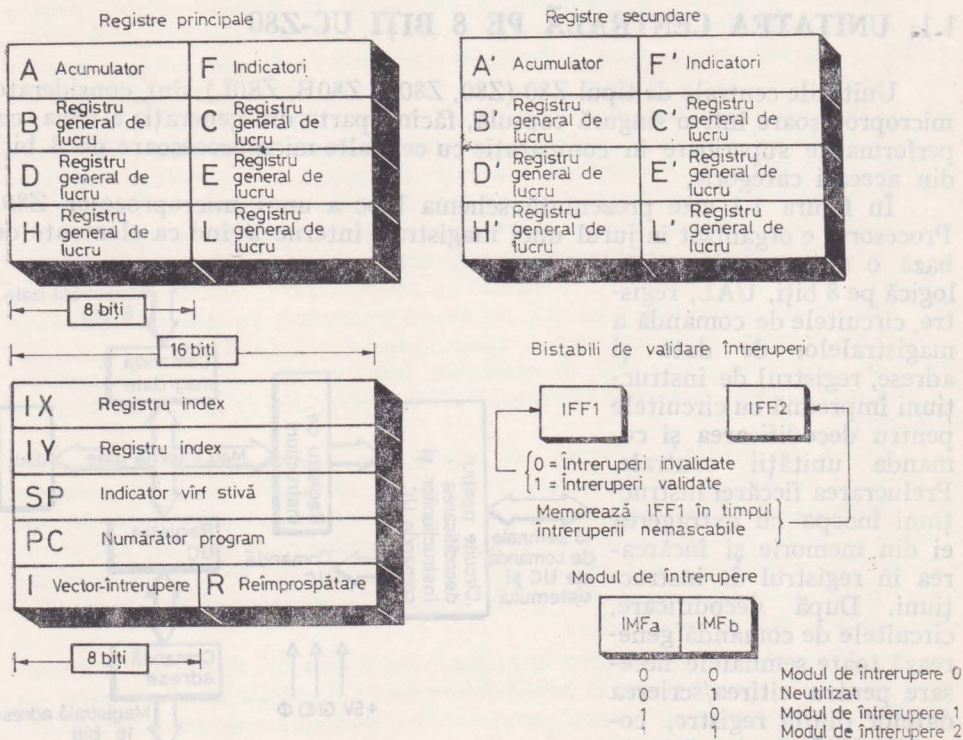

Fig. 1.2. Registrele UC-Z80

face cu ajutorul unor instrucțiuni *Exchange*. Existența celor două seturi identice de registre permite un răspuns mai rapid la întreruperi și o implementare eficientă a unor tehnici de programare, cum este prelucrarea în *foreground/background*. De asemenea, se poate afirma că această structură de registre simplifică programarea, în special pentru sistemele cu multă memorie ROM și puțină memorie RAM.

Al doilea grup de registre constă din șase registre cu funcții specializate, specifice unităților centrale. Aceste registre sînt:

Numărătorul de program, PC, Program Counter; păstrează adresa de 16 biți a instrucțiunii curente ce se extrage din memorie. PC este incrementat automat după ce conținutul său se transferă în *buffer*-ul care comandă liniile de adrese externe. Atunci cînd în program apare un salt, se invalidează acțiunea circuitului intern de incrementare, în PC încărcîndu-se noua valoare a adresei de salt.

Indicatorul vârfului de stivă, SP, Stack Pointer; păstrează adresa de 16 biți a vârfului stivei plasate oriunde în memoria RAM externă. Zona din memoria RAM utilizată ca stivă este organizată pe principiul „ultimul-întrat, primul-ieșit” (*LIFO — Last-In First-Out*).

Registrele index, IX și IY; cele două registre sînt destinate păstrării unor adrese de bază utilizabile în modul de adresare indexată. În această adresare, registrul index conține adresa unei zone de memorie, baza. Deplasamentul, un număr cu semn exprimat în complement față de 2, este specificat prin intermediul unui octet suplimentar adăugat la instrucțiunile indexate.

Registrul pentru vectorul-întrerupere, I; UC-Z80 poate funcționa într-un mod de tratare a întreruperilor cînd, ca răspuns la o cerere de întrerupere, se execută o instrucțiune de apel indirect la orice locație de memorie. Registrul I păstrează cei mai semnificativi 8 biți ai adresei indirecte, în timp ce octetul cel mai puțin semnificativ este generat de dispozitivul care întrerupe. Acest mod de tratare a întreruperilor permite plasarea dinamică a subrutinelor de serviciu, oriunde în spațiul de memorie, timpul de acces rămînînd în orice situație minim.

Registrul pentru reîmprospătare, R; unul din numeroasele atuuri ale microprocesorului Z80 în fața celorlalte microprocesoare pe 8 biți îl constituie posibilitatea conectării directe a memoriilor dinamice. Acest lucru este posibil datorită mecanismului de reîmprospătare implementat în structura UC-Z80. Registrul R de 7 biți se incrementează după fiecare extragere de instrucțiune. Conținutul lui se plasează pe porțiunea mai puțin semnificativă a magistralei de adrese, acțiune însoțită de generarea unui semnal de comandă a reîmprospătării. Reîmprospătarea se execută transparent din punct de vedere al utilizatorului, pe timpul cît unitatea centrală decodifică și execută instrucțiunea extrasă, cînd magistrala e liberă.

Bistabili de validare întreruperi, IFF1 și IFF2; IFF1 semnalează starea de validare sau invalidare a întreruperilor în timp ce IFF2 stochează temporar

valoarea lui IFF1, pe timpul tratării întreruperii nemascabile. Poziționarea celor doi bistabili pe „1” și pe „0” se face prin program cu ajutorul instrucțiunilor EI, respectiv DI.

Bistabilii de mod întrerupere, IMFa și IMFb; codifică unul din cele trei moduri de lucru în întreruperi ale UC-Z80. Stabilirea modului de lucru se face prin program cu ajutorul instrucțiunilor IM 0, IM 1 sau IM 2.

1.1.2. SISTEMUL DE ÎNTRERUPERI

UC-Z80 acceptă două semnale de întrerupere: $\overline{\text{NMI}}$, întreruperea nemascabilă, și $\overline{\text{INT}}$, întrerupere mascabilă validată selectiv prin program. La întreruperea nemascabilă Z80 răspunde într-un singur mod, în timp ce pentru întreruperea mascabilă există trei moduri de tratare. $\overline{\text{NMI}}$ este prioritară față de $\overline{\text{INT}}$.

La inițializare bistabilii IFF1 și IFF2 sînt forțați pe zero, ceea ce echivalează cu invalidarea întreruperilor; în această stare microprocesorul nu acceptă întreruperi mascabile. Întreruperile se validează prin poziționarea bistabililor IFF1 și IFF2 pe „1” cu ajutorul instrucțiunii EI. Orice întrerupere în așteptare va putea fi servită numai după execuția instrucțiunii care urmează după EI. Întârzierea de o instrucțiune este utilă atunci cînd după EI se execută o instrucțiune de revenire. În cazul în care UC-Z80 acceptă o întrerupere, IFF1 și IFF2 sînt aduși pe „0”, inhibîndu-se astfel acceptarea unor alte întreruperi pînă la o nouă instrucțiune EI.

Așa cum am menționat, destinația lui IFF2 este de a memora temporar starea lui IFF1 la apariția unei întreruperi nemascabile cînd, pentru prevenirea celorlalte întreruperi, IFF1 se forțează pe „0”. Mai mult, la execuția unei instrucțiuni LD A, I sau LD A, R starea lui IFF2 este transcrisă în indicatorul de paritate, ceea ce permite testarea sau memorarea ei și deci, implicit, refacerea prin program a valorii inițiale a lui IFF1. O altă cale, cea obișnuită, de a reface starea precedentă întreruperii nemascabile este prin execuția unei instrucțiuni de revenire din întreruperea nemascabilă, RETN.

Întreruperea nemascabilă nu poate fi invalidată prin program fiind acceptată în orice situație de UC-Z80. $\overline{\text{NMI}}$ se rezervă de obicei pentru evenimente prioritare, cum este căderea de tensiune. La apariția semnalului $\overline{\text{NMI}}$, dacă semnalul $\overline{\text{BUSRQ}}$ nu e activ, microprocesorul ignoră în ciclul de extragere următor codul instrucțiunii inițiind un restart la locația 0066H. La această adresă se găsește, în general, secvența de serviciu a întreruperii nemascabile.

Z80 poate fi programat pentru a răspunde la întreruperile mascabile într-unul din modurile 0, 1 sau 2, memorate cu ajutorul bistabililor IMFa și IMFb. Cele trei moduri sînt descrise în continuare.

Modul 0. Este compatibil cu procedurile de întrerupere ale microprocesorului 8080. În acest mod de întrerupere dispozitivul periferic poate plasa pe magistrala de date, în ciclul de tratare a întreruperii, orice instrucțiune. Deci, ideea procedurală este că instrucțiunea următoare nu se mai extrage din memorie, fiind furnizată de dispozitivul care întrerupe. În general, ac eas-

ta e o instrucțiune *restart*, deoarece perifericul trebuie să asigure plasarea pe magistrala de date a unui singur octet. Instrucțiunile de restart realizează apeluri de subrutine plasabile la opt locații fixe în pagina zero de memorie. Desigur, dispozitivul care întrerupe poate genera orice cod de instrucțiune, de exemplu o instrucțiune CALL formată din trei octeți pentru apel la orice locație de memorie. Precizăm, de asemenea, că la inițializare UC-Z80 intră automat în modul 0.

Modul 1. Este foarte asemănător cu modul de răspuns la întreruperea nemascabilă. Diferența principală constă în faptul că se execută un restart la locația 0038H în loc de 0066H.

Modul 2. Este cel mai puternic mod de răspuns al microprocesorului Z80: cu un singur octet furnizat de dispozitivul care întrerupe se poate executa un *apel indirect* la orice locație de memorie.

Pentru a folosi acest mod de tratare a întreruperilor programatorul trebuie să scrie o tabelă cu adresele de început ale fiecărei rutine de serviciu. Tabela poate fi localizată în orice zonă a memoriei. La acceptarea unei întreruperi UC-Z80 formează un *pointer* de 16 biți cu ajutorul căruia ia din tabelă adresa rutinei de serviciu corespunzătoare dispozitivului care întrerupe. Cei mai semnificativi 8 biți ai *pointer*-ului sînt dați de conținutul registrului I încărcat în prealabil (la inițializare I=0). Cei mai puțin semnificativi 8 biți vor fi generați de periferic, cu observația că, deoarece ultimul bit trebuie să fie zero, sînt necesari de fapt numai 7. De aici rezultă că adresele de început ale subrutinelor de serviciu vor fi plasate în tabelă întotdeauna la adrese pare. În figura 1.3 se înfățișează procedura de tratare a întreruperii în modul 2: după ce dispozitivul periferic care întrerupe generează porțiunea cea mai puțin semnificativă a *pointer*-ului, UC-Z80 salvează automat în stivă numărătorul de program, obține din tabelă adresa de început a subrutinei de serviciu și efectuează un salt la această adresă.

Dispozitivele periferice din seria Z80 permit implementarea unui sistem de întreruperi care să lucreze în modul 2 asigurînd în acest scop generarea automată a vectorului de întrerupere pe timpul unui ciclu de achitare. De asemenea, menționăm că dispozitivele care întrerup pot fi conectate în lanț,

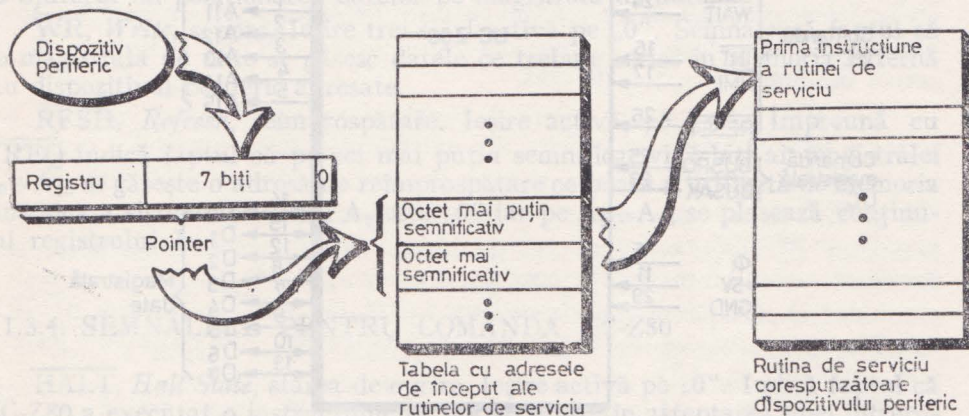

Fig. 1.3. Procedura de tratare a întreruperii în modul 2

prioritatea fiind determinată de poziția fizică în lanț. Fiecare circuit are o intrare de validare a întreruperilor, IEI, și o ieșire de validare a întreruperilor, IEO, către următorul dispozitiv. Primul dispozitiv din lanț, prioritar, trebuie să aibă intrarea IEI cablată la „1”. Comanda semnalului IEO în funcție de IEI și de întreruperea locală este asigurată de toate circuitele periferice din seria Z80.

1.1.3. DESCRIEREA CONEXIUNILOR EXTERNE ALE UC-Z80

UC-Z80 este fabricat într-o capsulă de tip DIL, *Dual In-Line*, cu 40 de conexiuni externe. În figura 1.4 sînt indicate toate aceste conexiuni externe grupate pe funcțiuni: magistralele de adrese și de date, semnalele pentru comanda sistemului, unității centrale și magistralei UC-Z80, precum și ceasul și alimentarea microprocesorului. Vom descrie în continuare aceste semnale.

1.1.3.1. MAGISTRALA DE ADRESE

$A_0 \div A_{15}$, *Address Bus*. Ieșiri trei-stări active pe „1”. Magistrala de adrese de 16 biți permite adresarea unei memorii externe de maximum 64 Kocteți și a intrării/ieșirii, I/E. Deoarece I/E se adresează cu cei mai puțin semnifica-

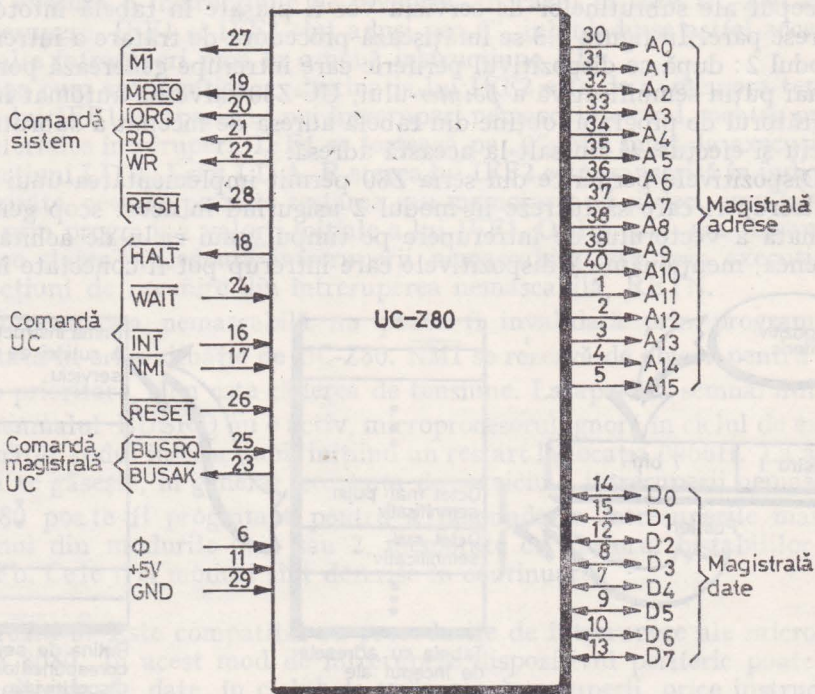

Fig. 1.4. Conexiunile externe ale UC-Z80

tivi 8 biți, se pot selecta 256 *port*-uri de intrare, respectiv 256 *port*-uri de ieșire. Pe timpul acțiunii de reîmprospătare a memoriilor dinamice cei mai puțin semnificativi 7 biți conțin adresa de reîmprospătare.

1.1.3.2. MAGISTRALA DE DATE

$D_0 \div D_7$, *Data Bus*. Intrări/ieșiri trei-stări active pe „1”. Magistrala de date e utilizată pentru vehicularea bidirecțională a datelor între UC-Z80, memoria externă și dispozitivele de I/E.

1.1.3.3. SEMNALELE PENTRU COMANDA SISTEMULUI

$\overline{M1}$, *Machine Cycle One*, primul ciclu-mașină. Ieșire activă pe „0”. Indică, atunci când apare împreună cu semnalul $\overline{MREQ}$, primul ciclu al execuției unei instrucțiuni, ciclul de extragere din memorie a codului-operație. Dacă apare în conjuncție cu $\overline{IORQ}$, semnifică începutul unui ciclu de achitare a întreruperii.

$\overline{MREQ}$, *Memory Request*, cerere la memorie. Ieșire trei-stări activă pe „0”. Semnalează că pe magistrala de adrese s-a poziționat o adresă ce va fi utilizată într-o operație de citire sau scriere în memoria externă.

$\overline{IORQ}$, *Input/Output Request*, cerere de I/E. Ieșire trei-stări activă pe „0”. Indică poziționarea pe octetul mai puțin semnificativ al magistralei $A_0 \div A_{15}$ a unei adrese ce va fi folosită într-o operație de citire sau scriere în dispozitivele de I/E. Dacă este generat împreună cu $\overline{M1}$ semnaleză, pe timpul execuției unui ciclu de achitare a întreruperii, momentul când vectorul de răspuns poate fi plasat pe magistrala de date.

$\overline{RD}$, *Read*, citire. Ieșire trei-stări activă pe „0”. Indică faptul că UC-Z80 vrea să citească date din memoria externă sau dintr-un dispozitiv de I/E. Memoria sau dispozitivul adresat utilizează acest semnal pentru a valida cu ajutorul lui poziționarea datelor pe magistrala de date.

$\overline{WR}$, *Write*, scriere. Ieșire trei-stări activă pe „0”. Semnalează faptul că pe magistrala de date se găsesc datele ce trebuie scrise în memoria externă sau dispozitivul periferic adresate.

$\overline{RFSH}$, *Refresh*, reîmprospătare. Ieșire activă pe „0”. Împreună cu $\overline{MREQ}$ indică faptul că pe cei mai puțin semnificativi 7 biți ai magistralei $A_0 \div A_{15}$ se găsește o adresă de reîmprospătare ce poate fi utilizată de memoria dinamică a sistemului. Bitul A_7 este „0” iar pe $A_8 \div A_{15}$ se plasează conținutul registrului I.

1.1.3.4. SEMNALELE PENTRU COMANDA UC-Z80

$\overline{HALT}$, *Halt State*, starea de oprire. Ieșire activă pe „0”. Indică faptul că UC-Z80 a executat o instrucțiune de oprire și este în așteptarea unei întreruperi nemascabile sau a unei întreruperi mascabile validate în prealabil. Pe

timpul cît e oprită, UC-Z80 execută instrucțiuni NOP pentru a asigura funcția de reîmprospătare a memoriilor dinamice.

WAIT, așteptare. Intrare activă pe „0“. Indică microprocesorului că memoria sau dispozitivele de I/E adresate nu sînt gata pentru a efectua un transfer de date. UC-Z80 rămîne în starea de așteptare cît timp semnalul WAIT este activ. Pricizăm că pe durata cît semnalul WAIT este activ nu se generează RFSH.

INT, *Interrupt Request*, cerere de întrerupere. Intrare activă pe „0“. Cerere de întrerupere generată de dispozitivele periferice. Cererea va fi achitată de UC-Z80 la sfîrșitul instrucțiunii în curs, cu condiția ca bistabilul de validare IFF1 să fi fost poziționat în prealabil și semnalul BUSRQ să nu fie activ. Achitarea în unul din cele trei moduri posibile se face cu un ciclu de achitare recunoscut prin aceea că se generează IORQ pe durata lui M1. De obicei, la intrarea INT se conectează într-un SAU-cablat mai multe circuite, ceea ce necesită legarea unei rezistențe la +5V.

NMI, *Non-Maskable Interrupt*, întrerupere nemascabilă. Intrare activă pe frontul negativ semnalînd o cerere de întrerupere nemascabilă. Prioritară față de INT, întreruperea nemascabilă va fi întotdeauna recunoscută la sfîrșitul instrucțiunii curente, indiferent de starea bistabilului IFF1. NMI forțează o instrucțiune de restart la locația 0066H. Facem observațiile că durata instrucțiunii curente se poate mări prin intrarea în stări WAIT și că semnalul BUSRQ este prioritar față de NMI.

RESET, inițializare. Intrare activă pe „0“. Activînd această intrare, se inițializează UC-Z80, adică:

- numărătorul de program se forțează pe zero;
- bistabilii IFF1 și IFF2 se pun pe „0“, invalidîndu-se întreruperile;
- registrele I și R se fac 00H;
- se stabilește modul 0 de tratare a întreruperilor.

Pe timpul inițializării, magistralele de adrese și date trec în starea de impedanță mare, iar toate semnalele de comandă devin inactive. De asemenea, nu se generează semnale de reîmprospătare. Precizăm că pentru a se asigura inițializarea completă a microprocesorului intrarea RESET trebuie să fie activă minimum trei cicli de ceas.

BUSRQ, *Bus Request*, cerere de magistrală. Intrare activă pe „0“. Intrarea e folosită pentru a solicita din exteriorul microprocesorului preluarea magistralelor de adrese și date, precum și a ieșirilor trei-stări MREQ, IORQ, RD și WR astfel încît acestea să poată fi comandate de alte dispozitive. Semnalul BUSRQ, prioritar față de NMI, va fi întotdeauna achitat după terminarea ciclului-mașină în curs de execuție, UC-Z80 trecînd magistralele și ieșirile trei-stări pe starea de impedanță înaltă. Ca și INT, la intrarea BUSRQ pot fi conectate mai multe circuite într-un SAU-cablat, ceea ce impune legarea unei rezistențe la +5V.

BUSAK, *Bus Acknowledge*, achitare magistrală. Ieșire activă pe „0“. Indică dispozitivului solicitant că magistralele de adrese și date, precum și

ieșirile trei-stări ale UC-Z80, au fost trecute pe starea de impedanță înaltă, astfel încât acestea pot fi comandate din exterior. Facem observația că, pe durata cît ieșirea $\overline{\text{BUSAK}}$ e activă, nu se generează semnale de reîmprospătare.

1.1.4. DIAGrame DE TIMP

Execuția unei instrucțiuni a UC-Z80 este constituită dintr-o secvență specifică de operații ca, de exemplu, citire/scriere în memoria externă, citire/scriere într-un dispozitiv de I/E sau achitare de întrerupere. Fiecare dintre aceste operații de bază poate dura $4 \div 6$ perioade de ceas. Perioada ceasului Φ , este denumită ciclu sau stare $T(T_1, T_2, \dots)$, iar operațiile de bază, ciclul-mașină $M(M_1, M_2, \dots)$. Un ciclu-mașină M este format din mai multe stări T . Ciclul-mașină pot fi prelungiți prin inserarea de stări WAIT. Execuția unei instrucțiuni, un ciclu-instrucțiune, va însemna deci o succesiune de cîțiva ciclul-mașină executați la rîndul lor în mai multe stări T (ca în figura 1.5).

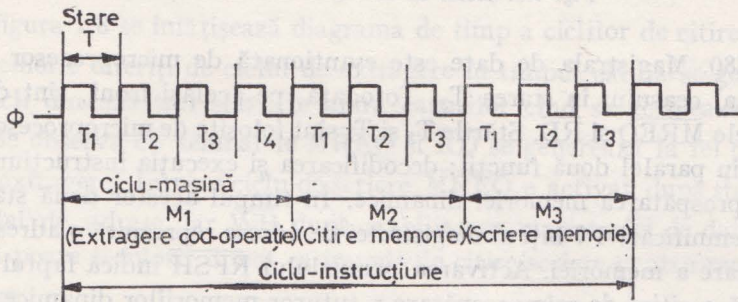

Fig. 1.5. Structura generală a unui ciclu-instrucțiune UC-Z80

Primul ciclu-mașină al oricărei instrucțiuni este un ciclu de extragere, *fetch*, a codului-operație al instrucțiunii ce urmează a fi executată. În următorii ciclul UC-Z80 poate efectua transferuri de date cu memoria externă sau dispozitivele periferice. Vom prezenta în continuare desfășurarea în timp a funcționării UC-Z80 pentru operațiile ce stau la baza execuției instrucțiunilor.

1.1.4.1. CICLUL DE EXTRAGERE A CODULUI-OPERAȚIE

Diagrama de timp e dată în figura 1.6. La începutul ciclului M_1 microprocesorul transferă conținutul numărătorului de program PC pe magistrala de adrese. După aproximativ o jumătate de perioadă de ceas se activează semnalul $\overline{\text{MREQ}}$. În acest timp se consideră că liniile de adresă s-au stabilizat încît frontul negativ al lui $\overline{\text{MREQ}}$ poate fi utilizat direct pentru validarea memoriilor dinamice. O dată cu $\overline{\text{MREQ}}$ se activează și comanda de citire $\overline{\text{RD}}$ pentru a indica plasarea datelor citite din memorie pe magistrala de date

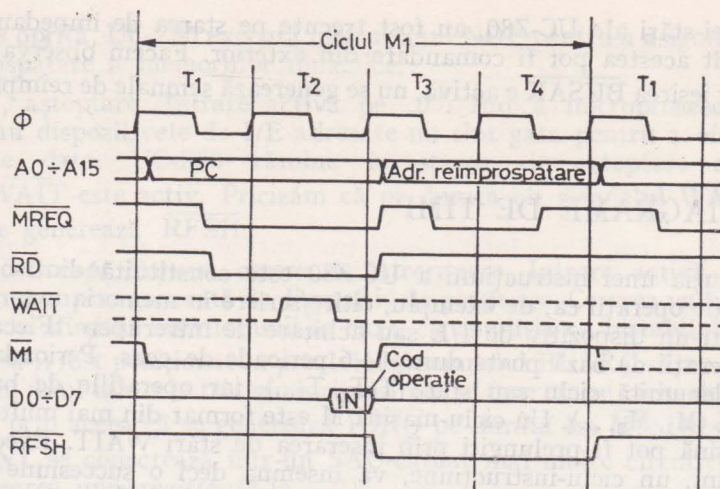

Fig. 1.6. Ciclul de extragere a codului-operație

a UC-Z80. Magistrala de date este eșantionată de microprocesor pe frontul pozitiv al ceasului în starea T_3 . Totodată, pe același front, sînt dezactivate semnalele $\overline{MREQ}$ și $\overline{RD}$. Stările T_3 și T_4 sînt folosite de microprocesor pentru a realiza în paralel două funcții: decodificarea și execuția instrucțiunii extrase, și reîmprospătarea memoriei dinamice. În timpul acestor două stări cei mai puțin semnificativi 7 biți ai magistralei de adrese reprezintă o adresă de reîmprospătare a memoriei. Activarea semnalului $\overline{RFSH}$ indică faptul că trebuie realizată o citire de reîmprospătare a tuturor memoriilor dinamice.

În figura 1.7 se prezintă un ciclu de extragere a codului-operație întîrziat datorită activării semnalului $\overline{WAIT}$. UC-Z80 eșantionează intrarea $\overline{WAIT}$,

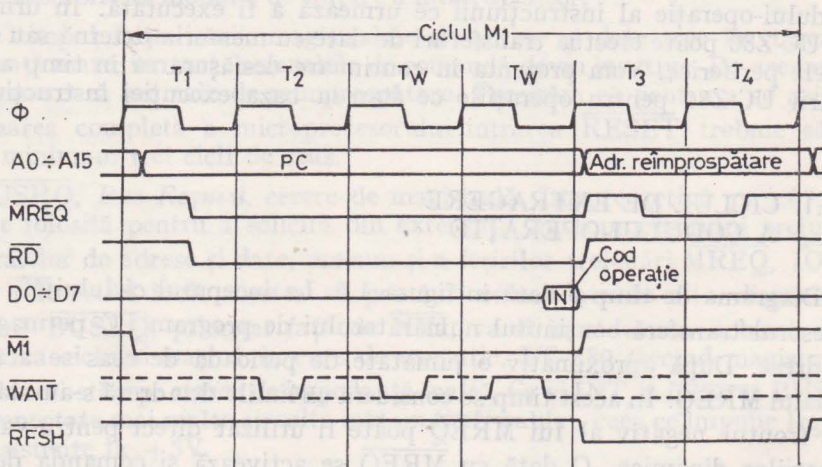

Fig. 1.7. Ciclul de extragere întîrziat cu stări WAIT

pe timpul stării T_2 , cu frontul negativ al ceasului. Dacă este pe „0” se intră într-o stare de așteptare T_w . În timpul fiecărei stări T_w , pe frontul negativ al lui Φ , se investighează starea liniei $\overline{\text{WAIT}}$. Cît timp aceasta este „0”, microprocesorul rămîne în starea T_w ; la schimbarea ei pe „1” se trece în starea T_3 , apoi T_4 . Atragem din nou atenția că pe timpul stărilor T_w nu se generează semnale de reimprospătare, pentru aceasta fiind nevoie de două stări succesive, așa cum sînt T_3 și T_4 . Întîrzierea unei operații de citire din memoria externă prin activarea semnalului $\overline{\text{WAIT}}$ se folosește în cazurile cînd timpii de acces depășesc, aproximativ, durata unei perioade de ceas și, deci, stabilitatea datelor nu mai poate fi garantată la începutul stării T_3 , pe frontul pozitiv al lui Φ .

1.1.4.2. CICLII DE CITIRE ȘI SCRIERE DIN/ÎN MEMORIA EXTERNĂ

În figura 1.8 se înfățișează diagrama de timp a ciclilor de citire și scriere din/în memorie diferiți de ciclul de extragere în timpul căruia se generează $\overline{\text{M1}}$. Acești cicli durează trei stări, în afara cazurilor cînd se activează intrarea $\overline{\text{WAIT}}$. Se observă că semnalele $\overline{\text{MREQ}}$ și $\overline{\text{RD}}$ se generează la fel ca într-un ciclu de extragere. Într-un ciclu de scriere, $\overline{\text{MREQ}}$ e activat după stabilizarea magistralei de adrese, iar $\overline{\text{WR}}$ după stabilizarea magistralei de date; acesta din urmă poate fi folosit direct ca impuls de citire/scriere pentru majoritatea memoriilor.

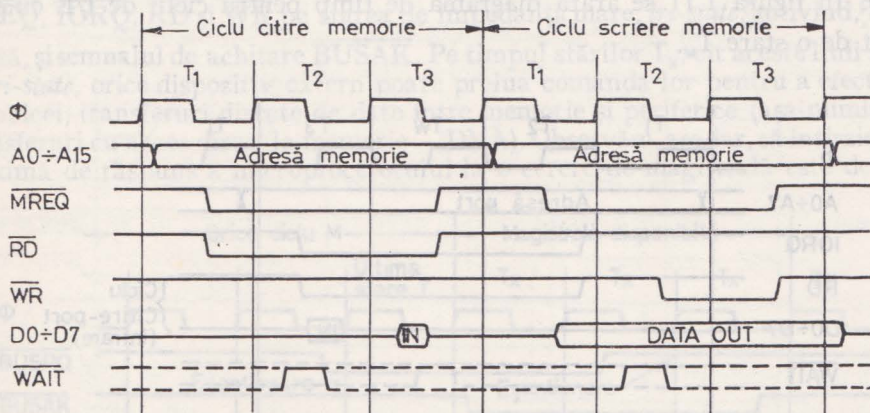

Fig. 1.8. Ciclii de citire și scriere din/în memoria externă

Ciclii de citire sau scriere întîrziți datorită activării semnalului $\overline{\text{WAIT}}$ pe durata frontului negativ al ceasului stării T_2 au o desfășurare în timp ca în figura 1.9.

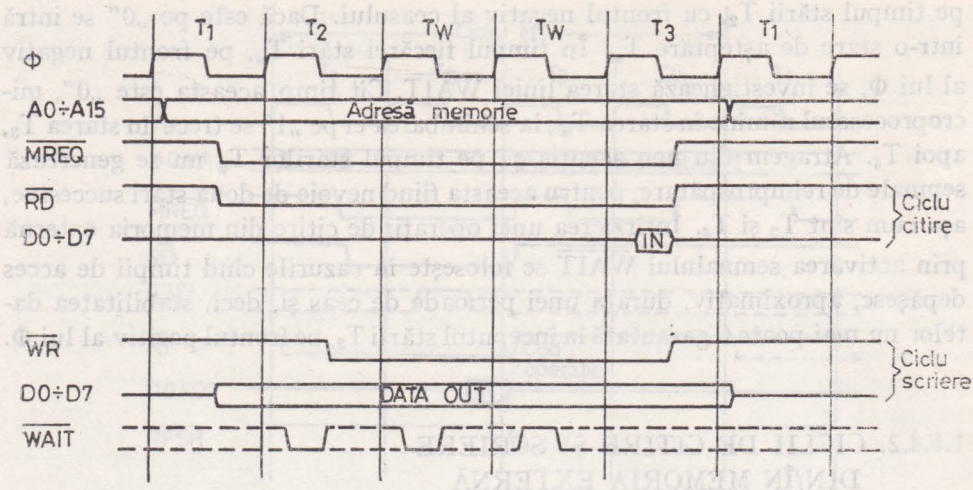

Fig. 1.9. Ciclii de citire și scriere întârziați cu stări WAIT

1.1.4.3. CICLII DE INTRARE ȘI IEȘIRE

Figura 1.10 ilustrează modul de funcționare al microprocesorului Z80 în timpul operațiilor de intrare/ieșire. Pe durata acestor operații, UC-Z80 introduce în mod automat o stare T_w , după T_2 , pentru a permite circuitului periferic adresat să-și decodifice adresa. Semnalul $\overline{\text{WAIT}}$ este testat pe timpul acestei stări T_w , în cazul în care e găsit activ menținându-se starea de așteptare. În figura 1.11 se arată diagrama de timp pentru ciclii de I/E cu mai mult de o stare T_w .

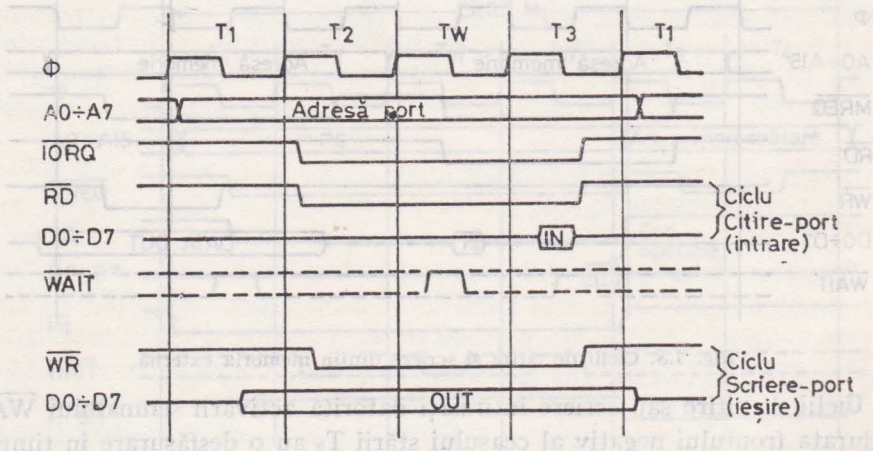

Fig. 1.10. Ciclii de intrare și ieșire

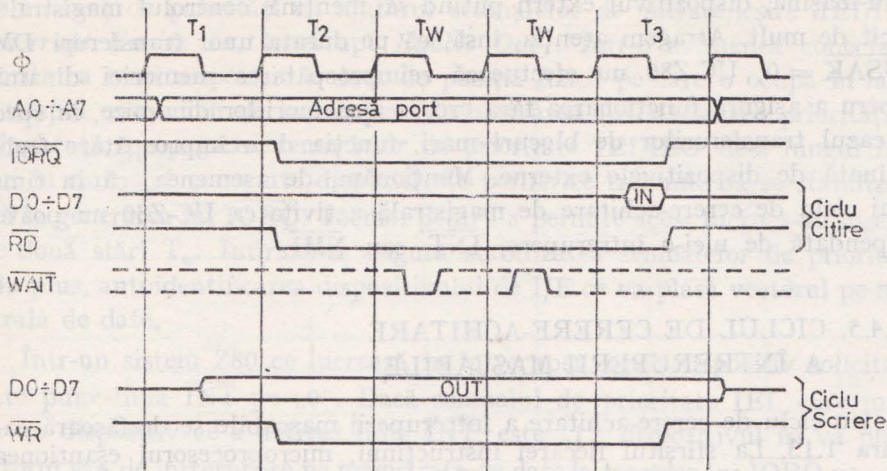

Fig. 1.11. Ciclii de intrare și ieșire întârziați cu stări WAIT

1.1.4.4. CICLUL DE CERERE-ACHITARE DE MAGISTRALĂ

UC-Z80 eșantionează semnalul de cerere de magistrală, $\overline{\text{BUSRQ}}$, cu frontul pozitiv al ceasului, în ultima stare T a fiecărui ciclu mașină (vezi figura 1.12). Dacă $\overline{\text{BUSRQ}}$ este „0”, pe frontul pozitiv al următoarei stări — T_x , microprocesorul va trece magistralele de adrese și date precum și ieșirile $\overline{\text{MREQ}}$, $\overline{\text{IORQ}}$, $\overline{\text{RD}}$ și $\overline{\text{WR}}$ pe starea de impedanță mare, *tri-state*, activînd, totodată, și semnalul de achitare $\overline{\text{BUSAk}}$. Pe timpul stărilor T_x , cit aceste linii sînt în *tri-state*, orice dispozitiv extern poate prelua comanda lor pentru a efectua, de obicei, transferuri directe de date între memorie și periferice (așa-numitele transferuri cu acces direct la memorie — DMA). Observăm, așadar, că întârzierea maximă de răspuns a microprocesorului la o cerere de magistrală este de un

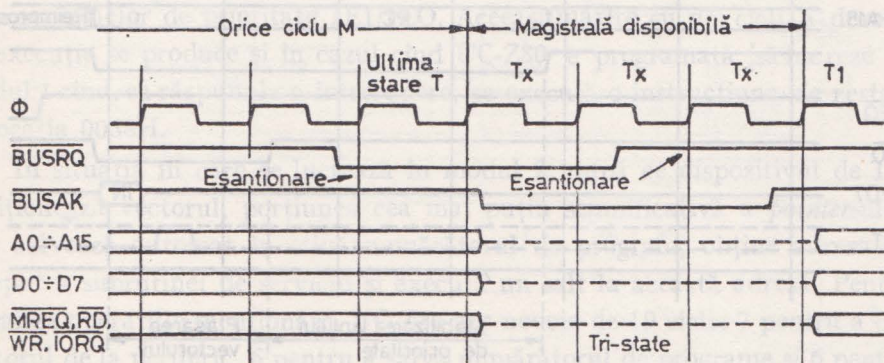

Fig. 1.12. Ciclul de cerere-achitare de magistrală

ciclu-mașină, dispozitivul extern putind să mențină controlul magistralelor oricît de mult. Atragem atenția, însă, că pe durata unor transferuri DMA, $\overline{\text{BUSAK}} = 0$, UC-Z80 nu efectuează reîmprospătarea memoriei dinamice. Pentru a asigura funcționarea fără eroare a memoriilor dinamice, în special în cazul transferurilor de blocuri mari, funcția de reîmprospătare trebuie preluată de dispozitivele externe. Menționăm, de asemenea, că în timpul unui ciclu de cerere-achitare de magistrală activitatea UC-Z80 nu poate fi suspendată de nici-o întrerupere, $\overline{\text{INT}}$ sau $\overline{\text{NMI}}$.

1.1.4.5. CICLUL DE CERERE-ACHITARE A ÎNTRERUPERII MASCABILE

Un ciclu de cerere-achitare a întreruperii mascabile se desfășoară ca în figura 1.13. La sfîrșitul fiecărei instrucțiuni, microprocesorul eșantionează semnalul de întrerupere mascabilă, $\overline{\text{INT}}$, cu frontul pozitiv al ultimei stări T. Semnalul $\overline{\text{INT}}$ activ va fi acceptat numai dacă bistabilul intern de validare, IFF1, comandat prin software, este pus pe „1” și dacă semnalul de cerere de magistrală, $\overline{\text{BUSRQ}}$, nu e „0”. Dacă întreruperea se acceptă, în continuare va fi declanșat un ciclu M_1 special: în timpul acestui ciclu, după poziționarea semnalului $\overline{M1}$ pe „0” se activează, în locul lui $\overline{\text{MREQ}}$ — cum se făcea într-un ciclu obișnuit de extragere —, $\overline{\text{IORQ}}$. Astfel se indică, într-un mod unic, dispozitivului periferic care întrerupe, să plaseze un vector de 8 biți pe magistrala de date.

În figura 1.13 se observă introducerea automată, de către microprocesor, a două stări de așteptare. Dispozitivele de I/E din seria Z80 pot fi conectate

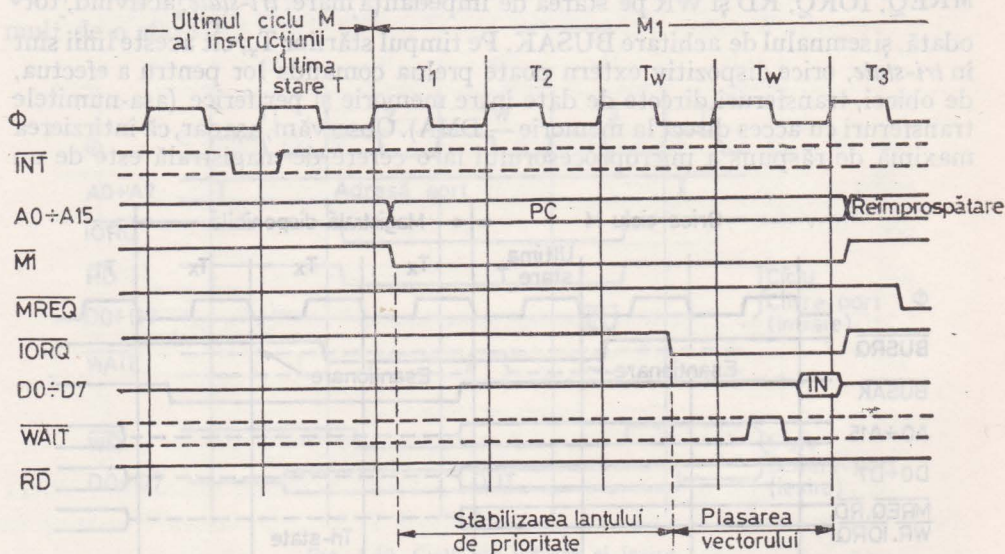

Fig. 1.13. Ciclu de cerere-achitare a întreruperii mascabile

intr-un lanț de priorități cu ajutorul semnalelor de intrare/ieșire IEI/IEO (*Interrupt Enable In, Interrupt Enable Out*). Într-o asemenea conectare, prioritatea unui dispozitiv e dată de poziția fizică pe care o ocupă în lanț. Pe timpul unui ciclu de întrerupere, la activarea lui $\overline{MI}$ starea priorităților se îngheață, propagarea semnalelor de prioritate IEI/IEO de-a lungul lanțului în care sînt conectate dispozitivele periferice trebuind să se stabilizeze pînă la generarea lui $\overline{IORQ}$. Tocmai pentru a permite acest lucru s-au inserat cele două stări T_w . Întîrzierea asigură stabilizarea semnalelor de prioritate și, în plus, autoidentificarea dispozitivului de I/E ce va plasa vectorul pe magistrala de date.

Într-un sistem Z80 ce lucrează în întreruper orice dispozitiv solicitant poate pune linia $\overline{INT}$ pe „0”. Dacă semnalul de prioritate IEI, care intră într-un dispozitiv ce a activat linia $\overline{INT}$, este „1”, dispozitivul își va plasa vectorul său de întrerupere pe magistrala de date la trecerea lui $\overline{IORQ}$ pe „0”. După aceasta, perifericul va elibera linia $\overline{INT}$ pentru a permite întreruperi de la dispozitivele prioritare. Dispozitivele cu prioritate scăzută sînt inhibitate, deoarece semnalul de prioritate emis, IEO, este menținut pe „0”. Semnalul IEO va fi pus pe „1” de către perifericul activ (cel care are IEI=1 și IEO=0), la decodificarea instrucțiunii de revenire RETI, adică la sfîrșitul subrutinei de serviciu. Poziționarea lui IEO pe „1” validează achitarea întreruperilor și pentru dispozitivele cu prioritate scăzută.

Microprocesorul Z80 poate fi programat să răspundă la întreruperea mascabilă în trei moduri posibile.

În modul 0, identic cu modul de funcționare al lui 8080, [dispozitivul periferic este cel care generează instrucțiunea următoare. În acest caz ciclul de cerere-achitare a întreruperii este echivalent] cu un ciclu de [extragere, iar timpul necesar execuției instrucțiunii inserate] de [periferic e mai lung cu doi cicli decît atunci cînd codul-operație se [citește din memorie. Cei doi cicli se datorează introducerii stărilor de așteptare, T_w , [necesare stabilizării semnalelor de prioritate IEI/IEO. Aceeași mărime cu doi cicli a duratei de execuție se produce și în cazul cînd UC-Z80 e programată [să lucreze în modul 1 cînd, ca răspuns la o întrerupere, [se execută o instrucțiune de restart la locația 0038H.

În situația în care se lucrează în modul 2, după ce dispozitivul de I/E poziționează vectorul, porțiunea cea mai puțin semnificativă a *pointer*-ului, Z80 salvează automat în stivă numărătorul de program, obține adresa de început a subrutinei de serviciu și execută un salt la această adresă. Pentru a realiza operațiile menționate, UC-Z80 are nevoie de 19 cicli: 7 pentru a citi vectorul de la periferic, 6 pentru a salva numărătorul de programe și 6 pentru a obține adresa de salt.

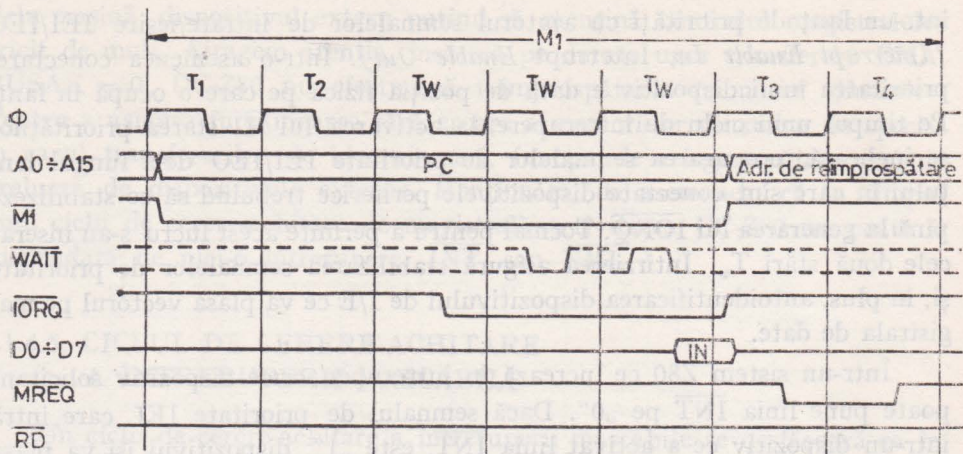

Fig. 1.14. Ciclu de cerere-achitare a întreruperii cu stări WAIT

În figura 1.14 se dă diagrama de timp a unui ciclu de cerere-achitare a întreruperii a cărei durată este mărită datorită activării de către periferic a liniei WAIT.

1.1.4.6. CICLUL DE CERERE A ÎNTRERUPERII NEMASCABILE

Figura 1.15 descrie modul de funcționare a lui Z80 în cazul apariției unei întreruperi NMI. NMI se eșantionează în același timp cu INT, cu frontul pozitiv al ceasului, în ultima stare T a instrucțiunii în curs de execuție. NMI este însă prioritar față de INT și, de asemenea, nu poate fi mascat prin program. Un impuls pe linia NMI va conduce la poziționarea unui bistabil intern, acesta fiind de fapt testat la sfârșitul fiecărei instrucțiuni. Răspunsul micro-

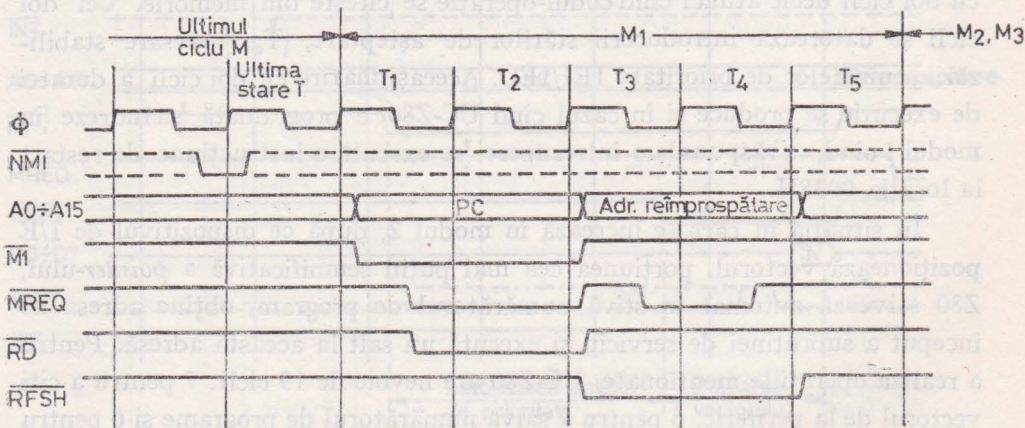

Fig. 1.15. Ciclu de cerere a întreruperii nemascabile

procesorului la $\overline{\text{NMI}}$ este asemănător cu un ciclu de citire din memorie. Diferența constă în aceea că, în situația de față, UC-Z80 ignoră codul plasat de memorie pe magistrala de date și execută o instrucțiune de restart la 0066H.

Pentru a înțelege mai bine relația între cele trei semnale, $\overline{\text{BUSRQ}}$, $\overline{\text{NMI}}$ și $\overline{\text{INT}}$, ce pot întrerupe fluxul normal al execuției instrucțiunilor, prezentăm în continuare organigrama din figura 1.16. Așa cum se vede, $\overline{\text{INT}}$ și $\overline{\text{NMI}}$ sînt luate în considerație la sfîrșitul instrucțiunii, în timp ce $\overline{\text{BUSRQ}}$

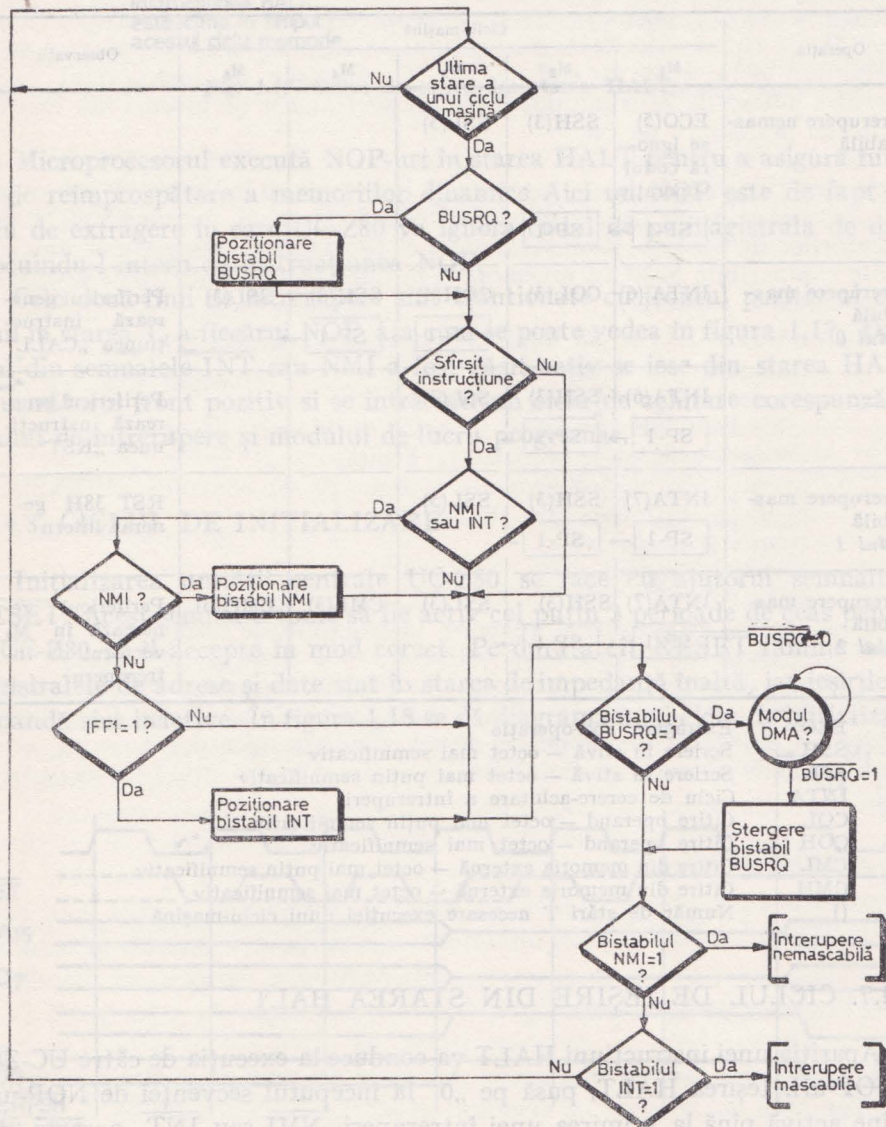

Fig. 1.16. Relația între $\overline{\text{BUSRQ}}$, $\overline{\text{NMI}}$ și $\overline{\text{INT}}$

la sfârșitul unui ciclu-mașină. Ordinea de prioritate a acestor semnale, începînd cu cel prioritar, este: BUSRQ, NMI și INT. În timp ce UC-Z80 este în modul DMA, cu magistralele comandate de un periferic, nu se răspunde la NMI sau INT.

Desfășurarea pe cicli-mașină a răspunsurilor UC-Z80 la întreruperi este dată în tabelul 1.1.

TABELUL 1.1. Răspunsuri la întreruperi

Operația	Ciclii-mașină					Observații
	M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
Întrerupere nemascabilă	ECO(5) se ignoră codul operație [SP-1] →	SSH(3) [SP-1] →	SSL(3)			
Întrerupere mascabilă Modul 0	INTA (6) [SP-1] →	COL(3) [SP-1] →	COH(4) [SP-1] →	SSH(3) [SP-1] →	SSL(3)	Perifericul generează instrucțiunea „CALL“
	INTA(6) [SP-1] →	SSH(3) [SP-1] →	SSL(3)			Perifericul generează instrucțiunea „RST“
Întrerupere mascabilă Modul 1	INTA(7) [SP-1] →	SSH(3) [SP-1] →	SSL(3)			RST 38H generat intern
Întrerupere mascabilă Modul 2	INTA(7) [SP-1] →	SSH(3) [SP-1] →	SSL(3)	CML(3)	CMH(3)	Perifericul generează în M ₁ vectorul de întrerupere

Notă: ECO Extragere cod-operație
 SSH Scriere în stivă – octet mai semnificativ
 SSL Scriere în stivă – octet mai puțin semnificativ
 INTA Ciclu de cerere-achitare a întreruperii
 COL Citire operand – octet mai puțin semnificativ
 COH Citire operand – octet mai semnificativ
 CML Citire din memoria externă – octet mai puțin semnificativ
 CMH Citire din memoria externă – octet mai semnificativ
 () Număr de stări T necesare execuției unui ciclu-mașină

1.1.4.7. CICLUL DE IEȘIRE DIN STAREA HALT

Apariția unei instrucțiuni HALT va conduce la execuția de către UC-Z80 de NOP-uri. Ieșirea HALT, pusă pe „0“ la începutul secvenței de NOP-uri, rămîne activă pînă la primirea unei întreruperi, NMI sau INT, aceasta din urmă cu condiția să fi fost validată în prealabil.

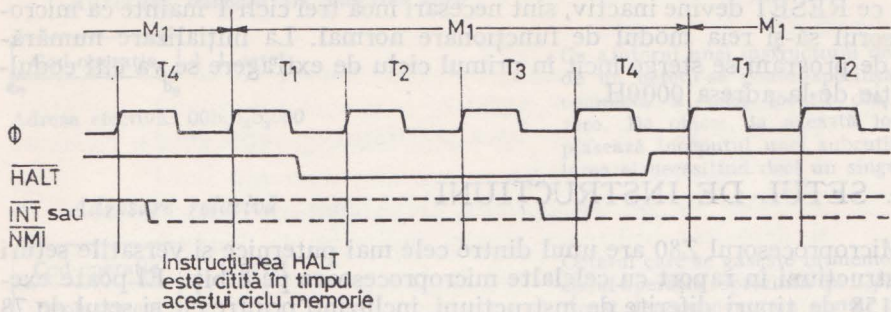

Fig. 1.17. Ciclul de ieșire din starea HALT

Microprocesorul execută NOP-uri în starea HALT pentru a asigura funcția de reîmprospătare a memoriilor dinamice. Aici un NOP este de fapt un ciclu de extragere în care UC-Z80 va ignora codul de pe magistrala de date înlocuindu-l intern cu instrucțiunea NOP.

Cele două linii de întrerupere sînt eșantionate cu frontul pozitiv al ceasului în starea T_4 a fiecărui NOP, așa cum se poate vedea în figura 1.17. Dacă unul din semnalele INT sau NMI a fost găsit activ se iese din starea HALT pe următorul front pozitiv și se intră într-un ciclu de achitare corespunzător tipului de întrerupere și modului de lucru programat.

1.1.4.8. CICLUL DE ÎNȚĂLIZARE

Inițializarea unității centrale UC-Z80 se face cu ajutorul semnalului RESET. Acest semnal trebuie să fie activ cel puțin 3 perioade de ceas pentru ca UC-Z80 să îl accepte în mod corect. Pe durata cit RESET rămîne activ magistralele de adrese și date sînt în starea de impedanță înaltă, iar ieșirile de comandă sînt inactice. În figura 1.18 se dă diagrama unui ciclu de inițializare.

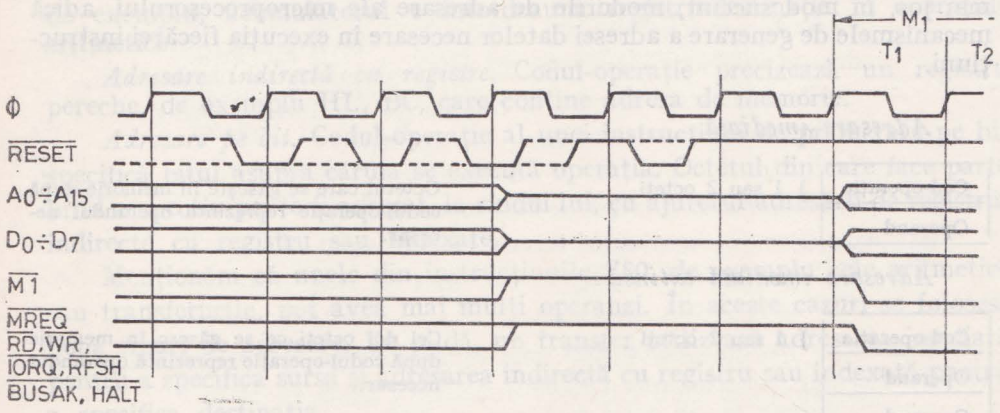

Fig. 1.18. Ciclul de inițializare

După ce **RESET** devine inactiv, sînt necesari încă trei cicli T înainte ca microprocesorul să-și reia modul de funcționare normal. La inițializare numărătorul de program se șterge încît în primul ciclu de extragere se va citi codul operație de la adresa 0000H.

1.1.5. SETUL DE INSTRUCȚIUNI

Microprocesorul Z80 are unul dintre cele mai puternice și versatile seturi de instrucțiuni în raport cu celelalte microprocesoare pe 8 biți. El poate executa 158 de tipuri diferite de instrucțiuni, incluzînd printre ele și setul de 78 instrucțiuni al lui 8080 (în cod obiect). Ca exemple de instrucțiuni foarte puternice putem da instrucțiunile speciale de transfer de blocuri sau instrucțiunile de prelucrare pe bit.

Setul de instrucțiuni Z80 va fi prezentat în continuare sub forma unor tabele sintetice, indicîndu-se: mnemonica instrucțiunii în limbaj de asamblare Z80, descrierea simbolică a operației, codul-obiect al instrucțiunii, starea indicatorilor de condiții, desfășurarea pe cicli-mașină a instrucțiunii. Instrucțiunile compatibile 8080 au mnemonica în limbaj de asamblare 8080 trecută într-o coloană separată.

Instrucțiunile Z80 se pot împărți în mai multe categorii:

- transferuri pe 8 biți;
- transferuri pe 16 biți;
- schimburi între registre, transfer de blocuri, căutări;
- operații aritmetice și logice pe 8 biți;
- operații aritmetice generale și operații de comandă a UC-Z80;
- operații aritmetice pe 16 biți;
- rotații și deplasări;
- prelucrări pe bit;
- salturi;
- apeluri de subrutine, reveniri, instrucțiuni de restart;
- operații de I/E.

Modurile de adresare implementate în UC-Z80 permit un transfer eficient de date între registre, memoria externă și dispozitivele periferice. Vom descrie mai jos, în mod succint, modurile de adresare ale microprocesorului, adică mecanismele de generare a adresei datelor necesare în execuția fiecărei instrucțiuni.

Adresare imediată

Cod-operație	} 1 sau 2 octeți	Octetul care se găsește în memorie după codul-operație reprezintă operandul necesar.
Operand		

Adresare imediată extinsă

Cod-operație	} 1 sau 2 octeți	Cei doi octeți ce se găsesc în memorie după codul-operație reprezintă operandul necesar.
Operand		
Operand		

Adresare directă în pagina zero

Cod-operație	} 1 octet
b_7 b_0	

Adresa efectivă: $00b_5b_4b_3000$

Adresare relativă

Cod-operație	} 1 octet
Deplasament	

Adresare extinsă

Cod-operație	} 1 sau 2 octeți
Octetul mai puțin semnificativ al adresei de salt sau de operand	
Octetul mai semnificativ al adresei de salt sau de operand	

Adresare indexată

Cod-operație	} 2 octeți
Cod-operație	
Deplasament	

Cu ajutorul unei instrucțiuni de restart, de un octet, se poate specifica adresa completă a unei locații din pagina zero. De obicei, la această locație se plasează începutul unei subrutine, apelarea ei necesitând deci un singur octet.

Octetul care se găsește în memorie după codul-operație reprezintă un *deplasament*. Acest deplasament, un număr de 8 biți cu semn, scris în complement față de 2, se adună la adresa instrucțiunii următoare.

Cei doi octeți care urmează codului-operație constituie o adresă de salt sau o adresă de operand.

Octetul ce urmează codului-operație este un deplasament ce se adună la conținutul unuia dintre cele două registre index pentru a forma o adresă de memorie. Acest deplasament este, ca și în cazul adresării relative, un număr cu semn reprezentat în complement față de 2 ($-128, +127$).

Adresare de registru. Codul-operație specifică explicit registrele utilizate de instrucțiune.

Adresare implicită. Codul-operație specifică implicit registrele utilizate: de exemplu, acumulatorul e întotdeauna registru-destinație în operațiile aritmetice.

Adresare indirectă cu registre. Codul-operație precizează un registru pereche, de exemplu HL, BC, care conține adresa de memorie.

Adresare pe bit. Codul-operație al unei instrucțiuni de prelucrare pe bit specifică bitul asupra căruia se execută operația. Octetul din care face parte bitul respectiv poate fi adresat, la rândul lui, cu ajutorul adresării de registru, indirecte cu registru sau indexate.

Menționăm că unele din instrucțiunile Z80, de exemplu cele aritmetice sau transferurile, pot avea mai mulți operanzi. În aceste cazuri se folosesc două tipuri de adresare. De pildă, un transfer utilizează adresarea imediată pentru a specifica sursa și adresarea indirectă cu registru sau indexată pentru a specifica destinația.

În tabelele prezentate mai jos se vor folosi următoarele notații și simboluri pentru indicatorii de condiții:

S *Indicator de semn.* S=1 dacă cel mai semnificativ bit al rezultatului este „1”, rezultatul e negativ.

Z *Indicator de zero.* Z=1 dacă rezultatul operației este o încărcare a lui 00H în acumulator.

P/V *Indicator de paritate/depășire.* După cum se vede, paritatea (P) și depășirea utilizează același indicator de condiție. Operațiile logice afectează indicatorul în funcție de paritatea rezultatului, iar cele aritmetice în funcție de depășire. Dacă P/V memorează paritatea atunci P/V=1 când rezultatul e par. În cazul în care P/V memorează depășirea atunci indicatorul e „1” când rezultatul produce depășire. Indicatorul de depășire, V, indică faptul că numărul în complement față de 2 din acumulator este eronat deoarece s-a depășit gama permisă: maximum +127, minimum -128. De exemplu:

$$+119 = 0111\ 0111$$

$$+ 9 = 0000\ 1001$$

$$C=0 \quad 1000\ 0000 = -128 \text{ (greșit). Apare depășire.}$$

În acest caz rezultatul e incorect: apare depășire iar indicatorul de transport rămîne „0”. Situația va fi sesizată de indicatorul V care se va poziționa pe „1”.

H *Indicator de transport auxiliar.* H=1 dacă operațiile de adunare sau scădere au produs un transport sau un împrumut din bitul 4 al acumulatorului. Indicatorul H nu poate fi testat prin program el fiind utilizat numai de instrucțiunea DAA.

N *Indicator de adunare/scădere.* N=1 dacă operația precedentă a fost scădere. De asemenea, nu poate fi testat prin program, fiind utilizat numai de DAA.

C *Indicator de transport.* C=1 dacă operația a produs un transport din cel mai semnificativ bit al operandului sau al rezultatului.

↓ Indicatorul este afectat în funcție de rezultatul operației.

. Indicatorul nu e modificat de operație.

0 Indicatorul e pus pe „0” de operație.

1 Indicatorul e pus pe „1” de operație.

× Valoarea indicatorului nu are importanță.

V P/V memorează depășirea.

P P/V memorează paritatea.

În scrierea mnemonicelor Z80 se vor întrebuința următoarele notații:

r,r' Unul din registrele UC-Z80: A, B, C, D, E, H, L.

n Expresie pe un octet în gama (0, 255).

(HL)	Conținutul memoriei la locația adresată de conținutul perechii de registre HL.
<i>d</i>	Expresie pe un octet în gama (-128, +127).
<i>nn</i>	Expresie pe doi octeți în gama (0, 65535).
(<i>nn</i>)	Conținutul memoriei la locația adresată de expresia <i>nn</i> .
<i>dd</i>	Unul din registrele duble: BC, DE, HL, SP.
<i>qq</i>	Unul din registrele duble: BC, DE, HL, AF.
<i>s</i>	Poate fi <i>r</i> , <i>n</i> , (HL), (IX+d) sau (IY+d).
<i>m</i>	Poate fi <i>r</i> , (HL), (IX+d) sau (IY+d).
<i>ss</i>	Unul din registrele duble BC, DE, HL, SP.
<i>pp</i>	Unul din registrele duble BC, DE, IX, SP.
<i>rr</i>	Unul din registrele duble BC, IY, SP, DE.
<i>b</i>	Expresie în gama (0, 7).
<i>cc</i>	Starea indicatorilor de condiții.
<i>e</i>	Expresie pe un octet în gama (-126, +129).

Pentru mnemonicele instrucțiunilor 8080 se mai folosesc următoarele simboluri:

<i>rp</i>	Unul din registrele pereche; B pentru BC, D pentru DE, H pentru HL și SP pentru indicatorul vârfului de stivă.
PSW	Desemnează perechea de registre AF (acumulatorul și indicatorii de condiții).

Descrierea ciclilor-mașină se va face utilizând următoarele prescurtări:

CM	Citare din memoria externă.
CMH	Citare din memoria externă — octet mai semnificativ.
CML	Citare din memoria externă — octet mai puțin semnificativ.
CO	Citare operand.
COH	Citare operand — octet mai semnificativ.
COL	Citare operand — octet mai puțin semnificativ.
CPO	Citare din <i>port</i> de I/E.
CSH	Citare din stivă — octet mai semnificativ.
CSL	Citare din stivă — octet mai puțin semnificativ.
ECO	Extragere cod-operație.
OI	Operație internă.
SM	Scriere în memoria externă.
SMH	Scriere în memoria externă — octet mai semnificativ.
SML	Scriere în memoria externă — octet mai puțin semnificativ.
SPO	Scriere în <i>port</i> de I/E.
SSH	Scriere în stivă — octet mai semnificativ.
SSL	Scriere în stivă — octet mai puțin semnificativ.
( )	Număr de stări T necesare execuției unui ciclu-mașină.

TABELUL 1.2. Transferuri pe 8 biți

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții				
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N
LD r, r'	MOV r, r'	$r \leftarrow r'$	01	$r \quad r'$		. .	. × . ×	. . . .	
LD r, n	MVI r, n	$r \leftarrow n$	00	$r \quad 110$ $\leftarrow \quad n \quad \rightarrow$		. .	. × . ×	. . . .	
LD $r, (HL)$	MOV r, M	$r \leftarrow (HL)$	01	$r \quad 110$		. .	. × . ×	. . . .	
LD $r, (IX+d)$		$r \leftarrow (IX+d)$	11	011 101 $r \quad 101$ $\leftarrow \quad d \quad \rightarrow$	DD	. .	. × . ×	. . . .	
LD $r, (IY+d)$		$r \leftarrow (IY+d)$	11	111 101 $r \quad 110$ $\leftarrow \quad d \quad \rightarrow$	FD	. .	. × . ×	. . . .	
LD $(HL), r$	MOV M, r	$(HL) \leftarrow r$	01	110 r		. .	. × . ×	. . . .	
LD $(IX+d), r$		$(IX+d) \leftarrow r$	11	011 101 01 110 r $\leftarrow \quad d \quad \rightarrow$	DD	. .	. × . ×	. . . .	
LD $(IY+d), r$		$(IY+d) \leftarrow r$	11	111 101 01 110 r $\leftarrow \quad d \quad \rightarrow$	FD	. .	. × . ×	. . . .	
LD $(HL), n$	MVI M, n	$(HL) \leftarrow n$	00	110 110 $\leftarrow \quad n \quad \rightarrow$	36	. .	. × . ×	. . . .	
LD $(IX+d), n$		$(IX+d) \leftarrow n$	11	011 101 00 110 110 $\leftarrow \quad d \quad \rightarrow$ $\leftarrow \quad n \quad \rightarrow$	DD 36	. .	. × . ×	. . . .	
LD $(IY+d), n$		$(IY+d) \leftarrow n$	11	111 101 00 110 110 $\leftarrow \quad d \quad \rightarrow$ $\leftarrow \quad n \quad \rightarrow$	FD 36	. .	. × . ×	. . . .	
LD $A, (BC)$	LDAX B	$A \leftarrow (BC)$	00	001 010	0A	. .	. × . ×	. . . .	
LD $A, (DE)$	LDAX D	$A \leftarrow (DE)$	00	011 010	1A	. .	. × . ×	. . . .	
LD $A, (nn)$	LDA nn	$A \leftarrow (nn)$	00	111 010 $\leftarrow \quad n \quad \rightarrow$ $\leftarrow \quad n \quad \rightarrow$	3A	. .	. × . ×	. . . .	
LD $(BC), A$	STAX B	$(BC) \leftarrow A$	00	000 010	02	. .	. × . ×	. . . .	
LD $(DE), A$	STAX D	$(DE) \leftarrow A$	00	010 010	12	. .	. × . ×	. . . .	
LD $(nn), A$	STA nn	$(nn) \leftarrow A$	00	110 010 $\leftarrow \quad n \quad \rightarrow$ $\leftarrow \quad n \quad \rightarrow$	32	. .	. × . ×	. . . .	
LD A, I		$A \leftarrow I$	11	101 101 01 010 111	ED 57	↑ ↓	× 0 ×	IFF 0 .	
LD A, R		$A \leftarrow R$	11	101 101 01 011 111	ED 5F	↑ ↓	× 0 ×	IFF 0 .	
LD I, A		$I \leftarrow A$	11	101 101 01 000 111	ED 47	. .	. × . ×	. . . .	
LD R, A		$R \leftarrow A$	11	101 101 01 001 111	ED 4F	. .	. × . ×	. . . .	

Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)					r, r'
ECO(4)	CO(3)				000 B
					001 C
ECO(4)	CM(3)				010 D
					011 E
ECO(4) + ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(3)		100 H
					101 L
					111 A
ECO(4) + ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(3)		
ECO(4)	SM(3)				
ECO(4) + ECO(4)	CO(3)	OI(5)	SM(3)		
ECO(4) + ECO(4)	CO(3)	OI(5)	SM(3)		
ECO(4)	CO(3)	SM(3)			
ECO(4) + ECO(4)	CO(3)	CO(5)	SM(3)		
ECO(4) + ECO(4)	CO(3)	CO(5)	SM(3)		Nota 1
ECO(4)	CM(3)				
ECO(4)	CM(3)				
ECO(4)	COL(3)	COH(4)	CM(3)		
ECO(4)	SM(3)				
ECO(4)	SM(3)				
ECO(4)	COL(3)	C OH(3)	SM(3)		
ECO(4) + ECO(5)					Vezi § 1.1.3
ECO(4) + ECO(5)					
ECO(4) + ECO(5)					
ECO(4) + ECO(5)					

TABELUL 1.3. Transferuri pe 16 biți

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții						
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C	
LD <i>dd, nn</i>	LXI <i>rp, nn</i>	$dd \leftarrow nn$	00 <i>dd</i> 0 001 $\leftarrow n \rightarrow$ $\leftarrow n \rightarrow$		. . . x . x						
LD IX, <i>nn</i>		$IX \leftarrow nn$	11 011 101 00 100 001 $\leftarrow n \rightarrow$ $\leftarrow n \rightarrow$	DD 21	. . . x . x						
LD IY, <i>nn</i>		$IY \leftarrow nn$	11 111 101 00 100 001 $\leftarrow n \rightarrow$ $\leftarrow n \rightarrow$	FD 21	. . . x . x						
LD HL, (<i>nn</i>)	LHLD <i>nn</i>	$H \leftarrow (nn + 1)$ $L \leftarrow (nn)$	00 101 010 $\leftarrow n \rightarrow$ $\leftarrow n \rightarrow$	2A	. . . x . x						
LD <i>dd, (nn)</i>		$dd_H \leftarrow (nn + 1)$ $dd_L \leftarrow (nn)$	11 101 101 01 <i>dd</i> 1 011 $\leftarrow n \rightarrow$ $\leftarrow n \rightarrow$	ED	. . . x . x						
LD IX, (<i>nn</i>)		$IX_H \leftarrow (nn + 1)$ $IX_L \leftarrow (nn)$	11 011 101 00 101 010 $\leftarrow n \rightarrow$ $\leftarrow n \rightarrow$	DD 2A	. . . x . x						
LD IY, (<i>nn</i>)		$IY_H \leftarrow (nn + 1)$ $IY_L \leftarrow (nn)$	11 111 101 00 101 010 $\leftarrow n \rightarrow$ $\leftarrow n \rightarrow$	FD 2A	. . . x . x						
LD (<i>nn</i>), HL	SHLD <i>nn</i>	$(nn + 1) \leftarrow H$ $(nn) \leftarrow L$	00 100 010 $\leftarrow n \rightarrow$ $\leftarrow n \rightarrow$	22	. . . x . x						
LD (<i>nn</i>), <i>dd</i>		$(nn + 1) \leftarrow dd_H$ $(nn) \leftarrow dd_L$	11 101 101 01 <i>dd</i> 0 011 $\leftarrow n \rightarrow$ $\leftarrow n \rightarrow$	ED	. . . x . x						
LD (<i>nn</i>), IX		$(nn + 1) \leftarrow IX_H$ $(nn) \leftarrow IX_L$	11 011 101 00 100 010 $\leftarrow n \rightarrow$ $\leftarrow n \rightarrow$	DD 22	. . . x . x						
LD (<i>nn</i>), IY		$(nn + 1) \leftarrow IY_H$ $(nn) \leftarrow IY_L$	11 111 101 00 100 010 $\leftarrow n \rightarrow$ $\leftarrow n \rightarrow$	FD 22	. . . x . x						
LD SP, HL	SPHL	$SP \leftarrow HL$	11 111 001	F9	. . . x . x						
LD SP, IX		$SP \leftarrow IX$	11 011 101 11 111 001	DD F9	. . . x . x						

Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)	COL(3)	COH(3)			dd Registre
					00 BC
					01 DE
ECO(4) + ECO(4)	COL(3)	COH(3)			10 HL
					11 SP
					Nota 2
ECO(4) + ECO(4)	COL(3)	COH(3)			
ECO(4)	COL(3)	COH(3)	CML(3)	CMH(3)	
ECO(4) + ECO(4)	COL(3)	COH(3)	CML(3)	CMH(3)	Indice H = mai semnificativ
					Indice L = mai puțin semnificativ
ECO(4) + ECO(4)	COL(3)	COH(3)	CML(3)	CMH(3)	
ECO(4) + ECO(4)	COL(3)	COH(3)	CML(3)	CMH(3)	
ECO(4)	COL(3)	COH(3)	SML(3)	SMH(3)	
ECO(4) + ECO(4)	COL(3)	COH(3)	SML(3)	SMH(3)	
ECO(4) + ECO(4)	COL(3)	COH(3)	SML(3)	SMH(3)	
ECO(4) + ECO(4)	COL(3)	COH(3)	SML(3)	SMH(3)	
ECO(6)					
ECO(4) + ECO(6)					

TABELUL 1.3 (continuare)

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții							
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C		
LD SP, IY		SP←IY	11 111 101 11 111 001	FD F9	.	.	x	.	x	.	.	.
PUSH qq	PUSH rp PUSH PSW	(SP-2)←qq _L (SP-1)←qq _H SP←SP-2	11 qq0 101		.	.	x	.	x	.	.	.
PUSH IX		(SP-2)←IX _L (SP-1)←IX _H SP←SP-2	11 011 101 11 100 101	DD E5	.	.	x	.	x	.	.	.
PUSH IY		(SP-2)←IY _L (SP-1)←IY _H SP←SP-2	11 111 101 11 100 101	FD E5	.	.	x	.	x	.	.	.
POP qq	POP rp POP PSW	qq _H ←(SP+1) qq _L ←SP SP←SP+2	11 qq0 001		.	.	x	.	x	.	.	.
POP IX		IX _H ←(SP+1) IX _L ←SP SP←SP+2	11 011 101 11 100 001	DD E1	.	.	x	.	x	.	.	.
POP IY		IY _H ←SP+1 IY _L ←SP SP←SP+2	11 111 101 11 100 001	FD E1	.	.	x	.	x	.	.	.

TABELUL 1.4. Schimburi între registre, transfer de blocuri, căutări

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții							
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C		
EX DE, HL	XCHG	DE↔HL	11 101 011	EB	.	.	x	.	x	.	.	.
EX AF, AF'		AF↔AF'	00 001 000	08	.	.	x	.	x	.	.	.
EXX		BC↔BC' DE↔DE' HL↔HL'	11 011 001	D9	.	.	x	.	x	.	.	.
EX (SP), HL	XTHL	H↔(SP+1) L↔(SP)	11 100 011	E3	.	.	x	.	x	.	.	.
EX (SP), IX		IX _H ↔(SP+1) IX _L ↔(SP)	11 011 101 11 100 011	DD E3	.	.	x	.	x	.	.	.

Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)+ ECO(6)					
ECO(5)	SSH(3)	SSL(3)			
SP-1 →	SP-1 →				
ECO(4)+ ECO(5)	SSH(3)	SSL(3)			
SP-1 →	SP-1 →				
ECO(4)+ ECO(5)	SSH(3)	SSL(3)			
SP-1 →	SP-1 →				
ECO(4)	CSL(3)	CSH(3)			
	SP+1 →	SP+1 →			
ECO(4)+ ECO(4)	CSL(3)	CSH(3)			
	SP+1 →	SP+1 →			
ECO(4)+ ECO(4)	CSL(3)	CSH(3)			
	SP+1 →	SP+1 →			

Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)					
ECO(4)					
ECO(4)					
ECO(4)	CSL(3)	CSH(4)	SSH(3)	SSL(5)	
	SP+1 →		SP-1 →		
ECO(4)+ ECO(4)	CSL(3)	CSH(4)	SSH(3)	SSL(5)	
	SP+1 →		SP-1 →		

TABELUL 1.4 (continuare)

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții									
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C				
EX (SP), IY		$IY_H \leftrightarrow (SP + 1)$ $IY_L \leftrightarrow (SP)$	11 111 101 11 100 011	FD E3	.	.	.	.	.	.	.			
LDI		$(DE) \leftarrow (HL)$ $DE \leftarrow DE + 1$ $HL \leftarrow HL + 1$ $BC \leftarrow BC - 1$	11 101 101 10 100 000	ED A0	.	.	.	0	.	x	↑	0	.	
LDIR		$(DE) \leftarrow (HL)$ $DE \leftarrow DE + 1$ $HL \leftarrow HL + 1$ $BC \leftarrow BC - 1$ se repetă pînă cînd $BC = 0$	11 101 101 10 110 000	ED B0	.	.	.	0	.	x	0	0	.	
LDD		$(DE) \leftarrow (HL)$ $DE \leftarrow DE - 1$ $HL \leftarrow HL - 1$ $BC \leftarrow BC - 1$	11 101 101 10 101 000	ED A8	.	.	.	0	.	x	↑	0	.	
LDDR		$(DE) \leftarrow (HL)$ $DE \leftarrow DE - 1$ $HL \leftarrow HL - 1$ $BC \leftarrow BC - 1$ se repetă pînă cînd $BC = 0$	11 101 101 10 111 000	ED B8	.	.	.	0	.	x	0	0	.	
CPI		$A - (HL)$ $HL \leftarrow HL + 1$ $BC \leftarrow BC - 1$	11 101 101 10 100 001	ED A1	↑	↑	.	x	.	↑	x	↑	1	.
CPIR		$A - (HL)$ $HL \leftarrow HL + 1$ $BC \leftarrow BC - 1$ se repetă pînă cînd $A = (HL)$ sau $BC = 0$	11 101 101 10 110 001	ED B1	↑	↑	.	x	.	↑	x	↑	1	.
CPD		$A - (HL)$ $HL \leftarrow HL - 1$ $BC \leftarrow BC - 1$	11 101 101 10 101 001	ED A9	↑	↑	.	x	.	↑	x	↑	1	.
CPDR		$(A - (HL))$ $HL \leftarrow HL - 1$ $BC \leftarrow BC - 1$ se repetă pînă cînd $A = (HL)$ sau $BC = 0$	11 101 101 10 111 001	ED B9	↑	↑	.	x	.	↑	x	↑	1	.

Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)+ ECO(4)	CSL(3) SP+1 →	CSH(4)	SSH(3) SP-1 →	SSL(5)	
ECO(4)+ ECO(4)	CM(3)	SM(5)			Nota 3 Nota 4
ECO(4)+ ECO(4)	CM(3)	SM(5)	OI(5) numai cind BC ≠ 0		
ECO(4)+ ECO(4)	CM(3)	SM(5)			Nota 4
ECO(4)+ ECO(4)	CM(3)	SM(5)	OI(5) numai cind BC ≠ 0		
ECO(4)+ ECO(4)	CM(3)	OI(5)			Nota 4 Nota 5 Nota 6
ECO(4)+ ECO(4)	CM(3)	OI(5)	OI(5) numai cind BC ≠ 0		Nota 4 Nota 6
ECO(4)+ ECO(4)	CM(3)	OI(5)			Nota 4 Nota 6
ECO(4)+ ECO(4)	CM(3)	OI(5)	OI(5) numai cind BC ≠ 0		Nota 4 Nota 6

TABELUL 1.5. Operații aritmetice și logice pe 8 biți

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții				
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N
ADD A, r	ADD r	$A \leftarrow A + r$	10	$\boxed{000} r$		$\uparrow \downarrow \times \downarrow \times V$	0	$\downarrow \uparrow$	
ADD A, n	ADI n	$A \leftarrow A + n$	11	$\boxed{000} 110$ $\leftarrow n \rightarrow$		$\uparrow \downarrow \times \downarrow \times V$	0	$\downarrow \uparrow$	
ADD A, (HL)	ADD M	$A \leftarrow A + (HL)$	10	$\boxed{000} 110$		$\uparrow \downarrow \times \downarrow \times V_{\frac{1}{2}}$	0	$\downarrow \uparrow$	
ADD A, (IX+d)		$A \leftarrow A + (IX+d)$	11	011 101	DD	$\uparrow \downarrow \times \downarrow \times V$	0	$\downarrow \uparrow$	
			10	$\boxed{000} 110$ $\leftarrow d \rightarrow$					
ADD A, (IY+d)		$A \leftarrow A + (IY+d)$	11	111 101	FD	$\uparrow \downarrow \times \downarrow \times V$	0	$\downarrow \uparrow$	
			10	$\boxed{000} 110$ $\leftarrow d \rightarrow$					
ADC A, s	ADC r ADC M ACI n	$A \leftarrow A + s + CY$		$\boxed{001}$		$\uparrow \downarrow \times \downarrow \times V$	0	$\downarrow \uparrow$	
SUB s	SUB r SUB M SUI n	$A \leftarrow A - s$		$\boxed{010}$		$\uparrow \downarrow \times \downarrow \times V$	0	$\downarrow \uparrow$	
SBC A, s	SBB r SBB M SBI n	$A \leftarrow A - s - CY$		$\boxed{011}$		$\uparrow \downarrow \times \downarrow \times V$	0	$\downarrow \uparrow$	
AND s	ANA r ANA M ANI n	$A \leftarrow A \wedge s$		$\boxed{100}$		$\uparrow \downarrow \times 1 \times P$	0	0	0
OR s	ORA r ORA M ORI n	$A \leftarrow A \vee s$		$\boxed{110}$		$\uparrow \downarrow \times 0 \times P$	0	0	0
XOR s	XRA r XRA M XRI n	$A \leftarrow A \oplus s$		$\boxed{101}$		$\uparrow \downarrow \times 0 \times P$	0	0	0
CP s	CMP r CMP M CPI n	$A - s$		$\boxed{111}$		$\uparrow \downarrow \times \downarrow \times V$	1	$\downarrow \uparrow$	
INC r	INR r	$r \leftarrow r + 1$	00	r $\boxed{100}$		$\uparrow \downarrow \times \downarrow \times V$	0	.	
INC (HL)	INR M	$(HL) \leftarrow (HL) + 1$	00	110 $\boxed{100}$		$\uparrow \downarrow \times \downarrow \times V$	0	.	
INC (IX+d)		$(IX+d) \leftarrow (IX+d) + 1$	11	011 101	DD	$\uparrow \downarrow \times \downarrow \times V$	0	.	
			00	110 $\boxed{100}$ $\leftarrow d \rightarrow$					

Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)					<i>r</i> Registru
ECO(4)	CO(3)				000 B
					001 C
					010 D
ECO(4)	CM(3)				011 E
					100 H
ECO(4)+ ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(3)		101 L
					111 A
ECO(4)+ ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(3)		
La fel ca la ADD, funcție de <i>s</i>					
		-- " --			
		-- " --			
		-- " --			
		-- " --			
		-- " --			
		-- " --			
		-- " --			
ECO(4)					
ECO(4)	CM(4)	SM(3)			
ECO(4)+ ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(4)	SM(3)	

s poate fi *r*, *n*, (HL), (IX+d) sau (IY+d), ca în cazul instrucțiunilor ADD. Pentru a obține codul-obiect se înlocuiesc biții 000 din codul-obiect al instrucțiunii ADD corespunzătoare cu biții indicați.

TABELUL 1.5 (continuare)

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții								
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C			
INC (IY+d)		$(IY+d) \leftarrow (IY+d) + 1$	11 111 101 00 110 100 $\leftarrow d \rightarrow$	FD	↓	↓	×	×	↓	×	V	0	.
DEC m	DCR r DCR M	$m \leftarrow m - 1$	101		↓	↓	×	×	↓	×	V	1	.

TABELUL 1.6. Operații aritmetice generale și operații de comandă a UC-Z80

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții								
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C			
DAA	DAA	Convertește conținutul acumulatorului într-un format BCD după adunări sau scăderi cu operanți în format BCD	00 100 111	27	↓	↓	×	×	↓	×	P	.	↓
CPL	CMA	$A \leftarrow \bar{A}$	00 101 111	2F	.	.	×	1	×	.	.	1	.
NEG		$A \leftarrow 0 - A$	11 101 101 01 000 100	ED 44	↓	↓	×	×	↓	×	V	1	↓
CCF	CMC	$CY \leftarrow \bar{CY}$	00 111 111	3F	.	.	×	×	×	×	.	0	↓
SCF	STC	$CY \leftarrow 1$	00 110 111	37	.	.	×	0	×	.	0	1	.
NOP	NOP		00 000 000	00	.	.	×	.	×	.	.	.	.
HALT	HLT	Oprire UC-Z80	01 110 110	76	.	.	×	.	×	.	.	.	.
DI	DI	$IFF1,2 \leftarrow 0$	11 110 011	F3	.	.	×	.	×	.	.	.	.
EI	EI	$IFF1,2 \leftarrow 1$	11 111 011	FB	.	.	×	.	×	.	.	.	.
IM 0		Stabilire mod întreruperi 0	11 101 101 01 000 110	ED 46	.	.	×	.	×	.	.	.	.
IM 1		Stabilire mod întreruperi 1	11 101 101 01 010 110	ED 56	.	.	×	.	×	.	.	.	.
IM 2		Stabilire mod întreruperi 2	11 101 101 01 011 110	ED 5E	.	.	×	.	×	.	.	.	.

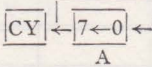
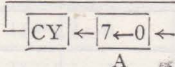
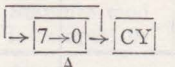
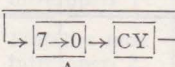
Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)+ ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(4)	SM(3)	
La fel ca la INC, funcție de m					m poate fi r , (HL), (IX+d) sau (IY+d), ca în cazul instrucți- unilor INC. Pentru a afla codul-obiect se înlocuiesc biții 100 cu 101 .

Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)					Nota 7
ECO(4)					Complement față de 1. Nota 8 Complement față de 2. Nota 9 Întreruperile nu sînt eșantionate la sfîrșul instrucțiunilor EI și DI
ECO(4)+ ECO(4)					
ECO(4)					
ECO(4)					
ECO(4)					
ECO(4)					
ECO(4)					
ECO(4)+ ECO(4)					
ECO(4)+ ECO(4)					
ECO(4)+ ECO(4)					

TABELUL 1.7. Operații aritmetice pe 16 biți

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții						
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C	
ADD HL, <i>ss</i>	DAD <i>rp</i>	$HL \leftarrow HL + ss$	00 <i>ss</i> 1 001		.	.	x	x	.	0	↑
ADC HL, <i>ss</i>		$HL \leftarrow HL + ss + CY$	11 101 101 01 <i>ss</i> 1 010	ED	↑	↓	x	x	V	0	↓
SBC HL, <i>ss</i>		$HL \leftarrow HL - ss - CY$	11 101 101 01 <i>ss</i> 0 010	ED	↑	↓	x	x	V	1	↓
ADD IX, <i>pp</i>		$IX \leftarrow IX + pp$	11 011 101 01 <i>pp</i> 1 001	DD	.	.	x	x	.	0	↓
ADD IY, <i>rr</i>		$IY \leftarrow IY + rr$	11 111 101 00 <i>rr</i> 1 001	FD	.	.	x	x	.	0	↓
INC <i>ss</i>	INX <i>rp</i>	$ss \leftarrow ss + 1$	00 <i>ss</i> 0 011		.	.	x	.	.	.	.
INC IX		$IX \leftarrow IX + 1$	11 011 101 00 100 011	DD 23	.	.	x	.	.	.	.
INC IY		$IY \leftarrow IY + 1$	11 111 101 00 100 011	FD 23	.	.	x	.	.	.	.
DEC <i>ss</i>	DCX <i>rp</i>	$ss \leftarrow ss - 1$	00 <i>ss</i> 1 011		.	.	x	.	.	.	.
DEC IX		$IX \leftarrow IX - 1$	11 011 101 00 101 011	DD 2B	.	.	x	.	.	.	.
DEC IY		$IY \leftarrow IY - 1$	11 111 101 00 101 011	FD 2B	.	.	x	.	.	.	.

TABELUL 1.8. Rotații și deplasări

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții							
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C		
RLCA	RLC		00 000 111	07	.	.	x	0	x	.	0	↓
RLA	RAL		00 010 111	17	.	.	x	0	x	.	0	↓
RRCA	RRC		00 001 111	0F	.	.	x	0	x	.	0	↓
RRA	RAR		00 011 111	1F	.	.	x	0	x	.	0	↓

Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)	OI(4)	OI(3)			<i>ss</i> Registre
ECO(4)+ ECO(4)	OI(4)	OI(3)			00 BC
					01 DE
					10 HL
					11 SP
ECO(4)+ ECO(4)	OI(4)	OI(3)			<i>pp</i> Registre
ECO(4)+ ECO(4)	OI(4)	OI(3)			00 BC
					01 DE
					10 IX
					11 SP
ECO(6)					<i>rr</i> Registre
ECO(4)+ ECO(6)					00 BC
					01 DE
					10 IY
					11 SP
ECO(4)+ ECO(6)					
ECO(6)					
ECO(4)+ ECO(6)					
ECO(4)+ ECO(6)					

Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)					
ECO(4)					
ECO(4)					
ECO(4)					

TABELUL 1.8 (continuare)

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții							
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C		
RLC <i>r</i>			11 001 011 00 000 <i>r</i>	CB	↑	↓	×	0	×	P	0	↓
RLC (HL)		$\boxed{CY} \leftarrow \boxed{7 \leftarrow 0} \leftarrow$ <i>r</i> (HL)	11 001 011 00 000 110	CB	↑	↓	×	0	×	P	0	↓
RLC (IX+d)		(IX+d) (IY+d)	11 011 101 11 001 011 $\leftarrow d \rightarrow$ 00 000 110	DD CB	↑	↓	×	0	×	P	0	↓
RLC (IY+d)			11 111 101 11 001 011 $\leftarrow d \rightarrow$ 00 000 110	FD CB	↑	↓	×	0	×	P	0	↓
RL <i>m</i>		$\boxed{CY} \leftarrow \boxed{7 \leftarrow 0} \leftarrow$ <i>m</i>	010		↑	↓	×	0	×	P	0	↓
RRC <i>m</i>		$\rightarrow \boxed{7 \rightarrow 0} \rightarrow \boxed{CY}$ <i>m</i>	001		↑	↓	×	0	×	P	0	↓
RR <i>m</i>		$\rightarrow \boxed{7 \rightarrow 0} \rightarrow \boxed{CY} \leftarrow$ <i>m</i>	011		↑	↓	×	0	×	P	0	↓
SLA <i>m</i>		$\boxed{CY} \leftarrow \boxed{7 \leftarrow 0} \leftarrow 0$ <i>m</i>	100		↑	↓	×	0	×	P	0	↓
SRA <i>m</i>		$\boxed{7 \rightarrow 0} \rightarrow \boxed{CY}$ ↑ <i>m</i>	101		↑	↓	×	0	×	P	0	↓
SRL <i>m</i>		0 $\rightarrow \boxed{7 \rightarrow 0} \rightarrow \boxed{CY}$ <i>m</i>	111		↑	↓	×	0	×	P	0	↓
RLD		$\begin{array}{c} \downarrow \quad \downarrow \\ \boxed{7 \div 4} \boxed{3 \div 0} \quad \boxed{7 \div 4} \boxed{3 \div 0} \\ \uparrow \quad \quad \quad \uparrow \quad \uparrow \\ A \quad \quad \quad (HL) \end{array}$	11 101 101 01 101 111	ED 6F	↑	↓	×	0	×	P	0	.
		$\begin{array}{c} \downarrow \quad \downarrow \quad \downarrow \\ \boxed{7 \div 4} \boxed{3 \div 0} \quad \boxed{7 \div 4} \boxed{3 \div 0} \\ \uparrow \quad \quad \quad \uparrow \\ A \quad \quad \quad (HL) \end{array}$	11 101 101 01 100 111	ED 67	↑	↓	×	0	×	P	0	.

Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)+ ECO(4)					
ECO(4)+ ECO(4)					
ECO(4)+ ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(4)	SM(3)	
ECO(4)+ ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(4)	SM(3)	
La fel ca RLC, funcție de m					$m=r, (HL), (IX+d), (IY+d)$ Pentru a obține codul-obiect se înlocuiesc biții 000 din codul-obiect al instrucțiunii RLC corespunzătoare cu biții indicați
— „ —					
— „ —					
— „ —					
— „ —					
— „ —					
— „ —					
ECO(4)+ ECO(4)	CM(3)	OI(4)	SM(3)		
ECO(4)+ ECO(4)	CM(3)	OI(4)	SM(3)		

TABELUL 1.9. Prelucrări pe bit

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții					
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C
BIT b, r		$Z \leftarrow \bar{r}_b$	11 001 011 01 b r	CB	$\times$	$\uparrow$	$\times$	$\times$	$\times$	0
BIT $b, (HL)$		$Z \leftarrow \overline{(HL)}_b$	11 001 011 01 b 110	CB	$\times$	$\uparrow$	$\times$	$\times$	$\times$	0
BIT $b, (IX+d)$		$Z \leftarrow \overline{(IX+d)}_b$	11 011 101 11 001 011 $\leftarrow d \rightarrow$ 01 b 110	DD CB	$\times$	$\uparrow$	$\times$	$\times$	$\times$	0
BIT $b, (IY+d)$		$Z \leftarrow \overline{(IY+d)}_b$	11 111 101 11 001 011 $\leftarrow d \rightarrow$ 01 b 110	FD CB	$\times$	$\uparrow$	$\times$	$\times$	$\times$	0
SET b, r		$r_b \leftarrow 1$	11 001 011 <u>11</u> b r	CB	.	.	$\times$	.	.	.
SET $b, (HL)$		$(HL)_b \leftarrow 1$	11 001 011 <u>11</u> b 110	CB	.	.	$\times$	.	.	.
SET $b, (IX+d)$		$(IX+d)_b \leftarrow 1$	11 011 101 11 001 011 $\leftarrow d \rightarrow$ <u>11</u> b 110	DD CB	.	.	$\times$	.	.	.
SET $b, (IY+d)$		$(IY+d)_b \leftarrow 1$	11 111 101 11 001 011 $\leftarrow d \rightarrow$ <u>11</u> b 110	FD CB	.	.	$\times$	.	.	.
RES b, m		$m_b \leftarrow 0$	<u>10</u>		.	.	$\times$	.	.	.

Ciclii-mașină					Observații și note
M_1	M_2	M_3	M_4	M_5	
ECO(4) + ECO(4)					r Registru
					000 B
					001 C
					010 D
					011 E
					100 H
					101 L
					111 A
					b Bit testat
					000 0
					001 1
					010 2
					011 3
					100 4
					101 5
					110 6
					111 7
ECO(4) + ECO(4)	CM(4)				
ECO(4) + ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(4)		
ECO(4) + ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(4)		
ECO(4) + ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(4)		
ECO(4) + ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(4)	SM(3)	
ECO(4) + ECO(4)	CM(4)	SM(3)			
ECO(4) + ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(4)	SM(3)	
ECO(4) + ECO(4)	CO(3)	OI(5)	CM(4)	SM(3)	
La fel ca SET, funcție de m					$m=r$, (HL), (IX+d), (IY+d) Pentru a obține codul- obiect se înlocuiesc biții <u>11</u> din codul- obiect al instrucțiunii SET corespunzătoare cu biții <u>10</u> .

TABELUL 1.10. Salturi

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții						
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C	
JP <i>nn</i>	JMP nn	PC← <i>nn</i>	11 000 011 ← <i>n</i> → ← <i>n</i> →	C3	.	.	x	.	x	.	.
JP <i>cc, nn</i>	Jcc nn	Dacă <i>cc</i> ade- vărat PC← <i>nn</i> , altfel continuă	11 <i>cc</i> 010 ← <i>n</i> → ← <i>n</i> →		.	.	x	.	x	.	.
JR <i>e</i>		PC←PC+ <i>e</i>	00 011 000 ← <i>e</i> -2 →	18	.	.	x	.	x	.	.
JR C, <i>e</i>		C=0 continuă C=1 PC←PC+ + <i>e</i>	00 111 000 ← <i>e</i> -2 →	38	.	.	x	.	x	.	.
JR NC, <i>e</i>		C=1 continuă C=0 PC←PC+ + <i>e</i>	00 110 000 ← <i>e</i> -2 →	30	.	.	x	.	x	.	.
JR Z, <i>e</i>		Z=0 continuă Z=1 PC←PC+ + <i>e</i>	00 101 000 ← <i>e</i> -2 →	28	.	.	x	.	x	.	.
JR NZ, <i>e</i>		Z=1 continuă Z=0 PC←PC+ + <i>e</i>	00 100 000 ← <i>e</i> -2 →	20	.	.	x	.	x	.	.
JP (HL)	PCHL	PC←HL	11 101 001	E9	.	.	x	.	x	.	.
JP (IX)		PC←IX	11 011 101 11 101 001	DD E9	.	.	x	.	x	.	.
JP (IY)		PC←IY	11 111 101 11 101 001	FD E9	.	.	x	.	x	.	.
DJNZ, <i>e</i>		B←B-1 B=0 continuă B≠0 PC←PC+ + <i>e</i>	00 010 000 ← <i>e</i> -2 →	10	.	.	x	.	x	.	.

Ciclii-mașină					Observații și note																		
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅																			
ECO(4)	COL(3)	COH(3)			<table border="1"> <thead> <tr> <th>cc</th> <th>Condiția</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>000</td><td>NZ(non-zero)</td></tr> <tr><td>001</td><td>Z(zero)</td></tr> <tr><td>010</td><td>NC(non-carry)</td></tr> <tr><td>011</td><td>C(carry)</td></tr> <tr><td>100</td><td>PO(impar)</td></tr> <tr><td>101</td><td>PE(par)</td></tr> <tr><td>110</td><td>P(pozitiv)</td></tr> <tr><td>111</td><td>M(negativ)</td></tr> </tbody> </table>	cc	Condiția	000	NZ(non-zero)	001	Z(zero)	010	NC(non-carry)	011	C(carry)	100	PO(impar)	101	PE(par)	110	P(pozitiv)	111	M(negativ)
cc	Condiția																						
000	NZ(non-zero)																						
001	Z(zero)																						
010	NC(non-carry)																						
011	C(carry)																						
100	PO(impar)																						
101	PE(par)																						
110	P(pozitiv)																						
111	M(negativ)																						
ECO(4)	COL(3)	COH(3)																					
ECO(4)	CO(3)	OI(5)																					
ECO(4)	CO(3)	OI(5)*			*M ₃ numai dacă se îndeplinește condiția (la salt).																		
ECO(4)	CO(3)	OI(5)*			e reprezintă un număr scris în complement față de 2 cuprins între -126 și +129																		
ECO(4)	CO(3)	OI(5)*																					
ECO(4)	CO(3)	OI(5)*																					
ECO(4)	CO(3)	OI(5)*																					
ECO(4)																							
ECO(4)+ ECO(4)																							
ECO(4)+ ECO(4)																							
ECO(4)	CO(3)	OI(5) dacă B ≠ 0																					

TABELUL 1.11. Apeluri de subrutine, reveniri, instrucțiuni de restart

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții						
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C	
CALL <i>nn</i>	CALL <i>nn</i>	(SP-1)←PC _H (SP-2)←PC _L PC← <i>nn</i>	11 001 101 ← <i>n</i> → ← <i>n</i> →	CD	.	.	×	.	×	.	.
CALL <i>cc, nn</i>	Ccc <i>nn</i>	<i>cc</i> =0 continuă <i>cc</i> =1 CALL <i>nn</i>	11 <i>cc</i> 100 ← <i>n</i> → ← <i>n</i> →		.	.	×	.	×	.	.
RET	RET	PC _L ←(SP) PC _H ←(SP+1)	11 001 001	C9	.	.	×	.	×	.	.
RET <i>cc</i>	Rcc	<i>cc</i> =0 continuă <i>cc</i> =1 RET	11 <i>cc</i> 000		.	.	×	.	×	.	.
RETI		Revenire din întrerupere	11 101 101 01 001 101	ED 4D	.	.	×	.	×	.	.
RETN		Revenire din întrerupere ne- mascabilă	11 101 101 01 000 101	ED 45	.	.	×	.	×	.	.
RST <i>p</i>	RST <i>t</i>	(SP-1)←PC _H (SP-2)←PC _L PC _H ←0 PC _L ← <i>p</i>	11 <i>t</i> 111		.	.	×	.	×	.	.

TABELUL 1.12. Operații de intrare/ieșire

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții						
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N	C	
IN A, (<i>n</i>)	IN <i>n</i>	A←(<i>n</i>)	11 011 011 ← <i>n</i> →	DB	.	.	×	.	×	.	.
IN <i>r</i> , (C)		<i>r</i> ←(C)	11 101 101 01 <i>r</i> 000	ED	↑	↓	×	↑	×	P	0
INI		(HL)←(C) B←B-1 HL←HL+1	11 101 101 10 100 010	ED A2	×	↑	×	×	×	×	↑

Ciclii-mașină					Observații și note																		
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅																			
ECO(4)	COL(3)	COH(4) SP-1 →	SSH(3) SP-1 →	SSL(3)	<table border="1"> <tr> <th>cc</th> <th>Condiția</th> </tr> <tr> <td>000</td> <td>NZ(non-zero)</td> </tr> <tr> <td>001</td> <td>Z(zero)</td> </tr> <tr> <td>010</td> <td>NC(non-carry)</td> </tr> <tr> <td>011</td> <td>C(carry)</td> </tr> <tr> <td>100</td> <td>PO(impar)</td> </tr> <tr> <td>101</td> <td>PE(par)</td> </tr> <tr> <td>110</td> <td>P(pozitiv)</td> </tr> <tr> <td>111</td> <td>M(negativ)</td> </tr> </table>	cc	Condiția	000	NZ(non-zero)	001	Z(zero)	010	NC(non-carry)	011	C(carry)	100	PO(impar)	101	PE(par)	110	P(pozitiv)	111	M(negativ)
cc	Condiția																						
000	NZ(non-zero)																						
001	Z(zero)																						
010	NC(non-carry)																						
011	C(carry)																						
100	PO(impar)																						
101	PE(par)																						
110	P(pozitiv)																						
111	M(negativ)																						
ECO(4)	COL(3)	COH(3)			cc=0																		
ECO(4)	COL(3)	COH(4) SP-1 →	SSH(3) SP-1 →	SSL(3)	cc=1																		
ECO(4)	CSL(3) SP+1 →	CSH(3) SP+1 →			<table border="1"> <tr> <th>t</th> <th>p</th> </tr> <tr> <td>000</td> <td>00H</td> </tr> <tr> <td>001</td> <td>08H</td> </tr> <tr> <td>010</td> <td>10H</td> </tr> <tr> <td>011</td> <td>18H</td> </tr> <tr> <td>100</td> <td>20H</td> </tr> <tr> <td>101</td> <td>28H</td> </tr> <tr> <td>110</td> <td>30H</td> </tr> <tr> <td>111</td> <td>38H</td> </tr> </table>	t	p	000	00H	001	08H	010	10H	011	18H	100	20H	101	28H	110	30H	111	38H
t	p																						
000	00H																						
001	08H																						
010	10H																						
011	18H																						
100	20H																						
101	28H																						
110	30H																						
111	38H																						
ECO(5)	CSL(3) dacă cc=1 SP+1 →	CSH(3) dacă cc=1 SP+1 →																					
ECO(4)+ ECO(4)	CSL(3) SP+1 →	CSH(3) SP+1 →																					
ECO(4)+ ECO(4)	CSL(3) SP+1 →	CSH(3) SP+1 →																					
ECO(5)	SSH(3) SP-1 →	SSL(3)																					

Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)	CO(3)	CPO(4)			$\begin{cases} A_0 \div A_7 \leftarrow n \\ A_8 \div A_{15} \leftarrow A \end{cases}$
ECO(4)+ ECO(4)	CPO(4)				$\begin{cases} A_0 \div A_7 \leftarrow C \text{ Nota 7} \\ A_8 \div A_{15} \rightarrow B \end{cases}$
ECO(4)+ ECO(5)	CPO(4)	SM(3)			$\begin{cases} A_0 \div A_7 \leftarrow C \\ A_8 \div A_{15} \leftarrow B \text{ Nota 8} \end{cases}$

TABELUL 1.12 (continuare)

Mnemonica Z80	Mnemonica 8080	Descrierea simbolică	Codul-obiect		Indicatorii de condiții				
			Binar	Hexa	S	Z	H	P/V	N
INIR		(HL) $\leftarrow$ (C)	11 101 101	ED	$\times$ 1 $\times$ $\times$ $\times$ $\times$ $\updownarrow$ $\times$				
		B $\leftarrow$ B-1	10 110 010	B2					
IND		(HL) $\leftarrow$ (C)	11 101 101	ED	$\times$ $\updownarrow$ $\times$ $\times$ $\times$ $\times$ $\updownarrow$ $\times$				
		B $\leftarrow$ B-1	10 101 010	AA					
INDR		(HL) $\leftarrow$ (C)	11 101 101	ED	$\times$ 1 $\times$ $\times$ $\times$ $\times$ $\updownarrow$ $\times$				
		B $\leftarrow$ B-1	10 111 010	BA					
OUT (n), A	OUT n	(n) $\leftarrow$ A	11 010 011 $\leftarrow$ n $\rightarrow$	D3	$\times$. $\times$. $\times$. $\times$. $\updownarrow$ $\times$				
OUT (C), r		(C) $\leftarrow$ r	11 101 101 01 r 001	ED	$\times$. $\times$. $\times$. $\times$. $\updownarrow$ $\times$				
OUTI		(C) $\leftarrow$ (HL)	11 101 101	ED	$\times$ $\updownarrow$ $\times$ $\times$ $\times$ $\times$ $\updownarrow$ $\times$				
		B $\leftarrow$ B-1	10 100 011	A3					
OTIR		(C) $\leftarrow$ (HL)	11 101 101	ED	$\times$ 1 $\times$ $\times$ $\times$ $\times$ $\updownarrow$ $\times$				
		B $\leftarrow$ B-1	10 110 011	B3					
OUTD		(C) $\leftarrow$ (HL)	11 101 101	ED	$\times$ $\updownarrow$ $\times$ $\times$ $\times$ $\times$ $\updownarrow$ $\times$				
		B $\leftarrow$ B-1	10 101 011	AB					
OTDR		(C) $\leftarrow$ (HL)	11 101 101	ED	$\times$ 1 $\times$ $\times$ $\times$ $\times$ $\updownarrow$ $\times$				
		B $\leftarrow$ B-1	10 111 011	BB					
		HL $\leftarrow$ HL+1 se repetă pînă cînd B=0							

Ciclii-mașină					Observații și note
M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
ECO(4)+ ECO(5)	CPO(4)	SM(3)	OI(5) dacă B ≠ 0		$\begin{cases} A_0 \div A_7 \leftarrow C \\ A_8 \div A_{15} \leftarrow B \end{cases}$
ECO(4)+ ECO(5)	CPO(4)	SM(3)			$\begin{cases} A_0 \div A_7 \leftarrow C \\ A_8 \div A_{15} \leftarrow B \end{cases}$ Nota 8
ECO(4)+ ECO(5)	CPO(4)	SM(3)	OI(5) dacă B ≠ 0		$\begin{cases} A_0 \div A_7 \leftarrow C \\ A_8 \div A_{15} \leftarrow B \end{cases}$
ECO(4)	CO(3)	SPO(4)			$\begin{cases} A_0 \div A_7 \leftarrow n \\ A_8 \div A_{15} \leftarrow A \end{cases}$
ECO(4)+ ECO(4)	SPO(4)				$\begin{cases} A_0 \div A_7 \leftarrow C \text{ Nota 7} \\ A_8 \div A_{15} \leftarrow B \end{cases}$
ECO(4)+ ECO(5)	CM(3)	SPO(4)			$\begin{cases} A_0 \div A_7 \leftarrow C \\ A_8 \div A_{15} \leftarrow B \end{cases}$ Nota 8
ECO(4)+ ECO(5)	CM(3)	SPO(4)	OI(5) dacă B ≠ 0		$\begin{cases} A_0 \div A_7 \leftarrow C \\ A_8 \div A_{15} \leftarrow B \end{cases}$
ECO(4)+ ECO(5)	CM(3)	SPO(4)	OI(5)		$\begin{cases} A_0 \div A_7 \leftarrow C \\ A_8 \div A_{15} \leftarrow B \end{cases}$ Nota 8
ECO(4)+ ECO(5)	CM(3)	SPO(4)	OI(5) dacă B ≠ 0		$\begin{cases} A_0 \div A_7 \leftarrow C \\ A_8 \div A_{15} \leftarrow B \end{cases}$

NOTE:

1. Exemplu de transfer într-o locație de memorie folosind adresarea indexată pentru destinație și adresarea imediată pentru sursă:

LD (IX-31), 44H

Instrucțiunea va apărea în memorie scrisă în următoarea ordine:

Adresa A	DD	} Cod-operație
A+1	36	
A+2	E1	} Deplasament în complement față de 2
A+3	44	

2. Exemplu de instrucțiune de transfer pe 16 biți utilizând adresarea imediată pentru sursă și adresarea de registru pentru destinație:

LD BC, 176AH

Instrucțiunea va apărea în memorie scrisă astfel:

Adresa A	01	} Cod-operație
	6A	} Operand mai puțin semnificativ → C
	17	} Operand mai semnificativ → B

3. Instrucțiunile pentru transfer de blocuri de date, LDI, LDIR, LDD și LDDR, utilizează toate, în același mod, următoarele registre:

- HL, pentru a adresa locația-sursă,
- DE, pentru a adresa locația-destinație și
- BC, ca numărător de octeți.

Pentru folosirea corectă a celor patru instrucțiuni de transfer trebuie ca registrele HL, DE și BC să fie inițializate, în prealabil, conform operației ce se dorește a fi executată.

LDI, *Load and Increment*, încărcare și incrementare, transferă un octet din locația adresată de HL în locația adresată cu DE. Registrele HL și DE se incrementează pentru a fi pregătite să adreseze următoarele locații, iar numărătorul de octeți BC se decrementează. Instrucțiunea e utilă atunci când între transferul a doi octeți sînt necesare prelucrări suplimentare. Dacă aceste prelucrări nu sînt necesare se poate folosi instrucțiunea LDIR, *Load, Increment and Repeat*, încărcare, incrementare și repetare, care repetă transferul pînă cînd numărătorul de octeți devine zero. Menționăm că lungimea maximă a unui bloc poate fi de 64 Kocteți și că zonele de transfer se pot suprapune.

Instrucțiunile LDD și LDDR sînt asemănătoare cu LDI și LDIR, diferența constînd numai în aceea că registrele de adresare, HL și DE, sînt *decrementate* după fiecare transfer. Deci LDI și LDIR inițiază transferul cu adresa de început a blocului, în timp ce LDD și LDDR cu adresa de sfîrșit.

Exemplu:

{	HL : 3333H	Executînd instrucțiunea LDI se obține următoarea situație:	{	HL : 3334H
	(3333H): 55H			(3333H): 55H
	DE : 7777H			DE : 7778H
	(7777H): 99H			(7777H): 55H
	BC : 0BH			BC : 0AH

4. Indicatorul P/V se pune pe „0” dacă BC-1=0. În celelalte cazuri P/V rămîne „1”.

5. Instrucțiunile de căutare, CPI, CPİR, CPD și CPDR, compară acumulatorul cu conținutul locației adresate de HL. Rezultatul comparației se memorează în indicatorul de condiții Z. Ca și în cazul transferurilor, CPI, *Compare and Increment*, după ce compară acumulatorul cu (HL), incrementează registrul HL și decrementează numărătorul de octeți. Dacă nu sînt necesare prelucrări suplimentare între două comparații de octeți succesivi, se poate utiliza instrucțiunea CPİR, *Compare, Increment and Repeat*, care repetă comparația fie pînă cînd A=(HL), fie pînă cînd BC=0.

CPD și CPDR sînt asemănătoare cu CPI și CPİR diferența constînd numai în faptul că registrul HL este *decrementat* după fiecare comparație.

Exemplu:

HL : 1111H A : 0F3H BC : 0007H (1111H): 77H (1112H): 01H (1113H): 0F3H P/V : 0 Z : 0	Executînd instrucțiunea CPİR, se obține următoarea situație:	HL : 1114H A : 0F3H BC : 0004H (1111H): 77H (1112H): 01H (1113H): 0F3H P/V : 1 Z : 1
---	---	---

6. Indicatorul Z se pune pe „1” dacă A=(HL). În celelalte situații Z=0.

7. Executînd o operație de adunare a două numere, de exemplu, 17 (BCD) și 39 (BCD), se obține simplu, în aritmetică zecimală, rezultatul 56. Lucrînd cu reprezentări binare:

$$\begin{array}{r}
 0001 \quad 0111 \\
 +0011 \quad 1001 \\
 \hline
 0101 \quad 0000 = 50H
 \end{array}$$

rezultatul este incorect. Instrucțiunea DAA ajustează acest rezultat pentru a se obține reprezentarea corectă BCD a sumei:

$$\begin{array}{r}
 0101 \quad 0000 \\
 +0000 \quad 0110 \\
 \hline
 0101 \quad 0110 = 56
 \end{array}$$

8. Dacă acumulatorul conține 0101 1101, după execuția instrucțiunii CPL va conține 1010 0010.

9. Conținutul acumulatorului 0101 1101 se modifică după execuția instrucțiunii NEG, devenind 1010 0011.

10. Valorile lui *r* sînt aceleași ca în tabelul 1.9; dacă *r*=110, se modifică numai indicatorii de condiții.

11. Dacă rezultatul scăderii B-1 este „0”, indicatorul Z se poziționează pe „1”; în celelalte situații Z=0.

1.2. CIRCUITUL PENTRU COMANDA INTRĂRILOR/IEȘIRILOR PARALELE PIO-Z80

Circuitul pentru comanda intrărilor/ieșirilor paralele, PIO-Z80, este destinat conectării echipamentelor periferice cu interfețe paralele la unități centrale realizate cu microprocesoare Z80.

PIO-Z80 cuplează perifericele prin intermediul a două *port*-uri de I/E de 8 biți concepute să lucreze independent, *port*-ul A și *port*-ul B. Fiecare *port* are asociate două semnale, READY și STROBE, cu ajutorul cărora poate comanda transferul datelor. Ieșirea READY indică perifericului faptul că *port*-ul este pregătit, gata, pentru un transfer de date. Intrarea STROBE de la periferic semnalează cînd a apărut un transfer.

Circuitul PIO-Z80 poate fi programat să lucreze în unul din următoarele patru moduri:

- Modul 0, ieșire-octet
- Modul 1, intrare-octet
- Modul 2, intrare/ieșire-octet
- Modul 3, intrare/ieșire pe bit.

Ambele *port*-uri de I/E se pot programa să lucreze în *modul 0*. Cele două *port*-uri sînt prevăzute cu registre de ieșire adresabile direct de către UC, datele putînd fi transmise către oricare din ele în orice moment. După ce datele au fost scrise într-un *port*, se va activa ieșirea READY corespunzătoare, indicîndu-se în acest fel perifericului asociat că informația e disponibilă și se poate efectua transferul. După transferarea datelor, dispozitivul extern va răspunde activînd intrarea $\overline{\text{STROBĒ}}$, care, la rîndul ei, va putea conduce la generarea unei întreruperi, în cazul în care aceasta a fost în prealabil validată.

În *modul 1* cele două *port*-uri ale circuitului PIO-Z80 pot fi utilizate pentru a transfera informația de la periferic spre UC. Fiecare din *port*-uri are un registru de intrare adresabil direct de unitatea centrală. Cînd urmează să se citească un octet din *port*, PIO poziționează întii semnalul READY. Perifericul detectează acest lucru și ca răspuns, plasează datele pe liniile de intrare/ieșire, eșantionîndu-le cu ajutorul semnalului $\overline{\text{STROBĒ}}$. Semnalul $\overline{\text{STROBĒ}}$ e utilizat de PIO pentru a memora datele în registrul de intrare și a declanșa o cerere de întrerupere, dacă aceasta a fost în prealabil validată.

În *modul 2*, bidirecțional pe octet, se folosește pentru transfer un singur *port*, A, împreună cu semnalele de comandă ale ambelor *port*-uri. Celălalt *port*, B, trebuie programat în modul 3 și mascat. O operație de ieșire este similară cu un transfer în modul 0, cu observația că datele se pot genera numai cînd linia $\overline{\text{STROBĒ}}$ a *port*-ului A e pe „0”. În intrare funcționarea este asemănătoare cu lucrul în modul 1 cu mențiunea că pentru dialog se întrebuițează semnalele de comandă și întreruperea asociate *port*-ului B.

Modul 3, utilizabil de ambele *port*-uri, permite definirea individuală a biților ca intrări sau ieșiri. Nu se folosesc semnalele de comandă, întreruperea generîndu-se la activarea unei singure intrări sau a tuturor. Prin programare se specifică nivelul activ al fiecărei intrări, „0” sau „1”, și condiția logică ce va trebui să fie îndeplinită pentru a se genera întreruperea: SAU — o singură intrare activă, ȘI — toate intrările active. De exemplu, dacă unul din *port*-ur este programat să aibă intrări active pe „0” și condiția logică este ȘI atunci circuitul PIO-Z80 va genera o cerere de întrerupere cînd toate intrările acelui *port* trec pe „0”.

Precizăm că numerotarea modurilor are și o semnificație mnemotehnică: 0=Out (ieșire), 1=In (intrare), 2=Bidirecțional.

1.2.1. STRUCTURA CIRCUITULUI PIO-Z80

În figura 1.19 este dată schema bloc a unui circuit PIO-Z80. După cum se observă, el este structurat în jurul unei magistrale interne la care sînt conectate logica de comandă internă, partea de interfață cu UC-Z80, cele două port-uri de I/E și logica de comandă a întreruperii.

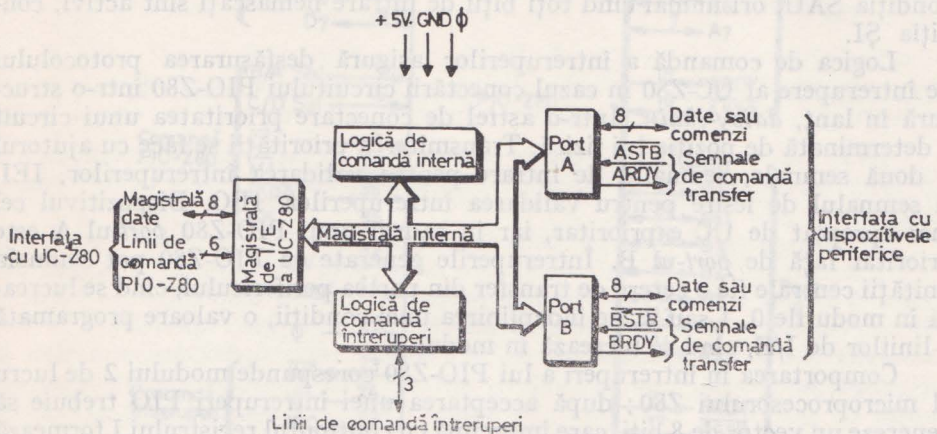

Fig. 1.19. Schema bloc a circuitului PIO-Z80

Cele două port-uri de I/E, identice, au organizarea din figura 1.20, conținând fiecare registre separate de intrare și ieșire, patru registre de comandă și partea de logică pentru controlul transferului. Toate transferurile între UC și periferice utilizează registrele de intrare sau ieșire, schimbul efectiv de informație cu perifericul desfășurându-se sub comanda semnalelor READY și STROBE. Modul de lucru al port-ului este memorat într-un registru de doi biți. Celelalte trei registre de comandă sînt utilizate numai în modul 3.

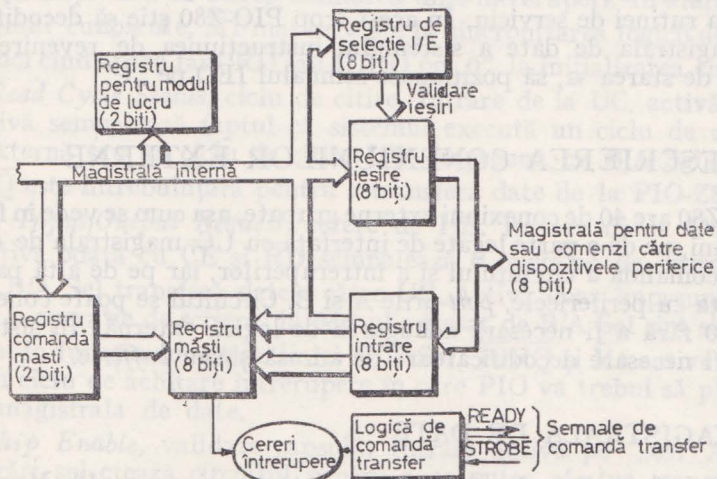

Fig. 1.20. Organizarea unui port de I/E din PIO-Z80

Registrul de selecție I/E specifică biții de ieșire, validându-i; biții rămași sînt considerați intrări. Registrele de măști și de comandă-măști se folosesc pentru fixarea condițiilor de întrerupere. Registrul de măști memorează biții activi și pe cei inactivi sau mascați. Cu ajutorul registrului de comandă-măști se precizează întii dacă starea activă a biților este „1” sau „0”, apoi dacă întreruperea se va genera cînd oricare din biții nemascați este activ, condiția SAU, ori numai cînd toți biții de intrare nemascați sînt activi, condiția ȘI.

Logica de comandă a întreruperilor asigură desfășurarea protocolului de întrerupere al UC-Z80 în cazul conectării circuitului PIO-Z80 într-o structură în lanț, *daisy-chain*. Într-o astfel de conectare prioritatea unui circuit e determinată de poziția lui fizică. Transmiterea priorității se face cu ajutorul a două semnale, semnalul de intrare pentru validarea întreruperilor, IEI, și semnalul de ieșire pentru validarea întreruperilor, IEO. Dispozitivul cel mai apropiat de UC e prioritar, iar în cadrul unui PIO-Z80 *port*-ul A este prioritar față de *port*-ul B. Întreruperile generate cu PIO-Z80 pot semnala unității centrale fie o cerere de transfer din partea perifericului, cînd se lucrează în modurile 0, 1 sau 2, fie îndeplinirea unei condiții, o valoare programată a liniilor de I/E, cînd se lucrează în modul 3.

Comportarea în întreruperi a lui PIO-Z80 corespunde modului 2 de lucru al microprocesorului Z80; după acceptarea unei întreruperi PIO trebuie să genereze un vector de 8 biți, care împreună cu conținutul registrului I formează adresa unei locații de unde se va citi adresa subrutinei de serviciu. Fiecare *port* poate fi programat să aibă un vector de întrerupere propriu. Cel mai puțin semnificativ bit al vectorului este întotdeauna pus pe zero în PIO-Z80, avînd în vedere că adresa pe 16 biți a subrutinei de serviciu trebuie să se găsească în două locații succesive de memorie începînd cu o adresă pară.

Spre deosebire de alte circuite periferice din familia Z80, PIO nu validează întreruperile imediat după programare ci mai tîrziu, după ce a fost sesizată o trecere a lui $\overline{M1}$ pe „0”, corespunzătoare, de exemplu, unui ciclu de extragere. Pentru a permite tratarea întreruperilor de la dispozitivele mai puțin prioritare PIO trebuie să genereze semnalul IEO cît mai repede după terminarea rutinei de serviciu. În acest scop PIO-Z80 știe să decodifice direct de pe magistrala de date a sistemului instrucțiunea de revenire RETI și în funcție de starea sa, să poziționeze semnalul IEO pe „1”.

1.2.2. DESCRIEREA CONEXIUNILOR EXTERNE

PIO-Z80 are 40 de conexiuni externe grupate, așa cum se vede în figura 1.21 pe funcțiuni, pe de o parte legate de interfața cu UC, magistrala de date, semnalele de comandă a circuitului și a întreruperilor, iar pe de altă parte legate de interfața cu perifericele, *port*-urile A și B. Circuitul se poate conecta direct cu UC-Z80 fără a fi necesară adăugarea de logică externă. În sisteme mari ar putea fi necesare decodificatoare de adresă și/sau *buffer*-e.

1.2.2.1. MAGISTRALA DE DATE

$D_0 \div D_7$, *Data Bus*. Intrări/ieșiri trei-stări active pe „1”. Magistrala de date e utilizată pentru a transfera date și comenzi între UC și PIO-Z80.

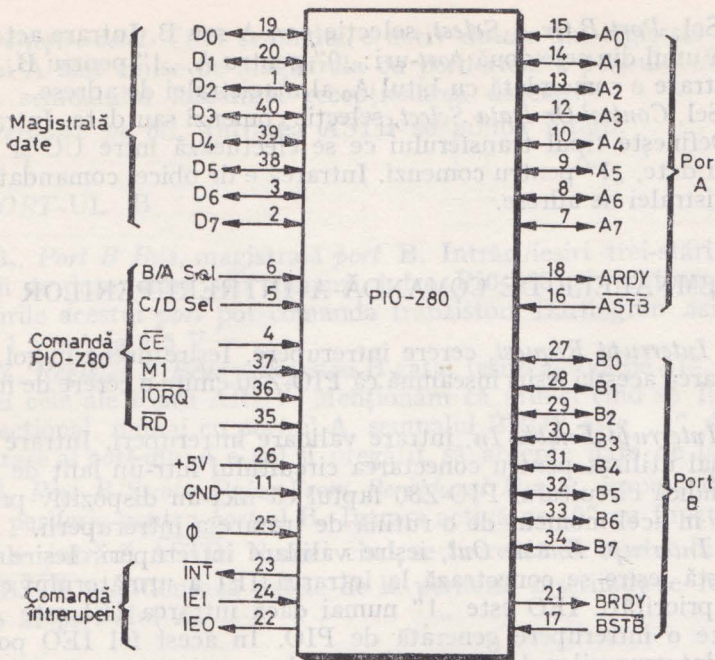

Fig. 1.21. Conexiunile externe ale circuitului PIO-Z80

1.2.2.2. SEMNALELE DE COMANDĂ A CIRCUITULUI

$\overline{M1}$, *Machine Cycle One*, primul ciclu-mașină. Intrare de la UC activă pe „0”. Este folosită ca impuls de sincronizare pentru a comanda diferite operații interne din PIO. $\overline{M1}$ activ împreună cu $\overline{RD}$ semnalează un ciclu de extragere, iar împreună cu $\overline{IORQ}$ achitarea unei întreruperi. În afara acestor două funcțiuni cunoscute, $\overline{M1}$ mai servește la sincronizarea logicii de întreruperi și, atunci când apare fără $\overline{RD}$ sau $\overline{IORQ}$ pe „0”, la inițializarea circuitului.

$\overline{RD}$, *Read Cycle Status*, ciclu de citire. Intrare de la UC, activă pe „0”. Când e activă semnalează faptul că sistemul execută un ciclu de citire din memoria externă sau un ciclu de citire I/E. Împreună cu B/A Sel, C/D Sel, $\overline{CE}$ și $\overline{IORQ}$ este întrebuințată pentru a transfera date de la PIO-Z80 la UC.

$\overline{IORQ}$, *Input/Output Request*, cerere de I/E. Intrare de la UC, activă pe „0”. Activă odată cu $\overline{CE}$ și $\overline{RD}$ semnalează o operație de citire: port-ul adresat de B/A Sel transferă datele către UC. Activă doar împreună cu $\overline{CE}$, semnalează o operație de scriere: în port-ul adresat de B/A Sel sînt scrise date sau comenzi în funcție de starea liniei C/D Sel. $\overline{IORQ}$ și $\overline{M1}$ active simultan specifică un ciclu de achitare întrerupere în care PIO va trebui să plaseze un vector pe magistrala de date.

$\overline{CE}$, *Chip Enable*, validare capsulă. Intrare activă pe „0”. Activarea acestei intrări selectează circuitul pentru a se putea efectua transferuri de date cu UC.

B/A Sel, *Port B Or A Select*, selecție *port* A sau B. Intrare activă pe „1”
Selectează unul din cele două *port*-uri: „0” pentru A, „1” pentru B. De obicei
această intrare e comandată cu bitul A_0 al magistralei de adrese.

C/D Sel, *Control Or Data Select*, selecție comenzi sau date. Intrare activă,
pe „1”. Definiște tipul transferului ce se efectuează între UC și PIO-Z80.:
„0” pentru date, „1” pentru comenzi. Intrarea e de obicei comandată cu bitul
 A_1 al magistralei de adrese.

1.2.2.3. SEMNALELE DE COMANDĂ A ÎNTRERUPERILOR

$\overline{INT}$, *Interrupt Request*, cerere întrerupere. Ieșire drenă-în-gol activă pe
„0”. Activarea acestei ieșiri înseamnă că PIO-Z80 emite o cerere de întrerupere
către UC.

IEI, *Interrupt Enable In*, intrare validare întreruperi. Intrare activă pe
„1”. Semnal utilizat pentru conectarea circuitului într-un lanț de priorități:
IEI = 1 indică circuitului PIO-Z80 faptul că nici-un dispozitiv prioritar nu
este servit în acel moment de o rutină de tratare a întreruperii.

IEO, *Interrupt Enable Out*, ieșire validare întreruperi. Ieșire activă pe
„1”. Această ieșire se conectează la intrarea IEI a următorului circuit din
lanțul de priorități. IEO este „1” numai dacă intrarea IEI este „1” și UC
nu servește o întrerupere generată de PIO. În acest fel IEO poate bloca
generarea întreruperilor de către dispozitivele cu prioritate scăzută pe timpul
tratării unei întreruperi solicitate de un circuit prioritar.

1.2.2.4. PORT-UL A

$A_0 \div A_7$, *Port A Bus*, magistrală *port* A. Intrări/ieșiri trei-stări prin
intermediul cărora se transferă date, stări sau comenzi între PIO-Z80 și echi-
pamentul periferic conectat.

ARDY, *Register A Ready*, registrul A gata. Ieșire activă pe „1” a cărei
semnificație depinde de modul de lucru programat:

Ieșire-octet. Este activată când registrul de ieșire al *port*-ului A a fost
încărcat, magistrala cu perifericul e stabilă și pregătită pentru transferul
octetului la periferic.

Intrare-octet. ARDY e activată când registrul de intrare al *port*-ului A
este gol și gata să accepte date de la periferic.

Intrare/ieșire-octet. Ieșirea este activată când datele sînt disponibile în
registrul de ieșire al *port*-ului A pentru a fi transferate către periferic. În
acest mod datele nu vor fi plasate pe magistrala cu perifericul pînă cînd
ASTB nu e activ.

Intrare/ieșire pe bit. ARDY e invalidat și forțat pe „0”.

ASTB, *Port A Strobe Pulse From Peripheral Device*, impuls de eșantio-
nare de la periferic pentru *port*-ul A. Intrare activă pe „0” avînd următoarele
semnificații, în funcție de modul de lucru:

Ieșire-octet. Frontul pozitiv al acestui semnal este generat de periferic
pentru a semnaliza recepționarea datelor emise de PIO.

Intrare-octet. Se emite de periferic pentru a încărca datele în registrul
de intrare al *port*-ului A. Încărcarea se face cînd semnalul e activ.

Intrare/ieșire-octet. Când semnalul e activ datele din registrul de ieșire al *port*-ului A sînt emise pe magistrala cu perifericul a *port*-ului A. Frontul pozitiv al semnalului înseamnă recepționarea datelor.

Intrare/ieșire pe bit. Intrarea $\overline{ASTB}$ se inhibă intern.

1.2.2.5. PORT-UL B

$B_0 \div B_7$, *Port B Bus*, magistrală *port* B. Intrări/ieșiri trei-stări destinate transferării de date, stări sau comenzi între PIO-Z80 și echipamente periferice. Ieșirile acestui *port* pot comanda tranzistori Darlington asigurînd un curent de 1,5 mA la 1,5 V.

BRDY, *Register B Ready*, registru B gata. Ieșire activă pe „1” cu funcții similare cu cele ale ieșirii ARDY. Menționăm că atunci cînd se lucrează în mod bidirecțional, numai cu *port*-ul A, semnalul BRDY este „1” dacă registrul de intrare al *port*-ului A e gol și pregătit să accepte date de la periferic.

BSTB, *Port B Strobe Pulse From Peripheral Device*, impuls de eșantionare de la periferic pentru *port*-ul B. Intrare activă pe „0” cu funcții similare cu cele ale intrării $\overline{ASTB}$. Numai cînd se lucrează în modul bidirecțional semnalul $\overline{BSTB}$ eșantionează datele de la periferic înscriindu-le în registrul de intrare al *port*-ului A.

1.2.3. DIAGrame DE TIMP

1.2.3.1. CICLUL DE SCRIERE UC

Scrierea comenzilor sau datelor în PIO-Z80 se face cu ajutorul instrucțiunilor de ieșire. Diagrama de timp a unui ciclu de scriere este dată în figura 1.22. Se observă concordanța cu ciclul de ieșire al microprocesorului Z80 (vezi figura 1.10) care introduce în mod automat o singură stare de așteptare T_w . Pentru a se asigura funcționarea corectă a circuitului PIO, nu se mai admite inserarea altor stări T_w . Menționăm, de asemenea, că neexistînd o conexiune externă pe care să primească un semnal explicit de comandă a scrierii, PIO-Z80 îl generează intern. Acest semnal, $\overline{WR}^*$ în figura 1.22, generat intern, este activ cînd lipsește $\overline{RD}$.

1.2.3.2. CICLUL DE CITIRE UC

Diagrama de timp, prezentată în figura 1.23, arată, ca și în cazul scrierii, concordanța cu ciclul de intrare al microprocesorului Z80. La fel, nu se permite introducerea de stări T_w suplimentare față de starea adăugată în mod automat de UC-Z80.

1.2.3.3. MODUL 0 (IEȘIRE-OCTET)

Desfășurarea în timp a operațiilor specifice modului 0 de lucru, ieșire-octet, este ilustrată în figurile 1.24, 1.25 și 1.26. Inițierea unui ciclu de ieșire se face întotdeauna prin execuția, de către UC, a unei instrucțiuni OUT.

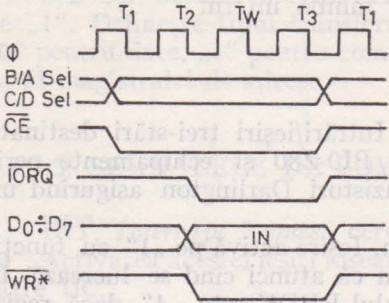

Fig. 1.22. Ciclul de scriere UC in PIO-Z80

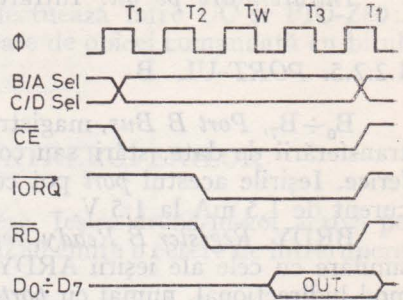

Fig. 1.23. Ciclul de citire UC din PIO-Z80

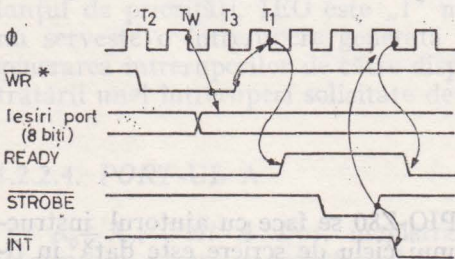

Fig. 1.24. Ieșire-octet utilizând ambele semnale $\overline{READY}$ și $\overline{STROBE}$

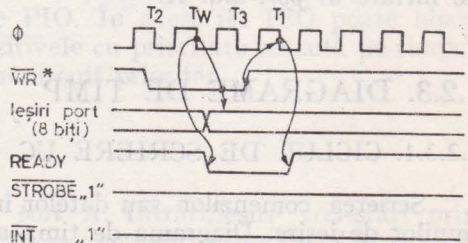

Fig. 1.25. Ieșire-octet cu intrarea $\overline{STROBE}$ conectată la „1”

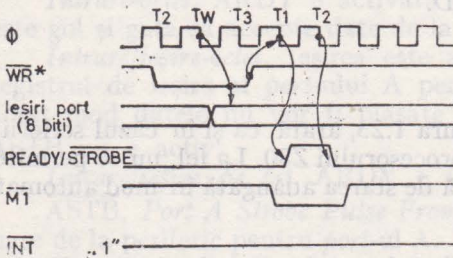

Fig. 1.26. Ieșire-octet cu liniile $\overline{READY}$ și $\overline{STROBE}$ legate împreună

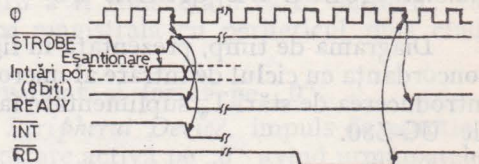

Fig. 1.27. Intrare-octet utilizând ambele semnale $\overline{READY}$ și $\overline{STROBE}$

Impulsul $\overline{WR}^*$, generat intern pe timpul unei astfel de instrucțiuni, va condiționa înscrierea datelor trimise pe magistrala de date a sistemului, $D_0 \div D_7$, în registrul de ieșire al *port*-ului adresat. La sfârșitul instrucțiunii de ieșire, după dezactivarea lui $\overline{WR}^*$, PIO va poziționa pe „1”, cu frontul negativ al ceasului Φ , ieșirea $\overline{READY}$ corespunzătoare *port*-ului în care s-a făcut scrierea. În acest fel se indică perifericului că poate prelua un octet, frontul pozitiv al semnalului $\overline{READY}$ putînd fi folosit de către dispozitivul de I/E pentru memorarea acestui octet. $\overline{READY}$ va rămîne activ, „1”, pînă la recepționarea unui front pozitiv pe linia $\overline{STROBE}$ cu ajutorul căruia se va genera totodată, o întrerupere, dacă *port*-ul respectiv a fost programat și validat să lucreze în întreruperi și dacă este prioritar.

În cazul în care se lucrează fără semnalul $\overline{STROBE}$, cu intrarea corespunzătoare legată la „1”, ieșirea $\overline{READY}$ va fi forțată pe „0” după o perioadă și jumătate a lui Φ de la activarea comenzii $\overline{IORQ}$. $\overline{READY}$ va fi repus pe „1” cu primul front negativ al ceasului după dezactivarea lui $\overline{IORQ}$ (figura 1.25). Această acționare garantează că $\overline{READY}$ este întotdeauna pe „0” la schimbarea datelor în *port* și că trecerea lui pe „1” se face ori de cîte ori se va executa o instrucțiune $\overline{OUT}$.

Dacă cele două linii de comandă a transferului, $\overline{READY}$ și $\overline{STROBE}$, sînt legate împreună, PIO-Z80 va genera pe aceste linii un impuls cu durata o perioadă a ceasului Φ ca în figura 1.26. Frontul pozitiv al lui $\overline{READY}/\overline{STROBE}$ nu va mai poziționa pe „0” ieșirea $\overline{INT}$, datorită logicii interne din PIO, care nu permite ca durata impulsului pozitiv pe $\overline{STROBE}$ să fie mai mică decît durata lui $\overline{M1}$.

1.2.3.4. MODUL 1 (INTRARE-OCTET)

Un ciclu de intrare poate fi inițiat de către periferic prin punerea pe „0” a liniei $\overline{STROBE}$ corespunzătoare *port*-ului programat să lucreze în modul 1, ca în figura 1.27. Pe timpul cît acest semnal este „0” intrările în *port* sînt eșantionate, transferindu-se în registrul de intrare al *port*-ului. Cu frontul pozitiv al lui $\overline{STROBE}$ se poate genera o întrerupere, ca și în modul 0, dacă *port*-ul respectiv a fost programat și validat să lucreze în întreruperi și dacă este prioritar. După trecerea pe „1” a lui $\overline{STROBE}$, cu următorul front negativ al lui Φ , se va inactiva ieșirea $\overline{READY}$ semnalînd perifericului că registrul de intrare este plin și că trebuie inhibată încărcarea unui nou octet, pînă la preluarea de către UC a octetului păstrat în registrul de intrare al *port*-ului. Preluarea se face cu ajutorul unei instrucțiuni $\overline{IN}$ de obicei în timpul rutinei de tratare a întreruperii. Activarea semnalului $\overline{READY}$ se va face la sfârșitul acestei instrucțiuni, cu primul front negativ, al ceasului Φ după trecerea pe „1” a lui $\overline{RD}$, indicîndu-se astfel dispozitivului de I/E că poate transmite un nou octet către PIO.

Ținînd cont că după inițializare ieșirea $\overline{READY}$ rămîne pe „0”, pentru a lansa un transfer în modul 1, este necesară, în unele sisteme, execuția unei instrucțiuni $\overline{IN}$ false pentru a se face $\overline{READY}=1$. Vom detalia această observație în § 1.2.4.

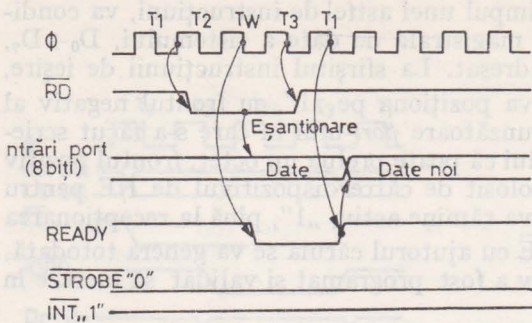

Fig. 1.28. Intrare-octet cu linia $\overline{\text{STROBE}}$ conectată la „0”

Dacă nu se folosește, intrarea $\overline{\text{STROBE}}$ trebuie conectată la „0”. În această situație semnalul READY va fi inactivat o perioadă și jumătate a ceasului Φ după trecerea pe „0” a comenzii $\overline{\text{IORQ}}$ în timpul unei instrucțiuni IN de citire a *port*-ului (figura 1.28). Astfel se previne schimbarea datelor în registrul de intrare pe timpul eșantionării acestuia de către UC. READY va fi reactivat la fel ca mai sus cu primul front negativ al lui Φ după trecerea pe „1” a lui RD .

1.2.3.5. MODUL 2 (INTRARE/IEȘIRE-OCTET)

În figura 1.29 este dată desfășurarea în timp a transferului de octeți când PIO-Z80 este programat să lucreze în modul 2. Acest mod poate fi programat numai pentru *port*-ul A, utilizându-se toate semnalele de comandă-transfer ale circuitului PIO .

După cum se poate vedea în figura 1.29, funcționarea este aproape identică cu funcționarea corespunzătoare modurilor 0 și 1, descrisă anterior (vezi figurile 1.24, 1.27): pentru comanda ieșirii se folosesc liniile ARDY și $\overline{\text{ASTB}}$, iar pentru intrare BRDY și $\overline{\text{BSTB}}$. Diferența constă numai în faptul că, atunci când se lucrează în modul 2/ieșire-octet, datele sînt plasate pe magistra-la către periferic numai pe durata cît $\overline{\text{ASTB}}$ este activ, dispozitivul de I/E putînd întrebuița frontul pozitiv al acestui semnal pentru memorarea octetului.

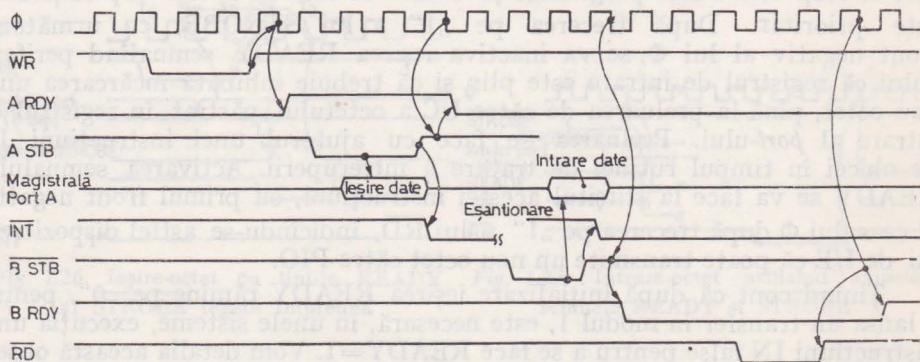

Fig. 1.29. Intrare/ieșire-octet

În timp ce $\overline{\text{ASTB}}$ este activ, adică atunci când PIO efectuează o ieşire-ocet, dispozitivul periferic nu trebuie să plaseze date pe magistrala de intrare/ieşire a *port*-ului A. În scopul rezolvării acestui conflict potenţial perifericul poate utiliza semnalul $\overline{\text{BSTB}}$, decalat în timp faţă de $\overline{\text{ASTB}}$, pentru a valida emisia datelor pe magistrală. Această condiţionare este permisă fiind seama că PIO-Z80, atunci când lucrează în modul 2, memorează datele în registrul de intrare când $\overline{\text{BSTB}}=0$, pe nivel. De asemenea, validarea pe magistrală a datelor cu $\overline{\text{BSTB}}$ este permisă şi pentru că PIO-Z80 nu impune nici-un timp de menţinere a datelor după dezactivarea lui $\overline{\text{BSTB}}$. Dacă $\overline{\text{ASTB}}$ este activ pe timpul cît UC execută o operaţie de citire a *port*-ului A, ca răspuns la o întrerupere generată cu $\overline{\text{BSTB}}$, UC va citi registrul de ieşire în locul registrului de intrare. Deşi datele eşantionate cu $\overline{\text{BSTB}}$ sînt, în această situaţie, corect memorate în registrul de intrare al *port*-ului, UC nu poate citi registrul. Pentru a elimina această situaţie, activarea lui $\overline{\text{ASTB}}$ poate fi condiţionată şi de $\text{BRDY}=1$, avînd în vedere că, atunci când $\text{BRDY}=0$, PIO-Z80 poate aştepta rezolvarea de către UC a unei întreruperi generate cu $\overline{\text{BSTB}}$.

1.2.3.6. MODUL 3 (INTRARE/IEŞIRE PE BIT)

Cînd PIO-Z80 funcţionează în modul 3 semnalele de comandă a transferului nu sînt folosite, unitatea centrală a sistemului putînd să execute în orice moment operaţii de scriere sau citire în/din *port*-uri. La scriere datele sînt memorate în registrul de ieşire cu aceeaşi desfăşurare în timp ca în modul 0. Aşa cum am spus la descrierea conexiunilor externe, ARDY este întotdeauna forţat pe „0” cînd *port*-ul A lucrează în modul 3. Acelaşi lucru se întîmplă şi cu BRDY , excepţie făcînd situaţia cînd *port*-ul A este în modul 2, ieşirea BRDY rămînînd în acest caz neafectată.

În figura 1.30 este dată desfăşurarea în timp a unei operaţii de citire a unui *port* programat să lucreze în modul 3. Octetul citit de către UC va fi compus din biţi aparţinînd registrului de ieşire, pentru liniile desemnate ca ieşiri, şi din biţi aparţinînd registrului de intrare, pentru liniile specificate ca intrări. Registrul de intrare va conţine datele prezente pe magistrala cu

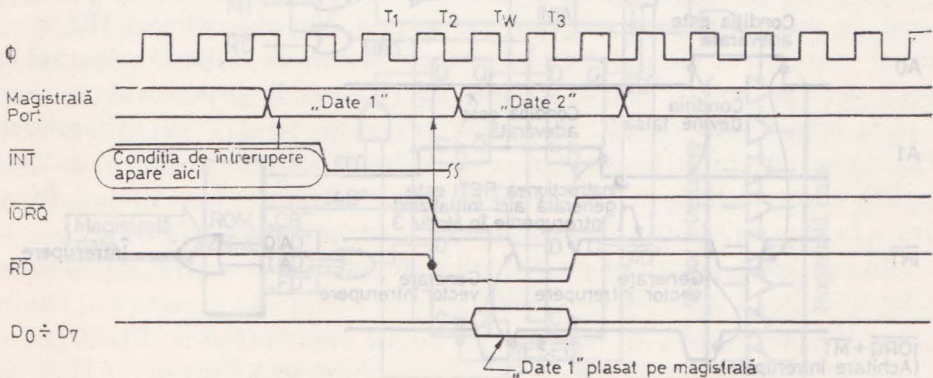

Fig. 1.30. Citire dintr-un *port* programat în modul 3

perifericului înainte de frontul negativ al semnalului $\overline{RD}$: în figura 1.30 UC va citi „Date 1”, condiția care a generat întreruperea, și nu „Date 2”.

Cînd se lucrează în modul 3 PIO supraveghează în permanență liniile nemascate ale *port*-ului pentru a surprinde apariția unei configurații de biți stabilite să genereze o întrerupere, evident numai dacă întreruperile corespunzătoare *port*-ului respectiv sînt validate. Întreruperea se generează atunci cînd condiția logică se schimbă din falsă în adevărată. Pentru ca același *port* să genereze o nouă întrerupere, condiția care a generat întreruperea trebuie să devină falsă și apoi, din nou, adevărată. De exemplu, să presupunem condiția logică SAU. Întreruperea va fi generată dacă o linie nemascată devine activă. Dacă, în continuare, o altă linie nemascată devine și ea activă, PIO-Z80 nu va mai genera o nouă întrerupere. Mai mult, dacă două linii nemascate devin active simultan, PIO va genera o singură întrerupere. Înainte ca PIO să genereze o altă întrerupere trebuie, deci, ca toate liniile nemascate să devină inactive și apoi cel puțin una să fie activată. Conexiunile externe ale *port*-ului definite ca ieșiri pot contribui la condiția logică ce generează întreruperea dacă pozițiile lor nu sînt mascate.

În cazul în care condiția logică devine adevărată puțin înainte de $\overline{M1}$ sau pe durata lui $\overline{M1}$, întreruperea va fi generată după frontul pozitiv al acestui semnal, dacă această condiție rămîne adevărată și după front.

În figura 1.31 se dă un exemplu de generare a întreruperii de către *port*-ul A programat să lucreze în modul 3. Condiția logică selectată este SAU iar starea activă „1”. Toți biții sînt mascați în afară de A_0 și A_1 , ceea ce echivalează deci cu o poartă SAU în logică pozitivă cu două intrări. După poziționarea lui A_0 pe „1”, condiția logică devine adevărată, PIO generînd o întrerupere. UC răspunde la această întrerupere cu un ciclu de achitare-întrerupere, $\overline{IORQ} + \overline{M1} = 0$, în care PIO va transmite vectorul de întrerupere și UC va apela subrutina de serviciu corespunzătoare. A_0 poate trece acum pe „0” fie singur, fie ca rezultat al unei acțiuni întreprinse în subrutina de serviciu. Trecerea lui A_0 pe „0” înseamnă, în situația din figura 1.31 cînd și A_1 e „0”, o anulare a condiției logice care generează întreruperea. Acum, după execuția instrucțiunii de revenire RETI care inițializează schema de întrerupere din PIO, o nouă întrerupere poate fi activată, de exemplu, prin poziționarea lui A_1 pe „1”.

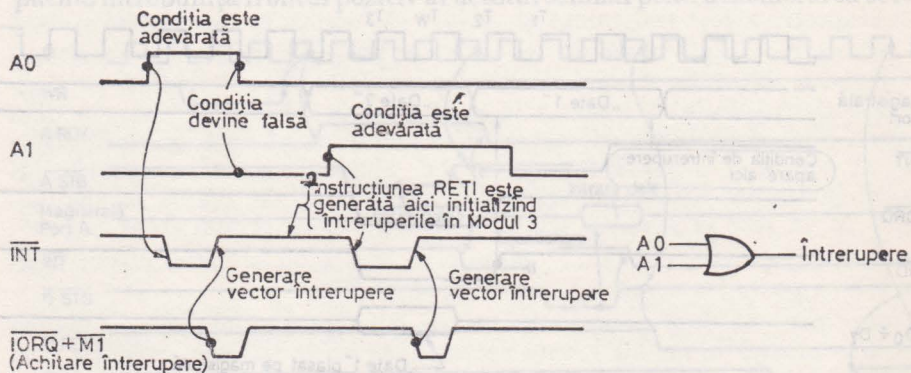

Fig. 1.31. Generarea întreruperii de către *port*-ul A programat în modul 3

Din acest exemplu reținem deci, în primul rând, că pentru ca A_1 să genereze o întrerupere, semnalul nu trebuie să devină „1” decât după ce A_0 a trecut pe „0”. De asemenea, pentru ca A_1 să genereze o întrerupere, va trebui să se poziționeze pe „1” după execuția instrucțiunii RETI din subrutina de tratare a întreruperii generate de A_0 . În concluzie, pentru a se genera o nouă întrerupere, condiția logică trebuie să devină falsă după achitarea întreruperii precedente și să redevină adevărată după ce RETI inițializează schema de întreruperi din PIO-Z80.

1.2.3.7. INTRERUPERI

Pentru o mai bună înțelegere a comportării în întreruperi a circuitului PIO-Z80 dăm în figura 1.32 schema generală a blocului de comandă a întreruperilor implementat, cu mici adaptări, în toate circuitele periferice ale familiei Z80. Această schemă poate fi utilizată și în cazul interfațării microprocesorului Z80 cu circuite periferice care nu au prevăzut mecanismul de lucru în întreruperi specific familiei Z80 (modul 2).

Funcțiile realizate de blocul de comandă a întreruperilor sînt: activarea semnalului de întrerupere $\overline{INT}$ către unitatea centrală, comanda ieșirii IEO, plasarea pe magistrala de date a vectorului în ciclul de achitare a între-

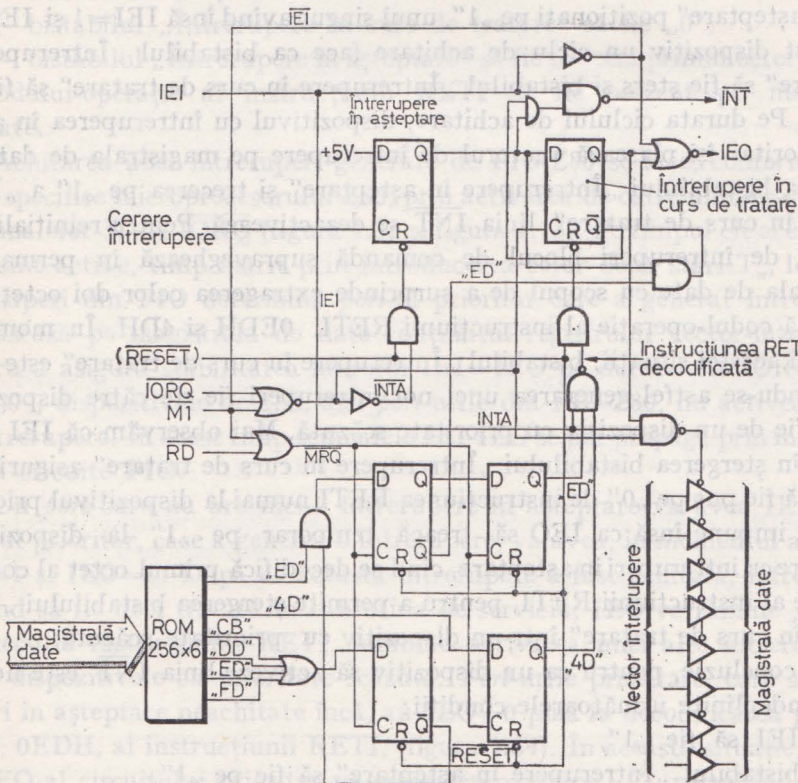

Fig. 1.32. Schema blocului de comandă a întreruperilor

ruperii, decodificarea instrucțiunii RETI în vederea reinițializării schemei. Corespunzător acestor funcții, blocul este alcătuit din bistabilii „Întrerupere în așteptare” și „Întrerupere în curs de tratare”, alți patru bistabili și o memorie ROM pentru decodificarea instrucțiunii RETI, circuite combinaționale de comandă.

La inițializarea circuitului bistabilii se șterg, ceea ce conduce la dezactivarea liniei $\overline{INT}$ și la $IEI=IEI$. Pentru generarea unei întreruperi spre UC este necesar, mai întâi, să se activeze semnalul intern „Cerere-întrerupere” specific fiecărui circuit periferic din familia Z80. Activarea acestui semnal conduce, după cum se vede în figura 1.32, la poziționarea pe „1” a bistabilului „Întrerupere în așteptare”. Se observă, de asemenea, că poziționarea pe „1” a bistabilului se inhibă la dispozitive prioritare, cu $IEI=1$, pe durata unui ciclu de achitare. În acest fel se asigură înghețarea lanțului de priorități spre prioritatea înaltă pe timpul unui ciclu de achitare a întreruperii. În continuare, pentru ca dispozitivul să activeze semnalul $\overline{INT}$, trebuie îndeplinite simultan condițiile: $IEI=1$, bistabilul „Întrerupere în așteptare” să fie pe „1”, bistabilul „Întrerupere în curs de tratare” pe „0”. Totodată poziționarea pe „1” a bistabilului „Întrerupere în așteptare” duce la punerea pe zero a ieșirii IEO. UC răspunde la întrerupere cu un ciclu de achitare în care $\overline{IORQ}=\overline{M1}=0$. Într-un lanț de priorități pot exista mai multe circuite cu bistabilii „Întrerupere în așteptare” poziționați pe „1”, unul singur având însă $IEI=1$ și $IEO=0$. La acest dispozitiv un ciclu de achitare face ca bistabilul „Întrerupere în așteptare” să fie șters și bistabilul „Întrerupere în curs de tratare” să fie pus pe „1”. Pe durata ciclului de achitare, dispozitivul cu întreruperea în așteptare prioritar își plasează vectorul de întrerupere pe magistrala de date. La ștergerea bistabilului „Întrerupere în așteptare” și trecerea pe „1” a „Întreruperii în curs de tratare” linia $\overline{INT}$ se dezactivează. Pentru reinițializarea schemei de întreruperi blocul de comandă supraveghează în permanență magistrala de date cu scopul de a surprinde extragerea celor doi octeți care formează codul-operație al instrucțiunii RETI, 0EDH și 4DH. În momentul decelării acestei situații, bistabilul „Întrerupere în curs de tratare” este șters, permițându-se astfel generarea unei noi întreruperi fie de către dispozitivul însuși, fie de un dispozitiv cu prioritate scăzută. Mai observăm că IEI intervine și în ștergerea bistabilului „Întrerupere în curs de tratare” asigurând ca acesta să fie pus pe „0” de instrucțiunea RETI numai la dispozitivul prioritar. Aceasta impune însă ca IEO să treacă temporar pe „1” la dispozitivele prioritare cu întreruperi în așteptare, când se decodifică primul octet al codului-operație al instrucțiunii RETI, pentru a permite ștergerea bistabilului „Întrerupere în curs de tratare” într-un dispozitiv cu prioritate scăzută.

În concluzie, pentru ca un dispozitiv să activeze linia $\overline{INT}$, este necesar să fie îndeplinite următoarele condiții:

- IEI să fie „1”,
- bistabilul „Întrerupere în așteptare” să fie pe „1”,
- bistabilul „Întrerupere în curs de tratare” să fie pe „0”.

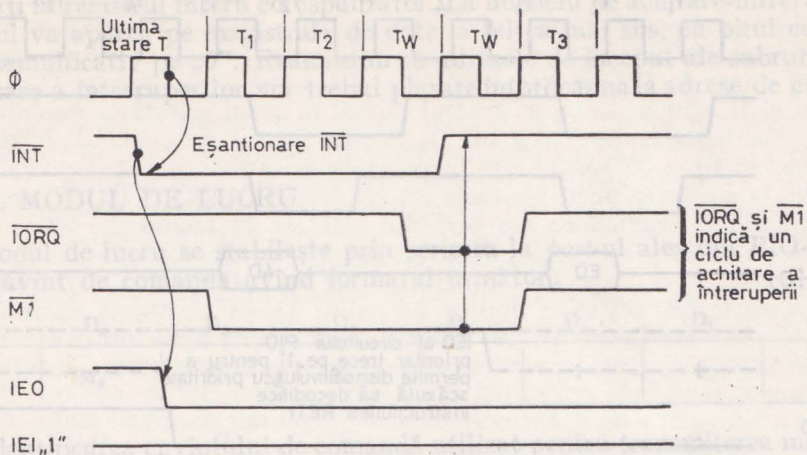

Fig. 1.33. Achitarea unei întreruperi generate de PIO-Z80

Pentru ca ieșirea IEO să fie pe „1” trebuie îndeplinite condițiile:

- IEI să fie „1”,
- bistabilul „Întrerupere în curs de tratare” să fie „0”,
- bistabilul „Întrerupere în așteptare” să fie „0” sau primul octet, 0EDH,

și codului operație al instrucțiunii RETI să fie prezent pe magistrala de date.

Achitarea unei întreruperi generate de PIO-Z80 se face, conform procedurii specifice microprocesorului Z80, prin activarea de către unitatea centrală a semnalelor $\overline{M1}$ și $\overline{IORQ}$ (figura 1.33 și figura 1.13). Pe timpul cît aceste semnale sînt active, timp mărit prin introducerea celor două stări T_w , logica de întrerupere din PIO determină *port*-ul prioritar care a generat întreruperea și plasează pe magistrala de date conținutul registrului vector-întrerupere. Pentru a asigura stabilitatea lanțului $IEI=IEO$ pe durata cît $\overline{IORQ}$ și $\overline{M1}$ sînt „0”, dispozitivele de I/E, aici *port*-urile din PIO-Z80, nu activează linia de întrerupere. În acest timp semnalele IEI-IEO se pot propaga prin maximum patru circuite PIO.

Un *port* care nu are nici-o întrerupere în așteptare va avea $IEI=IEO$. *Port*-ul prioritar, care a generat o întrerupere, va avea, în momentul achitării, $IEI=1$ și $IEO=0$. După ce această întrerupere a fost achitată, întreruperea urmînd să fie deci tratată în subrutina de serviciu, IEO va rămîne „0” pînă la execuția instrucțiunii RETI, inhibînd activarea unei alte întreruperi de către dispozitivele cu prioritate scăzută. *Port*-urile prioritare, care au întreruperi în așteptare neachitate încă, au $IEO=0$ pînă la decodificarea primului octet, 0EDH, al instrucțiunii RETI, (figura 1.34). În această situație, semnalul IEO al circuitului prioritar va trece temporar pe „1”, permițînd dispozitivului cu prioritate scăzută avînd întreruperea în curs de tratare, ca, deco-

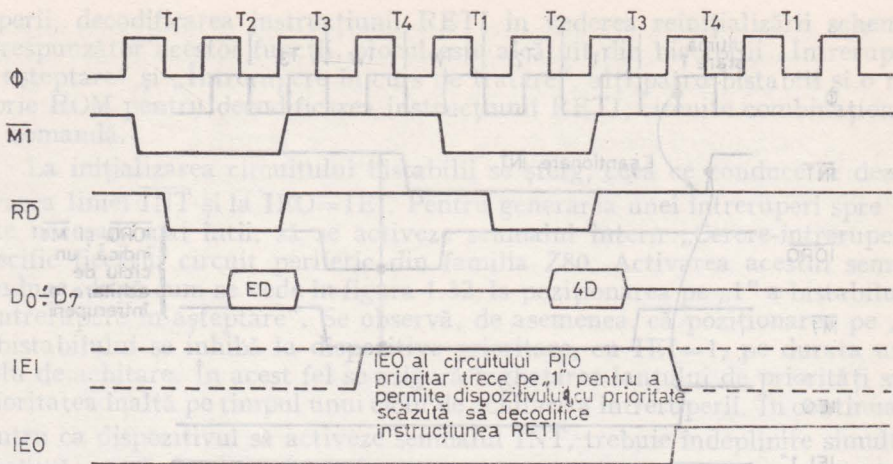

Fig. 1.34. Semnalele IEI-IEO în timpul decodificării instrucțiunii RETI

dificind al doilea octet al codului-operație al instrucțiunii RETI, să-și șteargă bistabilul „Întrerupere în curs de tratare” și să treacă propriul semnal IEO pe „1”.

1.2.4. PROGRAMAREA CIRCUITULUI PIO-Z80

Prin programarea lui PIO-Z80 se specifică următoarele trei grupe importante de parametri ce caracterizează funcționarea ulterioară a circuitului:

- vectorul de întrerupere,
- modul de lucru,
- cuvântul de comandă-întreruperi.

1.2.4.1. VECTORUL DE ÎNTRERUPERE

PIO-Z80 a fost proiectat să lucreze conform protocolului corespunzător modului 2 de lucru în întreruperi al microprocesorului Z80 (vezi § 1.1). Acest protocol impune ca dispozitivul care întrerupe să genereze un vector de întrerupere, utilizat apoi de unitatea centrală ca octet mai puțin semnificativ al adresei de unde se va citi adresa subrutinei de serviciu. Vectorul de întrerupere este plasat pe magistrala de date, în timpul unui ciclu de achitare întrerupere, așa cum am arătat în § 1.2.3. Vectorul de întrerupere dorit se încarcă în PIO prin scrierea în *port*-ul ales a unui cuvânt de comandă ce are următorul format:

D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀
V ₇	V ₆	V ₅	V ₄	V ₃	V ₂	V ₁	0

D₀ = 0, într-un cuvânt de comandă, semnifică circuitului PIO-Z80 că octetul respectiv este un vector de întrerupere și deci că biții V₇ ÷ V₁ trebuie

încărcați în registrul intern corespunzător. La un ciclu de achitare-întrerupere, vectorul va apărea pe magistrala de date la fel ca mai sus, cu bitul cel mai puțin semnificativ pe „0”. Reamintim că adresele de început ale subrutinelor de tratare a întreruperilor vor trebui plasate întotdeauna la adrese de cuvânt, pare.

1.2.4.2. MODUL DE LUCRU

Modul de lucru se stabilește prin scrierea la *port*-ul ales din PIO-Z80 a unui cuvânt de comandă având formatul următor:

D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀
M ₁	M ₀	X	X	1	1	1	1

Identificarea cuvântului de comandă utilizat pentru transmiterea modului de lucru se face cu ajutorul biților D₃ ÷ D₀, care trebuie să fie 1 1 1 1. Cei mai semnificativi biți, M₁ și M₀, stabilesc modul, după cum urmează:

M ₁	M ₀	Modul
0	0	0 (ieșire-octet)
0	1	1 (intrare-octet)
1	0	2 (intrare/ieșire-octet, bidirecțional)
1	1	3 (intrare/ieșire pe bit)

Biții D₅ și D₄ sînt ignorați, putînd avea deci, orice valoare.

Dacă se selectează modul 3, următorul cuvînt de comandă transmis către PIO trebuie să definească liniile *port*-ului ca intrări sau ieșiri. Formatul acestui cuvînt de comandă este:

D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀
I/E ₇	I/E ₆	I/E ₅	I/E ₄	I/E ₃	I/E ₂	I/E ₁	I/E ₀

I/E_{*i*} = 1 definește linia *i* a *port*-ului ca intrare iar I/E_{*i*} = 0 ca ieșire.

1.2.4.3. CUVÎNTUL DE COMANDĂ-ÎNTRERUPERI

Comanda întreruperilor se face pentru fiecare din *port*-uri cu un cuvînt specific al cărui format este:

D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀
Validare întreruperi	ȘI/SAU	„1”/„0”	Urmează măștile	0	1	1	1

Cuvîntul de comandă-întreruperi se recunoaște după cei mai puțin semnificativi patru biți care trebuie să fie 0 1 1 1. Dacă bitul D₇=1, bistabilul intern de validare a întreruperilor pentru *port*-ul respectiv este pus pe „1”

și *port*-ul poate genera întreruperi. Dacă $D_7 = 0$ acest bistabil este șters și *port*-ul nu mai poate activa linia de întreruperi. Dacă o întrerupere apare în timp ce se transmite cuvîntul de comandă-întreruperi cu $D_7=0$ ea va fi memorată intern în PIO și transmisă către UC după revalidare cu $D_7=1$. Biții D_6 , D_5 și D_4 sînt utilizați în general numai în cazul selectării modului 3 de lucru. Poziționarea pe „1” a lui D_4 într-un cuvînt de comandă-întreruperi, transmis în timp ce *port*-ul ales lucrează în oricare din cele patru moduri va conduce la ștergerea unei eventuale întreruperi în așteptare. Pentru precizarea condițiilor de funcționare ale *port*-ului selectat în modul 3, biții $D_6 \div D_4$ trebuie programați astfel: D_6 definește funcția logică ce conduce la generarea întreruperii, $D_6 = 1$ specifică funcția ȘI iar $D_6 = 0$ funcția SAU; D_5 precizează polaritatea activă a liniilor *port*-ului: $D_5=1$ înseamnă că liniile sînt active pe „1” iar $D_5=0$ pe „0”; $D_4=1$ înseamnă că următorul cuvînt transmis către PIO va fi un cuvînt de definire a măștilor, cuvînt ce are formatul următor:

D_7	D_6	D_5	D_4	D_3	D_2	D_1	D_0
MB ₇	MB ₆	MB ₅	MB ₄	MB ₃	MB ₂	MB ₁	MB ₀

Numai liniile *port*-ului ai căror biți de mascare, MB_{*i*}, sînt zero, vor fi luate în considerație la generarea unei întreruperi.

Bistabilul de validare a întreruperilor unui *port* poate fi pus pe „1” sau pe „0” separat, fără a modifica acțiunea cuvîntului de comandă-întreruperi precedent, prin transmiterea unei comenzi cu formatul:

D_7	D_6	D_5	D_4	D_3	D_2	D_1	D_0
Validare întreruperi	X	X	X	0	0	1	1

Această comandă este, evident, asincronă cu generarea întreruperii de către *port*, generare care poate să apară chiar pe timpul cît UC transmite octetul de invalidare la PIO; *port*-ul generează o întrerupere achitată de unitatea centrală, dar vectorul nu se mai transmite pe durata ciclului de achitare datorită comenzii de invalidare. Ca rezultat va apărea o eroare de program. Pentru a rezolva această situație programatorul trebuie să invalideze temporar întreruperile pe durata transmiterii comenzii spre PIO-Z80, ca în secvența de mai jos:

```

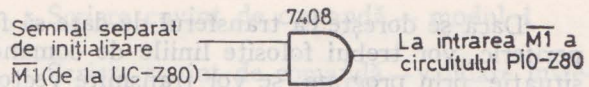
...
LD A,03H ; Încărcare A cu comanda de invalidare
DI ; Invalidare întreruperi UC
OUT (PIO),A ; Transmitere comandă către PIO
EI ; Validare întreruperi UC
...

```

1.2.4.4. INIȚIALIZAREA CIRCUITULUI

La punerea sub tensiune PIO-Z80 se inițializează după cum urmează:
 — registrele pentru măști ale ambelor *port*-uri sînt puse pe „1”, inhi-bîndu-se astfel toți biții;

Fig. 1.35. Inițializarea hardware a lui PIO-Z80

- este selectat modul 1 de lucru, intrare octet, liniile $A_0 \div A_7$, $B_0 \div B_7$, fiind trecute în starea de impedanță mare, iar ieșirile ARDY și BRDY pe „0”;
- registrele de ieșire ale celor două *port*-uri sînt puse pe „0”;
- bistabilii de validare a întreruperilor din ambele *port*-uri sînt puși pe „0”, invalidîndu-se astfel generarea întreruperilor; de subliniat că registrele care păstrează vectorii de întrerupere nu se inițializează.

În afară de această inițializare la punerea sub tensiune, PIO-Z80 mai poate fi inițializat prin activarea intrării $\overline{M1}$ cu condiția ca $\overline{RD}$ și $\overline{IORQ}$ să rămîină pe „1”. După ce $\overline{M1}$ va trece pe „1” circuitul intră în starea inițială descrisă mai sus. Acest mod de inițializare hardware, fără linie separată de ștergere, a fost impus de limitările datorate necesității de a împacheta *chip*-ul într-o capsulă cu 40 de conexiuni externe. Astfel, se permite ștergerea circuitului cu ajutorul unui semnal separat de inițializare, activ pe „0”, care comandă intrarea $\overline{M1}$ a lui PIO, împreună cu semnalul $\overline{M1}$ generat de UC-Z80 prin intermediul unei porți 7408 ca în figura 1.35.

PIO-Z80 rămîne în starea inițială pînă la recepționarea unui cuvînt de comandă de la UC.

1.2.4.5. PROGRAMAREA CIRCUITULUI PENTRU FUNCȚIONARE ÎN MODUL 0

În exemplele ce urmează se va presupune că circuitul PIO este selectat cu ajutorul bitului de adresă A_3 , iar liniile de comandă C/D Sel și B/A Sel sînt acționate de biții cei mai puțin semnificativi ai magistralei de adresă; adresele de I/E utilizate sînt, în acest caz, cele date în tabelul de mai jos:

Conexiuni externe			Adrese de I/E	Semnificația octetului transferat
$\overline{CE} (\overline{A}_3)$	C/D Sel (A_1)	B/A Sel (A_0)		
0	0	0	08H	Date <i>port</i> A
0	0	1	09H	Date <i>port</i> B
0	1	0	0AH	Comenzi <i>port</i> A
0	1	1	0BH	Comenzi <i>port</i> B

Pentru a folosi unul din *port*-urile circuitului PIO-Z80, de exemplu A, în modul 0, ieșire-octet, fără a utiliza liniile de comandă a transferului și întreruperea, este suficientă transmiterea către *port*-ul respectiv a modului și, apoi, a datelor. O secvență de program care realizează aceste lucruri este și cea dată în continuare:

```

...
LD A,0FH ; Încărcare A cu cuvîntul de comandă — mod 0
OUT (0AH),A ; Transmitere comenzi port A
LD A,77H ; Încărcare A cu octet-date
OUT (08H),A ; Transmitere date port A
...

```

Dacă se dorește ca transferul de date să fie sincronizat cu echipamentul periferic, vor trebui folosite liniile de comandă și întreruperea. În această situație, prin program, se vor transmite vectorul de întrerupere, modul, cuvântul de comandă-întrerupere și se va inițializa semnalul READY; datele vor fi trimise în subrutina de serviciu a întreruperii:

```

MOD0: IM 2 ; Programare Z80 în întreruperi, modul 2
      LD HL,TAB ; În HL adresa de început a tabelii locațiilor
      LD A,H ; unde se găsesc adresele subrutinelor de serviciu
      LD I,A ; În I octetul mai semnificativ al adresei locației
      LD IX,SRVM0 ; Încărcare în tabelă a adresei subrutinei de
      LD (TAB+06H),IX ; serviciu pentru PIO — modul 0
      LD A,06H ; Scriere vector de întrerupere
      OUT (0AH),A
      LD A,0FH ; Scriere cuvânt de comandă — modul 0
      OUT (0AH),A
      LD A,87H ; Scriere cuvânt de comandă — validare între-
      OUT (0AH),A ; ruperi
      LD A,0FFH ; Inițializare semnal ARDY printr-o scriere
      OUT (08H),A ; falsă a unui octet de date
      EI ; Validare întreruperi Z80
...
SRVM0: ... ; Subrutina de serviciu pentru PIO — modul 0
      PUSH AF ; Salvare stare UC
      ...
      LD A,(DATE) ; Scriere octet-date
      OUT (08H),A
      ...
      POP AF ; Refacere stare UC
      ...
      EI ; Validare întreruperi
      RETI ; Revenire din subrutina de serviciu

```

1.2.4.6. PROGRAMAREA CIRCUITULUI PENTRU FUNCȚIONARE ÎN MODUL 1

Dacă se dorește utilizarea unuia din *port*-urile circuitului PIO-Z80, în exemplul care urmează *port*-ul B, în modul 1, intrare-octet, prin program se vor trimite: vectorul de întrerupere, modul de lucru și cuvântul de comandă pentru validarea întreruperilor; datele sînt preluate în subrutina de serviciu. Dăm în continuare o secvență de programare a *port*-ului B în modul 1.

```

MOD1: IM 2 ; Programare Z80 în întreruperi, modul 2
      LD HL,TAB ; În HL adresa de început a tabelii locațiilor
      LD A,H ; unde se găsesc adresele subrutinelor de serviciu
      LD I,A ; În I octetul mai semnificativ al adresei locației
      LD IX,SRVM1 ; Încărcare în tabelă a adresei subrutinei de
      LD (TAB+08H),IX ; serviciu pentru PIO — modul 1
      LD A,08H ; Scriere vector de întrerupere
      OUT (0BH),A

```

```

LD A,4FH ; Scriere cuvint de comandă — modul 1
OUT (0BH),A
LD A,87H ; Scriere cuvint de comandă — validare între-
OUT (0BH),A ; ruperi
IN A,(09H) ; Inițializare BRDY printr-o citire falsă a
; unui octet de date
EI ; Validare întreruperi Z80
...
SRVM1: ... ; Subrutina de serviciu pentru PIO — modul 1
PUSH AF ; Salvare stare UC
...
IN A,(09H) ; Citire octet-date
...
POP AF ; Refacere stare UC
...
EI ; Validare întreruperi
RETI ; Revenire din subrutina de serviciu

```

1.2.4.7. PROGRAMAREA CIRCUITULUI PENTRU FUNCȚIONARE ÎN MODUL 2

Modul 2, bidirecțional pe octet, poate fi programat numai pentru *port*-ul A, utilizând semnalele de comandă ale ambelor *port*-uri. Semnalele de comandă ale *port*-ului A sînt folosite în operațiile de ieșire-date, iar cele ale *port*-ului B în intrări-date. Pentru ca *port*-ul A să lucreze în modul 2, *port*-ul B va trebui programat în modul 3. În continuare se dă o secvență de programare a *port*-ului A în modul 2.

```

MOD2: IM 2 ; Programare Z80 în întreruperi, modul 2
LD HL, TAB ; În HL adresa de început a tabelii locațiilor
LD A,H ; unde se găsesc adresele subrutinelor de serviciu
LD I,A ; În I octetul mai semnificativ al adresei locației
LD IX,SRVM0 ; Încărcare adresă subrutină serviciu ieșire-
LD (TAB+06H),IX ; date (aceeași ca la modul 0)
LD IX,SRVM1 ; Încărcare adresă subrutină serviciu — intrare-
LD (TAB+08H),IX ; date (aceeași ca la modul 1)
LD A,06H ; Scriere vector-întrerupere pentru port-ul A
OUT (0AH),A
LD A,08H ; Scriere vector-întrerupere pentru port-ul B
OUT (0BH),A
LD A,8FH ; Comandă mod 2 pentru port-ul A
OUT (0AH),A
LD A,0CFH ; Comandă mod 3 pentru port-ul B
OUT (0BH),A
LD A,0FFH ; Liniile port-ului B definite ca intrări
OUT (0BH),A ; (după inițializare toți biții sînt mascați)
LD A,87H ; Validare întreruperi
OUT (0AH),A ; pentru port-ul A
OUT (0BH),A ; pentru port-ul B
LD A,0FFH ; Inițializare ARDY
OUT (08H),A

```

IN A,(09H) ; Inițializare BRDY
 EI ; Validare intreruperi
 ...

1.2.4.8. PROGRAMAREA CIRCUITULUI PENTRU FUNCȚIONARE ÎN MODUL 3

În modul 3 pot fi programate să lucreze ambele *port*-uri ale unui circuit PIO-Z80. Acest mod de funcționare, numit și mod de comandă, realizează operații de intrare-ieșire pe bit, fără să utilizeze liniile READY și STROBE. Secvența care urmează programează *port*-ul B în modul 3.

MOD3: IM 2 ; Programare Z80 în intreruperi, modul 2
 LD HL, TAB ; În HL adresa de început a tabelii locațiilor
 LD A, H ; unde se găsesc adresele subrutinelor de serviciu
 LD I,A ; În I octetul mai semnificativ al adresei locației
 LD IX,SRVM3 ; Încărcare adresă subrutină serviciu (mod 3)
 LD (TAB+0CH),IX
 LD A, 0CH ; Scriere vector-intrerupere pentru *port*-ul B
 OUT (0BH),A
 LD A,0CFH ; Comandă mod 3 pentru *port*-ul B
 OUT (0BH),A
 LD A, 0FH ; Definiere linii de intrare pentru *port*-ul B
 OUT (0BH),A
 LD A,97H ; Scriere cuvânt de comandă intreruperi
 OUT (0BH),A
 LD A,0FCH ; Mascare toate liniile în afară de B₀ și B₁
 OUT (0BH),A
 LD A,00H ; Inițializare linii de ieșire pe zero
 OUT (09H),A
 EI ; Validare intreruperi
 ...
 SRVM3: ... ; Subrutina de serviciu pentru modul 3
 PUSH AF ; Salvare stare UC
 ...
 IN A,(09H) ; Citire linii intrare *port* B
 AND 0FH
 LD (DISP),A ; Afișare linii de intrare
 CALL AFIS
 RLA ; Transmitere linii de intrare pe liniile de
 RLA ; ieșire ale *port*-ului B
 RLA
 RLA
 OUT (09H),A
 ...
 POP AF ; Refacere stare UC
 ...
 EI ; Validare intreruperi
 RETI ; Revenire din subrutina de serviciu

Modul 3 oferă o mare flexibilitate în definirea funcționării unui *port*. De aceea mai multe opțiuni pot fi selectate și specificate prin intermediul octetilor de comandă. În exemplul de mai sus prin program se execută următoarele operații:

- programarea UC-Z80 în modul 2 de lucru cu întreruperile;
  - inițializarea registrului I;
  - încărcarea adresei subrutinei de serviciu specifice în tabela vectorilor de întrerupere;
  - scrierea vectorului de întrerupere pentru *port*-ul B;
  - programarea *port*-ului B în modul 3;
  - definirea registrului de selecție I/E: 1 — linie de intrare, 0 — linie de ieșire;
  - scrierea cuvîntului de comandă-întreruperi: validare-întreruperi, selecția funcției SAU pentru generarea întreruperii (activarea cel puțin a unei linii nemascate a *port*-ului conduce la generarea întreruperii), selecția nivelului activ „0”, specificarea faptului că urmează un cuvînt de măști;
  - transmiterea cuvîntului de măști: aici *port*-ul B e programat să genereze o întrerupere numai dacă unul din biții B_0, B_1 devine „0”.
- Subrutina de serviciu SRVM3, scrisă ca exemplu, realizează următoarele funcțiuni:
- salvează starea UC;
  - citește cele patru linii de intrare ale *port*-ului B;
  - afișează aceste linii asamblate într-un octet a cărui parte semnificativă este zero (scriere la locația DISP, apel subrutină AFIS);
  - scrie în biții de ieșire ai *port*-ului B valoarea citită mai sus a liniilor de intrare ale aceluiași *port*;
  - reface starea UC;
  - validează întreruperile mascabile;
  - redă comanda programului principal.

1.3. CIRCUITUL NUMĂRĂTOR-TEMPORIZATOR CTC-Z80

Circuitul numărător-temporizator CTC-Z80 face parte din familia Z80 și este destinat implementării funcțiilor de numărare și măsurare a timpului. CTC poate realiza aceste funcții pe patru canale independente de 8 biți, interfațându-se direct cu magistralele de date și comenzi ale microprocesorului Z80. Circuitul poate fi programat software, astfel încît fiecare canal să lucreze independent într-unul din cele două moduri: ca numărător sau ca temporizator. În *modul numărător* CTC-Z80 numără impulsuri din exteriorul sistemului și, dacă a fost programat să lucreze cu întreruperile, generează o întrerupere spre UC după un număr prestabilit de impulsuri. Ca și PIO-Z80, CTC funcționează în întreruperi conform modului 2 de lucru al UC-Z80. Vectorul și numărul de impulsuri ce trebuie numărate pînă la generarea întreruperii se pot transmite software. În *modul temporizator* CTC numără impulsurile ceasului de sistem, Φ . Generînd, ca și în celălalt mod, o întrerupere după un număr prestabilit de impulsuri, circuitul asigură măsurarea precisă a unor intervale de timp definite, măsurare necesară, de exemplu, în prelucrările în timp real.

Circuitul poate fi programat ușor prin transmiterea a doi octeți pentru fiecare canal ; validarea întreruperilor se face cu ajutorul unui al treilea. Odată pornit, canalul decrementează, își reîncarcă la sfârșitul numărării, în mod automat, constanta de timp și își reia numărarea. Numărarea ceasului Φ sau a evenimentelor externe se face pe front pozitiv sau negativ, ales prin software. Programarea întreruperilor e simplificată, fiind necesară transmiterea unui singur octet, circuitul generînd un vector unic pentru fiecare canal prin modificarea corespunzătoare a biților 1 și 2.

1.3.1. STRUCTURA CIRCUITULUI CTC-Z80

În figura 1.36 se prezintă structura circuitului CTC, la nivel de schemă bloc. După cum se vede, el e organizat în jurul unei magistrale interne, fiind compus dintr-un bloc de logică pentru interfața cu UC-Z80, un bloc destinat funcției globale de comandă internă, logica de comandă a întreruperilor, cele patru canale pentru numărare sau măsurarea timpului.

Blocul de logică pentru interfațarea cu UC-Z80 decodifică intrările de adresă și distribuie semnalele de interfață pe magistrala internă a circuitului. Logica de comandă internă controlează funcționarea globală a circuitului prin semnale generale care afectează operații cum sînt: selecția circuitului, inițializarea sau logica de scriere/citire. Logica de comandă a întreruperilor asigură respectarea procedurii de cerere-achitare întrerupere conform modului 2 de lucru al microprocesorului Z80. De asemenea, această parte a circuitului controlează funcționarea într-un lanț de priorități, cu ajutorul semnalelor IEI și IEO. Organizarea unui canal de numărare/măsurare a timpului este dată

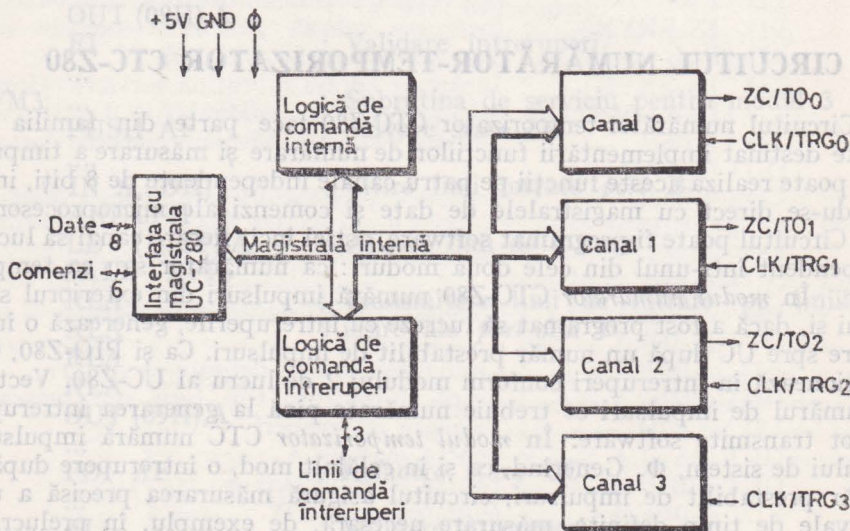
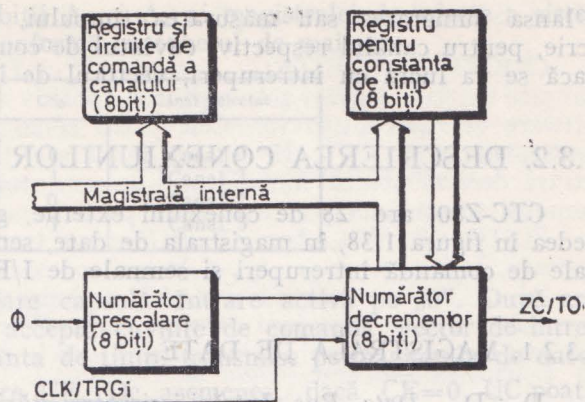

Fig. 1.36. Schema bloc a circuitului CTC-Z80

Fig. 1.37. Organizarea unui canal de numărare/măsurare a timpului

în figura 1.37. El este alcătuit din două registre, două numărătoare și logica de comandă specifică. La programare, registrul de comandă se încarcă cu un cuvânt de comandă, logica asociată stabilind apoi funcționarea în detaliu a canalului respectiv prin decodificarea acestui cuvânt și precizarea următoarelor condiții:

- validare/invalidare întreruperi;
- funcționare în modul numărător sau în modul temporizator;
- factor de prescalare la măsurarea timpului (16 sau 256);
- frontul activ al intrării CLK/TRGi;
- declanșare automată sau cu ajutorul intrării CLK/TRGi în modul temporizator;
- urmează transmiterea constantei de timp;
- inițializare software.

Registrul pentru constanta de timp memorează o valoare de 8 biți (între 1 și 256, 0 — reprezentînd 256) ce va fi încărcată automat în numărătorul-decrementor la inițializare și, apoi, la fiecare trecere prin zero.

Numărătorul de prescalare, utilizat numai în modul de măsurare a timpului, divide frecvența ceasului de sistem cu 16 sau 256. Ieșirea acestui numărător constituie intrare de ceas pentru numărătorul-decrementor. Acest din urmă numărător poate fi deci decrementat, fie de ieșirea numărătorului de prescalare, în modul de măsurare a timpului, fie de intrarea CLK/TRGi, în modul de numărare.

UC-Z80 poate citi în orice moment, fără a perturba funcționarea circuitului, prin execuția unei instrucțiuni de I/E, numărul rămas de numărat pînă la zero. La trecerea prin zero ieșirea ZC/TO va fi pulsată și, dacă întreruperile sînt validate, se va face o cerere de întrerupere la unitatea centrală.

După punerea sub tensiune CTC-Z80 rămîne într-o stare nedefinită. Activarea intrării RESET va conduce la inițializarea circuitului dar, pentru

a lansa numărarea sau măsurarea timpului, programatorul va trebui să scrie, pentru canalul respectiv, cuvîntul de comandă, constanta de timp și, dacă se va lucra cu întreruperi, vectorul de întrerupere.

1.3.2. DESCRIEREA CONEXIUNILOR EXTERNE

CTC-Z80 are 28 de conexiuni externe, grupate, după cum se poate vedea în figura 1.38, în magistrala de date, semnale de comandă UC, semnale de comandă întreruperi și semnale de I/E pe canale.

1.3.2.1. MAGISTRALA DE DATE

$D_0 \div D_7$, *Data Bus*. Intrări-ieșiri trei-stări active pe „1”. Magistrala se utilizează pentru transferul datelor și comenzilor între UC și CTC-Z80.

1.3.2.2. SEMNALELE DE COMANDĂ UC

CS_0, CS_1 , *Channel Select*, selecție canal. Intrări active pe „1”, folosite pentru selecția unuia din cele patru canale independente ale circuitului.

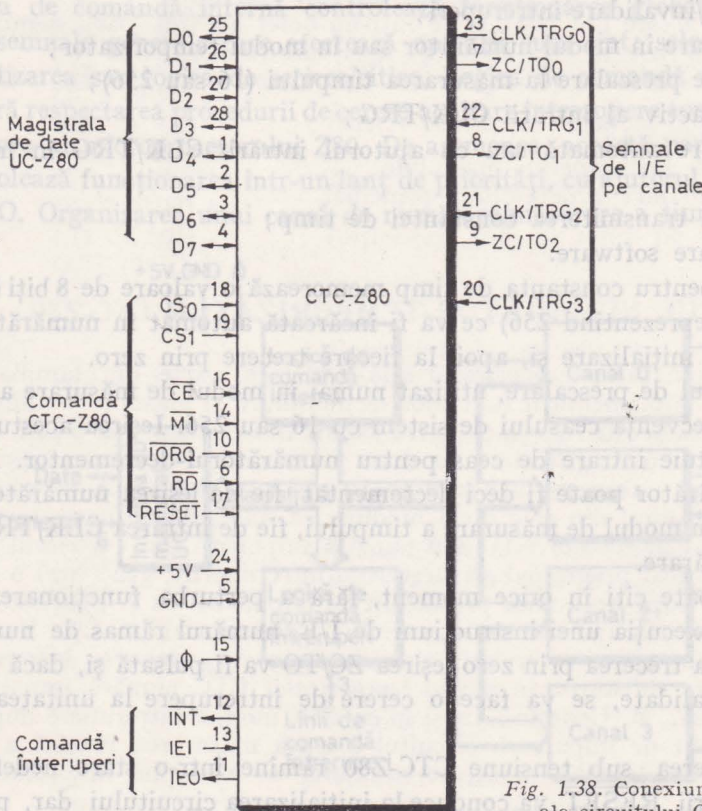

Fig. 1.38. Conexiunile externe ale circuitului CTC-Z80

De obicei se conectează la biții A_0 și A_1 ai magistralei de adrese a sistemului. Selecția canalului e conformă cu tabelul de mai jos:

CS_1	CS_0	Canal selectat
0	0	Canal 0
0	1	Canal 1
1	0	Canal 2
1	1	Canal 3

$\overline{CE}$, *Chip Enable*, validare capsulă. Intrare activă pe „0”. După activarea acestei intrări, CTC acceptă cuvinte de comandă, vector de întrerupere sau cuvinte cu constanta de timp, transmise pe magistrala de date, în timpul unor cicli de scriere I/E. De asemenea, dacă $\overline{CE}=0$, UC poate citi conținutul numărătorului-decrementor printr-o instrucțiune de I/E.

$\overline{M1}$, *Machine Cycle One*, primul ciclu-mașină. Intrare de la UC-Z80 activă pe „0”. Împreună cu $\overline{RD}$ semnifică un ciclu de extragere iar împreună cu $\overline{IORQ}$ un ciclu de achitare a întreruperii.

$\overline{IORQ}$, *Input/Output Request*, cerere de I/E. Intrare de la UC-Z80, activă pe „0”. În timpul unui ciclu de scriere, $\overline{IORQ}$ și $\overline{CE}$ sînt active, iar $\overline{RD}$ inactivă: CTC-Z80, ca și PIO-Z80, nu primește un semnal de comandă-scriere separat, acesta generîndu-se intern prin inversarea lui $\overline{RD}$. La un ciclu de citire, $\overline{IORQ}$, $\overline{CE}$ și $\overline{RD}$ sînt active, conținutul numărătorului-decrementor fiind plasat pe magistrala de date către UC. $\overline{IORQ}$ și $\overline{M1}$ active împreună se utilizează în ciclul de achitare a întreruperii, cînd canalul prioritar își plasează vectorul de întrerupere pe $D_0 \div D_7$.

$\overline{RD}$, *Read Cycle Status*, ciclu de citire. Intrare de la UC-Z80 activă pe „0”. Semnal utilizat împreună cu $\overline{IORQ}$ și $\overline{CE}$ în operațiile de transfer de date și comenzi între UC și CTC.

1.3.2.3. SEMNALELE DE COMANDĂ A ÎNTRERUPERILOR

IEI , *Interrupt Enable In*, intrare validare întreruperi. Intrare activă pe „1”; activă semnifică inexistența unor cereri de întrerupere prioritare în curs de tratare de către UC-Z80.

IEO , *Interrupt Enable Out*, ieșire validare întreruperi. Ieșire activă pe „1” numai cînd $IEI = 1$ și UC-Z80 nu tratează nici-o întrerupere generată de vreunul din canalele de numărare/măsurare ale circuitului.

$\overline{INT}$, *Interrupt Request*, cerere întrerupere. Ieșire de tip drenă-în-gol activă pe „0”. Se activează cînd oricare din canalele CTC căruia i s-a validat prin program generarea întreruperii trece prin zero.

$\overline{RESET}$, inițializare. Intrare activă pe „0” utilizată pentru inițializarea hardware, a circuitului. Acest semnal oprește numărarea în toate canalele, invalidează generarea întreruperilor, trece ieșirile ZC/TO și $\overline{INT}$ în starea inactivă, face $IEO=IEI$ și trece circuitele de comandă a magistralei de date în starea de impedanță mare.

1.3.2.4. SEMNALELE DE I/E PE CANALE

$CLK/TRG_0 \div CLK/TRG_3$, *External Clock/Timer Trigger*, ceas extern/declanșare externă. Intrări active pe front pozitiv sau negativ, la alegere prin software de către utilizator. Cele patru conexiuni externe corespund celor patru canale ale CTC. În modul numărare fiecare front activ al acestor intrări decrementează numărătorul-decrementor. În modul de măsurare a timpului frontul activ este utilizat pentru începerea măsurării.

$ZC/TO_0 \div ZC/TO_2$, *Zero Count/Timeout*, trecere prin zero/terminare temporizare. ieșire activă pe „0”. Cele trei conexiuni corespund canalelor 0 ÷ 2, canalul al treilea neavind o astfel de ieșire datorită limitelor impuse de capsula cu 28 de conexiuni externe. În ambele moduri la aceste ieșiri sînt generate impulsuri pozitive cînd numărătoarele-decrementoare trec prin zero.

1.3.3. DIAGrame DE TIMP

1.3.3.1. CICLUL DE SCRIERE UC

Cuvîntul de comandă, vectorul de întrerupere sau constanta de timp se transmit conform diagramei de timp din figura 1.39. CTC-Z80 nu are o intrare separată pentru comanda de scriere: acest semnal este generat intern dacă intrarea RD e „1” pe durata stării T_1 . În timpul stării T_2 $\overline{IORQ}$ și $\overline{CE}$ sînt pe „0” iar $\overline{M1}$ pe „1” pentru a distinge ciclul de scriere de ciclul de achitare a întreruperii. Valoarea intrărilor CS_0 și CS_1 selectează canalul unde se vor scrie datele prezente pe magistrală, cu frontul pozitiv al ceasului din starea T_3 .

1.3.3.2. CICLUL DE CITIRE UC

Ciclul de citire, a cărui desfășurare în timp este prezentată în figura 1.40, se utilizează pentru citirea conținutului numărătorului-decrementor, citire efectuată fără perturbarea decrementării. În timpul stării T_2 , UC-Z80 inițiază un ciclu de citire activînd intrările $\overline{RD}$, $\overline{IORQ}$ și $\overline{CE}$ ale CTC-ului. Valoarea intrărilor CS_0 și CS_1 selectează canalul, care va plasa, cu frontul pozitiv al ceasului din T_3 , valoarea numărătorului-decrementor pe magistrala de date a sistemului.

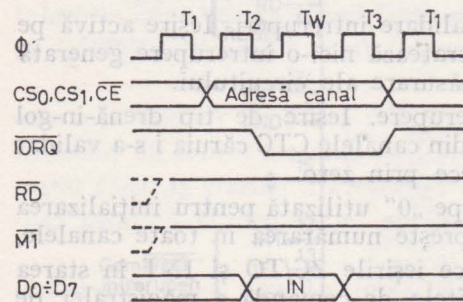

Fig. 1.39. Ciclul de scriere UC în CTC-Z80

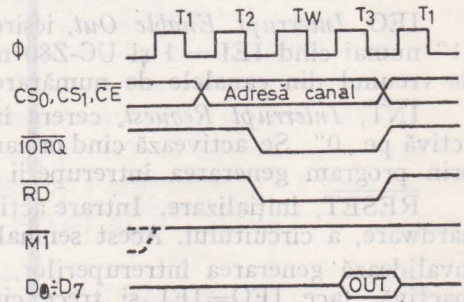

Fig. 1.40. Ciclul de citire UC din CTC-Z80

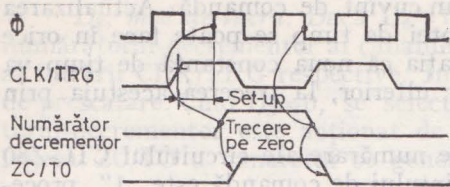

Fig. 1.41. Funcționarea unui canal în modul numărător

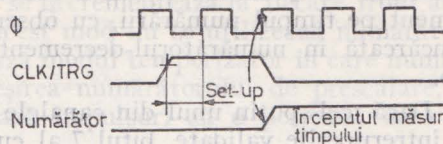

Fig. 1.42. Funcționarea unui canal în modul temporizator

1.3.3.3. MODUL NUMĂRĂTOR

În acest mod de lucru decrementarea numărătorului-decrementor se face, așa cum se poate vedea în figura 1.41, cu fiecare front activ al intrării CLK/TRG (aici frontul pozitiv), sincron cu ceasul Φ . Pentru ca decrementarea să apară cu primul front pozitiv al lui Φ , care urmează frontului activ al lui CLK/TRG, trebuie respectat un timp de *set-up*, de stabilizare, precizat în catalog, de exemplu 300 ns pentru versiunea CTC-Z80 fabricată de Zilog (frecvența ceasului Φ de 2,5 MHz). Dacă nu se respectă acest timp, numărarea va fi întârziată cu o perioadă a ceasului Φ . De asemenea, impulsul de declanșare, în figura 1.41 pozitiv, este necesar să aibă o durată minimă, iar perioada semnalului CLK/TRG să fie cel puțin de două ori mai mare decât perioada ceasului Φ . Ieșirea ZC/TO corespunzătoare va fi activată la trecerea pe zero a numărătorului-decrementor.

1.3.3.4. MODUL TEMPORIZATOR

Figura 1.42 ilustrează desfășurarea în timp a funcționării unui canal programat să lucreze în modul temporizator. Măsurarea timpului se declanșează cu al doilea front pozitiv al ceasului Φ ce urmează frontului activ al intrării CLK/TRG, aici pozitiv. Ca și mai sus, pentru respectarea acestei secvențe de timp vor trebui îndeplinite condițiile unui timp de *set-up* între frontul activ al intrării CLK/TRG și primul front pozitiv al lui Φ și, de asemenea, cea a unei durate minime a impulsului de declanșare a măsurării timpului. Dacă frontul activ al intrării CLK/TRG apare mai târziu decât timpul de *set-up*, inițierea numărării va fi întârziată cu o perioadă de ceas. Precizăm că măsurarea timpului poate fi declanșată și automat, fără utilizarea conexiunii externe CLK/TRG, prin transmiterea unei anumite configurații a cuvântului de comandă.

1.3.4. PROGRAMAREA CIRCUITULUI CTC-Z80

Pentru a programa circuitul CTC-Z80 se transmite cuvântul de comandă, constanta de numărare și, dacă se dorește utilizarea întreruperilor, vectorul de întrerupere. Cuvântul de comandă este folosit pentru selectarea modului de lucru și a altor parametri ce vor caracteriza funcționarea canalului programat. Constanta de timp, o valoare binară cuprinsă în intervalul

(1, 256), este întotdeauna precedată de un cuvînt de comandă. Actualizarea cuvîntului de comandă și/sau a constantei de timp se poate face în orice moment pe timpul numărării, cu observația că noua constantă de timp va fi încărcată în numărătorul-decrementor ulterior, la trecerea acestuia prin zero.

Dacă cel puțin unul din canalele de numărare ale circuitului CTC-Z80 are întreruperile validate, bitul 7 al cuvîntului de comandă este „1”, procedura de programare va cuprinde și transmiterea vectorului de întrerupere. Este necesară scrierea unui singur vector pentru întregul circuit deoarece logica de comandă a întreruperilor modifică în mod automat vectorul plasat pe magistrală de către CTC, în ciclul de achitare, precizînd canalul care solicită întreruperea.

Selecția canalului programat se face cu ajutorul intrărilor CS_0 și CS_1 conform tabelului dat în § 1.3.2.

1.3.4.1. CUVÎNTUL DE COMANDĂ

Pentru a încărca un cuvînt de comandă, unitatea centrală execută o instrucțiune de I/E la adresa corespunzătoare canalului ales. Octetul transmis va fi interpretat drept cuvînt de comandă și înscris în registrul de comandă al canalului respectiv dacă bitul 0, cel mai puțin semnificativ, este „1”. Cu ajutorul celorlalți șapte biți se selectează modul de lucru și parametrii de funcționare. Formatul cuvîntului de comandă este următorul:

D_7	D_6	D_5	D_4	D_3	D_2	D_1	D_0
Validare întreruperi	Mod de lucru	Factor pre-scalare	Front activ	Mod de declanșare	Urmează constanta de timp	Inițializare	1

D_7 , *validare-întreruperi*. Dacă $D_7=1$, canalul respectiv este validat să genereze o întrerupere la fiecare trecere prin zero a numărătorului-decrementor. În această situație, se încarcă în CTC și vectorul de întrerupere. Întreruperile pot fi validate în oricare din cele două moduri de lucru. Dacă se trimite un cuvînt de comandă de actualizare la un canal în funcționare, cuvînt avînd $D_7=1$, validarea întreruperilor nu va fi retroactivă în raport cu o posibilă trecere anterioară a numărătorului prin zero. $D_7=0$ înseamnă invalidarea întreruperilor, ștergerea întreruperii în așteptare pe canalul respectiv. Ca și la PIO poate apărea un asincronism între generarea întreruperii de către CTC și invalidarea ei de către UC, situație care, datorită citirii unui vector fals de întrerupere, ar conduce la o eroare de program. Pentru a rezolva această problemă se poate utiliza următoarea secvență de program:

```

...
LD A,01H ; Încărcare A cu comanda de invalidare
DI ; Invalidare întreruperi UC
OUT(CTC),A ; Invalidare întreruperi CTC
EI ; Validare întreruperi UC
...

```

D_6 , *mod de lucru*. Dacă $D_6=1$ este selectat modul numărător în care numărătorul-decrementor al canalului se decrementează la fiecare front activ al intrării CLK/TRG respective. În acest mod nu se utilizează numărătorul de prescalare. Când $D_6=0$, se selectează modul temporizator în care numărătorul-decrementor este acționat de ieșirea numărătorului de prescalare. La ieșirea ZC/TO a canalului se generează impulsuri cu o perioadă dată de:

$$T_{ZC/TO} = t_{\Phi} \cdot FP \cdot CT$$

unde t_{Φ} este perioada ceasului de sistem, Φ , FP — factorul de prescalare, 16 sau 256, iar CT — constanta de timp încărcată în registrul pentru constanta de timp al canalului respectiv.

D_5 , *factor-prescalare*. Bitul D_5 , definit numai pentru modul temporizator, precizează cu cât trebuie să se dividă frecvența ceasului Φ : cu 16, $D_5=0$, sau cu 256, $D_5=1$.

D_4 , *front activ*. Acest bit stabilește care din fronturile impulsului CLK/TRG va fi utilizat pentru lansarea măsurării timpului în modul temporizator, respectiv pentru decrementare în modul numărător. Frontul pozitiv este selectat cu $D_4=1$ iar cel negativ cu $D_4=0$. O reprogramare a frontului activ pe durata numărării echivalează cu un front activ, conducând la decrementarea numărătorului-decrementor. De asemenea, o schimbare a frontului activ, printr-un cuvânt de comandă de actualizare, în timp ce canalul așteaptă să înceapă măsurarea timpului, conduce la startarea numărătoarelor, echivalând deci cu un impuls de declanșare.

D_3 , *mod de declanșare*. Definit numai pentru modul temporizator, acest bit specifică modul de declanșare, de începere a măsurării timpului: $D_3=1$, declanșare externă cu ajutorul intrării CLK/TRG (vezi figura 1.42); $D_3=0$, declanșare internă, automată, când începerea măsurării timpului se face pe frontul pozitiv al ceasului Φ în starea T_2 din ciclul-mașină următor celui în care s-a scris constanta de timp. După declanșare, numărarea se face în mod continuu, la trecerea prin zero constantele încărcându-se automat, numărătoarele fiind decrementate fără întreruperi sau întârziere pînă la o inițializare hardware sau software.

D_2 , *urmează constanta de timp*. $D_2=1$ indică faptul că următorul cuvânt scris la adresa canalului programat este o constantă de timp, ce poate fi transmisă în orice moment, numărătorul-decrementor continuând decrementarea constantei anterioare pînă la trecerea prin zero, după care o va încărca pe cea nouă. $D_2=0$ înseamnă că nu urmează o constantă. Cuvîntul de comandă transmis cu $D_2=0$ este de obicei un cuvînt de actualizare a registrului de comandă asociat canalului deja în funcțiune. Aceasta deoarece un canal nu poate funcționa fără să i se fi transmis în mod corect constanta de timp și singurul mod de a o transmite este prin poziționarea pe „1” a bitului D_2 , într-un cuvînt de comandă anterior.

D_1 , *inițializare*. Poziționarea pe „1” a acestui bit conduce la o inițializare software, canalul oprindu-se din numărare sau din măsurarea timpului. Scrierea în D_1 a unui impuls de inițializare oprește funcționarea canalului, dar nu modifică nici unul din biții registrului de comandă. Dacă $D_2=D_1=1$, canalul își va relua funcționarea după încărcarea constantei de timp. Dacă $D_1=0$, canalul își continuă funcționarea curentă.

1.3.4.2. CONSTANTA DE TIMP

Pentru a începe numărarea în oricare din cele două moduri de lucru, un canal CTC trebuie să primească o constantă de timp. Constanta de timp poate avea orice valoare întreagă cuprinsă între 1 și 256, cu 00H interpretat ca 256. Încărcarea unei constante se face în doi pași: întâi transmiterea unui cuvînt de comandă cu bitul $D_2=1$, apoi scrierea unui octet avînd valoarea constantei. Transmiterea unei constante spre un canal aflat în funcțiune va conduce la încărcarea ei în registrul pentru constantă, de unde va fi transferată în numărătorul-decrementor, la terminarea operației curente, adică la trecerea acestuia prin zero.

1.3.4.3. VECTORUL DE ÎNTRERUPERE

Vectorul de întrerupere se transmite dacă cel puțin unul din canalele CTC are întreruperile validate. CTC-Z80 lucrează în întreruperi la fel ca PIO-Z80, respectînd procedura corespunzătoare modulului 2 al microprocesorului Z80 (vezi § 1.1, 1.2). Programarea vectorului constă în scrierea unui octet în canalul 0 al CTC. Acest octet trebuie să aibă bitul cel mai puțin semnificativ $D_0=0$, pentru a fi distins de un cuvînt de comandă. Utilizatorul precizează în acest octet cei mai semnificativi cinci biți, logica de comandă din CTC urmînd a stabili valoarea biților D_2 și D_1 în funcție de canalul care solicită întreruperea. Formatul vectorului de întrerupere este deci următorul:

D_7	D_6	D_5	D_4	D_3	D_2	D_1	D_0
V_7	V_6	V_5	V_4	V_3	X	X	0

Se precizează de către utilizator

Identificator de canal generat de CTC-Z80

00 = canal 0

01 = canal 1

10 = canal 2

11 = canal 3

Canalul 0 e prioritar față de celelalte canale.

1.3.4.4. PROGRAMAREA CIRCUITULUI PENTRU FUNCȚIONARE ÎN MODUL NUMĂRĂTOR

În exemplele următoare se va considera că circuitul CTC-Z80 este selectat cu ajutorul bitului de adresă A_4 , iar liniile CS_0 , CS_1 sînt comandate de biții cei mai puțin semnificativi ai magistralei de adrese; în consecință adresele de I/E corespunzătoare celor patru canale vor fi cele din tabelul de mai jos:

Conexiuni externe			Adrese de I/E	Canal selectat
$\overline{CE}(A_4)$	$CS_1(A_1)$	$CS_0(A_0)$		
0	0	0	10H	Canal 0
0	0	1	11H	Canal 1
0	1	0	12H	Canal 2
0	1	1	13H	Canal 3

Canalul programat să lucreze în modul numărător își decrementează numărătorul-decrementor la fiecare front activ al intrării externe CLK/TRG. Dacă întreruperile sînt validate, la trecerea prin zero va fi generată o întrerupere, decrementarea reluîndu-se după încărcarea constantei păstrate în registrul pentru constanta de timp. Se dă în continuare o secvență de programare a canalului 2 în modul numărător.

```

MDNUM: IM 2 ; Programare Z80 în întreruperi, modul 2
        LD HL,TAB ; În HL adresa de început a tabelii locațiilor
        LD A,H ; unde se găsesc adresele subrutinelor de serviciu
        LD I,A ; În I octetul mai semnificativ al adresei locației
        LD IX,SRVC2 ; Încărcare în tabelă a adresei subrutinei de
        LD (TAB+1AH), IX; serviciu pentru CTC — canalul 2,
        ; modul numărător
        LD A,18H ; Scriere vector de întrerupere la canalul 0
        OUT (10H),A
        LD A,0C7H ; Scriere cuvînt de comandă canal 2
        OUT (12H),A
        LD A,(CONST) ; Scriere constantă de timp canal 2
        OUT (12H),A
        EI ; Validare întreruperi
        ...

```

Secvența MDNUM programează canalul 2 al CTC pentru a funcționa în modul numărător cu întreruperile validate. În acest scop secvența trebuie să precizeze conținutul a trei din registrele circuitului: registrul pentru vectorul de întrerupere, registrul de comandă al canalului 2 și registrul pentru constanta de timp, de asemenea al canalului 2.

Vectorul de întrerupere, scris întotdeauna la adresa de I/E a canalului 0, are cei mai semnificativi cinci biți poziționați prin program, ceilalți trei biți fiind determinați de CTC. Semnificația cuvîntului de comandă, 0C7H, recunoscut datorită faptului că are $D_0=1$, este următoarea:

$D_7=1$ validează întreruperile generate de canalele CTC. În cazul nostru trecerea prin zero a numărătorului-decrementor din canalul 2 va conduce la activarea liniei INT;

$D_6=1$ programează canalul 2 să lucreze în modul numărător;

$D_5=0$ neutilizat în modul numărător;

$D_4=0$ specifică frontul negativ al intrării CLK/TRG₂, ca front activ pe care se decrementează numărătorul;

$D_3=0$ neutilizat în modul numărător;

$D_2=1$ înseamnă că urmează scrierea constantei de timp;

$D_1=1$ specifică faptul că CTC — canalul 2 va începe să funcționeze, să numere, după încărcarea constantei de timp.

După execuția secvenței MDNUM, numărătorul-decrementor al canalului 2 va fi decrementat cu o unitate la fiecare front negativ apărut la intrarea CLK/TRG₂. După un număr de impulsuri, egal cu constanta de timp, CTC va genera o întrerupere activînd linia INT. În același timp, constanta va fi reincărcată în numărătorul-decrementor contorizîndu-se în continuare fronturile negative ale semnalului CLK/TRG₂. Dacă subrutina de serviciu a întreruperii durează mai mult decît decrementarea constantei de timp, se pot pierde întreruperi, deoarece circuitul CTC-Z80 nu memorează o între-

rupere în așteptare pe timpul cît întreruperea precedentă, generată de același canal, se află în curs de tratare. În această situație este asigurată numai corectitudinea funcției de numărare.

1.3.4.5. PROGRAMAREA CIRCUITULUI PENTRU FUNCȚIONARE ÎN MODUL TEMPORIZATOR

Vom ilustra programarea circuitului CTC-Z80 în modul temporizator printr-un exemplu de realizare a unui cronometru. Pentru aceasta, canalele 0, 1, 2 se conectează în cascadă, ieșirile ZC/TO₀ și ZC/TO₁ legându-se la intrările CLK/TRG₁, respectiv CLK/TRG₂. Canalul 0 va lucra în modul temporizator iar canalele 1 și 2 în modul numărător. Pornirea externă a cronometruului, a măsurării timpului, se face cu ajutorul unui impuls la intrarea CLK/TRG₀.

Numărul de secunde trecute, maximum 255, se înregistrează în numărătorul-decrementor al canalului 2. Pentru citirea numărului de secunde, cu ajutorul unei subrutine de serviciu, se utilizează canalul 3, programat în modul numărător. Acesta va genera o întrerupere la orice cerere externă de sfârșit al cronometrării, cerere materializată printr-un impuls la intrarea CLK/TRG₃. Secvența de programare a celor patru canale ale CTC se dă mai jos:

```

MODT: IM 2 ; Programare Z80 în întreruperi, modul 2
      LD HL,TAB ; În HL adresa de început a tabelii locațiilor
      LD A,H ; unde se găsesc adresele subrutinelor de serviciu
      LD I,A ; În I octetul mai semnificativ al adresei
              ; locației
      LD IX,SRVCR ; Încărcare în tabelă a adresei subrutinei de
      LD (TAB+26H),IX ; serviciu pentru CTC — cronometru (vector
              ; generat de canalul 3)
      LD A,26H ; Scriere vector întrerupere la canalul 0
      OUT (10H),A
      LD A,2FH ; Cuvînt de comandă canal 0
      OUT (10H),A
      LD A,98H ; Constanta de timp pentru canalul 0
      OUT (10H),A
      LD A,47H ; Cuvînt de comandă canal 1
      OUT (11H),A
      LD A,40H ; Constanta de timp pentru canalul 1
      OUT (11H),A
      LD A,47H ; Cuvînt de comandă canal 2
      OUT (12H),A
      LD A,00H ; Constanta de timp pentru canalul 2
      OUT (12H),A
      LD A,0C7H ; Cuvînt de comandă canal 3
      OUT (13H),A
      LD A,01H ; Constanta de timp pentru canalul 3
      OUT (13H),A
      EI ; Validare întreruperi
      ...

```

SRVCR: ... ; Subrutina de serviciu pentru CTC — cro-
 ; nometru
 LD C,12H ; Citire canal 2 (număr secunde trecute)
 IN B,(C)
 XOR A ; Ștergere A
 SUB B ; În A numărul de secunde trecute
 LD (DATE),A ; Afișarea numărului de secunde
 CALL AFIS
 LD A,2FH ; Reinițializare cronometru
 OUT (10H),A ; Cuvînt de comandă canal 0
 LD A,98H ; Constanta de timp pentru canalul 0
 OUT (10H),A
 LD A,47H ; Cuvînt de comandă canal 1
 OUT (11H),A
 LD A,40H ; Constanta de timp pentru canalul 1
 OUT (11H),A
 LD A,47H ; Cuvînt de comandă canal 2
 OUT (12H),A
 LD A,00H ; Constanta de timp pentru canalul 2
 OUT (12H),A
 LD A,0C7H ; Cuvînt de comandă canal 3
 OUT (13H),A
 LD A,01H ; Constanta de timp pentru canalul 3
 OUT (13H),A
 ...
 EI ; Validare întreruperi
 RETI ; Revenire din subrutina de serviciu

Secvența MODT programează canalul 0 în modul temporizator și canalele 1, 2, 3 în modul numărător. Întreruperile sînt validate numai pentru canalul 3. Ca și în cazul secvenței anterioare de programare, se va preciza întii conținutul registrului vector de întrerupere și, apoi, pentru fiecare canal în parte, al registrului de comandă și al registrului constantă de timp. Cuvîntul de comandă 2FH, transmis canalului 0, are următoarea semnificație:

- $D_7=0$ invalidează întreruperile pe canalul 0;
- $D_6=0$ programează canalul 0 să lucreze în modul temporizator;
- $D_5=1$ precizează că factorul de prescalare este 256;
- $D_4=0$ specifică frontul negativ al impulsului de la intrarea CLK/TRG₀ ca front activ de lansare a operației de măsurare a timpului;
- $D_3=1$ specifică faptul că lansarea operației de măsurare a timpului se va face din exterior, cu ajutorul unui impuls la intrarea CLK/TRG₀;
- $D_2=1$ înseamnă că urmează scrierea constantei de timp;
- $D_1=1$ specifică faptul că pentru canalul 0 funcționarea va începe sau va fi reluată după încărcarea constantei de timp.

Cuvîntul de comandă 47H, transmis canalelor 1 și 2, are aceeași semnificație ca în cazul secvenței anterioare MDNUM, singura deosebire constînd în aceea că nu validează întreruperile. Acest cuvînt de comandă programează, așa cum am mai spus, canalele 1 și 2 să lucreze în modul numărător, numărătoarele lor fiind decrementate la fiecare impuls generat la ieșirile ZC/TO₀, respectiv ZC/TO₁. Cuvîntul de comandă 0C7H este identic cu cel din secvența MDNUM el programînd canalul 3, de asemenea în modul numărător, dar cu

întreruperi validate. Acest din urmă canal va fi utilizat numai pentru generarea unei întreruperi în momentul încheierii operației de cronometrare. De aceea, canalul se încarcă cu constanta 01H, întreruperea activându-se la terminarea măsurării timpului, când transmiterea din exterior a unui impuls la intrarea CLK/TRG₃ va conduce la decrementarea numărătorului-decrementor și trecerea lui prin zero.

Subrutina SRVCR citește numărătorul-decrementor al canalului 2 în care se găsește numărul cronometrat de secunde, de fapt restul scăderii acestui număr din constanta 00H, calculând apoi valoarea reală a perioadei de timp măsurate. În continuare se afișează timpul cronometrat și se reinițializează cronometrul, transmițând aceleași cuvinte de comandă și constante de timp pentru cele patru canale ale CTC, ca și în secvența MODT din programul principal.

1.4. CIRCUITUL PENTRU COMANDA INTRĂRILOR/IEȘIRILOR SERIE SIO-Z80

1.4.1. PREZENTARE GENERALĂ. COMUNICAȚII DE DATE

Circuitul pentru comanda intrărilor/ieșirilor serie SIO-Z80 face parte din familia de circuite Z80 și este destinat, în principal, implementării aplicațiilor de comunicații de date, asigurând interfațarea independentă a două canale. Circuitul realizează interfața serială binară între echipamente de prelucrare de date și echipamente de comunicații, modemi, convertind informația paralel-serie și serie-paralel și permițând implementarea practic a tuturor protocoalelor de comunicație uzuale, de tip asincron și sincron, orientate pe caracter sau pe bit. SIO-Z80 este un dispozitiv de I/E deosebit de flexibil, programabil software, ce înglobează funcțiile unor circuite tradiționale de tip UART, *Universal Asynchronous Receiver/Transmitter*, receptor/transmițător asincron universal, cum sînt TMS6011, S1883, de tip USART, *Universal Synchronous/Asynchronous Receiver/Transmitter*, receptor/transmițător asincron/sincron universal, ca, de exemplu, 8251, 8251A, 2651, și ale unor circuite de comandă pentru comunicații sincrone ca 2652 sau 8273. Menționăm posibilitățile de lucru ale circuitului cu întreruperi vectorizate sau nevectorizate, în mod DMA sau în modul de testare software, *polling*. De asemenea, SIO-Z80 poate fi folosit, cu restricțiile impuse în primul rînd de viteza de transfer, pentru conectarea oricăror echipamente periferice cu interfețe serie, de pildă unități de discuri flexibile, imprimante sau console.

Dintre caracteristicile principale ale circuitului enumerăm:

- poate comanda independent două canale *duplex**;
- vitezele de transmisie 0 ÷ 500 Kbiți/s, pentru frecvența ceasului de 2,5 MHz (SIO-Z80) sau 0 ÷ 800 Kbiți/s, pentru ceas de 4 MHz (SIO-Z80A);

* Transmiterea datelor simultan în ambele sensuri definește un canal *duplex*; transmiterea datelor într-un sens sau în celălalt alternativ, nesimultan, definește un canal *semiduplex*, iar transmiterea numai într-un singur sens caracterizează un canal *simplex*.

— *buffer* de recepție cu patru niveluri și *buffer* de transmisie cu două niveluri;

— mod de transmisie asincron cu 5, 6, 7 sau 8 biți/caracter, 1, 1 1/2 sau 2 biți de STOP, cu sau fără paritate, rate de transfer de x1, x16, x32 sau x64 perioada ceasului, generare și detecție de caractere BREAK, detecție de erori de paritate, de depășire sau de cadrare;

— mod de transmisie sincron cu sincronizare pe caracter, internă sau externă, generarea unuia sau a două caractere de sincronizare, inserarea automată de caractere de sincronizare, generarea și verificarea de tip CRC; permite implementarea unor protocoale cum sint BISYNC, SDLC, HDLC asigurând inserarea delimitatorului, inserarea și ignorarea de biți „0”, manipularea resturilor din câmpul de informație;

— posibilitatea de a lucra în întreruperi conectat într-un lanț de priorități.

Înainte de a trece la descrierea propriu-zisă a circuitului SIO-Z80, vom prezenta, pe scurt, câteva noțiuni generale referitoare la realizarea structurilor ce pot fi conectate la canale de comunicații, pentru a transmite date la distanță. Pentru o tratare detaliată trimitem la [14÷25].

Termenul *comunicații de date* se referă la transmisia electronică a informației sau datelor codificate între două sau mai multe puncte, numite stații de date, aflate la distanță una de alta. Un proces de comunicații de date necesită, în general, cel puțin cinci elemente: un transmițător sau o sursă de informații; un mesaj; o interfață serială binară; un canal sau o legătură de comunicații; un receptor al informației transmise [14]. În figura 1.43 se dă schema generală a unui astfel de proces. Ca transmițătoare sau receptoare se pot utiliza diferite terminale, echipamente de introducere-extragere de date, sisteme de calcul cu posibilități de teleprelucrare, alte echipamente specializate, toate din categoria echipamentelor terminale pentru prelucrarea datelor — ETPD [15]. Aceste echipamente pot include și interfața serială binară necesară, în principal, pentru implementarea funcțiilor de conversie paralel-serie, la transmițător, și serie-paralel la receptor. Conversiile au fost impuse, după cum se cunoaște, de adoptarea metodei seriale de transmisie pe canalele de comunicații, în vederea reducerii costului, atît prin minimizarea numărului de canale, cît și prin eliminarea problemelor de sincronizare legate de recepția

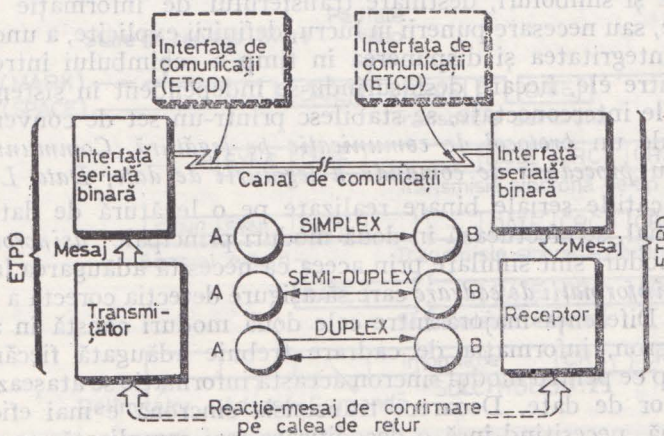

Fig. 1.43. Schema generală a unui proces de comunicații

datelor transmise paralel. La extremitățile canalului de comunicații este în general necesară conectarea unor echipamente specifice de adaptare cum sînt, de exemplu, adaptoarele telegrafice sau modemurile, numite global echipamente de terminare a circuitului de date — ETCD. Echipamentele ETCD realizează interfața de comunicații transformînd semnalele electrice binare cu care lucrează ETPD în semnale specifice canalului și invers. Canalul de comunicații poate fi definit ca o cale, un mediu, de transmisie a informației între două sau mai multe puncte terminale. În cazul transmisiei electronice, canalul de comunicații se materializează, de exemplu, printr-un conductor, un grup de conductori, un cablu coaxial sau o porțiune din spectrul de frecvențe radio. Un canal de comunicații împreună cu echipamentele terminale de tip ETCD formează un *circuit de date*. Adăugarea la acest circuit de date a dispozitivelor care realizează interfața serială binară conduce la implementarea unei *legături de date*, *Data Link*.

Pentru a se realiza transmiterea electronică de informații între două echipamente este mai întii necesară *codificarea informației* sub forma unor combinații de simboluri binare. Prin această codificare, informației transmise (cifrele zecimale, literele alfabetului, semne aritmetice și de punctuație, diferite caractere de comandă) i se asociază în mod biunivoc o mulțime de configurații binare. Codul utilizat va reprezenta deci tocmai legea de corespondență între mulțimea simbolurilor vehiculate în echipamentele terminale și mulțimea cuvintelor binare asociate. Se cunosc mai multe coduri de acest fel, dintre care enumerăm: codul Baudot, cu cinci cifre binare, utilizat pentru transmisiile telegrafice de viteză mică, codurile BCD și EBCDIC, codul CCITT nr. 5, cu 7 biți, a cărui primă versiune a fost elaborată în 1963 sub denumirea ASCII și care este utilizat pentru transmisiile de date prin rețeaua telefonică generală comutată, rețeaua telegrafică și rețelele publice de date, codurile KOI-7 și KOI-8, standardizate în țările CAER. Informația astfel codificată se poate transmite în blocuri, mai multe blocuri putînd constitui, la rîndul lor, un mesaj. Un *bloc* reprezintă o entitate din informația transmisă, tratată unitar din punctul de vedere al protecției împotriva erorilor și deci validată sau respinsă la intrare de unitatea de control a transmiterii. *Mesajul*, definit în strînsă dependență de aplicația de prelucrare de date, grupează un ansamblu de caractere și simboluri, destinate transferului de informație de la sursă la destinație, sau necesare punerii în lucru, definirii explicite, a unei prelucrări. Formatul, integritatea și dispunerea în timp a schimbului între procese ce comunică între ele, fiecare desfășurîndu-se independent în sisteme de calcul sau terminale interconectate, se stabilesc printr-un set de convenții și reguli specificate de un *protocol de comunicație pe legătură*, *Communication Link Protocol*, sau *procedură de comandă a legăturii de date*, *Data Link Control*.

Comunicațiile seriale binare realizate pe o legătură de date sau local, cu un terminal, se efectuează în două moduri principale: *asincron* și *sincron*. Cele două moduri sînt similare prin aceea că necesită adăugarea la informația utilă a unei *informații de cadrare* care să asigure detecția corectă a caracterelor la recepție. Diferența majoră între cele două moduri constă în aceea că, în modul asincron, informația de cadrare trebuie adăugată fiecărui caracter emis, în timp ce pentru modul sincron această informație se atașează blocurilor sau mesajelor de date. Deoarece transmisia sincronă e mai eficientă decît cea asincronă, necesitînd însă o decodificare mai complicată, ea se folosește, de obicei, pe legăturile de date de viteză mare, la nivelul interconectării

mașină-mașină, în timp ce modul asincron se utilizează pentru canalele de viteză mică, la nivelul relației om-mașină.

În sistemele care folosesc modul *asincron*, linia de transmisiuni se găsește în repaus în starea „1” logic sau MARK (vezi figura 1.44 a). Emisia unui caracter este precedată de trecerea liniei în starea „0” logic sau SPACE, pe durata unui bit, numit bit de START. Această trecere indică receptorului că urmează emisia unui caracter. Dispozitivul receptor detectează bitul de START și, în continuare, biții de date. După transmiterea caracterului, linia va fi trecută în starea MARK pe durata a 1, 1¹/₂, sau 2 biți, numiți biți de STOP, pregătindu-se astfel pentru emisia unui nou caracter. Lungimea caracterelor transmise asincron variază în funcție de codul întrebuitat, de exemplu: cinci biți pentru codul Baudot, șapte pentru ASCII (opt prin adăugarea opțională a bitului de paritate) sau opt biți pentru codul EBCDIC. Procesul de emisie va fi astfel repetat *caracter cu caracter* pînă la terminarea transmiterii întregului mesaj, momentele de început ale fiecărui caracter succedându-se în *mod asincron*, la intervale diferite de timp. Precizăm faptul că aspectul asincron al transmisiiei se referă la succesiunea emisieii caracterelor și nu la succesiunea biților în cadrul unui caracter, aceștia transmițindu-se întotdeauna într-un mod periodic, sincron.

Transmisia *sincronă*, figura 1.44b, în loc să adauge biții de cadrare fiecărui caracter din mesaj, ca în cazul asincron, grupează caracterele în blocuri, căroro le alipește informația de cadrare. Această informație de cadrare este compusă din unul, două sau, uneori, mai multe caractere de sincronizare, SYNC, și servește, la recepție, pentru determinarea limitelor șirului de caractere. După transmiterea caracterului de sincronizare, procesul de comunicație sincronă continuă cu transmiterea caracter cu caracter a unui bloc de date, fără a mai fi necesară adăugarea biților de START-STOP, ca în modul asincron. Blocurile sînt compuse din caractere de sincronizare, un anumit număr de caractere de comandă sau de date, de obicei cuprins între 100 și 10 000, un caracter de terminare și unul sau două caractere pentru detecția erorilor, în figura 1.44b CRC_{1,2}. Pentru a asigura sincronizarea pe întreaga durată a transmisiiei unui mesaj, se obișnuiește inserarea în șirul de date a unor caractere de sincronizare, la intervale de una sau două secunde. Între blocuri sau

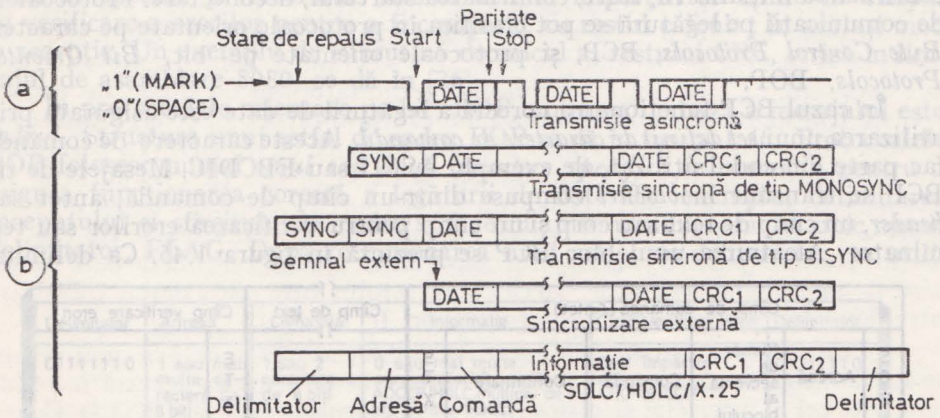

Fig. 1.44. Transmisii asincrone și sincrone:

a — transmisie asincronă; b — transmisii sincrone.

mesaje, linia de comunicații poate fi menținută în starea MARK sau se emit caracterele de sincronizare.

Diferențele între modurile de transmisie asincron și sincron conduc și la deosebiri între echipamentele ETCO corespunzătoare. Modemurile asincrone utilizează tehnici mai simple, cum este și cea a deplasării frecvenței prin comutare, *Frequency Shift Keying*, în fapt o modulație în frecvență, care implică, în cazul transmisiei, generarea unui ton audio, de o anumită frecvență, pentru MARK și a altuia, de altă frecvență, pentru SPACE. Modemul receptor detectează aceste tonuri pe linia telefonică, le convertește în semnale logice și le prezintă pe interfața ETCO-ETPD, către terminalul receptor. Deoarece funcționarea nu este condiționată de viteza de transmisie, modemul asincron poate lucra cu viteză variabilă de la zero pînă la viteza maximă. Spre deosebire de modul asincron, în cazul sincron se impune ca, la recepție, după detectarea caracterului de sincronizare, sincronizarea să fie menținută pe durata transmiterii întregului bloc de date. Aceasta necesită o tehnică particulară de formare în modem a unui semnal de sincronizare, o bază de timp, cu care să se eșantioneze informația recepționată. Semnalul de sincronizare emis pe interfața ETCO-ETPD se poate obține fie din datele recepționate, cu ajutorul unei bucle cu calare pe fază, *Phase Locked Loop* — PLL, fie dintr-o sursă externă. Existența semnalului de sincronizare face ca transferul datelor între modem și terminal să se desfășoare în sincronism cu această informație de timp. Datorită semnalului suplimentar de ceas, modemurile sincrone sînt concepute să lucreze numai la anumite rate prestabilite de transfer. În cazul utilizării unei bucle PLL, modemul receptor își calează frecvența pe aceea a transmițătorului, interpretînd schimbările de fază ca date.

Transmisia sincronă se utilizează pe legăturile de date de viteză mare. Datorită eficienței sale, este preferată transmisiei asincrone de majoritatea protocoalelor de comunicații pe legătură. Funcțiile importante ale acestor protocoale sînt: stabilirea și terminarea unei legături între două puncte; asigurarea integrității mesajelor prin detectia erorilor, cereri de retransmisie, confirmări pozitive sau negative; identificarea emițătorului și receptorului; funcții de comandă speciale cum sînt cereri de stare, inițializarea stației, confirmarea inițializării, start, confirmarea startului, deconectare. Protocoalele de comunicații pe legătură se pot clasifica în protocoale orientate pe caracter, *Byte Control Protocols*, BCP, și protocoale orientate pe bit, *Bit Oriented Protocols*, BOP.

În cazul BCP funcționarea corectă a legăturii de date este asigurată prin utilizarea unui *set definit de caractere de comandă*. Aceste caractere de comandă fac parte din codul utilizat, de exemplu ASCII sau EBCDIC. Mesajele de tip BCP se transmit în *blocuri* compuse dintr-un câmp de comandă, antet sau *header*, un câmp de text sau corp și un câmp pentru verificarea erorilor sau terminator. Alcătuirea unui bloc BCP se prezintă în figura 1.45. Ca delimita-

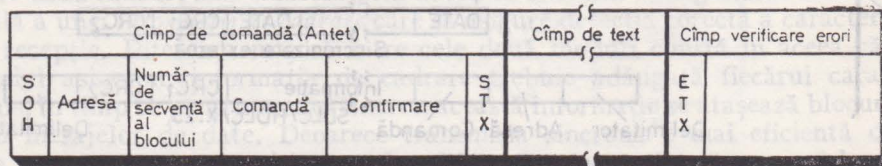

Fig. 1.45. Structura unui bloc BCP

toare de cîmp sau de bloc se utilizează caractere speciale cum sint, de exemplu, pentru protocolul BISYNC, SOH — Început de antet, *Start of Header*, STX — Început de text, *Start of Text*, ETX — Sfirşit de text, *End of Text*, EOT — Sfirşit al transmiterii, *End of Transmission*. Pentru alte protocoale, cum este DDCMP, *Digital Data Communications Message Protocol*, dezvoltat de firma DEC, în vederea determinării cîmpului de text, se foloseşte tehnica numărării caracterelor.

Într-un bloc BCP, antetul conţine informaţii auxiliare referitoare la adresa sursei sau destinaţiei mesajului, numărul *job*-ului, dacă e cazul, tipul mesajului, comenzi sau date, acţiunea de comandă, o confirmare pozitivă sau negativă în vederea asigurării unei recepţii neeronate a mesajului anterior. Acţiunile de comandă folosesc la iniţializarea unei staţii secundare, confirmarea unei recepţii bune sau defectuoase a blocurilor, interogarea unei staţii în cazul în care nu răspunde sau nu confirmă primirea unui mesaj într-o anumită perioadă de timp, la întreruperea unei secvenţe de transfer. Comenzile se exprimă cu ajutorul unor caractere speciale sau al unor secvenţe de caractere. Cîmpul de text, absent în mesajele de comandă, poate conţine caractere din codul folosit sau caractere, secvenţe, transparente faţă de acest cod. Aceasta se obţine prin utilizarea unui mod de transmisie transparent, a cărui implementare e particulară protocolului. Necesitatea transparenţei apare în situaţiile cînd trebuie transmise date binare, BCD şi în virgulă mobilă sau programe în cod-obiect. Asigurarea recepţiei corecte se face cu ajutorul cîmpului de verificare a erorilor. Fiecare bloc transmis este verificat la recepţie într-un mod ce depinde de codul şi funcţiile lui. Dintre metodele de verificare menţionăm pe cea de tip vertical, VRC, *Vertical Redundancy Check*, în care se calculează paritatea fiecărui caracter, şi pe cea de tip longitudinal, LRC, *Longitudinal Redundancy Check*, în care se calculează suma modulo 2 a tuturor caracterelor, aceasta transmiţîndu-se în cîmpul de verificare a erorilor. Cele două tipuri de verificare se folosesc împreună, cu observaţia că anumite caractere de comandă şi informaţia care se transmite în modul transparent nu intră în calculul LRC. Un alt tip de verificare, larg întrebuintată, este cea cunoscută sub numele CRC, *Cyclic Redundancy Check*, care presupune efectuarea împărţirii polinomiale a şirului de biţi ce se transmite cu un anumit polinom specific protocolului. Restul acestei împărţiri se emite în cîmpul de verificare a erorilor pentru a fi comparat cu restul calculat în acelaşi mod la recepţie. Un exemplu de subrutină de calcul al restului CRC, scrisă în limbajul de asamblare 8080, se dă în [26].

În protocoalele orientate pe bit, BOP, unitatea de bază a mesajului este *cadrul*. Structura unui astfel de cadru BOP se dă în figura 1.46. Protocoalele BOP folosesc numai unul sau două caractere specifice de comandă pentru a asigura funcţionarea corectă a legăturii de date. De exemplu, delimitarea începutului şi sfirşitului de cadru se face cu ajutorul unui caracter unic numit delimitator, FLAG. După recepţionarea unui astfel de delimitator, se utili-

Delimitator	Adresă	Comandă	Informaţie	Cîmp verificare erori	Delimitator
01111110	1 sau mai multe caractere de 8 biţi	1 sau 2 caractere de 8 biţi	0 sau mai multe caractere (oricite pentru ADCCP/HDLC, multiplu de 8 biţi pentru SDLC)	Rest împărţire polinom CRC-16/CCITT	01111110

Fig. 1.46. Structura unui cadru BOP

zează semnificația pozițională pentru a despărți în cimpuri secvența de biți ce urmează. Aceste cimpuri sînt, după cum se poate vedea în figura 1.46, cîmpul de adresă, cîmpul de comandă, cîmpul de informație și cîmpul de verificare a erorilor. Cîmpurile de adresă, comandă și verificare a erorilor sînt de lungime fixă, în timp ce cîmpul de informație este de lungime variabilă. Ca exemple de protocoale BOP enumerăm: SDLC, *Synchronous Data Link Control*, — IBM, ADCCP, *Advanced Data Communication Control Procedures*, —ANSI, HDLC, *High-Level Data Link Control*, —ISO, BDLC, *Burroughs' Data Link Control*.

Fiecare din stațiile în funcțiune, conectate la o legătură de date, caută în permanență secvența-delimitator și apoi cîmpul de adresă pentru validarea recepției în cazul recunoașterii adresei proprii. Cînd transmisia se face de către stația primară, de control, cîmpul de adresă desemnează care stație secundară, controlată, trebuie să recepționeze cadrul. Cînd transmite o stație secundară, cîmpul de adresă comunică stației primare ce stație secundară a emis cadrul. O stație secundară trebuie să-și recunoască adresa înainte de a accepta un cadru. De asemenea, stația primară va accepta un cadru numai dacă acesta are în cîmpul de adresă numărul unei stații căreia i se dăduse anterior permisiunea de a transmite. Pentru a se asigura integritatea datelor ce se transmit, cîmpul de adresă apare în fiecare cadru. Aceasta conduce și la o creștere a flexibilității deoarece stația primară poate recepționa cadre întretesute de la mai multe stații secundare. Cîmpul de comandă determină tipul mesajului, numărul de secvență al cadrului în emisie și recepție, o comandă de interogare de la stația primară sau un răspuns de la stația secundară. Stația primară utilizează cîmpul de comandă pentru a indica stației secundare adresate ce operație urmează să realizeze, în timp ce o stație secundară îl folosește pentru a răspunde stației primare. Cîmpul de informație are o lungime variabilă, datele putînd fi transmise în orice cod. Deoarece nu există restricții în ceea ce privește succesiunea de biți ce pot fi transmiși între delimitatoarele de început și sfîrșit ale unui cadru apare posibilă emisia a șase biți „1” succesivi, ceea ce s-ar interpreta la recepție ca un nou delimitator și ar conduce la terminarea incorectă a unui cadru. Pentru a elimina această situație, după emisia delimitatorului de început, stația transmițătoare numără biții „1” succesivi și, în cazul apariției a cinci biți „1” succesivi, inserează în mod automat un bit „0”. La recepție, dacă apar cinci biți „1” consecutivi se așteaptă al șaselea și, dacă acesta este „0”, se elimină, continuîndu-se recepția; dacă este „1”, se consideră apariția delimitatorului de sfîrșit de cadru. Această transparență a conținutului unui cadru în raport cu codul folosit este una din caracteristicile importante ale protocoalelor de tip BOP, ea permițînd utilizatorului adoptarea oricărui format sau cod în funcție de aplicație. În transmisiile BOP nu caracterile au un înțeles specific ci biții. Cîmpul de verificare a erorilor rezultă din aplicarea unei metode de verificare de tip CRC și conține restul împărțirii polinomului construit cu ajutorul șirului de date transmise, la un polinom generator. În calculul restului intră toate datele transmise între două delimitatoare, cu excepția biților „0” inserați.

Un ultim aspect important, legat de problema implementării unui proces de comunicații de date, pe care îl vom prezenta pe scurt în această introducere, este cel al interfeței electrice între echipamentele ETPD și ETCD. Odată serializată și împachetată de către ETPD, conform modului și protocolului alese, informația trebuie să fie transferată modemului pentru a fi emisă pe

linie. Analog se procedează și în cazul recepției. Legătura cu modemul, specificată în diverse avize sau standarde ale Comitetului Consultativ Internațional de Telegrafie și Telefonie — CCITT, ale ISO sau ale EIA, *Electronic Industries Association*, impune existența pe interfață a unor semnale grupate în semnale de date, comenzi și sincronizare. Cea mai întrebuintată interfață între ETPD și ETCD este cea cunoscută sub denumirea EIA-RS-232C, acoperită și de avizul V.34 al CCITT. Acest aviz standardizează o interfață cu posibilități mai mari față de norma EIA-RS-232C stabilind atât circuitele de utilizare generală cuprinse în seria 100 cât și pe cele destinate apelului automat, prevăzute în seria 200. Interfața se utilizează pentru viteze de transmisie ce nu depășesc 20 Kbiți pe secundă. Conectarea se face cu conectoare de 25 de contacte, tip RK 25 fabricate de întreprinderea CONECT, prin intermediul unui cablu ce nu va depăși 15 metri. Conectorul „tată” se află pe echipamentul de tip ETPD, cu care se furnizează de obicei și cablul, iar conectorul „mamă” se montează pe echipamentul de tip ETCD, pe modem. Componenta unui conector pentru interfața EIA-RS-232C este dată în tabelul 1.13. După cum se observă semnalele acestei interfețe sînt grupate în patru categorii: masă (AX), date (BX), comenzi (CX) și sincronizări (DX). Semnalele de date și comenzi pot fi semnale principale (BX, CX) sau secundare (SBX, SCX). Vom da în continuare câteva explicații pentru fiecare din semnalele interfeței EIA-RS-232C.

TABELUL 1.13. Componenta unui conector EIA-RS-232C

Numărul pinului din conector	Numărul circuitului CCITT	Circuitul echivalent EIA	Sensul de emisie ETPDETCD	Denumirea semnalului
1	101	AA		Masă de protecție
7	102	AB		Masă de semnalizare sau retur comun
2	103	BA	→	Emisie date
3	104	BB	←	Recepție date
4	105	CA	→	Cerere pentru emisie
5	106	CB	←	Gata de emisie
6	107	CC	←	Modem gata
20	108.2	CD	→	Terminal de date gata
22	125	CE	←	Detector de apel
8	109	CF	←	Detector purtătoare
21	108.1	CG	→	Conectează modem la linie
	(110)		(←)	(Detector de calitate a semnalului)
23	111	CH	→	Selector al vitezei de transmisie (ETPD)
23	112	CI	←	Selector al vitezei de transmisie (ETCD)
24	113	DA	→	Bază de timp pentru emisie ETPD
15	114	DB	←	Bază de timp pentru emisie ETCD
17	115	DD	←	Bază de timp pentru recepție ETCD
14	118	SBA	→	Emisie date pe calea de retur
16	119	SBB	←	Recepție date pe calea de retur
19	120	SCA	→	Cerere pentru emisie pe calea de retur
13	121	SCB	←	Calea de retur gata
12	122	SCF	←	Detector purtătoare pe calea de retur

Note: Pinii 9 și 10 sînt rezervați pentru testarea modemului.

Pinii 11, 18 și 25 nu sînt utilizați.

Semnalul afectat pinului 21 depinde de construcția modemului.

Masă de protecție. Conductorul se leagă la șasiul aparatului putînd fi eventual conectat la împămîntarea generală.

Masă de semnalizare sau retur comun. Conductorul stabilește potențialul de referință, 0V, pentru ambele aparate.

Emisie date. Pe acest circuit se generează semnale de către ETPD pentru a fi transmise la distanță.

Recepție date. Semnalele generate pe acest circuit provin de la modemul care, la rîndul lui, le-a recepționat pe linia de comunicații.

Cerere pentru emisie. Semnalul generat pe acest circuit se utilizează pentru a comanda modemul local să lucreze în transmisie și, pe un canal semi-duplex, pentru a controla direcția transmisiei de date din echipamentul ETCD local.

Gata de emisie. Semnalul se generează de către modem pentru a indica dacă acesta este pregătit să transmită date.

Modem gata. Indică starea modemului local, *on-line* sau *off-line*.

Terminal de date gata. Semnalul generat către ETCD este utilizat pentru conectarea echipamentului ETCD la canalul de comunicație. Activarea acestui semnal pregătește conectarea modemului și menține conectarea stabilită prin mijloace externe ca, de exemplu, apelare manuală, răspuns manual sau apel automat.

Detector de apel. Activarea acestui circuit indică recepția pe canalul de comunicație a unui semnal de apel.

Detector purtătoare. Activarea circuitului se face atunci cînd modemul recepționează un semnal care îndeplinește anumite criterii stabilite de fabricant. Dezactivarea circuitului înseamnă fie că modemul nu a recepționat nici un semnal, fie că semnalul recepționat nu respectă criteriile stabilite, neputînd fi deci demodulat.

Detector de calitate a semnalului. Semnalul generat pe acest circuit se folosește pentru a indica existența foarte probabilă a unei erori în șirul de date recepționate. Dezactivarea circuitului indică o mare probabilitate de eroare. Semnalul poate fi întrebuițat în unele situații pentru a comanda retransmisia semnalului precedent de date.

Conectează modem la linie. Semnalul se utilizează pentru a comanda modemului conectarea la linie.

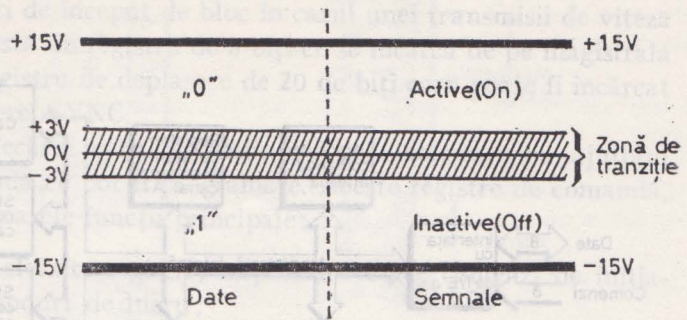
Selector al vitezei de transmisie (ETPD). Semnalul este utilizat pentru a selecta una din cele două viteze de transmisie în cazul modemurilor sincrone care lucrează cu două viteze, sau una din cele două game de viteze, în cazul modemurilor asincrone cu două viteze. Semnalul activ selectează viteza sau gama de viteze mai mare.

Selector al vitezei de transmisie (ETCD). De asemenea, utilizat pentru a selecta între două viteze de transmisie, în cazul modemurilor sincrone, sau între două game de viteze pentru modemurile asincrone. Semnalul activ selectează viteza sau gama de viteze mai mare.

Bază de timp pentru emisie ETPD. Semnalele generate de ETPD pe acest circuit asigură modemul la emisie cu informația de timp necesară. Tranziția din starea activă în starea inactivă indică în mod nominal centrul fiecărui bit de date.

Bază de timp pentru emisie ETCD. Semnalele generate de ETCD pe acest circuit asigură informația de timp, de sincronizare, pentru terminalul

Fig. 1.47. Nivelurile de tensiune ale semnalelor de pe interfața EIA-RS-232C

de date, ETPD. ETPD va trebui să asigure generarea unui semnal de date la care tranzițiile între biți vor apărea în mod nominal în momentul tranzițiilor din starea inactivă în starea activă ale semnalului *Bază de timp pentru emisie ETCD*.

Bază de timp pentru recepție ETCD. Semnalele generate de ETCD pe acest circuit reprezintă informația de timp care însoțește datele recepționate către ETPD. Tranziția circuitului din starea activă în starea inactivă indică în mod nominal centrul fiecărui bit de date recepționat.

Funcțiile semnalelor secundare sînt aceleași cu cele ale semnalelor principale. Semnalele de sincronizare, grupa DX, sînt întrebunțate numai în transmisiile sincrone. Legăturile electrice pe interfața EIA-RS-232C (CCITT V.24) sînt efectuate în tensiune, nivelurile fiind cele din figura 1.47. Fronturile nu trebuie să depășească $30 \text{ V}/\mu\text{s}$, iar timpul de trecere prin zona de tranziție, în care semnalul este nedefinit, nu trebuie să fie mai mare de 1 ms sau de 4% din durata unui element de semnal. Pentru conectarea echipamentelor realizate cu interfața EIA-RS-232C, de exemplu modemuri, cu echipamente care lucrează în niveluri TTL, sînt necesare circuite de adaptare, cum sînt și ROB 1488, ROB 1489 fabricate de ICCE. Mai menționăm că interfața EIA-RS-232C se utilizează, ca interfață serie standard, și în alte aplicații decît cele din domeniul comunicațiilor, de exemplu în conectarea la sisteme de calcul a unor echipamente periferice uzuale, cum sînt consolele sau imprimantele.

1.4.2. STRUCTURA CIRCUITULUI SIO-Z80

Schema bloc a circuitului SIO-Z80 se prezintă în figura 1.48. Așa cum se observă, circuitul este organizat pe principiul unei magistrale interne, la care sînt conectate blocurile funcționale: interfața cu magistrala de I/E a unității centrale, logica de comandă a întreruperilor, logica de comandă internă, canalele seriale *duplex* A și B. Fiecare din cele două canale este constituit, la rîndul lui, din registre de stări și comenzi, logica de stări și comenzi pentru interfața cu modemul sau cu alte echipamente externe, partea de transmisie/recepție propriu-zisă. Alcătuirea acestei părți de transmisie/recepție pentru canalul A se dă în figura 1.49. La recepție se observă cele patru niveluri ale *buffer*-ului, trei alcătuint o stivă de tip FIFO, *First-InFirst-Out*, iar al patrulea fiind reprezentat de registrul pentru conversia serie-paralel.

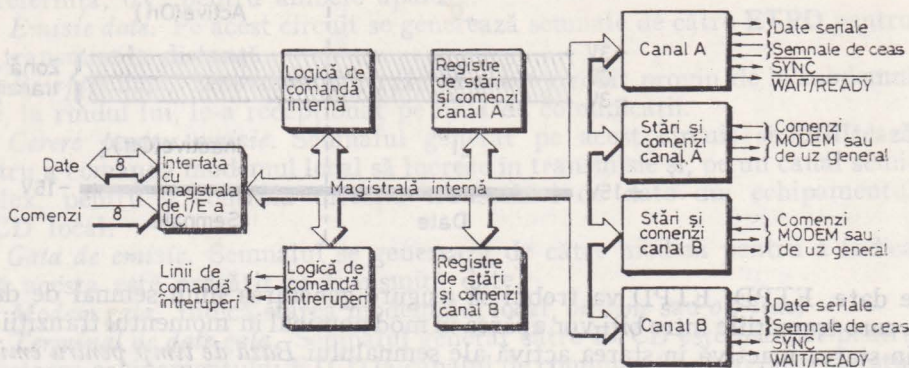

Fig. 1.48. Schema bloc a circuitului SIO-Z80

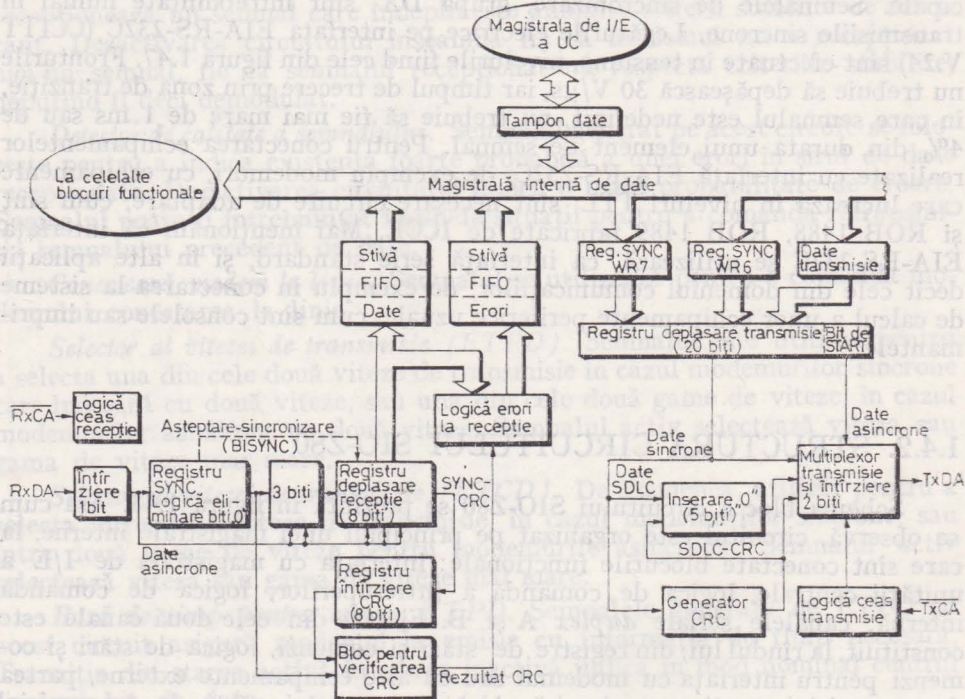

Fig. 1.49. Organizarea canalului serial A

Această memorie tampon permite o întârziere, necesară, de exemplu, pentru tratarea unei întreruperi de început de bloc în cazul unei transmisii de viteză mare. La transmisie există un registru de 8 biți ce se încarcă de pe magistrala internă de date și un registru de deplasare de 20 de biți care poate fi încărcat cu date sau cu caractere SYNC.

Funcționalitatea fiecărui canal se definește prin software cu ajutorul a opt registre de comandă ce pot fi programate. Aceste registre de comandă, WR0÷WR7, au următoarele funcții principale:

WR0 — adresare celelalte registre, inițializare CRC, comenzi de inițializare pentru diverse moduri de lucru;

WR1 — definire mod de transfer și întreruperi transmisie/recepție;

WR2 — vector de întrerupere (scris numai pentru canalul B);

WR3 — comenzi și parametri recepție;

WR4 — moduri și parametri diverși transmisie/recepție;

WR5 — comenzi și parametri transmisie;

WR6 — caracter SYNC sau cîmp de adresă SDLC;

WR7 — caracter SYNC sau delimitator SDLC.

Pentru a cunoaște starea fiecărui canal, programatorul poate citi trei registre de stare. Aceste trei registre, RR0÷RR2, dau informații despre condițiile de eroare, vectorul de întrerupere sau starea unor semnale de interfață standard:

RR0 — stare *buffer* de transmisie/recepție, stare de întrerupere, stare externă;

RR1 — stare condiție de recepție specială;

RR2 — vector de întrerupere modificat (citit numai pe canalul B)

Observăm că vectorul de întrerupere al circuitului se scrie numai în registrul WR2 al canalului B și se citește, modificat de starea dispozitivului, în registrul RR2, de asemenea al canalului B.

1.4.3. DESCRIEREA CONEXIUNILOR EXTERNE

Datorită constrîngerilor impuse de necesitatea de a împacheta circuitul într-o capsulă cu 40 de conexiuni externe SIO-Z80 se fabrică în trei versiuni de încapsulare. Conexiunile externe ale variantei preferate în majoritatea aplicațiilor, SIO-Z80/2, sînt date în figura 1.50. În tabelul 1.14 sînt date configurațiile conexiunilor care diferă pentru cele trei variante: SIO-Z80/2 nu are $\overline{\text{SYNCB}}$, lui SIO-Z80/1 îi lipsește semnalul $\overline{\text{DTRB}}$, iar la SIO-Z80/0 semnalele $\overline{\text{TxCB}}$ și $\overline{\text{RxCB}}$ sînt legate împreună.

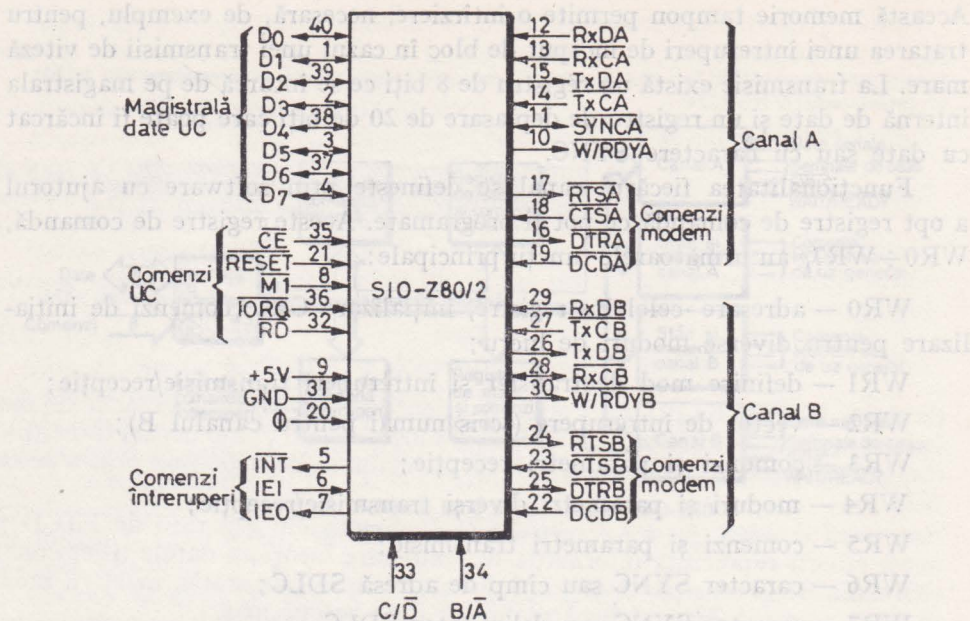

Fig. 1.50. Conexiunile externe ale circuitului SIO-Z80/2

Vom da în continuare semnificația semnalelor specifice circuitului, diferite de acelea care permit conectarea lui la sisteme realizate cu microprocesorul Z80. Aceste din urmă semnale, $D_0 \div D_7$, $\overline{CE}$, $\overline{M1}$, $\overline{IORQ}$, $\overline{RD}$, Φ , $\overline{INT}$, $\overline{IEI}$ și $\overline{IEO}$, sînt identice cu cele descrise în § 1.2 și 1.3.

$B/\overline{A}$, selecție canal A sau B. Intrare cu ajutorul căreia se precizează canalul cu care UC face transferul pe timpul unei operații de I/E. De obicei, la această conexiune se leagă bitul A_0 al magistralei de adrese. „1” selectează canalul B, iar „0” canalul A.

$C/\overline{D}$, selecție date sau comenzi/stări. Intrare prin intermediul căreia se determină tipul informației transferate între UC și SIO pe timpul unei operații de I/E. $C/\overline{D}=1$ pe durata unei scrieri I/E va conduce la interpretarea de către SIO a informației de pe magistrala de date $D_0 \div D_7$ ca o comandă, iar $C/\overline{D}=0$

TABELUL 1.14. Conexiuni externe diferite ale variantelor SIO-Z80

Conexiune externă	SIO-Z80/2	SIO-Z80/1	SIO-Z80/0
25	$\overline{DTRB}$	$\overline{TxDB}$	$\overline{DTRB}$
26	$\overline{TxDB}$	$\overline{TxCB}$	$\overline{TxDB}$
27	$\overline{TxCB}$	$\overline{RxCB}$	$\overline{RxTxCB}$
28	$\overline{RxCB}$	$\overline{RxDB}$	$\overline{RxDB}$
29	$\overline{RxDB}$	$\overline{SYNCB}$	$\overline{SYNCB}$

va face ca informația să fie considerată date. O citire cu $C/\bar{D}=1$ înseamnă o citire de stare. De obicei, la această conexiune se leagă bitul A_1 al magistralei de adrese.

RESET, inițializare. Intrare activă pe „0”. La activarea acestei linii se invalidează circuitele de recepție și de transmisie, se forțează ieșirile de emisie date TxDA și TxDB în starea MARK, se trec pe „1” toate comenzile către modem și se invalidează întreruperile. După o astfel de inițializare, înainte de a recepționa sau transmite date, este necesară reprogramarea tuturor registrelor de comenzi.

RxDA, RxDB, *Receive Data*, recepție date. Intrări serie active pe „1”, ce admit semnale cu niveluri TTL.

RxCA, RxCB, *Receiver Clock*, baze de timp pentru recepție. Datele recepționate se eșantionează cu frontul pozitiv al semnalelor primite la aceste intrări. Ceasurile $\bar{RxC}$ pot avea, în modurile asincrone, o frecvență egală, de 16, 32 sau 64 ori mai mare decât viteza de transmisie a datelor. SIO-Z80 nu are nevoie de semnale de ceas cu factor de umplere egal, ceea ce permite generarea lor cu ajutorul unui circuit CTC-Z80. Cele două intrări sînt de tip *trigger-Schmitt*, fără o margine garantată a nivelului de zgomot, admițînd fronturi pozitive și negative lente.

TxDA, TxDB, *Transmit Data*, emisie date. Ieșiri serie, niveluri TTL, active pe „1”. Datele generate la aceste ieșiri sînt schimbate pe fronturile negative ale ceasurilor $\bar{TxC}$.

$\bar{TxCA}$, $\bar{TxCB}$, *Transmitter Clocks*, baze de timp pentru emisie. Intrări de ceas de tip *trigger-Schmitt* care, ca și ceasurile de recepție, pot avea în modurile asincrone frecvența egală, de 16, 32 sau 64 ori mai mare decât rata de transfer. Este obligatoriu ca factorul de multiplicare pentru emițător și receptor să fie același. De asemenea, $\bar{TxC}$ se poate obține cu ajutorul unui CTC.

SYNCA, SYNCB, *Synchronization*, sincronizare. Intrări/ieșiri active pe „0”. În timpul recepției asincrone aceste conexiuni externe sînt folosite ca intrări similare cu $\bar{CTS}$ și $\bar{DCD}$. În acest mod, afectează biții de stare SYNC/așteptare-sincronizare din registrele de stare RR0, fiind utilizabile pentru orice funcție de intrare. În plus, SIO sesizează tranzițiile de nivel și întrerupe UC. Precizăm că, dacă se utilizează modul asincron și întreruperile (externe/de stare) sînt validate, intrarea SYNC nu trebuie lăsată în gol pentru a nu se genera întreruperi parazite. În modul de sincronizare externă, SYNCA, SYNCB sînt tot intrări comandate pe „0” cu al doilea front pozitiv al semnalului $\bar{RxC}$ după frontul pozitiv al $\bar{RxC}$ cu care s-a eșantionat ultimul bit al caracterului de sincronizare. Cu alte cuvinte, după detecția configurației de sincronizare, logica externă trebuie să aștepte două perioade complete ale ceasului de recepție și apoi să activeze intrările SYNC. După trecerea pe „0” intrarea SYNC trebuie menținută în această stare pînă cînd UC informează logica externă de detecție a sincronizării că s-a pierdut sincronizarea sau că poate să înceapă un nou mesaj. În modul de sincronizare externă, asamblarea caracterului începe cu primul front pozitiv al $\bar{RxC}$ după activarea intrării SYNC. În modul de sincronizare internă, MONOSYNC sau BYSYNC, cele

două conexiuni externe sînt utilizate ca ieşiri activate pe durata unei părţi din perioada ceasului, $\overline{RxC}$, în care sînt recunoscute caracterele de sincronizare. Recunoaşterea caracterelor de sincronizare nu se memorează, astfel încît ieşirile SYNC vor fi activate de fiecare dată cînd se recunoaşte o configuraţie de sincronizare.

$\overline{W/RDYA}$, $\overline{W/RDYB}$, *Wait/Ready A*, *Wait/Ready B*, aşteptare/gata A,B. Ieşiri de tip drenă-in-gol, atunci cînd sînt programate pentru a realiza funcţia $\overline{WAIT}$, sau comandate pe „1” şi „0”, cînd sînt programate pentru funcţia $\overline{READY}$. Se programează ca ieşiri de tip $\overline{READY}$, pentru a comanda circuitele DMA, de exemplu 8257, şi ca ieşiri de tip $\overline{WAIT}$, pentru a sincroniza unitatea centrală la rata de transmisie a SIO. La iniţializare ieşirile se trec în starea drenă-in-gol, $\overline{WAIT}$.

$\overline{RTSA}$, $\overline{RTSB}$, *Request To Send*, cerere pentru emisie. Ieşiri active pe „0”. Ieşirea trece pe „0” atunci cînd bitul RTS din registrul de comandă WR5 este programat pe „1”. Dacă se utilizează modul de transmisie asincron şi bitul RTS din WR5 este programat pe „0”, ieşirea va trece pe „1” la golirea *buffer*-ului de transmisie. În modurile sincrone, conexiunea $\overline{RTS}$ urmăreşte starea bitului RTS din registrul WR5. Cele două ieşiri se pot întrebuiţa şi ca ieşiri de comandă de uz general.

$\overline{CTSA}$, $\overline{CTSB}$, *Clear To Send*, gata de emisie. Intrări active pe „0”. Dacă bitul D_5 , auto-validare, din registrul WR3, se programează pe „1”, trecerile acestor linii pe „0” validează circuitele de transmisie respective. Programarea pe „0” a bitului D_5 permite folosirea lor ca intrări de uz general, ce pot fi citite în RR0. Ambele conexiuni sînt de tip *trigger-Schmitt*, permiţînd comanda lor cu semnale avînd fronturi lente. SIO poate detecta tranziţiile pozitive sau negative ale semnalelor aplicate la intrările CTS şi apoi, dacă a fost programat cîmpul *corespunzător*, să genereze întreruperi către UC.

$\overline{DTRA}$, $\overline{DTRB}$, *Data Terminal Ready*, terminal de date gata. Ieşiri active pe „0” care urmăresc starea programată a bitului DTR din registrul WR5. De asemenea, ele pot fi folosite ca ieşiri de comandă de uz general.

$\overline{DCDA}$, $\overline{DCDB}$, *Data Carrier Detect*, detector purtătoare. Intrări active pe „0” de tip *trigger-Schmitt*, care, dacă se lucrează în modul auto-validare, bitul D_5 din WR3 programat pe „1”, servesc la validarea recepţiei. Pot fi utilizate şi ca intrări de uz general, ţinînd seama şi de faptul că SIO detectează tranziţiile de nivel, generînd, dacă a fost programat, întreruperi către UC.

1.4.4. FUNCȚIONAREA CIRCUITULUI. POSSIBILITĂȚI DE LUCRU

SIO-Z80 asigură comanda a două canale *duplex* independente, în oricare din procedurile actual întîlnite în comunicațiile de date sincrone sau asincrone. Funcționarea circuitului este determinată de conținutul registrelor de comandă, ce trebuie programate înainte ca SIO să execute vreo funcție. Registrele de stare se pot investiga în orice moment, dar numai unele comenzi și moduri pot fi modificate pe durata unei funcționări deja programate.

1.4.4.1. MODURI DE LUCRU CU UNITATEA CENTRALĂ

Pentru realizarea transferului de date, stări și comenzi de la și spre UC, SIO-Z80 folosește testarea software, *polling*, întreruperile sau tehnica transferului pe blocuri de octeți. Transferul pe blocuri de octeți se poate efectua prin intermediul unității centrale, cu ajutorul instrucțiunilor I/E de transfer pe bloc, de exemplu OTIR, sau prin intermediul unor circuite specializate de tip DMA.

Tehnica testării software, polling, impune verificarea permanentă prin program a unor parametri specifici, ce caracterizează transferul. SIO-Z80 are asociate fiecărui canal două registre separate de stare, RR0, RR1, și un registru comun cu vectorul de întrerupere modificat, RR2, accesibil numai pe canalul B. Cele două registre de stare sînt actualizate de logica internă a circuitului în momente definite în raport cu funcțiile realizate. Unul din registrele de stare se folosește pentru a indica unității centrale momentele cînd SIO are pregătite date sau cînd are nevoie de date. De asemenea, același registru memorează și condițiile de eroare. Al doilea registru de stare, ce păstrează condițiile de recepție speciale, nu trebuie citit decît după ce s-a recepționat un caracter. În modul *polling* toate întreruperile circuitului se invalidează.

Lucrul în întreruperi cu SIO-Z80 este facilitat de modul elaborat în care circuitul poate genera întreruperi, permițînd utilizarea lui eficientă în aplicații de timp real. SIO are un registru, WR2, în care UC înscrie vectorul de întrerupere și un altul RR2, ce păstrează vectorul modificat. Ambele registre sînt accesibile numai pe canalul B. Dacă circuitul se programează corespunzător, schimbarea de stare conduce la modificarea unei zone de trei biți din vectorul de întrerupere astfel încît, acesta poate „puncta” direct opt rutine de tratare diferite, eliminîndu-se timpul consumat cu operațiile de analiză a stării circuitului.

Întreruperile generate de SIO-Z80 se împart în trei grupe, de recepție, de transmisie și externe/de stare, în această ordine de prioritate pe fiecare canal, canalul A fiind prioritar față de canalul B. Fiecare sursă de generare a întreruperii poate fi validată prin program. Dacă se validează *întreruperile de transmisie*, UC va fi întreruptă la golirea *buffer*-ului de transmisie, după ce, bineînțeles, el a fost încărcat cu un caracter. *Întreruperile de recepție* pot fi de două feluri: *întreruperi-la-primul-caracter-recepționat* și *întreruperi-la-fiecare-caracter-recepționat*. Primul fel de întreruperi de recepție se utilizează de obicei în cazul modului de transfer pe blocuri de octeți. Întreruperea-la-fiecare-caracter-recepționat permite modificarea vectorului în situația detectării unei erori de paritate. Ambele tipuri de întrerupere admit generarea întreruperilor datorită *condițiilor-speciale-de-recepție**, spre exemplu, întrerupere de sfîrșit-de-cadru în procedura SDLC. O condiție de recepție specială poate conduce la generarea unei întreruperi, numai dacă în prealabil a fost selectat unul din cele două tipuri de întrerupere, la primul caracter recepționat sau la fiecare caracter recepționat. În modul *întrerupere-la-primul-caracter-recepționat*, condițiile speciale de recepție, cu excepția erorii de paritate, generează întreruperi și după activarea întreruperii la recepția primului caracter, de pildă întrerupere de depășire la recepție. *Întreruperile externe/de stare* au

* Vezi și § 1.4.5.1.

funcția de a supraveghea tranzițiile semnalelor de la intrările $\overline{CTS}$, $\overline{DCD}$ și $\overline{SYNC}$. O întrerupere externă/de stare poate fi cauzată de necesitatea de emisie a CRC sau de detecția, în șirul de date recepționate, a unei secvențe BREAK, în comunicațiile asincrone, ori a unei secvențe ABORT, în protocolul SDLC. Întreruperea declanșată de o secvență BREAK/ABORT permite circuitului SIO să atenționeze unitatea centrală la detecția sau la terminarea unei asemenea secvențe. Astfel, întreruperile externe/de stare înlesnesc terminarea corectă a mesajului curent, inițializarea următorului mesaj precum și detectarea oportună a secvențelor BREAK/ABORT.

Dacă unitatea centrală a sistemului e realizată cu microprocesorul Z80, lucrul în întreruperi se desfășoară conform modului 2, SIO generând vectorul în ciclul de achitare, vezi § 1.1, pentru a forma, împreună cu conținutul registrului I, adresa unei locații unde se află adresa de început a subrutinei de serviciu.

Transferul pe blocuri de octeți poate fi implementat fie cu ajutorul unității centrale, prin utilizarea instrucțiunilor de I/E pe bloc, de exemplu OTIR, OTDR, INIR sau INDR pentru Z80, fie prin folosirea unor circuite specializate pentru acces direct la memorie, DMA, ca DMA-Z80 sau 8257. Acest mod de lucru întrebunțează ieșirea $\overline{W/RDY}$, comandată cu ajutorul a trei biți programabili, D_7 , D_6 , D_5 , din registrul de comandă WR1. Ieșirea poate îndeplini funcția $\overline{WAIT}$ pentru ca, prin conectarea la intrarea corespunzătoare a microprocesorului, să permită transferul pe bloc cu ajutorul instrucțiunilor specializate de I/E, prelungind ciclul de I/E atunci când SIO nu e pregătită de transfer. Când se utilizează circuite DMA, ieșirea realizează funcția $\overline{READY}$ indicând circuitului specializat că SIO este gata pentru un transfer cu memorie.

1.4.4.2. MODURI DE TRANSMISIE ASINCRONE

Transmisia și recepția se realizează independent pe fiecare din cele două canale. Caracterele pot avea 5÷8 biți și, opțional, un bit de paritate. Partea de transmisie a circuitului SIO-Z80 poate adăuga fiecărui caracter 1, 1^{1/2} sau 2 biți de STOP și poate genera în orice moment caracterul BREAK. SIO nu impune folosirea unor semnale bază de timp pentru transmisie și recepție cu factor de umplere 1/2 ceea ce permite utilizarea unor circuite cum e și CTC-Z80. Rata de transmisie a datelor se poate selecta pentru a fi 1/1, 1/16, 1/32 sau 1/64 din frecvența ceasului. Conexiunea externă $\overline{SYNC}$ este posibil de a fi programată ca intrare la care să se aplice un semnal de tipul *Detector de apel* generat de modem.

Transmisia începe numai după programarea pe „1” a bitului validare-transmisie, D_3 , din registrul de comandă WR5*. Dacă a fost programat modul auto-validare, bitul D_5 din WR3, începerea transmisiei va fi condiționată și de activarea intrării $\overline{CTS}$. Starea de repaus, în care SIO nu emite, este starea MARK, „1”, pînă cînd se inițiază o transmisie. La programarea în WR5 a bitului D_4 , transmisie-BREAK, ieșirea TxD este forțată în starea SPACE, „0”, indiferent de starea în care se găsea înaintea acestei comenzi.

* vezi § 1.4.5.1.

pentru a elibera linia, fie se anulează comanda transmisie-BREAK, fie se inițializează circuitul. Mai precizăm că, dacă se utilizează un cod cu 5 biți/caracter, biții nefolosiți ai fiecărui octet scris în SIO-Z80, D₅, D₆ și D₇, vor fi „0”.

Recepția asincronă începe numai după ce bitul validare-recepție, D₀, din registrul de comandă WR3, a fost programat pe „1”. Dacă se folosește modul auto-validare, e necesar, pentru a valida recepția, ca intrarea DCD să fie și ea activată. Recepția este protejată la tranzițiile pe „0” parazite, de scurtă durată, cu ajutorul unui mecanism de rejecție care testează semnalul după o jumătate de bit de la detecția nivelului „0” pe liniile de recepție, RxDA sau RxDB. Dacă nivelul „0” nu se menține, tranziția e parazită și procesul de asamblare a caracterului nu va mai fi declanșat. Această metodă de detecție a unui bit de START micșorează numărul erorilor în recepțiile pe linii zgomotoase.

Circuitele de recepție au, după cum se poate vedea și în figura 1.49, o stivă cu patru niveluri, incluzând și registrul de deplasare, pentru stocarea datelor primite. Această stocare permite tratarea de către UC a unei întreruperi de început de bloc, în cazul unui transfer de viteză mare. Există, de asemenea, o stivă pentru erori, paralelă cu stiva de date, indicatorii de eroare fiind încărcăți odată cu caracterele la care se referă. Indicatorii pot fi citiți prin program aflându-se în registrul cu condițiile speciale de recepție, RR1*. Indicatorii eroare-depășire-recepție și eroare-paritate sînt cumulativi și nu pot fi șterși decît prin comanda 6, inițializare-erori**. Pe de altă parte, indicatorii sfîrșit-de-cadru și eroare-de-CRC/cadrare reflectă starea curentă a caracterului aflat în *buffer* și nu sînt șterși de o comandă inițializare-erori. De aceea, citirea stării indicatorilor de eroare, registrul RR1, va reflecta întotdeauna atît starea caracterului din *buffer*-ul de recepție cît și orice eroare de paritate sau depășire apărută de la ultima comandă inițializare-erori. Totodată, pentru a păstra corespondența între caracterele recepționate și indicatorii de eroare asociați, registrul de stare trebuie citit *înaintea* datelor, exceptînd situațiile ce vor fi descrise mai jos. Prin utilizarea întreruperilor vectorizate cerința se îndeplinește ușor, deoarece SIO generează un vector de întrerupere special, în cazul apariției unei erori sau a sfîrșitului de cadru.

Este posibil ca în starea citită după date să fie incluse și erorile următorului caracter, în cazul cînd acesta a fost recepționat. În situația în care operațiile de citire se execută suficient de rapid, suprapunerea indicatorilor de stare nu mai apare. O excepție intervine dacă se lucrează în modul întrerupere-la-primul-caracter-recepționat deoarece, în acest context, o întrerupere generată de o condiție specială face ca erorile și caracterul, chiar dacă au fost deja citite, să fie păstrate pînă la o comandă inițializare-erori. Astfel se previne recepția unor caractere noi pînă la trimiterea unei comenzi de inițializare. De asemenea, selectînd modul întrerupere-la-primul-caracter vectorul de întrerupere emis de SIO într-un ciclu de achitare va fi modificat de apariția unei erori. La depășire, ultimul caracter se încarcă peste caracterul recepționat anterior, care în acest fel se pierde. În același timp se poziționează indicatorul eroare-depășire-recepție și se modifică vectorul pe starea condiție-de-recepție-specială, dacă a fost în prealabil validat modul de lucru starea-afectează-vectorul.

* vezi § 1.4.5.2.

** vezi § 1.4.5.1.

Cînd se lucrează în modul *polling*, pentru ca UC să preia un caracter recepționat, va fi necesară testarea bitului caracter-recepționat-disponibil, D_0 , din registrul RR0. Acest bit este pus pe „0” de logica internă a lui SIO cînd *buffer*-ele de recepție sînt goale. La transmisie interesează bitul *buffer-transmisie-gol*, D_2 din RR0, pus pe „1” de SIO ori de cîte ori *buffer*-ul de transmisie nu are nici un caracter. Înaintea fiecărei scrieri în acest *buffer* UC trebuie să testeze bitul D_2 din RR0, pentru a se asigura că nu apare o supra-punere de caractere.

1.4.4.3. MODURI DE TRANSMISIE SINCRONE

SIO-Z80 permite implementarea atît a protocoalelor orientate pe caracter, BCP, cit și a celor orientate pe bit, BOP. Protocoalele BCP sînt de tip MONO-SYNC, cu un singur caracter de sincronizare de 8 biți, BISYNC, cu secvență de sincronizare de 16 biți, sau pot fi cu sincronizare externă. Caracterele de sincronizare se detectează fără a fi necesară întreruperea UC. SIO poate detecta și caractere de sincronizare de 5, 6 sau 7 biți. La BCP verificarea CRC se întîrzie cu un caracter, astfel încît UC poate invalida calculul CRC pentru anumite caractere, ceea ce permite implementarea unor protocoale ca BISYNC al firmei IBM. Circuitul poate calcula resturi utilizînd două polinoame generatoare: CRC-16, $x^{16} + x^{15} + x^2 + 1$, și CCITT, $x^{16} + x^{12} + x^5 + 1$. În modul SDLC, inițializarea se face cu „1”, iar în celelalte cu „0”. Dacă nu mai sînt date de transmis, SIO poate transmite automat caracterele CRC, astfel creîndu-se posibilitatea folosirii circuitului în transmisii de viteză mare prin DMA, fără intervenția UC la sfîrșitul unui mesaj. Cînd nu sînt nici date nici caractere CRC disponibile, SIO inserează caractere SYNC de 8 sau 16 biți, indiferent de lungimea programată a caracterelor.

Protocoalele BOP, cum sînt SDLC sau HDLC, se implementează comod cu SIO-Z80, circuitul asigurînd transmiterea automată a delimitatorului, inserarea și eliminarea biților „0”, generarea CRC. Printr-o comandă specială se poate emite secvența ABORT. La sfîrșitul mesajului, cînd *buffer*-ul de transmisie devine gol, circuitul transmite automat caracterele CRC și delimitatorul. Dacă apare o eroare de ritm în timpul transmisiei mesajului, o întrerupere externă/de stare poate avertiza UC, aceasta avînd posibilitatea să comande generarea unei secvențe ABORT. Se pot transmite caractere de 1 ÷ 8 biți și se pot recepționa mesaje, fără a se fi precizat în prealabil structura caracterelor în interiorul cîmpului de informație al unui cadru.

La recepția de tip BOP circuitul se sincronizează automat pe delimitatorul de început al unui cadru, generînd un semnal de sincronizare la conexiunea externă $\overline{\text{SYNC}}$ sau, dac a a fost programat, o întrerupere. SIO mai poate fi programat cu ajutorul cîmpului de adresă, pentru a căuta cadre adresate unui utilizator specificat, sau cadre emise către toți utilizatorii. Cadrele care nu îndeplinesc nici una din cele două condiții vor fi ignorate. Numărul de caractere din c mpul de adresă poate fi extins prin program. Dacă se lucrează în întreruperi, se pot selecta cele două moduri amintite mai sus: întrerupere-la-primul-caracter-recepționat sau întrerupere-la-fiecare-caracter-recepționat.

Toate modurile sincrone impun folosirea unei rate de transfer a datelor egale cu frecvența ceasului, atît la transmisie cit și la recepție. Datele vor fi eșantionate la recepție cu frontul pozitiv al ceasului $\overline{\text{RxC}}$, în timp ce la trans-

misie schimbările de biți vor apărea pe frontul negativ al ceasului $\overline{\text{TxC}}$. După o inițializare hardware sau software circuitele de recepție se vor afla în modul așteptare-sincronizare, *hunt*, activat de fapt după o comandă validare-recepție. Transferul datelor va începe numai după realizarea sincronizării. La pierderea sincronizării se poate reintra în modul așteptare-sincronizare prin programarea pe „1” a bitului D_1 din registrul de comandă WR3. Diferențele între protocoalele de tip MONOSYNC, BISYNC și cu sincronizare externă sînt date numai de maniera în care se face sincronizarea; modul de funcționare trebuie să fie selectat înaintea încărcării caracterelor de sincronizare, deoarece registrele sînt folosite diferențiat:

— în modul MONOSYNC, caracter SYNC de 8 biți, validarea transferului de date se va face după detecția unui singur caracter SYNC programat în registrul WR7;

— în modul BISYNC, sincronizare pe 16 biți, asamblarea caracterelor va începe după detecția a două caractere de sincronizare adiacente programate în registrele WR6 și WR7;

— în modul cu sincronizare externă, asamblarea caracterelor va începe cu primul front pozitiv al ceasului $\overline{\text{RxC}}$, după activarea conexiunii externe SYNC care va trebui menținută pe „0” cel puțin trei perioade de ceas.

În modurile MONOSYNC și BISYNC conexiunea externă $\overline{\text{SYNC}}$ e folosită ca ieșire și se va activa ori de câte ori va fi detectată o secvență de sincronizare, fiind ținută „0” pe durata perioadei de ceas în care s-a făcut detecția. În toate cele trei moduri asamblarea caracterelor va continua pînă la inițializarea circuitului SIO, pînă la invalidarea recepției, printr-o comandă sau cu ajutorul semnalului DCD, dacă se lucrează cu auto-validare, sau pînă cînd UC programează modul așteptare-sincronizare.

1.4.4.3.1. Transmisia sincronă de tip BCP

După o inițializare sau cînd transmiterea nu este încă validată, circuitul SIO-Z80 menține linia de emisie în starea MARK. La programarea bitului transmisie-BREAK, D_1 din WR5, această linie va fi trecută în starea SPACE, indiferent de conținutul registrului de transmisie. În urma validării transmisiei și a selecției modului, în starea de repaus, circuitul va transmite continuu pe linie caracterul de sincronizare programat, de 8 sau 16 biți.

În transmisie, SIO poate fi utilizat în întreruperi sau în modul *polling*. Dacă se folosesc, întreruperile pot fi de transmisie sau externe/de stare. Programînd bitul validare-întreruperi-transmisie, D_1 din WR1, SIO va genera o întrerupere de fiecare dată cînd *buffer*-ul de transmisie se golește. Această întrerupere poate fi achitată fie prin scrierea unui nou caracter în *buffer*, fie cu ajutorul comenzii inițializare-întrerupere-transmisie-în-așteptare, comanda 5. Cînd întreruperea se achită cu această comandă și dacă nu se mai scrie nici un caracter în *buffer*, SIO nu va mai genera o altă întrerupere de transmisie. După scrierea unui caracter, *buffer*-ul se poate goli din nou, generîndu-se astfel o întrerupere de transmisie. Dacă se programează bitul validare-întrerupere-externe/de stare, D_0 din WR1, întreruperea se activează în situațiile: începerea transmisiei caracterelor CRC sau a caracterelor SYNC, schimbări de stare la intrările $\overline{\text{DCD}}$, $\overline{\text{SYNC}}$ și $\overline{\text{CTS}}$. Aceste tipuri de întrerupere pot avea

asociate un vector unic, în situația în care a fost în prealabil selectat modul de lucru starea-afectează-vectorul, D_2 din WR1.

Atunci cînd nu mai sînt date de transmis, SIO va insera automat caractere SYNC, dacă transmissia CRC nu a fost validată. Generarea unei întreruperi se va face numai după ce s-a încărcat primul dintre caracterele SYNC inserate. Dacă transmissia CRC este validată, în momentul în care nu mai sînt date de emis, SIO va transmite caracterele CRC, 16 bi i urmate de caractere SYNC. Pe timpul c t se transmite restul CRC, indicatorul eroare-de-ritm-la-transmisie/EOM, D_6  n RR0, se pune pe „1”, bitul buffer-transmisie-gol r m n nd pe „0”, pentru a semnifica starea *buffer*-ului încă plin. CRC nu se calculează pentru caracterele SYNC inserate automat, dar va fi calculat pentru orice caracter SYNC emis ca date, except nd situa ia în care generatorul CRC este invalidat la încărcarea caracterului din *buffer*  n registrul de deplasare pentru transmisie. După transmiterea caracterelor CRC, indicatorul buffer-transmisie-gol trece pe „1”, gener ndu-se  i o întrerupere ce semnalează unitătii centrale posibilitatea de a începe un nou mesaj. Comanda generatorului CRC se poate face  in nd cont că, înainte de încărcarea datelor, va trebui inițializat prin trimiterea unei comenzi inițializare-generator-CRC-la-transmisie; datele pot fi încărcate numai după validarea generării CRC  i a transmisiei. Înainte de a se emite caracterele CRC, dar, cel mai dev rme după încărcarea primului caracter, trebuie trimisă comanda inițializare-eroare-de-ritm-la-transmisie/EOM. C t timp eroare-de-ritm-la-transmisie/EOM este pe „1” transmissia CRC e inhibată, circuitul SIO put nd să insereze în cadrul mesajelor, c nd nu mai sînt date disponibile, caracterul SYNC. La sf r itul mesajului însă, acest bit trebuie pus pe „0”, pentru a se permite emisia CRC.

Invalidarea transmisiei pe timpul emisiei unui caracter conduce, după transmiterea normală a caracterului, la trecerea liniei de emisie în starea MARK. De asemenea, dacă există un caracter în *buffer*, caracterul se păstrează. Pe de altă parte, la trimiterea de către UC a unei comenzi transmisie-BREAK, secvența BREAK, trecerea liniei în starea SPACE, va fi imediat emisă, caracterele în curs de transmisie pierz ndu-se.

1.4.4.3.2. Recepția sincronă de tip BCP

Validarea recep iei se face după programarea modului  i transmiterea caracterelor SYNC, în această ordine.  n continuare, circuitele de recepție se vor găsi în starea așteptare-sincronizare în care vor r m ne p n  la: detecția unui caracter SYNC, în modul MONOSYNC, detecția a două caractere SYNC, în modul BISYNC, sau activarea pe „0” a conexiunii externe $\overline{\text{SYNC}}$.  n primele două cazuri această conexiune func ioneaz  ca ie ire pentru a indica sincronizarea, iar în ultimul caz ca intrare.

Asamblarea caracterelor începe imediat, după direcția secvenței de sincronizare. La recepție, ca  i la emisie, SIO poate lucra cu sau fără întreruperi. Dacă se lucrează în întreruperi, acestea pot fi întrerupere-la-primul-caracter-recepționat sau întrerupere-la-fiecare-caracter-recepționat. Primul tip de întrerupere se utilizează, de obicei, pentru a lansa fie o buclă de testare software, fie o instrucțiune I/E de transfer pe bloc,  ntrebuin nd în ultimul caz ie irea $\overline{\text{W/RDY}}$ pentru sincronizarea UC cu SIO. De asemenea, o astfel de întrerupere poate fi folosită  i pentru a lansa un circuit specializat de acces

direct la memorie, DMA. Lucrând cu acest tip de întrerupere, SIO-Z80 va întrerupe la primul caracter recepționat și, apoi, numai în caz de eroare. Anularea acestui mod de întrerupere se face cu ajutorul comenzii 4, inițializare-întrerupere-la-primul-caracter-recepționat. Al doilea tip de întrerupere face ca SIO să activeze linia $\overline{INT}$ ori de câte ori în *buffer*-ul de recepție se găsește un caracter asamblat. Condițiile speciale de recepție sau erorile pot genera un vector unic, dacă în prealabil a fost selectat modul starea-afectează-vectorul. Eroarea de paritate poate, opțional, să nu conducă la generarea unui vector special.

Calculul CRC pentru un anumit caracter începe cu o întârziere de 8 cicluri de ceas după ce caracterul a fost transferat din registrul de deplasare în stiva de recepție (a se vedea și figura 1.49). Validarea/invalidarea CRC înaintea transferării unui caracter în stivă face ca precedentul caracter transferat în stivă să fie inclus/exclus din calculul CRC. Astfel, verificarea CRC poate fi comandată selectiv, existând posibilitatea ca anumite caractere să nu intre în calculul CRC.

1.4.4.3.3. Transmisia sincronă de tip BOP (SDLC)

Starea de repaus a liniei de emisie, înainte de a valida transmisia, este MARK. După validarea transmisiei, pe această linie, în starea de repaus, se vor genera în mod continuu delimitatoare. Pentru a transmite un bloc de date este necesară mai întâi inițializarea generatorului CRC cu ajutorul comenzii inițializare-generare-CRC-la-transmisie. Această inițializare poate fi făcută oricând după emisia caracterelor CRC corespunzătoare mesajului precedent. Ca și în cazul BCP, pe durata transmisiei restului CRC indicatorul eroare-de-ritm-la-transmisie/EOM se pune pe „1” iar *buffer*-transmisie-gol rămâne pe „0”. La sfârșitul transmisiei CRC, al doilea indicator se poziționează și el pe „1”, conducând la generarea unei întreruperi. Secvența CRC se transmite automat atunci când transmițătorul nu mai are date de emis. După transmisia ei pe linie se vor emite delimitatoare. Generarea unei secvențe ABORT se face prin comanda 1, transmisie-ABORT. Aceasta va conduce la generarea a $8 \div 14$ biți „1”, după care se va trece în starea de repaus emițându-se în mod continuu delimitatoare. Caracterele în curs de transmisie sau în așteptare în *buffer* se vor pierde. Inserarea de biți „0” se face automat de către SIO după întilnirea a cinci biți „1” succesivi, exceptând secvențele delimitator și ABORT.

Se pot transmite caractere de $1 \div 8$ biți, numărul de biți/caracter putând fi schimbat pe timpul transmisiei unui bloc. În felul acesta se asigură ca lungimea cîmpului de date, I, dintr-un cadru, să fie variabilă la nivel de bit. Utilizând codul-de-rest-I-la-recepție, SIO are posibilitatea să recepționeze un mesaj avînd orice lungime în biți și să-l retransmită exact cum l-a primit fără să fie necesare, în prealabil, alte informații despre structura caracterelor din cîmpul I. Schimbarea numărului de biți/caracter nu afectează caracterul deplasat în registrul de transmisie, fiecare caracter fiind serializat cu numărul de biți programat în momentul transferării din *buffer* în registrul de transmisie.

1.4.4.3.4. Recepția sincronă de tip BOP (SDLC)

Transferul de date între SIO și UC poate începe după primirea primului caracter diferit de un delimitator și după recepția cel puțin a unui delimitator, cu condiția să nu se lucreze în modul căutare-adresă, D_2 din WR3. Dacă se lucrează în acest mod, pentru lansarea transferului, mai este necesar ca, după delimitator, să urmeze fie adresa programată, fie adresa globală. Când nu se folosește modul căutare-adresă sau în cazul în care cîmpul de adresă este format din mai mulți octeți, există posibilitatea ca un mesaj nedorit să nu fie citit complet de UC. După luarea unei astfel de decizii de către UC, prin programarea bitului D_4 din WR3, intrare-în-modul-așteptare-sincronizare, SIO va suspenda recepția pînă la următorul delimitator de început al unui cadru.

Desfășurarea transferului poate fi comandată prin *polling* sau prin întreruperi. În prima situație, disponibilitatea unui caracter în *buffer*-ul de recepție se detectează cu ajutorul indicatorului caracter-recepționat-disponibil, D_0 din RR0. În a doua situație, prin selectarea întreruperii la-primul-caracter-recepționat, se asigură o cale de începere a unui transfer de bloc. Pentru ieșirea din bucla de transfer, dacă nu se cunoaște lungimea cadrului, se poate folosi o întrerupere pe o condiție-de-recepție-specială, sfîrșit-de-cadru, generată la recepția delimitatorului de terminare a unui cadru. Pentru situațiile în care numărul de biți din cîmpul de date nu este un multiplu întreg al lungimii caracterelor, lungime programată cu biții D_7 , D_6 din WR3, utilizatorul va trebui să țină cont și de valoarea codului-de-rest-I-la-recepție. Rearmarea întreruperii la primul caracter al următorului cadru se face prin transmiterea comenzii 4, inițializare-întrerupere-la-primul-caracter.

Biții „0”, inserați la transmisie pentru a elimina din cîmpul de date secvențele-delimitator, sînt rejectați automat la recepție. Detectarea unei secvențe ABORT, mai mult de 7 biți „1”, conduce la punerea pe „1” a indicatorului BREAK/ABORT din RR0 și generarea, dacă a fost validată, a unei întreruperi externe/de stare. Reactivarea acestei întreruperi se va face cu comanda 2, inițializare-întrerupere-externă/de-stare. Lungimea caracterelor poate fi modificată de UC chiar pe timpul recepției unui mesaj.

Validarea verificării CRC se face automat, calculul fiind inițializat cu delimitatorul de început al unui cadru și continuat pînă la întîlnirea delimitatorului final. Rezultatul verificării CRC este dat de indicatorul eroare-de-CRC/cadrare din RR1, „0” pentru mesaj corect recepționat. Verificarea de paritate poate fi utilizată pentru datele din cîmpul I, dacă acestea sînt reprezentate prin caractere de $5 \div 7$ biți și se utilizează o legătură semi-duplex, neexistînd circuite separate pentru controlul parității la emisie și recepție.

1.4.5. PROGRAMAREA CIRCUITULUI SIO-Z80

Programarea circuitului SIO-Z80 impune transmiterea unor comenzi pentru selectarea modului de comunicație și, apoi, pentru stabilirea parametrilor specifici de lucru cu UC și modemul. Personalizarea funcționării circuitului înseamnă, în principal, scrierea registrelor de comandă.

1.4.5.1. REGISTRELE DE COMANDĂ

Pentru a fi programat, oricare din cele șapte sau opt registre de comandă ale canalului A, respectiv B, necesită scrierea de către UC a doi octeți. Excepție face numai registrul WR0. O inițializare hardware sau software va poziționa logica de adresare a registrelor pe WR0 astfel încît primul octet de comandă transmis va fi înscris în acest registru. De aceea, WR0 conține principalele comenzi și cîmpul de inițializare CRC. De asemenea, biții D₂, D₁ și D₀ din WR0 specifică adresa registrului în care se va înscrie octetul de comandă următor.

Registrul de comandă WR0 are următorul format:

D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀
Cod inițializare CRC			Comandă		Adresă registru următor		

Adresa registrului următor este numărul registrului exprimat în binar cu ajutorul biților D₂, D₁, D₀.

Cele 8 comenzi care se pot transmite unui canal SIO sint codificate conform tabelului:

Comanda	D ₅	D ₄	D ₃	Denumirea comenzii
0	0	0	0	Comandă-neoperantă
1	0	0	1	Transmisie-ABORT (modul SDLC)
2	0	1	0	Inițializare-întreruperi-externe/de-stare
3	0	1	1	Inițializare-canal
4	1	0	0	Inițializare-întrerupere-la-primul-caracter-recepționat
5	1	0	1	Inițializare-întrerupere-transmisie-în-așteptare
6	1	1	0	Inițializare-erori
7	1	1	1	Revenire-din-întrerupere (numai canalul A)

Comanda 0, comandă-neoperantă, nu are nici un efect, fiind folosită la transmiterea adresei registrului următor.

Comanda 1, transmisie-ABORT, utilizată numai în procedura SDLC, pentru a iniția generarea unei secvențe de 8 ÷ 14 biți „1”.

Comanda 2, inițializare-întreruperi-externe/de-stare, validează o nouă poziționare a biților de stare din RR0, după generarea unei întreruperi externe/de stare, care blocate acești biți pentru a-i menține stabili pînă la citirea lor de către UC.

Comanda 3, inițializare-canal, realizează aceeași inițializare ca în cazul activării intrării RESET, dar numai pe un canal. Trimisă pe canalul A, inițializează și logica de prioritați a întreruperilor. După transmiterea acestei comenzi, pînă la următoarea comandă, este necesară trecerea a cel puțin 4 cicluri de ceas.

Comanda 4 inițializare-întrerupere-la-primul-caracter-recepționat [reactivează acest tip de întrerupere, dacă a fost selectat, pregătind recepția următorului mesaj].

Comanda 5, inițializare-întrerupere-transmisie-în-așteptare, previne generarea întreruperilor de transmisie, condiționate de golirea buffer-ului, după

terminarea transmiterii datelor, pînă la scrierea de către UC a unui nou caracter în *buffer*-ul de transmisie.

Comanda 6, inițializare-erori, șterge eventualele erori de paritate și/sau depășire memorate în RR1 de la precedentă inițializare.

Comanda 7, revenire-din-întrerupere, trimisă numai pentru canalul A, este interpretată de SIO ca o instrucțiune RETI conducînd la ștergerea bista-bilului „Întrerupere în curs de tratare”, ceea ce permite validarea întreruperilor de la dispozitivele cu prioritate scăzută. Existența acestei comenzi asigură folosirea priorităților interne din SIO și în sistemele care nu se bazează pe familia Z80.

Codul inițializare CRC, D₇, D₆, are semnificația din tabelul de mai jos:

D ₇	D ₆	Denumirea comenzii
0	0	Comandă-neoperantă
0	1	Inițializare-verificare-CRC-la-recepție
1	0	Inițializare-generare-CRC-la-transmisie
1	1	Inițializare-eroare-de-ritm-la-transmisie/EOM

Registrul de comandă WR1 are următorul format:

D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀
Validare WAIT/ READY	WAIT/ READY	$\overline{W/RDY}$ la recepție/trans- misie	Mod de întreru- pere la recepție		Starea afectea- ză vec- torul (numai canal B)	Validare întreru- peri transmi- sie	Validare întreru- peri ex- terne/de stare

Validare-întreruperi-externe/de-stare activează generarea întreruperilor, ca urmare a unor tranziții la intrările $\overline{DCD}$, $\overline{CTS}$ și $\overline{SYNC}$, a întîlnirii unei secvențe BREAK sau la începutul transmiterii caracterelor CRC ori SYNC. Dacă intrările enumerate nu se folosesc, ele vor trebui conectate la +5V, pentru a se preveni apariția unor întreruperi false.

Validare-întreruperi-transmisie permite activarea întreruperii ori de cîte ori *buffer*-ul de transmisie devine gol.

Starea-afectează-vectorul, bit programabil numai pentru canalul B, care, dacă e pus pe „1”, permite selectarea facilității ca vectorul trimis de SIO într-un ciclu de achitare-întrerupere să fie modificat conform tabelului:

V ₃	V ₂	V ₁	Semnificația modificării	
0	0	0	Buffer-transmisie-gol	} Canal B
0	0	1	Schimbare-externă/de-stare	
0	1	0	Caracter-recepționat-disponibil	
0	1	1	Condiție-de-recepție-specială	
1	0	0	Buffer-transmisie-gol	} Canal A
1	0	1	Schimbare-externă/de-stare	
1	1	0	Caracter-recepționat-disponibil	
1	1	1	Condiție-de-recepție-specială	

Dacă D₂=0 vectorul trimis de SIO este cel scris prin program în registrul WR2.

Selectarea *modului-de-întrerupere-la-recepție* se face cu ajutorul biților D_4 și D_5 :

D_4	D_5	Mod de întrerupere la recepție
0	0	Întrerupere-recepție-invalidată
0	1	Întrerupere-la-primul-caracter-recepționat
1	0	Întrerupere-la-fiecare-caracter-recepționat/Paritatea-afectează-vectorul
1	1	Întrerupere-la-fiecare-caracter-recepționat/Paritatea-nu-afectează-vectorul

$\overline{W/RDY}$ -la-recepție/transmisie selectează, dacă ieșirea $\overline{W/RDY}$ este validată, situația în care această conexiune externă va fi activată: când *buffer*-ul de recepție este gol, $D_5 = 1$, sau când *buffer*-ul de transmisie este plin, $D_5 = 0$.

$\overline{WAIT/READY}$ se programează pe „0”, dacă linia $\overline{W/RDY}$ se utilizează pentru a comanda o intrare de tip WAIT a unui microprocesor, și pe „1” dacă se conectează la o intrare de tip READY a unui circuit specializat pentru DMA. Funcția READY poate fi realizată de SIO oricând, nefiind condiționată de selectarea circuitului, în timp ce funcția WAIT este activă numai când UC încearcă să citească date din SIO, în momentul când *buffer*-ul de recepție este gol, sau să scrie când *buffer*-ul de transmisie e plin.

Cît timp bitul *validare-WAIT/READY* e menținut pe „0” ieșirea $\overline{W/RDY}$ va fi „1” pentru modul READY și în starea a treia pentru modul WAIT.

$D_7=1$ va însemna validarea funcționării ieșirii $\overline{W/RDY}$ într-unul din cele două moduri.

Registrul de comandă WR2 este registrul care memorează vectorul de întrerupere al circuitului și nu există decît în setul de registre al canalului B. Într-un ciclu de achitare a întreruperii, SIO va returna un vector avînd biții $V_7 \div V_4$ și V_0 la fel cu cei programați și dacă a fost programat bitul starea-afectează-vectorul, cu V_3, V_2, V_1 modificați ca în tabelul de mai sus*. Formatul acestui registru este:

D_7	D_6	D_5	D_4	D_3	D_2	D_1	D_0
V_7	V_6	V_5	V_4	V_3	V_2	V_1	V_0
Se returnează nemodificați				Modificați numai dacă $D_2/WR1=1$ (canal B)			Nemodificat

Registrul de comandă WR3 conține comenzi și parametri referitori la logica de recepție:

D_7	D_6	D_5	D_4	D_3	D_2	D_1	D_0
Lungime caracter la recepție	Auto-validare	Așteptare sincronizare	Validare CRC la recepție	Căutare adresă	Invalidare încărcare caracter SYNC	Validare recepție	

* vezi structura registrului WR1 . // .

Validare-recepție pe „1” permite începerea operațiilor de recepție.

Programând *invalidare-încărcare-caracter-SYNC*, caracterele SYNC ce preced un mesaj nu se vor mai transfera în *buffer*-ul de recepție.

Prin selecția modului *căutare-adresă*, dacă se lucrează în protocolul SDLC, SIO va rejecta toate cadrele care nu au adresa egală cu cea programată sau cu adresa globală de emisie.

Punerea pe „1” a bitului *validare-CRC-la-recepție* conduce la o reluare sau inițiere a calculului CRC începând cu ultimul caracter transferat din registrul de recepție în stivă, fără a se mai ține cont de eventualele caractere precedente păstrate în stivă.

Programarea pe „1” a bitului *așteptare-sincronizare* permite reintrarea în modul de așteptare a secvenței de sincronizare în cazurile când s-a pierdut sincronizarea sau, într-un protocol de tip BOP, când UC consideră că mesajul primit nu este necesar.

Selectând modul *auto-validare*, $D_5=1$, intrările $\overline{DCD}$ și $\overline{CTS}$ vor fi folosite pentru validarea circuitelor de recepție, respectiv transmisie. $D_5=0$ inhibă această funcție menținând doar posibilitatea ca starea intrărilor să fie citită în registrul RR0.

Lungimea caracterelor asamblate la recepție este determinată de valoarea biților D_7 , D_6 conform tabelului:

D_7	D_6	Număr de biți/caracter
0	0	5
0	1	7
1	0	6
1	1	8

Numărul de biți/caracter poate fi reprogramat în timpul asamblării.

Registrul de comandă WR4, conținând comenzi ce afectează atât transmisia cât și recepția, are următorul format:

D_7	D_6	D_5	D_4	D_3	D_2	D_1	D_0
Rata datelor		Moduri de sincronizare		Număr de biți STOP		Paritate pară/impară	Paritate

Dacă *paritate* este pus pe „1” SIO adaugă la numărul de biți specificați în D_7 , D_6 /WR3, bitul de paritate. De asemenea, dacă $D_0=1$, la recepție se ia în considerare și bitul de paritate.

Paritate-pară/impară specifică atât pentru transmisie cât și pentru recepție felul parității: $D_1=0$, paritate impară, $D_1=1$, paritate pară.

Numărul-de-biți-STOP adăugați la transmisia asincronă a caracterelor se fixează cu ajutorul biților D_3 și D_2 :

D_3	D_2	Număr de biți STOP
0	0	Moduri sincrone
0	1	1 bit STOP pe caracter
1	0	$1\frac{1}{2}$ biți STOP pe caracter
1	1	2 biți STOP pe caracter

Selecția *modului-de-sincronizare* se face cu D_5, D_4 :

D_5	D_4	Moduri de sincronizare
0	0	Caracter SYNC de 8 biți transmis prin program
0	1	Caracter SYNC de 16 biți transmis prin program
1	0	Mod SDLC (secvența de sincronizare 01111110)
1	1	Sincronizare externă

Biții D_7, D_6 se utilizează pentru specificarea ratei de transmisie a datelor, în funcție de frecvența ceasului de emisie/recepție. Pentru modurile sincrone rata datelor trebuie să fie aleasă egală cu frecvența ceasului, în timp ce pentru modurile asincrone se poate selecta orice raport. Raportul ales va fi folosit de SIO atât pentru emisie cit și pentru recepție. Precizăm că pentru oricare mod de lucru se va avea în vedere ca ceasul sistemului, Φ , să aibă frecvența de cel puțin 5 ori mai mare decât rata datelor. De asemenea, pentru o rată a datelor egală cu frecvența ceasului sincronizarea de bit trebuie asigurată extern. Selecția *ratei datelor* se face conform tabelului:

D_7	D_6	Rata datelor
0	0	Rata datelor $\times 1 =$ Frecvența ceasului
0	1	Rata datelor $\times 16 =$ Frecvența ceasului
1	0	Rata datelor $\times 32 =$ Frecvența ceasului
1	1	Rata datelor $\times 64 =$ Frecvența ceasului

Registrul de comandă WR5 conține cea mai mare parte a comenzilor și parametrilor ce afectează transmisia:

D_7	D_6	D_5	D_4	D_3	D_2	D_1	D_0
DTR	Lungime caracter la transmisie	Transmisie BREAK	Validare transmisie	CCITT/CRC-16	RTS	Validare CRC la transmisie	

Validare-CRC-la-transmisie permite, dacă este pus pe „1”, transmisia automată a caracterelor CRC atunci când nu mai sunt date de emis. Cu ajutorul acestui bit de comandă se poate valida/invalida calculul CRC pentru orice caracter.

RTS comandă ieșirea $\overline{RTS}$: $D_1=1$ conduce la activarea, trecerea pe „0”, a ieșirii $\overline{RTS}$ în timp ce $D_1=0$ permite trecerea pe „1” a ieșirii $\overline{RTS}$ dar numai după ce transmițătorul este gol.

CCITT/CRC-16 selectează polinomul generator utilizat în verificarea CRC, atât la emisie, cit și la recepție: „0” pentru polinomul CCITT, $x^{16} + x^{12} + x^5 + 1$.

Cit timp bitul *validare-transmisie* este „0” ieșirea TxD va fi ținută în starea MARK, „1”. Emisia va începe după trecerea bitului pe „1”. Punerea pe „0” a acestei comenzi va încheia transmisia după terminarea caracterului curent sau imediat, dacă invalidarea se face pe timpul emisieii unui caracter CRC.

Poziționarea pe „1” a comenzii *transmisie-BREAK* forțează linia TxD în starea SPACE, „0”.

Numărul de biți dintr-un octet transferat în *buffer*-ul de transmisie, ce vor fi deci emiși în linie, este selectat cu ajutorul biților D_6 și D_5 :

D_6	D_5	Număr de biți/caracter
0	0	5 sau mai puțini
0	1	7
1	0	6
1	1	8

Biții care se emit se presupun aliniați la dreapta octetului, transmisia începând cu bitul cel mai puțin semnificativ, D_0 . În cazul transmiterii a 5 sau mai puțini biți structura octetului va fi:

D_7	D_6	D_5	D_4	D_3	D_2	D_1	D_0	Număr biți/caracter
1	1	1	1	0	0	0	D	1 bit
1	1	1	0	0	0	D	D	2 biți
1	1	0	0	0	D	D	D	3 biți
1	0	0	0	D	D	D	D	4 biți
0	0	0	D	D	D	D	D	5 biți

$\overline{DTR}$ este bitul de comandă al ieșirii $\overline{DTR}$: $D_7=1$ conduce la activarea, punerea pe „0”, a ieșirii $\overline{DTR}$, $D_7=0$ face ca $\overline{DTR}=1$.

Registrul de comandă $WR6$ poate conține primii 8 biți ai unui caracter de sincronizare de 16 biți (BISYNC), o adresă, dacă se utilizează modul căutare-adresă, sau caracterul SYNC dacă a fost selectat modul de sincronizare pe caracter SYNC de 8 biți:

D_7	D_6	D_5	D_4	D_3	D_2	D_1	D_0
SYNC ₇	SYNC ₆	SYNC ₅	SYNC ₄	SYNC ₃	SYNC ₂	SYNC ₁	SYNC ₀
AD ₇	AD ₆	AD ₅	AD ₄	AD ₃	AD ₂	AD ₁	AD ₀

Registrul de comandă $WR7$ poate conține al doilea octet al caracterului de sincronizare de 16 biți, caracterul de sincronizare de 8 biți sau, pentru protocolul SDLC, secvența 01111110. Cele două registre, $WR6$ și $WR7$, nu se utilizează în modul de sincronizare externă. Formatul lui $WR7$ este:

D_7	D_6	D_5	D_4	D_3	D_2	D_1	D_0
SYNC ₁₅	SYNC ₁₄	SYNC ₁₃	SYNC ₁₂	SYNC ₁₁	SYNC ₁₀	SYNC ₉	SYNC ₈
0	1	1	1	1	1	1	0

1.4.5.2. REGISTRELE DE STARE

SIO-Z80 are, pentru memorarea stării fiecărui canal, cîte trei registre de stare: RR0, RR1 și RR2. RR2, vectorul de întrerupere modificat, nu poate fi citit decît pe canalul B. Citirea unui registru de stare presupune două operații de I/E: întîi scrierea adresei registrului în WR0 și apoi citirea propriu-zisă.

Registru de stare RR0 are următorul format:

D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₂	D ₂	D ₁	D ₀
BREAK/ ABORT	Eroare de ritm la transmisie/ EOM	CTS	SYNC/aș- teptare sin- cronizare	DCD	Buffer transmi- sie gol	Întrerupere în aștepta- re (numai canal A)	Caracter recepționat disponibil

Caracter-recepționat-disponibil este pus pe „1” cînd în *buffer*-ul de recepție se află cel puțin un caracter.

Indicatorul *întrerupere-în-așteptare*, accesibil numai pe canalul A, fiind întotdeauna „0” pe canalul B, reflectă starea întreruperilor pentru întregul circuit.

Buffer-transmisie-gol se pune pe „1” ori de cîte ori *buffer*-ul de transmisie devine gol, cu excepția situației în care se transmit caracterele CRC în modurile sincrone.

DCD indică starea intrării $\overline{DCD}$ în timpul ultimei schimbări a oricărui indicator extern/de stare (*DCD*, *CTS*, *SYNC/așteptare-sincronizare*, *BREAK/ABORT*, *eroare-de-ritm-la-transmisie/EOM*). Pentru a obține starea curentă a intrării $\overline{DCD}$, bitul *DCD* va trebui citit imediat după trimiterea comenzii 2, inițializare-întreruperi-externe/de-stare.

SYNC/așteptare-sincronizare indică, în modurile asincrone, starea intrării *SYNC*. În modurile sincrone, bitul se pune pe „0” în momentul sincronizării și se poziționează pe „1” prin programarea bitului *așteptare-sincronizare* din WR3.

CTS indică starea conexiunii externe $\overline{CTS}$.

Eroare-de-ritm-la-transmisie/EOM pe „1” permite generarea întreruperii dacă a fost validată, la o transmisie într-un mod sincron, în momentul emisiei automate a caracterelor CRC, cînd *buffer*-ul de transmisie devine gol. Această întrerupere nu va fi generată dacă bitul *D₆* e pe „0”. *D₆*=1 și *D₂*=0 indică emisia unui caracter CRC, iar *D₆*=1 și *D₂*=1 indică emisia caracterelor *SYNC*.

BREAK/ABORT se pune pe „1” la detecția unei secvențe *BREAK* în modurile asincrone. După ce biții de stare vor fi inițializați prin trimiterea comenzii 2, bitul *D₇* va putea trece pe „0” la terminarea secvenței *BREAK*. Dacă întreruperile externe/de stare sînt validate, schimbarea stării bitului *D₇* va conduce la generarea întreruperii. În modul *SDLC*, *D₇* se va pune pe „1” la detecția unei secvențe *ABORT* (cel puțin 7 biți „1”).

Registrul de stare RR1 are formatul dat în continuare. După citirea acestui registru zona de adresă a registrului următor din WR0 se va pune pe 000.

D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀
Sfârșit de cadru (SDLC)	Eroare de CRC/cadrame	Eroare de-pășire recepție	Eroare paritate	Codul de rest I la recepție		Toate caracterele transmise	

Toate-caracterele-transmise e pus pe „1” în modurile asincrone, la transmisia completă a ultimului caracter din *buffer*-ul de transmisie. Modificarea acestui bit nu generează întrerupere. În modurile sincrone este întotdeauna „1”.

Codul-de-rest-I-la-recepție indică lungimea cîmpului de date, I, dintr-un cadru, în situațiile în care aceasta nu e un multiplu întreg de lungimea programată a caracterului. Codul are semnificație numai în cazul transferurilor în care s-a poziționat indicatorul sfârșit-de-cadru (SDLC). Codul specifică biții de informație din ultimii doi octeți preluați de unitatea centrală, biții rămași din cîmpul I fiind întotdeauna aliniați la dreapta în cadrul unuia din cei doi octeți. Dăm mai jos valorile codului-de-rest-I-la-recepție în cazul în care numărul de biți/caracter a fost programat 8:

D ₃	D ₂	D ₁	Biți I în ultimul octet	Biți I în penultimul octet
1	0	0	0	3
0	1	0	0	4
1	1	0	0	5
0	0	1	0	6
1	0	1	0	7
0	1	1	0	8
1	1	1	1	8
0	0	0	2	8

Atunci cînd limita ultimului caracter asamblat coincide cu limita cîmpului I, începutul caracterelor CRC, valoarea codului va fi 011. Pentru număr de biți/caracter diferiți de 8 se pot construi tabele asemănătoare cu cel de sus.

Eroare-paritate va fi pus pe „1” pentru acele caractere a căror paritate calculată nu este egală cu paritatea recepționată, evident cu condiția de a valida paritatea, D₀ în WR4. Această eroare se memorează pînă la trimiterea unei comenzi 6, inițializare-erori.

Eroare-depășire-recepție indică faptul că SIO a recepționat mai mult de patru caractere fără ca UC să fi citit vreunul. Această eroare se atașează numai caracterului înscris peste celelalte, dar, după citirea lui, ea se va memora pînă la trimiterea comenzii 6. Dacă s-a programat bitul starea-afectează-vectorul, încărcarea în stivă a caracterului care provoacă depășire va conduce la generarea unei întreruperi, cu vectorul corespunzînd condiției-de-recepție-speciale.

Eroare-de-CRC/cadrare se pune pe „1” în modurile asincrone, dacă apare o eroare de cadrare, numai pentru caracterul greșit, fără a se memora în continuare. La detecția unei erori de cadrare se adaugă, la durata unui caracter, un timp corespunzând unei jumătăți de bit, pentru ca eroarea să nu fie interpretată ca un nou bit de START. În modurile sincrone, bitul D_6 indică rezultatul verificării CRC.

Sfârșit-de-cadru (SDLC) indică în modul SDLC recepția unui delimitator de sfârșit de cadru, eroare-de-CRC/cadrare și codul-de-rest-I-la-recepție devenind valide la poziționarea pe „1” a acestui bit.

Registrul de stare RR2, citit numai pe canalul B, conține vectorul de întrerupere, la fel cu cel care a fost scris în WR2, dacă bitul starea-afectează-vectorul e „0” sau modificat, când acest bit e „1”. Dacă SIO nu are întreruperi în așteptare, vectorul are biții V_3 , V_2 și V_1 egali cu 011, ceilalți fiind la fel cu cei programați în WR2. Formatul registrului RR2 este:

D_7	D_6	D_5	D_4	D_3	D_2	D_1	D_0
V_7	V_6	V_5	V_4	V_3	V_2	V_1	V_0
La fel ca biții din WR2				Modificați dacă bitul starea-afectează-vectorul e „1”			La fel ca în WR2

1.4.5.3. UN EXEMPLU DE PROGRAMARE

În exemplul ce urmează se va presupune că SIO este selectat cu ajutorul bitului de adresă A_5 iar liniile $C/\bar{D}$ și $B/\bar{A}$ sint comandate cu biții cei mai puțin semnificativi ai magistralei de adresă; adresele de I/E utilizate vor fi cele din tabelul:

Conexiuni externe			Adrese de I/E	Semnificația octetului transferat
$\overline{CE}(A_5)$	$C/\bar{D}(A_1)$	$B/\bar{A}(A_0)$		
0	0	0	20H	Date canal A
0	0	1	21H	Date canal B
0	1	0	22H	Comenzi/stări canal A
0	1	1	23H	Comenzi/stări canal B

Secvențele de program date în continuare programează canalul B să lucreze asincron, iar canalul A în protocolul SDLC. Secvențele urmează după o inițializare hardware sau software.

ASYNCR: LD A,18H ; Inițializare — canal B
 OUT (23H),A
 OUT (23H),A

LD A,02H ; Adresare registru WR2/B
 OUT (23H),A
 LD A,80H ; Încărcare vector întrerupere
 OUT (23H),A
 LDA A,04H ; Adresare registru WR4/B
 OUT (23H),A
 LD A,47H ; Rata datelor $\times 16 =$ Frecvența ceasului,
 OUT (23H),A ; 1 bit STOP, paritate pară
 LD A,05H ; Adresare registru WR5/B
 OUT (23H),A
 LD A,2AH ; 7 biți/caracter la transmisie,
 OUT (23H),A ; validare-transmisie, activare ieșire $\overline{\text{RSTB}}$
 LD A,03H ; Adresare registru WR3/B
 OUT (23H),A
 LD A,61H ; 7 biți/caracter la recepție, auto-validare,
 OUT (23H),A ; validare-recepție
 LD A,01H ; Adresare registru WR1/B
 OUT (23H),A
 LD A,17H ; Întrerupere-la-fiecare-caracter-recepționat/
 OUT (23H),A ; paritatea-afectează-vectorul, validare-întreruperi-
 ; ruperi-transmisie, validare-întreruperi-
 ; externe/de-stare

SDLC:

...
 LD A,18H ; Inițializare — canal A
 OUT (22H),A
 OUT (22H),A
 LD A,04H ; Adresare registru WR4/A
 OUT (22H),A
 LD A,20H ; SDLC, Rata datelor $\times 1 =$ Frecvența ceasu-
 OUT (22H),A ; lui, fără paritate
 LD A,46H ; Adresare registru WR6/A, inițializare-
 OUT (22H),A ; verificare-CRC-la-recepție
 LD A,ADR ; Încărcare adresă mesaj SDLC
 OUT (22H),A
 LD A,87H ; Adresare registru WR7/A, inițializare-
 OUT (22H),A ; generare-CRC-la transmisie
 LD A,7EH ; Încărcare delimitator SDLC
 OUT (22H),A
 LD A,01H ; Adresare registru WR1/A
 OUT (22H),A
 LD A,17H ; Întrerupere-la-fiecare-caracter-recepționat,

OUT (22H),A ; starea-afectează-vectorul, validare-întreruperi-
; transmisie, validare-întreruperi-externe/de-
; stare
LD A,15H ; Adresare registru WR5/A, inițializare
OUT (22H),A ; întreruperi-externe/de-stare
LD A,0E9H ; DTR, 8 biți/caracter la transmisie, validare-
OUT (22H),A ; transmisie, validare-CRC-la-transmisie
LD A,03H ; Adresare WR3/A
OUT (22H),A
LD A,0EDH ; 8 biți/caracter recepționat, auto-validare,
OUT (22H),A ; validare-CRC-la-recepție, căutare-adresă, va-
... ; lidare-recepție

BIBLIOGRAFIE

1. * * * Zilog, 1982/1983 *Data Book*.
2. * * * Mostek, 1979 *Microcomputer Data Book*.
3. * * * Mostek, *Z80 Microcomputer Software. Programming Guide*.
4. NICHOLS, E. A.; NICHOLS, J. C.; RONY, P. E., *Z-80, Livre 1, Programmation*, Publi-
tronic Sarl, 1981.
5. NICHOLS, J. C.; NICHOLS, E. A.; RONY, P. E., *Z-80 Microprocessor, Programming & In-
terfacing, Book 2*, Howard W. Sams & Co., Inc., Indianapolis, 1979.
6. CARR, J. J., *Z80 Users Manual*, Reston Publishing Company, Inc., Reston, Virginia, 1980.
7. MILLER, A. R., *8080/Z80 Assembly Language: Techniques for Improved Programming*,
John Wiley & Sons, 1981.
8. WAGNER, W., *Sistemul de microprocesoare U880D*, RFT.
9. MUREȘAN, T.; STRUNGARU, C.; STOINESCU, R.; PETRIU, E., *Microprocesorul
8080 în aplicații*, Editura Facla, Timișoara, 1981.
10. CĂPĂȚINĂ, O. D.; HAȘEGAN, M. C.; PUȘCĂ, M. V., *Proiectarea cu microprocesoare*,
Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1983.
11. PETRESCU, A. (coordonator), *Microcalculatoarele Felix M18, M18B, M118*, Editura
Tehnică, București, 1984.
12. PETRESCU, A. (coordonator), *Totul despre ... calculatorul personal aMIC*, Editura Teh-
nică, București, 1985.
13. TOACȘE, G., *Introducere în microprocesoare*, Editura Științifică și Enciclopedică, Bucu-
rești, 1985.
14. WEISSBERGER, A. J., *Data Communications Handbook*, Signetics Corporation, 1979.
15. COCULESCU, L.; POINARIU, C., *Teleprelucrarea datelor*, Editura Militară, București,
1982.
16. DAVIES, D. W.; BARBER, D. L. A., *Rețele de interconectarea calculatoarelor*, Trad. din
lb. engleză, după ediția a II-a, 1975, Editura Tehnică, București, 1976.
17. DAVIES, D. W.; BARBER, D. L. A.; PRICE, W. L.; SALMONIDES, C. M., *Computer
Networks and Their Protocols*, John Wiley & Sons, 1979.
18. ROLLAND, B., *La liaison entre contrôleurs et imprimantes: les différentes interfaces*, Minis
et micros, 1985, No. 240, p. 87-91.
19. * * * Intel, *Peripheral Design Handbook*.

20. * * * Intel 8080 Microcomputer Systems User's Manual, september 1975.
21. * * * Philips, Data Handbook, Microprocessors, microcontrollers and peripherals, Book IC14N, 1985.
22. NICHOLS, E. A.; NICHOLS, J. C.; MUSSON, K. R., Data Communications for Microcomputers. Practical Experiments for Z80 Microcomputers, McGraw-Hill, 1983.
23. DOLL, D. R., Data Communications: Facilities, Networks and Systems Design, John Wiley & Sons, 1978.
24. FOLTS, H. C., McGraw-Hill Compilation of Data Communication Standards, McGraw-Hill, 1981.
25. SEIDLER, J., Principles of Computer Communication Network Design, John Wiley & Sons, 1983.
26. LUPU, C.; TEPELEA, V.; PURICE, E., Microprocesoare. Aplicații, Editura Militară, București, 1982.

CONECTAREA MEMORIILOR EXTERNE CU DISCURI FLEXIBILE LA SISTEME CU MICROPROCESOARE

2.1. UNITĂȚI DE DISCURI FLEXIBILE — UDF

Introdusă ca mediu de înmagazinare și transfer de date la un echipament de culegere de date, memoria externă cu discuri flexibile a cunoscut o surprinzătoare forță de expansiune în lumea tehnicii de calcul, datorită acomodării sale cu noile inovații din electronica anilor de după 1970. Timpul de acces relativ mare, comparativ cu cel de la unitățile de disc obișnuite ale calculatoarelor puternice, s-a potrivit cu viteza de calcul relativ mică a microprocesoarelor, iar fiabilitatea destul de bună și prețul de cost foarte redus au permis ca suportul utilizat la început pentru stocare să fie folosit și în operațiile curente, ca disc sistem sau disc de lucru. Sosită ca un înlocuitor al benzii de hirtie perforată, discheta a mijlocit, după apariția primelor sisteme de operare pe disc flexibil (1975), o rapidă dezvoltare a calculatoarelor cu preț de cost redus, care au pătruns ulterior în cele mai variate domenii ale activității umane.

2.1.1. DEFINIȚII

Suportul magnetic incorporat în dischetă, *diskette*, are nevoie de un dispozitiv electromecanic pentru crearea condițiilor ca interfața mediu—cap magnetic să faciliteze transferul de date între mediul magnetic și o interfață electrică stabilă, de regulă cu niveluri logice „0” ($0V \div 0,8 V$) și „1” ($2,4V \div 5V$). Acest dispozitiv, *driver*, prezentat în figura 2.1, este denumit în continuare *unitate de disc flexibil*, UDF, fiind un echipament periferic de sine stătător. Împreună cu blocul de cuplare la magistrala microcalculatorului, una sau mai multe UDF formează un *subsistem de disc flexibil*, SSDF, ca în figura 2.2. Adaptarea interfeței UDF la magistrala microcalculatorului este realizată într-un modul care organizează datele de pe suport conform unui format standardizat sau specializat al pistei. Această parte se numește *formator*, FRM. Formatorul, împreună cu *circuitele de dialog cu magistrala*, CDM, se constituie într-o unitate numită *cuplor de disc flexibil*, CDF. În concluzie, un SSDF se compune din mai multe UDF și un CDF, acesta din urmă fiind format din FRM și CDM. Modul de organizare descris se întâlnește și la alte subsisteme atașate unui calculator (bandă magnetică, disc de capacitate mare, stație grafică etc.).

Dăm mai jos definițiile altor termeni utilizați în capitolul de disc flexibil.

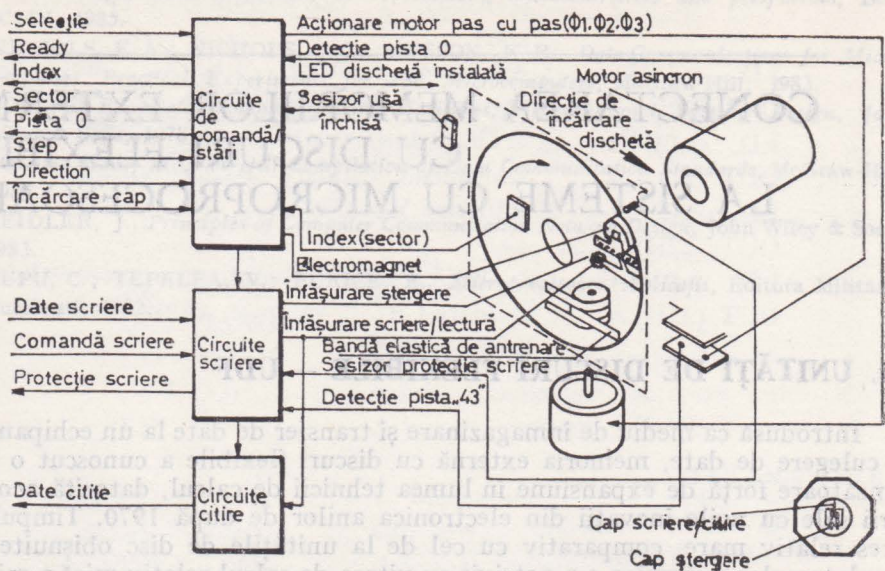

Fig. 2.1. Structura unei unități de disc flexibil

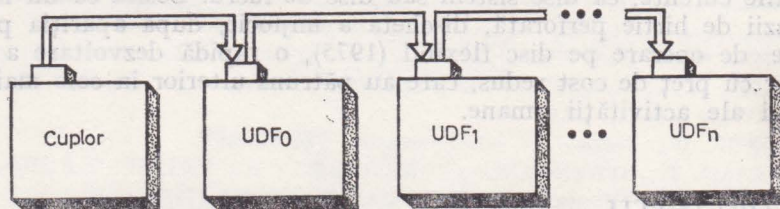

Fig. 2.2. Subsistem de disc flexibil

Mod de înregistrare: procedeu de reprezentare a informației, în vederea adaptării la caracteristicile mediului de înregistrare, prin care simbolurile de informație sînt înlocuite prin cuvinte de cod.

Modulație de frecvență, Frequency Modulation, FM: mod de înregistrare în care un simbol de informație se codează într-un cuvînt de cod cu două simboluri, *celula-bit*, astfel că primul simbol înregistrat, numit simbol de sincronizare — „ceas”, este întotdeauna „1”, iar al doilea simbol este chiar informația ce se dorește a fi memorată.

Modulație modificată a frecvenței, Modified Frequency Modulation, MFM: mod de înregistrare derivat din FM, în care simbolul de sincronizare dintr-un cuvînt de cod lipsește, dacă există simbol de informație adiacent, în cuvîntul precedent sau în celula curentă. Se obține o micșorare a interferenței inter-simbol și o eficiență mai bună a codării.

Densitate de înregistrare (liniară) a informațiilor: raport între numărul de informații înregistrate și lungimea fizică a înregistrării. Se exprimă în *bits per inch*, bpi, sau biți pe mm, bit/mm, (1 bit/mm := 25,4 bpi).

Densitate de înregistrare a tranzițiilor: raport între numărul de tranziții în magnetizare înregistrate și lungimea fizică a înregistrării. Se măsoară în tranziții pe *inch*, frpi — *flux reversals per inch*, pentru șir continuu de tranziții.

Timp de acces la date, după poziționare: durata necesară pentru ca informația utilă pe discul în rotație să ajungă în dreptul capului poziționat.

Poziționare: stare pregătită a capului magnetic, „încărcat“ (vezi § 2.1.2) pe suprafața de înregistrare în dreptul pistei dorite, gata de a efectua transferul de date.

Timp de poziționare pe pistă: interval de timp necesar pentru poziționarea capului magnetic pe o altă pistă dorită. Se compune din timpul de deplasare de la o pistă la alta și timpul de amortizare a oscilațiilor mecanice, pe pista dorită.

Timp maxim de poziționare: timp de poziționare pe pista 76 (0), pornind de la pista 0 (76).

Timp mediu de poziționare: timp de poziționare calculat pentru accesul la o pistă oarecare pornind de la o pistă oarecare (suma duratelor tuturor deplasărilor posibile împărțită la numărul de posibilități).

Timp de acces: timp de poziționare plus timp de acces la date.

Timp mediu de acces statistic: timp mediu de acces calculat pentru o operație complexă cu discul, caracterizat de raportul între timpul total de lucru și numărul total de accese, scăzând timpul în care nu se lucrează cu discul.

Index: semnal care precizează un punct de referință pe circumferința pistei; apare în timpul rotației dischetei, la trecerea unui orificiu din mediul magnetic prin dreptul unei fante circulare, prevăzute în plic.

Pistă: spațiul de înregistrare accesibil capului magnetic la o rotație completă. Magnetizarea se face în direcția de parcurgere a pistei, prin saturație, în cele două sensuri [17].

Sector: unitate de înregistrare conținând un număr standardizat de octeți. Este precedat de octetul (octeții)-marcă, în funcție de care se stabilește natura lui: normal sau special. Sectoarele speciale, defecte sau protejate, pot fi sărite la examinarea unei piste.

Decalaj de vîrf, peak-shift: variația poziției vîrfului impulsului citit în raport cu poziția sa normală. Se măsoară relativ la poziția impulsului precedent sau la o localizare medie a impulsurilor precedente, stabilită cu ajutorul unei bucle cu calare pe fază, PLL.

Formatare: operație inițială de premarcare; se înregistrează complet pista, cu conținut stabilit în sectoarele de date, ordinea numerelor de sectoare, înscrise în blocul de identificare, BI, poate fi normală ($1 \div 1AH$) sau aleatoare, conformă cu un tabel specificat.

2.1.2. INTERFAȚA MEDIU — CAP MAGNETIC

Interfața mediu — cap magnetic, prin care se efectuează transferul de informație, se realizează prin contact direct. Discheta, antrenată de un motor electric de curent alternativ sau de curent continuu (la ultimele tipuri), se află în mișcare de rotație cu viteză constantă. Capul magnetic este transportat pe un car, a cărui poziție față de o pistă de referință corespunde pistei cu care se face transferul. Capul se așază pe pistă prin apăsarea dischetei

între cap, pe de o parte, și un tampon cu pislă, pe de altă parte, acesta din urmă fixat pe un braț acționat de un electromagnet. Odată ajuns la pista aleasă, capul magnetic rămâne fixat în timpul „încărcării”, iar tamponul de pislă aduce suprafața de înregistrare în apropierea întrefierului de înregistrare/redare. Capul magnetic creează o mică adâncitură pe suprafața dischetei, deformare care dispare după îndepărtarea de zona prinsă între cap și tampon. Suportul și capul magnetic sînt proiectate să reziste la frecarea intensă din zona transferului. Variațiile poziției capului, ale parametrilor mișcării carului și ale poziției dispozitivului de prindere a dischetei, stabilesc acuratețea poziționării pe pistă și excentricitatea parcurgerii ei la diferite treceri, limitînd în bună măsură performanțele UDF.

2.1.3. DISCHETA

Suportul magnetic este protejat de un plic de formă pătrată, în care sînt prevăzute mai multe decupări, ca în figura 2.3:

— o decupare radială pentru accesul capului magnetic la fiecare pistă;

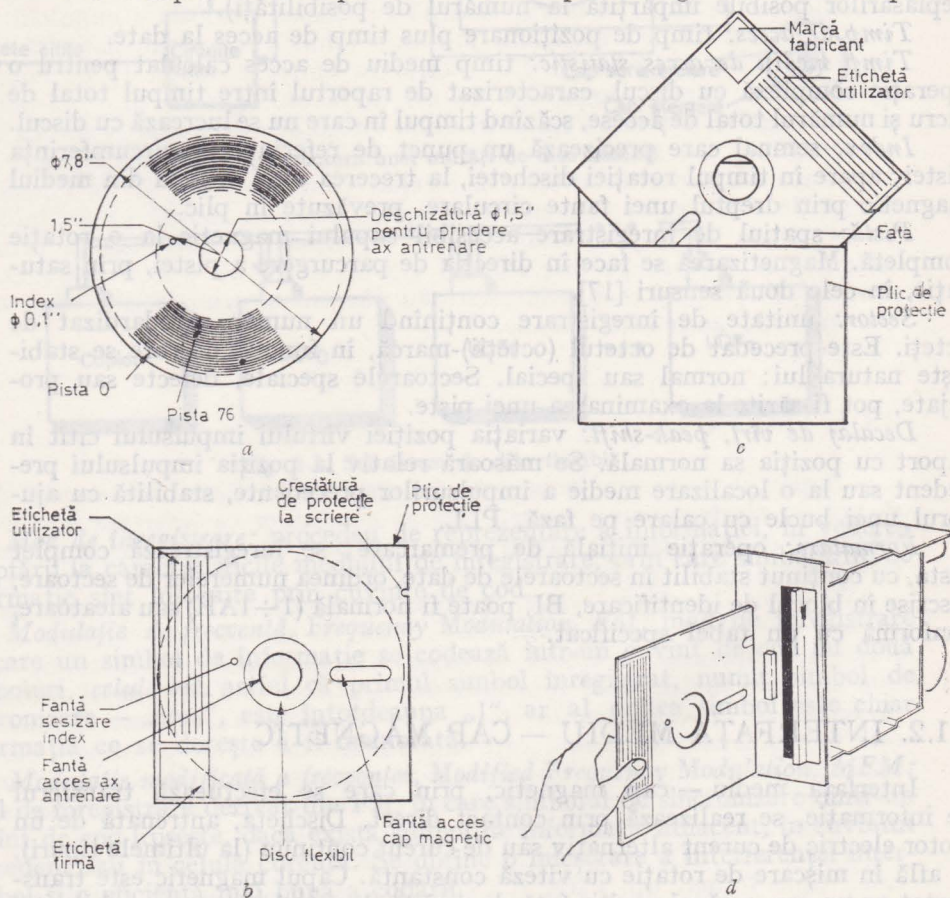

Fig. 2.3. Discheta de 8 inch :

a. suportul magnetic; b. decupări în dischetă; c. discheta în plicul de protecție; d. introducerea dischetei în UDF.

— o decupare circulară centrală, pentru prinderea discului în axul de antrenare al UDF ;

— o mică decupare circulară excentrică, în apropierea decupării centrale, pentru sesizarea trecerii perforației corespunzătoare din suportul magnetic, în vederea generării semnalului INDEX, destinat detectării stării READY și stabilirii unei poziții de referință pentru fiecare pistă ;

— o creștătură laterală, în afara zonei discului magnetic, utilizată pentru protecția la scriere.

Caracteristicile mecanice și magnetice ale dischetei sînt standardizate pentru dischetele cu latura de 8 *inch* și de 5 1/4 *inch* (minidisc). Anumite variante pot fi adoptate pentru înregistrarea pe o față sau pe ambele, pentru UDF cu unul/două capete, pentru înregistrări în densitate simplă/dublă.

2.1.4. CARACTERISTICI ALE UNITĂȚILOR DE DISC FLEXIBIL

Se dau mai jos caracteristicile tehnice ale unei UDF tipice pentru dischete de 8 *inch*: unitatea CDC 9404, cu antrenare cu șurub, inclusă în echipamentul UDF 101, produs la IEPER-București.

2.1.4.1. CARACTERISTICI GENERALE

Diametru disc flexibil (suport magnetic):	7,88 <i>inch</i> (20,02 cm)
Latură dischetă:	8 <i>inch</i> (20,32 cm)
Viteză de rotație ($\pm 3,5\%$):	360 rot./min (6 rot./s)
Raza pistei ($N=0 \div 76$):	$2,029 + \frac{76 - N}{48}$ (<i>inch</i>)
	$51,537 + 25,4 \frac{76 - N}{48}$ (mm)

Notă: Variația vitezei de rotație cu $\pm 3,5\%$ include și variațiile datorate unei deviații a frecvenței de curent alternativ cu $\pm 2\%$ (± 1 Hz la frecvența europeană de 50 Hz).

2.1.4.2. CARACTERISTICI ALE ÎNREGISTRĂRII

Mod de înregistrare:	Densitate simplă, FM	Densitate dublă, MFM
Densitate înregistrare pistă exterioară (0):	1 836 bpi (72,3 bit/mm)	3 672 bpi (144,6 bit/mm)
Densitate înregistrare pistă interioară (76):	3 257 bpi (128,7 bit/mm)	6 536 bpi (257,3 bit/mm)
Viteză transfer:	250 Kbit/s:	500 Kbit/s
Celulă-bit:	4 μ s	2 μ s
Octeți/pistă (neformatat):	5 208 (≈ 5 Kocteți)	10 416 (≈ 10 Kocteți)
Octeți/dischetă (neformatat, o față):	401 016 (≈ 400 Kocteți)	802 032 (≈ 800 Kocteți)
Număr de piste:	77	77

Număr de sectoare/pistă: Format standard (26, 15, 8, 4)
 Capacitate pistă (format standard 26 sectoare): 3 328 (3 1/4 Kocteți) (6 656 6 1/2 Kocteți)
 Capacitate dischetă (format standard 26 sectoare, o față): 256 256 (256 Kocteți) 512 512 (0,5 Mocteți)

2.1.4.3. TIMPI DE ACCES

Timpi de acces la date (după poziționare):

- timp mediu nominal (1/2 tură, la 6 rot./s) = 83,33 ms;
- timp maxim (1 tură, la 6 rot./s + 3,5%) = 173 ms.

Timpi de poziționare pe pistă:

- timp de acces la pista adiacentă, *Step Rate*, SR = 10 ms;
- timp de amortizare oscilații mecanice la acces pistă, *Head Settling Time*, HST = 10 ms;
- timp de încărcare cap magnetic, *Head Load Time*, HLT = 60 ms;
- timp mediu de poziționare pe o pistă oarecare = 267 ms;
- timp maxim de poziționare 770 ms.

2.1.4.4. CARACTERISTICI REFERITOARE LA CAPUL MAGNETIC

Lățime pistă:	0,013 inch (0,33 mm).
Distanța între axele pistelor:	0,02083 inch (0,529 mm).
Densitate de piste:	48 piste/mm
Lățime cap ștergere:	0,035 inch (0,889 mm).
Decalaje de vîrf, FM:	referință impuls precedent ± 1 μs,
	referință PLL ± 0,5 μs,
MFM:	referință impuls precedent ± 0,5 μs,
	referință PLL ± 0,35 μs.

2.1.4.5. CARACTERISTICI SPECIFICE UDF DE TIP MF 6400

Pentru unități duale echipate cu UDF tip MF 6400, fabricate de firma MOM-Budapesta, caracteristicile generale și ale înregistrării sînt identice cu cele ale tipului CDC 9404. Deoarece sistemul de antrenare al carului ce poartă capul magnetic folosește un procedeu avansat pentru traducerea mișcării de rotație a motorului pas cu pas în mișcare de translație a capului magnetic de la o pistă la alta (s-a înlocuit antrenarea prin contact direct, cu sanie și șurub, printr-un sistem cu sanie și bandă elastică), timpii de acces la pistă s-au micșorat, iar fiabilitatea a crescut. La acest tip de unități, timpii de poziționare pe pistă sînt:

- timp de acces la pista adiacentă 4 ms;
- timp de amortizare oscilații mecanice, HST 20 ms;

— timp de încărcare cap magnetic, HLT	45 ms;
— timp mediu de poziționare pe o pistă oarecare	122 ms;
— timp maxim de poziționare	324 ms.

Timpii de acces la date (sector) nu depind de tehnologie și se păstrează ca la CDC 9404.

2.1.5. SEMNALE DE INTERFAȚĂ A UNITĂȚILOR DE DISC FLEXIBIL

Linii de interfață sînt, de regulă, de tip cu colector-în-gol, active pe „0”. La un singur FRM pot fi conectate, printr-un cablu care trece de la o unitate la alta, în lanț, *daisy chain*, mai multe (2÷4) UDF-uri, ca în figura 2.2. Selectarea se face prin semnale separate, recunoscute cîte unul singur în fiecare UDF. MOM 6400 are o opțiune cu recunoaștere a adresei codate binar pe 3 linii, ceea ce permite conectarea în lanț a maximum 8 UDF.

Circuitele electronice aferente UDF se compun din:

- circuite de comenzi și stare;
- circuite de scriere;
- circuite de citire;
- surse de alimentare (eventual comune la mai multe UDF).

Circuitele de scriere/citire realizează transferul de informații între interfața electrică a UDF (nivel logic) și capul magnetic (nivel analogic). Interfața mediu — cap magnetic transferă informația între nivelul electric analogic (prezență și direcție curent în înfășurări) și nivelul magnetic remanent (zone succesive cu magnetizare de sens opus). Circuitele de scriere transformă un șir de impulsuri în schimbări ale curentului de scriere, care conduc la tranziții între stările de magnetizare de pe suportul magnetic. Circuitele de citire prelucrează curentul indus în înfășurarea de citire a capului magnetic, corespunzător fiecărei tranziții în magnetizare, furnizînd impulsuri care se trimit pe interfața cu FRM.

Blocul de comandă și stare furnizează succesiunea de comenzi, pentru diferite subsamblate ale UDF, în vederea stabilirii condițiilor normale de lucru, respectînd semnalele de interfață primite și emițînd, la rîndul său, semnale de stare, în conformitate cu traductoarele existente pe unitate. Se furnizează comenzi pentru acționarea motorului pas-cu-pas, după analiza semnalelor STEP și DIRECTION, se acționează solenoidul de încărcare a capului, conform comenzii HEAD LOAD, se trimit pe interfața semnalările LED-ului de INDEX, ale LED-ului de WRITE PROTECT și se reunesc mai multe condiții pentru generarea semnalelor READY (unitate pregătită pentru transfer) și WRITE FAULT. Semnalul WRITE FAULT se memorează într-un bistabil, astfel că pentru începerea unei alte operații de scriere, acesta trebuie șters cu un semnal de interfață WRITE FAULT RESET.

Dăm în continuare o descriere detaliată a semnificației semnalelor de interfață, pe baza cărora se construiește FRM, pentru CDC 9404. Între paranteze se dau eventualele diferențe, pentru MOM 6400. Pe interfață se folosesc semnalele active pe „0”, astfel ca în absența FRM, intrările neconectate ale UDF să reprezinte comenzi inactice.

STEP, pas. Un impuls la „1” logic, de minimum $10\mu\text{s}$ ($1\mu\text{s}$) conduce la deplasarea capului pe o pistă alăturată spre interior sau exterior, în funcție de semnalul DIRECTION, stabilit cu cel puțin $1\mu\text{s}$ înainte. Impulsurile succesive se pot da la intervale de minimum 10 ms (4 ms). După ultimul impuls se produc oscilații mecanice, în jurul poziției de echilibru, care se amortizează în 20 ms .

DIRECTION, direcție. Nivelul logic „1” determină direcția de deplasare a capului magnetic spre interior. Nivelul „0” determină deplasarea spre exterior. Starea liniei trebuie fixată cu minimum $1\mu\text{s}$ înaintea lansării comenzii STEP.

UNIT SELECT $1 \div 4$, selecție UDF. Nivelul logic „1” pe o singură linie selectează una dintre cele 4 unități, în vederea transferului cu FRM. (La MOM 6400 se pot conecta pînă la 8 UDF, prin codarea binară a adresei).

UNIT READY $1 \div 4$, UDF pregătită. Nivelul logic „1” arată că unitatea respectivă este pregătită de lucru și că semnalele de INDEX sosesc într-un interval stabilit. (La unitățile MOM 6400 există o singură linie READY, cu semnal corespunzător unității selectate). La CDC 9404 semnalele READY $1 \div 4$ conțin starea unităților respective indiferent de selectare.

HEAD LOAD, încărcare cap. Un nivel logic „1” încarcă discul pe capul magnetic folosind tamponul presor de pe cealaltă parte a dischetei. În urma încărcării se produc oscilații mecanice care se amortizează în 60 ms (35 ms), după care se pot începe operațiile de scriere sau citire. Pentru a preveni uzura inutilă a capului și a mediului, se cere ca acest semnal să fie inactiv dacă nu se intenționează o operație de transfer de date.

WRITE ENABLE, validare scriere. Un nivel logic „1” validează ca datele sosite pe linia WRITE DATA să fie înregistrate pe disc. Nivelul logic „0” validează ca datele înregistrate pe disc să fie trimise pe linia READ DATA.

WRITE DATA, date scriere. Un impuls de nivel logic „1”, avînd durata de $250\text{ ns} \pm 50\text{ ns}$, conduce, pe frontul anterior, la o tranziție în magnetizarea de pe suport. În FM, impulsurile sînt distanțate la 2 sau $4\mu\text{s}$, pentru o celulă-bit de $4\mu\text{s}$, în MFM la 2, 3 sau $4\mu\text{s}$, pentru o celulă-bit de $2\mu\text{s}$, iar în M²FM* la 2, 3, 4 sau $5\mu\text{s}$, pentru aceeași celulă-bit. În densitate dublă se poate folosi, pentru pistele interioare, precompensarea cu decalaje de $150 \div 250\text{ ns}$ în raport cu poziția de referință (vezi § 3.4.3.2).

INDEX. Un impuls „1” logic semnalează prezența perforației din mediul magnetic în dreptul orificiului din plicul protector. Pentru discurile „sectorizate soft” se obține o informație asupra poziției relative a discului față de unitate. Impulsul are lățimea de $1,8\text{ ms}$. Impulsurile succesive apar la $166,7\text{ ms}$, pentru durata unei rotații la viteza de 6 rot./s . Pentru dischete cu „sectorizare hard”, care au încă 32 de perforații echidistante pe circumferința perforației de INDEX, linia furnizează indicații asupra începutului sectoarelor de date. Prin modificări în UDF cu *strap*-uri, o dischetă cu „sectorizare hard” poate fi considerată, la interfața UDF, ca dischetă cu „sectorizare soft” — prezentînd un singur impuls de INDEX la o rotație.

* M²FM, Modified MFM, MFM modificat: mod de înregistrare derivat din MFM, în care simbolul de sincronizare dintr-un cuvînt de cod lipsește și dacă există simbol de sincronizare în cuvîntul precedent.

TRACK 00, pista 0. Nivelul logic „1” indică prezența capului magnetic în dreptul pistei cu circumferința maximă, numită și pistă de referință.

READ DATA, date citite. Impulsuri, nivelul logic „1” reflectă prezența, în mediul ce trece prin fața capului magnetic, a tranzițiilor în magnetizare. Duratele corespund celor de la WRITE DATA, iar localizarea impulsurilor prezintă variații provocate de decalajul de vîrf. CDC 9404 asigură decalaj de vîrf între $\pm 0,5\mu\text{s}$ (FM) și între $\pm 0,35\mu\text{s}$ (MFM) pentru cazul unei măsurări avînd referința mediată cu buclă PLL.

WRITE PROTECT, protecție la scriere. Nivel logic „1” semnalează prezența creștăturii de pe marginea dischetei. Operațiunile de scriere sînt invalidate, chiar dacă se emit comenzi în acest sens. Nu se acționează bistabilul WRITE FAULT.

WRITE FAULT, eroare în scriere. Semnal prezent numai la CDC 9404 care, pe „1” logic, semnalează apariția unei situații anormale în timpul operației de scriere, impuse de activarea liniei WRITE ENABLE.

WRITE FAULT RESET, inițializare memorare eroare scriere. La „1” logic se șterge bistabilul din UDF care a memorat apariția unei stări de eroare la scriere, WRITE FAULT (numai la CDC 9404).

LOW CURRENT, comandă curent scriere. Semnal care, la „1” logic, schimbă valoarea curentului de scriere. Se folosește pentru a micșora interferența intersimbol la densitatea de înregistrare mai mare de pe pistele interioare pistei 43.

2.2. FORMATE STANDARD PENTRU ÎNREGISTRARE PE DISC FLEXIBIL

2.2.1. FORMAT STANDARD PENTRU ÎNREGISTRARE ÎN DENSITATE SIMPLĂ

Pentru densitate simplă, în mod de înregistrare FM, cel mai răspîndit format corespunde soluției adoptate în sistemul IBM 3740, devenit standard ISO 5654.

Înregistrarea în mod FM corespunde unui raport de codare $1/2$. Cel două simboluri de cod ale unei celule-bit au următoarele semnificații: primul simbol constituie impuls de „ceas” pentru sincronizare, iar al doilea corespunde informației ce se înregistrează. Tabelul de codare va fi:

Date	Simboluri de cod
1	11
0	10

Cuvintele 00 și 10 fiind cuvinte invalide în codul FM, decodarea este instantanee, deoarece al doilea simbol al cuvântului de cod conține chiar informația de înregistrat, astfel că este suficientă o singură celulă-bit pentru refacerea datelor memorate.

Formatul unei piste înregistrate în standardul pentru densitate simplă, ca în figura 2.4, cuprinde 26 de sectoare, fiecare avînd 128 octeți utili. Restul simbolurilor de pe pistă sînt redundante, folosindu-se la localizarea, sincronizarea și verificarea datelor utile. Cele 26 de sectoare sînt incluse în 26 de zone cu structură identică, separate prin intervale de 33 octeți. Între ultima

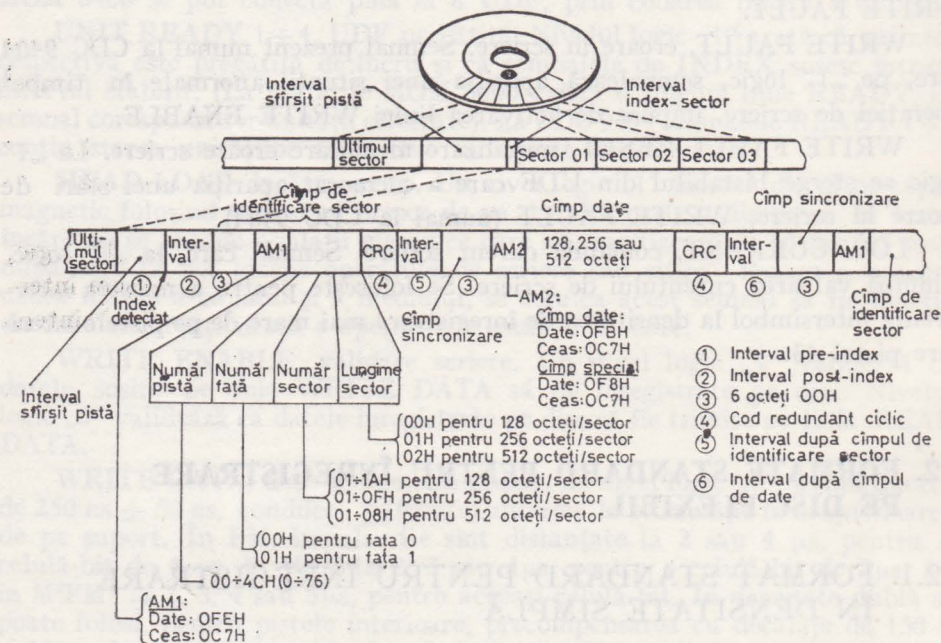

Fig. 2.4. Formatul standard pentru înregistrare în densitate simplă

zonă și prima se află un interval ce conține un număr variabil de octeți. În funcție de variațiile de viteză ale discului, acest număr este în jur de 350 de octeți. O zonă cuprinde un bloc de identificare, BI, un interval de sincronizare și sectorul de date. BI conține informații privind numerele de ordine al sectorului, al pistei, al feței și dimensiunile sectorului. Atît BI cît și sectorul încep prin cîte un octet special, numit *marcă*, în care nu se mai respectă regulile de codare ale modului de înregistrare FM. *Violarea de cod*, care constă în absența unor simboluri de sincronizare din unele celule-bit ale mărcii, devine referință pentru stabilirea începutului de octet la blocul care urmează. O marcă specială se prevede în intervalul între ultima zonă și prima zonă de pe pistă, pentru semnalarea zonei de INDEX. Tipurile de mărci existente în formatul de înregistrare în densitate simplă se dau în tabelul 2.1.

TABELUL 2.1. Tipurile de mărci în format de densitate simplă.

Celule-bit	7	6	5	4	3	2	1	0	Date/ceas. Hexazecimal
Marca de index, MIX	1 1	1 1	⊙ 1	1 1	⊙ 1	1 1	1 0	1 0	0FCH/0D7H
Marca de bloc de identificare, MBI	1 1	1 1	⊙ 1	⊙ 1	⊙ 1	1 1	1 1	1 0	0FEH/0C7H
Marca de sector normal, MSN	1 1	1 1	⊙ 1	⊙ 1	⊙ 1	1 0	1 1	1 1	0FBH/0C7H
Marca de sector special, MSS	1 1	1 1	⊙ 1	⊙ 1	⊙ 1	1 0	1 0	1 0	0F8H/0C7H

Note: 1. Înregistrarea simbolurilor de cod FM se face de la stînga spre dreapta.
2. ⊙ corespunde unui impuls de sincronizare absent și constituie violarea de cod FM.

Fiecare BI și sectorul corespunzător sînt prevăzute cu cite doi octeți terminali, pentru detecția de eroare. Controlul erorii se face folosind cod ciclic detector de eroare, CRC, aplicat numai asupra simbolurilor de informație din centrul celulelor-bit. În calcul intră și mărcile de început de bloc. Cei 16 biți de control ai ultimilor 2 octeți se calculează cu un registru CRC, astfel ca polinomul blocului, preînmulțit cu un anumit factor, să fie un multiplu al polinomului generator $x^{16} + x^{12} + x^5 + 1$. Poziția simbolului în bloc corespunde ponderii sale, ponderea descrescînd succesiv spre sfîrșitul blocului. Preînmulțirea se realizează prin poziționarea la „1” a tuturor bista-bililor registrului CRC, înainte de introducerea informațiilor (vezi și § 3.4.)

Structura stabilită pentru formatul pistei permite accesul aleator la sector, prin identificarea BI propriu fiecăruia. La scrierea unui sector se înregistrează în prealabil 6 octeți de sincronizare 00H și se adaugă un octet 0FFH după ultimul octet de control ciclic. De observat că, după scrieri succesive de sectoare, la zonele de trecere din intervalele BI-sector și sector-BI, se creează ruperi între șirul de biți înregistrați la formatare și șirul de simboluri din regiunile de început și sfîrșit ale sectorului.

2.2.2. FORMAT STANDARD PENTRU ÎNREGISTRARE ÎN DENSITATE DUBLĂ

Pentru densitate dublă, în mod de înregistrare MFM, cel mai răspîndit format corespunde soluției adoptate în sistemul IBM/34, devenit standard ISO 7065.

Înregistrarea în mod MFM corespunde unui raport de codare $1/2$, în care cele două simboluri de cod ale unei celule-bit au aceleași semnificații ca la modul FM, cu observația că simbolurile de „ceas” se elimină dacă în celula precedentă sau în cea curentă există simbol de „date”.

Tabelul de codare va fi:

Date celulă precedentă	Date celulă curentă	Simboluri de cod
X	1	01
1	0	00
0	0	10

Cuvîntul 11 este invalid și, din aceleași motive ca și la modul de înregistrare FM, decodarea este instantanee.

Formatul unei piste, înregistrate în standard MFM, pentru densitate dublă, figura 2.5, cuprinde 26 de sectoare, fiecare a câte 256 octeți, restul simbolurilor de pe pistă avînd aceleași semnificații de la formatul standard FM. Cele 26 de zone sînt separate prin intervale de 36 de octeți. Între prima și ultima zonă sînt aproximativ 790 octeți. Formatarea începe de la impulsul de index și se încheie la întîlnirea aceluiași impuls, astfel că numărul de octeți ai ultimului interval depinde de viteza discului, în timp ce restul înregistrării depinde de frecvența de referință a scrierii, obținută cu precizie de la un oscilator cu cuarț. O zonă include un BI, un interval de 33 octeți și sectorul de date. BI și sectorul de date au un conținut cu aceleași semnificații ca și la formatul FM standard, cu același polinom de verificare cu cod ciclic detector de erori și aceeași procedură de inițializare. Marca de BI și cea de sector au fost schimbate pentru a se conforma codului MFM.

Violarea de cod constă, ca și la FM, în lipsa unui simbol de „ceas”. Se folosesc două tipuri de octeți cu violare. Unul este folosit la marca de index (0C2H/014H), iar celălalt, pentru BI și sector (0A1H/00AH) (vezi tabelul 2.2).

TABELUL 2.2. Tipurile de mărci în format de densitate dublă

Mărci \ Celula-bit									Date/ceas Hexazecimal
	7	6	5	4	3	2	1	0	
Octet marcă index	0 1	0 1	0 0	1 0	⓪ 0	1 0	0 1	0 0	0C2H/014H
Octet marcă BI/sector	0 1	0 0	0 1	0 0	1 0	⓪ 0	1 0	0 1	0A1H/00AH

Un bloc începe cu trei octeți de marcă MFM, urmați de un octet corect MFM, corespunzător octetului de date din mărcile FM. Astfel, se obțin combinațiile din tabelul 2.3.

În calculul CRC intră și octeții din mărci. Inițializarea registrului CRC se face înaintea intrării primului bit de date al primului octet cu violare de cod.

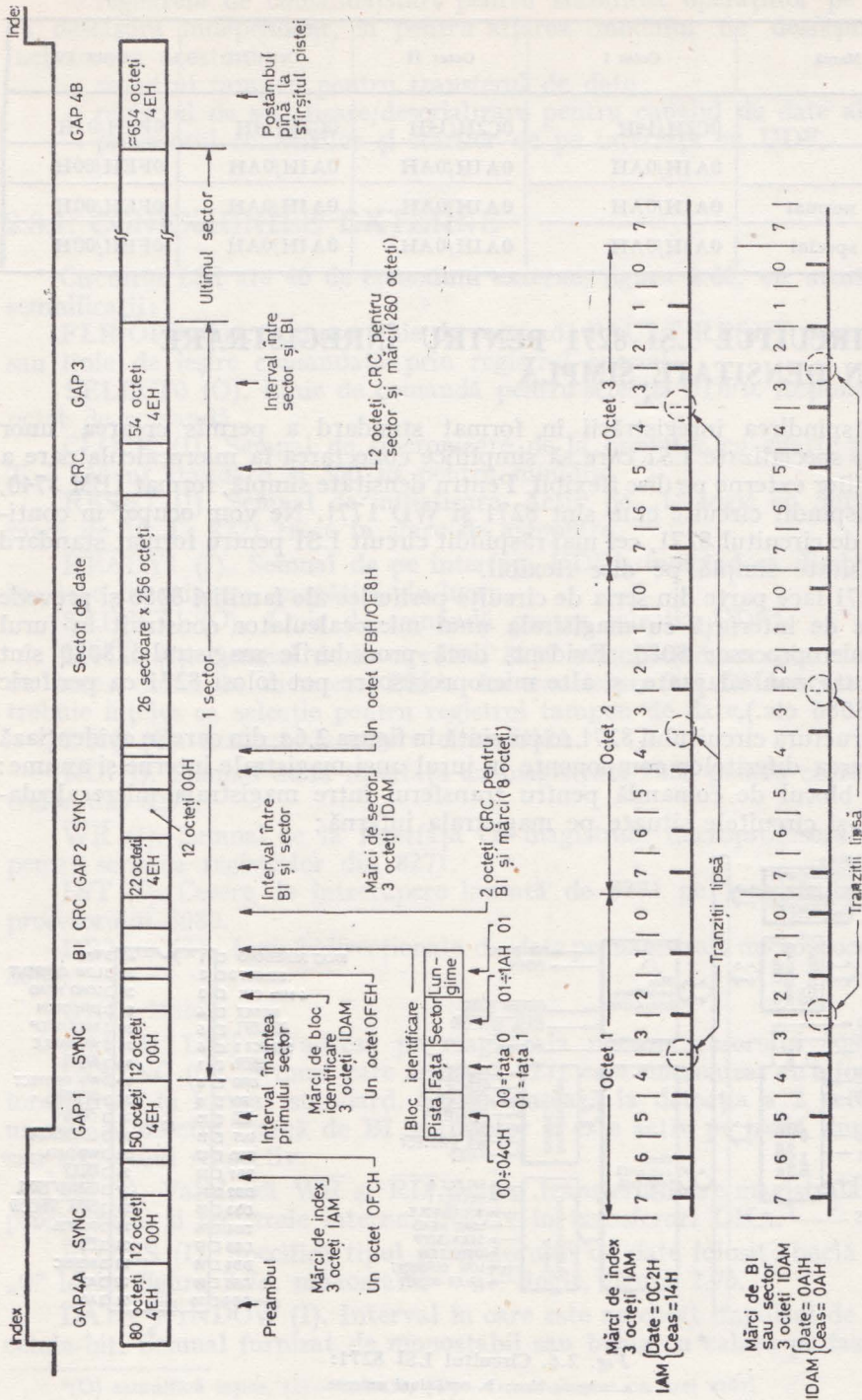

Fig. 2.5. Formatul standard pentru înregistrare în densitate dublă

TABELUL 2.3. Combinații de mărci în format de densitate dublă

Marcă	Octet I	Octet II	Octet III	Octet IV
Index	0C2H/14H	0C2H/14H	0C2H/14H	0FCH/01H
BI	0A1H/0AH	0A1H/0AH	0A1H/0AH	0FEH/00H
Sector normal	0A1H/0AH	0A1H/0AH	0A1H/0AH	0FEH/00H
Sector special	0A1H/0AH	0A1H/0AH	0A1H/0AH	0FBH/00H

2.3. CIRCUITUL LSI 8271 PENTRU ÎNREGISTRARE ÎN DENSITATE SIMPLĂ

Răspindirea înregistrării în format standard a permis crearea unor circuite specializate LSI care să simplifice conectarea la microcalculatoare a memoriilor externe pe disc flexibil. Pentru densitate simplă, format IBM 3740, s-au răspândit circuite cum sînt 8271 și WD 1771. Ne vom ocupa, în continuare, de circuitul 8271, cel mai răspândit circuit LSI pentru format standard în densitate simplă pe disc flexibil.

8271 face parte din seria de circuite periferice ale familiei 8080 și prevede circuite de interfață cu magistrala unui microcalculator construit în jurul unui microprocesor 8080. Evident, dacă procedurile magistralei 8080 sînt respectate, sau adaptate, și alte microprocesoare pot folosi 8271 ca periferic (Z80, 8086 etc.).

Structura circuitului 8271 se prezintă în figura 2.6a, din care se evidențiază dispunerea diferitelor componente în jurul unei magistrale interne și anume:
 — blocul de comandă pentru transferul între magistrala microcalculatorului și circuitele situate pe magistrala internă;

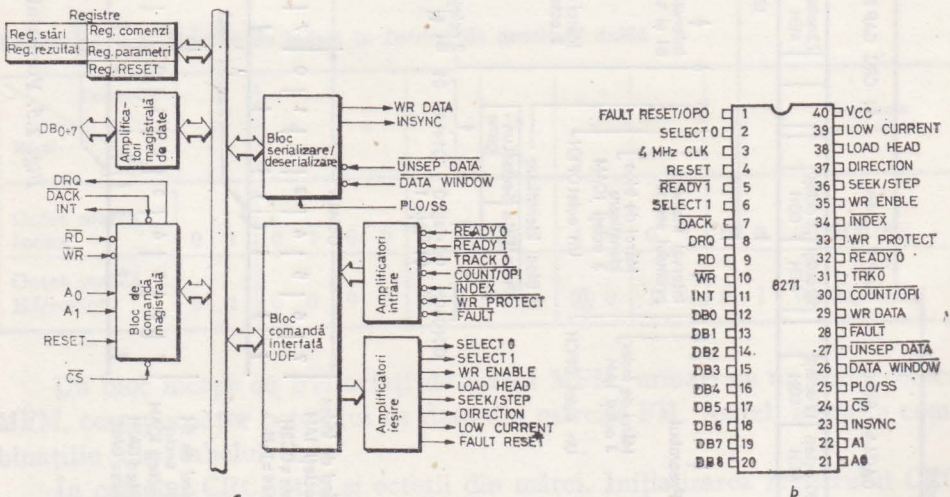

Fig. 2.6. Circuitul LSI 8271:
 a. schema-bloc; b. conexiuni externe.

— registrele de comandă/stări pentru stabilirea operațiilor pe care le va desfășura independent, și pentru aflarea modului de desfășurare și încheiere a acestora;

— registrul tampon pentru transferul de date;

— registrul de serializare/deserializare pentru canalul de date al UDF;

— procesorul comenzilor și stărilor de pe interfața cu UDF.

2.3.1. CONEXIUNILE EXTERNE

Circuitul LSI are 40 de conexiuni externe, figura 2.6b, cu următoarele semnificații:

FLR/OPO (O)*. Opțiune: linie de comandă FAULT RESET pentru UDF sau linie de ieșire comandată prin registrul special.

SELECT0 (O). Linie de comandă pentru selecția UDF0. Acționare prin octet de comandă.

CLOCK (I). Semnal de sincronizare de la oscilator cu cuarț, perioada $T = 250$ ns standard și 500 ns pentru minidisc.

RESET (I). Semnal de inițializare. Activ pe „1” logic cu durată mai mare de $10 T$; 8271 trece în stare de așteptare.

READY1 (I). Semnal de pe interfața UDF1, indicând că discheta este în stare de mișcare, pregătită de lucru.

SELECT1 (O). Linie de comandă pentru selecția UDF1.

DACK (I). Semnal de la circuitul 8257 semnificând acceptarea ciclului de acces direct la memorie, DMA. La transferuri fără DMA acest semnal trebuie înțeles ca selecție pentru registrul tampon de date.

DRQ (O). Semnal de cerere ciclu DMA.

RD (I). Semnal de la interfața cu magistrala 8080 pentru citirea registrelor din 8271.

WR (I). Semnal de la interfața cu magistrala microprocesorului 8080 pentru scrierea registrelor din 8271.

INT (I). Cerere de întrerupere lansată de 8271 pe magistrala microprocesorului 8080.

DB7÷0 (T). Linii bidireționale de date pe magistrala microprocesorului 8080.

GND. Masă.

A0,1 (I). Linii de adresă pe magistrala microprocesorului 8080.

INSYNC (O). Semnal care arată că 8271 este sincronizat cu informațiile înregistrate în format standard. Se declanșează la detecția a 2 octeți 00H urmați de octetul marcă de BI sau sector și este activ pe toată durata BI sau sectorului respectiv.

CS (I). Validează WR și RD pentru transferul între magistrala microprocesorului și registrele interne. Inactiv în transferuri DMA.

PL0/SS (I). Specifică tipul separatorului de date folosit: buclă PLL— „0” logic, figura 2.7a, monostabil — „1” logic, figura 2.7b.

DATA WINDOW (I). Interval în care este așteptat impulsul de date în celula-bit. Semnal furnizat de monostabil sau bucla cu calare pe fază PLL.

*(O) semnifică ieșire, (I) — intrare, (T) — intrare/ieșire cu trei stări

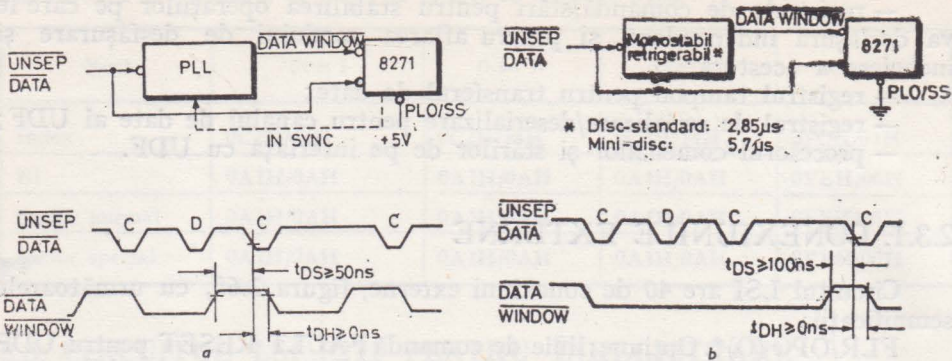
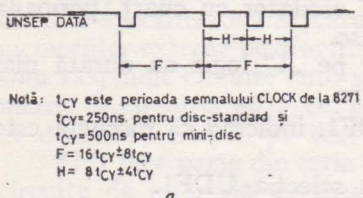
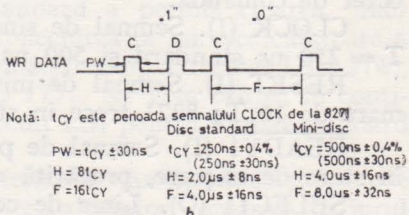

Fig. 2.7. Generarea ferestrei de date:
a. cu PLL; b. cu monostabil.

Notă: t_{CY} este perioada semnalului CLOCK de la 8271
 $t_{CY} = 250ns$ pentru disc-standard și
 $t_{CY} = 500ns$ pentru mini-disc
 $F = 16 t_{CY} \pm 8 t_{CY}$
 $H = 8 t_{CY} \pm 4 t_{CY}$

Notă: t_{CY} este perioada semnalului CLOCK de la 8271
 Disc standard Mini-disc
 $PW = t_{CY} \pm 30ns$ $t_{CY} = 250ns \pm 0.4%$ $t_{CY} = 500ns \pm 0.4%$
 (250ns $\pm$ 30ns) (500ns $\pm$ 30ns)
 $H = 8 t_{CY}$ $H = 2,0\mu s \pm 8ns$ $H = 4,0\mu s \pm 16ns$
 $F = 16 t_{CY}$ $F = 4,0\mu s \pm 16ns$ $F = 8,0\mu s \pm 32ns$

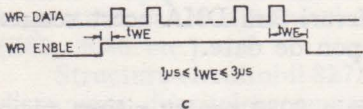

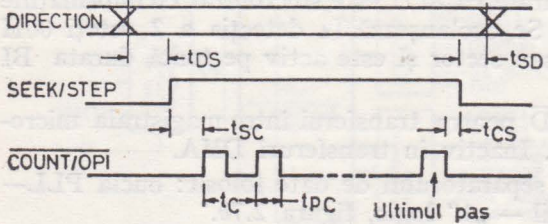
Fig. 2.8. Linii de date:
a. citire; b. scriere; c. validare scriere

UNSEP DATA (I). Semnal ce poartă impulsurile de citire cu caracteristicile din figura 2.8a.

FAULT (I). Semnal de la UDF care corespunde liniei WRITE FAULT.

WR DATA (O). Semnal cu caracteristicile din figura 2.8b, care corespunde liniei WRITE DATA de pe interfața cu UDF.

COUNT/OPI (O). Opțiune: linie utilizată pentru UDF care memorează numărul necesar de pași pînă la atingerea pistei dorite sau linie de intrare comandată prin registru special. În primul caz, prezentat în figura 2.9,

Notă: $t_{DS} = t_{SD} = t_{CS} = 10\mu s$
 $t_{SC} \leq 1\mu s$
 $t_{PC} \geq 20\mu s$
 $t_C \geq 1ms$

Fig. 2.9. Utilizarea liniei COUNT/OPI pentru căutare continuă

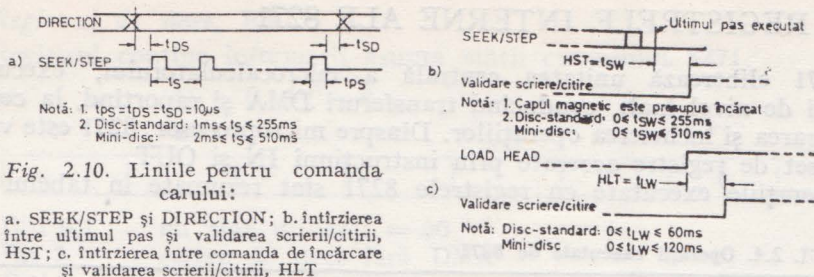

Fig. 2.10. Linile pentru comanda carului:

a. SEEK/STEP și DIRECTION; b. întârzierea între ultimul pas și validarea scrierii/citirii, HST; c. întârzierea între comanda de încărcare și validarea scrierii/citirii, HLT

8271 este informat printr-un impuls la trecerea capului peste fiecare pistă.

TRK0 (I). Semnal de la UDF care corespunde liniei TRACK 00.

READY0 (I). La fel ca READY1, dar pentru UDF0.

WR PROTECT (I). Semnal de la UDF, care corespunde liniei WRITE PROTECT.

INDEX (I). Semnal de la UDF care corespunde liniei INDEX.

WR ENABLE (O). Semnal spre UDF, care corespunde liniei WRITE ENABLE. Validează linia WR DATA, ca în figura 2.8c.

SEEK/STEP (O). Semnal spre UDF care corespunde liniei STEP, figura 2.10a. Transferurile pot începe după o durată programabilă, ca în figura 2.10b.

DIRECTION (O). Semnal spre UDF care corespunde liniei DIRECTION. Încadrează impulsurile de pe linia SEEK/STEP, figura 2.10a.

LOAD HEAD (O). Semnal spre UDF care corespunde liniei HEAD LOAD. Transferurile pot începe după o durată programabilă, ca în figura 2.10c.

LOW CURRENT (O). Semnal spre UDF care corespunde liniei LOW CURRENT.

VCC. Conexiune la care se aplică tensiunea de alimentare (+5 V).

Prezentăm, în figura 2.11, schema de principiu a conectării circuitului 8271 pe interfața cu UDF.

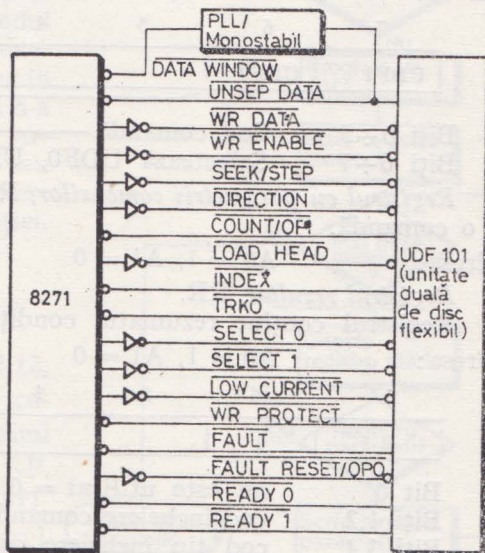

Fig. 2.11. Conectarea 8271 la o unitate duală de disc flexibil

2.3.2. REGISTRELE INTERNE ALE 8271

8271 eliberează unitatea centrală a microcalculatorului, executând comenzi de nivel înalt, conducând transferuri DMA și raportând, la cerere, desfășurarea și încheierea operațiilor. Dinspre microprocesor, 8271 este văzut ca un set de registre accesate prin instrucțiuni IN și OUT.

Operațiile executate cu registrele 8271 sînt rezumate în tabelul 2.4.

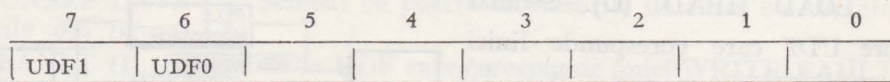
TABELUL 2.4. Operații executate de 8271

Operație	$\overline{RD}$	$\overline{WR}$	A1	A0	$\overline{CS}$	$\overline{DACK}$
Citire stare	0	1	0	0	0	1
Scriere comandă	1	0	0	0	0	1
Citire rezultat	0	1	0	1	0	1
Scriere parametru	1	0	0	1	0	1
Reset	1	0	1	1	0	1
Scriere date	1	0	X	X	1	0
Citire date	0	1	X	X	1	0
Operație interzisă	X	X	X	X	0	0

Pentru aceste operații, 8271 dispune de următoarele registre de 8 biți:

Registrul de comandă, RC.

Adresa: A0 = 0; A1 = 0

Biți 0 ÷ 5 Cod comandă ↑

Biți 6 ÷ 7 Selectează UDF0, UDF1.

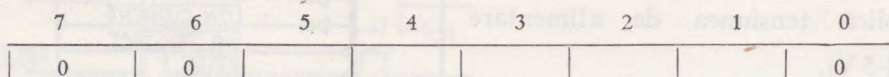
Registrul cu parametrii comenzilor, RP. Pot fi ceruți pînă la 5 parametri la o comandă.

Adresa: A0 = 1, A1 = 0

Registrul rezultat, RR.

Registrul conține rezumatul condițiilor de încheiere a unei comenzi.

Adresa: A0 = 1, A1 = 0

Bit 0 nu este utilizat = 0

Biți 1,2 cod încheiere comandă

Biți 3,4 cod tip încheiere comandă

Bit 5 semnalare sector special (marcă 0F8H/0C7H)

Biți 6,7 nu sînt utilizați = 00

Registrul de stare, RS.

Registrul conține informații asupra stării circuitului 8271.

Adresa: $A0 = 0, A1 = 0$

7	6	5	4	3	2	1	0
						0	0

- Biți 0,1 nu sînt utilizați, = 00
- Bit 2 cerere de date fără DMA
- Bit 3 cerere de întrerupere
- Bit 4 RR plin
- Bit 5 RP plin
- Bit 6 RC plin
- Bit 7 ocupat cu o comandă

Registrul reset, RRES.

Registrul permite inițializarea circuitului 8271 prin program. Este activ dacă RRES conține 01 pe o durată mai mare de 10T.

Buffer de date, BD.

Registru accesat prin program de către DMA ($\overline{DACK} = „0“$).

2.3.3. FAZELE DE LUCRU 8271

8271 lucrează în 3 faze succesive: faza de comandă, FC, faza de execuție, FE și faza de rezultat, FR. În FC, microprocesorul scrie în registrele RC și RP codul și parametrii comenzii. În FE, 8271 execută independent comanda primită, iar în FR, semnalează microprocesorului că s-a executat comanda, microprocesorul urmînd să testeze conținutul unuia sau al mai multor registre pentru a determina modul de încheiere a operației.

Faza de comandă FC

După organigrama din figura 2.12, dacă 8271 nu este ocupat cu altă comandă în curs de execuție, el poate primi comanda în RC și 1÷5 parametri în RP. RP este organizat ca o memorie LIFO, Last-In First-Out, astfel că următorul parametru se poate înscrie după ce toată stiva a fost coborîtă cu un nivel.

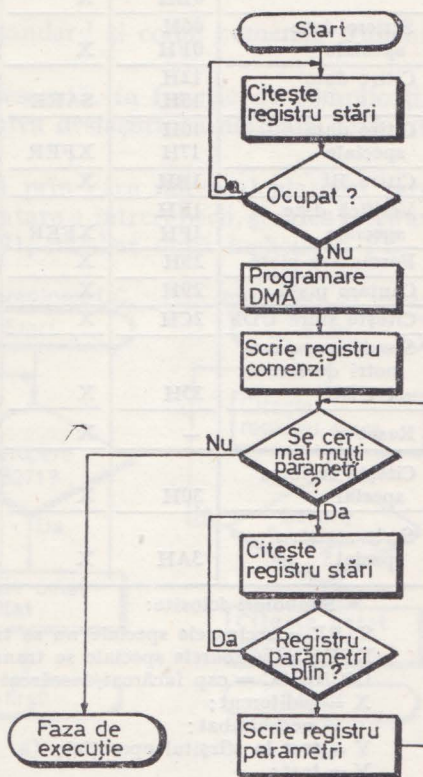

Fig. 2.12. Faza de comandă

Faza de execuție FE

8271 lucrează independent de microprocesor, realizând comanda specificată în faza precedentă. Tabelul 2.5 rezumă unele dintre caracteristicile operațiilor realizate. Descrierea detaliată se va face în § 2.3.5., pentru fiecare comandă în parte. De remarcat următoarele:

— încărcarea capului se face după ce acesta a ajuns în dreptul pistei căutate;

— starea $\overline{\text{READY}} = 1$ (NOT READY) pentru o UDF selectată este memorată pînă la o comandă de citire stare UDF;

TABELUL 2.5. Comenzile LSI 8271 *

Comandă	Cod	Sectoare speciale	Încărcare-descărcare cap	Test READY	Test protecție scriere	Căutare pistă	Test pistă corectă	FR	Înterupere
Căutare text (SCAN)	00H	SARE	INC	V	X	Da	Da	Da	Da
Căutare extinsă de text (SCAN)	04H	XFER	INC	V	X	Da	Da	Da	Da
Scriere date	0AH 0BH	X	INC	V	V	Da	Da	Da	Da
Scriere date speciale	06H 0FH	X	INC	V	V	Da	Da	Da	Da
Citire date	12H 13H	SARE	INC	V	X	Da	Da	Da	Da
Citire date speciale	16H 17H	XFER	INC	V	X	Da	Da	Da	Da
Citire BI	1BH	X	INC	V	X	Da	Nu	Da	Da
Verifică date speciale	1EH 1FH	XFER	INC	V	X	Da	Da	Da	Da
Formatare pistă	23H	X	INC	V	V	Da	Nu	Da	Da
Căutare pistă	29H	X	INC	Y	X	Da	Nu	Da	Da
Citește stare UDF	2CH	X	—	X	X	Nu	Nu	X1	Nu
Specificare parametri de format și UDF	35H	X	—	X	X	Nu	Nu	Nu	Nu
Reset	—	X	DESC	X	X	Nu	Nu	Nu	Nu
Citește registru special	30H	X	—	X	X	Nu	Nu	X2	Nu
Scrie registru special	3AH	X	—	X	X	Nu	Nu	Nu	Nu

* Simboluri folosite:

SARE = sectoarele speciale nu se transferă;

XFER = sectoarele speciale se transferă;

INC/DESC = cap încărcat/descărcat;

X = indiferent;

— = neschimbat;

Y = test la sfârșitul operației;

V = test;

X1 = vezi comanda de citire a stării UDF;

X2 = vezi comanda de citire a registrului special.

— la o comandă de citire normală a unui număr de sectoare, dacă un sector căutat este special, vezi tabelul 2.1, acesta nu se transferă, dar contează ca depășit și se trece, dacă este cazul, la transferul sectorului următor;

— orice operație care presupune căutare, execută implicit căutarea, fără a mai fi necesară o comandă separată.

Faza de rezultat FR

8271 intră în această fază din FE după executarea corectă a comenzii sau după apariția unei erori în timpul execuției. Conform organigramei din figura 2.13, se testează în prealabil tipul rezultatului, care poate fi:

— standard, cu codul comenzii (biții $0 \div 5$ ai RC) $\leq 02CH$;

— rezultat imediat, dacă nu este standard și codul comenzii trunchiat (biții $0 \div 3$ ai RC) este $\geq 0CH$.

FR poate avea o desfășurare arborescentă, în funcție de complicațiile care pot apărea, cu o durată minimă pentru desfășurarea normală, fără erori sau evenimente speciale.

Figura 2.14, prezintă cele două căi prin care microcalculatorul poate citi RR: calea hardware, prin logica de tratare a întreruperii, și calea software, prin testarea bitului INT din RS al 8271, imediat după încheierea FC. În primul caz, pe durata FE, unitatea centrală devine disponibilă pentru alte operații.

Faza de inițializare, FI

În afara celor 3 faze de funcționare curentă, 8271 trebuie să treacă, imediat după resetarea sistemului, printr-o procedură de programare a modului propriu de lucru, faza de inițializare. Aceasta trebuie să corespundă succesiunii de operații prezentate în organigrama din figura 2.15. 8271 este informat asupra parame-

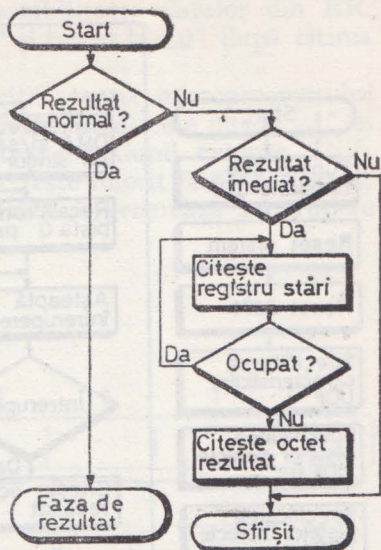

Fig. 2.13. Faza de rezultat

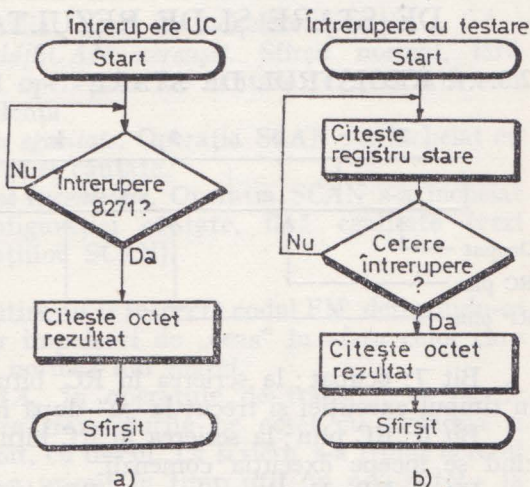

Fig. 2.14. Tratarea întreruperii:
a — hardware; b — software

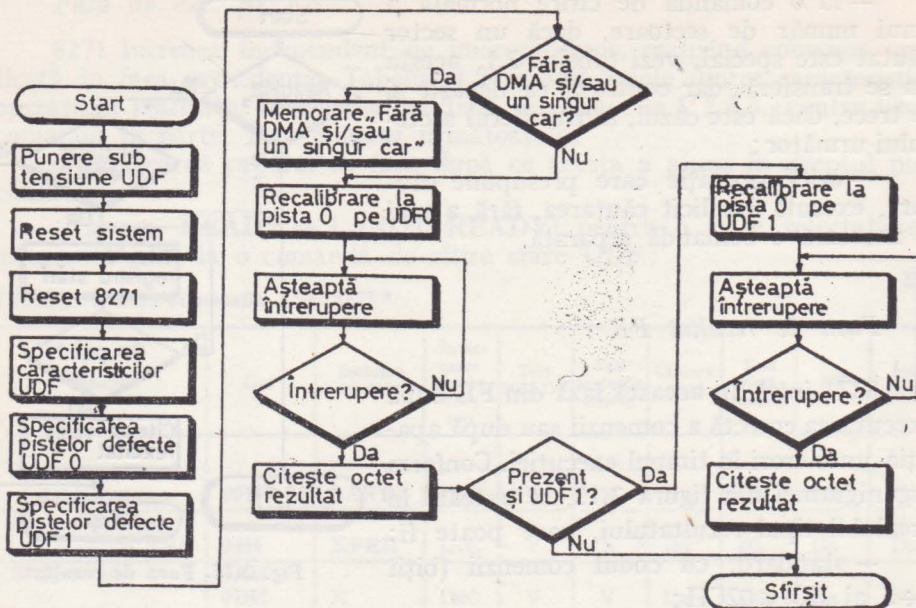
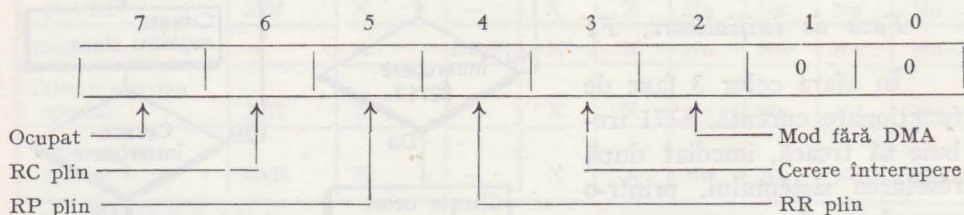

Fig. 2.15. Faza de inițializare

trilor UDF și stării curente a lor, ca și asupra configurației sistemului. FI include obligatoriu operații de retragere a cernelor la poziția de referință pentru fiecare UDF.

2.3.4. DESCRIEREA REGISTRELOR DE STARE ȘI DE REZULTAT

2.3.4.1. REGISTRUL DE STARE

Bit 7: ocupat; la scrierea în RC, bitul este pus la „1”, păstrat la „1” în timpul execuției și trecut la „0” după încheierea comenzii.

Bit 6: RC plin; la scrierea în RC bitul este pus la „1” și trecut la „0” când se începe execuția comenzii.

Bit 5: RP plin; la scrierea în RP bitul este pus la „1” și trecut la „0” când parametrul a fost acceptat de 8271 și stiva LIFO a fost deplasată, permițând intrarea, dacă este cazul, a unui alt parametru.

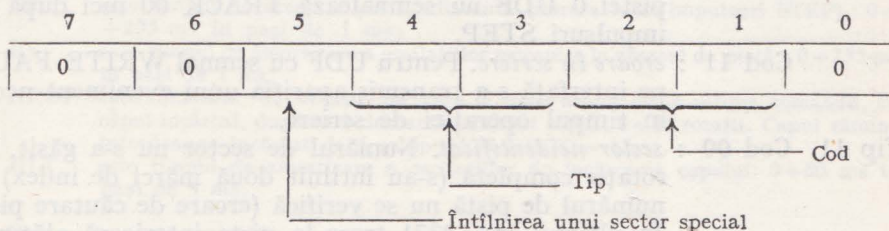
Bit 4: RR plin; bit care semnifică disponibilitatea datelor din RR. La încheierea unei comenzi bitul este pus la „1” și trecut la „0” după citirea RR de microprocesor.

Bit 3: cerere întrerupere; dacă 8271 solicită atenția microprocesorului la încheierea normală sau anormală a unei operații, bitul este pus la „1” și trecut la „0” după citirea RR. Reflectă starea conexiunii externe INT.

Bit 2: cerere transfer fără DMA; dacă 8271 este folosit fără 8257, acest bit indică cereri de transfer date. În mod fără DMA se generează întrerupere pentru fiecare octet de date transferat.

Bit 1,0: Neutilizați (biții la „0”).

2.3.4.2. REGISTRUL DE REZULTAT

Biți 7,6 : neutilizați (biții la „0”).

Bit 5 : s-a întâlnit cel puțin un sector special, cu marcă 0F8H/0C7H.

Biți 4,3 : descriere tip încheiere operație.

00 — operație încheiată normal.

01 — operație încheiată cu eroare recuperabilă.

10 — operație încheiată cu eroare recuperabilă, dar necesitând o intervenție specială a microprocesorului.

11 — operație încheiată cu eroare de program sau de UDF defectă.

Biți 2,1 : cod care descrie detaliat tipul de încheiere operație.

Tip 00 Cod 00 : *încheiere normală/SCAN nereușit*. Sfârșit normal, fără eroare; în cazul operațiilor de căutare text, SCAN, nu s-a găsit coincidența.

Cod 01 : *SCAN reușit, cu egalitate*. Operația SCAN s-a încheiat cu găsirea configurației căutate.

Cod 10 : *SCAN reușit, cu inegalitate*. Operația SCAN s-a încheiat cu găsirea configurației căutate, fără egalitate (vezi descrierea operațiilor SCAN).

Cod 11 : nefolosit.

Tip 01 Cod 00 : *eroare ceas*. La citire nu se respectă codul FM, detectându-se inexistența unor impulsuri de „ceas” în afara celor care lipsesc în mod normal din mărci.

Cod 01 : *eroare ritm DMA*. În operațiile de transfer, se pierde cursivitatea între transferurile pe octet cu memoria și cele seriale, pe bit, cu discul. La scriere, s-a trimis octetul pe disc și nu s-a primit în timp util un nou octet; la citire a sosit un nou octet de pe disc fără ca octetul precedent să fi fost transferat în memoria microcalculatorului.

- Cod 10 : eroare CRC pe BI. Citirea BI nu se verifică prin cod CRC. Restul calculat nu coincide cu cel înregistrat la formatare.
- Cod 11 : eroare CRC pe sector. Citirea sectorului nu se verifică prin cod CRC. Restul calculat din datele citite nu coincide cu cel înscris. Datele, deși s-au transferat, trebuie considerate nevalabile.
- Tip 10 Cod 00 : UDF nepregătită. S-a găsit UDF în starea NOT READY. Acest cod este șters numai după o comandă de citire stare UDF.
- Cod 01 : protecție scriere. S-a lansat o comandă ce presupune înregistrare pe o dischetă protejată la scriere. Discheta nu este modificată.
- Cod 10 : nu se găsește pista 0. În timpul unei comenzi de căutare a pistei 0 UDF nu semnaleză TRACK 00 nici după 255 impulsuri STEP.
- Cod 11 : eroare în scriere. Pentru UDF cu semnal WRITE FAULT, pe interfață s-a transmis apariția unui eveniment nedorit în timpul operației de scriere.
- Tip 11 Cod 00 : sector neidentificat. Numărul de sector nu s-a găsit, la o rotație completă (s-au întâlnit două mărci de index) sau numărul de pistă nu se verifică (eroare de căutare pistă). În ultimul caz, 8271 trece la pista interioară alăturată. Dacă nici aici nu se identifică pista, se mai încearcă odată pe încă o pistă interioară alăturată. Dacă nici pe această pistă nu se identifică sectorul, se poziționează eroare de sector neidentificat.
- Bit 0 : neutilizat („0“).

2.3.5. DESCRIEREA OPERAȚIILOR

2.3.5.1. INIȚIALIZAREA

Operația se îndeplinește prin înscrierea și păstrarea în RRES timp de cel puțin 10T a unui octet 01H. Anularea comenzii se face prin înscrierea 00H. Acțiunea comenzii constă în:

- inactivarea liniilor de control UDF;
- încheierea forțată a eventualei operații în curs;
- ștergerea RS;
- trecerea 8271 în starea de așteptare a unei comenzi.

2.3.5.2. SPECIFICAREA PARAMETRILOR UDF.

Cod „035H“ în RC.

Comanda trebuie executată după RESET, înainte oricărei alte comenzi și se încheie după FC. În funcție de primul parametru, PARAM 0, comanda poate fi:

- inițializare (00H);
- specificare piste defecte UDF0 (10H);
- specificare piste defecte UDF1 (18H).

Format comandă specificare inițializare:

	7	6	5	4	3	2	1	0	
COMANDA	0	0	1	1	0	1	0	1	RC
PARAM 0	0	0	0	0	1	1	0	1	RP
PARAM 1	SR								RP
PARAM 2	HST								RP
PARAM 3	NROT				HLT				RP

- unde: SR este timpul de acces la pista adiacentă (durata între impulsuri STEP) : $0 \div +255$ ms în pași de 1 ms;
 RST este timpul de amortizare a oscilațiilor mecanice la accesul de pistă: $0 \div 255$ ms în pași de 1 ms;
 NROT este numărul de rotații pe care le face discul de la ultima comandă, cu capul încărcat, după care descarcă automat capul: $0 \div 14$ rotații. Capul rămâne întotdeauna încărcat dacă se specifică NROT = 15.
 HLT este timpul de amortizare a oscilațiilor de încărcarea capului: $0 \div 60$ ms în pași de 4 ms.

Observație: pentru minidisc, timpii trebuie dublați.

Format comandă specificare piste defecte:

	7	6	5	4	3	2	1	0	
COMANDA	0	0	1	1	0	1	0	1	RC
PARAM 0	0	0	0	1	0/1	0	0	0	RP
PARAM 1	PRIMA PISTĂ DEFECTĂ								RP
PARAM 2	A DOUA PISTĂ DEFECTĂ								RP
PARAM 3	PISTA CURENTĂ								RP

Adresele pistelor defecte sînt specificate prin adresele lor fizice. Prezența unei piste defecte presupune că la pistele din interiorul acesteia, adresele fizice nu coincid cu adresele logice înscrise în BI. La inițializare se recomandă ca adresele de piste defecte și curentă să fie 0FFH.

2.3.5.3. CĂUTAREA

Cod „029H” în RC. Pentru UDF0: „069H” în RC, iar pentru UDF1: „0A9H” în RC.

Format:

	7	6	5	4	3	2	1	0	
COMANDA	UDF1	UDF0	1	0	1	0	0	1	RC
PARAM 0	PISTA FINALĂ ($0 \div 255$)								RP

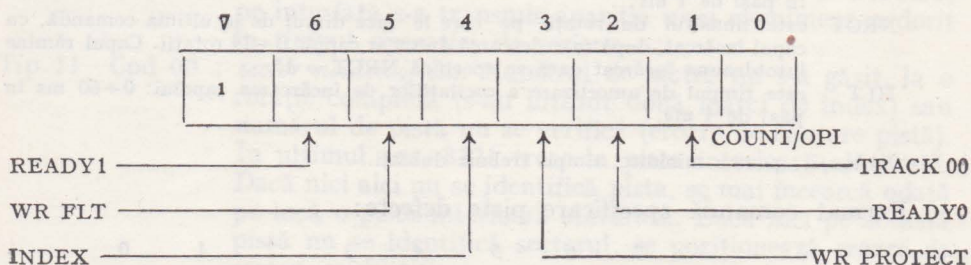
Comanda deplasează capul UDF specificat spre pista finală specificată. Capul nu se încarcă și pista nu se verifică. Se folosesc indicațiile preînregistrate referitoare la piste defecte, pentru a realiza deplasarea la pista corectă.

Căutarea pistei 0, numită și operație de *recalibrare*, se face până la recepția semnalului TRACK 00. Dacă după 0FFH impulsuri de STEP nu se primește TRACK 00, se poziționează un cod de eroare.

2.3.5.4. CITIREA STĂRII UDF

Cod „02CH“ în RC. Pentru UDF0: „06CH“ în RC, iar pentru UDF1: „0ACH“ în RC.

În urma execuției se va obține octetul rezultat în RR, care cuprinde starea conexiunilor externe ale circuitului 8271, corespunzătoare interfeței cu UDF:

Trecerea prin $READY = 0$ se memorează. Dacă UDF a trecut prin NOT READY, se sesizează starea READY ulterioară prin două comenzi succesive de citire stare UDF : prima șterge memorarea NOT READY, a doua testează noua stare.

2.3.5.5. FORMATAREA

Cod „023H“ în RC. Pentru UDF0 : „063H“ în RC, iar pentru UDF1 : „0A3H“ în RC.

Format:

COMANDA	UDF1	UDF0	1	0	0	0	1	1	RC
PARAM 0	ADRESĂ PISTĂ								RP
PARAM 1	GAP 3-6								RP
PARAM 2	LUNS				NRS/TK				RP
PARAM 3	GAP 5-6								RP
PARAM 4	GAP 1-6								RP

Comanda conduce la inițializarea pistei specificate la ADRESĂ PISTĂ. Sint programabile lungimea sectoarelor LUNS, numărul de sectoare pe pistă NRS/TK, intervalele GAP 1 (marca index — primul BI), GAP 3 (sector — BI) și GAP 5 (semnal INDEX — marca INDEX).

În timpul operației, trebuie să fie furnizate cîmpurile BI pentru fiecare sector. 8271 generează mărcile și adaugă octeții CRC. Sectoarele sint completate cu 0E5H. PARAM 1, 3 și 4 specifică lungimea șirului de octeți 0FFH din intervale. Înainte de BI și sector se scriu 6 octeți 00H pentru sincronizare. Intervalul BI — sector este fixat și conține întotdeauna 11 octeți 0FFH și 6 octeți 00H.

Tabelul 2.6 conține formatele posibile pentru disc standard de 8 inch și pentru disc standard de 5 1/4 inch, minidisc.

2.3.5.6. CITIREA UNUI BLOC DE IDENTIFICARE

Cod „01BH“ în RC. Pentru UDF0: „05BH“ în RC, iar pentru UDF1: „09BH“ în RC.

Format:

	7	6	5	4	3	2	1	0	
COMANDA	UDF1	UDF0	0	1	1	0	1	1	RC
PARAM 0	ADRESĂ PISTĂ								RP
PARAM 1	0	0	0	0	0	0	0	0	RP
PARAM 2	NUMĂR CÎMPURI BI								RP

Comanda transferă în memorie numărul de cîmpuri BI specificat în PARAM 2 de pe pista specificată cu PARAM 0, începînd cu primul BI după marca de INDEX. Din fiecare BI se transferă 4 octeți (numărul de pistă, numărul suprafeței, numărul de sector, lungimea sectorului) care se concatenează la șirul de octeți BI transferați anterior în ordinea așezării fizice pe disc.

2.3.5.7. CITIREA/SCRIEREA REGISTRELOR SPECIALE

Cod citire „03DH“, iar cod scriere „03AH“.

Citire registre speciale, RSP:

	7	6	5	4	3	2	1	0	
COMANDA	UDF1	UDF0	1	1	1	0	1	0	RC
PARAM 0	ADRESA RSP								RP

Rezultatul citirii se găsește în RR.

TABELUL 2.6. Formate posibile conform standardelor de înregistrare în densitate simplă.

Număr de sectoare pe o pistă	INDEX - BI		BI		BI - Sector		Sector			Sector - BI		După ultimul sector				
	GAP 1		Marcă OFFH + Date		GAP 2		Marcă OFFH sau marca OFFSH		Date		GAP 3		GAP 4		GAP 5	
	Marcă OFFH + OFFH	00H			OFFH	00H					OFFH	00H	OFFH	00H	OFFH	00H
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
Pentru UDF de 8":																
26	1+26	6	1+4	2	11	6	1	128	2	27	6	275	40	6		
15	1+26	6	1+4	2	11	6	1	256	2	48	6	129	40	6		
8	1+26	6	1+4	2	11	6	1	512	2	90	6	146	40	6		
4	1+26	6	1+4	2	11	6	1	1 024	2	224	6	236	40	6		
2	1+26	6	1+4	2	11	6	1	2 048	2	255	6	719	40	6		
1	1+26	6	1+4	2	11	6	1	4 096	2	0	0	1 007	40	6		
Pentru UDF de 5 1/4":																
18	1+16	6	1+4	2	11	6	1	128	2	11	6	24	-	-		
10	1+16	6	1+4	2	11	6	1	256	2	21	6	30	-	-		
5	1+16	6	1+4	2	11	6	1	512	2	74	6	88	-	-		
2	1+16	6	1+4	2	11	6	1	1 024	2	255	6	740	-	-		
1	1+16	6	1+4	2	11	6	1	2 048	2	0	0	1 028	-	-		

Notă: UDF de 8" conțin în total câte 5 208 octeți pe fiecare pistă;

UDF de 5 1/4" conțin în total câte 3 125 octeți pe fiecare pistă.

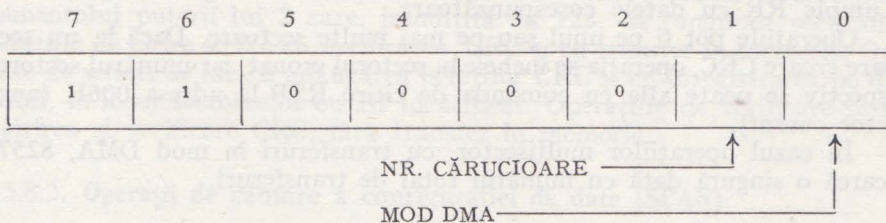
Scriere RSP:

	7	6	5	4	3	2	1	0	
COMANDA	UDF1	UDF0	1	1	1	1	0	1	RC
PARAM 0	ADRESĂ RSP								RP
PARAM 1	OCTET DATE								RP

Registrele speciale sînt selectate prin adresele:

- 06H Număr sector curent (SCAN)
- 14H Octetul cel mai semnificativ al numărului de octet la care a apărut coincidența în operații de SCAN.
- 13H Octetul cel mai puțin semnificativ al numărului de octet la care a apărut coincidența în operația de SCAN.
- 12H Pistă curentă UDF0.
- 1AH Pistă curentă UDF1.
- 17H Registru de mod.
- 23H Port semnale UDF.
- 22H Port semnale stare UDF (vezi comanda de citire stare UDF).
- 10H Pista defectă 1, UDF0.
- 11H Pista defectă 2, UDF0.
- 18H Pista defectă 1, UDF1.
- 19H Pista defectă 2, UDF1.

Registrul de mod (adresă 017H)

Bit 1 : „0” — 2 cărucioare separate

„1” — un singur cărucior pentru ambele capete

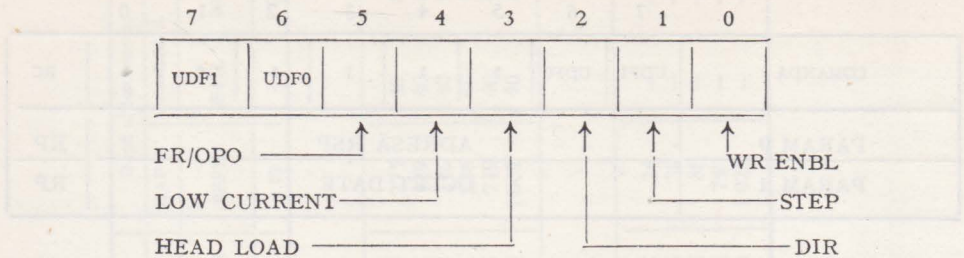
Bit 0 : „0” — mod cu DMA

„1” — mod fără DMA

La reset, biții 0,1 sînt la „0”.

În mod cu DMA, se transferă date prin dialog DRQ-DACK și se lansează întreruperea la sfîrșitul transferului. În mod fără DMA, se lansează întreruperi la fiecare transfer.

Registrul port pentru semnale control UDF (adresă 023H)

La minidiscuri, bitul 5 poate fi folosit la pornire/oprire motor. Înainte de a aplica o comandă, registrul trebuie în prealabil citit, pentru a păstra restul biților nemodificați prin reinscriere.

Registrul port pentru semnale stare UDF (adresă 022H)

Configurația biților corespunde răspunsului la comanda de citire stare UDF (cod „06CH” sau „0ACH”). Citirea port-ului va actualiza starea NOT READY, dar nu va șterge memorarea NOT READY.

2.3.5.8. COMENZI CU PRELUCRARE DE DATE

Înainte de comenzile de scriere/citire se produc următoarele operații pregătitoare:

- se examinează liniile de stare specifice;
- se efectuează implicit căutarea pistei;
- se încarcă discul pe capul magnetic;
- se citește BI pentru verificarea adresei pistei;
- se localizează sectorul adresat.

La sfârșitul operației (transfer sau eroare), 8271 lansează întrerupere și umple RR cu datele corespunzătoare.

Operațiile pot fi pe unul sau pe mai multe sectoare. Dacă la un sector apare eroare CRC, operația se încheie la sectorul eronat, iar numărul sectorului respectiv se poate afla cu comanda de citire RSP la adresa 006H (număr sector curent).

În cazul operațiilor multisector, cu transferuri în mod DMA, 8257 se încarcă o singură dată cu numărul total de transferuri.

2.3.5.8.1. Operații pe un sector

Format:

COMANDA	UDF1	UDF0	COD COMANDĂ	RC
PARAM 0			ADRESĂ PISTĂ	RP
PARAM 1			NUMĂR SECTOR	RP

- Coduri de comandă (biții 5÷0):
- 12H Citire sector normal
  - 16H Citire sector normal sau special
  - 0AH Scriere sector
  - 0EH Scriere sector special
  - 1EH Verifică sector normal sau special

2.3.5.8.2. Operații multisector

Format:

	7	6	5	4	3	2	1	0	
COMANDA	UDFI	UDFO	COD COMANDĂ						RC
PARAM 0	ADRESĂ PISTĂ							RP	
PARAM 1	NUMĂRUL PRIMULUI SECTOR							RP	
PARAM 2	LUNS		NUMĂR DE SECTOARE				RP		

- Coduri de comandă (pozițiile 5÷0):
- 13H Citire sectoare normale.
  - 17H Citire sectoare normale sau speciale.
  - 0BH Scriere sectoare normale.
  - 0FH Scriere sectoare speciale.
  - 1FH Verifică sectoare normale sau speciale.
  - 00H Caută coincidență configurație (SCAN) în sectoare normale.
  - 04H Caută coincidență configurație (SCAN) în sectoare normale sau speciale.

Adresa de sector, numărul de sectoare și lungimea sectorului corespund formatului de înregistrare adoptat. Biții 7÷5 din PARAM 2 corespund exponentului puterii lui 2 care, înmulțită cu 128, dă lungimea sectorului. Operațiile de citire se fac cu verificarea CRC și cu transfer în memorie. Operațiile de scriere se fac cu adăugarea octeților CRC și cu înregistrarea pe disc flexibil, în locul sectoarelor cu BI identificat. Operațiile de verificare se fac cu citirea și verificare CRC, fără transfer în memorie.

2.3.5.8.3. Operații de căutare a configurației de date (SCAN)

Format:

	7	6	5	4	3	2	1	0	
COMANDA	UDFI	UDFO	0	0	0	0/1	0	0	RC
PARAM 0	ADRESĂ PISTĂ							RP	
PARAM 1	NUMĂRUL PRIMULUI SECTOR							RP	
PARAM 2	LUNS		NUMĂR DE SECTOARE				RP		
PARAM 3	TIP SCAN	MĂRIME PAS					RP		
PARAM 4	LUNGIME CHEIE							RP	

Bitul 2 al comenzii este 0/1 pentru căutarea cu sectoare normale/sectoare normale și speciale.

PARAM 0, 1, 2 stabilesc spațiul pe care se face căutarea coincidenței. TIP SCAN (biții 7 și 6 din PARAM 3) poate fi:

00 — EQ, *Equal*, căutare cu egalitate pe toată lungimea cheii.

01 — GEQ, *Greater or Equal*, căutare pînă la găsirea unui șir $\geq$ decît șirul din cheie.

10 — LEQ, *Less or Equal*, căutare pînă la găsirea unui șir $\leq$ decît șirul din cheie.

MĂRIME PAS (biții 5÷0, din PARAM 3) corespunde factorului de întreșere, care determină ordinea în care se aleg sectoarele la căutarea coincidenței.

PARAM 4 conține lungimea șirului de octeți pe care se face comparația cu șirul cheie. Se va alege un divizor al lungimii sectorului, pentru a se preveni despărțirea șirului cheie la marginile sectoarelor.

În timpul operației de căutare a coincidenței cu o configurație dată (SCAN), cheia din memorie este comparată repetitiv, folosind DMA 8257 în *autoload*, cu datele citite de pe discul flexibil. Operația se încheie la prima îndeplinire a condițiilor specificate cu TIP SCAN sau după căutarea în toate sectoarele specificate, în caz de nereușită. La încheiere, 8271 emite întrerupere și unitate centrală execută o citire a RR pentru a afla dacă s-a găsit condiția. Ulterior, se pot examina RSP pentru a obține și alte informații despre localizarea coincidenței. 8271 nu face o căutare prin „alunecare”. Dacă șirul poate îndeplini condiția, dar este decalat față de cheie, coincidența nu este semnalată. Se poate folosi, în cheie, caracterul OFFH, care nu contează în comparație, pentru a obține divizarea corectă a lungimii sectorului prin lungimea cheii (începutul de sector să coincidă cu începutul cheii). Comparația se face octet cu octet, între caracterele din memorie (aduse prin DMA) și caracterele citite de pe discul flexibil.

2.4. CIRCUITUL LSI 8272 PENTRU ÎNREGISTRARE ÎN DENSITĂȚILE SIMPLĂ SAU DUBLĂ

Circuitul LSI 8272 este un controlor de disc flexibil perfecționat, cu multe facilități în plus față de 8271. 8272 poate opera cu pînă la 4 UDF de 8 *inch* sau 5 $\frac{1}{4}$ *inch*, în densitate simplă (mod FM) sau densitate dublă (mod MF), în formate standard, pe ambele fețe ale dischetei. Sînt furnizate semnale care facilitează adăugarea circuitelor PLL și a circuitelor de precompensare (vezi § 3.4.). Ca și 8271, poate lucra în mod DMA (cu 8257) sau fără DMA (cu generarea unei întreruperi la fiecare transfer de octet). De notat că, în densitate dublă, se impune varianta cu DMA, deoarece intervalul mic între două transferuri de date, tipic de 16 μ s (13 μ s în cazul cel mai defavorabil), solicită viteză mare a microprocesorului. 8272 are posibilitatea de a executa transfer de pe aceeași pistă, de pe ambele suprafețe, la o singură comandă și poate asigura deplasarea la pista dorită, simultan, pe mai multe UDF.

2.4.1. CONEXIUNILE EXTERNE

Schema bloc a circuitului 8272, figura 2.16, este asemănătoare celei de la 8271. Capsula are 40 de conexiuni externe, figura 2.17, cu unele semnale noi, pentru realizarea avantajelor prezentate:

RST (I)★	*	
RD (I)	*	
WR (I)	*	
CS (I)	*	
A0 (I)	*	
DB0÷7 (T)	*	
DRQ (O)	*	
DACK (I)	*	
TC (I)	*	Terminal Count. Semnal de la 8257. DMA a încheiat transferul cu numărul de octeți programat.
IDX (I)	**	(INDEX)
INT (O)	*	
CLK (I):		Ceas 8 MHz, factor 1/2.
GND	*	
WCK (O)		Impulsuri scriere cu lățime de 250 ns (FM : 500 kHz, MFM : 1 MHz).
RDW (I):	**	(DATA WINDOW)
RDD (I)	**	(UNSEP DATA)
VCO Sync (O)	*	(INSYNC)

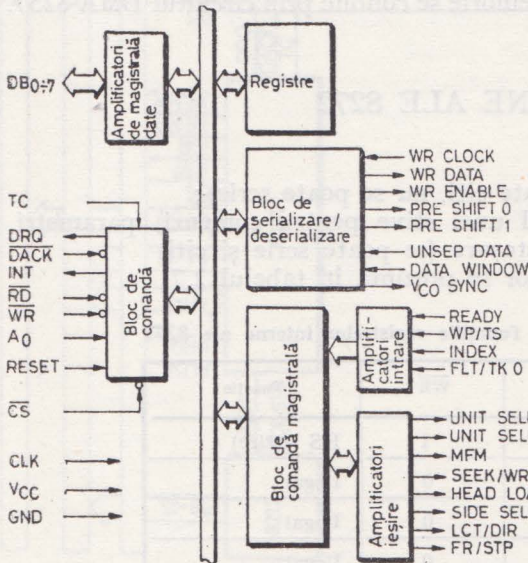

Fig. 2.16. Circuitul LSI 8272. Schema-bloc

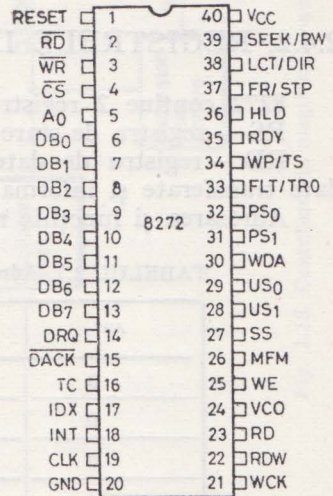

Fig. 2.17. Circuitul LSI 8272. Conexiuni externe

★ vezi nota de la pg. 139

WE (O)	* (WR ENABLE)
MFM (I)	MFM : „1“, FM : „0“
SS (O)	Selecție față (fața „0“ : „0“, fața 1 : „1“)
US0, US1 (O)	Selecție UDF0÷3, codare binară.
WDA (O)	** (WR DATA)
PS1, PS2 (O)	Semnale precompensare (MFM)
FLT/TR0 (I)	Semnal multiplexat citire-scriere/căutare
	C-S : ** (FAULT)
	Căutare : ** (TRK0)
WP/TS (I)	C-S : ** (WR PROTECT)
	Căutare : semnal UDF cu 2 capete
RDY (I)	Multiplexarea READY0÷3 de la UDF0÷3
HLD (O)	* (HEAD LOAD)
FR/STP (O)	C-S : * (FLR)
	Căutare : * (SEEK/STEP)
LCT/DIR (O)	C-S : * (LOW CURRENT)
	Căutare : * (DIRECTION)
SEEK/RW (O)	Selectare citire-scriere/căutare
	C-S : „0“
	Căutare : „1“
VCC	Alimentare (+5 V)

Notă: *, identic cu 8271; ** aceeași semnificație ca la 8271, dar invers logic; C-S = citire-scriere.

În figura 2.18 se dă o schemă de principiu, care descrie atașarea circuitelor anexe pentru conectarea 8272 la magistrala unui microcalculator și la o UDF tipică. Transferurile la memorie se conduc prin circuitul DMA 8257.

2.4.2. REGISTRELE INTERNE ALE 8272

8272 conține 2 registre:

RS — registru de stare (se poate citi, nu se poate scrie);

RD — registru de date (virful unei stive pentru comenzi, parametri, date transferate și informații de stocare (se poate scrie și citi)

Adresarea și funcțiile registrelor se prezintă în tabelul 2.7

TABELUL 2.7. Adresarea și funcțiile registrelor interne ale 8272

A0	$\overline{RD}$	$\overline{WR}$	Funcție
0	0	1	RS (citire)
0	1	0	Ilegal
0	0	0	Ilegal
1	0	0	Ilegal
1	0	1	RD (citire)
1	1	0	RD (scriere)

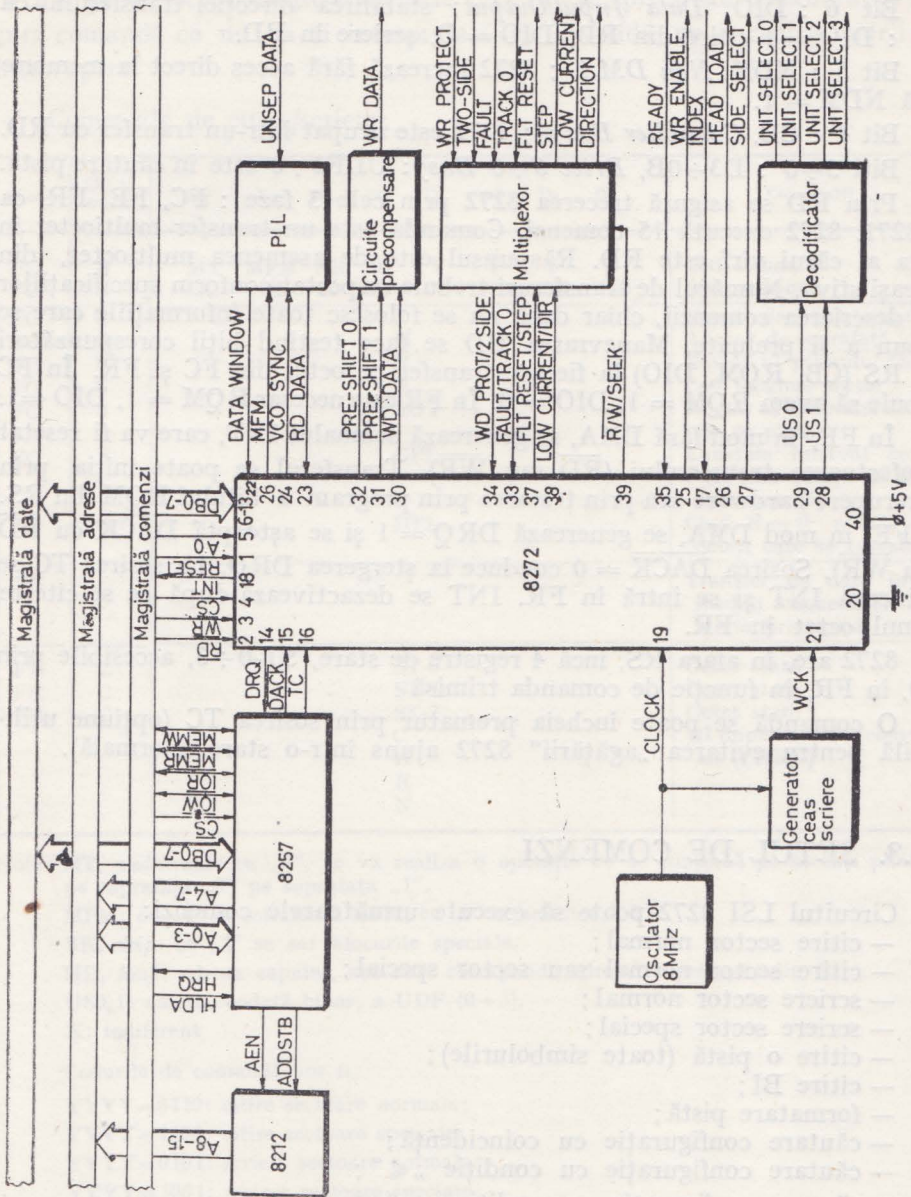

Fig. 2.18. Conectarea la magistrala unui microcalculator a unui sistem de disc flexibil cu 8272

RS conține următoarele informații:

Bit 7 : RQM, *Request for Master*; RD este pregătit pentru următorul transfer; pentru transfer se analizează și biții 6 și 4 (DIO și CB).

Bit 6 : DIO, *Data Input/Output*; stabilirea direcției transferului cu RD : DIO = 1 citire din RD, DIO = 0, scriere în RD.

Bit 5 : NDM, *Non DMA* ; 8272 lucrează fără acces direct la memorie dacă NDM = 1.

Bit 4 : CB, *Controller Busy* ; 8272 este ocupat într-un transfer cu RD.

Biți 3÷0 : D3÷0B, *Drive 3÷0 Busy*; UDF3÷0 este în căutare pistă.

Prin RD se asigură trecerea 8272 prin cele 3 faze : FC, FE, FR, ca la 8271. 8272 execută 15 comenzi. Comanda este un transfer multiocet în stiva al cărui vîrf este RD. Răspunsul este de asemenea multiocet, din aceeași stivă. Numărul de transferuri trebuie respectat conform specificațiilor din descrierea comenzii, chiar dacă nu se folosesc toate informațiile care se impun a fi preluate. Manevrarea RD se face testind biții corespunzători din RS (CB, RQM, DIO) la fiecare transfer pe octet din FC și FR. În FC trebuie să avem RQM = 1, DIO = 0. În FR este necesar RQM = 1, DIO = 1.

În FE, în mod fără DMA, se generează semnalul INT, care va fi resetat la efectuarea transferului ($\overline{RD}$ sau $\overline{WR}$). Transferul se poate iniția prin întrerupere hardware sau prin testarea prin program a bitului RQM din RS. În FE, în mod DMA, se generează DRQ = 1 și se așteaptă $\overline{DACK}$ cu RD (sau $\overline{WR}$). Sosirea $\overline{DACK}$ = 0 conduce la ștergerea DRQ. La sosirea TC se activează INT și se intră în FR. INT se dezactivează după ce se citește primul octet în FR.

8272 are, în afara RS, încă 4 registre de stare, ST-0÷3, accesibile prin RD, în FR, în funcție de comanda trimisă

O comandă se poate încheia prematur prin sosirea TC (opțiune utilizabilă pentru evitarea „agățării” 8272 ajuns într-o stare anormală).

2.4.3. SETUL DE COMENZI

Circuitul LSI 8272 poate să execute următoarele comenzi:

- citire sector normal;
- citire sector normal sau sector special;
- scriere sector normal;
- scriere sector special;
- citire o pistă (toate simbolurile);
- citire BI;
- formatare pistă;
- căutare configurație cu coincidență;
- căutare configurație cu condiție „ $\leq$ ”;
- căutare configurație cu condiție „ $\geq$ ”;
- recalibrare;
- citire stare întrerupere;
- specificare parametri UDF;

- citire stare UDF;
- căutare pistă.

Orice altă comandă constituie comandă invalidă și trebuie încheiată cu FR pe un octet. După comenzile de căutare pistă sau recalibrare, singura comandă ce nu va fi interpretată ca invalidă va fi citirea stării de întrerupere.

Comenzile de citire/scriere:

Faza	Citare/ scriere	D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀	Comentarii
FC	S	MT	MFM	SK	0	Y	Y	Y	Y	Cod comandă
FC	S	X	X	X	X	X	HD	US1	US0	Cod comandă
FC	S					C				Număr de pistă (cilindru)
FC	S					H				Adresă de suprafață (cap)
FC	S					R				Număr al primului sector
FC	S					N				Cod lungime sector
FC	S					EOT				Număr al ultimului sector de pe pistă
FC	S					GPL				Lungime interval sector -BI fără octeții de sincronizare (6)
FC	S					DTL				Cînd N = 0, număr de octeți care se transferă
FE										Transfer de date între mediul magnetic și memoria principală
FR	C					ST-0				Octet stare
FR	C					ST-1				Octet stare
FR	C					ST-2				Octet stare
						C				BI după execuția comenzii (CHRN)
						H				
						R				
						N				

Note: MT, *multitrack*: cu „1”, se va realiza o operație ce se continuă pe aceeași pistă, de pe suprafața „0” pe suprafața „1”.

MFM: cu „1” se selectează MFM, cu „0” se selectează FM.

SK, *skip*: cu „1” se sar blocurile speciale.

HD, *head*: adresa capului, așa cum corespunde adresei suprafeței, din BI

US0,1: adresa, codată binar, a UDF (0÷3).

X: indiferent

Codurile de comandă vor fi:

YYYY=0110: citire sectoare normale;

YYYY=1100: citire sectoare speciale;

YYYY=0101: scriere sectoare normale;

YYYY=1001: scriere sectoare speciale;

YYYY=0010: citire pistă întreagă, toate simbolurile de la INDEX la EOT (în acest caz MT=0).

S: octet înscris.

C: octet citit.

Comanda de citire BI:

Faza	Citire/ scriere	D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀	Comentarii
FC	S	0	MFM	0	0	1	0	1	0	Cod comandă Cod comandă
FC	S	X	X	X	X	X	HD	US1	US0	
FE										Primul BI pe pistă este memorat în RD, pozițiile CHR.N.
FR	C			ST-0						Informații de stare Informații de stare Informații de stare Conținutul BI întâlnit în FE
FR	C			ST-1						
FR	C			ST-2						
FR	C			C						
FR	C			H						
FR	C			R						
FR	C			N						

Formatarea unei piste:

Faza	Citire/ scriere	D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀	Comentarii
FC	S	0	MFM	0	0	1	1	0	1	Cod comandă Cod comandă
FC	S	X	X	X	X	X	HD	US1	US0	
FC	S			N						Octeți/sector Sectoare/pistă Lungime GAP 3 Octet de „umplutură“ din sector
FC	S			SC						
FC	S			GPL						
FC	S			D						
FE										Se formatează pistă
FR	3C			ST-0/1/2						Starea după FE Informații BI nesemnifi- cative
FR	4C			CHRN						

Comenzile de căutare coincidentă, SCAN:

Faza	Citire/ scriere	D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀	Comentarii
FC	S	MT	MFM	SK	Y	Y	Y	0	1	Cod comandă Cod comandă
FC	S	X	X	X	X	X	HD	US1	US0	
FC	4S			CHRN						Primul BI Număr al ultimului sector de pe pistă. Lungime a intervalului sector-BI exclusiv octeții de sincronizare Ordinea în care se exa- minează sectoarele suc- cesive
FC	S			EOT						
FC	S			GPL						
S	FC			STP						

SCAN (continuare)

Faza	Citire/ scriere	D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀	Comentarii
FE										Comparație
FR	3C									Stare după FE
FR	4C									BI după FE

Note: STP = 1: sectoarele se examinează unul după celălalt

STP = 2: sectoarele se examinează în mod alternat

YYY = 100: SCAN cu egalitate

YYY = 110: SCAN cu „≤“

YYY = 111: SCAN cu „≥“

Comanda de recalibrare:

Faza	Citire/ scriere	D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀	Comentarii
FC	S	0	0	0	0	0	1	1	1	Cod comandă
FC	S	X	X	X	X	X	0	US1	US0	Cod comandă
FE										Execută recalibrarea

Comanda de sesizare a stării de întrerupere:

Faza	Citire/ scriere	D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀	Comentarii
FC	S	0	0	0	0	1	0	0	0	Cod comandă
FR	C									ST-0
FC	C									Pista curentă (PCN)
										Starea după ultima operație de căutare

Comanda de specificare parametri UDF:

Faza	Citire/ scriere	D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀	Comentarii
FC	S	0	0	0	0	0	0	1	1	Cod comandă
FC	S									SRT HUT
FC	S									HLT ND UDF

Note: SRT, *Step Rate Time*: interval între impulsuri STEP, programabil între 1÷16 ms cu pas de 1 ms; același pentru fiecare dintre cele 4 UDF.

HUT, *Head Unload Time*: interval cerut după execuția unor operații de citire sau scriere, programabil între 0÷240 ms, cu pas de 16 ms.

HLT, *Head Load Time*: interval în care UDF execută comanda HLD, programabil între 2 și 256 ms cu pas de 2 ms.

ND, *Non DMA Mode*: cu „1“ se semnaleză transfer fără DMA.

Comanda de sesizare stare UDF:

Faza	Citire/ scriere	D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀	Comentarii
FC	S	0	0	0	0	0	1	0	0	Cod comandă
FC	S	X	X	X	X	X	HD	US1	US0	Cod comandă
FR	C	ST-3								Informații stare UDF

Comanda de căutare a unei piste:

Faza	Citire/ scriere	D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀	Comentarii
FC	S	0	0	0	0	1	1	1	1	Cod comandă
FC	S	X	X	X	X	X	HD	US1	US0	Cod comandă
FC	S	(NCN)								Număr pistă căutată
FE										UDF execută căutarea

Comanda invalidă:

Faza	Citire/ scriere	D ₇	D ₆	D ₅	D ₄	D ₃	D ₂	D ₁	D ₀	Comentarii
FC	S	Coduri invalide								Cod comandă
FR	C	ST-0								ST-0=080H

Pentru toate comenzile $A0 = 1$, iar X înseamnă indiferent poziționat, uzual „0”. Comanda invalidă cere obligatoriu FR.

În timpul FC și FR, accesul la RD se face prin RS (DIO, RQM).

În FE, în mod fără DMA se emite INT la fiecare octet. Dacă microprocesorul nu servește rapid întreruperile, el poate testa RQM în RS, cu același efect. În mod DMA, nu se mai emit INT la fiecare octet din FE, 8272 generând DRQ la fiecare transfer. 8257 răspunde cu $\overline{DACK}$, care va determina oprirea DRQ. Dacă transferurile se încheie, 8257 emite TC și 8272 va genera INT pentru intrarea în FR. La citirea RD din FR, generarea INT încetează.

De subliniat că trebuie respectat numărul și succesiunea de scrieri și citiri din RD, pentru ca stiva să fie corect adresată la următoarea comandă. Execuția unei comenzi poate fi trunchiată (terminată prematur) prin recepția TC. Aceasta este o metodă convenabilă de eliminare a „agățării” 8272 într-o stare anormală.

2.4.4. DESCRIEREA COMENZILOR

2.4.4.1. CITIREA SECTOARELOR NORMALE

Comanda începe să fie executată după încheierea recepției celor 9 octeți în FC. 8272 încarcă discul pe cap (dacă este descărcat), așteaptă intervalul HST și începe căutarea BI, până la coincidența numărului de sector al BI curent cu R, din grupul CHRN, după care transferă datele din sector pe magistrala microcalculatorului, octet cu octet. Încheierea transferului unui sector întreg este urmată de incrementarea R din stivă și căutarea BI corespunzător, după care se reia transferul pe magistrală cu datele din noul sector. Comanda se încheie la sosirea TC, după care 8272 oprește înlănțuirea transferului, dar continuă citirea sectorului curent, testează corectitudinea CRC și trece în FR.

Cantitatea de date ce pot fi manipulate într-o singură comandă depinde de constantele MT, MFM, N, conform tabelului 2.8.

TABELUL 2.8. Cantitatea de informații transferate la un acces.

MT	MFM	N	Număr maxim de transferuri (octeți)	Număr sector final
0	0	00	$128 \cdot 26 = 3\ 328$	26/fața 0
0	1	01	$256 \cdot 26 = 6\ 656$	26/fața 1
1	0	00	$128 \cdot 52 = 6\ 656$	26/fața 1
1	1	01	$256 \cdot 52 = 13\ 312$	26/fața 1
0	0	01	$256 \cdot 15 = 3\ 840$	15/fața 0
0	1	02	$512 \cdot 15 = 7\ 680$	15/fața 1
1	0	01	$256 \cdot 30 = 7\ 680$	15/fața 1
1	1	02	$512 \cdot 30 = 15\ 360$	15/fața 1
0	0	02	$512 \cdot 8 = 4\ 096$	8/fața 0
0	1	03	$1\ 024 \cdot 8 = 8\ 192$	8/fața 1
1	0	02	$512 \cdot 16 = 8\ 192$	8/fața 1
1	1	03	$1\ 024 \cdot 16 = 16\ 384$	8/fața 1

Cu opțiunea MT se pot citi ambele fețe ale dischetei (pentru UDF care permit acest lucru; CDC 9404 și MOM 6400 nu permit).

Dacă $N = 0$, DTL definește lungimea pe care 8272 o consideră un sector, la transfer pe magistrală. Dacă DTL este mai mic decât lungimea standard a unui sector, octeții rămași nu se transmit pe magistrală, deși 8272 citește tot sectorul fizic și verifică CRC. În funcție de TC, poate efectua și în acest caz operații multisector. Dacă $N \neq 0$, DTL este un parametru nesemnificativ (dar care trebuie trimis în FC).

La încheierea FE, capul este descărcat după intervalul HUT. Dacă între timp apare o altă comandă, pe pista curentă, se elimină HST la noua comandă, iar referința de măsurare a intervalului HUT se deplasează după ultima FE.

Dacă 8272 citește toate datele dintr-un sector final (26/15/8) și nu apare TC (sau microprocesorul nu a încheiat transferurile), 8272 trimite EN = 1 în ST-1 și încheie FE. Dacă 8272 detectează INDEX de două ori, fără găsirea sectorului cerut în R, 8272 trimite ND = 1 în ST-1 și încheie FE. După fiecare BI și sector se testează CRC. La eroare în BI se trimite DE = 1 în ST-1, iar la eroare în sector se trimite DD = 1 în ST-2 și se încheie FE. Dacă se citește un sector special și s-a trimis SK = 0 în octetul 1 al FC, se trimite CM = 1 în ST-2 și se termină FE după citirea sectorului. Dacă SK = 1, sectorul special se sare și se citește următorul sector. În timpul transferurilor, dacă magistrala nu reia octetul disponibil în 27 μ s (FM) sau 13 μ s (MFM), se trimite OR = 1 în ST-1 și se încheie FE. Dacă operația de citire/scriere se încheie, informațiile despre BI din FR (CHRN) depind de MT și EOT (vezi tabelul 2.9)

TABELUL 2.9. CHRN după încheierea unor operații de citire/scriere

MT	EOT	Ultimul sector transferat	C	H	R	N
0	01AH 00FH 008H	1÷25/fața 0 1÷14/fața 0 1÷7/fața 0	NC	NC	R+1	NC
	01AH 00FH 008H	26/fața 0 15/fața 0 8/fața 0	C+1	NC	01	NC
	01AH 00FH 008H	1÷25/fața 1 1÷14/fața 1 1÷7/fața 1	NC	NC	R+1	NC
	01AH 00FH 008H	26/fața 1 15/fața 1 8/fața 1	C+1	NC	01	NC
	01AH 00FH 008H	1÷25/fața 0 1÷14/fața 0 1÷8/fața 0	NC	NC	R+1	NC
	01AH 00FH 008H	26/fața 0 15/fața 0 8/fața 0	NC	$\overline{\text{LSB}}$	01	NC
	01AH 00FH 008H	1÷25/fața 1 1÷14/fața 1 1÷7/fața 1	NC	NC	R+1	NC
	01AH 00FH 008H	26/fața 1 15/fața 1 8/fața 1	C+1	$\overline{\text{LSB}}$	01	NC

Note: NC — fără schimbare

$\overline{\text{LSB}}$ — ultimul bit al H se completează

2.4.4.2. SCRIEREA SECTOARELOR NORMALE ȘI SPECIALE

Se intră în FE după primirea celor 9 octeți din FC. Se procedează ca și la citire, până la găsierea BI corespunzător, după care se preiau octeții de date de pe magistrală și se trimit la UDF în format cerut de standard. După încheierea unui sector, R se incrementează și se scrie sectorul următor, până la primirea TC. La sosirea TC, 8272 încheie corect sectorul curent. Dacă TC apare înainte de încheierea sectorului, octeții rămași se scriu cu 00H. Dacă s-a detectat eroare CRC în căutare BI, se trimite DE = 1 în ST-1 și se încheie FE (în ST-0 se trimit bit 7 = 0, bit 6 = 1).

Spre deosebire de citire, intervalele de timp între transferuri pot fi până la 31 μ s în FM și 15 μ s cu MFM. Depășirea conduce la trimiterea OR = 1 în ST-1 și încheierea FE, cu poziționarea în ST-0 a biților 7,6 = 0,1.

La comanda de scriere a sectoarelor speciale, execuția este asemănătoare, numai că sectoarele vor fi înregistrate cu mărci speciale.

2.4.4.3. CITIREA SECTOARELOR SPECIALE

Se procedează la fel ca la scrierea sectoarelor normale, numai că la detecția unei mărci de sector special, dacă SK = 0, se citesc și se trimit datele, cu DM = 1 în ST-2 și încheierea FE. Dacă SK = 1, sectorul se sare și se citește următorul sector.

2.4.4.4. CITIREA COMPLETĂ A UNEI PISTE

Se procedează la fel ca la citire, numai că se transferă toate simbolurile înscrise. După detecția semnalului INDEX, se citesc toți octeții din intervale, octeții de sincronizare, mărcile, conținutul BI și al sectoarelor, inclusiv octeții CRC, într-un flux continuu, chiar dacă se întâlnesc erori CRC. Se compară conținutul primului BI cu R și se trimite ND = 1 în ST-1, dacă apare neconcordanță. FE se încheie după ce s-au citit EOT sectoare ($EOT_{max} = 0FFH = 255$). Dacă 8272 nu găsește nici o marcă de BI între două semnale INDEX se trimite MA = 1 în ST-1 și se termină FE.

2.4.4.5. CITIREA UNUI BLOC DE IDENTIFICARE

Comanda furnizează poziția curentă a capului de citire. 8272 citește cel mai apropiat BI. Dacă între două INDEX nu se găsește nici o marcă de BI, se trimite MA = 1 în ST-1, iar dacă BI citit are eroare CRC, se trimite ND = 1 în ST-1. Cazurile de erori se încheie cu trimiterea în ST-0 a biților 7,6 = 0,1.

2.4.4.6. FORMATAREA

Se formatează conform standardelor FM (IBM System 3740) sau MFM (IBM System/34). Cimpurile de date din BI se furnizează de către magistrală (4 cereri/sector : CHRN). Se permite astfel formatarea alcatoare (eventual cu un factor de întrețesere conform standardului). După formatarea unui

sector, registrul intern R se incrementează automat. FE se încheie la noua apariție a semnalului INDEX de la UDF.

Dacă se recepționează de la UDF semnalul WRITE FAULT (FLT/TR0 la 8272), se trimite EC = 1 în ST-0 și se încheie FE. De asemenea, trecerea UDF în READY = 0, la începutul unei FE, trimite în ST-0 biții 7,6 = 0,1.

La formatare se recomandă utilizarea parametrilor din tabelul 2.10.

TABELUL 2.10. Parametrii formatelor standard

Mod	Lungime sector	N	SC	GPL scriere/citire	GPL Formatare	Observații
FM	128	00	01AH	007H	01BH	Format IBM <i>Diskette</i> 1
	256	01	00FH	00EH	02AH	Format IBM <i>Diskette</i> 2
	512	02	008H	01BH	03AH	
	1024	03	004H	—	—	
	2048	04	002H	—	—	
	4096	05	001H	—	—	
MFM	256	01	01AH	00EH	036H	Format IBM <i>Diskette</i> 2D
	512	02	00FH	01BH	054H	
	1024	03	008H	035H	074H	Format IBM <i>Diskette</i> 2D
	2048	04	004H	—	—	
	4096	05	002H	—	—	
	8192	06	001H	—	—	

2.4.4.7. COMENZI DE CĂUTARE A COINCIDENȚEI CU O CONFIGURAȚIE DATĂ (SCAN)

Se execută compararea între datele de pe dischetă și cele furnizate pe magistrală, în mod DMA sau fără DMA. Comparația se face octet cu octet, cu blocarea pe un sector în care condiția se îndeplinește. Condiția poate fi: cu egalitate, cu inferioritate sau egalitate față de magistrală, ori cu superioritate sau egalitate față de magistrală. Dacă la sectorul curent condiția nu se îndeplinește, se incrementează R cu STP și se reia căutarea pe noul sector calculat. FE se încheie la coincidență, la apariția ultimului sector de pe pistă (EOT) sau dacă s-a primit TC.

La coincidență se trimite SH = 1 în ST-2. Dacă nu se obține coincidența între sectorul specificat în R și EOT, se trimite SN = 1 în ST-2. Dacă se primește TC de la 8257, se încheie comparația cu octetul curent. Apariția SH și SN se rezumă în tabelul 2.11.

Dacă apare marca de sector special (și SK = 0), acesta este privit ca ultimul sector de pe pistă, se trimite CM = 1 în ST-2 și se termină FE. Cu SK = 1, sectorul special este sărit și se citește următorul sector (concomitent cu poziționarea CM = 1 în ST-2). Când STP (01 — sectoare succesive, 02 — sectoare alternate) sau MT sînt programate, trebuie menționat că ultimul sector de pe pistă trebuie să fie citit. Fie, de exemplu, comanda SCAN cu STP = 02, MT = 0 cu sectoarele înscrise secvențial 1÷26 și cu sector de start R = 21. După citirea sectoarelor 21, 23, 25, sectorul 26 se va sări și va apărea INDEX înaintea găsirii sectorului 26, ceea ce conduce la sfîrșit anormal. Dacă s-a stabilit EOT la 25 sau dacă se startează căutarea la sectorul 20, comanda se desfășoară normal.

TABELUL 2.11. Semnalările SN, SH în urma operațiilor SCAN

Comandă	ST-2		Observații
	Bit 2 = SN	Bit 3 = SH	
Coincidență cu egalitate	0	1	$D_{UDF} = D_{MAG}$
	1	0	$D_{UDF} \neq D_{MAG}$
Coincidență cu inferioritate sau egalitate	0	1	$D_{UDF} = D_{MAG}$
	0	0	$D_{UDF} < D_{MAG}$
Coincidență cu superioritate sau egalitate	1	0	$D_{UDF} > D_{MAG}$
	0	1	$D_{UDF} = D_{MAG}$
	0	0	$D_{UDF} > D_{MAG}$
	1	0	$D_{UDF} < D_{MAG}$

Datele de pe magistrală pot fi furnizate de DMA sau microprocesor. Pentru a evita poziționarea în ST-1 a $DR = 1$, este necesar ca intervalele între transferurile pe octet să fie sub $27 \mu s$ (FM) sau $13 \mu s$ (MFM).

2.4.4.8. CĂUTAREA

Carul cu capul magnetic este deplasat la pista specificată. 8272 conține un registru de pistă curentă PCN, cu conținut accesibil în comanda de sesizare a stării de întrerupere pe care îl compară cu NCN obținut în timpul FC. Se comandă semnalele DIRECTION și STEP pentru UDF, cu respectarea SRT din comanda de specificare parametri UDF. După fiecare impuls STEP, se reia operația de comparație și așa mai departe, până la coincidență, când se trimite $SE = 1$ în ST-0 și se încheie FE.

În timpul FC, 8272 este în starea „ocupat“, $CB = 1$, dar în FE, 8272 trece în starea „neocupat“, $CB = 0$, astfel că poate primi o nouă comandă de căutare pistă la altă UDF, permițându-se astfel operații de căutare suprapuse în timp pe cele 4 UDF. Starea „ocupat“, corespunzătoare fiecărei UDF în căutarea unei piste, se poate afla prin citirea RS. Dacă UDF este NOT READY, la începutul sau în timpul FE, se trimite $NR = 1$ în ST-0 și FE se încheie cu poziționarea în ST-0 a biților $7,6 = 0,1$.

2.4.4.9. RECALIBRAREA UDF

Se efectuează retragerea căruciorului cu capul magnetic în poziția corespunzătoare pistei 0. Numărătorul PCN este inițializat și este controlată apariția semnalului TRACK 00 la UDF (FLT/TK0 la 8272). Se emit impulsuri STEP până la apariția TRACK 00, după care se poziționează $SE = 1$ în ST-0 și se încheie FE. Dacă, după 77 impulsuri STEP, semnalul pistei 0 nu apare, se poziționează în plus $EC = 1$ în ST-0 și biții $7,6 = 0,1$ în ST-0, cu încheierea FE.

Observațiile cu privire la suprapunerea în timp și la semnalul READY, de la comanda de căutare, se aplică și la prezenta comandă.

2.4.4.10. SESIZAREA STĂRII DE ÎNTRERUPERE

8272 emite întrerupere la intrarea în FR din comenzile de scriere, citire, formare și SCAN (cu excepția citirii unei piste întregi), la schimbarea stării READY la una dintre cele 4 UDF, la încheierea FE a comenzilor de recalibrare și căutare pistă și în timpul transferurilor fără DMA. Întreruperile cauzate de evenimente care pot apărea pe oricare dintre cele 4 UDF (căutări, recalibrări, schimbare READY), se tratează numai cu comanda de sesizare a stării de întrerupere. Lansarea acestei comenzi achită semnalul INT și identifică sursa întreruperii prin biții 5, 6, 7 din ST-0 având semnificațiile din tabel:

SE (5)	Cod (6)	INT (7)	Semnificații
0	1	1	Schimbare READY
1	0	0	Terminare normală căutare/recalibrare
1	1	0	Terminare anormală căutare/recalibrare

Comenzile de căutare pistă și recalibrare nu au FR. Comanda de sesizare a stării de întrerupere furnizează controlul pistei atinse prin PCN.

2.4.4.11. SPECIFICAREA PARAMETRILOR UDF

Se furnizează valori pentru trei numărătoare interne: HUT, pentru intervalul cât se păstrează capul încărcat după ultima FE ce a încărcat capul, între 0÷240 ms cu pas de 16 ms (00 = 0 ms, 01 = 16 ms, 02 = 32 ms etc.); SRT, pentru intervalul între impulsuri STEP consecutive, între 1÷16 ms cu pas de 1 ms (00 = 16 ms, 01 = 15 ms, 02 = 14 ms, 03 = 13 ms etc.); HLT, interval între încărcarea capului și momentul permiției transferului, între 2÷256 ms cu pas de 2 ms (00 = 2 ms, 01 = 4 ms, 02 = 6 ms etc.). Aceste numărătoare folosesc semnalul CLK (8 MHz). Dacă se folosește 8272 conectat la un minidisc, CLK va fi de 4 MHz și intervalele obținute cu programarea de mai sus vor avea o durată dublă.

Alegerea modului fără DMA se face cu bitul ND = 1. Dacă ND = 0 transferurile pe magistrală sînt conduse de circuitul 8257.

2.4.4.12. SESIZAREA STĂRII UDF

Se obține ST-3 ce descrie interfața cu UDF (vezi tabelul 2.15).

2.4.4.13. COMANDA INVALIDĂ

Orice cod de comandă diferit de cele specificate mai sus este cod invalid. În FE, 8272 trimite în ST-0 biții 7,6 = 1,0. Se poate folosi comanda pentru a plasa 8272 în stare de așteptare. Dacă, după comenzile de recalibrare sau căutare pistă, nu se trimite o comandă de sesizare a stării de întrerupere, orice altă comandă este considerată invalidă.

2.4.5. OCTEȚII DE STARE

TABELUL 2.12. Octetul de stare ST-0

Bit	Nume	Simbol	Descriere		
			D7	D6	
D7,6	Cod întrerupere	IC	0	0	Terminare normală (NT)
			0	1	Terminare anormală (AT)
			1	0	Comandă invalidă (IC)
			1	1	Întrerupere la schimbare READY
D5	Sfârșit de căutare	SE	8272 încheie FE căutare pistă		
D4	Test UDF	EC	Apariția WRITE FAULT sau recalibrare fără succes (nu s-a detectat TRACK 00)		
D3	NOT READY	NR	La comenzi de citire/scriere pe UDF NOT READY sau la o cerere a suprafeței 1 pe UDF cu o singură suprafață de înregistrare.		
D2	Adresă cap	HD	Starea capului la întrerupere		
D1,0	Cod selecție	US0,1	UDF care a lansat întrerupere		

TABELUL 2.13. Octetul de stare ST-1

Bit	Nume	Simbol	Descriere
D7	Sfârșit pistă	EN	8272 caută un sector după ultimul sector de înregistrat
D6			Neutilizat („0“)
D5	Eroare de date	DE	Eroare CRC în BI sau sector
D4	Eroare de ritm	OR	Magistrala nu a transferat octetul în intervalul de timp impus
D3			Neutilizat („0“)
D2	Lipsă date	ND	La citire/scriere/SCAN care presupun căutare sector, nu a fost găsit BI pentru sectorul specificat
			La comanda citire BI, nu a existat pe pistă nici un BI fără eroare CRC
			La comanda citire pistă întreagă nu a fost găsit sectorul de start specificat
D1	Scriere imposibilă	NW	În comenzi de scriere/formatare se detectează semnalul WRITE PROTECT (WP/TS) activ

TABELUL 2.13. (continuare)

Bit	Nume	Simbol	Descriere
D0	Lipsă marcă	MA	8272 nu găsește nici o marcă de BI (0FEH/0C7H) între două semnale INDEX 8272 nu găsește marca de sector (0FEH/0C7H sau 0F8H/0C7H). Se asociază cu MD = 1 în ST-2.

TABELUL 2.14. Octetul de stare ST-2

Bit	Nume	Simbol	Descriere
D7			Neutilizat („0“)
D6	Marcă specială	CM	În citire sectoare normale sau SCAN, 8272 a întâlnit un sector special
D5	Eroare în date	DD	Eroare CRC în cimpul de date al sectorului
D4	Eroare pistă	WC	Numărul de pistă din BI citit nu coincide cu cel cerut. Se asociază cu ND = 1 în ST-1.
D3	Coincidență cu egalitate	SH	În SCAN s-a respectat condiția de coincidență cu egalitate
D2	Condiție de SCAN nesatisfăcută	SN	În SCAN nu s-a respectat condiția impusă
D1	Pistă defectă	BC	Numărul de pistă din BI diferă de cel cerut și este 0FFH
D0	Lipsă marcă sector	MD	La citire sector lipsește marca 0FBH/0C7H sau 0F8H/0C7H

TABELUL 2.15. Octetul de stare ST-3

Bit	Nume	Simbol	Semnal pe interfața UDF-8272
D7	Defect	FT	WRITE FAULT - FLT/TK0
D6	Protecție scriere	WP	WR PROTECT - WP/TS
D5	READY	RY	READY - RDY
D4	Pista 0	T0	TRACK 00 - FLT/TK0
D3	Două fețe	TS	(DOUBLE SIDE) - WP/TS
D2	Adresă cap	HD	(SEL HEAD) - SS
D1,0	Selecție UDF	US1,0	Cod selecție UDF0 ÷ 3

Observație: Semnalele între paranteze nu există pe interfețele CDC 940 sau MOM 640.

2.4.6. PROGRAMAREA CIRCUITULUI 8272

Circuitul LSI 8272 este conceput să funcționeze ca periferic al microprocesoarelor din seria 8080, dar poate fi adaptat și unei magistrale de tip Z80. Desfășurarea operațiilor constă în trecerea succesivă prin fazele de inițializare, FI, de comandă, FC, de execuție, FE și de rezultat, FR. Este necesară și legătura conversațională cu circuitele de acces direct la memorie, DMA, și de întrerupere, IT. În funcție de specificul operației se deosebesc 4 căi diferite de desfășurare a execuției, ca în figura 2.19.

Pentru comanda inițială de programare a 8272 cu caracteristicile UDF, se desfășoară numai fazele FI și FC. Acest tip de comandă se încheie fără trecerea prin fazele FE și FR, figura 2.19 a. Pentru execuția comenzii de sesizare a stării UDF, nu este necesară faza FE, după FC urmînd imediat FR, figura 2.19c. Pentru comenzile de căutare sau recalibrare, de tip *paralel*, figura 2.19b, se intră în FE imediat după FC, dar în FE poate fi acceptată o altă comandă de căutare pe alt UDF, chiar dacă deplasarea carului UDF apelate inițial este încă în curs. La comenzi care implică transferuri de date, se intră în FE după FC, numai după ce se primește prima cerere DMA, figura 2.19 d. Toate operațiile, cu excepția celei de inițializare, se încheie cu lansarea unei întreruperi, la conexiunea exterioară INT a 8272. Rutina de tratare a întreruperii trebuie să asigure trecerea prin FR.

Intrarea în FC se face diferit în funcție de natura comenzii de executat, conform figurii 2.20. Dacă este tratată o comandă de tip *paralel*, se testează dacă 8272 este ocupat cu execuția unei operații cu caracter serial sau dacă execută o operație de căutare pe aceeași UDF. Dacă nici una dintre aceste condiții nu este prezentă, se poate intra în FC pentru execuția comenzii în curs, chiar dacă, eventual, sînt în desfășurare una sau mai multe operații de căutare pe alte UDF. Operațiile cu caracter *serial* implică elibe-

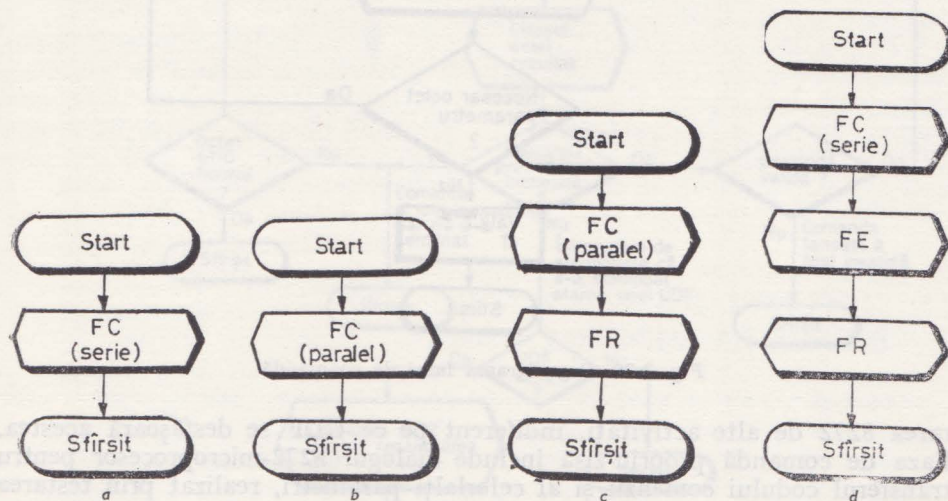

Fig. 2.19. Comenzi pentru 8272:

a. comanda specificare-fără FE, FR; b. comanda „paralelă” de căutare/recalibrare – intrarea în FE permite acceptarea unei alte comenzi „paralele” pe o UDF diferită c. comanda de sesizare a stării UDF – fără FE; d. comenzi seriale; se intră în FE după emisia primului DRQ – nu se acceptă comenzi simultane.

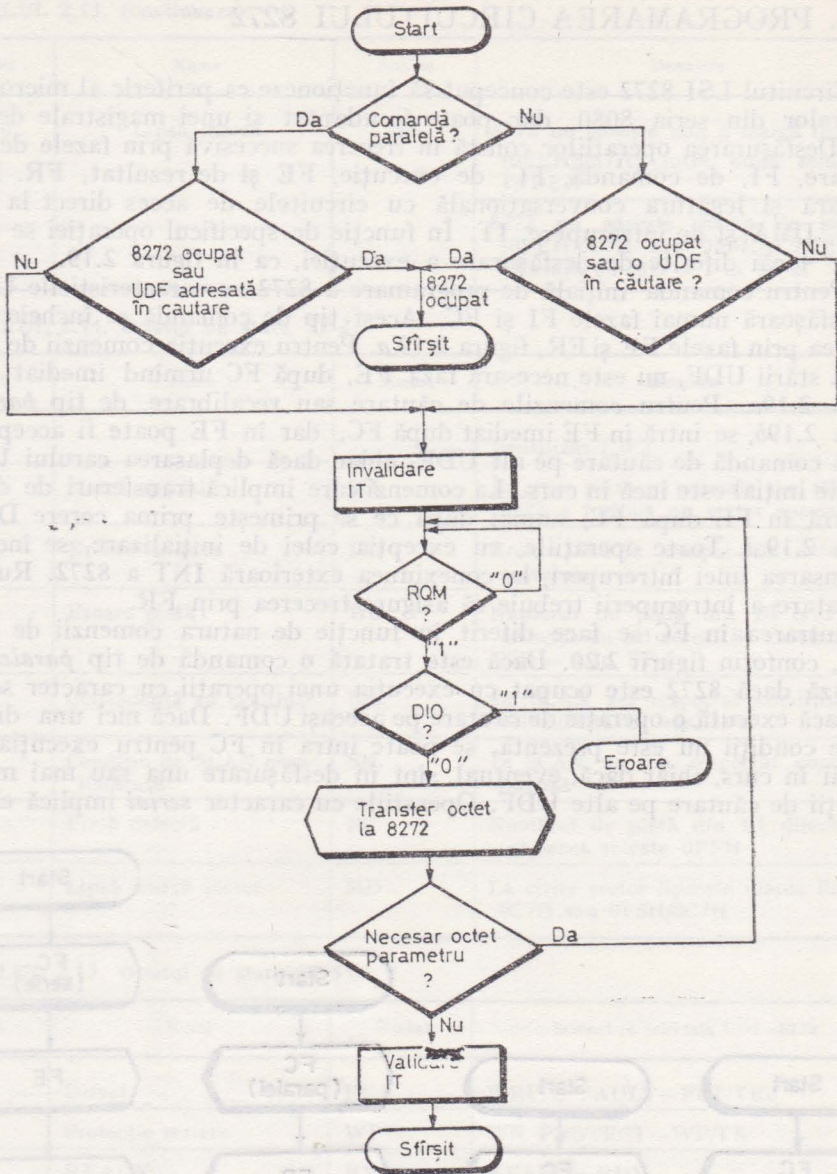

Fig. 2.20. Organigrama fazei de comandă

rarea 8272 de alte activități, indiferent pe ce UDF se desfășoară acestea. Faza de comandă propriu-zisă include dialogul 8272-microprocesor pentru transferul codului comenzii și al celorlalți parametri, realizat prin testarea bitului RQM în registrul de stare al 8272, care comunică momentul în care este posibilă înscrierea registrelor de date. Dacă desfășurarea operației este normală, bitul DIO din registrul de stare trebuie să indice direcția de trans-

fer dinspre procesor spre controlor. Când DIO indică direcția contrară, se semnalează eroare. Dacă sînt realizate condițiile, transferul octetului de comandă are loc. Pentru parametrii următorii dialogul prin RQM și DIO se repetă. Secvența de transfer al codului de comandă și parametrilor aferenți trebuie protejată pentru a nu fi întreruptă, prin încadrare între instrucțiunile DI și EI.

După desfășurarea, în condiții normale sau nu, a fazei de execuție, 8272 semnalează încheierea ei prin lansarea hardware a unei întreruperi. Rutina de tratare a întreruperii (figura 2.21) trebuie să preia datele referitoare la modul de desfășurare a operației aferente și să continue dialogul, pentru a lăsa controlorul într-o stare în care să poată prelua o altă comandă. Rutina va testa în prealabil dacă 8272 este sau nu ocupat cu o altă operație. Dacă nu este ocupat, înseamnă că întreruperea s-a lansat după o ope-

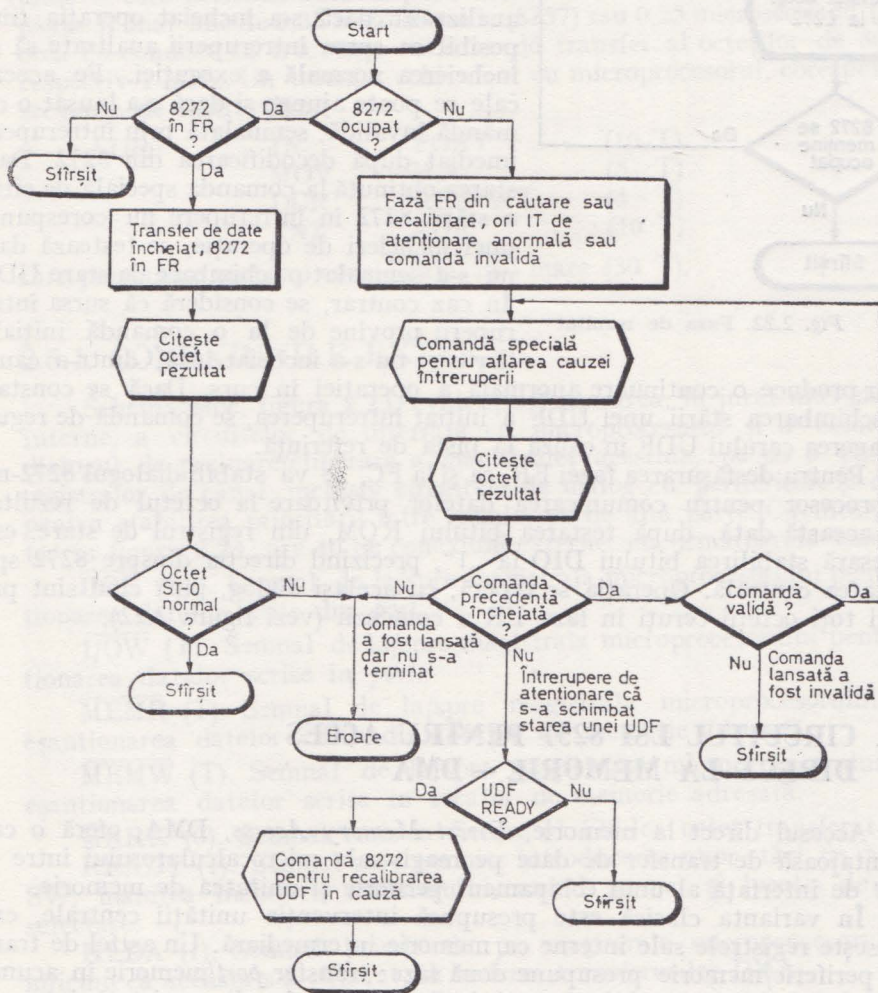

Fig. 2.21. Tratarea întreruperii lansate de 8272

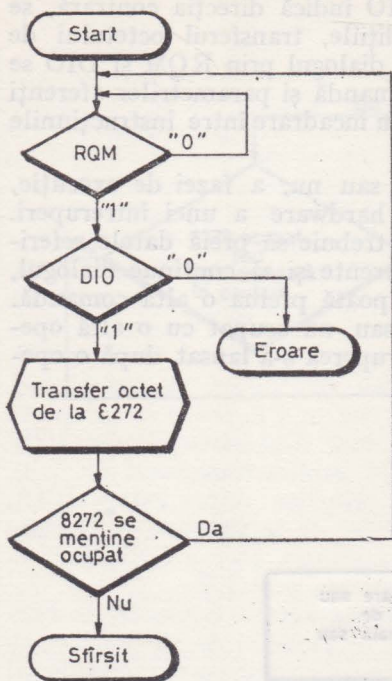

Fig. 2.22. Faza de rezultat

rație de tip *paralel* (căutare sau recalibrare) sau a apărut în mod neașteptat, ca urmare a unei schimbări a stării unei UDF sau apariției unei stări anormale. Dacă 8272 este ocupat, întreruperea provine de la o operație de tip *serial* — scriere sau citire — care s-a încheiat și a ajuns în faza FR. În cazul din urmă, se desfășoară faza FR, care stabilește dacă a apărut sau nu eroare. Cînd întreruperea a apărut din operații de căutare-recalibrare sau schimbare de stare UDF, este necesară lansarea unei comenzi speciale de citire a stării 8272 în întrerupere. După trecerea prin faza FR a acestei comenzi, se analizează dacă s-a încheiat operația, fiind posibil ca sursa întreruperii analizate să fie încheierea normală a execuției. Pe aceeași cale se poate ajunge și dacă s-a lansat o comandă invalidă, semnalată prin întrerupere, imediat după decodificarea din 8272. Dacă starea obținută la comanda specială de citire a stării 8272 în întrerupere nu corespunde unei încheieri de operație, se testează dacă nu s-a semnalat o schimbare de stare UDF. În caz contrar, se consideră că sursa întreruperii provine de la o comandă inițială, dar care nu s-a încheiat încă, dintr-o cauză

ce ar produce o continuare anormală a operației în curs. Dacă se constată că schimbarea stării unei UDF a inițiat întreruperea, se comandă de regulă retragerea carului UDF în cauză la pista de referință.

Pentru desfășurarea fazei FR, ca și la FC, se va stabili dialogul 8272-microprocesor pentru comunicarea datelor privitoare la octetul de rezultat. De această dată, după testarea bitului RQM, din registrul de stare, este necesară stabilirea bitului DIO la „1”, precizînd direcția dinspre 8272 spre unitatea centrală. Operația se repetă, cu același dialog, pînă cînd sint preluați toți octeții ceruți în faza FR a comenzii (vezi figura 2.22).

2.5. CIRCUITUL LSI 8257 PENTRU ACCES DIRECT LA MEMORIE — DMA

Accesul direct la memorie, *Direct Memory Access*, DMA, oferă o cale avantajoasă de transfer de date pe magistrala microcalculatorului între un *port* de interfață al unui echipament periferic și unitatea de memorie.

În varianta clasică este presupusă intervenția unității centrale, care folosește registrele sale interne ca memorie intermediară. Un astfel de transfer periferic/memorie presupune două faze: transfer *port*/memorie în acumulatorul microprocesorului și apoi încă un transfer din registrul intern al microprocesorului în memorie/*port*. Accesul direct la memorie, realizat de un

circuit LSI specializat, elimină microprocesorul de pe magistrala microsistemului, dirijând în mod independent transferurile periferic — memorie prin intermediul semnalelor de citire/scriere, semnale generate simultan atât pentru *port*, cât și pentru memorie. În plus, circuitul DMA furnizează adresele de memorie la locații succesive pentru transferuri pe șir de caractere și semnalele de selecție pentru *port*. Accesul la magistrală se realizează în urma unui dialog cu microprocesorul folosind semnalele HOLD/HLDA pentru 8080 sau $\overline{\text{BUSRQ}}/\overline{\text{BUSAk}}$ pentru Z80. Transferurile succesive se pot realiza în pachet, la viteza maximă, sau cu cite o cerere de transfer pentru fiecare octet. În acest din urmă caz, microprocesorul poate lucra în pauzele dintre transferuri.

Circuitul 8257 oferă funcția DMA, simultan pe patru canale. Viteza maximă corespunde transferului în pachet a cite unui octet la fiecare 4T, unde T este perioada semnalului de sincronizare al microprocesorului. T nu poate fi mai mic de 0,32 microsecunde (8257) sau 0,25 microsecunde (8257-5), ceea ce conduce la frecvențe maxime de transfer al octeților de 800 kHz, respectiv 1 MHz. Un transfer echivalent cu microprocesorul, corespunde unei secvențe de instrucțiuni:

ADR:	IN	PORT	(10 T)
	MOV	M,A	(5 T)
	DCR	REGCNT	(5 T)
	JNZ	ADR	(10 T)

care presupune un timp considerabil mai mare (30 T).

2.5.1. CONEXIUNILE EXTERNE

Schema bloc, figura 2.23, evidențiază așezarea, în jurul unei magistrale interne, a circuitelor de interfață cu microprocesorul și a celor pentru dialogul de preluare/eliberare a magistralei acestuia, pe de o parte, și a registrelor de canal, inclusiv circuitele de dialog cu perifericele și circuitele pentru stabilirea priorității între canale, pe de altă parte. Circuitul, prezentat în figura 2.24, are 40 de conexiuni externe, cu următoarele semnificații:

$\overline{\text{I/OR}}$ (T)*. Semnal de la/spre magistrala microprocesorului pentru eșantionarea datelor citite din *port*.

$\overline{\text{I/OW}}$ (T). Semnal de la/spre magistrala microprocesorului pentru eșantionarea datelor scrise în *port*.

$\overline{\text{MEMR}}$ (T). Semnal de la/spre magistrala microprocesorului pentru eșantionarea datelor citite din locația de memorie adresată.

$\overline{\text{MEMW}}$ (T). Semnal de la/spre magistrala microprocesorului pentru eșantionarea datelor scrise în locația de memorie adresată.

MARK (0). Semnal emis la fiecare al 128-lea octet transferat.

READY (I). Semnal care permite introducerea unor stări de așteptare, SW, înaintea încheierii transferului, având *port*-ul și locația de memorie selectate.

HLDA (I). Semnal primit de pe magistrala microprocesorului, semnificând că aceasta s-a eliberat, în vederea transferurilor DMA.

* vezi nota de la pg. 139

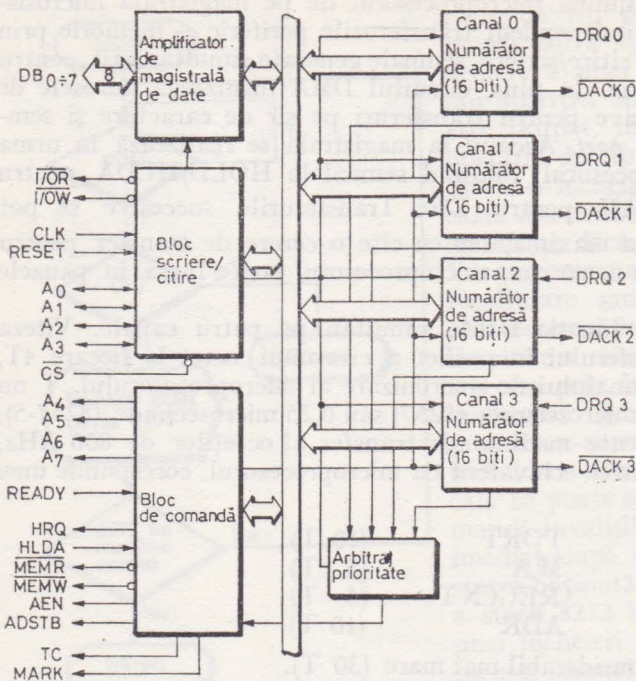

Fig. 2.23. Circuitul LSI 8257. Schema bloc

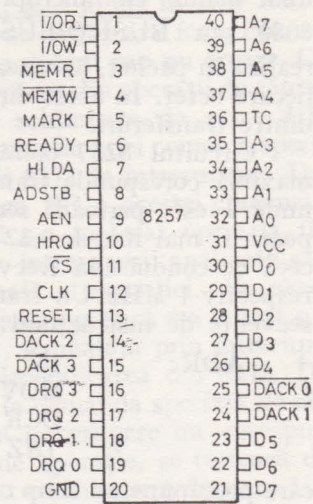

Fig. 2.24. Circuitul LSI 8257. Conexiuni externe

ADDSTB (O). Semnal de eșantionare pentru încărcarea unui *port* adițional tip 8212 cu octetul cel mai semnificativ al adresei de memorie.

AEN (O). Semnal care semnifică ocuparea magistralei microprocesorului pentru accese DMA. Validează emiterea octetului cel mai semnificativ de adresă din *port* adițional.

HRQ (O). Semnal de cerere a magistralei, în vederea eliminării microprocesorului.

$\overline{CS}$ (I). Semnal de selecție pentru *port*-urile circuitului 8257. Invalid în timpul ciclicilor DMA.

CLK (I). Semnal de sincronizare. Coincide cu semnalul $\Phi 2TTL$ (8080) sau Φ (Z80).

RESET (I). Semnal de inițializare. 8257 intră în starea SI.

DACK 2 (O). Semnal de selecție pentru *port*ul corespunzător canalului 2. Se emite după obținerea magistralei în vederea selectării *port*-ului în vederea efectuării transferului.

DACK 3 (O). Idem, pe canalul 3.

DRQ 3 (I). Semnal prin care se semnalizează circuitului DMA că este necesar un transfer pe canalul 3.

DRQ 2 (I). Idem, pe canalul 2.

DRQ 1 (I). Idem, pe canalul 1.

DRQ 0 (I). Idem, pe canalul 0.

GND. Masa tensiunii de alimentare (0V).

$(D_7 \div D_0)$ (T). Semnale de date pe magistrala microcalculatorului.

$\overline{\text{DACK}} 1$ (O). Semnal identic cu $\overline{\text{DACK}} 2$, pentru canalul 1.

$\overline{\text{DACK}} 0$ (O). Idem, canalul 0.

VCC Sursa de alimentare (+5V).

$A0 \div 7$ (T). Octetul cel mai puțin semnificativ al liniilor de adresare ale magistralei microcalculatorului.

TC(O). Semnalează sfârșitul transferului șirului de octeți. Se emite în timpul ultimului transfer.

2.5.2. REGISTRELE INTERNE ALE 8257

8257 conține cîte 2 registre bidirecționale de 16 biți pentru fiecare dintre cele 4 canale și încă două registre unidirecționale, pentru comanda și examinarea funcționării circuitului. Semnificația fiecărei poziții din registre rezultă din tabelul 2.16.

TABELUL 2.16. Registrele de canal, mod și stare ale 8257*

Registru	Octet	Adresa $A_3 \div A_2$	Bistabil intern	Conținut							
				D7	D6	D5	D4	D3	D2	D1	D0
Adresă- canal 0	Cmps	0000	0	A7	A6	A5	A4	A3	A2	A1	A0
	Cms	0000	1	A15	A14	A13	A12	A11	A10	A9	A8
Numărător de octeți- canal 0	Cmps	0001	0	C7	C6	C5	C4	C3	C2	C1	C0
	Cms	0001	1	S	C	C13	C12	C11	C10	C9	C8
Adresă- canal 1	Cmps	0010	0	A7	A6	A5	A4	A3	A2	A1	A0
	Cms	0010	1	A15	A14	A13	A12	A11	A10	A9	A8
Numărător de octeți- canal 1	Cmps	0011	0	C7	C6	C5	C4	C3	C2	C1	C0
	Cms	0011	1	S	C	C13	C12	C11	C10	C9	C8
Adresă- canal 2	Cmps	0100	0	A7	A6	A5	A4	A3	A2	A1	A0
	Cms	0100	1	A15	A14	A13	A12	A11	A10	A9	A8
Numărător de octeți- canal 2	Cmps	0101	0	C7	C6	C5	C4	C3	C2	C1	C0
	Cms	0101	1	S	C	C13	C12	C11	C10	C9	C8
Adresă- canal 3	Cmps	0110	0	A7	A6	A5	A4	A3	A2	A1	A0
	Cms	0110	1	A15	A14	A13	A12	A11	A10	A9	A8
Numărător de octeți- canal 3	Cmps	0111	0	C7	C6	C5	C4	C3	C2	C1	C0
	Cms	0111	1	S	C	C13	C12	C11	C10	C9	C8
Mod	—	1000	—	AL	TCS	EW	EP	EN3	EN2	EN1	EN0
Stare	—	1000	—	0	0	0	UP	TC3	TC2	TC1	TC0

* Simboluri folosite:

Cmps = cel mai puțin semnificativ octet;

Cms = cel mai semnificativ octet;

C = citire *port*, generează $\overline{\text{I/OR}}$, $\overline{\text{MEMW}}$;

S = scriere *port*, generează $\overline{\text{I/OW}}$, $\overline{\text{MEMR}}$;

AX = bit adresă de start transfer, X = 0 ÷ 15;

CX = bit de inițializare a numărătorului de octeți, X = 0 ÷ 13.

2.5.2.1. REGISTRELE DE CANAL

Fiecăruia dintre cele 4 canale îi corespunde un registru pentru adresa de memorie RAM de la care începe transferul, într-un spațiu de 64 Kocteți și încă un registru de 16 biți, ale cărui prime 14 locații au funcția de numărător, pentru pînă la 16 Kocteți, iar celelalte 2 locații, biții 14 și 15, monitorizează generarea semnalelor $\overline{I/OR}$, $\overline{I/OW}$, $\overline{MEMR}$, $\overline{MEMW}$. Adresa și numărul de octeți evoluează la fiecare transfer DMA pe canalul respectiv, iar ultimul transfer este semnalat ca încheiere a transferului, *Terminal Count*, TC, pe o conexiune exterioară a circuitului. Semnalele de citire/scriere corespund combinațiilor:

	S	C	$\overline{MEMR}$	$\overline{MEMW}$	$\overline{I/OR}$	$\overline{I/OW}$
Vfiicare	0	0	„1“	„1“	„1“	„1“
Citare <i>port</i>	0	1	„1“	„0“	„0“	„1“
Scriere <i>port</i>	1	0	„0“	„1“	„1“	„0“
Invalid	1	1	—	—	—	—

Fiecare registru de 16 biți este accesibil printr-o dublă adresare la cite 8 biți, folosind un bistabil intern, care selectează între octetul cel mai puțin semnificativ și cel mai semnificativ.

2.5.2.2. REGISTRUL DE MOD

Registrul asigură validarea canalelor în lucru și a 4 opțiuni, asupra modului de desfășurare a dialogului pe magistrală.

	7	6	5	4	3	2	1	0
AL	TCS	EW	RP	EN3	EN2	EN1	EN0	

Registrul este înscris, de regulă, după completarea celor 2 registre de 16 biți ale fiecărui canal cu care se lucrează. La RESET registrul de control este șters, inhibindu-se toate canalele și opțiunile, astfel prevenindu-se transferuri DMA nedorite la aplicarea tensiunii.

EN0 ÷ 3: *Enable Channel*, corespunde validării canalului pe care se dorește să se efectueze transferuri. Se pot face transferuri pe 1 ÷ 4 canale. Pentru mai mult de un canal, ordinea de servire corespunde unei scheme de priorități, stabilite de bitul 4.

RP: *Rotating Priority*, corespunde stabilirii schemei de priorități, între două variante: prioritate fixă sau prioritate circulară. În varianta fixă se alocă o prioritate maximă canalului 0, prioritate care descrește pînă la a fi minimă pentru canalul 3. În varianta circulară, se alocă dinamic nivelul de prioritate al fiecărui canal, după fiecare ciclu de transfer. În acest caz, fiecare canal servit va trece ultimul pe lista de priorități, în arbitrarea ciclului DMA următor.

Alegerea modului RP previne fenomenul de „gîtuire“, *bottleneck*, cînd unul dintre canale monopolizează transferurile în mod DMA. Dacă sînt prezentate cereri de transfer pe mai multe canale, se vor servi toate cana

tele, pe rând. Primul transfer se va executa conform schemei fixe de prioritate.

EW: *Extended Write*, contribuie la generarea anticipată a semnalelor de scriere, pentru compensarea unor eventuali timpi de acces mai lungi ai participanților la transfer. În absența acestei opțiuni, ar fi fost necesare stări de așteptare, folosind semnalul READY de la conexiunea exterioară 6, ceea ce ar fi micșorat viteza de lucru.

TCS: *Terminal Count Stop*, specifică oprirea sau continuarea transferurilor DMA, din momentul când s-a emis „1” pe conexiunea exterioară TC, simultan cu poziționarea bitului corespunzător canalului, în registrul de stare. Bitul de validare a canalului este șters, iar operațiunile DMA pe acest canal se pot relua după o reinscriere în registrul de control. În cazul în care nu se programează bitul TCS, transferurile DMA continuă, la adrese succesive, cit timp perifericul emite DRQ.

AL: *Autoload*, autoîncărcare, permite, când este emis, să se folosească înlănțuirea de comenzi, fără intervenția microprocesorului. Opțiunea se aplică numai canalului 2, utilizând canalul 3 ca registru cu parametri de reinițializare. Canalul 2 se programează obișnuit, pentru primul set de parametri, iar canalul 3 se programează cu setul de parametri pentru transferul ulterior. După ce se efectuează ciclurile DMA conform programării inițiale a canalului 2, se efectuează automat o trecere a parametrilor din canalul 3 în canalul 2. Opțiunea TCS nu are efect, dacă a fost prevăzută simultan cu opțiunea AL. În cazul existenței opțiunii AL, programarea canalului 2 este automat duplicată și în registrele canalului 3, ceea ce permite operații repetate pe bloc, prin programarea unui singur canal. Se pot înscrie parametri separați pentru cele două canale, dacă se programează întâi canalul 2 și apoi canalul 3. De observat că, dacă este validat și canalul 3 și apar cereri DRQ pe acest canal, se pot efectua transferuri simultane pe canalele 2 și 3, însă, la operația de încărcare a canalului 2, se vor încărca parametrii modificați ai canalului 3, cu o diferență dată de numărul de transferuri DMA ce s-au efectuat pe acest din urmă canal. La intrarea într-un ciclu, după reinițializarea canalului 2, se poziționează bitul UP în registrul de stări. Reinițializarea nu distruge parametrii canalului 3.

Reinițializarea se efectuează la următorul ciclu DMA după un ciclu TC, care va fi astfel primul ciclu cu noii parametri. Bitul UP din registrul de stare se va șterge după acest prim ciclu DMA. În operații înlănțuite, bitul UP se poate examina în microprocesor pentru a semnala reinițializarea și a permite înscrierea noilor parametri în canalul 3, pentru următorul bloc ce se va transfera pe canalul 2.

2.5.2.3. REGISTRUL DE STARE

Registrul indică pe care dintre canale s-a terminat transferul numărului de octeți programat, inclusiv semnalarea stării de început a unui bloc de transfer cu parametri reinițializați (numai pentru canalul 2).

7	6	5	4	3	2	1	0
0	0	0	UP	TC3	TC2	TC1	TC0

TC0 ÷ 3: *Terminal Count*, sfârșit de numărare, corespunde stării conexiunii exterioare TC, numai că aici se specifică și numărul de ordine al canalului pe care a avut loc evenimentul. Biții rămân înscriși pînă la prima citire a registrului de stare, sau pînă la RESET. Deoarece, între citirea stării și înscrierea de parametri, poate apărea semnalarea TC, este contraindicată reprogramarea canalelor în funcție de semnalările din registrul de stare, dacă între cele două operații succesive nu se blochează transferurile DMA.

UP: *Update*, este emis la primul transfer DMA efectuat conform unor parametri de reinițializare ai canalului 2. UP nu se șterge la citire. Se folosește pentru a preveni încărcarea unor parametri în canalul 3, înainte ca parametrii precedenți să fie trecuți în canalul 2.

2.5.3. EFECTUAREA TRANSFERURILOR DMA CU 8257

Funcționarea 8257 corespunde diagramei de stări date în figura 2.25. În urma semnalului RESET se intră în starea SI, în care se așteaptă lansarea unei cereri de transfer DRQ de la periferice. Ieșirea din SI și trecerea în S0, se face la primirea DRQ pe unul din canale și lansarea cererii HOLD, pentru obținerea magistralei microcalculatorului. În starea S0 se așteaptă eliminarea microprocesorului de pe magistrală, semnalată prin sosirea semnalului HLDA, după care se intră în starea S1. În acest moment, 8257 emite adresele superioare pe liniile de date, memorate în *port*-ul adițional 8212, cu semnalul ADDSTB. Se obțin astfel toate cele 16 linii de adresă pe magistrală și se intră în starea S2. În S2 începe transferul prin activarea operației de citire și a unei eventuale scrieri anticipate. Se emite DACK pentru dialogul DRQ-DACK și se intră în starea S3, în care se activează scrierea și se fac semnalările MARK și TC, dacă este cazul. Din această stare se poate intra într-o stare de așteptare SW, dacă nu s-a primit READY. Testarea conexiunii externe READY este eliminată dacă pe canalul respectiv a fost programată o operație de verificare, VERIFY. Din S3 se intră în S4, dacă s-a primit semnalul READY în operațiile de transfer efectiv. Din SW se trece în S4 dacă se primește READY. Starea S4 încheie un ciclu DMA, inactivînd DACK și, dacă este cazul, TC și MARK. În cazul operațiilor cu TCS, se șterge validarea canalului respectiv, dacă a apărut TC. Se stabilesc prioritățile pentru următorul ciclu DMA. Se testează DRQ și HLDA. Dacă DRQ nu se mai emite, se șterge HOLD după semnalarea căderii HLDA. Dacă DRQ se emite în continuare, se păstrează HOLD și, în cazul în care și HLDA se menține, se trece în modul de transfer *burst*, în pachet, prin succesiunea de stări S1, S2, S3, S4, S1 etc., evitîndu-se dialogul de conectare/deconectare la magistrală. La pierderea magistralei, situație semnalată de căderea HLDA, sau dacă perifericul nu mai cere transfer, cu DRQ la „0”, se șterge HOLD și se trece în starea SI pentru ciclul de reconectare SI, S0, S1, S2, S3, S4 etc.

În rezumat, transferul octet cu octet se desfășoară după cum urmează (figura 2.25): perifericul cere transfer prin emiterea semnalului DRQ pe unul dintre canale; dacă este prioritar și validat, canalul începe operațiunea de transfer, lansînd HOLD; la recepția HLDA se lansează DACK pe canalul

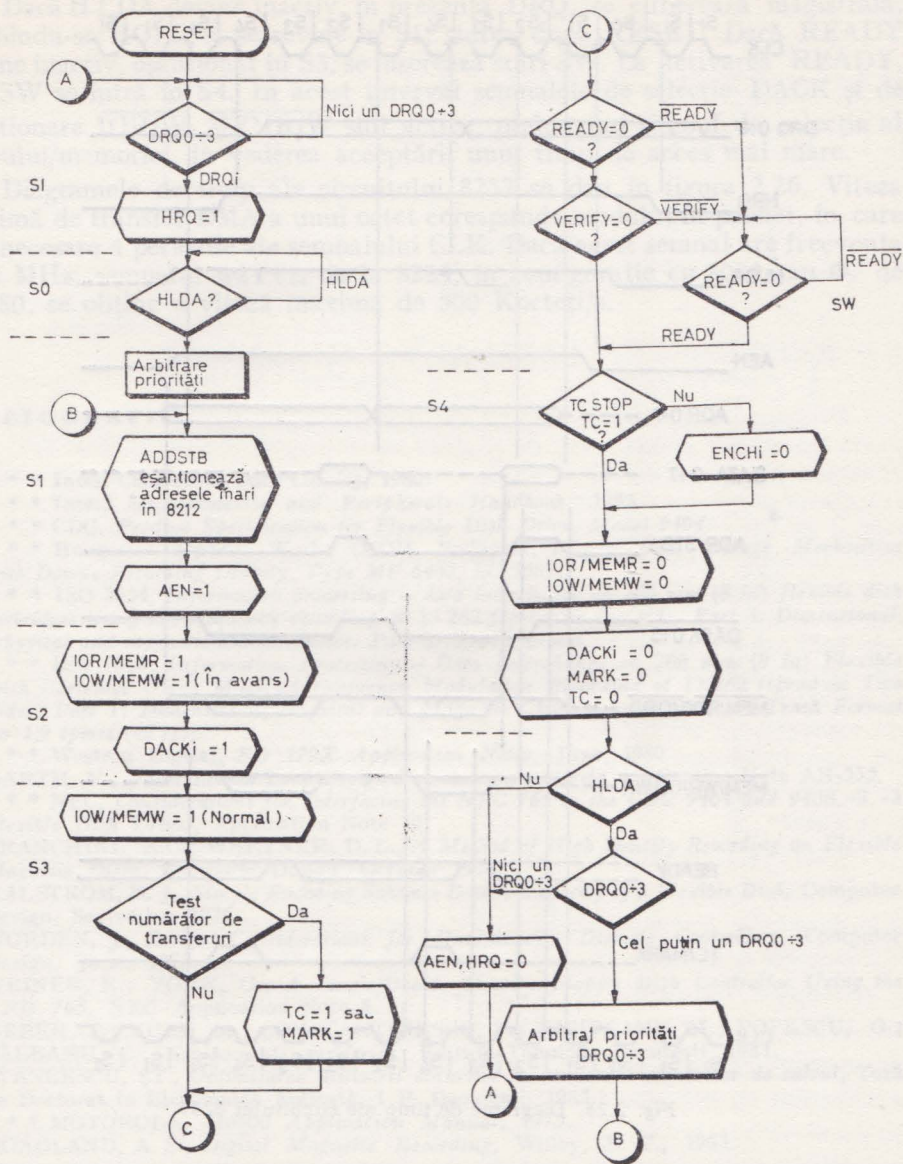

Fig. 2.25. Organigrama de funcționare a 8257

corespunzător, pentru selectarea registrului de date al perifericului; se generează apoi perechea de semnale de eşantionare $\overline{\text{IOR}}$, $\overline{\text{MEMW}}$ sau $\overline{\text{IOW}}$, $\overline{\text{MEMR}}$, în funcție de sensul transferului, dacă nu este specificată operația VERIFY; memoria este adresată la locația specificată în registrul de adrese al canalului, direct de 8257 pe octetul cel mai puțin semnificativ și prin intermediul port-ului adițional 8212, pe octetul cel mai semnificativ. După transferul octetului,

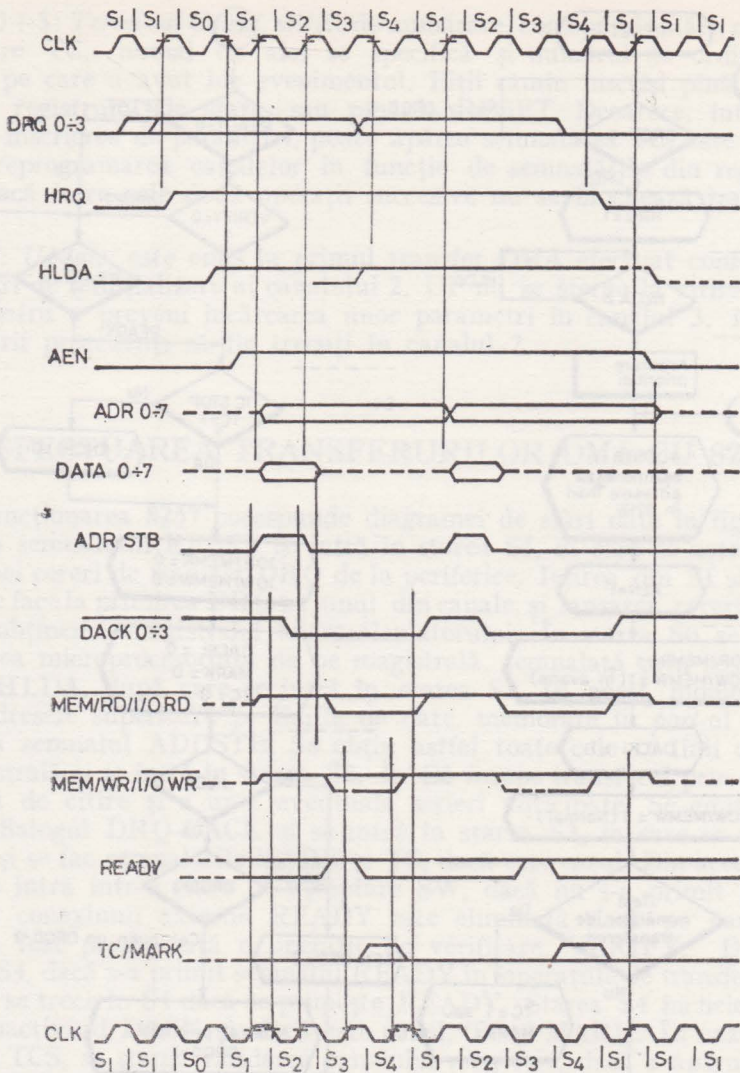

Fig. 2.26. Diagrame de timp ale circuitului 8257

semnalele de eşantionare și achitarea cererii, DACK, se inhibă, iar dacă DRQ nu se mai emite înainte de S4, se eliberează magistrala și se inhibă HOLD.

Funcționarea în mod *burst* se alege păstrind DRQ și HLDA după efectuarea transferului, caz în care se incrementează adresa memoriei și se reiau operațiile pe octet, fără deconectare/reconectare intermediară.

Dacă se cer transferuri simultan pe mai multe canale, procedura corespunde transferului în pachet, cu comutarea canalului pe care se emit semnalele DRQ, DACK, în funcție de schema de prioritate programată. Canalul prioritar este stabilit în S4, în funcție de semnalele DRQ prezente.

Dacă HLDA devine inactiv, în prezența DRQ, se eliberează magistrala, inhibându-se HOLD și se revine în SI, starea după RESET. Dacă READY devine inactiv, eșantionat în S3, se inserează stări SW. La activarea READY, din SW se intră în S4. În acest interval semnalele de selecție DACK și de eșantionare $\overline{IOR/W}$, $\overline{MEMR/W}$ sînt active, prelungind timpul de selecție al port-ului/memoriei, în vederea acceptării unui timp de acces mai mare.

Diagramele de timp ale circuitului 8257 se dau în figura 2.26. Viteza maximă de transfer DMA a unui octet corespunde modului în pachet, în care sînt necesare 4 perioade ale semnalului CLK. Dacă acest semnal are frecvența de 2 MHz, semnalul $\Phi 2TTL$ de la 8224, în configurație cu 8080 sau Φ , de la Z80, se obține o viteză maximă de 500 Kocteți/s.

BIBLIOGRAFIE

1. * * * Intel, *Component Data Catalog*, 1980.
2. * * * Intel, *Microprocessor and Peripherals Handbook*, 1983.
3. * * * CDC, *Product Specification for Flexible Disk Drive, Model 9404*.
4. * * * Hungarian Optical Works (MOM—Budapest, *Floppy Disk Storage Mechanism with Double Recording Density, Type MF 6400, EC-5082*.
5. * * * ISO 5654, *Information processing — data interchange on 200 mm (8 in) flexible disk cartridges using two-frequency recording at 13 262 ftprad on one side. Part 1: Dimensional, physical and magnetic characteristics. Part 2: Track format*.
6. * * * ISO 7065, *Information Processing — Data Interchange on 200 mm (8 in) Flexible Disk Cartridge Using Modified Frequency Modulation Recording at 13 262 ftprad on Two Sides. Part 1: Dimensional, Physical and Magnetic Characteristics. Part 2: Track Format for 1,9 μ m (48 tpi)*.
7. * * * Western Digital, *FD 179X Application Notes*, June, 1980.
8. GARTH, N., *Phase Locked Loop Design Fundamentals* otorela Application Note AN-535.
9. * * * NEC, *Considerations for Interfacing the NEC 765 to the CDC 9404 and 9406, -2, -3 Flexible Disk Drives*, Application Note 10.
10. FRANCHINI, R.C.; WARTNER, D. L., *A Method of High Density Recording on Flexible Magnetic Disks*, Computer Design, October 1976.
11. KALSTROM, D. J., *Simple Encoding Schemes Double Capacity of a Flexible Disk*, Computer Design, September 1976.
12. WORDEN, J., *Design Considerations for Dual-density Diskette Controllers*, Computer Design, June, 1978.
13. WEINER, R.; YORK, G., *A Single|Double Density Floppy Disk Controller Using the PD 765*, NEC Application Note 8.
14. GEBER, T.; VUICI, M.; CONSTANTINESCU, T.; NISIPEANU, M.; POPESCU, G.; BĂLEANU, C., *Echipamente periferice*, Editura Tehnică, București, 1981.
15. STĂNCESCU, ȘT., *Optimizarea utilizării codurilor în memoriile sistemelor de calcul*, Teză de Doctorat în Electronică Aplicată, I.P. București, 1985.
16. * * * MOTOROLA, *M6800 Application Manual*, 1975.
17. HOAGLAND, A. S., *Digital Magnetic Recording*, Willey, N. Y., 1963.

UN SISTEM MODULAR CU MICROPROCESOR

3.1. PREZENTAREA GENERALĂ A SISTEMULUI

Pentru a ilustra unele moduri de utilizare ale circuitelor din familia Z80 și ale circuitelor specializate de cuplare cu unitățile de discuri flexibile, vom prezenta în acest capitol elementele principale de proiectare a unui microcalculator organizat modular pe baza unei magistrale de sistem. Este cunoscut faptul că abordarea aplicațiilor cu microcalculatoare se poate face urmînd două direcții principale: prin utilizarea de elemente modulare la nivel de placă de circuit imprimat sau folosind microcalculatoare complet integrate. Prima soluție oferă mai multă flexibilitate și potențial de dezvoltare fiind adecvată, după părerea noastră, aplicațiilor care impun adaptări complexe de natură hardware. De asemenea, ea oferă posibilitatea organizării unei game largi de sisteme, pornind de la cele cu o complexitate foarte scăzută, de exemplu un microcalculator pe o singură placă, pînă la sisteme deosebit de complexe cum sînt sistemele multiprocesor. A doua soluție pare mai potrivită pentru aplicațiile ce necesită, în primul rînd, un efort deosebit de programare.

Concepția modulară a microcalculatoarelor, asupra căreia insistăm în mod implicit prin exemplul dat în acest capitol, este strîns legată de acțiunile de standardizare a magistrelor, elementelor constructive, software-ului. Ea permite utilizatorilor să-și concentreze activitatea în etapele de integrare a sistemelor: aplicațiile vor fi construite prin asamblarea mai multor produse modulare, compatibile cu o magistrală standard și coordonate printr-un sistem de operare, la care se adaugă modulele și programele specifice. Proiectarea aplicațiilor cu microprocesoare ar apărea în acest context mai rapidă depășindu-se prima etapă, aceea de implementare a modulelor de uz general: unități centrale, memorii, cuploare de discuri, interfețe serie/paralel, module de conversie analogic/numeric și numeric/analogic, surse etc.

Schema bloc a microcalculatorului este dată în figura 3.1. Este prezentată o structură minimă ce cuprinde un modul unitate centrală, UC, un modul memorie, MEM, și modulul pentru cuplarea unităților de discuri flexibile. Sistemul respectă tehnologia Eurocard, specificată de standardul 249-2 al Comisiei Electrotehnice Internaționale, utilizînd module dublu-Eurocard (160 × 233,4), figura 3.2, cu doi conectori cu 64 sau 96 de contacte, de tip

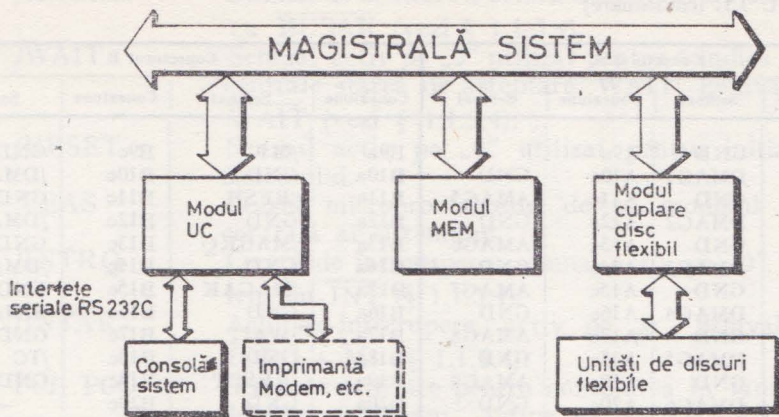

Fig. 3.1. Schema bloc a microcalculatorului

IEC 603-2 (fabricați și de întreprinderea CONECT). Extensia sistemului în funcție de aplicație se poate face prin adăugarea unor alte module compatibile cu modulele indicate în figura 3.1 prin intermediul magistralei de sistem, reprezentată fizic prin fundul de sertar. Această magistrală este o magistrală paralelă simplă, bazată pe semnalele microprocesorului Z80. Componența magistralei se prezintă în tabelul 3.1. Legăturile sistemului cu exteriorul se realizează prin intermediul panourilor atașate fiecărui modul, ca în figura 3.2, pe care se pot monta conectoare, comutatoare, LED-uri etc. În acest fel panourile au o dublă funcție asigurând atât rigidizarea modulului în sertar, *rack*, cât și legătura lui cu exteriorul sistemului.

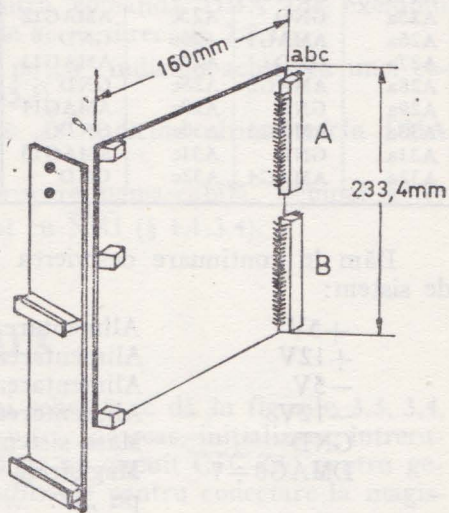

Fig. 3.2. Un modul dublu-Eurocard

TABELUL 3.1. Componența magistralei

Conectorul A				Conectorul B			
Conexiune	Semnal	Conexiune	Semnal	Conexiune	Semnal	Conexiune	Semnal
A1a	+5V	A1c	+5V	B1a	/MREQ	B1c	GND
A2a	+5V	A2c	+5V	B2a	GND	B2c	/DMARQ0
A3a	+5V	A3c	+5V	B3a	/IORQ	B3c	GND
A4a	+12V	A4c	+12V	B4a	GND	B4c	/DMARQ1
A5a	-5V	A5c	-5V	B5a	/RD	B5c	GND
A6a	-12V	A6c	-12V	B6a	GND	B6c	/DMARQ2
A7a	GND	A7c	-	B7a	/WR	B7c	GND
A8a	DMAG0	A8c	GND	B8a	GND	B8c	/DMARQ3

TABELUL 3.1. (continuare)

Conectorul A				Conectorul B			
Conexiune	Semnal	Conexiune	Semnal	Conexiune	Semnal	Conexiune	Semnal
A9a	GND	A9c	—	B9a	/M1	B9c	GND
A10a	DMAG1	A10c	GND	B10a	GND	B10c	/DMACK0
A11a	GND	A11c	AMAG5	B11a	/RFSH	B11c	GND
A12a	DMAG2	A12c	GND	B12a	GND	B12c	/DMACK1
A13a	GND	A13c	AMAG6	B13a	/MAGRQ	B13c	GND
A14a	DMAG3	A14c	GND	B14a	GND	B14c	/DMACK2
A15a	GND	A15c	AMAG7	B15a	/MAGAK	B15c	GND
A16a	DMAG4	A16c	GND	B16a	GND	B16c	/DMACK3
A17a	GND	A17c	AMAG8	B17a	/WAIT	B17c	GND
A18a	DMAG5	A18c	GND	B18a	GND	B18c	/TC
A19a	GND	A19c	AMAG9	B19a	/RESET	B19c	GND
A20a	DMAG6	A20c	GND	B20a	GND	B20c	—
A21a	GND	A21c	AMAG10	B21a	/CEAS	B21c	GND
A22a	DMAG7	A22c	GND	B22a	GND	B22c	—
A23a	GND	A23c	AMAG11	B23a	/INTRQ	B23c	GND
A24a	AMAG0	A24c	GND	B24a	GND	B24c	—
A25a	GND	A25c	AMAG12	B25a	/INTAK	B25c	GND
A26a	AMAG1	A26c	GND	B26a	GND	B26c	—
A27a	GND	A27c	AMAG13	B27a	PCI	B27c	GND
A28a	AMAG2	A28c	GND	B28a	GND	B28c	/NMI
A29a	GND	A29c	AMAG14	B29a	PCO	B29c	GND
A30a	AMAG3	A30c	GND	B30a	GND	B30c	GND
A31a	GND	A31c	AMAG15	B31a	GND	B31c	GND
A32a	AMAG4	A32c	GND	B32a	GND	B32c	GND

Dăm în continuare descrierea semnalelor din componența magistralei de sistem:

+5V	Alimentarea sistemului cu tensiune +5Vcc.
+12V	Alimentarea sistemului cu tensiune +12Vcc.
-5V	Alimentarea sistemului cu tensiune -5Vcc.
-12V	Alimentarea sistemului cu tensiune -12Vcc.
GND	Masa sistemului („0“ logic).
DMAG0 ÷ 7	Magistrala de date. Intrări/ieșiri trei-stări active pe „1“.
AMAG0 ÷ 15	Magistrala de adrese. Ieșiri trei-stări active pe „1“.

/MREQ

/IORQ

/RD

/WR

/M1

/RFSH

/MAGRQ

Semnale de comandă (ieșiri trei-stări) echivalente cu $\overline{\text{MREQ}}$, $\overline{\text{IORQ}}$, $\overline{\text{RD}}$, $\overline{\text{WR}}$, $\overline{\text{M1}}$, $\overline{\text{RFSH}}$ ale microprocesorului Z80 (vezi § 1.1.3.3.).

Semnal utilizat pentru a solicita modulul unitate centrală al sistemului magistralei de date, adrese și comenzi. Echivalent cu $\overline{\text{BUSRQ}}$ (vezi § 1.1.3.4.).

/MAGAK	Semnal de achitare a cererii de magistrală echivalent cu $\overline{BUSA\bar{K}}$ (vezi § 1.1.3.4).
/WAIT	Semnal activ pe „0” utilizat pentru a indica unității centrale starea de așteptare, WAIT. Echivalent cu $\overline{WAIT}$ (vezi § 1.1.3.4).
/RESET	Semnal activ pe „0” utilizat pentru inițializarea sistemului.
/CEAS	Ceasul microprocesorului de pe modulul unitate centrală al sistemului.
/INTRQ	Cerere de întrerupere; semnal activ pe „0” echivalent cu $\overline{INT}$ (§ 1.1.3.4).
/INTAK	Achitare-întrerupere, activ pe „0”, echivalent cu $\overline{IORQ} + \overline{M1}$ (§ 1.1.3.4).
PCI, PCO	Semnale utilizate pentru conectarea în lanț a modulelor sistemului. Active pe „1”, echivalente cu IEI, IEO (§ 1.2.2.3).
/DMARQ0 ÷ 3	Semnale active pe „0” utilizate pentru a solicita unui circuit pentru comanda DMA (de exemplu 8257) un ciclu de acces direct (§ 2.5.1).
/DMACK0 ÷ 3	Semnale active pe „0” indicînd achitarea unei cereri DMA (§ 2.5.1).
/TC	Semnal activ pe „0” indicînd ultimul ciclu DMA (§ 2.5.1).
/NMI	Cerere de întrerupere nemascabilă. Semnal activ pe „0” echivalent cu $\overline{NMI}$ (§ 1.1.3.4).

3.2. MODULUL UNITATE CENTRALĂ

Modulul *unitate centrală*, UC, a cărei schemă se dă în figurile 3.3, 3.4, 3.5, conține microprocesorul UC-Z80, circuitele de ceas, inițializare, întrerupere-panou, un circuit SIO-Z80 împreună cu un circuit CTC-Z80 pentru generarea frecvențelor de teletransmisie, *buffer*-ele pentru conectare la magistrala sistemului.

Circuitul de ceas este alcătuit dintr-un oscilator cu cuarț, a cărui frecvență este aleasă pentru a se obține după divizare cu doi și, apoi, cu ajutorul CTC-ului, frecvențe de teletransmisie cât mai apropiate de cele dorite (vezi tabelul 3.2), precum și un circuit de comandă specific realizat cu ajutorul unui tranzistor de comutație, aici 2N2907. Acest circuit de comandă, deși mărește prețul de cost, asigură funcționarea microprocesorului la frecvența de ceas maximă specificată de catalog, în cazul nostru 2,5 MHz, prin micșorarea frontului crescător al semnalului Φ . Pentru aplicații mici, care nu impun o funcționare a microprocesorului la frecvența maximă, intrarea de ceas poate fi comandată cu o poartă TTL avînd o rezistență de 330 Ω conectată la +5V. Fronturile pozitive ale ceasului cresc în acest caz la 60–80 ns, în funcție și de încărcarea liniei, ceea ce, evident, va conduce la micșorarea frecvenței maxime de lucru a sistemului.

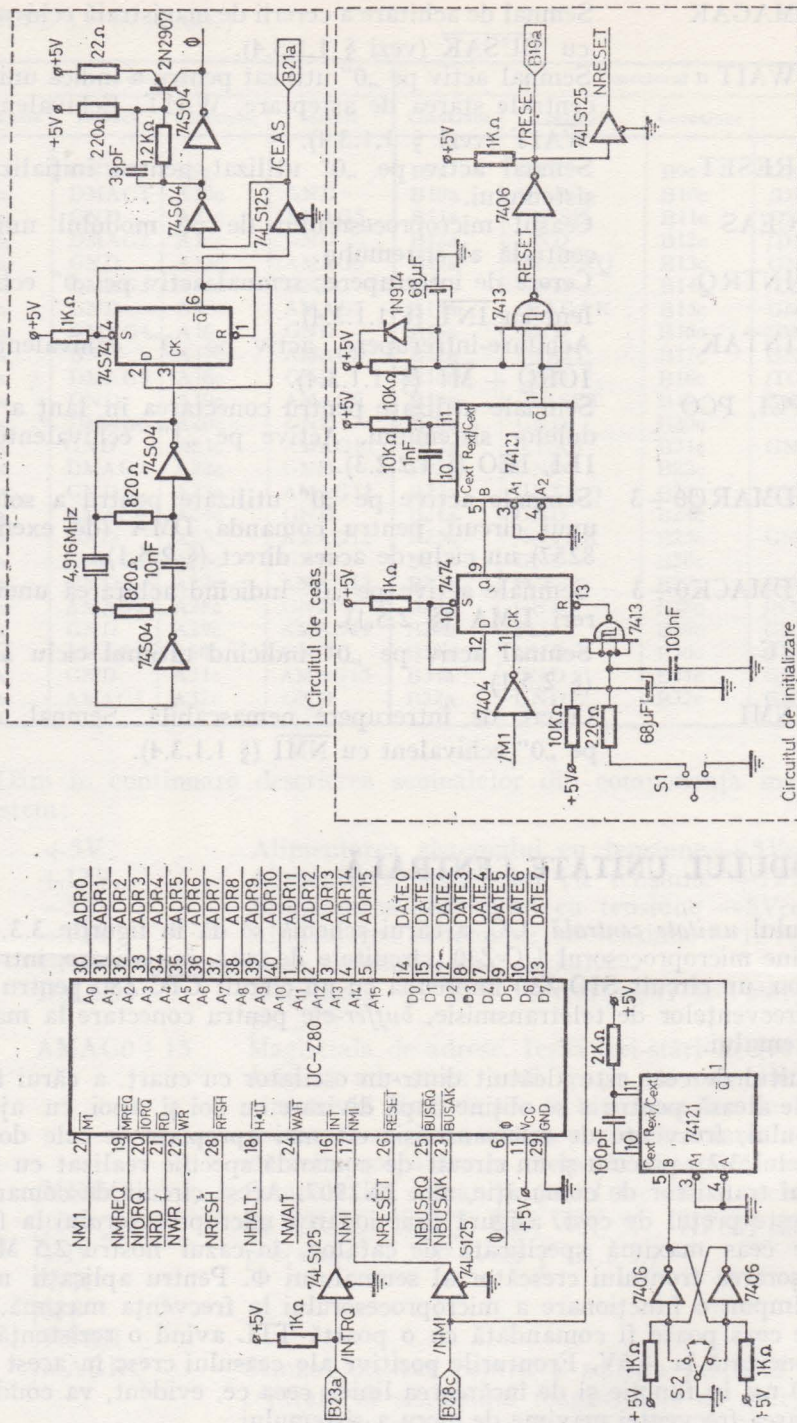

Fig. 3.3. Modulul UC UC-280, initializare, ceas, intrupere-panou

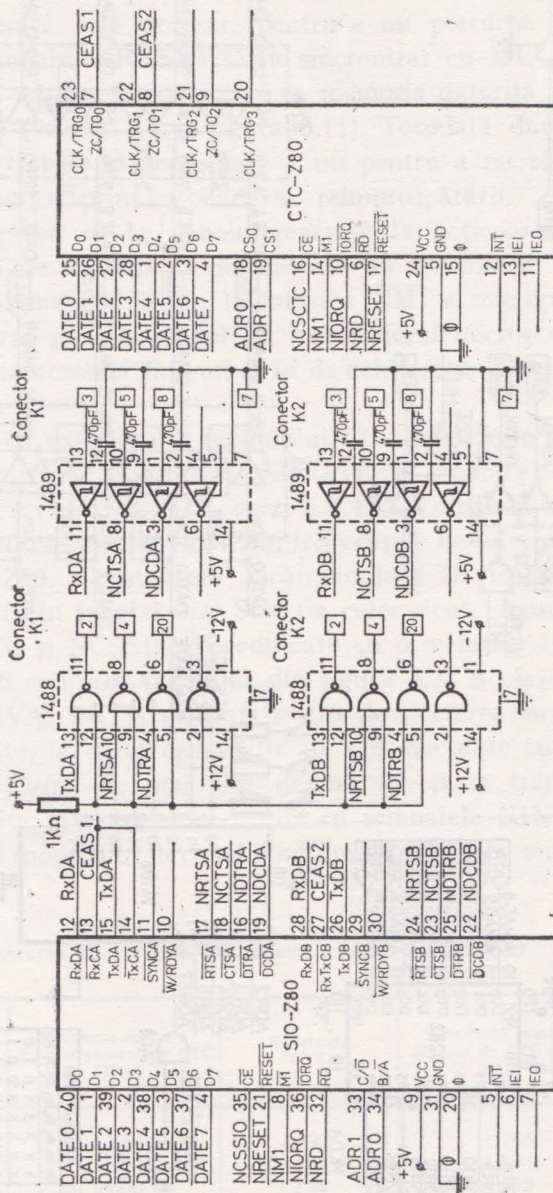

Fig. 3.4. Modulul UC. SIO-Z80, CTC-Z80, interfețe RS-232C

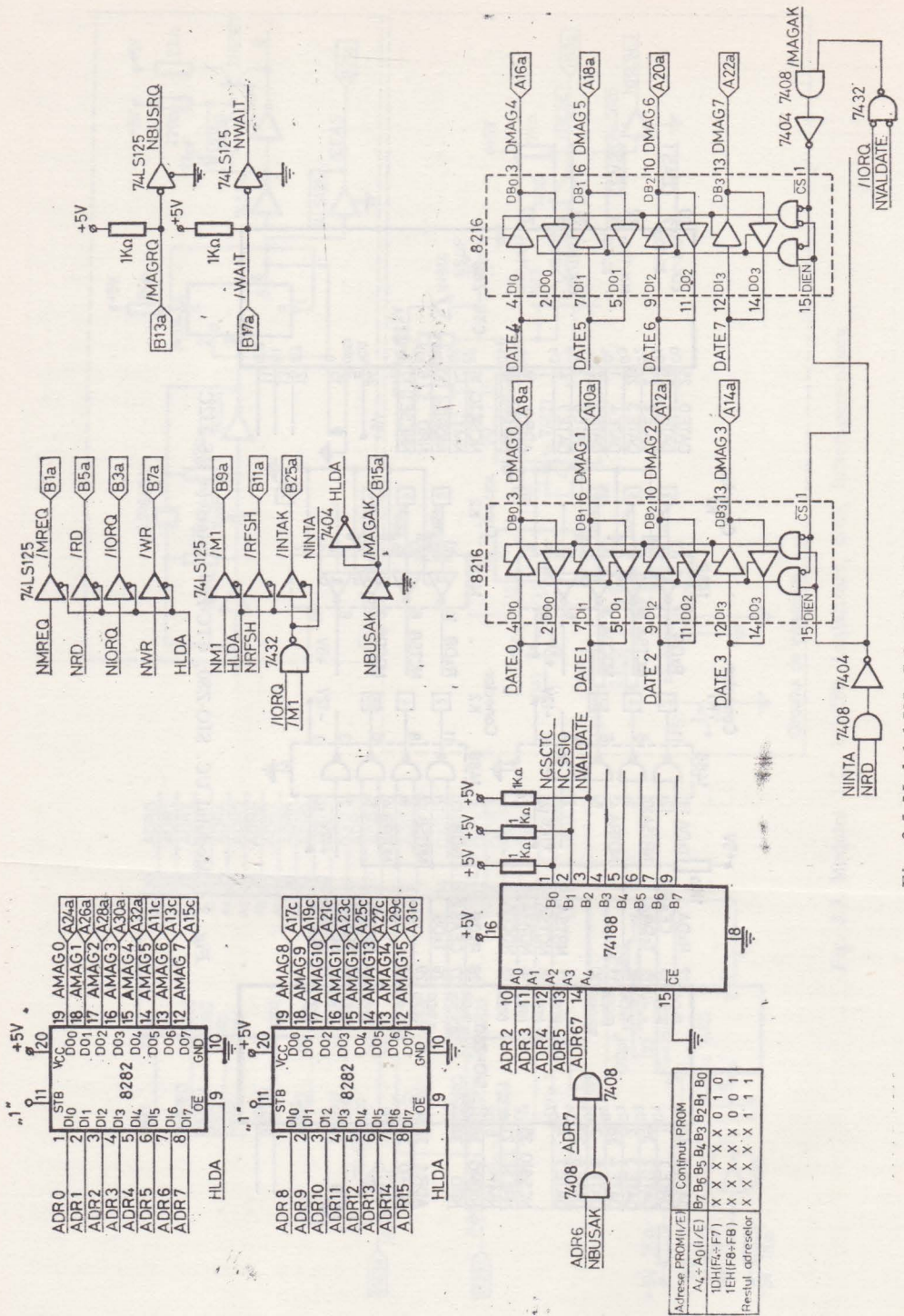

Fig. 3-5, Modulul UC. Selectiei, buffer-e de magistrală

Circuitul de inițializare realizează funcțiile de inițializare la punerea sub tensiune sau de la panou prin intermediul comutatorului S1. Așa cum am arătat în § 1.1.4, semnalul de inițializare a microprocesorului, NRESET, trebuie să fie activ cel puțin trei stări T. De asemenea, dacă sistemul are memorie dinamică este necesar, pentru a nu perturba conținutul acestei memorii, ca semnalul NRESET să fie sincronizat cu $\overline{M1}$, $/M1$ în figura 3.3, ceea ce inhibă acțiuni necontrolate la memorie datorită generării incorecte a lui NMREQ (vezi § 3.3 și figura 3.11). Totodată durata impulsului de inițializare nu trebuie să depășească 1 ms pentru a nu se pierde conținutul memoriei dinamice prin suspendarea reîmprospătării.

Întreruperea de la panou, generată la acționarea comutatorului S2, este memorată de un *latch* ce declanșează un monostabil inițiind un impuls scurt, de aproximativ 150 ns, la intrarea $\overline{NMI}$ a microprocesorului. Acest impuls, memorat și el, la rîndul lui, în interiorul microprocesorului, va conduce la trecerea acestuia într-un ciclu de achitare a întreruperii nemascabile (vezi § 1.1.4.).

Legătura cu exteriorul a modului UC se face prin intermediul a două conecitoare de tip RK 25 (fabricate de CONECT) montate pe panou, asigurînd două interfețe seriale RS 232-C (vezi § 1.4.1). Comanda acestor interfețe se face cu ajutorul circuitului SIO-Z80, frecvențele de teletransmisie fiind generate cu CTC-Z80. Constantele încărcate în CTC în funcție de frecvența aleasă sînt date în tabelul 3.2. Selecția celor două circuite se face cu semnalele NCSTC și NCSSIO, decodificate cu o memorie PROM din adresele $ADR2 \div ADR6$ conform tabelului din figura 3.5. Același PROM generează și semnalul NVALDATE utilizat pentru deselectarea *buffer*-elor de pe magistrala de date, în cazul operațiilor de I/E efectuate cu SIO sau CTC din modulul UC. *Buffer*-ele mai sînt deselectate și în transferurile DMA, cu $/MAGAK$ activ. Direcția se comandă cu semnalele NINTA și NRD: citire spre interiorul modului în cazul cînd unul din aceste semnale devine activ,

TABEL 3.2. Generarea frecvențelor de teletransmisie cu CTC-Z80

Frecvență teletransmisie (în baud)	Frecvența dorită a ceasului generat de CTC [Hz]	Constantă CTC	Frecvența ceasului generat de CTC cu Φ de 2,458 MHz [Hz]	Eroare
110	1 760	1 392	1 766	+0,34%
300	4 800	512	4 801	+0,02%
600	9 600	256	9 602	+0,02%
1 200	19 200	128	19 203	+0,02%
2 400	38 400	64	38 406	+0,02%
4 800	76 800	32	76 813	+0,02%
9 600	153 600	16	153 625	+0,02%

3.3. MODULUL MEMORIE

Schema modulului de memorie al microcalculatorului prezentat se dă în figura 3.6. Modulul conține două circuite EPROM și maximum 64 Kocteți de memorie RAM dinamică organizată în patru rînduri de cite 8 capsule de $16K \times 1$ biți, de tipul 4116. Cele două EPROM-uri conțin un program de încărcare a conținutului lor în memoria RAM, programul MONITOR și programele de tratare a întreruperilor de disc flexibil. La punerea sub tensiune, după inițializare, bistabilul START se poziționează pe „1” validînd citirea de la adresa 0000H a memoriilor EPROM și scrierea lor în memoria RAM. După transcrierea programelor din EPROM în RAM, se dă controlul unui program de testare a stării discului în funcție de care se va trece în MONITOR sau se va încărca sistemul de operare. Totodată saltul la programul de testare, aflat în a doua jumătate a spațiului de memorie, va forța bistabilul START pe „0”, invalidînd memoriile EPROM, permițînd în același timp și citirea din RAM. Astfel sistemul poate avea de fapt la dispoziție maximum 60K RAM, 4 K fiind ocupați cu conținutul celor două EPROM-uri. Organizarea memoriei sistemului precum și detaliile de punere în funcțiune a lui se vor da în § 3.5.3.

Pentru reîmprospătarea memoriilor dinamice se cunosc două soluții, [6]: una sincronă în care generarea semnalului $\overline{CAS}$ se face cu ajutorul unui bistabil și alta asincronă, ce utilizează o linie de întîrziere. În figura 3.6 se dă o variantă a primei metode.

După cum am menționat, UC-Z80, are avantajul, față de alte microprocesoare pe 8 biți, de a permite atașarea ușoară a memoriilor dinamice. Semnalele de comandă asociate operațiilor cu memoria dinamică, citire, scriere sau reîmprospătare, sînt $\overline{MREQ}$, $\overline{RD}$, $\overline{WR}$ și $\overline{RFSH}$. Semnificația acestor semnale a fost dată în § 1.1.3. În figurile 3.7, 3.8, 3.9 reluăm diagramele de timp care se referă la aceste semnale de comandă, precizînd întîrzierile și relațiile dintre ele. Perioada ceasului, $t_c = 406$ ns, corespunde frecvenței cuarțului de 4,916 MHz. Timpii de acces la memorie impuși pentru o funcționare corectă în cazul unui ciclu de extragere și al unui ciclu de citire-memorie se pot calcula cu relațiile:

$$t_{\text{acces cod-op}} = 3 \cdot \frac{t_c}{2} - t_{DL\overline{\Phi}(MR)} - t_{S\overline{\Phi}(D)} \quad (3.1)$$

$$t_{\text{acces citire}} = 4 \cdot \frac{t_c}{2} - t_{DL\overline{\Phi}(MR)} - t_{S\overline{\Phi}(D)} \quad (3.2)$$

Cu $t_c = 406$ ns, $t_{DL\overline{\Phi}(MR)} = \max 100$ ns, $t_{S\overline{\Phi}(D)} = \min 50$ ns și $t_{S\overline{\Phi}(D)} = \min 60$ ns rezultă:

$$t_{\text{acces cod-op}} = 459 \text{ ns}$$

$$t_{\text{acces citire}} = 652 \text{ ns.}$$

3.3. MODULUL MEMORIE

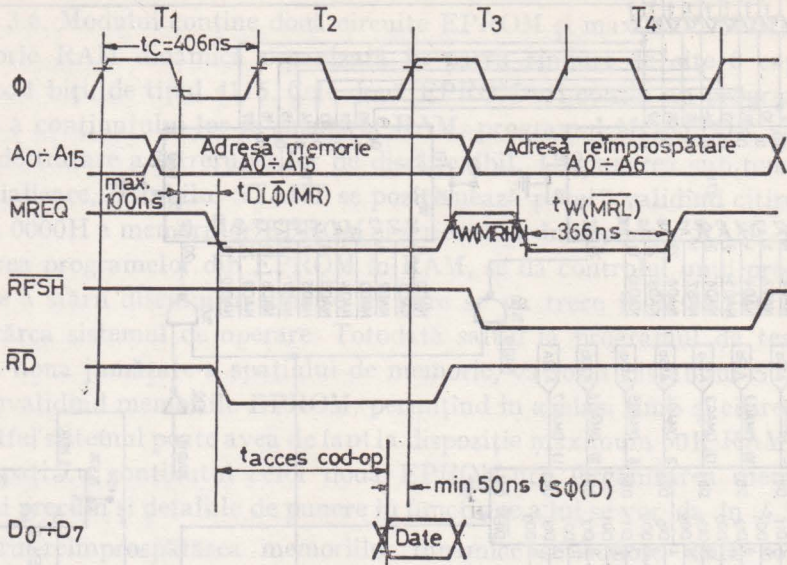

Fig. 3.7. Diagrama de timp a ciclului de extragere UC-Z80

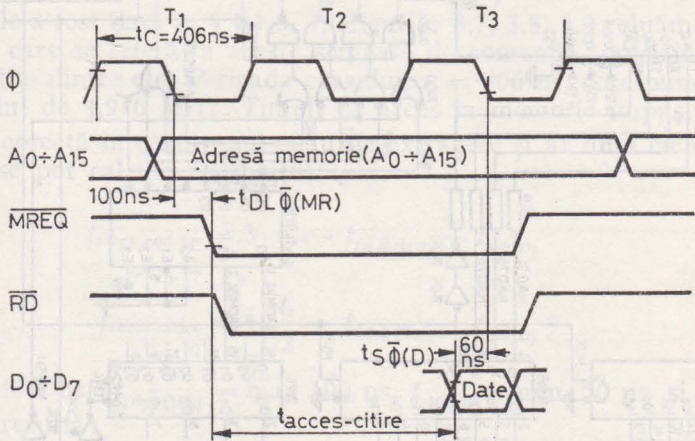

Fig. 3.8. Diagrama de timp a ciclului de citire UC-Z80

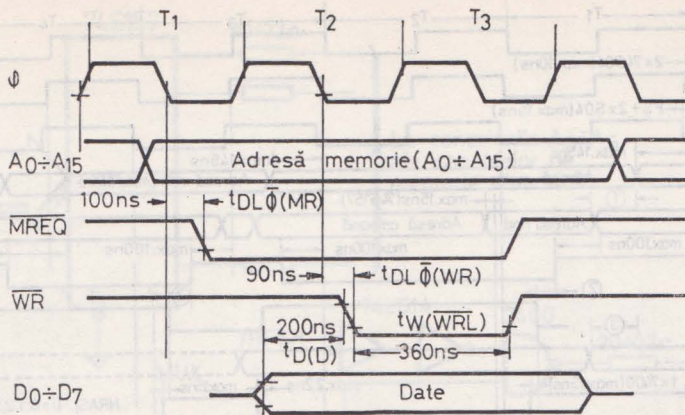

Fig. 3.9. Diagrama de timp a ciclului de scriere UC-Z80

Microprocesorul nu asigură validitatea magistralei de adrese la sfârșitul unui ciclu de extragere, pe timpul cît $\overline{\text{MREQ}}$ este activ. Din această cauză pot apărea probleme la RAM-ul dinamic datorită decodificării adreselor la generarea semnalelor $\overline{\text{RAS}}$. Rezolvarea este „înghețarea” adreselor pe durata cît $\overline{\text{MREQ}}$ e activ (figura 3.10) cu ajutorul unui circuit de tip *latch*. În soluția prezentată aceasta se face cu un circuit 7475 pentru biții mai semnificativi de adresă, AMAG14 și AMAG15, a căror decodificare servește la generarea unuia din semnalele $\overline{\text{RAS}}_{3-0}$.

În figura 3.11 se prezintă cronograma semnalelor de comandă la memoria dinamică în cazul cel mai defavorabil al unui ciclu de extragere, cînd $\overline{\text{MREQ}}$ este activ mai puțin timp decît în cazul unui ciclu de citire. Rezultă un timp de *set-up* al datelor la microprocesor de minimum 70 ns (timpul ⑥ în figura 3.11), suficient pentru o bună funcționare a sistemului (minimum 50 ns conform figurii 3.7).

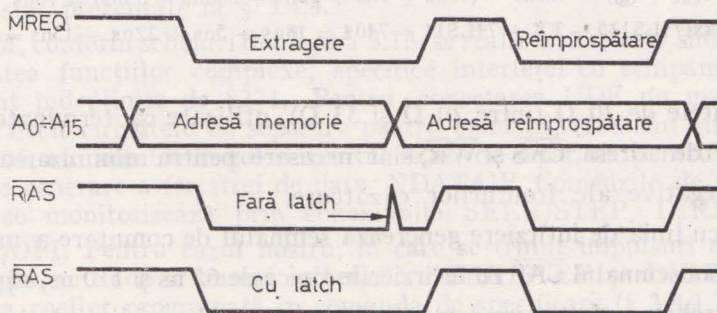

Fig. 3.10. Necesitatea utilizării unui *latch* pentru biții de adresă

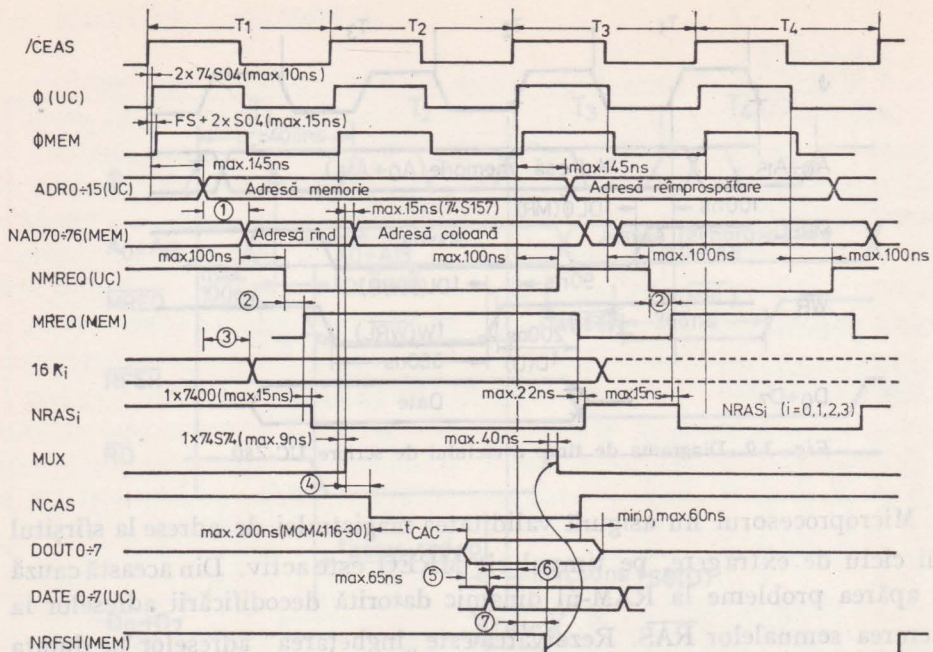

Fig. 3.11. Diagrama de timp a semnalelor de comandă la memoria dinamică în cazul unui ciclu de extragere

Notă: FS = fund de sertar

$$\textcircled{1} = \max (8282 + FS + 74LS14 + 74S157) = 30ns + 5ns + 22ns + 7ns = 64ns$$

$$\textcircled{2} = \max (74LS125 + FS + 74LS14) = 18ns + 5ns + 22ns = 45ns$$

$$\textcircled{3} = \max (8282 + FS + 74LS14 + 7475 + 74LS138) = 30ns + 5ns + 22ns + 30ns + 12ns = 99ns$$

$$\textcircled{4} = \max (74S157 + 2 \times 7404) = 15ns + 22ns + 15ns = 52ns$$

tipic $(74S157 + 2 \times 27404) = 7,4ns + 2 \times 7ns \cong 22ns$

$$\textcircled{5} = \max(8216 + FS + 8216) = 30ns + 5ns + 30ns = 65ns$$

$$\textcircled{6} = \text{timpul de set-up al datelor} = t_c - \max (t_{\Phi(UC)/\Phi MEM} + t_{\Phi MEM/MUX} + \textcircled{4} + t_{CAC} + \textcircled{5}) = 406ns - (10ns + 9ns + 52ns + 200ns + 65ns) = 70ns$$

$$\textcircled{7} = \max(74LS125 + FS + 74LS14 + 7404) = 18ns + 5ns + 22ns + 15ns = 60ns$$

Rezistențele de 20Ω (între 20Ω și 33Ω), utilizate ca terminatori-serie pentru liniile de adresă, $\overline{CAS}$ și $\overline{WR}$, sînt necesare pentru minimizarea supra-creșterilor negative ale fronturilor căzătoare.

Soluția cu linia de întârziere generează semnalul de comutare a multiplexoarelor și apoi semnalul $\overline{CAS}$ cu întârzierile tipice de $65ns$ și $110ns$, ajustabile funcție și de schema efectiv implementată, cu ajutorul unei linii de întârziere, ca în figura 3.12.

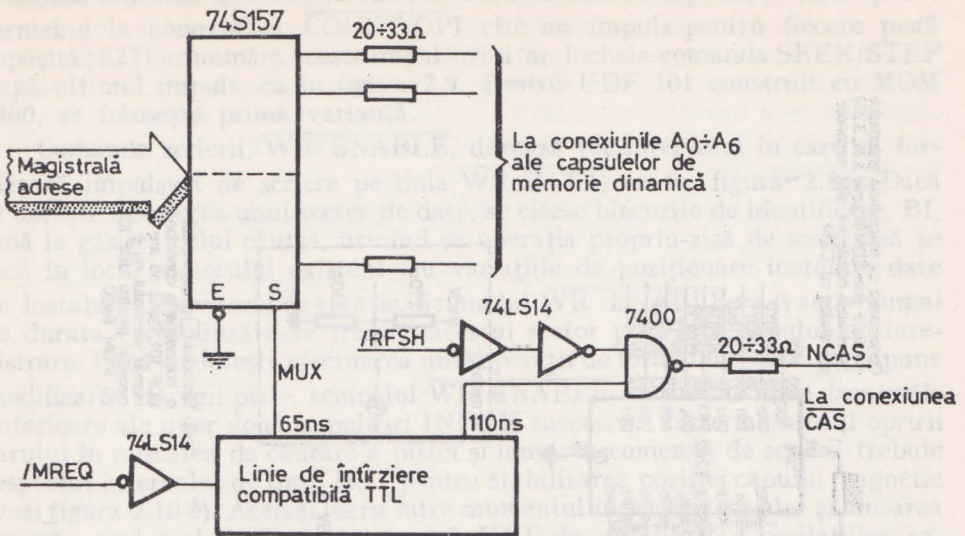

Fig. 3.12. Utilizarea unei linii de întârziere pentru generarea semnalelor MUX și CAS

3.4. MODULE DE CUPLARE A DISCULUI FLEXIBIL

3.4.1. CUPLOR DE DISC FLEXIBIL CU LSI 8271

3.4.1.1. PREZENTAREA CIRCUITELOR

Subsistemul de disc flexibil SSDF este compus dintr-o unitate duală de disc flexibil UDF și un cuplor de disc flexibil CDF, alcătuit, la rândul său, din circuite de dialog cu magistrala microcalculatorului, CDM, și circuite specifice pentru formatul în care sînt înregistrate informațiile pe suportul magnetic, FRM. Acesta din urmă este construit, într-o primă variantă, în jurul circuitului LSI 8271, prezentat la § 2.3. Circuitele CDM și funcționarea lor sub comanda unui sistem de operare, SO, specifică prelucrării datelor cu disc flexibil, sînt prezentate la § 3.4.4.

FRM, conform schemei din figura 3.13, se realizează relativ simplu, fiindcă majoritatea funcțiilor complexe, specifice interfeței cu echipamentul periferic, sînt îndeplinite de 8271. Pentru conectarea UDF nu mai rămîn de adăugat decît circuitele de separare pentru comenzi, care sînt simple inversoare 7406, cu colector-în-gol, circuitul 8282, de separare, pentru stări și circuitul de generare a ferestrei de date, NDATAW. Comenzile de deplasare a carului se monitorizează prin conexiunile SEEK/STEP, DIRECTION și COUNT/OPI. Pentru cazul nostru, în care se trimit impulsuri de comandă pas cu pas, se folosesc numai comenzile SEEK/STEP și DIRECTION, cu frecvența pașilor programată în comanda de specificare (§ 3.4.1.2.1). Figura 2.10 a prezintă această variantă, aleasă prin programarea unei frecvențe nenule a impulsurilor STEP. Dacă s-ar alege frecvența nulă, s-ar trimite o

comandă continuă de SEEK/STEP, iar UDF ar efectua deplasarea fără oprire, furnizând la conexiunea $\overline{\text{COUNT/OPI}}$ câte un impuls pentru fiecare pistă depășită; 8271 ar număra aceste impulsuri și ar încheia comanda SEEK/STEP după ultimul impuls, ca în figura 2.9. Pentru UDF 101 construit cu MOM 6400, se folosește prima variantă.

Comanda scrierii, $\overline{\text{WR ENABLE}}$, durează tot intervalul în care se furnizează impulsuri de scriere pe linia $\overline{\text{WR DATA}}$, ca în figura 2.8c. Dacă se dorește înscrierea unui sector de date, se citesc blocurile de identificare, BI, pînă la găsirea celui căutat, urmînd ca operația propriu-zisă de scriere să se facă în locul sectorului existent, cu variațiile de poziționare inerente, date de instabilitatea vitezei de rotație. Semnalul $\overline{\text{WR ENABLE}}$ va fi activ numai pe durata corespunzătoare trecerii acestui sector prin fața capului de înregistrare. Dacă se dorește efectuarea unei operații de formatare, care presupune modificarea întregii piste, semnalul $\overline{\text{WR ENABLE}}$ va fi emis între fronturile anterioare ale unor două impulsuri INDEX succesive. Între momentul opririi carului în mișcarea de căutare a pistei și lansarea comenzii de scriere trebuie respectat intervalul de timp HST pentru stabilizarea poziției capului magnetic (vezi figura 2.10 b). Același lucru între momentul încărcării capului și lansarea scrierii, cînd trebuie lăsat intervalul HLT de stabilizare a oscilațiilor capului magnetic, cauzate de impactul cu suprafața dischetei (vezi figura 2.10c). HST și HLT se programează în comanda de specificare, în funcție de caracteristicile UDF.

Semnalul de scriere $\overline{\text{WR DATA}}$ corespunde formatului FM (§ 2.2.1), cu celula-bit de 4 μs , în care simbolul de la început este prezent întotdeauna, pentru sincronizare, iar simbolul din centru apare la înregistrarea informației „1”. Dacă se înregistrează „0” impulsul central lipsește. Pentru minidisc duratele se dublează, celula ajungînd la 8 μs . Semnalul citit, transmis pe interfața UDF, corespunde semnalului scris, cu aceleași durate. Evident acest semnal, $\overline{\text{UNSEP DATA}}$, are variații în timp, datorate modificărilor produse de viteza de rotație, de interferența intersimbol, de alunecarea magnetică etc. Din această cauză, circuitul 8271 are nevoie să primească, pe lîngă semnalul cules de pe capul magnetic amplificat și format, $\overline{\text{UNSEP DATA}}$, un alt semnal, derivat din acesta, care să corespundă localizării impulsurilor de informație. Dacă se folosește opțiunea cu monostabil, cu conexiunea externă $\overline{\text{PLO/SS}}$ la masă, figura 2.7b, se generează $\overline{\text{DATA WINDOW}}$ la ieșirea $\overline{Q}$ a circuitului 74123. Elementele pasive ale monostabilului redeclanșabil se aleg pentru o durată care să depășească impulsul de date din centrul celulei-bit. Acesta va fi eliminat din șirul $\overline{\text{UNSEP DATA}}$, obținîndu-se semnalul de sincronizare dorit. La aplicarea soluției cu buclă cu calare pe fază, PLL, conexiunea $\overline{\text{PLO/SS}}$ la „1”, ca în figura 2.7a, circuitele exterioare generează un semnal de sincronizare mediat pe secvența precedentă, pentru fiecare celula-bit. Avantajul utilizării unei PLL derivă din factorul de umplere constant al celulei-bit, indiferent de variațiile de viteză ale dischetei și din toleranța la lipsa accidentală a impulsurilor de sincronizare, care pot fi refăcute din șirul de impulsuri anterioare. O variantă de circuit PLL, cu amplificator operațional $\mu\text{A}741$ în comparatorul de fază și cu oscilator comandat în tensiune 74S124 se va prezenta în § 3.4.2.

Pentru adaptarea la magistrala microcalculatorului, modulul are prevăzute două circuite 8216 pentru amplificarea atacului liniilor DMA $G0 \div 7$ și amplificatoare de separare pentru liniile /RD, /WR, /IORQ și /RESET, figura 3.23. Oscilatorul cu cuarț de 4 MHz figura 3.13 se face cu inversoarele 7404 ca amplificatoare într-o schemă clasică. Selecția circuitului 8271, este generată dintr-un circuit FPLA, din schema CDM ce va fi prezentată la § 3.4.4. Ecuația logică pentru NCS8271 va fi:

$$NCS8271 = (F0 + F1 + F2) \cdot \overline{NIORQ} \cdot NAEN \cdot NRES$$

unde F0, F1, F2, corespund mintermilor cu combinațiile liniilor AMAG $0 \div 7$ pentru decodificarea selecției, în notație hexazecimală.

3.4.1.2. PROGRAMAREA LSI 8271 (Anexa A)

3.4.1.2.1. Inițializarea

Rutina de inițializare, I8271, respectă, în mare, organigrama din figura 2.15. Subrutina RESET, prima apelată, trimite impulsul de inițializare software în registrul RRES. Prin succesiunea operațiilor de înscriere - citire a registrului special de mod, se testează prezența pe magistrală a modulului CDF. Microcalculatorul este înștiințat dacă 8271 există sau nu în configurație, în funcție de coincidența octetului înscris cu cel citit. Operația de înscriere în registrul de mod, pe de altă parte, informează 8271 asupra prezenței circuitului DMA pe magistrală și asupra variantei constructive de UDF, cu unul sau două cărucioare. În exemplul dat, transferurile se fac cu DMA iar UDF duală este formată din două unități separate, având prin urmare două cărucioare (în registrul de mod se inscrie 0C0H). Următoarea subrutină stabilește vectorii de întrerupere, pregătind modul de lucru al CDM, expus în § 3.4.4. În continuare, subrutina SPECF programează 8271 cu parametrii corespunzători caracteristicilor UDF conectate. În cazul nostru, comanda de specificare va avea parametrii pentru MOM 6400, cu SRT = 4 ms, HST = 20 ms, NROT = = 6 rotații, HLT = 45 ms. Operația de specificare se încheie după faza de comandă, FC, și nu necesită faze de execuție FE sau rezultat, FR. După înscrierea numerelor a două piste defecte (0FFH la inițializare), se trece la recalibrarea și testarea stării READY a fiecărei UDF. Recalibrarea se realizează prin operație de căutare a pistei 0, iar starea liniei READY se află prin ordin de testare a stării UDF (cod 02CH), trimis de două ori pentru fiecare unitate. Repetarea este necesară pentru anularea memorării NOT READY, în urma inițializării 8271. Ordinul de citire stare UDF, ca și cel de citire a registrelor speciale, permite trecerea imediată din FC în FR, fără lansare de întrerupere, IT. Ordinul de specificare, ca și cel de înscriere a registrelor speciale, nu cere nici FR, execuția sa încheindu-se după faza FC. Operația de inițializare se consideră încheiată după actualizarea indicatorului cu stările READY/NOT READY ale UDF, pentru informarea microcalculatorului asupra configurației SSDF.

3.4.1.2.2. Programarea 8271 pentru execuția unei operații curente (cod < 02CH)

După un dialog, justificat în § 3.4.4., în vederea interacțiunii cu sistemul de operare, programul ajunge în faza în care operația ce va fi executată de 8271 este cunoscută (căutare, scriere, citire, formatare). Pentru operațiile care presupun transfer de date, se calculează întâi numărul de transferuri DMA necesare, în funcție de numărul de sectoare cerut, după care se programează circuitul 8257, în prealabil inițializat, cu adresa, numărul de octeți și sensul transferului. Se lucrează pe canalul 2, în varianta cu STOP pe *Terminal Count*, TC (cod 44H în registrul de comandă DMA).

Codul specific al operației este completat cu adresa UDF și trimis la 8271, dacă acesta nu este ocupat cu o operație în curs (test BSY, poziția 7 în RS). Testându-se apoi și poziția 5 în RS — RP plin — se furnizează ulterior și parametri referitori la transfer. Subrutina COM trimite codul comenzii în RC, COMP trimite codul comenzii și un parametru, iar COMPP trimite codul comenzii și doi parametri. Parametri suplimentari se pot trimite separat, cu subrutina BP. După acceptarea ultimului parametru, faza FC se încheie și microprocesorul trece în HALT. Se așteaptă apariția unei întreruperi, care semnalează încheierea FE, normală sau anormală. Apariția întreruperii trece 8271 în FR, iar programul de tratare a întreruperii preia rezultatul, cu tipul și codul erorii, dacă aceasta a apărut. După revenirea în programul întrerupt, care a conținut instrucțiunea HALT, se reactualizează indicatorii de stare UDF pentru informarea microprocesorului asupra unor eventuale schimbări. Aceasta se realizează printr-o nouă interogare a UDF-urilor cu câte o comandă de citire stare.

3.4.1.2.3. Tratarea întreruperii lansate de 8271 (subrutina I82714)

Faza de rezultat, FR, este parcursă în rutina de tratare a întreruperii lansate de 8271. Rutina face, în plus, conversie de cod a erorii pentru codul specific al sistemului de operare, SO. Analizându-se, pe rând, din octetul rezultat, mai întâi tipul și apoi codul erorii, se obține o adresă în tabelul de 16 octeți în coduri, pe care le acceptă SO. Fiecare octet va avea semnificațiile de mai jos:

Octeți $0 \div 3$, cod 00; fără eroare (operația SCAN nu este implementată).

Octet 4, cod 03; eroare de sincronizare, în care lipsește un impuls de „ceas“ (se aplică numai în afara mărcilor așteptate la intervale validate de INSYNC). Operația s-a încheiat imediat, cu lansarea întreruperii.

Octet 5, cod 10H; eroare de ritm, în cazul în care DMA-ul nu conlucrează în timp util cu 8271. Operația este terminată imediat, cu lansarea de întrerupere.

Octet 6, cod 0AH; eroare CRC pe BI, când nu s-a găsit nici un BI cu CRC corect pentru numărul de sector cerut. Transferul nu a avut loc.

Octet 7, cod 02; eroare CRC pe sector, caz în care sectorul a fost identificat printr-un BI corespunzător, marca de sector a fost localizată și s-au transferat datele din sector, dar la verificarea CRC octeții de la sfârșit nu corespund cu cei deduși din conținutul sectorului. Transferul în memorie a avut loc, dar datele transferate trebuie considerate incorecte.

Octet 8, cod 80H; unitatea adresată în stare NOT READY, avînd drept cauză: UDF neconectată, UDF nealimentată, dischetă neîncărcată cu ușa închisă, UDF a trecut de la ultima operație prin starea NOT READY chiar dacă unitatea este pregătită în momentul prezentării noii comenzi. Starea NOT READY este memorată în 8271, de unde este ștersă numai după trimiterea unei comenzi de citire a stării UDF.

Octet 9, cod 20H; se intenționează scriere pe o dischetă protejată. Operația de scriere nu se mai produce, atît din cauză că UDF nu o permite, dar și pentru că 8271 nu o va mai lansa spre unitate.

Octet 10, cod 04; eroare la recalibrare, cînd, după retragerea căruciorului cu pînă la 255 pași, nu s-a activat semnalul $\overline{\text{TRACK 00}}$.

Octet 11, cod 40H; eroare la scriere, cînd UDF a semnalat $\overline{\text{WRITE FAULT}}$. În lipsa sa de pe interfață, semnalul trebuie menținut inactiv.

Octeții 12 ÷ 15, cod 0FH; lipsă a sectorului căutat, cînd 8271 nu a reușit să identifice sectorul cerut și au trecut două impulsuri $\overline{\text{INDEX}}$. Se poate lansa și dacă numărul de pistă nu s-a verificat la citirea BI. În acest din urmă caz, 8271 încearcă automat să găsească sectorul cerut, pe încă două piste adiacente interioare.

3.4.2. CUPLOR DE DISC FLEXIBIL CU LSI 8272

3.4.2.1. PREZENTAREA CIRCUITELOR

Circuitul LSI 8272, echivalent cu $\mu\text{PD 765}$, oferă, față de circuitul LSI 8271, avantajul esențial de a lucra în două moduri de înregistrare — densitate simplă (FM) sau densitate dublă (MFM). Cînd lucrează în densitate simplă, organizarea informației este compatibilă cu cea oferită de 8271, în standard IBM 3740, ISO 5654. Dacă densitatea este dublă, informația devine conformă unui standard acceptat internațional, ISO 7065, respectînd caracteristicile din echipamentul IBM System 34. Pentru dischetele standard de 8 inch, celula-bit de 4 μs la modul FM, se reduce la 2 μs în densitate dublă, mod MFM, fără schimbarea densității maxime de înregistrare a tranzițiilor, care vor rămîne în continuare depărtate la cel puțin 2 μs . Dacă la FM duratele între tranziții sînt de 2 μs și 4 μs , corespunzătoare înregistrărilor succesive de simboluri de informație „1”, respectiv „0”, la MFM există intervale de 2 μs , 3 μs și 4 μs , în funcție de secvența de cod. Mărima densității de înregistrare impune rezolvarea unor probleme de sincronizare. Dacă la densitate simplă, FM, fiecare celulă asigură sincronizarea printr-un simbol de „ceas” plasat între simbolurile ce poartă informația de înregistrat, la densitate dublă, MFM, unele simboluri de „ceas” se elimină din secvența de cod și poziția lor probabilă trebuie dedusă din pozițiile tranzițiilor precedente. Circuitul care rezolvă sincronizarea în MFM este o buclă cu calare pe fază, PLL, și se include în modulul CDF cu 8272. Circuitul PLL, utilizat și în densitate simplă, contribuie la micșorarea numărului erorilor de lectură, în comparație cu varianta de cuplor cu LSI 8271 fără PLL. Pe de altă parte, celula de bit micșorată va mări în funcție de context, valoarea alunecării relative a poziției reale a tranziției față de poziția sa teoretică, astfel că se impune, în densitate dublă, aplicarea procedurii de *precompensare* în scriere, în vederea aducerii interferenței inter-

simbol în limite tolerabile. 8272 furnizează semnale de control pentru alegerea valorii și sensului precompensării, dar sînt necesare circuite suplimentare, figura 3.15, pentru a realiza generarea secvențelor, decalate cu intervalul de precompensare. Modulul de CDF cu 8272 include, ca și modulul precedent, circuitele de dialog cu magistrala microcalculatorului, CDM, ce vor fi prezentate la § 3.4.4, circuitele de generare a întreruperilor și circuitele de dialog DMA.

FRM cu 8272, CDM și UDF duală formează un SSDF de capacitate dublă față de cel prezentat la § 3.4.1, ajungînd la 1 Moctet. În plus, 8272 oferă posibilitatea lucrului cu 4 UDF, astfel că un SSDF cu două unități duale ajunge la 2 Mocteți pentru un singur controlor, pe dischete cu o singură față.

Vom descrie, în continuare, structura FRM cu 8272, conectat la 4 UDF cu interfață tip UDF 101 (figurile 3.14 ÷ 3.16). În afara circuitelor de precompensare, figura 3.15, și bucla PLL, figura 3.16, sînt necesare circuite pentru transferul semnalelor de comandă și stare ale interfeței cu UDF, oscilatorul cu cuarț și generatorul semnalului de sincronizare a scrierii, WCK.

Interfața cu UDF impune decodificarea selectării, UNIT SELECT 0 ÷ 3, multiplexarea semnalelor UNIT READY 0 ÷ 3, transmiterea, dacă este cazul, a semnalelor HEAD LOAD 0 ÷ 3 și rezolvarea decodificării comenzilor/stărilor ce se transmit multiplexat, conform schemei din figura 3.14.

Un circuit demultiplexor dual 1 la 4, tip 74155, distribuie, la UDF aleasă conform codului US0, US1, furnizat de 8272, comanda de „selectat”, întotdeauna activă prin fixarea intrării de date 1C la „1” ca și comanda de „încărcare cap”, prin aplicarea la intrarea 2C a semnalului HDL, inversat. Întotdeauna, una și numai una dintre cele 4 UDF va fi selectată de unul dintre semnalele UNIT SELECT 0 ÷ 3, conform codării US0, US1. Semnalul HDL, amplificat și inversat, se transmite, pentru UDF 101, pe linia HEAD LOAD, care ajunge, la toate cele 4 UDF conectate în lanț, *daisy chain*. Schema prevede și conectarea UDF cu unități tip CDC 9401, care au linii separate pentru comanda de încărcare a capului. Pentru această variantă sînt prevăzute semnalele HEAD LOAD 0 ÷ 3.

Un multiplexor 4 la 1, tip 74153, alege, conform codului de selecție US0, US1, unul dintre semnalele UNIT READY 0 ÷ 3, pentru a fi prezentat pe linia RDY la intrarea 8272. 8272 selectează pe rînd toate cele 4 UDF și monitorizează lansarea întreruperii IT la o schimbare pe oricare dintre liniile UNIT READY 0 ÷ 3.

Multiplexarea și demultiplexarea în exteriorul 8272 se aplică și la semnalele de comandă și stare la care se pot separa două faze de funcționare distincte. Faza de deplasare a carului — SEEK — nu interferă în timp cu faza de transfer de date — WR, astfel că se pot separa două seturi de semnale, în funcție de conexiunea externă a 8272, RW/SEEK. Comenzile STEP, DIRECTION și stările TWO SIDED, TRACK 00 se aleg în faza SEEK, iar comenzile FAULT RESET, LOW CURRENT și stările WRITE PROTECT, WRITE FAULT se aleg în faza RW. Multiplexarea/demultiplexarea se implementează cu amplificatoare avînd ieșiri *tri-state*, tip 74125, comandate de linia RW/SEEK (figura 3.14). Comenzile se emit pe interfața cu UDF prin amplifica-

toare cu colector-în-gol neinvertoare, pentru ca starea *tri-state* să mențină comanda inactivă la schimbări pe linia $\overline{RW}/SEEK$.

Alte semnale ale interfeței UDF, care se transmit separat, sînt $\overline{INDEX}$, care ajunge la 8272 ca IDX , WE , care ajunge la interfața UDF, ca $\overline{WR ENABLE}$ și HD , util pentru UDF cu 2 capete magnetice, cu posibilitatea de a utiliza ambele fețe ale dischetei (caz în care 4 UDF oferă o memorie externă de 4 Mocteți).

Pentru dialogul cu circuitul DMA 8257, prezent în CDM, 8272 are prevăzute conexiunile externe DRQ , $\overline{DACK}$ și TC , prin care se emit cererile de magistrală, se primesc validările pentru fiecare transfer și, dacă este cazul, notificarea sfîrșitului de secvență. Transferurile se fac pe canalul 2 al circuitului DMA.

Transferurile de date, atît pentru scriere, cît și pentru citire cer rezolvarea unor probleme specifice toleranțelor mai reduse cu care se lucrează în densitate dublă.

La scriere, figura 3.15, se generează semnalul WCK , conform frecvenței de transfer, se prelucrează semnalul de scriere WDA , și se transmite pe linia $\overline{WR DATA}$ secvența cu precompensare prin decalajul pozițiilor de înscriere a tranzițiilor pe suportul magnetic. Un generator cu cuarț de 8 MHz și un divisor de frecvență realizat cu numărătorul sincron 74193 furnizează semnalele de sincronizare de 8 MHz, 4 MHz, 2 MHz, 1 MHz și 500 kHz. Pentru densitate

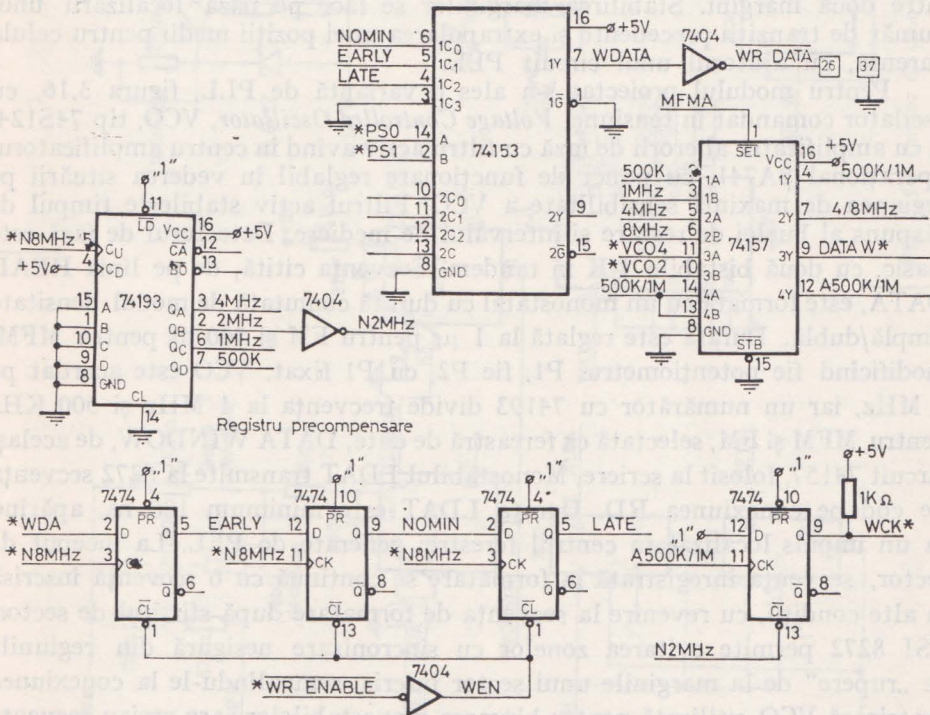

Fig. 3.15. Cuplor de disc flexibil cu 8272. Scriere, precompensare

simplă WCK va primi impulsuri de lățime 250 ns, distanțate la 2 μ s. Pentru densitate dublă, același tip de impulsuri vor fi distanțate la 1 μ s. Lățimea este dată de perioada semnalului N2MHz, aplicat la rețetul unui bistabil 7474, care are drept ceas un semnal cu o frecvență ce stabilește distanța între impulsuri (500 kHz/1 MHz pentru FM/MFM). Circuitul 74157 cu 4 multiplexoare 2 la 1, selectează semnalul de frecvență cerută și întârzie frontul activ pentru a fi scos din zona în care N2MHz rețetează bistabilul 7474.

Conexiunea WDA a 8272 furnizează secvența simbolurilor de cod FM sau MFM, având pozițiile tranzițiilor stabilite la distanțe de 2/4 μ s în FM și 2/3/4 μ s în MFM. Un registru de decalaj realizat cu 7474, figura 3.15, generează secvențele EARLY, NOMIN și LATE. Constanta de precompensare se recomandă 125 ns, pentru piste externe, respectiv 250 ns pentru piste interioare. Comutarea constantei se poate face cu semnalul LOW CURRENT, după cum acesta este demultiplexat din semnalul LCT/DIR al 8272. Un multiplexor de căi tip 74153, comandat de semnalele de cod ale precompensării PS0, PS1, distribuie simbolurile din secvențele EARLY, NOMIN sau LATE, pentru constituirea secvenței definitive a tranzițiilor ce se vor înscrie pe discul flexibil prin linia de interfață WR DATA. Registrul de decalaj este blocat în absența comenzii de scriere WRX ENABLE, când se interzic transferuri de impulsuri pe linia WR DATA. Durata impulsurilor este menținută la 250 ns.

La citire, semnalul READ DATA trebuie să ajungă la 8272 însoțit de semnalul DATA WINDOW, care să permită încadrarea impulsurilor de date între două margini. Stabilirea marginilor se face pe baza localizării unui număr de tranziții precedente și extrapolarea unei poziții medii pentru celula curentă, cu ajutorul unui circuit PLL.

Pentru modulul proiectat s-a ales o variantă de PLL, figura 3.16, cu oscilator comandat în tensiune, *Voltage Controlled Oscillator*, VCO, tip 74S124, și cu amplificator al erorii de fază cu filtru activ având în centru amplificatorul operațional β A741, cu punct de funcționare reglabil în vederea situării pe regiunea de maximă sensibilitate a VCO. Filtrul activ stabilește timpul de răspuns al buclei de reglare și intervalul de mediere. Detectorul de fază este clasic, cu două bistabile J-K în tandem. Secvența citită, de pe linia READ DATA, este formată cu un monostabil cu durată comutată de modul densitate simplă/dublă. Durata este reglată la 1 μ s pentru FM și 500 ns pentru MFM, modificând fie potențiometrul P1, fie P2, cu P1 fixat. VCO este acordat pe 2 MHz, iar un numărător cu 74193 divide frecvența la 1 MHz și 500 KHz pentru MFM și FM, selectată ca fereastră de date, DATA WINDOW, de același circuit 74157, folosit la scriere. Monostabilul LDAT transmite la 8272 secvența de cod pe conexiunea RD. Durata LDAT este minimum 100 ns, apărând ca un impuls localizat în centrul ferestrei generate de PLL. La început de sector, secvența înregistrată la formatare se continuă cu o secvență înscrisă în alte condiții, cu revenire la secvența de formatare după sfârșitul de sector. LSI 8272 permite evitarea zonelor cu sincronizare nesigură din regiunile de „rupere“ de la marginile unui sector înscris, semnalându-le la conexiunea exterioară VCO, utilizată pentru blocarea monostabilelor care preiau secvența READ DATA.

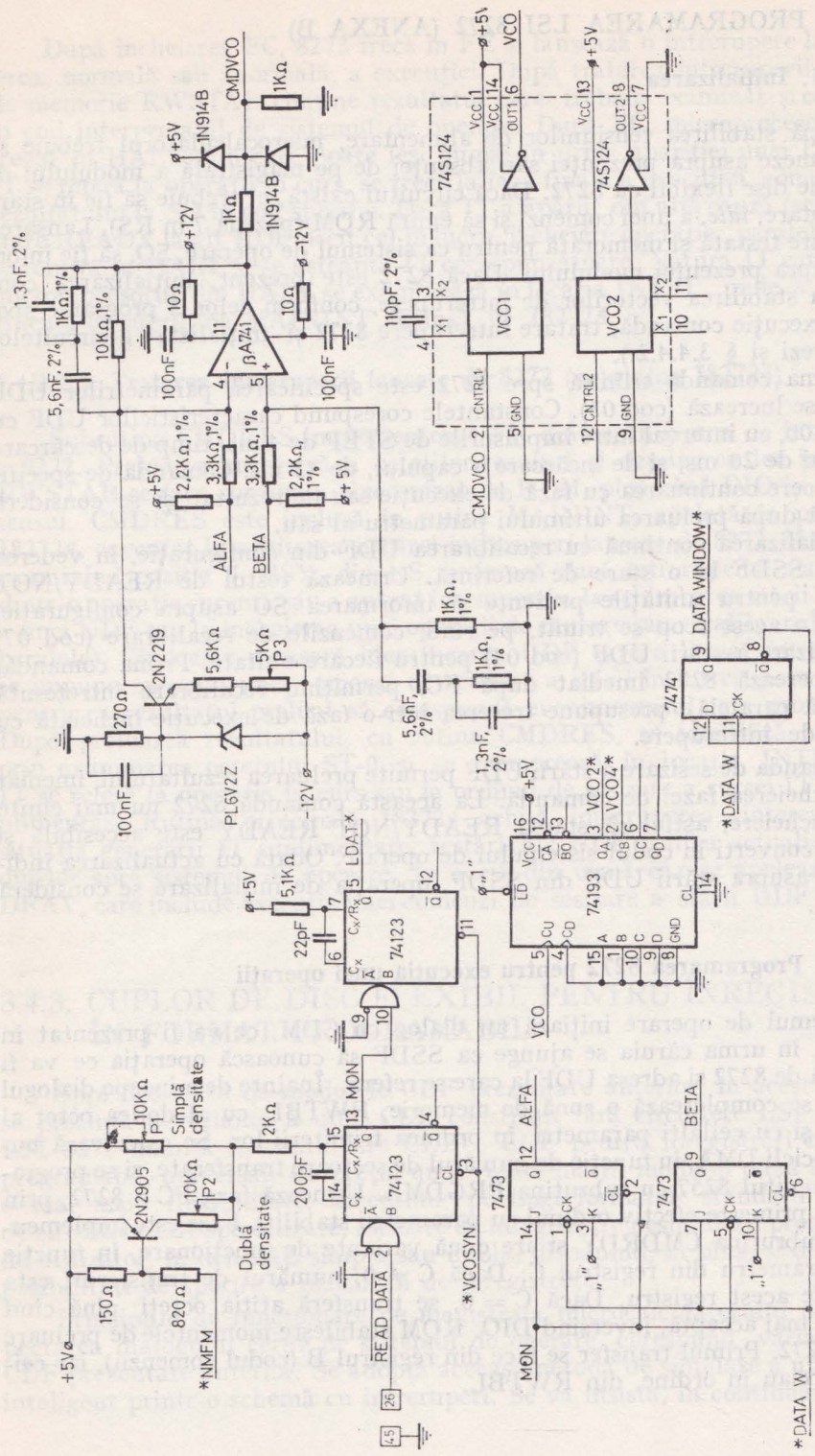

Fig. 3.16. Cuplul de disc flexibil cu 8272. Citire, PLL.

3.4.2.2. PROGRAMAREA LSI 8272 (ANEXA B)

3.4.2.2.1. Inițializarea

După stabilirea tensiunilor de alimentare, microcalculatorul trebuie să se informeze asupra prezenței sau absenței de pe magistrală a modulului de cuplor de disc flexibil cu 8272. Dacă circuitul există, el trebuie să fie în stare de așteptare, *idle*, a unei comenzi și să emită RQM (poziția 7 în RS). Lansarea RQM este testată și memorată pentru ca sistemul de operare, SO, să fie informat asupra prezenței modulului. Dacă 8272 este prezent, inițializarea continuă cu stabilirea vectorilor de întrerupere, conform celor 3 programe specifice: execuție comandă, tratare întrerupere 8272 și inițializare a circuitelor CDM (vezi și § 3.4.4.2.).

Prima comandă trimisă spre 8272 este specificarea parametrilor UDF cu care se lucrează (cod 03). Constantele corespund caracteristicilor UDF cu MOM 6400, cu interval între impulsurile de STEP de 4 ms, timp de descărcare a capului de 20 ms, și de încărcare a capului, de 45 ms. Comanda de specificare nu cere continuarea cu fază de execuție sau de rezultat și se consideră încheiată după preluarea ultimului parametru al său.

Inițializarea continuă cu recalibrarea UDF din configurație, în vederea aducerii SSDF la o stare de referință. Urmează testul de READY/NOT READY pentru unitățile prezente și informarea SO asupra configurației SSDF. În acest scop se trimit, pe rând, comenzile de recalibrare (cod 07) și de sesizare a stării UDF (cod 04) pentru fiecare unitate. Prima comandă, deși eliberează 8272 imediat după FC, permițând recalibrare întreșesută (comandă paralelă), presupune trecerea într-o fază de execuție încheiată cu lansare de întrerupere.

Comanda de sesizare a stării UDF permite preluarea rezultatului, imediat după încheierea fazei de comandă. La această comandă 8272 nu mai emite IT de încheiere, astfel că starea READY/NOT READY este accesibilă și se poate converti în codul sistemului de operare. Odată cu actualizarea indicatorilor asupra stării UDF din SSDF, operația de inițializare se consideră încheiată.

3.4.2.2.2. Programarea 8272 pentru execuția unei operații

Sistemul de operare inițiază un dialog cu CDM, ce va fi prezentat în § 3.4.4.3, în urma căruia se ajunge ca SSDF să cunoască operația ce va fi executată de 8272 și adresa UDF la care se referă. Înainte de a începe dialogul cu 8272, se completează o zonă de memorie, RWTBL, cu al doilea octet al comenzii și cu ceilalți parametri, în ordinea trimiterii lor. Se calculează numărul de cicluri DMA, în funcție de numărul de sectoare transferate, și se programează circuitul 8257 cu subrutina PRGDMA. Urmează faza FC a 8272, prin care 8272 primește efectiv ordinul cu parametrii stabiliți. Faza este implementată de subrutina CMDRDY și are două variante de funcționare, în funcție de un parametru din registrul C. Dacă $C \neq 0$, numărul de transferuri este stabilit de acest registru. Dacă $C = 0$, se transferă atîția octeți, pînă cînd 8272 nu-i mai acceptă, inversînd DIO. RQM stabilește momentele de preluare dinspre 8272. Primul transfer se face din registrul B (codul comenzii), iar ceilalți se preiau în ordine, din RWTBL.

După încheierea FC, 8272 trece în FE și lansează o întrerupere la încheierea, normală sau anormală, a execuției. După tratarea întreruperii, o zonă de memorie RWSTAB conține rezultatul care trebuie examinat și convertit în cod interpretabil de sistemul de operare. După FC, microprocesorul este trecut în HALT, din care poate ieși numai în urma apariției unei IT. Dacă IT se referă la operații în curs, se trece la faza finală a execuției, comunicarea rezultatului la SO în cod specific. Dacă IT a apărut din altă cauză (schimbare stare READY la alt UDF decât cel în lucru, încheiere operație „paralelă“ etc.), se reintră în HALT și se așteaptă IT corespunzătoare. Natura IT care a scos microprocesorul din HALT se examinează în locația INTFL, unde a fost codificată de subrutina MAININT inclusă în I82724.

3.4.2.2.3. Tratarea întreruperii lansate de 8272 (subrutina I82724)

Subrutina CMDRES implementează FR din organigrama de funcționare a 8272. Preluarea succesivă a octeților-rezultat și depunerea lor în tabelul RWSTAB se face continuu, sincronizat de ROM, pînă cînd DIO își schimbă sensul. CMDRES este inclusă în rutina MAININT, apelată în programul I82724, executat la achitarea fiecărei întreruperi lansate de 8272. MAININT, examinînd poziția 7, BSY, din RS, sesizează dacă întreruperea s-a generat dintr-o operație curentă sau a apărut intempestiv, la schimbarea stării READY a unei UDF sau la încheierea unei operații de căutare sau recalibrare (comenzi paralele). Cînd este necesară identificarea UDF care a lansat întreruperea, se impune execuția unei comenzi de sesizare a stării în întrerupere (cod 08) pentru ca rezultatul preluat să corespundă evenimentului ce a provocat IT. După preluarea rezultatului, cu rutina CMDRES, se identifică sursa IT, prin examinarea octetului ST-0 și se memorează în locația INTFL dacă IT se referă la operația în curs sau la ordinul de sesizare a sursei IT date suplimentar. Rutina principală I82724 achită întreruperea, intercalînd, în situația generării IT suplimentare, testări ale UDF pentru actualizarea codurilor spre sistemul de operare. În acest din urmă caz se apelează rutina DRAY, care include execuția unei comenzi de sesizare a stării UDF (cod 04).

3.4.3. CUPLOR DE DISC FLEXIBIL PENTRU ÎNREGISTRĂRI ÎN FORMAT PROGRAMABIL

Spre deosebire de modulele CDF prezentate anterior, în acest paragraf se prezintă o variantă a unui CDF constituit fără circuitele LSI 8271 sau LSI 8272 numită în continuare CDFU, CDF pentru înregistrări în format programabil, universal. Cu prețul unui volum mărit, modulul oferă în schimb o mai mare flexibilitate, acceptînd, pe lîngă formatele standard asigurate de circuitele LSI specializate, formate de înregistrare nestructurate programabile de utilizator, în densități simplă sau dublă, dispunînd, în plus, și de anumite posibilități de sporire a densității de înregistrare.

Principiile de funcționare pe magistrala microcalculatorului pentru respectarea dialogului cerut de sistemul de operare, corespund variantelor de CDF prezentate anterior. Se adoptă aceeași metodă de simulare a unui cuplor inteligent printr-o schemă cu întreruperi. Se va insista, în continuare, numai

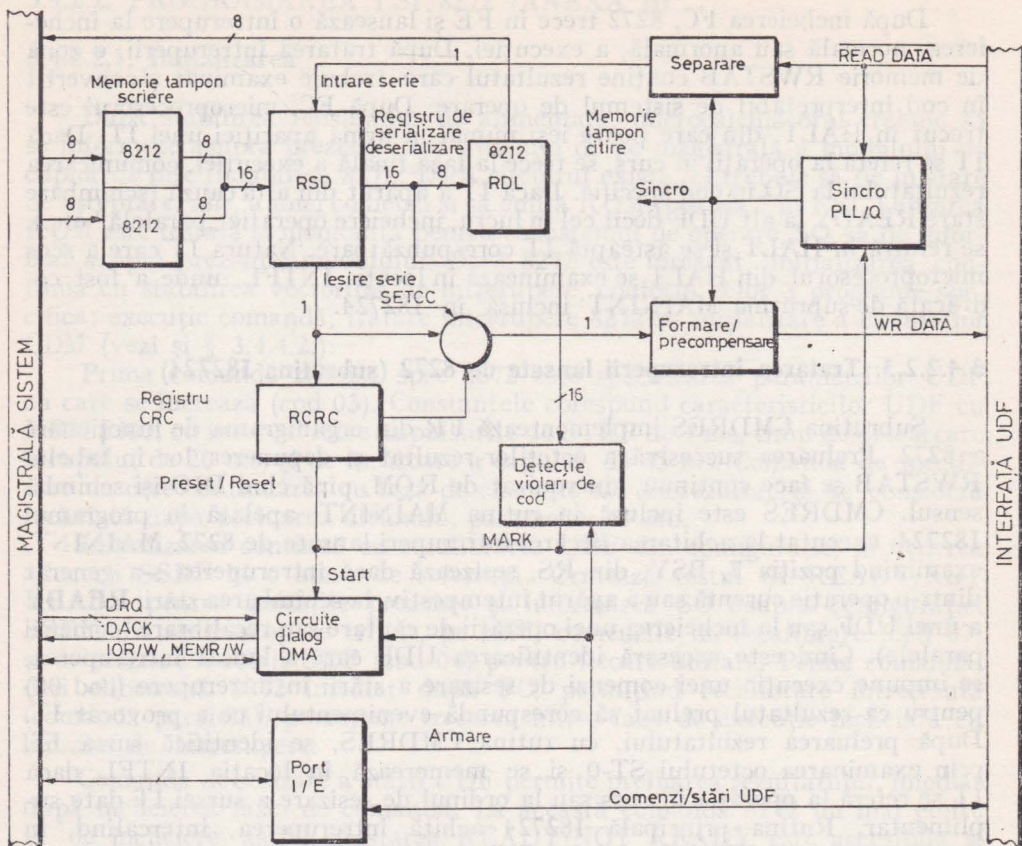

Fig. 3.17. Cuplor de disc flexibil pentru înregistrări în format programabil, CDFU. Schema bloc.

asupra funcțiilor legate de transferul cu UDF, adică asupra FRM din CDF programabil universal, CDFU. Schema bloc din figura 3.17, evidențiază componentele principale ale FRM: circuitele de comandă/stare UDF, canalul de scriere/citire, circuitele de generare/verificare CRC, de dialog DMA, de sincronizare și de inițializare.

3.4.3.1. CIRCUITELE DE COMENZI/STĂRI

Cele mai multe dintre semnalele interfeței cu UDF sînt direct accesibile printr-un port 8255, pentru realizarea condițiilor necesare transferului: selectarea, accesul la pistă, „încărcarea” capului, lansarea comenzilor specifice scrierii (dacă este cazul), sesizarea diferitelor condiții de lucru, ca în schema din figura 3.18. Toate aceste semnale nu au condiții critice de timp și pot fi manevrate prin instrucțiuni de I/E ale microprocesorului, cu durate de execuție de ordinul μ s.

Semnalul NSEL selectează UDF, ori de câte ori se dorește lucrul cu una dintre cele 4 unități, adresate prin decodificarea liniilor VAL0, VAL2. Comanda deplasării carului corespunde semnalelor NDIN și NSTEP. „Încărcarea” capului se face cu semnalul NHLD, prelungit pe durata a încă 6 rotații ale discului, prin intercalarea monostabilului redeclanșabil HLDM. Păstrarea „încărcării” capului UDF presupune și continuarea selectării, astfel că HLDM contribuie și la prelungirea SEL. Programul va trebui să țină cont de existența unui singur monostabil pentru toate unitățile și să prevadă reanclanșarea la schimbarea UDF în lucru. NWRIT validează scrierea, iar NLWC stabilește nivelul curentului de scriere, în funcție de numărul de pistă. NUNLC și NWFR blochează ușa și șterg condiția FAULT RESET memorată, la UDF cu aceste opțiuni. NMFMP stabilește modul de lucru în densitate simplă/dublă. Semnalele NDRQ și NRZDTA intervin în lanțul de citire/scriere și vor fi analizate în secțiunea următoare.

Circuitul 8255 primește, pe *port*-ul programat ca intrare, semnale ce se referă la starea UDF selectată. Se pot examina, prin program, semnalele de pe interfața cu UDF ca: READY, TRACK 00, INDEX, WRITE PROTECT și WRITE FAULT, dacă este cazul. În plus se poate examina starea de încărcare a capului, HLDM, pentru micșorarea timpului de acces. CRCZT și HRQ vor fi analizate la prezentarea canalului de scriere/citire. Semnalele trimise spre UDF folosesc amplificatori cu colector-în-gol, iar cele dinspre UDF au terminatoarele $\overline{T}$ de adaptare din perechi de rezistențe de 220/330 Ω , precum și inversoare de separare.

3.4.3.2. CANALUL DE CITIRE/SCRIERE

Transferul datelor între magistrala microcalculatorului și interfața UDF presupune rezolvarea problemelor de serializare/deserializare și codare/decodare a secvenței seriale.

Circuitele de serializare/deserializare includ un registru de deplasare, RSD, realizat cu 7495, cu intrare/ieșire serie/paralel pe 16 biți ca în schema din figura 3.19. În cazul scrierii, datele de înregistrat, DW0÷7, încărcate în prealabil prin ciclul DMA într-un *port* 8212, de 8 biți, se transferă în RSD pe intrările „paralel” de ordin impar. Pe intrările „paralel” de ordin par ale RSD se aduc informațiile cu privire la natura cu/fără violare de cod a fiecărei celule-bit, CW0÷7. Aceste informații au fost depuse în prealabil în alt *port* 8212, prin alți ciclul DMA, intercalați printre ciclul DMA de date. În cazul citirii, semnalul serial, în format de cod, intră în RSD pe intrarea serie, începând cu biții cei mai semnificativi. De la ieșirile „paralel” de ordin impar ale RSD se culeg datele DR0÷7, octet cu octet, se depun într-un al treilea *port* 8212 și ajung, prin ciclul DMA, în memoria principală. RSD este decalat serial de semnalul TIME, cu câte un simbol de cod. În timpul scrierii, LODR (vezi și figura 3.23) încarcă RSD cu informațiile primite prin DMA. RSD livrează semnale și pentru circuitele de codare, figura 3.20. În timpul citirii, circuitul PLL, figura 3.16, prelucrează secvența $\overline{READ DATA}$ și furnizează informația serială prin semnalul DATIN, figura 3.23. La asamblarea unui octet, STBR eșantionează încărcarea conținutului RSD în *port*-ul 8212. TIME, DATIN, LODR și STBR sînt furnizate de circuitele de sincronizare (schema din figura 3.23).

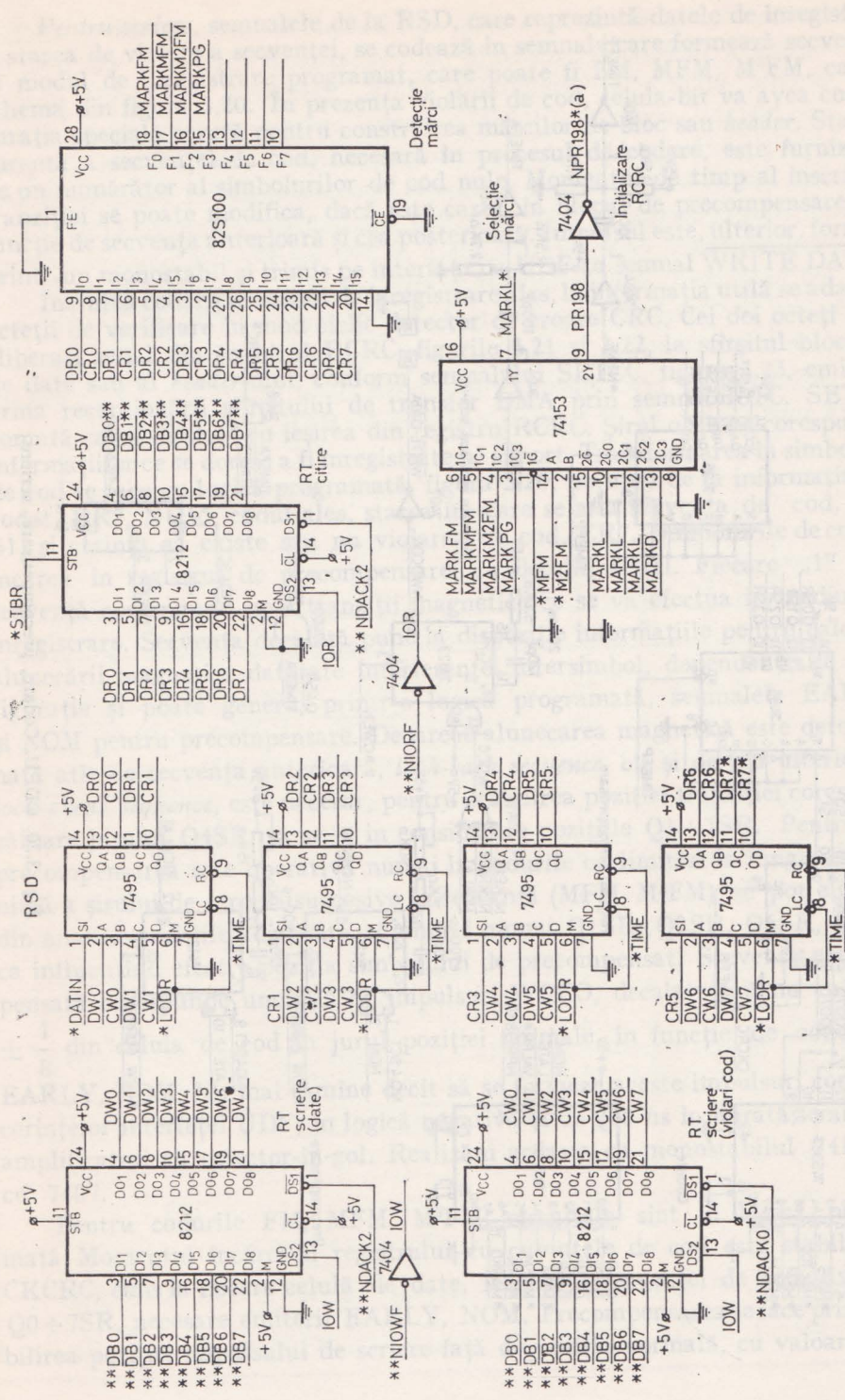

Fig 3.19. CDFU. Registrul de serializare/deserializare (RSD), registre tampon accesate prin DMA, detecție și selecție marcă, inițializare registrul CRC (RCRC)

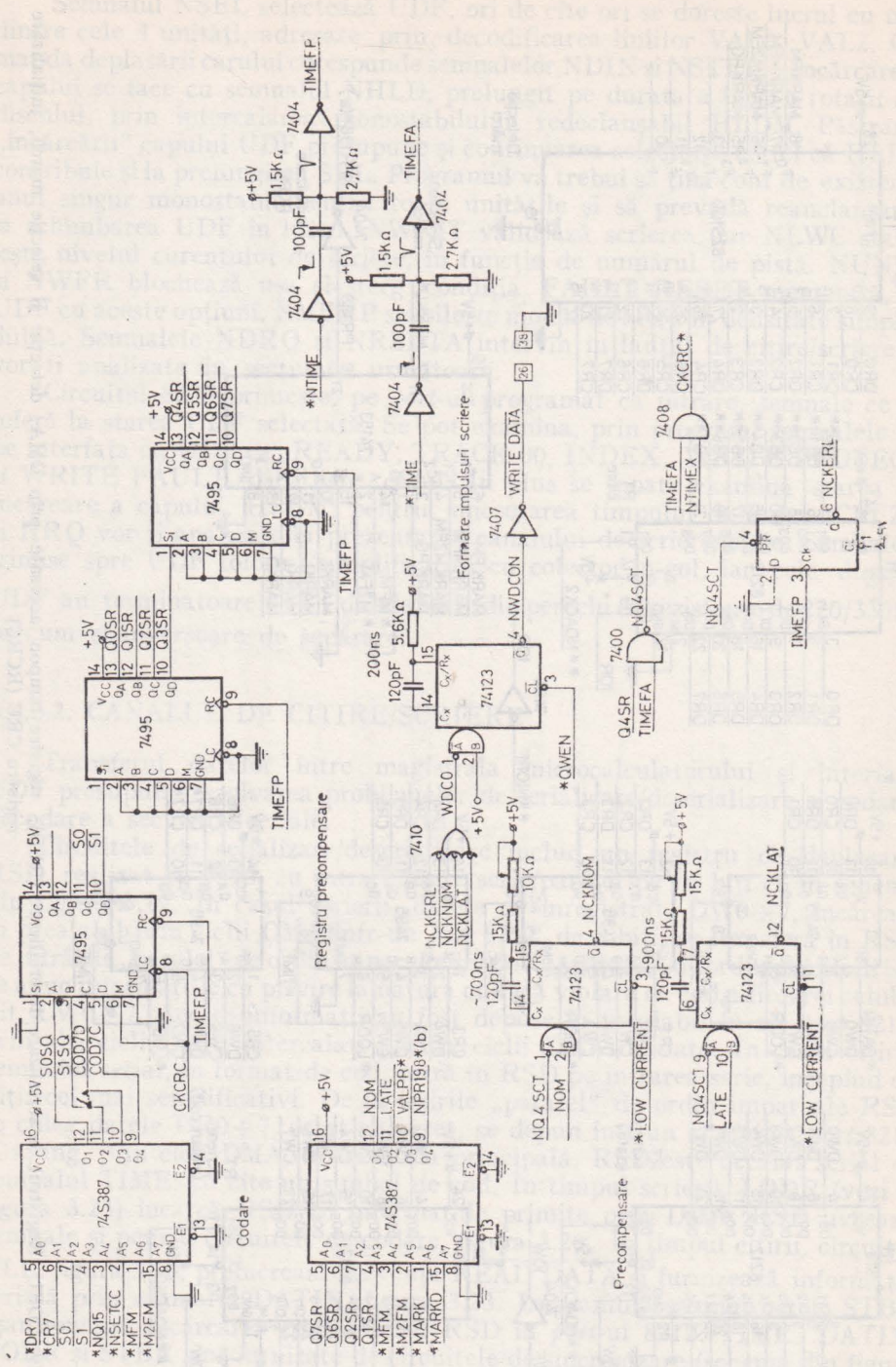

Fig. 3.20. Codare, precompensare, scriere

Pentru scriere, semnalele de la RSD, care reprezintă datele de înregistrat și starea de violare a secvenței, se codează în semnale care formează secvența în modul de înregistrare programat, care poate fi FM, MFM, M²FM, ca în schema din figura 3.20. În prezența violării de cod, celula-bit va avea configurația specială cerută pentru construirea mărcilor de bloc sau *header*. Starea curentă a secvenței de cod, necesară în procesul de codare, este furnizată de un numărător al simbolurilor de cod nule. Momentul de timp al înscrierii tranziției se poate modifica, dacă este cazul, în blocul de precompensare, în funcție de secvența anterioară și cea posterioară. Impulsul este, ulterior, format printr-un monostabil și trimis pe interfața cu UDF ca semnal WRITE DATA.

Înainte de codarea în modul de înregistrare ales, la informația utilă se adaugă octeții de verificare în mod ciclic detector de eroare CRC. Cei doi octeți sînt eliberați serial din registrul RCRC, figurile 3.21 și 3.22, la sfîrșitul blocului de date sau al *header*-ului, conform semnalului SETCC, figura 3.23, emis în urma recepționării sfîrșitului de transfer DMA prin semnalul TC. SETCC comută calea de date cu ieșirea din registru RCRC. Șirul obținut corespunde informațiilor ce se doresc a fi înregistrate pe suport. Transformarea în simboluri de cod se face cu logică programată, figura 3.20, pornind de la informația de codat, DR7, NQ15, codul ales, starea în care se află secvența de cod, S0, S1, și cerința să existe sau nu violarea de cod, CR7. Simbolurile de cod se încarcă în registrul de precompensare, cu decalaj serial. Fiecare „1” din secvență corespunde unei tranziții magnetice ce se va efectua în mediul de înregistrare. Secvența decalată pune la dispoziție informațiile pentru calculul alunecării magnetice datorate interferenței intersimbol, dependente de configurație și poate genera, printr-o logică programată, semnalele EARLY și NOM pentru precompensare. Deoarece alunecarea magnetică este determinată atît de secvența anterioară, *look-back sequence*, cît și de cea ulterioară, *look-ahead sequence*, este necesar, pentru stabilirea poziției tranziției corespunzătoare bitului Q4SR, să se ia în considerare pozițiile Q1 ÷ 7SR. Pentru că precompensarea este operativă numai la codurile cu limitări la lungimea minimă a șirului de zerouri succesive în secvență (MFM, M²FM), se pot elimina din analiză pozițiile adiacente, rămînînd numai Q1SR, Q2SR, Q6SR, Q7SR ca influențînd efectiv poziția simbolului de precompensat. Secvența precompensată corespunde unui șir de impulsuri WDCO, decalate sau nu cu circa $\pm \frac{1}{8}$ din celula de cod în jurul poziției normale, în funcție de condițiile EARLY, NOM. Nu mai rămîne decît să se formeze aceste impulsuri conform cerințelor interfeței UDF, în logică negativă și de 200 ns în durată, emise de amplificatori cu colector-în-gol. Realizăm aceasta cu monostabilul 74123 și cu 7407.

Pentru codurile FM, MFM, M²FM, circuitele sînt în logică programată. Momentul încărcării registrului cu cuvintele de cod este stabilit de CKCRC, emis la fiecare celulă de date. Registrul secvenței de cod, livrează Q0 ÷ 7SR, necesare emiterii EARLY, NOM. Precompensarea se face prin stabilirea poziției impulsului de scriere față de poziția normală, cu valoare sta-

bilită din constantele RC ale celor două monostabile, CKNOM și CKLAT. Se consideră valoarea de referință dată de frontul căzător al CKNOM față de frontul urcător al semnalului TIME. Q4SR și TIMEFP formează cu un bistabil semnalul CKERL pentru înregistrarea în avans. Pentru corecția cu întârziere, la apariția condiției EARLY, CKLAT are o întârziere de circa 900 ns față de frontul urcător al semnalului TIME. Se obține WDCO, având front coboritor la 500, 700, 900 ns față de referința TIME. Toată secvența de cod se consideră întârziată cu 700 ns. De menționat că diferența de 200 ns poate fi reglată separat pentru corecția în avans și pentru cea cu întârziere, în funcție de caracteristicile UDF. Pentru UDF 101 cu CDC 9404, fabricantul recomandă constante de precompensare apropiate de 250 ns.

PROM-ul de precompensare și control ciclic (figura 3.20) este împărțit în 16 zone, în funcție de semnalele MARK D, MARK, M2FM, MFM:

Adrese	Intrări								Ieșirii			
	7	6	5	4	3	2	1	0	3	2	1	0
	MARKD	MARK	M2FM	MFM	Q1SR	Q2SR	Q3SR	Q4SR	NPR198	VALPR	LATE	NOM
0 ÷ 15	0	0	0	0	×	×	×	×	0	1	0	1
16 ÷ 31	0	0	0	1					0	1		
32 ÷ 47	0	0	1	0					0	0		
48 ÷ 63	0	0	1	1					0	1		
64 ÷ 79	0	1	0	0	×	×	×	×	1	1	0	1
80 ÷ 95	0	1	0	1					1	1		
96 ÷ 111	0	1	1	0					1	0		
112 ÷ 127	0	1	1	1					0	1		
128 ÷ 143	1	0	0	0	×	×	×	×	0	1	0	1
144 ÷ 159	1	0	0	1					0	1		
160 ÷ 175	1	0	1	0					0	0		
176 ÷ 191	1	0	1	1					1	1		
192 ÷ 207	1	1	0		×	×	×	×	1	1	0	1
208 ÷ 223	1	1	0	1					1	1		
224 ÷ 239	1	1	1	0					1	0		
240 ÷ 255	1	1	1	1					1	1		

În densitate simplă, $\overline{MFM} \cdot \overline{M2FM} = 1$, nu se aplică precompensarea. Pentru celelalte trei moduri se aplică precompensarea, la fel în fiecare caz. Pentru cele 16 combinații posibile ale semnalelor $Q_x SR$, $x = 1, 2, 6, 7$, se obține tabelul de mai jos:

	3	2	1	0	1	0
	Q1SR	Q2SR	Q6SR	Q7SR	LATE	NOM
	0	0	0	0	0	1
	0	0	0	1	0	0*
	0	0	1	0	0	0*
	0	0	1	1	0	1
	0	1	0	0	1	0
	0	1	0	1	1	0
	0	1	1	0	0	1
	0	1	1	1	0	1
	1	0	0	0	1	0
	1	0	0	1	0	1
	1	0	1	0	0	0*
	1	0	1	1	0	1
	1	1	0	0	0	1
	1	1	0	1	0	1
	1	1	1	0	0	1
	1	1	1	1	0	1

Notă: * semnifică o combinație EARLY.

Ieșirile pentru RCRC, VALPR și NPR 198, corespund ecuațiilor:

$$VALPER = MFM + \overline{M2FM}$$

$$PR198 = MARK (\overline{MFM} + \overline{M2FM}) + MARKD \cdot MFM \cdot M2FM = NPR198$$

PROM-ul de codare se explicitează prin ecuațiile logice ale semnalelor S1SQ, S0SQ, COD7D, COD7C. Pentru toate modurile de codare, automatul secvenței funcționează ca numărător al șirului de zerouri consecutive, fiind incrementat la fiecare simbol „0” și inițializat la fiecare simbol „1”:

$$S0SQ = \overline{DR7} \cdot CR7 + \overline{DR7} \cdot S0$$

$$S1SQ = \overline{DR7} \cdot \overline{CR7} \cdot S1$$

Pentru fiecare mod de înregistrare, codarea are aceeași ecuație a simbolului de „date”, COD7R = DR7, și cite o ecuație specifică pentru „ceasuri”:

$$FM: \quad COD7C = CR7$$

$$MFM: \quad COD7C = \overline{DR7} \cdot CR7 (S0 + S1)$$

$$M2FM: \quad COD7C = \overline{CR7} + \overline{DR7} \cdot CR7 \cdot S1$$

Ecuația reunită pentru toate modurile devine:

$$COD7C = CR7 \cdot \overline{MFM} \cdot \overline{M2FM} + \overline{DR7} \cdot CR7 \cdot S0 \cdot MFM \cdot \overline{M2FM} + \\ + \overline{DR7} \cdot CR7 \cdot S1 \cdot MFM + \overline{DR7} \cdot CR7 \cdot S1 \cdot M2FM + \overline{CR7} \cdot M2FM$$

Ecuțiile finale pentru COD7D și COD7C se obțin înlocuind DR7 prin:

$$DR7 \cdot NSETCC + \overline{NQ15} \cdot \overline{NSETCC}$$

în scopul includerii octeților CRC.

Semnalul CR7 evidențiază violările de cod. Acestea apar la $CR7 = 0$ și se manifestă prin lipsă de impuls la FM, MFM și adăugare de impuls la M^2FM .

Schema de codare se poate îmbunătăți pentru implementarea și a altor coduri RLL, mai performante, ca, de exemplu, codurile (2,7) 3PM sau codurile ternare ([15] cap. 2), cu păstrarea principiului de funcționare, prin adaptarea la lungimile și simbolurile de cod cerute și schimbarea programării PROM-urilor. Se poate obține astfel o mărire a densității de înregistrare, de 3 sau 4 ori mai mare decât densitatea simplă (FM), cu păstrarea densității de tranziții în magnetizare. Evident, canalul de citire va fi adaptat algoritmului de decodificare, ceva mai complicat, cu tabelă de conversie memorată tot în PROM.

3.4.3.3. CIRCUITUL DE CONTROL CU COD CICLIC DETECTOR DE EROARE

Pentru a se evita lansarea unor operații cu unitatea centrală având la bază programe sau date incorecte, ceea ce ar periclita funcționarea în condiții normale a întregului microcalculator, trebuie să se prevadă semnalarea eventualelor erori la citirea de pe discul flexibil. În cazul detectării unei astfel de erori, sistemul de operare încearcă o nouă citire pe același sector, după ce a reinițializat SSDF printr-o operațiune de recalibrare. Abia după ce se constată că eroarea persistă după un număr stabilit de reluări, se decide abandonarea comenzii, cu semnalarea defectului la consola operatorului. Pentru ca SSDF să poată detecta erorile de citire se completează cimpul de date cu simboluri redundante, folosind cod ciclic, *Cyclic Redundancy Check*, CRC. Funcționarea în mod generator/verificator se poate face cu un registru de deplasare, RCRC, figurile 3.21, 3.22, *modulo* un polinom ireductibil. Pentru discurile flexibile standard se folosește polinomul $p(x) = x^{16} + x^{12} + x^5 + 1$. Registrul ca generator, adaugă 2 octeți, în urma blocului, adică un polinom de grad 15, astfel încât polinomul echivalent total să devină multiplu de $p(x)$. Fiecare termen al polinomului are exponentul conform poziției relative în bloc și coeficientul conform conținutului locației. Ponderile exponenților descresc de la începutul de bloc spre sfârșit, în ordinea de scriere a octeților iar în cadrul fiecărui octet, descresc conform ponderilor de bit. Polinomul unui sector, care cuprinde octetul de marcă, 128 octeți de date și 2 octeți CRC, va avea gradul 1 047. La verificare se controlează dacă la citirea întregului bloc, inclusiv a octeților de control, se obține anularea registrului *modulo* $p(x)$, ceea ce denotă divizibilitatea cu polinomul generator. Dacă registrul nu se anulează, înseamnă că s-a adăugat, în mod intempestiv, la polinomul original al datelor, un polinom de eroare, în general nedivizibil cu polinomul de control. Eroarea este detectată și memorată, apariția ei fiind testată la încheierea oricărei operații de citire de pe discul flexibil.

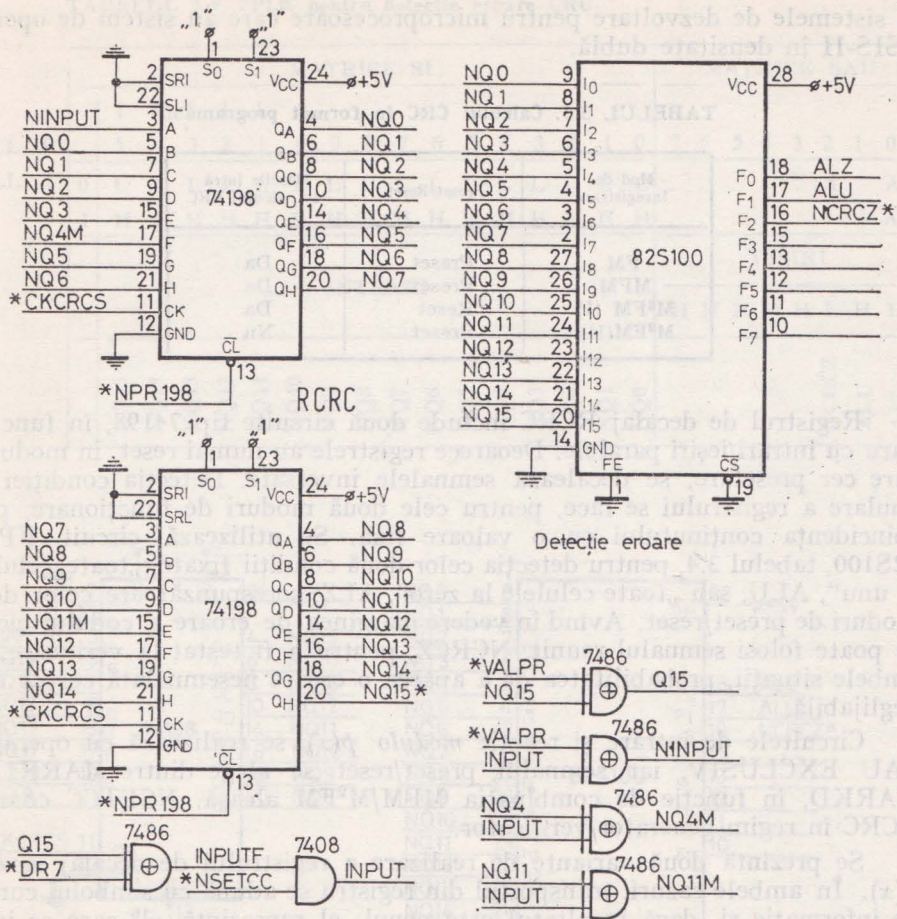

Fig. 3.21. CDFU. Registrul CRC (RCRC). Varianta 1.

Pentru a se preîntîmpina funcționarea banală, în cazul blocurilor de date cu conținut nul, se folosește preînmulțirea polinomului, ce intră în calcul, cu o valoare fixă corespunzătoare pornirii cu registrul *modulo* $p(x)$ presetat. În plus, în anumite cazuri, se pot lua în calcul octeții de marcă, atît la sector cit și la BI. Registrul RCRC este proiectat să funcționeze pentru mai multe formate de înregistrare, în densitate simplă sau dublă. În densitate simplă, format standard ISO 5654, RCRC este presetat la sosirea mărcii. Calculul începe cu octetul de marcă, se continuă pe blocul de date propriu-zis și se încheie cu octeții CRC. În densitate dublă, mod MFM, format standard ISO 7065, intră în calcul toți cei 4 octeți de marcă. Pentru modul de lucru în densitate dublă, mod M²FM, sînt prevăzute două variante de funcționare: mod H, cu presetare, dar fără considerarea octetului unic de marcă și mod I, cu resetarea registrului la sosirea octetului unic de marcă, acesta intrînd în calculul CRC. Modul H corespunde SSDF de tipul 9885M al firmei Hewlett-Packard, iar modul I pentru SSDF ale firmei INTEL,

la sistemele de dezvoltare pentru microprocesoare care au sistem de operare ISIS-II în densitate dublă.

TABELUL 3.3. Calculul CRC în format programabil

Mod de înregistrare	Preset/Reset	Mărcile intră în calculul CRC
FM	Preset	Da
MFM	Preset	Da
M ² FM (I)	Reset	Da
M ² FM(H)	Preset	Nu

Registrul de decalaj RCRC include două circuite tip 74198, în funcționare cu intrări/ieșiri paralele. Deoarece registrele au numai reset, în modurile care cer presetare, se decalează semnalele inversate. Detectia condiției de anulare a registrului se face, pentru cele două moduri de funcționare, prin coincidența conținutului cu o valoare fixă. Se utilizează circuit FPLA 82S100, tabelul 3.4, pentru detectia celor două condiții fixate, „toate celulele la unu”, ALU, sau „toate celulele la zero”, ALZ, corespunzătoare celor două moduri de preset/reset. Având în vedere marginea de eroare a codului ciclic, se poate folosi semnalul reunit, NCRCZ, pentru a fi testat la verificare. În ambele situații, probabilitatea de a apărea o eroare nesemnaltă corect este neglijabilă.

Circuitele de intrare și reacție *modulo* $p(x)$ se realizează cu operatori SAU EXCLUSIV, iar semnalul preset/reset se alege dintre MARKL și MARKD, în funcție de combinația MFM/M²FM aleasă. NSETCC comută RCRC în regim generator/verificator.

Se prezintă două variante de realizare a registrului de decalaj *modulo* $p(x)$. În ambele cazuri, transportul din registru se adună cu simbolul curent de informație și, dacă rezultatul este nenul, el reprezintă x^{16} care se înlocuiește cu $x^{12} + x^5 + 1$. În prima variantă, figura 3.21, înlocuirea se face într-un singur tact, la conținutul registrului, decalat cu o poziție, adunându-se polinomul $x^{12} + x^5 + 1$ și înscriindu-se rezultatul înapoi în registru. Operația se reia la fiecare simbol de informație care intră în calcul. În lectură, se citesc și cei 2 octeți CRC, după care conținutul nenul al registrului semnalează eroare. În scriere, când cei 2 octeți CRC trebuie să fie generați, după trecerea blocului de date și calcularea restului, ca mai sus, se blochează mecanismul de reacție cu $x^{12} + x^5 + 1$ și se decalează conținutul, spre a fi adăugat în urma blocului. Regimul de generator apare în urma semnălării TC la sfârșit de transferuri DMA, care declanșează bistabilul SETCC, figura 3.23, sincronizat pe semnalul de încheiere a asamblării unui octet, B7TIM, dacă NRZDTA, permite, prin program, acest lucru. După înscrierea celor 2 octeți CRC, registrul revine la regimul de verificare. În a doua variantă, figura 3.22, înlocuirea x^{16} prin $x^{12} + x^5 + 1$ se face în 16 tacte succesive. În urma recepției ultimului bit de informație, registrul de deplasare RCRC conține restul într-o formă modificată. La citire, ca și în varianta precedentă, după recepționarea ultimului simbol din bloc, registrul de deplasare va fi nul, în condițiile unui transfer fără eroare. În regim de generator,

după ultimul simbol de informație, la apariția semnalului SETCC, se blochează schema de reacție și se emit, la ieșirea circuitului SAU EXCLUSIV al pozițiilor 12, 5, 0, de la RCRC, în 16 tacte succesive, cele 16 simboluri de control care se vor adăuga în urma blocului de date.

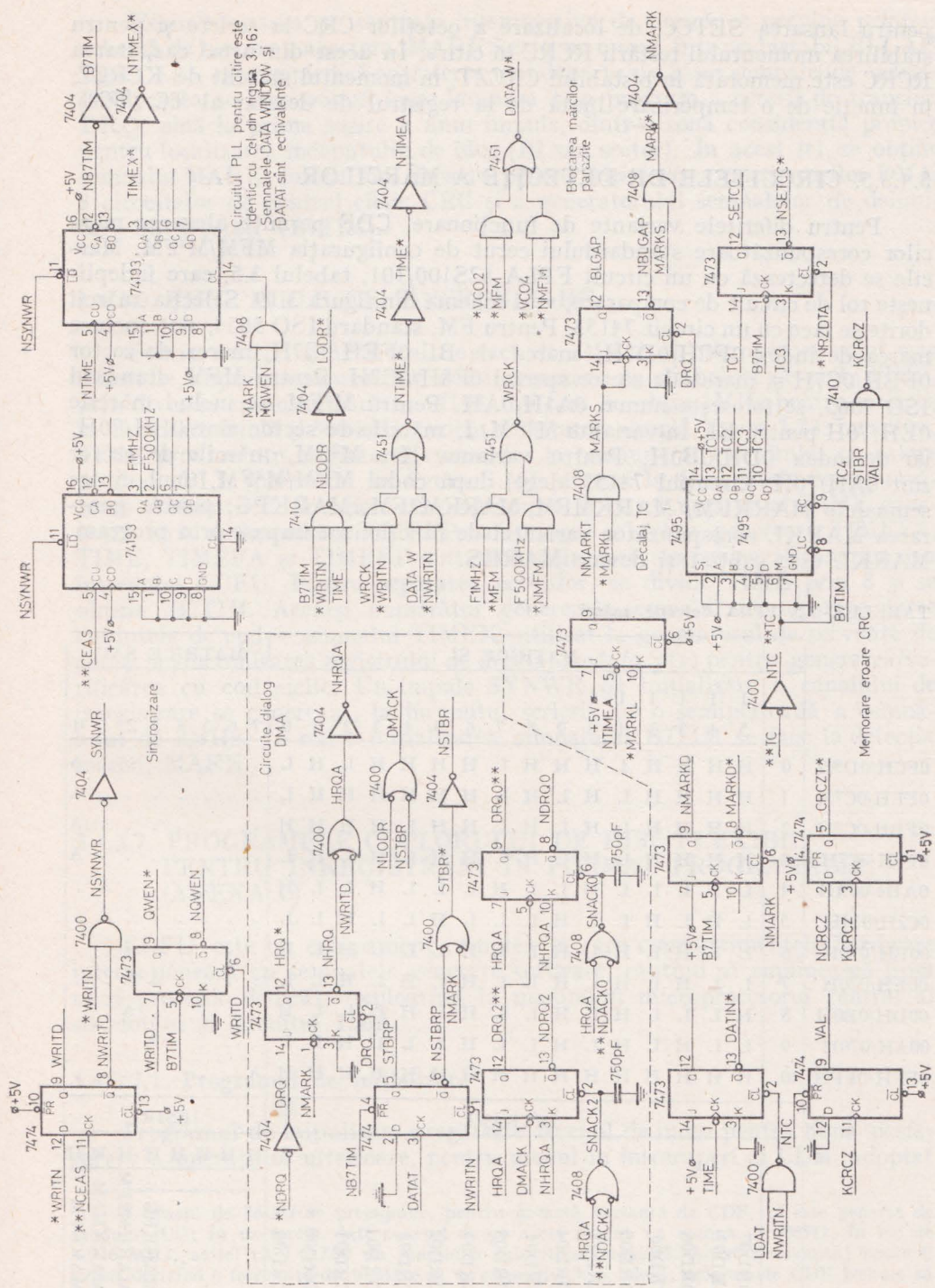
3.4.3.4. CIRCUITELE DE DIALOG DMA

Circuitul 8257 dirijează transferurile cu memoria, interacționând cu registrul de serializare/deserializare, RSD, pe partea de încărcare/preluare în paralel a informațiilor. Funcționarea CDF presupune folosirea a 3 canale DMA: canalul 2 dirijează fluxul de date, atât în scriere, cât și în citire, canalul 3 este folosit ca registru temporar pentru funcționarea canalului 2 în regim *autoload*, iar canalul 0 trimite, numai la scriere, indicațiile cu privire la caracterul cu/fără violare al simbolurilor transferate pe canalul 2. La scriere, canalele 0 și 2 funcționează înlănțuit, cu prioritate rotativă.

Trei registre tampon RT, tip 8212, de câte un octet, se folosesc la interfața între magistrala de date și registrul de serializare/deserializare RSD. (fig. 3.19, § 3.4.3.2). Transferurile DMA se fac între memorie și RT, urmînd ca schimbul de date între 8212 și RSD să se efectueze între două accese DMA corespunzătoare la 2 octeți succesivi.

Pentru citire, semnalul STBR declanșează dialogul DMA, prin DMACK, în momentul cînd RSD a asamblat un grup de 8 cuvinte de cod, figura 3.23. Se lansează cerere de transfer pe canalul 2, DRQ2, simultan cu înscrierea conținutului util în RT. RSD este eliberat pentru a continua asamblarea următorului octet, iar DMA va prelua din RT, adresat cu NDACK2, octetul asamblat anterior. Intervalul între două asamblări este de 16 μ s în densitate dublă, pentru discuri de 8 *inch*. 8257 are timp suficient pentru a prelua informațiile din RT, înainte ca acesta să fie reînscris (se previne apariția unei erori de ritm).

Condițiile de timp sînt mai restrictive la scriere, unde în același interval se fac două transferuri DMA. Pe canalul 2 se transferă simbolurile de informație, iar pe canalul 0 se transferă calitatea acestora (cu sau fără violare de cod). Transferul are loc întretesut, declanșat de semnalul de delimitare a octeților, LODR, figura 3.23. Cererile de transfer DMA se fac pe rînd, mai întîi pe canalul 2, și după aceea pe canalul 0, astfel încît cele 2 circuite 8212 se încarcă, primul cu informația de codat, celălalt cu indicatorii, referitori la caracterul cu/fără violare a codării fiecărui simbol. Cererile de transfer se achită cu semnalele DACK0, 2, de la DMA. Transferurile au loc în 5 μ s, interval suficient de mic pentru a nu apărea eroare de ritm. Validarea generală a transferurilor DMA în citire se face la apariția HRQ, sincronizarea pe începutul de bloc a cererii de transfer, DRQ, lansate prin program, ca în schema din figura 3.23. La scriere, validarea provine de la semnalul WRIT, lansat de asemenea prin program, întîrziat cu o semiperioadă a ceasului de referință de 2MHz, vezi § 3.4.3.6, transferurile începînd numai după ce se programează și registrul de comandă al 8257. Reprogramarea 8257, canalul 3, și funcționarea DMA în scriere și formare se vor detalia la explicarea programelor aferente acestor operații. Încheierea transferurilor DMA este însoțită de semnalarea TC, *Terminal Count*, sfîrșit de transfer, care încarcă un registru 7495, decalat serie la fiecare semnal de delimitare octet, B7TIM,

Circuitul PLL pentru citire este identic cu cel din figura 3.16; Semnalele DATA WINDOW și DATAI sint echivalente

Fig. 3.23. CDFU. Dialog cu magistrala, circuitele de sincronizare, blocarea erorii CRC, blocarea mărcilor parazite, decalajul TC, generarea SETCC.

pentru lansarea SETCC, de localizare a octeților CRC la scriere și pentru stabilirea momentului testării RCRC în citire. În acest din urmă caz, starea RCRC este memorată în bistabilul CRCZT, în momentul stabilit de KCRCZ, în funcție de o temporizare luată de la registrul de decalaj al TC (TC4).

3.4.3.5. CIRCUITELE DE DETECȚIE A MĂRCILOR

Pentru diferitele variante de funcționare, CDF permite alegerea mărcilor corespunzătoare standardului cerut de configurația MFM/M²FM. Mărcile se detectează cu un circuit FPLA 82S100/101, tabelul 3.5, care îndeplinește rol de circuit de comparare, vezi schema din figura 3.19. Selecția mărcii dorite se face cu un circuit 74153. Pentru FM, standard ISO 5654, sînt incluse marca de index 0FCH/0D7H, marca de BI 0FEH/0C7H, marca de sector 0FBH/0C7H și marca de sector special 0F8H/0C7H. Pentru MFM, standard ISO 7065, se folosește numai 0A1H/0AH. Pentru M²FM, se includ mărcile 0EH/70H pentru BI. În varianta M²FM, I, mărcile de sector sînt 0BH/70H, iar de index 0DH/0B0H. Pentru varianta H a M²FM, mărcile de sector sînt 0AH/70H. Circuitul 74153 alege, după codul MFM/M²FM, unul dintre semnalele MARKFM, MARKMFM, MARKM2FM, MARKPG, pentru generarea MARKL corespunzător variantei de funcționare impuse prin program. MARKL este subțiat și devine MARKS.

TABELUL 3.5. FPLA detecție mărci

	MATRICE SI														MATRICE SAU													
	1 1 1 1 1 1																											
	5	4	3	2	1	0	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	7	6	5	4	3	2	1	0				
0FCH/0D7H	0	H	H	H	H	L	H	H	H	L	H	H	H	H	L	H	L	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	A
0FEH/0C7H	1	H	H	H	H	L	H	L	H	L	H	H	H	H	H	H	L	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	A
0FBH/0C7H	2	H	H	H	H	L	H	L	H	L	H	H	L	H	H	H	H	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	A
0F8H/0C7H	3	H	H	H	H	L	H	L	H	L	H	H	L	H	L	H	L	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	A
0A1H/00AH	4	L	H	L	L	L	H	L	L	H	L	L	L	H	L	L	H	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	A
0C2H/014H	5	L	H	L	H	L	L	H	L	L	L	H	L	L	H	L	L	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	A
00BH/070H	6	L	L	H	L	H	L	H	L	L	H	L	L	L	H	L	H	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	A
00EH/070H	7	L	L	H	L	H	L	H	L	L	H	L	H	L	H	L	L	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	A
00DH/0B0H	8	H	L	L	L	H	L	H	L	L	H	L	H	L	L	L	H	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	A
00AH/070H	9	L	L	H	L	H	L	H	L	L	H	L	L	L	H	L	L	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	A
0FFH/0FFH	10	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	A	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
		INTRĂRI														IEȘIRI												
																H H H H H H H H H H												
		DRD07	CRD07	DRD06	CRD06	DRD05	CRD05	DRD04	CRD04	DRD03	CRD03	DRD02	CRD02	DRD01	CRD01	DRD00	CRD00	MARKPG	MARKM2FM	MARKMFM	MARKFM							

Resincronizarea pe semnale intempestive de marcă se previne printr-o schemă de blocare a acestora. MARKS este memorat într-un bistabil BLGAP, figura 3.23, care împiedică trimiterea mai departe și a altor semnale de marcă. Deblocarea se face numai între lansarea prin program a cererii de transfer, DRQ, până la prima sosire a unui impuls, dintr-o zonă considerată propice pentru localizarea începutului de bloc (BI sau sector). În acest fel, se obține semnalul MARK, folosit mai departe pentru inițializarea transferurilor DMA, a circuitelor de control ciclic CRC și a generatorului semnalelor de delimitare între octeți (B7TIM).

3.4.3.6. CIRCUITELE DE SINCRONIZARE

Pentru scriere, generatorul de tact de 2MHz* al microprocesorului este folosit la obținerea semnalelor de sincronizare pe simboluri de cod, TIME, prin divizare cu un numărător 74193, din care se obțin 1MHz pentru scrierea în densitate dublă și 500 kHz pentru densitatea simplă, figura 3.23. La citire, TIME provine din oscilatorul comandat în tensiune al circuitului cu calare pe fază, PLL (prezentat în figura 3.16), divizat la frecvențele corespunzătoare densității de înregistrare programate. Frontul urcător al TIME generează seria de impulsuri TIMEFP, iar frontul coboritor generează TIMEFA. TIME, TIMEFA și TIMEFP sînt semnalele care sincronizează funcționarea întregului CDFU. Pentru separarea octeților, se divide TIME prin 8 și se obține B7TIM. Același numărător generează semnalul de separare între cuvintele de cod — semnalul TIMEX, utilizat la generatorul de secvențe de cod și la sincronizarea registrului de decalaj *modulo p(x)* pentru generarea/verificarea cu cod ciclic. Un impuls SYNWR de inițializare a canalului de înregistrare se generează, la începutul scrierii, pe o semiperioadă a semnalului de 2MHz. În citire inițializarea semnalului B7TIM se face la detecția mărcii, MARK.

3.4.3.7. PROGRAMELE CUPLORULUI DE DISC FLEXIBIL PENTRU ÎNREGISTRĂRI ÎN FORMAT PROGRAMABIL (ANEXA C)

CDFU este un echipament complex în care compartimentele hardware interacționează cu semnalele generate software, căutînd să suplinească lipsa unui procesor dedicat, exploatînd la maximum microprocesorul central al sistemului și circuitul DMA.

3.4.3.7.1. Programul de inițializare

Programul de inițializare pregătește terenul de lucru pentru buna desfășurare a operațiilor ulterioare, pentru modul în întrepreri al CDM, adoptat

---

* Ceasul de 2MHz se presupune, pentru această variantă de CDF, că este generat de modulul UC; în exemplul dat, cuarțul de pe acest modul va rezona pe 4MHz, în loc de 4,916 MHz, astfel că UC-Z80 va funcționa sub viteza maximă. Acest dezavantaj poate fi evitat divizînd o frecvență de 10 MHz cu 4, respectiv 5. Evident, programele CDF trebuie să corespundă variantei de cuarț alese.

pentru toate variantele de CDF. În afara operațiilor uzuale, de pregătire a vectorilor de întrerupere, testarea stării READY în vederea stabilirii configurației SSDF și recalibrarea UDF-urilor, programul va trebui să determine modul de lucru al circuitului 8255 din figura 3.18. Pentru CDFU se alege 8255 în modul 0 de funcționare, cu *port*-urile A și C a câte 8 ieșiri și cu *port*-ul B cu 8 intrări (cuvînt de control 82H). Circuitele de comandă la UDF sînt astfel proiectate încît, între aplicarea RESET-ului și programarea configurației, interval în care ieșirile sînt inactice, interfața UDF să se mențină inactivă și să nu apară semnale nedorite, periclitînd integritatea suportului magnetic, în timpul resetării. Prima operație care se efectuează după RESET înlătură nedeterminarea, trimițînd, în *port*-ul de control, configurația ce menține interfața inactivă (rutina PZFL).

Pentru pregătirea unor date necesare operațiilor de scriere și formatare, incluzînd configurații de mărci, structuri de BI etc., se copiază o serie de constante dintr-o zonă nemodificată în zona de lucru. Acestea vor fi prelucrate și transferate octet cu octet prin DMA spre circuitele de scriere. Pentru fiecare operație s-au definit adresele semnificative, în funcție de rolul pe care îl joacă în diferite etape ale operațiilor de înregistrare (scriere sau formatare).

Inițializarea continuă cu testul prezenței CDFU pe magistrală. La citirea unui *port* inexistent, *magistrala răspunde cu un octet nul*. Testul de zero, pe octetul citit din *port*-ul de control, stabilește prezența sau absența CDFU, care este codată conform cerințelor sistemului de operare, SO, în *port*-ul de stare (adresă 78H, poziția 3). În continuare se testează starea READY a fiecărui UDF și se completează pozițiile 0, 1 din *port*-ul de stare 78H.

Inițializarea se încheie cu recalibrarea fiecărui UDF și înscrierea 00H în locațiile care memorează numerele de pistă curentă.

3.4.3.7.2. Programul operației de căutare

Operația de căutare constă în deplasarea carului cu un număr de piste, dat de diferența între numărul de pistă curent și cel impus prin BP, vezi § 3.4.4.2, în sensul dat de semnul acestei diferențe, urmată de verificarea numărului de pistă la care s-a ajuns, prin citirea unui BI de pe această pistă.

După stabilirea parametrilor de lucru în densitate simplă/dublă, se realizează, cu rutina HDSP, deplasarea cu numărul de piste dorit, în sensul dorit, după o verificare prealabilă a corectitudinii ordinului lansat. Rutina compară numărul de pistă curent cu cel impus și alege sensul de deplasare chemînd subrutina UNPOT sau UNPIN, după caz, de cîte ori este nevoie. Impulsurile de STEP, lansate de 8255 prin program, se stabilesc de duratele impuse de UDF, realizate printr-o buclă de așteptare, cu subrutina WAIT. Verificarea se efectuează prin „încărcarea” capului (subrutina HLOD) și citirea unui BI, cu subrutina CAUTHB. Aceasta presupune citirea unui BI corect, fără eroare CRC, din cel mult 2×26 de încercări, echivalentul parcurgerii de două ori a unei piste. Dacă o astfel de citire este posibilă, se continuă cu verificarea numărului de pistă și se codifică eroarea, în cazul necoincidenței. Dacă BI nu se poate citi corect, verificarea este abandonată și se semnalează eroare de pistă neformatată în densitatea cu care s-a încercat citirea.

3.4.3.7.3. Programul operației de citire

Programul este conceput pentru a funcționa, cu aceleași rutine, în ambele densități de înregistrare — FM și MFM. De menționat că pentru formatele M²FM sînt necesare pachete speciale de programe pentru densitatea dublă, deoarece întîrzierile impuse de dimensiunile specifice la BI și sector nu coincid cu întîrzierile din programele formatelor standard.

Principiul de lucru implică utilizarea continuă a circuitului DMA, care urmărește lista, citind cu transfer blocurile de identificare, urmate de citirea sectoarelor de date, fără transfer în memorie, pînă la găsirea BI impus prin BP; abia următorul sector se transferă efectiv în memoria principală. Păstrarea continuă a contactului intim cu structura formatului permite anticiparea zonei în care se așteaptă mărcile și crearea, prin temporizări software, a unor ferestre de așteptare a acestor mărci, care să evite mărcile detectate intempestiv. Zonele acestea pot fi destul de bine localizate, înaintea zonei de sincronizare din fața mărcilor valide. Manevrînd ca semnalul DRQ să inițializeze bistabilul BLGAP, figura 3.23, înainte de sosirea mărcii valide, se asigură ca acesta să fie primul impuls și unicul, care să poată trece spre circuitele de sincronizare, pînă la încheierea BI sau a sectorului ulterior, după care aceeași manevră a DRQ poate relua procesul. Pentru prima citire de BI se permite o toleranță destul de mare a numărului de încercări (2×26), deoarece trebuie să fie permisă sincronizarea cu formatul pistei. Odată sincronizarea realizată, BI și sectoarele următoare se vor citi în lanț cu transfer în memorie numai al sectoarelor cerute de BP. După fiecare sector citit, se examinează erorile posibile și se completează locația de eroare aferentă sectorului dintr-un tabel cu locații rezervate pentru fiecare sector. Se examinează prezența mărcii speciale 0F8H, absența mărcii de sector, într-o fereastră de timp anumită, stabilită în raport cu localizarea BI, eroarea la verificarea CRC a sectorului și absența unui BI corect cu numărul de ordine al sectorului căutat. Erorile se stabilesc examinînd semnalele CRCZ de la RCRC, HRQ de la bistabilul pregătit de DRQ, dar anclanșat la sosirea mărcii, și locațiile rezervate la care se transferă mărcile. DMA lucrează pe canalul 2, cu canalul 3 în *autoload*, pe care îl reinscrie după ce precedentă încărcare s-a transferat, eveniment semnalat prin testarea emisiei TC. Testul de TC servește și la evidențierea trecerii octeților CRC și determină momentul testării bistabilului CRCZ. Din această cauză se impune lansarea TC înaintea celor doi octeți de control, pentru inițializarea circuitelor de memorare a stării RCRC. Pentru BI, DMA transferă, în zona rezervată, marca (mărcile, în MFM) și cei 4 octeți, emite TC, transferînd și cei 2 octeți CRC. Pentru sector se transferă în prealabil marca (mărcile), în zona rezervată, apoi conținutul util ajunge, prin cicli DMA, în memoria principală, după care, din nou, transferurile CRC se fac în zona rezervată. Se menține opțiunea cu verificare *software* a controlului ciclic, deși timpul de execuție al rutinei respective mărește mult valoarea timpului de acces la sector, cu avantajul eliminării RCRC. Pentru a se preveni „descărcarea” capului la citiri succesive de sectoare pe formate standard cu ordine aleatoare dezavantajoasă, s-a inclus în rutina de sincronizare pe BI și operația de „reîncărcare” a capului.

3.4.3.7.4. Programul operației de scriere

Principiul de funcționare corespunde conlucrării a două canale DMA, canalul 2 funcționând în mod *autoload*, rezervat transferurilor informației de codat, iar canalul 0 transferând indicatorii pentru violarea de cod, specifică zonei de înregistrare a mărcii de început de sector. După trecerea octeților de marcă, pe canalul 0 se restabilește modul de lucru fără violare de cod și transferurile se pot opri, preluarea automată din RT găsind același octet de validare la toate transferurile ulterioare. Funcționarea canalului 2 în *autoload* este impusă de necesitatea de a prelua, din zona rezervată, configurațiile specifice formatului — zona de sincronizare și marca — și de a continua neîntrerupt transferurile cu datele de înregistrat, revenind la constanta (00H sau 0FFH) specifică octetului care încheie înscrierea, după înregistrarea CRC.

Căutarea BI al sectorului ce urmează să fie înregistrat se face cu același algoritm ca și la citire, prin identificarea BI și transferul DMA în mod *verify*, fără transfer efectiv în memorie pentru sectoarele depășite. Când BI conține numărul de ordine al sectorului dorit, se continuă ciclurile DMA cu *autoload* în intervalul BI—sector, pînă la atingerea zonei de sincronizare. Se lansează comanda WRIT pe *port*-ul 8255, figura 3.18, și se transferă din zona rezervată datele pentru scriere, octet cu octet, destinate zonei de sincronizare și mărcii de început de sector. Pe canalul 0 octetul corespunzător mărcii, conține configurația violării de cod. Odată încheiat transferul mărcii pe canalul 2, registrele sale se încarcă, prin *autoload*, cu conținutul înregistrat în registrele canalului 3, unde au fost pregătite adresa și numărul de octeți pentru transferul din memoria principală. Pe canalul 0 se transferă anularea violării. La sfîrșitul operației de scriere a datelor din memoria principală se sesizează apariția TC de la DMA, pentru pregătirea încheierii scrierii, prin completarea cu octeții de verificare CRC, urmați de octetul constant final.

Deoarece, după trecerea mărcii, următoarele cuvinte de cod nu mai conțin violări, transferurile pe canalul 0 pot înceta, odată cu încărcarea primului octet după marcă. Încărcarea în RSD a indicatorilor de violare continuă, automat, prin preluarea aceluiași octet din 8212 (*RT scriere* în figura 3.19).

Comutarea canalului de scriere pe ieșirea serială NQ15 a RCRC se face după detecția TC de la sfîrșitul de bloc, figura 3.20. Pentru a se decela acest TC față de celelalte, impuse de modul de lucru în *autoload*, se formează separat un semnal NRZDTA, care permite generarea, pe următorii 2 octeți de CRC, a semnalului SETCC, figura 3.23. Codificatorul de secvență alege, dacă SETCC = 1, secvența serie de la ieșirea RCRC în locul celei sosite de la RSD. (§ 3.4.3.2.)

Scrierea impune timpi de sincronizare foarte preciși între diferite faze. Microprocesorului îi este impusă frecvența de ceas de 2 MHz, sau alt multiplu exact al vitezei de transfer cu discul, de 250 kHz (densitate simplă) sau 500 kHz (densitate dublă). Buclele de întârziere sînt introduse pentru a compensa decalajele generate de parcurgerea programului. O primă buclă reglează intervalul de timp de la detecția BI corect și pînă la lansarea comenzii de scriere, pentru ca noul sector înscris să se suprapună peste cel vechi, în toleranțe acceptabile.

Trecerea TC de după zona de constante — sincronizare și marcă — este testată și permite reprogramarea canalului 3, pregătindu-l pentru sfârșitul de bloc. După detecția și a TC de la sfârșitul datelor înscrise în bloc, se așteaptă trecerea CRC și se dezactivează NRZDTA, DRQ, WRIT, întrerupându-se transferurile DMA.

Transferul unui bloc este inclus într-o buclă, LOOPA, în care se pot transfera mai multe sectoare, până la o pistă, cu resincronizare, de fiecare dată, pe BI corespunzător. De notat că, la orice lectură de BI, în scriere sau citire, se face și o programare a canalului 0 pentru a asigura o eventuală scriere. Canalul 0 nu este activat decât la comanda WRIT, lansată numai în comenzi de înregistrare.

3.4.3.7.5. Programul operației de formare

Procedura de la scriere este respectată și la formare numai că, de această dată, se înregistrează toată pista, inclusiv BI pentru fiecare sector. Ordinea de înscriere a BI poate fi normală (1, 2, 3, 4...) sau aleatoare, în funcție de un tabel specificat în BP. În prealabil se verifică validitatea numărului de pistă și dacă UDF nu este protejată, semnalându-se eventualele erori. În cazul desfășurării normale, se completează un tabel, din zona rezervată, cu succesiunea dorită a numerelor de sector. La formare aleatoare, în tabel se copiază ordinea furnizată la adresa plasată în BP, octeții 6, 7. Se efectuează deplasarea și „încărcarea” capului la pista dorită. În cazul formării pistei 0 se verifică semnalul TRACK 00.

Operația propriu-zisă de transfer de date începe după ce a fost pregătită zona rezervată, conform configurației începutului de pistă, imediat după ce s-a întâlnit semnalul INDEX. Se lansează WRIT pe un port al circuitului 8255. WRIT va fi activ pe toată durata formării. Conținutul înregistrării se va determina manevrând numai DRQ și NRZDTA, cu testul TC și încărcarea registrelor DMA de pe canalele 0, 2 și 3. Bucle de temporizare precis calculate introduc valorile impuse pentru intervalele INDEX-BI, BI—sector, sector—BI și pentru lungimea sectorului.

În timpul scrierii unui sector, se modifică în zona rezervată numărul de ordine al BI următor, conform tabelului completat mai înainte. DRQ este manevrat pentru pregătirea reinițializării RCRC, care trebuie să calculeze octeții de control ciclic la fiecare BI și sector ale pistei care se formatează. Deoarece momentele de timp ale programării DMA sînt fixate, pentru a nu perturba transferurile în curs, se folosesc numai bucle de timp sincronizate cu microprocesorul. Modulul UC furnizează concomitent și semnalul cu frecvența de referință a scrierii, 2MHz. După înscrierea ultimului sector, intervalul final se completează, conform formatului standard, pînă la noua întâlnire a impulsului de INDEX.

Programul de formare are două variante, FORSD și FORDD, pentru standardul în densitate simplă, FM, și în densitate dublă, MFM. Procedurile se aseamănă, cu modificări date de frecvența de transfer și particularitățile de format, în special în zona de mărci. Buclele de întârziere realizate prin program stabilesc valorile specifice ale intervalelor dintre reprogramările canalelor DMA. Constantele din zona rezervată vor corespunde configurațiilor de mărci și octeți de „umplură” din intervalele (*gap-uri*).

3.4.4. CIRCUITELE DE DIALOG CU MAGISTRALA

3.4.4.1. PREZENTAREA CIRCUITELOR

Toate cele trei module CDF — cu LSI 8271, cu LSI 8272 și cuplorul programabil, CDFU, au un set de circuite și programe asemănătoare, necesare pentru comunicarea între FRM specializat și memoria microcalculatorului „gază”. Acestea sînt impuse de faptul că același sistem de operare trebuie să lucreze cu suportul magnetic la fel, indiferent de alegerea CDF. Circuitele și programele sînt concepute pentru interacțiunea compartimentului sistemului de operare specializat în gestiunea fișierelor de pe discul flexibil și setul de circuite și programe specifice fiecărui cuplor. Microcalculatorul pe 8 biți din exemplul nostru este compatibil cu sistemele de operare ISIS-II și CP/M. De fapt, compatibilitatea cu sistemul de operare ISIS-II este suficientă, pentru că există o variantă adaptată a sistemului CP/M, care lucrează în același mod cu SSDF. Sistemul modular este compatibil și cu variantele SFDX-II și CP/M implementate pe microcalculatoarele din seria M-18, M-118, cu echipamentele TPD, JUNIOR și MS-100, fabricate în România.

Procedurile legate de disc ale sistemului de operare ISIS-II corespund unui SSDF inteligent, condus de unitatea centrală a microcalculatorului prin *port*-urile aflate la adresele 78H ÷ 7FH (pentru primul set de 2 UDF), *port*-uri care mediază schimbul de comenzi/stări. Transferurile de date au loc la inițiativa SSDF, prin ciclul DMA. În prealabil, SO completează, în memoria principală a microcalculatorului, un vector de comandă, *Input/Output Parameter Block*, BP, cu parametrii și codul operației de efectuat. Adresa acestui BP este trimisă, la SSDF, în 2 octeți succesivi, prin *port*-urile de adresă 079H și 07AH. SSDF sesizează înscriserea octetului cel mai semnificativ în *port*-ul de adresă 07AH, citește BP de la adresa aflată și execută operația comandată. În timpul lucrului, SSDF este în stare „ocupat”, comunicată spre microcalculator prin intermediul *port*-ului comun de adresă 078H. Unitatea centrală testează eliberarea SSDF, pentru cercetarea modului de încheiere a operației, cu sau fără eroare, și îi trimite ordinul următor. În caz de eroare, microcalculatorul află natura acesteia, așa cum ea a fost codificată de SSDF, în *port*-ul de adresă 7BH. Starea SSDF este sintetizată în *port*-ul 078H.

CDM simulează existența cuplorului inteligent, folosind întreruperi generate hardware, ca în schema din figura 3.24. Microprocesorul sistemului substituie unitatea centrală proprie a cuplorului inteligent, pe timpul execuției ordinelor de disc. Se obține un coeficient maxim de utilizare a unității centrale, care ar fi rămas, în acest interval de timp, într-o buclă de testare a încheierii operației cu discul. Soluția aleasă în exemplu corespunde generării unei întreruperi de execuție la fiecare lansare a unei noi comenzi pentru SSDF, în care să se realizeze substituția microprocesorului. La fiecare operație de aflare a codului erorii se lansează o altă întrerupere de achitare. Automatul de generare a întreruperilor este manevrat de accesele la *port*-urile 078H ÷ ÷ 07FH, după cum urmează: înscriserea în 07AH generează INT6, citirea ulterioară din 07BH lansează INT5. Automatul este inițializat la înscriserea adresei BP în *port*-urile 079H, 07AH și la RESET.

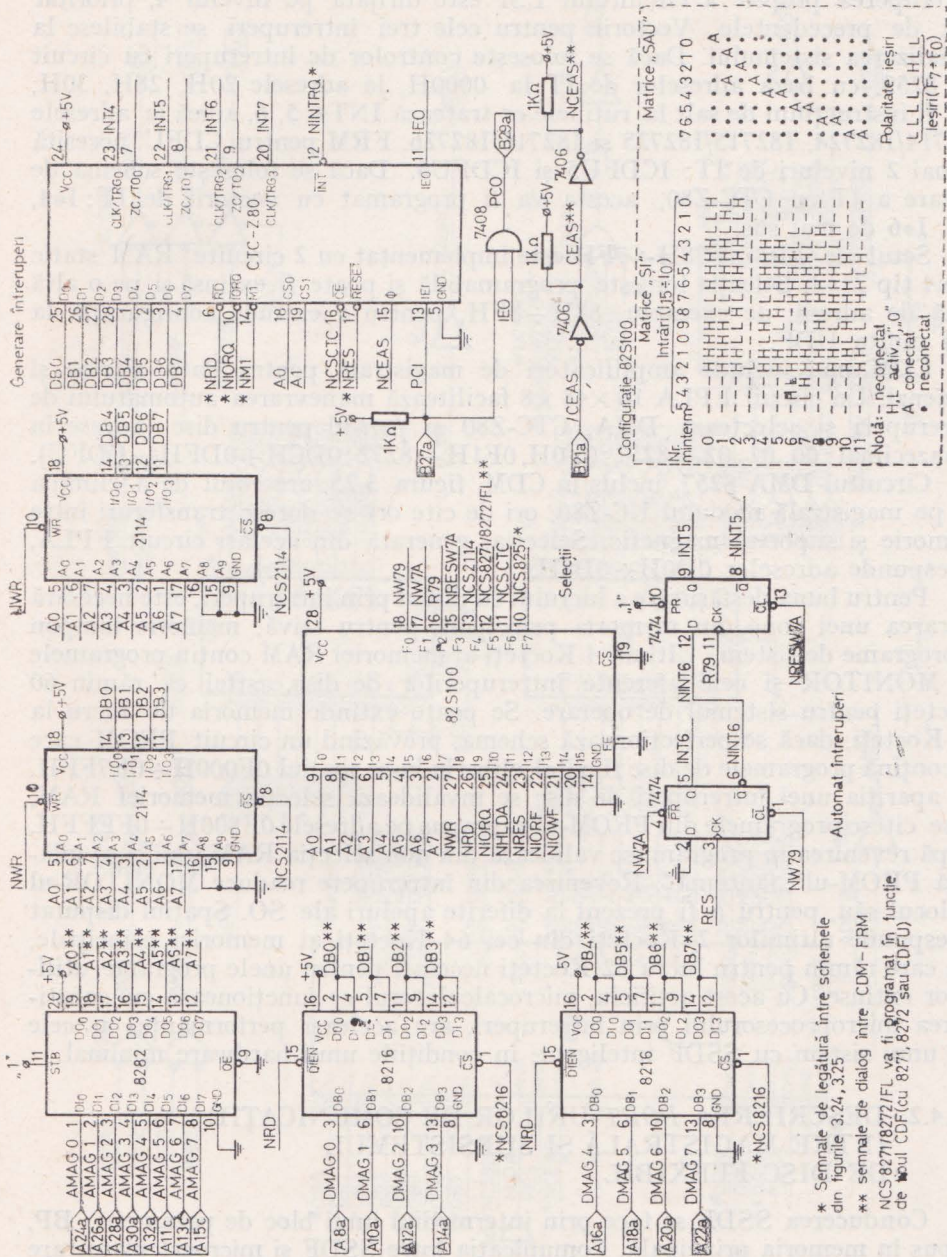

Fig. 3.24. Circuitele de dialog cu magistrața microsistemului, CDM. Buffere date/adrese/comenzi, selecții, generare și întreruperi, automat întreruperi.

* Semnale de legătură între schemele din figurile 3.24, 3.25
** semnale de dialog între CDM - FRM
NCS 8271/8272/FL va fi programat în funcție de modul CDF (cu 8271, 8272 sau CDF)

Rutina de execuție este apelată la nivelul de întrerupere 6, iar cea de achitare este stabilită pe nivelul de întrerupere 5. Pentru FRM cu 8271/72, întreruperea proprie a circuitului LSI este dirijată pe nivelul 4, prioritar față de precedentele. Vectorii pentru cele trei întreruperi se stabilesc la inițializarea sistemului. Dacă se folosește controlor de întreruperi cu circuit tip 8259, ca baza adreselor de IT la 0000H, la adresele 20H, 28H, 30H, vor fi instrucțiuni de salt la rutinele ce tratează INT4, 5, 6, adică la adresele I82714/I82724, I82715/I82725 și I82716/I82726. FRM pentru CDFU necesită numai 2 niveluri de IT: ICDFU5 și ICDFU6. Dacă se folosește schema de tratare a IT cu CTC-Z80, acesta va fi programat cu vectorii de IT: I*4, I*5, I*6 de mai sus.

Setul de port-uri 78H ÷ 7FH este implementat cu 2 circuite RAM static 1Kx4 tip 2114. Selecția lor este programabilă și poate fi extinsă și pe o altă zonă de adrese, de exemplu, 88H ÷ 8FH, pentru a extinde configurația la mai multe UDF.

CDM mai include amplificatori de magistrală pentru date, adrese și comenzi. Un circuit FPLA 16 × 48 × 8 facilitează manevrarea automatului de întreruperi și selectează DMA, CTC-Z80 și port-ul pentru disc (adrese în hexazecimal: 00, 01, 02 — 8271 ; 0F0H, 0F1H — 8272 ; 0DCH ÷ 0DFH — CDFU).

Circuitul DMA 8257, inclus în CDM, figura 3.25, are rolul de a elimina de pe magistrală modulul UC-Z80, ori de câte ori se doresc transferuri între memorie și suportul magnetic. Selecția, generată din același circuit FPLA, corespunde adreselor 0D0H ÷ 0D8H.

Pentru buna desfășurare a lucrului cu discul prin întreruperi, este necesară alocarea unei zone din memoria principală pentru stivă, memorie tampon și programe de sistem. Ultimii 4 Kocteți ai memoriei RAM conțin programele de MONITOR și cele aferente întreruperilor de disc, astfel că rămân 60 Kocteți pentru sistemul de operare. Se poate extinde memoria de lucru la 62 Kocteți, dacă se perfecționează schema, prevăzând un circuit PROM care să conțină programele de disc flexibil, eliberându-se spațiul 0F000H ÷ 0F7FFH. La apariția unei întreruperi de disc se invalidează selecția memoriei RAM, și se citesc programele din PROM-ul suprapus pe adresele 0F800H ÷ 0FFFFH. După revenirea în program, se validează din nou selecția RAM-ului și se înlătură PROM-ul „fantomă”. Revenirea din întrerupere readuce MONITOR-ul pe locul său, pentru a fi prezent la diferite apeluri ale SO. Spațiul disputat corespunde ultimilor 2 Kocteți din cei 64 Kocteți ai memoriei principale, din care rămân pentru lucru 62 Kocteți necesari pentru unele programe utilizator extinse. Cu acest artificiu, microcalculatorul ce funcționează cu substituirea microprocesorului prin întreruperi, are aceleași performanțe cu cele ale unui sistem cu SSDF inteligent, în condițiile unui hardware minimal.

3.4.4.2. DESCRIEREA PORT-URILOR DE COMUNICAȚIE ÎNTRE MAGISTRALĂ ȘI SUBSISTEMUL DE DISC FLEXIBIL

Conducerea SSDF se face prin intermediul unui bloc de parametri, BP, deus în memoria principală. Comunicația între SSDF și microcalculator are loc prin intermediul unor port-uri pentru transferul adresei BP și a stărilor SSDF. Blocurile de date — conținutul sectoarelor de pe disc — se transferă prin acces direct la memorie, DMA.

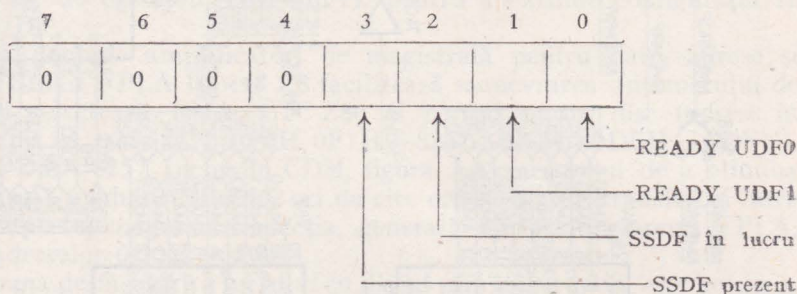

Un set de *port*-uri, acceptat de sistemul de operare ISIS-II, pentru prima unitate duală de disc flexibil, se află la adresele 78H ÷ 7FH, cu următoarele funcțiuni:

78H: *Port* cod stare UDF
 79H, 7AH: *Port*-uri cu adresa BP, dintre care:
 79H, pozițiile cu ponderi mici
 7AH, pozițiile cu ponderi mari
 79H (intrare): *Port* cu codul încheierii operației
 7BH: *Port* cu rezultatul — cod eroare
 7FH: *Port* inițializare

Vom descrie, pe rând, semnificațiile informației păstrate în fiecare *port*.

Port stare SSDF (78H)

Bit 0: UDF0 pregătită pentru transfer (READY).
 Bit 1: UDF1 pregătită pentru transfer (READY).
 Bit 2: SSDF ocupat cu o operație în curs.
 Bit 3: SSDF prezent.
 Biți 4 ÷ 7: neutilizați, tot timpul la „0”.

Porturi adresă BP (79H, 7AH)

O secvență posibilă, prin care SSDF ia cunoștință de adresa BP, pentru citirea în densitate simplă a întregii piste 0 la adresa 3000H, poate avea forma:

ADR:	DW	ADRBP	ADRBP:	DB	80H
START:	LXI	H,ADR	ORDIN:	DB	04H
	MVI	A,M	NRSCT:	DB	1AH
	OUT	79H	NRPST:	DB	00H
	INX	H	NRPRS:	DB	01H
	MVI	A,M	ADLOW:	DB	00H
	OUT	7AH	ADHIG:	DB	30H

Port cod încheiere operație (79H)

Biți 0,1: cod încheiere operație:
 00: încheiere execuție,
 01: neutilizat,
 10: schimbare stare UDF, în 7BH se află starea UDF-urilor,
 11: neutilizat.
 Biți 2 ÷ 7: neutilizați, tot timpul la „0”.

Port rezultat operație (7BH)

Conținutul depinde de tipul de încheiere a operației. Pentru încheiere operație, se obțin codurile erorilor:

- Bit 0: sector cu marcă specială.
  - Bit 1: eroare CRC.
  - Bit 2: eroare poziționare pe pistă.
  - Bit 3: eroare de adresă.
  - Bit 4: eroare ritm (DMA).
  - Bit 5: protejat la scriere.
  - Bit 6: eroare de scriere.
  - Bit 7: stare NOT READY (nepregătit de transfer).
- Pentru schimbare de stare UDF, se obțin semnificațiile:
- Biți 0÷5: neutilizați.
  - Bit 6 : stare READY la UDF0.
  - Bit 7 : stare READY la UDF1.

Port inițializare (7FH)

Se inițializează SSDF, indiferent de starea în care acesta se găsește, dacă apare o operație de scriere în port-ul 7FH.

Blocul de parametri, BP

Un vector de comandă este format dintr-un șir de octeți din memorie, organizați pentru a specifica operația pe care SSDF urmează să o execute:

- Octet 1: Cuvînt de control
- Octet 2: Cod ordin
- Octet 3: Număr de sectoare transferate
- Octet 4: Număr de pistă
- Octet 5: Număr de ordine al primului-sector
- Octet 6: Adresa transfer (*Low*)
- Octet 7: Adresa transfer (*High*)

Vom examina, pe rînd, semnificațiile fiecărui octet:

Octet 1: cuvînt de control

7	6	5	4	3	2	1	0
1		0	0	0	0		

- Biți 0,1: selecție densitate/format.
- Biți 2÷5: neutilizați, tot timpul la „0”.
- Bit 6: formare cu format aleator, în ordinea și cu conținutul de bloc specificate la adresa din octeții 6, 7 ai BP.
- Bit 7: tot timpul la „1”.

Octet 2: cod ordin

Biții 0÷2: cod al operației:
000 neutilizat,
001 căutare,
010 formatare,
011 recalibrare,
100 citire,
101 citire cu verificare,
110 scriere,
111 scriere specială.
Bit 3: rezervat, tot timpul la „0”.
Biții 4,5: 00 selecție UDF0,
11 selecție UDF1.
Biții 6,7: rezervați, tot timpul la „0”.

Octet 3: număr de sectoare

Se specifică numărul de sectoare pe care se face transferul (1÷26).
Octet nesemnificativ la operațiile de căutare și recalibrare.

Octet 4: numărul de pistă

Se specifică numărul de ordine al pistei la care se referă operația (0÷76). Nu este luat în considerare la ordinul de recalibrare.

Octet 5: numărul primului sector

Se specifică numărul de ordine al primului sector cu care începe transferul (1÷26). Sistemul de operare ISIS-II semnalează adresa unității de disc pe poziția 5, astfel că, pentru UDF1, sectoarele se numerotează cu valorile $21H \div 3AH$. Se asigură compatibilitatea cu SSDF lucrând în densitate dublă, în mod M²FM. Octetul 5 este irelevant la ordinele de recalibrare și căutare.

Octeții 6, 7: adresa transferului de date.

Se specifică adresa, din memoria principală, cu care se încep transferurile de date. Octetul 6 conține cele 8 poziții mai puțin semnificative. La ordinul de formatare aleatoare, octeții 6, 7 conțin adresa, din memoria principală, la care SO a completat un tabel cu ordinea de succesiune a sectoarelor.

3.4.4.3. PREZENTAREA PROGRAMELOR (ANEXELE A, B, C)!

Ca și modulul CDM hardware, programele aferente sînt comune tuturor tipurilor de FRM prezentate.

Lucrul prin întreruperi cere ca rutinele SSDF să nu interfere cu programele din SO, a căror execuție o suspendă. Din această cauză, intrarea și ieșirea din aceste rutine se face cu salvarea și restaurarea tuturor registrelor microprocesorului, iar execuția rutinelor se face cu stivă separată, în afara zonei de memorie accesibile SO. În acest fel se evită periclitarea cursivității programului principal, singura deosebire față de funcționarea cu SSDF inteligent fiind aceea că microprocesorul nu mai testează, în buclă, încheierea operației comandate.

Programul aferent CDM operează cu *port*-urile prin care SO lucrează cu SSDF și cu rutinele specifice FRM atașat. În prealabil, se preia adresa BP, se copiază acesta din memoria principală în zona afectată CDF și se prelucrează pentru aflarea operației de efectuat și a adresei UDF căreia îi este destinată. Dintr-un tabel, în funcție de codul operației, se preia adresa rutinei corespunzătoare și se execută. Revenirea din rutină este urmată de preluarea rezultatului și stabilirea conținutului *port*-urilor 78H, 79H, 7BH conform codurilor de stare și eroare, astfel ca SO să decidă continuarea, în funcție de încheierea comenzii lansate anterior. La sfârșitul execuției unei operații, SSDF este „blocat” („1” în poziția 2 din *port*-ul 78H) și se eliberează după testarea modului de încheiere. S-a menținut manevrarea acestui bit pentru compatibilitatea cu programele referitoare la gestiunea discului flexibil din SO, în care mai întâi se testează încheierea lucrului SSDF și apoi se preia octetul de mod al încheierii (*port* 79H) și cel al codului erorii (*port* 7BH). Următoarea operație se lansează numai după testarea eliberării SSDF („0” în poziția 2 din 78H).

3.5. SISTEME DE OPERARE PE DISC FLEXIBIL

Evoluția spectaculoasă a microcalculatoarelor s-a datorat, în mare măsură, facilităților oferite utilizatorilor de tehnică de calcul, care s-au văzut dotați cu posibilitatea de a transfera aplicații, de la sistemele de calcul mari, la microsistemele dedicate proprii, cu preț de cost scăzut, fără pierdere de performanță, cu un coeficient de accesibilitate mare. Pe lângă microprocesor, principalul motor al acestei evoluții, discul flexibil, manevrat de un sistem de operare adecvat, a oferit posibilitatea implementării unor aplicații complexe, la viteze de lucru convenabile.

Sistemele de operare pe disc flexibil au fost dezvoltate după modelul celor corespunzătoare sistemelor de calcul mari, echipate cu discuri de capacitate mare și având viteză ridicată de lucru.

Sistemul de operare asistă utilizatorul în gestionarea resurselor sistemului (unitate centrală, memorie, periferice). Pentru a-și îndeplini funcțiile, SO presupune standardizarea transferurilor între resurse sub forma unor unități logice numite *fișiere*. Operațiile oferite de sistemele de operare se referă la diferite prelucrări asupra fișierelor. SO lansează comenzi pentru periferice, în conformitate cu prelucrările logice asupra fișierelor. În particular, pentru discul flexibil, se realizează corespondența între structura logică a fișierelor și organizarea înregistrărilor fizice pe suportul magnetic, gestiunea acestora în conformitate cu prelucrările logice efectuate.

O unitate duală de disc flexibil oferă o memorie externă de 0,5 Mocteți în densitate simplă, pe o suprafață, și 1 Moctet în densitate dublă pe o suprafață. Integrarea în sistem presupune realizarea mai multor niveluri de cuplare.

Un prim nivel, cel mai apropiat de natura fizică a înregistrării, constă într-un set de circuite electronice pentru conectarea între interfața micro-sistemului pe 8 biți și o interfață specifică perifericului, cu semnale de comandă/stare și transfer serial al datelor. Acest nivel poate fi asigurat de un modul FRM, realizat în jurul unui circuit LSI (8271, 8272) sau în tehnologie

MSI programabilă (FPLA), cu anumite circuite anexe (PLL, *buffere* etc.). Acest nivel a fost prezentat în § 2.3.1 ÷ 2.3.2, § 2.4.1 ÷ 2.4.2 și § 3.4.3.1 ÷ 3.4.3.6.

Al doilea nivel constă în programe specifice circuitului LSI sau logicii programate pentru îndeplinirea diferitelor ordine ca: scriere, citire, recalibrare etc., cu examinarea condițiilor de încheiere a acestor operații. Acest nivel se referă la proceduri direct legate de particularitățile circuitului utilizat, care trebuie programat și condus pentru realizarea operațiilor specifice. Acest nivel a fost prezentat în § 2.3.3 ÷ 2.3.5, § 2.4.3 ÷ 2.4.6 și § 3.4.3.7.

Al treilea nivel stabilește un mod organizat de comandă și control pentru discul flexibil, prin proceduri înțelese de sistemul de operare, care permit o conducere unitară și clară a perifericului, folosind un vector de comandă și examinând un vector de rezultat. Acest nivel este realizat prin programe de transfer al comenzilor unitare în comenzi realizate de nivelul inferior. Acest nivel a fost acoperit de § 3.4.4.

Sistemul de operare propriu-zis, ales, de regulă, dintre cele uzuale, pentru facilitarea interschimbului de programe, corespunde nivelului superior, al patrulea, care transferă setul de macrocomenzi ale operațiilor cu fișierele de date, în seturi de comenzi unitare specifice discului flexibil. Aceste comenzi vor fi prezentate în § 3.5.1.2. pentru 1 IS-II și § 3.5.2. pentru CP/M.

Setul propriu de comenzi al circuitelor LSI specializate diferă de setul unitar cerut de sistemul de operare, astfel că nivelul trei este destul de voluminos. Într-o implementare cu logică programabilă, se pot alege ca proceduri pentru circuitele realizate chiar cele specifice setului unitar cerut de sistemul de operare, contopind astfel nivelul 2 și 3 într-unul singur.

3.5.1. SISTEMUL DE OPERARE ISIS-II

Elaborat pentru primele sisteme de dezvoltare tip MDS - *Microcomputer Development System* - sistemul de operare ISIS-II folosește unități de disc duale, în densitate simplă, format IBM și poate lucra cu microprocesoare compatibile cu 8080, cu memorie între 32 ÷ 62 Kocteți, cu organizare ce va fi prezentată la § 3.5.3.1. Sub acest sistem se pot rula aplicații dedicate, folosind discul pentru culegere și prelucrare de date. Ca sistem de calcul, permite dezvoltarea de programe complexe pentru o gamă largă de microprocesoare și permite lucrul în limbaje evoluat BASIC, FORTRAN, COBOL, PASCAL etc.

8.5.1.1. ORGANIZAREA DISCHETEI

Prima pistă este dedicată sistemului de operare propriu-zis, care se încarcă între locațiile 40H ÷ 2FFFH, cu memorie tampon la 3000H ÷ 3680H.

Primele piste conțin fișierele ISIS.TO, ISIS.LAB, ISIS.DIR, ISIS.MAP, proprii gestiunii blocurilor dischetei.

ISIS.TO conține un program de încărcare a sistemului de operare. ISIS.LAB conține titlul dischetei și factorul de întreținere la formatarea fiecăreia dintre cele 77 piste.

ISIS.DIR conține, în grupe de 26 octeți, numele și localizarea fiecărui fișier, împreună cu caracteristicile fiecăruia.

ISIS.MAP este o hartă a discului cu blocurile fizice libere și ocupate, explorată la fiecare operație de creare, modificare sau ștergere a fișierelor.

Un fișier este organizat pe baza unui tabel al sectoarelor componente, aflat în primul sector adresat în ISIS.DIR. În cazul în care un singur bloc nu este suficient pentru tabel, se pot înlanțui mai multe blocuri „tabel”. Un bloc „tabel” conține adresa blocului „tabel” precedent (primii 2 octeți) și ai blocului „tabel” următor (următorii 2 octeți). Dacă nu mai există succesori sau predecesori, octeții corespunzători sînt nuli.

Discul sistem mai conține în plus fișierele ISIS.BIN și ISIS.CLI, care includ sistemul de operare. O dischetă, în densitate simplă, conține pe cele 77 piste, a cîte 26 sectoare, un număr de 2 002 sectoare a cîte 128 octeți de date, totalizînd o capacitate utilă de 256 256 octeți (250 Kocteți).

3.5.1.2. RUTINELE DE SISTEM ALE ISIS-II

Sistemul de operare este încărcat în memorie în zona de adrese 40H ÷ ÷ 2FFFH și folosește ca memorie tampon zona 3000H ÷ 3680H. În spațiul rămas, pînă la zona superioară a memoriei, se pot rula programele de aplicații. Sistemul de operare posedă un set de 15 rutine de sistem, pe baza cărora se construiesc comenzi de sistem și programe dedicate unor aplicații. Fiecare rutină are o zonă de parametri, completată de utilizator.

Cele 15 rutine de sistem sînt următoarele:

Cod 0, *OPEN*: deschiderea fișierului; un fișier specificat este conectat la o conductă specificată a sistemului de operare.

Cod 1, *CLOSE*: închiderea fișierului; o conductă specificată este deconectată de la fișierul pe care acesta a fost în prealabil deschis.

Cod 2, *DELETE*: ștergere fișier; eliminarea de pe suportul magnetic a fișierului specificat, cu eliberarea înregistrărilor aferente, devenite disponibile pentru alte fișiere.

Cod 3, *READ*: citire din fișier; se transferă date dintr-o conductă, pe care este deschis un fișier, într-o zonă specificată de memorie, pe o lungime de octeți specificată, cu actualizarea unui *marker* de octet.

Cod 4, *WRITE*: scriere în fișier; se transferă date, dintr-o zonă de memorie specificată, în fișierul deschis pe o conductă specificată, pe o lungime de octeți specificată, cu actualizarea *marker*-ului de octet.

Cod 5, *SEEK*: caută *marker*; se află sau schimbă valoarea numărului de ordine ce desemnează octetul curent, aflat înainte de a fi transferat pe conducta specificată (*marker* de octet).

Cod 6, *LOAD*: încarcă fișier; se depune în memorie fișierul specificat, cu un decalaj specificată și se transferă controlul la o adresă specificată.

Cod 7, *RENAME*: schimbare de nume fișier; se înlocuiește, în fișierul ISIS.DIR, numele fișierului specificat, cu un altul.

Cod 8, *CONSOL*: transferă consola; se înlocuiește consola sistemului cu două fișiere, care vor corespunde ieșirilor pe display și intrărilor de la tastatură; cele două fișiere vor conduce în continuare sistemul.

Cod 9, *EXIT*: ieșire în ISIS-II; se transferă controlul, din programul utilizator, sistemului de operare.

Cod 10, *ATTRIB*: schimbă atribute de fișier; se modifică atributele ISWF ale fișierului specific (I — invizibil, S — sistem, W — protejat la scriere, F — format).

Cod 11, *RESCAN*: poziționare la început de linie; se aduce *marker*-ul de octet la început de linie, într-o zonă tampon specifică editării, în care s-a citit în prealabil dintr-un fișier deschis.

Cod 12, *ERROR*: semnalare a erorii; se trimite la consolă mesajul de eroare.

Cod 13, *WHOCON*: caută consola; se determină fișierul asignat drept consolă (intrare sau ieșire).

Cod 14, *SPATH*: caută fișierul; se află informații asupra fișierului specificat (de exemplu, pe ce periferic este rezident).

Cu ajutorul acestor 15 rutine de sistem se pot construi programe care să înglobeze prelucrări de fișiere. ISIS-II permite coexistența a 6 fișiere deschise simultan, în afara fișierelor :CI: și :CO:, continuu deschise.

3.5.2. SISTEMUL DE OPERARE CP/M

Elaborat de *Digital Research* pentru a pune în valoare minicalculatoarele cu microprocesor 8080 și disc flexibil, sistemul de operare CP/M are, ca principal ascendent, asupra celorlalte SO, lărga interschimbabilitate a fișierelor pe suport magnetic. Această proprietate este generată de separarea zonei de gestiune a discului flexibil, nemodificabilă, de zona programabilă de I/E, BIOS, astfel că orice proiectant de sistem își va organiza la fel discul, chiar dacă restul periferiei este diferit. Elaborarea unui CP/M propriu conduce la completarea primelor două piste ale dischetei cu programe de sistem, restul discului fiind disponibil pentru interschimb de programe.

Organizarea memoriei, pentru a permite încărcarea CP/M, este descrisă la § 3.5.3.2. CP/M poate fi generat pentru diferite dimensiuni ale memoriei, între 16 Kocteți și 64 Kocteți. Ca sistem de calcul și de dezvoltare, permite aceleași facilități ca și sistemul de operare ISIS-II, cu avantajul că interschimbabilitatea a permis proliferarea mai rapidă a unor noi programe, cu performanțe îmbunătățite.

Sînt disponibile pentru programele de aplicații adresele de la 100H, pînă în zona superioară a memoriei, în care este încărcat sistemul de operare.

Rutinele de sistem sînt grupate în 10 operații de bază și 16 operații cu discul (vezi și § 3.5.3.2):

Cod 1, *Read Console*: citire de la consolă; se preia un caracter ASCII de la consola sistemului.

Cod 2, *Write Console*; scrie la consolă: se trimite un caracter ASCII la consola sistemului.

Cod 3, *Read Reader*: citire de la cititor; se preia un caracter ASCII de la lectorul de bandă perforată.

Cod 4, *Write Punch*: perforează; se trimite un caracter ASCII în vederea perforării pe bandă perforată.

Cod 5, *Write List*: imprimare; se tipărește un caracter ASCII la perifericul atribuit pentru listare.

Cod 7, *Read I/O Status*: citire a stării I/E; se citește locația 3 din memorie, care conține atribuirea logică a periferiei fizice existente.

Cod 8, *Write I/O Status*: înscrie starea I/E ; se înscrie locația 3 din memorie.

Cod 9, *Print Buffer*: tipărește șir de caractere ; se trimite la consolă caracterele ASCII dintr-un tampon ; ultimul caracter va fi \$.

Cod 10, *Read Buffer*: citește de la consolă ; se preia de la consolă șirul specificat de caractere ASCII.

Cod 11, *Interrogate Console Ready*: citește starea consolei ; se examinează dacă se poate comunica (în intrare sau ieșire) cu consola.

Dintre operațiile cu discul menționăm ;

Cod 12, *Lift Head*: descărcare cap ; discheta se îndepărtează de capul magnetic.

Cod 13, *Initialization*: inițializare ; se inițializează BDOS, se selectează discul A și se programează DMA cu adresa memoriei tampon de la 80H.

Cod 14, *Log-in and Select Disk x*: se consideră x disc de lucru ($x = 0, 1, 2, 3$ etc. pentru A, B, C, D etc.).

Cod 15, *Open File*: deschide fișier ; se stabilește FCB* pentru fișierul specificat.

Cod 16, *Close File*: închide fișier ; se stabilește FCB inițial.

Cod 17, *Search for File*: caută fișierul specificat.

Cod 18, *Search for Next Occurrence*: caută pentru următoarea coincidență ; se lansează după operația 17 și se obține adresa următorului FCB din zona DIRECTORY.

Cod 19, *Delete File*: șterge fișier ; se elimină de pe dischetă fișierul specificat ; înregistrările devin disponibile.

Cod 20, *Read Next Record*: citește următorul sector ; se preia înregistrarea din fișierul deschis, cu incrementarea NR* din FCB. După depășirea 0FFH, se deschide automat următoarea extensie și NR este trecut în 00H.

Cod 21, *Write Next Record*: scrie următorul sector ; la fel ca la precedenta comandă, dar pentru scriere.

Cod 22, *Make File*: creează un fișier ; se creează o intrare în DIRECTORY cu numele de fișier specificat ; fișierul creat este gol.

Cod 23, *Rename FCB*: schimbă numele fișierului.

Cod 24, *Interrogate Log-in Vector*: testează discurile în stare READY.

Cod 25, *Interrogate Drive Number*: furnizează adresa discului în lucru.

Cod 26, *Set DMA Address*: programează DMA cu adresa următorului transfer.

Cod 27, *Interrogate Allocation*: furnizează adresa vectorului alocat pentru comanda STATUS.

3.5.3. ORGANIZAREA SPAȚIULUI DE MEMORIE AL MICROCALCULATORULUI

3.5.3.1. LOCAȚII ȘI ZONE DE MEMORIE REZERVATE, COMPATIBILE CU SISTEMUL DE OPERARE ISIS-II.

Programul executat imediat după RESET pregătește câteva locații la zonele inferioară și superioară ale spațiului memoriei de lucru, sintetizând caracteristicile structurii sistemului și facilitând legătura MONITOR-ului cu sistemul de operare și programele de aplicație.

* vezi § 3.5.3.2.

Zona inferioară are următoarele locații rezervate:

0÷2 : instrucțiune de salt la rutina **RESET** (J IP 0FF0FH), pentru salvarea conținutului registrelor și trecerea spre regimul **MONITOR**.

3 : octet care descrie atribuirea logică a perifericelor fizice, la un moment dat. Modificări în acest octet permit conectarea, pe rind, a mai multor periferice fizice pe rolul aceleiași funcții logice. Există 4 periferice logice: consolă, perforator, lector și imprimantă. Fiecărui i se poate atașa o opțiune „fizică“ dintr-un set de maximum 4 opțiuni „fizice“.

4÷5 : 2 octeți cu adresa zonei superioare, *top*, a memoriei disponibile. Pentru varianta cu 60 Kocteți se plasează 0EFFFH, iar pentru 62 Kocteți, se va găsi 0F7FFH. O rutină specială, executată după **RESET**, testează starea memoriei RAM și calculează marginea ei superioară.

8÷0AH : instrucțiune de salt la rutina de reincărcare a sistemului de operare **ISIS-II**.

20H÷22H : salt la rutina de tratare a întreruperii IT4, lansate de 8271/8272.

28H÷2AH : salt la rutina de tratare a întreruperii IT5, de achitare a execuției operației lansate pe **SSDF**.

30H÷32H : salt la rutina de tratare a întreruperii IT6, de execuție a unei operații pe **SSDF**.

În zona inferioară a spațiului de memorie disponibilă se plasează stiva de lucru, urmată de o rutină de salvare a parametrilor programului întrerupt și de un tabel cu instrucțiuni de salt la diferite subprograme care deservește perifericele opționale adăugate de utilizator, în afara celor standard, deservite de **MONITOR**.

Sistemul de operare **ISIS-II** ocupă spațiul 40H÷2FFFH și are memoria tampon între 3000H÷3680H. De la adresa 3680H pot începe programele utilizator, pînă la zona de stivă din partea superioară a memoriei disponibile. În zona 0F000H÷0F7FFH se află rutinele aferente întreruperilor 4÷6, pentru operații cu discul. Zona 0F800H÷0FFFFH este ocupată de programul **MONITOR**, care începe cu instrucțiunile de salt la rutinele de sistem:

BEGIN, intrare în **MONITOR** după **RESET**;

CI, *Console Input*, intrare de la tastatura consolei atribuite, un caracter;

RI, *Reader Input*, intrare de la cititorul atribuit, un caracter;

CO, *Console Output*, ieșire pe display-ul consolei atribuite, un caracter;

PO, *Punch Output*, ieșire pe perforatorul atribuit, un caracter;

LO, *List Output*, ieșire pe perifericul atribuit la imprimare, un caracter;

CSTS, *Console Status Test*, testare a stării consolei atribuite, pentru a prelua/preda următorul caracter;

IOCHK, *I/O Check*, testare a octetului din locația 3 a memoriei, pentru aflarea configurației de periferice „fizice“ atribuite celor 4 periferice „logice“;

IOSET, *I/O Set*, modificare a configurației de periferice „fizice“ atribuite celor „logice“, prin poziționarea corespunzătoare în octetul din locația 3 (**IOBYTE**);

MEMCK, *Memory Check*, test al memoriei pentru aflarea limit ei superioare, *top*, înscrise în locațiile 4, 5;

IODEF, *I/O Definition*, stabilire a perifericelor „utilizator“ în categoria perifericelor „fizice“ disponibile.

3.5.3.2. LOCAȚII ȘI ZONE DE MEMORIE REZERVATE, COMPATIBILE CU SISTEMUL DE OPERARE CP/M

Spre deosebire de ISIS-II, care este un sistem de operare legat de programul MONITOR pentru operațiile de I/E, sistemul CP/M poate fi independent. Pentru microsistemul din exemplu se folosesc totuși rutinele existente din MONITOR pentru a simplifica scrierea BIOS-ului, zona de I/E modificabilă a CP/M. Locațiile și zonele rezervate sînt proprii CP/M cu 60Koceteți memorie disponibilă.

0÷2: instrucțiune de sălt la reîncărcarea CP/M.

3 : octet configurație I/E, ca și la ISIS-II.

4 : octet cu adresa ultimului UDF adresat.

5÷7: instrucțiune de salt la sistemul de gestiune a discului flexibil BDOS.

20H÷22H, 28H÷2AH, 30H÷32H: instrucțiuni de salt la programele pentru tratarea întreruperilor de disc flexibil, ca și la sistemul de operare ISIS-II.

38H÷3AH: instrucțiunea de salt la programele utilitare ale CP/M — de exemplu revenirea în DDT, dintr-o buclă a unui program testat sub DDT (*Dynamic Debugging Tool* — program utilitar de depanare).

5CH÷7CH: zonă rezervată, folosită opțional pentru blocul de control al fișierului curent FCB, care are următoarea structură (numărătoare zecimală 0÷32):

0 : ET, *Entry Type*, număr de ordine, normal 0 ;

1÷8 : FN, *File Name*, nume fișier, numai cu caractere ASCII ;

9÷11 : FT, *File Type*, tip fișier, cu caractere ASCII.

12 : FE, *File Extent*, număr extensie, normal 0 ;

13÷14: neutilizat, normal 0 ;

15 : RC, *Record Count*, număr de înregistrări al extensiei curente ;

16÷31: DM, *Disk Allocation Map*, tabel cu parametrii discului modificați de sistemul de operare.

32 : NR, *Next Recording*, următoarea înregistrare.

80H÷0FFH: spațiu pentru stivă sau memorie tampon.

100H÷0D3FFH: spațiu pentru programe de aplicații.

0D400H÷0D006H: CCP, *Console Command Processor*, program de conducere interactivă prin consola sistemului.

0DC06÷0EA00H: BDOS, *Basic Disk Operating System*, program de gestiune a fișierelor de pe discul flexibil.

0EA00H÷0EFFFH: BIOS, *Base of Input/Output System*, adresa de bază a programului de I/E, construit de utilizator.

0F000H÷0FFFFH, rămîne la fel organizat ca și la sistemul de operare ISIS-II: programele de întrerupere pentru discul flexibil, 0F000H÷0F7FFH și MONITOR-ul, pînă la 0FFFFH.

Rutinele programabile de utilizator sînt apelate în sistemul de operare CP/M, la începutul secțiunii BIOS, folosind la adaptarea operațiilor de I/E după necesitățile și posibilitățile proiectantului. Tabelul are 15 instrucțiuni de salt la 2 rutine de încărcare a sistemului de operare, 6 rutine I/E pentru consolă, lector, perforator și imprimantă și 7 rutine specifice discului.

BOOT și WBOOT încarcă sistemul de operare și efectuează inițializările necesare după RESET (BOOT — *Bootstrap* — încărcare) sau la dorința uti-

lizadorului, în timpul funcționării normale (WBOOT — *Warm Bootstrap* — încărcare la "cald").

CONST, CONIN, CONOUT, LIST, PUNCH, READER operează la nivel de octet pentru transferul unui caracter ASCII, cu perifericul corespunzător. Sistemul lucrează cu perifericele „fizice” prin intermediul atribuirii „logice” codificate în octetul IOBYTE, locația 0003.

HOME, SELDSK, SETTRK, SETSEC, SETDMA, READ și WRITE corespund operațiilor cu discul magnetic.

HOME: retragerea pînă la pista 0 a carului discului selectat.

SELDISK: memorează selectarea discului specificat.

SETTRK: memorează pista cu care se va face transferul.

SETSEC: memorează numărul de ordine al sectorului ce se transferă (CP/M operează numai cu cite un singur sector la o singură operație cu discul, ca și ISIS-II, de altfel).

SETDMA: programează DMA cu parametrii transferului.

READ: se transferă sectorul specificat de pe disc, în memoria principală, la adresa înscrisă în DMA. Se semnalează eventuala eroare.

WRITE: se transferă din memoria principală 80H octeți, începînd de la adresa programată în DMA, pe disc, în sectorul specificat. Se semnalează eventuala eroare.

BIBLIOGRAFIE

1. * * * Mostek, *SDB-80E. Software Development Board. Operations Manual.*
2. * * * Philips, *Data Handbook, Integrated Circuits, Part 9, March 1982.*
3. * * * Zilog, *1982/1983 Data Book.*
4. * * * Mostek, *1979 Microcomputer Data Book.*
5. * * * Motorola, *MCM 4116, 1978.*
6. Winfield, J., *Z80 Interfacing Techniques for Dynamic RAM (Application Note)*, în [4], p. 309—319.
7. * * * Microelectronica, *MADS, Sistem de dezvoltare cu aplicații multiple, M80 UC, Manual de utilizare hard, 1986.*
8. * * * Intel, *Component Data Catalog, 1980.*
9. * * * Intel, *Microprocessor and Peripherals Handbook, 1983*
10. * * * CDC, *Product Specification for Flexible Disk Drive, Model 9404.*
11. * * * Hungarian Optical Works (MOM) — Budapest, *Floppy Disk Storage Mechanism with Double Recording Density, Type MF 6400, EC-5082.*
12. SPĂTARU, A., *Teoria transmisiunii informației*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983.
13. * * * HP 9885M/S *Flexible Disc Drive Service Manual*, Hewlett-Packard, Fort Collins Division, September 1977.
14. * * * *Diskette Operating System. Microcomputer Development System. MDS-DOS Hardware Reference Manual*, Intel Corp., 1975.
15. * * * *CP/M FDOS & Utilities Manual*, Digital Research, 1978.
16. * * * *ISIS-II User's Guide*, Intel Corp.
17. * * * *8080/8085 Assembly Language Programming Manual*, Intel Corp., 1979.
18. STĂNCESCU, ȘT.; GROSU, V.; RĂDUȚOI, D., *Procedeu și dispozitiv pentru încărcarea de pe disc flexibil a unui sistem de operare*, Brevet de invenție RSR nr. 83527 din 1983.
19. * * * *The TTL Data Book for Design Engineers*, Second Edition, Texas Instruments.

PROGRAMELE SSDF CU LSI 8271

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #004 NODUL SSDF CU LSI 8271
TITLE 'MODUL SSDF CU LSI 8271'
PAGE 28

:BIT INITIALIZARE 8271

0001 = RAZBIT EQU 1

:CODURI COMENZI IN RU

0000 = SCAN EQU 00H;SCAN CU EGALITATE
0004 = SCANEX EQU 04H;SCAN CU INEGALITATE
000A = SCR1 EQU 0AH;SCRIERE DATE (1 SECTOR)
000B = SCR0 EQU 0BH;SCRIERE DATE
000E = SCRDS1 EQU 0EH;SCRIERE DATE SPECIALE (1 SECTOR)
000F = SCRDS EQU 0FH;SCRIERE DATE SPECIALE
0012 = CIT1 EQU 12H;CITIRE DATE (1 SECTOR)
0013 = CIT0 EQU 13H;CITIRE DATE SECTOARE
0016 = CITDS1 EQU 16H;CITIRE SECTOARE NORMALE SI SECTOARE SPECIALE (1 SECTOR)
0017 = CITDS EQU 17H;CITIRE DATE SECTOARE SI DATE SECTOARE SPECIALE
001B = CITBI EQU 1BH;CITIRE BLOC IDENTIFICARE
001E = CITV1 EQU 1EH;VERIFICARE SECTOARE NORMALE SI SECTOARE SPECIALE (1 SECTOR)
001F = CITV EQU 1FH;VERIFICARE DATE SI DATE SPECIALE
0023 = FORM EQU 23H;FORMATARE PISTA
0029 = CAUTP EQU 29H;CAUTARE PISTA
002C = CITUDF EQU 2CH;CITIRE STARE UDF
0035 = SPFC EQU 35H;SPECIFICA PARAMETRI UDF
003D = CITRS EQU 3DH;CITIRE REGISTRU SPECIAL
003A = SCRRS EQU 3AH;SCRIERE REGISTRU SPECIAL

:SUBORDINEA DE SPECIFICARE
000D = SPCFIN EQU 0DH : INITIALIZARE
0010 = SPPD0 EQU 10H : SPECIFICARE PISTE DEFECTE DR0
0018 = SPPD1 EQU 18H : SPECIFICARE PISTE DEFECTE DR1
00FF = DEFPST EQU 0FFH : SPECIFICARE PISTA DEFECTA OFFH
0004 = STEPRT EQU 4D : INTERVALUL INTRE IMPULSURILE DE STEP = 4MS = 4 * 1MS
0014 = HSTIME EQU 20D : TIMP DE AMORTIZARE LA ACCESUL PE PISTA = 20MS = 20 * 1MS
0006 = NR0TAT EQU 6 : NUMAR DE ROTATII CU CAPUL INCARCAT.DUPA ULTIMA COMANDA
000F = HLTIME EQU 15D : TIMP DE AMORTIZARE OSC LA INCARCARE CAP = 60NS = 15 * 4MS
001B = GAP3F6 EQU 33D-6 : GAP 3
0028 = GAP5F6 EQU 46D-6 : GAP 5
001A = GAP1F6 EQU 32D-6 : GAP 1
0000 = LUNG EQU 0 : LUNGIME SECTOR = 128 OCTETI
001A = NRSCPST EQU 26D : NUMAR DE SECTOARE PE 0 PISTA

:LOCATII VECTORI IT IN PAGINA 0
0000 = FALSE EQU 0
FFFF = TRUE EQU NOT FALSE

:ADRESE REGISTRE

0000 = BASIT EQU 00000H
0020 = AVIT4 EQU BASIT+4*8
0028 = AVIT5 EQU BASIT+5*8
0030 = AVIT6 EQU BASIT+6*8

00F0 = RCOM EQU 0F0H
00F0 = RS EQU RCOM
00F0 = RCS EQU RCOM
00F1 = RR EQU RCS+1
00F1 = RPAR EQU RCS+1
00F2 = RRAZ EQU RCS+2

:MASTI DE COD COMANDA 8271

003F = RCMSC0 EQU 00111111B

```

```

;MASCA UDF SELECTAT
00C0 = RCMSEL EQU 11000000H

;MASCA BITI STARE 8271
0004 = RCR0D EQU 1 SHL 2 ;CERERE DATE
0008 = RCR0IT EQU 1 SHL 3 ;CERERE LT
0010 = RSR0FL EQU 1 SHL 4 ;RR PLIN
0020 = RSR0FL EQU 1 SHL 5 ;RP PLIN
0040 = RSR0FL EQU 1 SHL 6 ;RC PLIN
0080 = RSBUSY EQU 1 SHL 7 ;8271 CUPAT
    
```

```

;MASCA BITI REZULTAT EXECUTIE
0006 = RRCOD EQU 00000110B ; COD EROARE
0018 = RRTIP EQU 00011000B ; TIP EROARE
0020 = RRDDS EQU 00100000B ; I
    
```

```

;DESCRIERE TIP
0000 = TIPNDR EQU 0
0008 = EREGIT EQU 1 SHL 3
0010 = EREGS0 EQU 2 SHL 3
0018 = ERNER EQU 3 SHL 3
    
```

```

;DESCRIERE COD
;TIPNDR(00)
0000 = FINRM EQU 0
0002 = SCMETEQ EQU 1 SHL 1
0004 = SCMETNR EQU 2 SHL 1
    
```

```

;TIPERE011(01)
0000 = ERCK EQU 0
0002 = ERDMA EQU 1 SHL 1
0004 = ERCR0 EQU 2 SHL 1
0006 = ERCR3 EQU 3 SHL 1
    
```

```

;TIPERE030(10)
0000 = ERNRBY EQU 0
0002 = ERWPT EQU 1 SHL 1
0004 = ERYK0 EQU 2 SHL 1
0006 = ERWFT EQU 3 SHL 1

;ADRESA DRIVER PENTRU 8271
0040 = DR0 EQU 1 SHL 6
0080 = DR1 EQU 1 SHL 7
    
```

```

;DESCRIERE OCTET CITIRE STARE UDF (ORDIN 02CH)
0001 = ONTOPI EQU 1 SHL 0
0000 = TR00 EQU 1 SHL 1
0004 = READY0 EQU 1 SHL 2
0008 = WRPROT EQU 1 SHL 3
0010 = INDEX EQU 1 SHL 4
0020 = WRFT EQU 1 SHL 5
0040 = READY1 EQU 1 SHL 6
    
```

```

;ADRESA REGISTRE SPECIALE
0006 = SECTCR EQU 006H
0014 = HISCAN EQU 014H
0013 = LOSCAN EQU 013H
0012 = PSTCHO EQU 012H
0015 = PSTCH1 EQU 015H
0017 = RMOD EQU 017H
0023 = POUDF EQU 023H
0022 = PSUDF EQU 022H
    
```

```

0010 = PDEF01 EQU 010H
0011 = PDEF02 EQU 011H
0018 = PDEF11 EQU 018H
0019 = PDEF12 EQU 019H
    
```

```

;BITI AI REGISTRULUI DE MOD
00C0 = MODSP EQU 11000000B
0001 = MODMA EQU 00000010B
0002 = MODNRH EQU 0000010B
00C0 = DADMA EQU MODSP
00C1 = NUDMA EQU MODMA OR MODSP
00C0 = DQUACR EQU MODSP
00C2 = UNCR EQU MODNRH OR MODSP
    
```

```

;BITI REGISTRU PENTRU CONTROL DIRECT 8271
0001 = WRENBL EQU 1 SHL 0
0002 = STEP EQU 1 SHL 1
0004 = DIR EQU 1 SHL 2
0008 = HLOAD EQU 1 SHL 3
0010 = LOCURR EQU 1 SHL 4
0020 = FLR0FO EQU 1 SHL 5
    
```

```

;OCTET BASE
0008 = CNTPRZ EQU 1 SHL 3
0004 = SFOP EQU 1 SHL 2
0002 = RDYDR1 EQU 1 SHL 1
0001 = RDYDR0 EQU 1 SHL 0
    
```

```

0002 = ICW1 EQU 12H
0000 = ICW2 EQU 0
000E = ICW3 EQU 10001110B
00FC = AICW2 EQU 0FCH
00FB = AICW1 EQU AICW2+1
00FC = AOCW1 EQU AICW2
    
```

```

;STIVA
F100 = ADSTART EQU 0F100H
F0FE = BASTK EQU
F0FE = NNSTCK EQU
    
```

```

;ADRESA PORT ISIS EQU 070H
;ADRESA DMA EQU 000H
    
```

```

;LOCATII PORT I/E DMA
0000 = VFYDMA EQU 0
0080 = SCRDMA EQU 1 SHL 7
0040 = CITDMA EQU 1 SHL 6

;LOCATII PORT C/S DMA
0080 = AUTOLOAD EQU 1 SHL 7
0040 = TCSTOP EQU 1 SHL 6
0020 = EXTWRIT EQU 1 SHL 5
0010 = ROTPRIOR EQU 1 SHL 4
    
```

```

;IRPC X,3210
ENACHX EQU 1 SHL X
ENBM
0008 = ENACH3 EQU 1 SHL 3
0004 = ENACH2 EQU 1 SHL 2
0002 = ENACH1 EQU 1 SHL 1
0001 = ENACH0 EQU 1 SHL 0
F100 = ORG ADSTART
    
```

```

;SALVAREA REGISTRELOR
SHB NNSTCK
LXI H,0
    
```



```

F23C 57      MOV     D,A
F23D 3A95F1  LDA     NRPST
F240 5F      MOV     E,A
F241 CD2DF4  CALL   COMP
F244 76      HLT
F245 C3ABF4  JMP     FIN
          ;RECALIBRARE
F248 3A8BF1  REC:   LDA     ADRUDF
F24B F629   ORI     CAUTP
F24D 57      MOV     D,A
F24E 1E00   MVI     E,0
F250 CD2DF4  CALL   COMP
F253 76      HLT
F254 C3ABF4  JMP     FIN
          ;CITIRE
F257 CD04F2  CIT:   CALL   OKIOPB
F25A CD7BF2  CALL   CALCNR
F25D CD8EF2  CALL   SENSCL
          ;SFRSIT COMANDA CITIRE
F260 CD96F2  CITFIN: CALL  PRGDMA
F263 3A8BF1  LDA     ADRUDF
F266 F617   ORI     CITDS
F268 CD0CF2  CALL   PG8271
F26B 76      HLT
F26C C3ABF4  JMP     FIN
          ;CITIRE DE VERIFICARE
F26F CD04F2  CITVFI: CALL  OKIOPB
F272 CD7BF2  CALL   CALCNR
F275 CD95F2  CALL   SENSVF
          ;SALT LA SFRSIT COMANDA CITIRE
F278 C360F2  JMP     CITFIN
          ;RUTINA DE CALCUL A TRANSFERURILOR DMA
F27B 3A94F1  CALCNR: LDA  NRSCT
F27E 018000  LXI     B,SOH
F281 210000  LXI     H,0
F284 05      INCA:  DAD     B
F285 3D      DCR     A
F286 C284F2  JNZ     INCA
F289 2B      DCX     H
F28A 7C      MOV     A,H
F28B E63F   ANI     00111111B
F28D C9      RET
          ;CITIRE DMA DIN MEMORIE
F28E F640   SENSCL: ORI     CITDMA
F290 67      MOV     H,A
F291 C9      RET
          ;SCRIERE DMA IN MEMORIE
F292 F680   SENSOR: ORI    SCRDMA
F294 67      MOV     H,A
F295 C9      SENSVF: RET
          ;PROGRAMARE DMA
F296 EB     PRGDMA: XCHG
F297 2A97F1  LHL    ADTR
          OUTDMA:
F29A 7D      MOV     A,L
F29B D3D4   OUT    ADRDMA+2*2
F29D 7C      MOV     A,H
F29E D3D4   OUT    ADRDMA+2*2
          ;CANALUL 2, NUMARATOR
F2A0 7B     MOV     A,E
F2A1 D3D5   OUT    ADRDMA+2*2+1
F2A3 7A     MOV     A,D
F2A4 D3D5   OUT    ADRDMA+2*2+1
          ;VALIDARE CANAL 2
F2A6 3E44   MVI     A,TCSTOP OR ENACH2
F2A8 D3D8   OUT    ADRDMA+4*2
F2AA C9     RET

```

```

          ;SCRIERE
F2AB CD8FF2  SCR:  CALL   PRGSCR
F2AE F60B   ORI     SCR
          ;FINAL COMANDA SCRIERE
F2B0 CD0CF2  SCRFIN: CALL  PG8271
F2B3 76     HLT
F2B4 C3ABF4  JMP     FIN
          ;SCRIE SECTOARE SPECIALE
F2B7 CD8FF2  SCRDLT: CALL  PRGSCR
F2BA F60F   ORI     SCRDS
F2BC C380F2  JMP     SCRFIN
          ;PROGRAMARE A SCRIERII
F2BF CD04F2  PRGSCR: CALL  OKIOPB
          ;CALCUL NUMAR TRANSFERURI DMA
F2C2 CD7BF2  CALL   CALCNR
          ;STABILESTE SENS SCRIERE
F2C5 CD92F2  CALL   SENSOR
          ;PROGRAMEAZA DMA
F2C8 CD96F2  CALL   PRGDMA
F2CB 3A8BF1  LDA     ADRUDF
F2CE C9     RET
          ;TRIMITE PARAMETRII IN 8271
          ;TRIMITE IN 8271 PARAMETRII
F2CF 57     PG8271: MOV    D,A
F2D0 3A95F1  LDA     NRPST
F2D3 5F     MOV    E,A
F2D4 3A96F1  LDA     PRMST
F2D7 47     MOV    B,A
F2D8 CD1FF4  CALL   COMP
F2DB 3A94F1  LDA     NRSCT
F2DE 47     MOV    B,A
F2DF CD26F4  CALL   BP
F2E2 C9     RET
          ;FORMATARE
F2E3 CD2BF2  FOR:  CALL   OKIOPC
          ;STABILESTE ZONA DE RAM CU BT
          CALL   BIFILD
          ;PROGRAMEAZA DMA PENTRU TABELA
F2E6 CD14F3  LXI     H,TABI
F2E9 219CF1  LXI     D,8000H+4*26D-1
F2EC 116780  CALL   OUTDMA
F2EF CD9AF2  CALL   SENSCL
          ;STABILESTE SI TRIMITE PARAMETRII
F2F2 3A8BF1  LDA     ADRUDF
F2F5 F623   ORI     FORM
F2F7 57     MOV    D,A
F2F8 3A95F1  LDA     NRPST
F2FB 5F     MOV    E,A
F2FC 061B   MVI     B,GAP3F6
F2FE CD1FF4  CALL   COMP
          EQU     LUNG SI L 5
F301 061A   MVI     B,(LUNGA) OR NRSQPS7
F303 CD26F4  CALL   BP
F306 0628   MVI     B,GAP5F6
F308 CD26F4  CALL   BP
F30B 061A   MVI     B,GAP1F6
F30D CD26F4  CALL   BP
F310 76     HLT
F311 C3ABF4  JMP     FIN
          ;UMPLE ZONA DE RAM CU
F314 219CF1  BIFILD: LXI   H,TABI
F317 3A95F1  LDA     NRPST
F31A 47     MOV    B,A
F31B 0E00   MVI     C,0
F31D 110001  LXI     D,0100H
F320 70     FILLBI: MOV   M,R
F321 23     INX
F322 71     MOV   M,C
F323 23     INX

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #008 MODUL SSDF CU LSI 8271

```

F324 72      MOV     M,D
F325 23      INX     H
F326 73      MOV     M,E
F327 23      INX     H
F328 14      INR     D
F329 7A      MOV     A,D
F32A FE18   CPI     10H
F32C C220F3 JNZ     FILLBI
F32F 3A92F1 LDA     10PB
F332 E640   ANI     40H
F334 C8      RZ
F335 2A97F1 LHLD   ADTR
F338 EB      XCHG
F339 2E1A   MVI     L,1AH
F33B 0196F1 LXI     B,TAB1+2
;FORMATARE ALEATUARE, SE MODIFICA
;URDINEA SECTOARELOR CONFORM TABELEI
F33E 1A      LOOPAL: LDAX  D
F33F 02      STAX  B
F340 13      INX   D
F341 13      INX   D
REPT 4
INX  B
ENDM
F342+03    INX  B
F343+03    INX  B
F344+03    INX  B
F345+03    INX  B
F346 2D     DCR  L
F347 C23EF3 JNZ  LOOPAL
F34A C9     RET

;INITIALIZAREA 8271
;RESET
F34B C087F3 I8271: CALL  RESET
;SESIZARE PREZENTA CONTROLOR 8271
F34E 06C0   MVI   B,DADMA OR DOUACR
F350 C0A0F4 CALL  SCRSMU
F353 C012F4 CALL  CITRSMU
F356 FE00   CPI   DADMA OR DOUACR
F358 CAsFF3 JZ    CONPRZ
;NU ESTE PREZENT, SEMNALIZEAZA SO
F35B AF     XRA  A
F35C D378   OUT  BASE
F35E C9     RET

;8271 PREZENT, CONTINUA
F35F 3E08   CONPRZ: MVI  A,CNIPRZ
F361 D378   OUT  BASE
;STABILESTE VECTORII DE IT
F363 C03CF4 CALL  INITIT
;SPECIFICA PARAMETRII
F366 C00BF3 CALL  SPECIF
;RECALIBRAREA UDF
F369 C0A0F3 CALL  RECINIT
F36C 2E02   MVI   L,2
;AFLAREA STARII UDF-URILOR
F36E 166C   UDFST: MVI   D,IRO OR CITUDF ;INTII DRO
F370 C087F3 CALL  COMREZ
F373 2D     DCR  L
F374 C288F3 JNZ  UDFST
F377 E604   ANI  READY0
F379 C493F3 CNZ  DRY0
F37C 16AC   MVI  D,DR1 OR CITUDF ;ACUM DR1
F37E C087F3 CALL  COMREZ
F381 E640   ANI  READY1
F383 C49BF3 CNZ  DRY1

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #009 MODUL SSDF CU LSI 8271

```

F386 C9     RET
F387 C0C7F3 CONPRZ: CALL  BSY ;AFLA REZULTATUL
F38A 7A     MOV   A,D
F38B D3F0   OUT  RCOM
F38D C0C7F3 CALL  BSY
F390 DBF1   IN   RR
F392 C9     RET
F393 0601   DRY0: MVI  B,RD/DR0 ;DRO READY
F395 DB78   DRY:  IN   BASE
F397 B0     ORA  B
F398 D378   OUT  BASE
F39A C9     RET
F39B 0602   DRY1: MVI  B,RD/DR1 ;DR1 READY
F39D C395F3 JMP
;RECALIBRARE LA INITIALIZARE
F3A0 1669   RECINIZ: MVI  D,IRO OR CAUTP
F3A2 C0A8F3 .CALL  RECA
F3A5 16A9   MVI  D,DR1 OR CAUTP
F3A7 C0A8F3 CALL  RECA
F3AA C9     RET
;RECALIBRARE COMANDA
F3AB 1E00   RECA:  MVI  E,0
F3AD C02DF4 CALL  COMP
F3B0 76     HLT
F3B1 C0C7F3 CALL  BSY
F3B4 DBF1   IN   RR
F3B6 C9     RET
;RESETARE SOFT 8271
F3B7 3E01   RESET: MVI  A,RAZBIT AND TRUE
F3B9 D3F2   OUT  RRAZ
F3BB 3E00   MVI  A,RAZBIT AND FALSE
F3BD D3F2   OUT  RRAZ
F3BF C9     RET
F3C0 DBF0   TEST:  IN   RS;TEST BIT <D> DIN RS
F3C2 A1     ANA  C
F3C3 C2C0F3 JNZ  TEST
F3C6 C9     RET
;TEST CONTROLOR OCUPAT
F3C7 0E80   BSY:  MVI  C,RSBUSY
F3C9 C3C0F3 JMP  TEST
;TEST RC PLIN
F3CC 0E40   RCFL: MVI  C,RCRCFL
F3CE C3C0F3 JMP  TEST
;TEST RP PLIN
F3D1 0E20   RPFL: MVI  C,RSRPFL
F3D3 C3C0F3 JMP  TEST
;TEST RR PLIN
F3D6 0E10   RRFL: MVI  C,RSRRFL
F3D8 C3C0F3 JMP  TEST
;SPECIFICARE A PARAMETRILOR UDF
F3DB 1635   SPECIF: MVI  D,SPCF
F3DD 1E0D   MVI  E,SPCFIN
F3DF 0604   MVI  B,STEPRT;SRT
F3E1 C01FF4 CALL  COMPF
F3E4 0614   MVI  B,HSTIME;HST
F3E6 C026F4 CALL  BP
0660 =     NROTAX EQU  NROTAT SHL 4
F3E9 066F   MVI  B,(NROTAX) OR HLTIME;HLT
F3EB C026F4 CALL  BP
;PISTE DEFECTE UDF0, UDF1
F3EE C05F33 CALL  SPCD0
F3F1 C005F4 CALL  SPCD1
F3F4 C9     RET
F3F5 1E10   SPCD0: MVI  E,SPPD0
F3F7 1635   SPLBT: MVI  D,SPCF
F3F9 06FF   MVI  B,DEFFST

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #010 MODUL S&DF CU LSI #271

```

F3FB CD1FF4 CALL COMP
F3FE CD26F4 CALL BP
F401 CD26F4 CALL BP
F404 C9 RET
F405 1E18 SPCD1: MVI E,SPD01
F407 C3F7F3 JMP SBLT
;SCRIERE IN REGISTRU SPECIAL DE MOB
F40A 167A SCRRSMD: MVI D,DRO OR SCRRS
F40C 1E17 MVI E,RMOD
F40E CD1FF4 CALL COMP
F411 C9 RET
;CITIRE DIN REGISTRU SPECIAL DE MOB
F412 167D CITRSMD: MVI D,DRO OR CITRS
F414 1E17 MVI E,RMOD
F416 CD2DF4 CALL COMP
F419 CDC7F3 CALL BSY
F41C DBF1 IN RR
F41E C9 RET
;TRIMITE COMANDA SI PARAMETRII
F41F CD2DF4 COMP: CALL COMP
F422 CD26F4 CALL BP
F425 C9 RET
F426 CDD1F3 BP: CALL RPFL;TRIMITE PARAMETRU
F429 78 MOV A,B
F42A D3F1 OUT RPAR
F42C C9 RET
;TRIMITE COMANDA SI 1 PARAMETRI
F42D CD37F4 COMP: CALL COM
F430 CDD1F3 CALL RPFL
F433 78 MOV A,E
F434 D3F1 OUT RPAR
F436 C9 RET
F437 CDC7F3 COM: CALL BSY;TRIMITE COMANDA
F43A 7A MOV A,D
F43B D3F9 OUT RCOM
F43D C9 RET
;PROGRAMAREA VECTORILOR DE INTERRUPERE
F43E 3EC3 INI1IT: MVI A,OC3H
IRPC X,456
STA AVIT*X
LXI H,18271*H
SHLD AVIT*X+1
ENDM
STA AVIT*4
LXI H,182714
SHLD AVIT*4+1
STA AVIT*5
LXI H,182715
SHLD AVIT*5+1
STA AVIT*6
LXI H,182716
SHLD AVIT*6+1
IRPC X,12
MVI A,ICM*X
OUT AICM*X
ENDM
MVI A,ICW1
OUT AICW1
MVI A,ICW2
OUT AICW2
;PROGRAMAREA 8259
MVI A,OCW1
OUT AOCW1
EI
F468 C9 RET
;INTRERUPEREA DE ACHITARE
F469 C0C7F6 182714: CALL BSY

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #011 MODUL S&DF CU LSI #271

```

F46C DBF1 IN RR
F46E 3290F1 STA ERBYTE
F471 E6F ANI OFH
F473 C8CF4 JZ FININ
F476 E620 ANI 20H
F478 C293F4 JNZ ERSNF
F47B 3A90F1 LDA ERBYTE
F47E 1F RAR
F47F E60F ANI OFH
;EXPLOATAREA TABELEI DE ERORI
F481 219BF4 LXI H,TABERRCOD
F484 5F MOV E,A
F485 1600 MVI D,0
F487 19 DAD D
F488 7E MOV A,M
F489 3291F1 STA ERRCOD
;ACHITAREA IT
FININ: DI
MVI A,20H
OUT AICW1
EI
RET
ERSNF: MVI A,1
STA ERRCOD
JMP FININ
;TABELA DE CONVERSIIE ERORI COD ISIS
TABERRCOD:
REPT 4
DB 0 ;OK
ENDM
DB 0 ;OK
DB 0 ;OK
DB 0 ;OK
DB 0 ;OK
DB ERSYNC ;EROARE SINCR0
DB ERITH ;EROARE RITH
DB ERRCBI ;EROARE BI
DB ERRC ;EROARE CRC SECT
DB ERNRDY ;NOT READY
DB ERNRPR ;WR PROTECT
DB ERPOZ ;TRACK00
DB ERNRTI ;WR FAULT
REPT 4
DB ERFORM ;SNF
ENDM
DB ERFORM ;SNF
DB ERFORM ;SNF
DB ERFORM ;SNF
DB ERFORM ;SNF
FIN:
;SIRSIIT EXECUTIE
;CITIRE STARE UDFO
MVI D,DRO OR CITUDF
CALL COMREZ
RAR
RAR
F482 E601 ANI R0YDRO
F484 328FF1 STA NEWBASE
;CITIRE STARE UDFI
MVI D,DRI OR CITUDF
CALL COMREZ
RAR
RAR
F487 16AC F487 CDB7F3
F48C 1F F48C 1F
F48E 1F F48E 1F
F48F 1F F48F 1F
F4C0 1F F4C0 1F
F4C1 E602 ANI R0YDRI

```

```

FAC3 47      MOV     B,A
FAC4 3A8FF1  LDA     NEWBASE
FAC7 B0      ORA     B
FAC8 47      MOV     B,A
FAC9 3A8EF1  LDA     OLDBASE
FACC E603    ANI     R0YDRO OR R0YDR1
FACE B8      CMP     B
FACF CAD9F4  JZ      FINRDYOK
;STABILIRE PORTI ISIS,NOR
F402 D37B    OUT     BASE+3
F404 3E02    MVI     A,02H
F406 D379    OUT     BASE+1
F408 C9      RET
;STABILIRE PORTI ISIS,OR
FINRDYOK:
F409 3A91F1  LDA     ERRC0B
F40C D37B    OUT     BASE+3
F40E AF      XRA     A
F40F D379    OUT     BASE+1
F4E1 C9      RET
;COD ERORI ISIS-II
0001 =      ERDLID EQU 1 SHL 0
0002 =      ERRC EQU 1 SHL 1
0004 =      ERPOZ EQU 1 SHL 2
0008 =      ERADR EQU 1 SHL 3
0010 =      ERITM EQU 1 SHL 4
0020 =      ERWRPR EQU 1 SHL 5
0040 =      ERWRIT EQU 1 SHL 6
0080 =      ERNORDY EQU 1 SHL 7
000A =      ERRCRCBI EQU ERADR OR ERRCRC
0003 =      ERSYNC EQU ERRCRC OR ERDLID
000E =      ERFORM EQU ERRCRCBI OR ERPOZ
000F =      ERMARK EQU ERFORM OR ERDLID
;INTRERUPEREA LANSAȚA DE 8271
I82715: SHLD  NWSTCK
LXI  H,0
DAD  SP
LXI  SP,NWSTCK-2.
PUSH H
D
PUSH B
PUSH PSW
EI
CALL STARE
BI
MVI A,20H
OUT AICW1
EI
POP PSW
POP B
POP D
POP H
SPL
LHLB NWSTCK
RET
;DEBLOCARE CONTROLOR
STARE: IN BASE
ANI NOT SFQP
OUT BASE
RET
FS02 C9
FS03 DB73 STARE:
FS05 56FB ANI NOT SFQP
FS07 D373 OUT BASE
FS09 C9 RET
FS0A END

```

PROGRAMELE SSDF CU LSI 8272

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #001 MODUL SSDF CU LSI 8272

TITLE 'MODUL SSDF CU LSI 8272'
PAGE 68
;MASCA BITI STARE 8272

0001 = BSYSEEK0 EGU 1 SHL 0 ;OCUPAT CU CAUTARE PE UDF0
0002 = BSYSEEK1 EGU 1 SHL 1 ;OCUPAT CU CAUTARE PE UDF1
0004 = BSYSEEK2 EGU 1 SHL 2 ;OCUPAT CU CAUTARE PE UDF2
0008 = BSYSEEK3 EGU 1 SHL 3 ;OCUPAT CU CAUTARE PE UDF3
0010 = CB EGU 1 SHL 4 ;SCRIERE SAU CITIRE IN CURS DE EXECUTII
0020 = NDM EGU 1 SHL 5 ;8272 IN MOD NON DMA
0040 = DIO EGU 1 SHL 6 ;DIRECTIA TRANSFERULUI
;DIO = "1" DE LA 8272 SPRE MICROPROCESOR
;DIO = "0" DE LA MICROPROCESOR SPRE 8272

0080 = ROM EGU 1 SHL 7 ;RD PREGATIT DE TRANSFER CU MAGISTRALA
;ADRESA DRIVER PENTRU 8272
IRPC X,0123
DRBX EGU X
ENDM

0000+= DR0 EGU 0
0001+= DR1 EGU 1
0002+= DR2 EGU 2
0003+= DR3 EGU 3

;OCTET BASE

0008 = CNTPRZ EGU 00001000B
0004 = SFOP EGU 00000100B
0002 = RDYDR1 EGU 00000010B
0001 = RDYDR0 EGU 00000001B

0012 = ICW1 EGU 12H
0000 = ICW2 EGU 0
000E = OCW1 EGU 10001110B
00FC = AICW2 EGU 0FCH
00FD = AICW1 EGU AICW2+1
00FC = AOCW1 EGU AICW2

;SUBORDINEA DE SPECIFICARE
;INTERVALUL DE TIMP INTRE IMPULSURILE DE STEP - 1MS
000C = SPTIME EGU 0FH-4+1
;TIMP DE AMORTIZARE OSC LA DESCARCARE CAP - 20MS
0002 = HUTIME EGU 20/16+1
;TIMP DE AMORTIZARE OSC LA INCARCARE CAP - 15MS
0017 = HLTIME EGU 45/2+1

;LUNGIME SECTOR
0000 = LUNG EGU 0 ;128 OCTETI
;NUMAR DE SECTOARE PE O PISTA
001A = NRSCPST EGU 26D
0073 = BASE EGU 078H
00D0 = ADRDMA EGU 0D0H
0080 = SCRDMA EGU 1 SHL 7
0040 = CTRDMA EGU 1 SHL 6
0000 = VFYDMA EGU 0
0080 = AUTOLOAD EGU 1 SHL 7
0040 = TCSTOP EGU 1 SHL 6
0020 = EXTWRIT EGU 1 SHL 5
0010 = ROTPRIOR EGU 1 SHL 4
IRPC X,0123
ENACHX EGU 1 SHL X
ENDM

0001+= ENACH0 EGU 1 SHL 0
0002+= ENACH1 EGU 1 SHL 1
0004+= ENACH2 EGU 1 SHL 2
0008+= ENACH3 EGU 1 SHL 3
F100 ORG 0F100H

182726:
F100 229DF4 SHLD SAVHL
F103 E1 POP H

```


CP/M MACRO ASSEM 2.0	#002	MODUL SSBF CU LSI 8372	CP/M MACRO ASSEM 2.0	#003	MODUL SSBF CU LSI 8372
F104 CD8AF4	CALL	INT\$SAVE	F186	OLDBASE:DS	1
F107 CD11F1	CALL	EXECUT	F187	DMALOC: DS	2
	FININ:		F189	ERRCOD: DS	1
F10A F3	DI		F18A	IOPB: DS	1
F10B 3E20	MVI	A,20H	F18B	ORDIN: DS	1
F10C D3FD	OUT	AICW1	F18C	NRSCT: DS	1
F10F FB	EI		F18D	NRPST: DS	1
F110 C9	RET		F18E	PRMSCT: DS	1
F111 DB78	EXECUT: IN	BASE	F18F	ADIR: DS	2
F113 F504	ORI	SFOP	F191	CRTIOP: DS	1
F115 D378	OUT	BASE	F192	ADRNEK: DS	2
F117 3288F1	STA	OLDBASE	000A =	LUNIOPB EOU	4-IOPB
F11A 210000	LXI	H,0	F194	TABI: DS	4*26D
F11D 2274F4	SHLD	RWIBL+1	0068 =	LUNTADI EOU	4-TABI
F120 23	INX	H	F1FC 218CF1	OKIOPD: LXI	H,NRSCT
F121 2276F4	SHLD	RWIBL+3	F1FF 7E	MOV	A,M
F124 DB79	IN	BASE + 1	F200 47	MOV	B,A
F126 6F	MOV	L,A	F201 FE01	CFI	1
F127 DB7A	IN	BASE + 2	F203 DA20F2	JC	NOKIOP
F129 67	MOV	H,A	F206 FL1B	CPI	26D + 1
F12A 2283F1	SHLD	ADIOPB	F208 D220F2	JNC	NOKIOP
F12D FB	XCHG		F20B 23	INX	H
F12F 240A	MVI	L,LUNIOPB	F20C 7E	MOV	A,M
F130 018AF1	LXI	B,IOPB	F20D FE4D	CPI	76D + 1
F133 CD7AF1	CALL	COPY	F20F D220F2	JNC	NOKIOP
F136 3A8CF1	LDA	PRMSCT	F212 23	INX	H
F139 E61F	ANI	01FH	F213 7E	MOV	A,M
F13B 328EF1	STA	PRMSCT	F214 FE01	CFI	1
F13E 218DF1	LXI	H,ORDIN	F216 DA20F2	JC	NOKIOP
F141 7E	MOV	A,M	F219 80	ADD	B
F142 E630	ANI	00110000B	F21A FE1C	CPI	26D + 1 + 1
F144 C275F1	JNZ	ALTUDF	F21C D220F2	JNC	NOKIOP
F147 3E00	MVI	A,160	F21F C9	RET	
F149 3285F1	UDFHEM: STA	ADRUDF	F220 3E08	NOKIOP: MVI	A,ERRC
F14C 3273F4	STA	DSKNO	F222 3289F1	STA	ERRCOD
F14F AF	XRA	A	F225 C32DF4	JMP	FIN
F150 3289F1	STA	ERRCOD	F228 3A8DF1	OKIOPD: LDA	NRPST
F153 7E	MOV	A,M	F22B FE4D	CPI	76D + 1
F154 E607	ANI	00000111B	F22D D220F2	JNC	NOKIOP
F156 2167F1	LXI	H,TABORD	F230 C9	RET	
F159 3D	GTBIT: DCR	A	F231 CD28F2	SEEK: CALL	OKIOPC
F15A CA62F1	JZ	GETAD	F234 3A8DF1	SEEK: LDA	NRPST
F15D 23	INX	H	F237 3274F4	STA	TRKNO
F15E 23	INX	H	F23A 0A0F	MVI	B,SKCMD
F15F C359F1	JMP	GTBIT	F23C 0E03	MVI	C,S
F162 5E	GETAD: MOV	E,H	F23E C9	RET	
F163 23	INX	H	F23F CD31F2	CAUT: CALL	SEEK
F164 56	MOV	D,M	F242 C31FF2	JMP	FINRW
F165 FB	XCHG		F245 CD8AF3	REC: CALL	RECA
F166 E9	PCHL		F246 AF	XRA	A
F167 3FF2	TABORD: DW	CAUT	F249 3274F4	STA	TRKNO
F169 C6F2	DW	FOR	F24C C32DF4	JMP	FIN
F16B 45F2	DW	REC		CIT:	
F16D 4FF2	DW	CIT	F24F 3E40	MVI	A,CITDMA
F16F 82F2	DW	CITVRY	F251 3287F1	STA	DMALOC
F171 89F2	DW	SCR	F254 0A06	CITX: MVI	B,SRDCMD
F173 93F2	DW	SCRDLT	F256 C5	CITSCR: PUSH	B
F175 3E01	ALTUDF: MVI	A,DR1	F257 C0FCF1	CALL	OKIOPB
F177 C349F1	JMP	UDFHEM	F25A CD34F2	CALL	SEEK
F17A 1A	COPY: LDAX	D	F25D CD75F2	CALL	CMDEX
F17B 02	STAX	E	F260 CD98F2	CALL	CALCNR
F17C 03	INX	B	F263 CDACF2	CALL	FRGDNA
F17D 13	INX	D	F266 C1	POP	B
F17E 2D	DCR	L	F267 0E00	MVI	C,0
F17F C27AF1	JNZ	COPY	F269 3A8CF1	CHDFIN: LDA	PRMSCT
F182 C9	RET		F26C 3276F4	STA	SECT
F183	ADIOPB: DS	2	F26F CD75F2	FINNRW: CALL	CMDEX
F185	ADRUDF: DS	1	F272 C32DF4	JMP	FIN

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #004 MODUL SSDF CU LSI 8272

```

F275 CDF3F4 CMDEX: CALL CMDBRY
FLWAITINT:
;VALIDARE IT
F278 FB EI
F279 76 HLT
F27A 3AA1F4 LDA INTFL
F27D B7 ORA A ;IT VALIDA?
F27E CA78F2 JZ FLWAITINT;NU, ASIEAPIA
F281 C9 RET

F282 AF CITVFX: XRA A
F283 3287F1 STA DMALOC
F286 C354F2 JMP CITX
F289 0605 SCR: MVI B, SWRCMD
F29B 3E80 SCRX: MVI A, SCRDMA
F29D 3287F1 STA DMALOC
F299 C354F2 JMP CITSCR
F293 0609 SCRDLT: MVI B, SWRSGMD
F295 C388F2 CALCNR: LDA NRST
F29B 018000 LXI B, 80H
F29E 210000 LXI H, 0
F2A1 09 INCA: DAD B
F2A2 3D DCR A
F2A3 C2A1F2 JNZ INCA
F2A6 2B DCR H
F2A7 7C MOV A, H
F2A8 E63F ANI 00111111B
F2AA 67 MOV H, A
F2AB C9 RET
F2AC 3A87F1 PRGDMA: LDA DMALOC
F2AF B4 ORA H
F2D0 67 MOV H, A
F2B1 EB XCHG
F2B2 2A8FF1 LHD ADTR
F2B5 7D OUT A, I
F2B6 D3D4 OUT ADRDMA+2*2
F2B8 7C MOV A, H
F2B9 D3D4 OUT ADRDMA+2*2
F2BB 78 MOV A, E
F2BC D3D5 OUT ADRDMA+2*2+1
F2BE 7A MOV A, D
F2BF D3D5 OUT ADRDMA+2*2+1
F2C1 3444 MVI A, TCSTOP; DN ENACH2
F2C3 D3D8 OUT ADRDMA+*2
F2C5 C9 RET

F2C6 C031F2 FOR: CALL SIER
F2C9 C175F2 CALL CMDBRY
F2CC C0E8F2 CALL BIFILD
F2CF 2194F1 LXI H, TABI
F2D2 118790 LXI B, 8000H; H; TABI-1
F2D5 C085F2 CALL OUTDMA
F2D8 21001A LXI H, PCON OR (PDCS SHL 8)
F2DB 2274F4 SHLD RWTL+1
F2DE 2110E5 LXI H, POPL OR (PGDS SHL 8)
F2E0 = ETIDATA EQU 8-1
F2E1 2276F4 SHLD RWTL+3
F2E4 060B MVI B, SWRCMD
F2E6 0E06 MVI C, 3
F2E8 C36FF2 JMP FINRW;
#000 = PGN EQU 0
#001 = PDCS EQU 2*2D
#002 = PCON EQU 27D
#005 = PGDS EQU 0E8H
F2EB 2194F1 BIFILD: LXI H, TABI
F2EE 3A88F1 LDA NRST

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #005 MODUL 96DF CU LSI 8272

```

F2F1 47 MOV B, A
F2F2 0E00 MVI C, 0
F2F4 110001 LXI B, 0100H
F2F7 70 FILLBI: MOV M, B
F2F8 23 INX H
F2F9 71 MOV M, C
F2FA 23 INX H
F2FB 72 MOV M, D
F2FC 23 INX H
F2FD 73 MOV M, E
F2FE 23 INX H
F2FF 1B INR D
F300 7A MOV A, D
F301 FE1B CPI 1EH
F303 C277F2 JNZ FILLBI
F306 3EES MVI A, PGDS
F308 32E0F2 STA ETIDATA
F30B 3A8AF1 LDA IOPB
F30E E640 ANI 40H
F310 C8 RZ
F311 2A8FF1 LHD ADTR
F314 23 INX H
F315 7E MOV A, M
F316 32E0F2 STA ETIDATA
F319 2B DCR H
F31A EB XCHG
F31E 2E1A MVI L, 1AH
F31D 0196F1 LXI B, TABI+2
F320 1A LOOPAL: LDAX D
F321 02 STAX B
F322 13 INX D
F323 13 INX D
F324+03 REPT 4
F325+03 INX B
F326+03 INX B
F327+03 INX B
F328 2D DCR L
F329 C220F3 JNZ LOOPAL
F32C C9 RET

00C2 = ALFA EQU (SRTIME SHL 4) OR HUTIME;
2E00 = BETA EQU ((LUTIME SHL 1) SHL 8)
SPECIF:

F32D 21C22E LXI H, ALFA OR BETA
F330 2273F4 SHLD RWTL
F333 0603 MVI B, SCYCMD
F335 0E03 MVI C, 3
F337 CDF3F4 CALL CNDSEND
F33A 210000 LXI H, 0
F33D 2273F4 SHLD RWTL
F340 C9 RET

18272:
F341 DBF0 IN FDCMSR
F343 17 RAL
F344 DA4BF3 JC CONPRZ
F347 AF XRA A
F348 D378 OUT BASE
F34A C9 RET
F34B 3E08 CONPRZ: MVI A, CNTPRZ
F34D D378 OUT BASE
F34F CD94F3 CALL ININIT
F352 CD2DF3 CALL SPECIF
F355 AF XRA A
F356 CD65F3 CALL DRV
F359 C47BF3 CNZ DRYO

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #006 MODUL SSDF CU LSI 0272

```

F35C 0601 MVI A,1
F35E 0603F3 CALL DRIV
F361 C48BF3 CNZ DRY1
F364 C9 RET

DRIV: STA DSKNO
F365 0270F4 CALL RECA
F368 C86AF3

DROV: MVI B,SDSCMD
F36B 0604 MVI C,0
F36B 0606 CALL CHDRDY
F36F 0607F4 CALL CHDRS
F372 0615F5 LDA RWS1BL
F375 3A7DF4 ANI READY
F378 0620 RET
F37A C9

DRYO: MVI B,RDYDR0
F37B 0601 DRYO: FUSH PSW
F37D F5 IN ORA B
F37E 0678 OUT BASE
F381 0278 POP PSW
F383 F4 RET
F384 C9

DRY1: MVI B,RDYDR1
F385 0602 DRY1: JMP

RECA: MVI B,RECCMD
F38A 0607 MVI C,2
F38C 0602F4 CALL CHDRDY
F391 F4 EI
F392 78 HLT
F393 C9 RET

0600 =
F394 3E03 ININIT: BASIT EQU 0
MVI A,0C3H
IRPC X,455
AVIT4X EQU BASIT+X*8
STA AVIT4X
LXI H,18272*X
SHLD AVIT4X+1
ENDM

0620 +=
F396 432060 AVIT44 EQU BASIT+4*8
STA AVIT44
LXI H,18272*4
SHLD AVIT44+1

0628 +=
F39F 432060 AVIT45 EQU BASIT+5*8
STA AVIT45
LXI H,18272*5
SHLD AVIT45+1

0636 +=
F3A8 432060 AVIT46 EQU BASIT+6*8
STA AVIT46
LXI H,18272*6
SHLD AVIT46+1
IRPC X,12
MVI A,1C04X
OUT A1C04X
ENDM

F3B1 43E112 MVI A,1C01
F3B3 43D3FB OUT A1C01
F3B5 43E000 MVI A,1C02
F3B7 43D9FC OUT A1C02
F3B9 43E8E8 MVI A,0C01
F3BB 43D9FC OUT A0C01
F3BD 18 EI
F3BE C9 RET

182724:
F3BF 06C814 CALL INININT
F3C2 3A7DF4 LDA RWS1BL
F3C5 5F MOV B,A

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #007 MODUL SSDF CU LSI 0272

```

F3C6 E6C0 ANI 0C0H
F3C8 FE00 CPI 0C0H
F3CA C00F3 C2 SCHBAS
F3CC C30AF1 JMP FININ
F3DD AF SCHBAS: XRA A
F3E1 C0EFC3 CALL DRAY
F3E4 C47BF3 CNZ DRYO
F3E7 C0EFC3 CZ DRNO
F3EA 3E01 MVI A,1
F3EC C0EFC3 CALL DRAY
F3EF C485F3 CNZ DRY1
F3F2 C077F3 CZ DRN1
F3F5 3A55F1 LDA ADRUDF
F3F8 3273F4 STA DSKNO
F3FB C9 RET
F3FD 3273F4 DRAV: STA DSKNO
F3FF C3CB13 JMP DROV
F402 06FE DRNO: MVI B,LOW NOT REVDRO
F404 C319F3 JMP
F407 06FB DRN1: MVI B,LOW NOT RVDRI
F409 F5 DRN: PUSH PSW
F40B BE78 IN BASE
F40D A0 ANA B
F40F D378 OUT BASE
F411 F1 POP PSW
F412 C9 RET
F414 7E OCTER: MOV A,H
F416 0608 MOV B,B
F418 17 XAL: RAL
F41A D0FF4 CC ORIER
F41C 13 INX D
F41E 05 DCR B
F420 C20414 JNZ XAL
F422 23 INX H
F424 C9 RET
F426 F5 ORIER: PUSH PSW
F428 1A LDAX B
F42A 81 ORA C
F42C 4F MOV C,A
F42E F1 POP PSW
F430 C9 RET

TABERIS:
;CONVERSA DE LA ST-0 LA ISIS-II
F415 0600 DW 0 ;BIT 7,6 - COD ERDARE:
; 0 0 - FARA ERDARE
; 0 1 - TERMINARE ANORMALA
; 1 0 - COMANDA INVALIDA
; 1 1 - TERMINARE ANORMALA
;DIN CAUZA SCHIMBARI1 READY
F417 00 DB 0 ;TERMINARE A CAUTARI1
F418 40 DB 40H ;UDF DEFECT
;RECALIBRARE FARA TRACK 00
F419 80 DB 80H ;CIT/SCR PE UDF NOT READY
;SAU ADRESARE FATA I INEXISTENTA
F41A 00 DB 0 ;STARE CAP
F41B 0000 DW 0 ;COD ADRESA UDF
;CONVERSIE ERORI ST-1
F41D 0800A10 DB 8,0,0AH,10H
F421 0004200E DB 0,4,20H,0EH
;CONVERSIE ERORI ST-2
F425 00010204 DB 0,1,2,4
F429 0000030F DB 0,0,3,0FH

FIN:
F42B 217BF4 LXI H,RWS1BL
F430 7E MOV A,H
F431 E6C0 ANI 0C0H

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0

#008

MODUL SSDF CU LSI 8272

```

F439 CA89F4      JZ      FINRDYOK
F43E 0E00        MVI     C,0
F43E 1115F4      LXI     D,TABERIS
                REPT 3
                CALL    OCTER
                ENDM
F43E+CD01F4     CALL    OCTER
F43E+CD01F4     CALL    OCTER
F441+CD01F4     CALL    OCTER
F444 79          MOV     A,C
F445 3A89F1     STA     ERRCOD
F448 3A86F1     LDA     OLDBASE
F44B 57          MOV     D,A
F44C D878       IN     BASE
F44E BA         CMP     D
F44F CA59F4     JZ      FINRDYOK
F452 D378       OUT    BASE+3
F454 3E02       MVI     A,2
F456 C360F4     JMP     SCR79
                FINRDYOK:
F459 3A89F1     LDA     ERRCOD
F45C D378       OUT    BASE+3
F45E 3E00       MVI     A,0
F460 D379       SCR79:  OUT    BASE+1
F462 C9         RET
                ;COD ERORI ISIS-II
0001 =          ERDLTD EQU 1 SHL 0
0002 =          ERRCRC EQU 1 SHL 1
0004 =          ERPOZ EQU 1 SHL 2
0008 =          ERADR EQU 1 SHL 3
0010 =          ERITH EQU 1 SHL 4
0020 =          ERWRPR EQU 1 SHL 5
0040 =          ERWRIT EQU 1 SHL 6
0080 =          ERHORDY EQU 1 SHL 7
000A =          ERRCRBI EQU ERADR OR ERRCRC
0003 =          ERSVNC EQU ERRCRC OR ERDLTD
000E =          ERFORM EQU ERRCRBI OR ERPOZ
000F =          ERMARK EQU ERFORM OR ERDLTD
                ;92725:
F463 229DF4     SHLD   SAVHL
F466 E1         POP    H
F467 C08AF4     CALL   INT$SAVE
F46A D878       IN     BASE
F46C E6FB       ANI   NOT SFOP
F46E D878       OUT   BASE
F470 C30AF1     JMP    FININ
                ;CONTROLR DISC SI PORT DMA
0000 =          DSKB EQU 0D0H ;BAZA DMA
0004 =          CH1DMA EQU DSKB+4 ;CANAL 1 DMA
0005 =          CH1TC EQU DSKB+5 ;CANAL 1 TC
000A =          CH2DMA EQU DSKB+4 ;CANAL 2 DMA
0005 =          CH2TC EQU DSKB+5 ;CANAL 2 TC
0008 =          DNAST EQU DSKB+8 ;DMA STARE,COMENZII
000F =          FDCMSR EQU 0F0H ;REGISTRU DE STARI
000F =          FDCDDATA EQU 0F1H ;REGISTRU DE DATE
                ;
                ;SET INSTRUCTIUNI 8272
0003 =          SCYCMD EQU 03H ;PARAMETII PISTA
0005 =          SMRCMD EQU 05H ;SIMPLA,SCRIE
0006 =          SDRCMD EQU 06H ;SIMPLA,CITESTE
0005 =          SMRCMD EQU 05H ;SIMPLA,SCRIE
0004 =          SMRCMD EQU 04H ;SIMPLA,CITESTE
0006 =          DRDCMD EQU 06H ;DUBLA,CITESTE
0005 =          D2WCMD EQU 0C5H;DUBLA,SCRIE 2 FETE
0006 =          D2RCMD EQU 0C6H;DUBLA,CITESTE 2 FETE
0004 =          SDSCMD EQU 04H ;SENSE DRIVE STATUS

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0

#009

MODUL SSDF CU LSI 8272

```

0007 =          RECCMD EQU 07H ;RECALIBRARE
0008 =          S1SCMD EQU 08H ;SENSE INTERRUPT
000A =          RIDCMD EQU 0AH ;CITESTE SECTOR BI
000F =          SKCMD EQU 0FH ;COMANDA CAUTARE
0009 =          SMRSCHD EQU 09H ;SCRIE DELETED DATA
000D =          SFRCMD EQU 0DH ;FORMATARE
                STACHEAN:
0080 =          FI EQU 1 SHL 7 ;FAULT RESET
0040 =          UP EQU 1 SHL 6 ;WRITE PROTECT
0020 =          READY EQU 1 SHL 5 ;READY
0010 =          TRKO EQU 1 SHL 4 ;TRACK 00
0008 =          TWOSIDE EQU 1 SHL 3 ;TWO SIDES
0004 =          HEADADD EQU 1 SHL 2 ;SIDE SELECT
0002 =          US1 EQU 1 SHL 1 ;US1 STATUS
0001 =          US0 EQU 1 SHL 0 ;US0 STATUS
                ;TABELA CU PARAMETRI
                RWIHL:
F473 00        DSHNO DB 0 ;DISC IN LUCRU
F474 00        TRKNO DB 0 ;PISTA CURCHIA
F475 00        HEAD DB 0 ;ADRESA CAP
F476 01        SECT DB 1 ;NR SECTOR
F477 00        N DB 0 ;COD LUNS
F478 1A        EOT DB 1AH ;MULTI SECTIUN
F479 07        GFL DB 7 ;GAP
F47A 80        DTL DB 128 ;LUNGIME SECTOR
F47B 05        WRCMD DB 05 ;SCRIERE
F47C 06        ROCMD DB 06 ;CITIRE
                ;TABELA CU REZULTAT
                RWIHL:
F47D 00        DB 0 ;ST-0
F47E 00        DB 0 ;ST-1
F47F 00        DB 0 ;ST-2
F480 00        DB 0 ;C
F481 00        DB 0 ;H
F482 00        DB 0 ;R
F483 00        DB 0 ;N
                ;SALVARE/RESTAURARE
                INT$SAVE: ;SALVARE
F484 229FF4     SHLD   SAVRET
F487 E1         POP    H
F488 229BF4     SHLD   RETCALL+1
F48B F5         PUSH  PSW
F48C 210000     LXI   H,0
F48F 39         DAD   SP ;STIVA VECHIE IN HL
F490 31DAF4     LXI   SP,STACK;NOUA STIVA
F493 C5         PUSH  B
F494 D5         PUSH  D
F495 E5         PUSH  H
                ;ADRESA DE REVENIRE IN STIVA
F496 21BAF4     LXI   H,INT$REST
F499 E5         PUSH  H
F49A C30000     RETCALL JMP 0
F49D 0000     SAVHL DW 0 ;INTOARCERE
F49F 0000     SAVRET DW 0 ;MEMOREAZA IN
F4A1 00     INTFL DB 0 ;COD IT
F4A2 DS 24
F4BA =          STACK EQU $ ;STIVA II
                INT$REST: ;RESTAURARE

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0

#010

MODUL SSSDF CU LSI 8272

CP/M MACRO ASSEM 2.0

#011

MODUL SSSDF CU LSI 8272

```

F4BA E1      POP      H
F4BB D1      POP      D
F4BC C1      POP      B
F4BD F9      SPHL
F4BE F1      PSH      FSW
F4BF 2A7FF4  LHL      SAVRET
F4C2 E5      PUSH     H
F4C3 2A9DF4  LHL      SAVHL
F4C6 FB      EI
F4C7 C9      RET

;
;TRATAREA II LANSATA DE 8272
;
MAININT:
F4C8 DBF0    IN        FDCMSR ;CITIRE STARE 8272
F4CA E610    ANI      IOH      ;OCUPAT?
F4CC C2D5F4  JNZ      RDWRINT ;DA PREIA REZULTAT
F4CF 0608    MVI      B,SISCMD
F4D1 0E00    MVI      C,0
F4D3 CDF3F4  CALL     CMDSEND ;SESIZARE II

RDWRINT:
F4D6 CD15F5  CALL     CMDRES  ;PREIA REZULTAT
F4D9 3A7DF4  LDA      RSTBL
F4DC E6C0    ANI      OCOH    ;MASCA ERDARE
F4DE 47      MOV      B,A
F4DF FEC0    CPI      OCOH    ;SCHIMBARE READY
F4E1 3E00    MVI      A,0
F4E3 CAEFF4  JZ       MAININT;EXIT;IGNORA
F4E6 78      MOV      A,B
F4E7 FE80    CPI      SOH      ;COMANDA INVALIDA?
F4E9 3E00    MVI      A,0
F4EB CAEFF4  JZ       MAININT;EXIT;IGNORA
F4EE 2F      CMA

MAININT;EXIT:
F4EF 32A1F4  STA     INTFL ;VALID COD II
F4F2 C9      RET;AL RUTINEI DE TRATARE II

;
;TRIMITE COMANDA LA 8272
;COMANDA IN B
;DACA C=0
;TRIMITE PARAMETRII SUPLIMENTARI
;DIN RWITBL,CITI CERE 8272
;DACA C=N,N NENUL,TRANSFERA N OCT
;
CMDRBY:
CMDSEND:
F4F3 DBF0    IN        FDCMSR ;PREIA STARE
F4F5 E610    ANI      IOH      ;MASCA READY
F4F7 C2F3F4  JNZ     CMDSEND ;ASTEAPTA ELIB
F4FA 2173F4  LXI     H,RWITBL ;INDICATOR TARELA
F4FD F3      DI
F4FE DBF0    CMDOUT: IN     FDCMSR
F500 17      RAL
F501 D2FEF4  JNC     CMDOUT  ;TEST ROH
F504 17      RAL
F505 08      RC
F506 78      MOV      A,B
F507 D3F1    OUT     FDCDDATA;TRIMITE PARAM
F509 46      MOV      B,M;PREIA OCTETI URMATOR
F50A 23      INX     H
F50B 79      MOV      A,C
F50C 87      ORA
F50D CAFEF4  JZ       CMDOUT ;INCA UN OCTET
F510 0B      DCR      C
F511 C2FEF4  JNZ     CMDOUT
F514 C9      RET

```

PROGRAMELE SSDF CU CDFU

CP/M MACRO ASSEM 2.0	#001	MODUL SSDF CU CDFU	CP/M MACRO ASSEM 2.0	#002	MODUL SSDF CU CDFU
		TITLE 'MODUL SSDF CU CDFU'	E723 4F502	ORI	VAL0
		PAGE 68	E728 03D0C	OUT	PCFL
		;LOCATII COMENZI PCFL	E72A 0B3FEA	CALL	RCALIN
0001 =		NSELO EQU 1	E72D AF	XRA	A
0002 =		VAL0 EQU 2	E72E 3229E8	STA	NRPIS1
0004 =		NDIN EQU 4		PUN	PCFL,VAL0,0
0008 =		NST0P EQU 8	E731 40BDC	IN	PCFL
0010 =		NWRIT EQU 10H	E733 4E4FD	ANI	0-1- VAL0
0020 =		NHLD EQU 20H	E735 03D0C	OUT	PCFL
0040 =		NLWC EQU 40H	E737 0D3FEA	CALL	RCALIN
0080 =		NUNLC EQU 80H	E73A AF	XRA	A
		;LOCATII COMENZI PCFSL	E73B 3224E8	STA	NRPIS2
0001 =		NRZDTA EQU 1	E73C C9	RET	
0002 =		NMFEM EQU 2	E73E 2E4A	INICIO: MVI	L,NROCTT
0004 =		NMFR EQU 4	E741 017CE7	LXI	B,ACONST
0008 =		NDR0 EQU 8	E744 11C6E7	LXI	B,FRMBT
		;STARI PSFL	E747 0A	NOVI: LDX	B
0001 =		RDY0 EQU 1	E748 12	STAX	D
0002 =		HLDM EQU 2	E749 03	INX	B
0004 =		TRK0 EQU 4	E74A 13	INX	B
0008 =		INDX EQU 8	E74B 2D	DCR	L
0010 =		TCI EQU 10H	E74C C247E7	JNZ	NOVI
0020 =		CRCZ EQU 20H	E74F C9	RET	
0040 =		WFR EQU 40H	E750 212800	PREGII: LXI	H,BASIT+6*8
0080 =		HR0 EQU 80H	E753 36C3	MVI	M,OC3H
		;INITIALIZARI PORTI SI LOCATII MEMORIE	E755 016DE7	LXI	B,IT5
		;INITIALIZARE PAGINA DE INTERRUPERI	E758 23	INX	H
0000 =		BASII EQU 00000H	E759 71	MOV	M,C
		;INITIALIZARI PORTI	E75A 23	INX	H
0082 =		CPGFL EQU 82H	E75B 70	MOV	M,B
00CC =		ZCSFLM EQU 0CCH	E75C 213000	LXI	H,BASIT+6*8
00FF =		ZCFL EQU 0FFH	E75F 01E7E8	LXI	B,IT6
00CE =		ZCSFL EQU 0CEH	E762 36C3	MVI	M,OC3H
		;INTRODUCERE MACRO	E764 23	INX	H
		PUN MACRO ABP,BIT,VAL	E765 71	MOV	M,C
		IN ADP	E766 23	INX	H
		IF 0- VAL	E767 70	MOV	M,B
		ORI BIT	E768 3E00	MVI	A,0
		OUT ADP	E76A 03FC	OUT	0FCH
		ENDIF	E76C C9	RET	
		IF NOT 0-VAL	E76D F5	IT: PUSH	PSW
		ANI 0-1- BIT	E76E DB78	IN	RASE
		OUT ADP	E770 E608	ANI	0BH
		ENDIF	E772 D378	OUT	RASE
		ENOM	E774 F3	BI	
		;PROGRAM DE INITIALIZARI CONTROLOR	E775 3E20	MVI	A,20H
		ORG 0E700H	E777 D3FD	OUT	0F0H
E700		PZFL: MVI A,ZCFL	E779 FB	EI	
E708 3EFF		OUT PCFL	E77A F1	POP	PSW
E710 36FE		MVI A,ZCSFL	E77B C9	RET	
E718 03DE		OUT PCFSL	E77C FEFF	ACONST: DB	0F0H,0FFH
E720 C9-		RET	E77E 00	DB	0
		INIT:	E77F 0000000000	DW	0,0,0
E709 3E82		PROCC: MVI A,CPGFL	E785 F000000000	DB	0F0H,0,0,0,0
E70B 03D0C		OUT PGFL	E78A FFFF	DB	01FFFH
E70D C000E7		CALL PZFL	E78C C7	DB	0C7H
E710 3EFF		MVI A,0FFH	E78D FFFF0FFF	DB	0FFFH,0FFFH,0FFFH
E712 3240E8		STA ADBSD	E793 FFFF	DB	0FFFH
E715 0D50E7		CALL PREGIT	E795 C7	DB	0C7H
E718 0B3FE7		CALL INICIO	E796 FFFF0FFF	DB	0FFFH,0F0F0H,0F0F0H
E71B 0D24E8		CALL TSPCIR	E79C FFFF0FFF	DB	0FFFH,0FFFH,0FFFH
E71E C042E8		CALL DRVO	E79E 00000000	DB	11D
E721 0D5CE8		CALL DRVI		DB	0
		PUN PCFL,VAL0,1	E7A0+00	ENDM	
		IN PCFL	E7A1+00	DB	0
			E7A2+00	DB	0
			E7A3+00	DB	0

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #003 MODUL SSDIF CU CIFU

```

E7A4+00 DB 0
E7A5+00 DB 0
E7A6+00 DB 0
E7A7+00 DB 0
E7A8+00 DB 0
E7A9+00 DB 0
E7AA+00 DB 0
          REPT 3
          DB 0A1H
          ENDM
E7AB+01 DB 0A1H
E7AC+01 DB 0A1H
E7AD+01 DB 0A1H
E7AE FB  DB 0FBH
          REPT 11B
          DB 0FFH
          ENDM
E7AF+FF DB 0FFH
E7B0+FF DB 0FFH
E7B1+FF DB 0FFH
E7B2+FF DB 0FFH
E7B3+FF DB 0FFH
E7B4+FF DB 0FFH
E7B5+FF DB 0FFH
E7B6+FF DB 0FFH
E7B7+FF DB 0FFH
E7B8+FF DB 0FFH
E7B9+FF DB 0FFH
          REPT 3
          DB 0AH
          ENDM
E7BA+0A BB 0AH
E7BB+0A DB 0AH
E7BC+0A DB 0AH
E7BD FF  DB 0FFH
          REPT 8
          DB 04EH
          ENDM
E7BE+4E DB 04EH
E7BF+4E DB 04EH
E7C0+4E DB 04EH
E7C1+4E DB 04EH
E7C2+4E DB 04EH
E7C3+4E DB 04EH
E7C4+4E DB 04EH
E7C5+4E DB 04EH
004A =   NROCT EQU $-ACONST
E7C6 =   FRMNT DS NROCT
E7C6 =   FRMCK EQU FRMNT+16D
E7C9 =   FPRED EQU FRMNT+3
E7D0 =   AMRKF EQU FPRED+6
E7D0 =   ANRPF EQU AMRKF+1
E7D2 =   ANRSF EQU ANRPF+2
E7D9 =   FPREK EQU FRMCK+3
E7DF =   AMCKK EQU FPREK+6
E7EA =   FPRD EQU FRMNT+24H
E7F9 =   FCPDD EQU FPRD+15D
E806 =   FINBDD EQU FCPDD+15D
          ;PROGRAM EXECUTIE 10PB DE LA A10P
E810 ADRCC DS 1
E811 ADRCD DS 1
E812 ADRNS DS 1
E813 ADNRP DS 1
E814 ADPRS DS 1
E815 ADLAD DS 1
E816 ADHAD DS 1
E817 ADNRO DS 1
E818 ADRPT DS 1

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #004 MODUL SSDIF CU CIFU

```

E819 ADNOL DS 1
E81A ADNOH DS 1
E81B ADNXL DS 1
E81C ADNXH DS 1
E81D ADBSD DS 1
E81E ADSVH DS 2
E820 ADSVD DS 2
E822 NRPSU DS 1
E823 NRPSI DS 1
E824 NRPS2 DS 1
E825 ERBYT DS 1
          ; ADRESE PORTI
00DF =   PCFL EQU 0DFH
00DC =   PCFL EQU PCFL-3
00DB =   PSFL EQU PCFL-2
00DE =   PCSFL EQU PCFL-1
0078 =   BASE EQU 78H
          ;TEST PREZENTA CONTROLOR
E826 C0C0E7 TSTCTR: CALL PCFL
E829 3E00 MVI A,0
E82B D378 OUT BASE
E82D D6DC IN PCFL
E82F E6F1 ANI 0-1
E831 CA3BES JZ NPREZC
E834 D878 IN BASE
E836 F608 ORI 8
E838 D378 OUT BASE
E83A C9 RET
E83B D878 NPREZC: IN BASE
E83D E6F7 ANI 0-1-8
E83F D378 OUT BASE
E841 C9 RET
DRV0: PUN PCFL,VAL0,1
      IN PCFL
      ORI VAL0
      OUT PCFL
      CALL SELRBY
      JZ NDRY0
      IN BASE
      ORI 1
      OUT BASE
      RET
NDRY0: IN BASE
      ANI 0-1-1
      OUT BASE
      RET
DRV1: PUN PCFL,VAL0,0
      IN PCFL
      ANI 0-1- VAL0
      OUT PCFL
      CALL SELRBY
      JZ NDRV1
      IN BASE
      ORI 2
      OUT BASE
      RET
NDRY1: IN BASE
      ANI 0-1-2
      OUT BASE
      RET
SELRBY: PUN PCFL,NSEI0,0
        IN PCFL
        ANI 0-1- NSEI0
        OUT PCFL
        IN PSFL
        PUSH PSH
        PUN PCFL,NSEI0,1
        IN PCFL

```


CP/M MACRO ASSEM 2.0 #007 MODUL SSDF CU CDU 11

```

E985+DBDE      IN      PCFL
E987+FE608     ORI      NDRC
E989+D3DE     OUT      PCFL
E98A 3E02     MVI      A,2
E98D 3225E8   STA      ERBYT
E990 3A10E8   LDA      ADFFCC
E993 E601     ANI      01
E995 C2C3E9   JNZ      CORE
E998 C3DBE9   JMP      FINAL
E99B 3E80     ERBYT: MVI      A,80H
E99D 3225E8   STA      ERBYT
E9A0 C3DBE9   JMP      FINAL

E9A3 3E04     ERPOZ: MVI      A,4
E9A5 3225E8   STA      ERBYT
E9A8 C3DBE9   JMP      FINAL
E9AB 3E08     ERPRG: MVI      A,8
E9AD 3225E8   STA      ERBYT
E9B0 C3DBE9   JMP      FINAL
E9B3 3E20     ERNPR: MVI      A,20H
E9B5 3225E8   STA      ERBYT
E9B8 C3DBE9   JMP      FINAL
E9BB 3E0E     ERSNF: MVI      A,0EH
E9BD 3225E8   STA      ERBYT
E9C0 C3DBE9   JMP      FINAL
E9C3 DEDE     CORE:  IN      PCFL
E9C5 E6F0     ANI      0FH
E9C7 FE0C     CPI      0C0H
E9C9 C2DBE9   JNZ      FINAL
E9CC 3A9F7    LDA      MEMORY+3
E9CF FEFB     CPI      0FBH
E9D1 C8       RZ
E9D2 3A18E8   LDA      ADPR+T
E9D5 FE01     RFI      01
E9D7 C8       RZ
E9D8 C3DBE9   JMP      FINAL
E9DB 3A18E8   FINAL: LDA      ADNRP
E9DE 322DE8   STA      NRPISU
E9E1 3A11E8   FINRY: LDA      ADRCO
E9E4 E630     ANI      30H
E9E6 CAF2E9   JZ       WORKO
E9E9 3A22E8   LDA      NRPISU
E9EC 3224E8   STA      NRPIS2
E9EF C3F8E9   JMP      FINRC
E9F2 3A22E8   WORKO: LDA      NRPISU
E9F5 3223E8   STA      NRPIS1
E9F8 CD91EA   FINRC: CALL     DEHLD
        PUN      PCFL,NSELO,1
        IN      PCFL
E9FB+DBDC     ORI      NSELO
E9FD+F601     OUT     PCFL
E9FF+D33DC    OUT     PCFL
EA01 CD3AEB   CALL     HCRNT

;INCARCA COD EROARE IN BASE+3
EA04 3A25E8   LDA      ERBYT
EA07 D378     OUT     BASE+3

;INCARCA IN BASE+1 NATURA IT
EA09 3E00     MVI      A,0
EA0E D379     OUT     BASE+1

;SEMNALARE SFIRSI EXECUTIE
EA0D DB78     IN      BASE
EA0F F604     ORI      4
EA11 D378     OUT     BASE

;ACHITARE IT
EA13 F3       DI
EA14 3E20     MVI      A,20H
EA16 D3FD     OUT     0FDH
EA18 FB       EI

;REFACERE STACK

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #008 MODUL SSDF CU CDU 11

```

EA19 319CF6   LXI      SP,STACK-0AH
EA1C E1       POP     H
EA1D D1       POP     D
EA1E C1       POP     B
EA1F F1       POP     PSH
EA20 E1       POP     H
EA21 F9       SPHL
EA22 2A20E8   LHD    ADSVD
EA25 EB       XCHG
EA26 2A1EE8   LHD    ADSVH
EA29 C9       RET
EA2A DBDD     MPROT: IN      PCFL
EA2C E640     ANI      0EH
EA2E C3B3E9   JNZ     CRMPR
EA31 C9       RET

;RUTINE RECALIBRARE SI CAUTARE
;RUTINA EXECUTIE RECALIBRARE
EA32 DBDD     RCALI: IN      PCFL
EA34 E604     ANI      TRIG
EA35 C0       RNZ
EA37 0E01     MVI      C,1
EA39 C332EA   CALL    OUTST
EA3C C332EA   JMP     RCALI
EA3F 0E64     RCAL IN: MVI      C,100H
EA41 CDB3EA   CALL    OUTST
        PUN      PCFL,NSELO,1
EA44+DBDC     IN      PCFL
EA46+F601     ORI      NSELO
EA48+D3DC     OUT     PCFL
EA4A C9       RET

; RECALIBRARE CU REINTOARGERE
; IN PROGRAMUL PRINCIPAL
EA4B C332EA   RECAL: CALL    RCALI
EA4E AF       XRA     A
EA4F 3222E8   STA     NRPISU
EA52 C3E1E9   JMP     FINRY
EA55 3A11E8   HLOD:  LDA     ADRCO
EA58 E6F0     ANI     0F0H
EA5A 47       MOV     E,A
EA5B 3A1DE8   LDA     ADSEB
EA5E A8       XRA     B
EA5F C272EA   JNZ     HLOD
EA62 DBDD     IN      PCFL
EA64 E602     ANI     HLOD
EA66 CA72EA   JZ      HLOD
        PUN      PCFL,NHLD,0
EA69+DBDC     IN      PCFL
EA6B+E6DF     ANI     0-1-
EA6D+D3DC     OUT     PCFL
EA6F C37BEA   JMP     HLOD+2
        HLOD:  PUN      PCFL,NHLD,0
        IN      IN
        ANI     0-1-
        OUT     FCFL
        CALL   AST
        LDA     ADRCO
        ANI     0F0H
        STA     ADSEB
        RET
REILD:  PUN      PCFL,NHLD,1
        IN      IN
        ORI     NHLD
        OUT     PCFL
        PUN      PCFL,NHLD,0
        IN      IN
        ANI     0-1-
        OUT     PCFL
EA84+DBDC     IN      PCFL
EA86+F620     ORI     NHLD
EA88+D3DC     OUT     PCFL
EA8A+DBDC     IN      PCFL
EA8C+E6DF     ANI     0-1-
EA8E+D3DC     OUT     PCFL
EA90 C9       RET

```

CPYK MACRO ASSEM 2.0 #009 MODUL S5DF CU CDFU

CP N MACRO ASSEM 2.0 #010 MODUL S5BF CU CDFU

```

EAP1+DBDC DENLD: PUN PCFL,NHLD,1
EAP3+FC20 IN PCFL
EAP5+BD0C ORI NHLD
EAP7 C9 OUT PCFL
EAP8 3E04 AST: MVI A,4
EAP9 CDA2FA CALL WAITN
EAY0 3D DCR A
EAY1 C29AFA JNZ AST+2
EAA1 C9 RET
EAA2 163A WAITN: MVI B,3AH
EAA4 CDA2FA CALL WTAUN
EAA7 15 DCR B
EAA8 CDA2FA JNZ WAITN+2
EAA9 C9 RET
EAA0 1E14 WTAUN: MVI E,14H
EAAE 1D DCR E
EAAF CDA2FA JNZ WTAUN+2
EAB2 C9 RET

EAB3 3A22E8 HDSP: LDA NRPISU
EAB6 47 MOV B,A
EAB7 3A13E8 LDA ADNRP
EABA 50 SUB B
EABB C8 RZ
EABC 4F MOV C,A
EABD B2D5EA JNC INTER
EAC0 2F AFARA: CMA
EAC1 3C INR A
EAC2 4F MOV C,A
EAC3 CDEAEA OUTST: CALL UNFOT
EAC6 0E DCR C
EAC7 C2C3EA JNZ OUTST
EACA CDE2FA CALL INTIR
EACD C9 RET
EACE FS INIR: PUSH PSW
EACF 3E01 MVI A,1
EAD1 C5 AAAAA: PUSH B
EAD2 010097 LXI B,07D0H
EAD5 CD26EB CALL WAIT
EAD8 C1 POP B
EAD9 3D DCR A
EADA CD12EA JNZ AAAAA
EADD F1 POP PSW
EADE C9 RET
EAEF CDFAEA INTER: CALL UNPIN
EAF2 0B DCR C
EAF3 CD0FEA JNZ INTER
EAF6 CD0FEA CALL INTIR
EAF9 C9 RET
EAF4+DBDC UNFOT: PUN PCFL,NSELO,0
EAF5+FB5FE IN PCFL
EAF6+D3DC ANI 0-1- NSELO
EAF7+D3DC OUT PCFL

EAF0+DBDC PUN PCFL,NSTEP,0
EAF2+4E67 IN PCFL
EAF4+D3DC ANI 0-1- NSTEP
EAF6 C01058 OUT PCFL
EAF9 C9 RET
EAF4+DBDC UNPIN: PUN PCFL,NSELO,0
EAF5+FB5FE IN PCFL
EAF6+D3DC ANI 0-1- NSELO
EAF7+D3DC OUT PCFL

EB00+BD0C PUN PCFL,NDIN,0
EB01 IN PCFL

```

```

EB02+4E67 ANI 0-1- NDIN
EB04+D3DC OUT PCFL
EB06+DBDC PUN PCFL,NSTEP,0
EB08+4E67 IN PCFL
EB0A+D3DC ANI 0-1- NSTEP
EB0C CD10EB OUT PCFL
EB0F C9 CALL DPAS
EB10 00 NOP
EB11 00 NOP
EB12 00 NOP
EB13 00 NOP
EB14 00 NOP
EB15 00 PUN PCFL,NSTEP,1
EB16+DBDC IN PCFL
EB18+FB58 ORI NSTEP
EB1A+D3DC OUT PCFL
EB1C+DBDC PUN PCFL,NDIN,1
EB1E+FB64 IN PCFL
EB20+D3DC ORI NDIN
EB22 CDA2EA OUT PCFL
EB25 C9 CALL WAITN
EB26 CD2EEB WAIT: CALL LATE
EB29 05 DCR B
EB2A C226ER JNZ WAIT
EB2D C9 RET
EB2E 0D LATE: DCR C
EB2F CD2EEB JNZ LATE
EB32 C9 RET
EB33+DBDC LCRNT: PUN PCFL,NLWC,0
EB35+4E67 IN PCFL
EB37+D3DC ANI 0-1- NLWC
EB39 C9 OUT PCFL
EB3A+DBDC RET
EB3C+FB40 HCRNT: PUN PCFL,NLWC,1
EB3E+D3DC IN PCFL
EB40 C9 ORI NLWC
EB41 CD56EB ;PROGRAM DE CITIRE SI VERIFICARE
EB42 2A04EF LECBfy: CALL TSTDBL
EB47 3E3F LHLB ADCMDM
EB49 A4 MVI A,3FH
EB4A 2204EF ANA H
EB4D C3F0EB SHLD ADCMDM
EB50 CD56EB JMP RDVfy
EB53 C3F0EB LECB: CALL TSTDBL
EB56 3A10E8 JMP RDVfy
EB59 E601 TSTDBL: LDA ADRC
EB5B C2A7EB ANI 1
EB5E 21804F JNZ DUBLAL
EB61 223AEF SIMPLA: LXI H,4080H
EB64 218180 SHLD ADCMN
EB67 2230EF LXI H,8021H
EB6A 210149 SHLD ADNOBS
EB6D 2209EF LXI H,4001H
EB70 210540 SHLD ADCMB
EB73 2206EF LXI H,4005H
EB76 21084F SHLD ADCMH
EB79 220AEF LXI H,4008H
EB7C 2109E7 SHLD ADSFH
EB7F 2232EF LXI H,FPREK
EB82 210980 SHLD ADCSP
EB85 220CEF LXI H,8009H
EB88 21C9E7 SHLD ADPRSC
LXI H,FPREB

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #011 MODUL SSDF #U CBFU

```

EBE6 2206EF SHLD ADSCP
EBE7 2207E0 LXI H,8007H
EBE8 2208E0 SHLD ADNR0P
EBE9 2209E0 LXI H,80H
EBEA 220AEF SHLD ADNR0B
EBEB 220BEF LXI H,MEMORY+3
EBEC 220CFE SHLD ADMARK
EBED 220DE7 LXI H,FRMCK+1
EBEE 220EEF SHLD ADINB
EBEF 09 RET
EBA7 220F41 DUBLAL: LXI H,4100H
EBA8 220AEF SHLD ADCMN
EBA9 2203E1 LXI H,8101H
EBAA 2204EF SHLD ADN0B5
EBAB 22064E LXI H,4004H
EBAC 2206EF SHLD ADCMB
EBAD 22064E LXI H,4008H
EBAE 2206EF SHLD ADCMH
EBAF 220340 LXI H,4010H
EBB0 2204AEF SHLD ADSFH
EBB1 2203E7 LXI H,FCPDB
EBB2 2203EF SHLD ADCSP
EBB3 220680 LXI H,800FH
EBB4 2206EF SHLD ADPRSC
EBB5 220AE7 LXI H,FPFD
EBB6 2206EF SHLD ADCSP
EBB7 220680 LXI H,800FH
EBB8 2206EF SHLD ADNR0P
EBB9 220601 LXI H,100H
EBBA 2204EF SHLD ADNR0B
EBBB 2204E7 LXI H,MEMORY
EBBC 220CFE SHLD ADMARK
EBBD 2206E8 LXI H,FINBDD
EBBE 2208EF SHLD ADINB
EBBF 09 RET
EBC0 AF RDVFX: XRA A
EBC1 3020FF STA ERBYTE
EBC2 0B63E CALL TESTP
EBC3 0B6FE CALL PRSFL
EBC4 47 MOV B,A
EBC5 3022EF STA ADNRST
EBC6 3A12E8 LDA ADMRS
EC01 80 ADD B
EC02 3024EF STA ANRPSN
EC03 2A25E8 LHLD ADLAD
EC04 2236EF SHLD ADTRDT
EC05 3E5A MVI A,026B*2
EC06 3028EF STA ACRTS
EC07 0B8EEC CALL ADERBT
EC08 0B74EC CALL SEKT
EC09 0B42EF CALL LECBDC
EC10 0B22EE CALL ER1S
EC11 2A24EF LHLD ADNR0B
EC12 1B XCHG
EC13 2A26EF LHLD ADTRBT
EC14 19 DAD D
EC15 2A26EF SHLD ADTRBT
EC16 2132EF LXI H,ADNRST
EC17 34 INR M
EC18 3A24EF LDA ANRPSN
EC19 BE CMP M
EC20 6A41E0 JZ STAFIN
EC21 3E34 MVI A,026B*2
EC22 3028EF STA ACRTS
EC23 AF XRA A
EC24 3022EF STA ERBYTE
EC25 1B94EC CALL CAUTHB

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #012 MOBUL SSDF #U CBFU

```

EC3E 0318EC JMP LOOPA
EC41 0B8EEC STAFIN: CALL ADERBT
EC44 0BEEEC CALL PRSFL
EC47 3022EF STAFER: STA ADNRST
EC4A 2A12EF LDA ADYTB
EC4D 3A12EF LDA ADNRST
EC50 4F MOV C,A
EC51 3A14EF LDA ANRPSN
EC54 47 MOV B,A
EC55 AF XRA A
EC56 E6 ORIT: ORA M
EC57 322AEF STA TEMPGA
EC5A 23 INX H
EC5B 0C INR C
EC5C 79 MOV A,C
EC5D E6 CMP B
EC5E 3A2AEF LDA TEMPGA
EC61 0258EC JNZ ORIT
EC64 3225EC JF FINAL: STA ERBYT
EC67 030EE9 JMP FINAL
EC6A 0D58E9 SEEK: CALL TSTDBL
EC6D 0D76EC CALL SEKT
EC70 0DE8ED CALL RAZDMA
EC73 03DBE9 JMP FINAL
EC76 0D83EA SEEK: CALL HDSTP
EC79 0D55EA CALL HL0D
EC7C 0D90EC LECTH: CALL CAUTHB
EC7F 3A13E8 LDA ANRP
EC82 47 MOV B,A
EC83 3AAAF7 LDA MEMORY+4
EC86 B8 CMP B
EC87 C8 RZ
EC88 3E04 MVI A,04
EC8A 3220EF STA ERBYTE
EC8D 0300EC JMP FILER
EC90 3E34 CAUTHB: MVI A,28D*2
EC92 3220EF STA ANRHED
EC95 0DF0EC CAUTHX: CALL LECDB
EC98 3A1AEF LDA ACRCSH
EC9B E620 ANI CRCZ
EC9D 02A9EC JNZ DCRNH
ECA0 3AA5F7 LDA MEMORY+4-1
ECA3 FEFE CPI OFEH
ECA5 02A9EC JNZ DCRNH
ECA8 C9 RET
ECA9 0DE8ED DCRNH: CALL RAZDMA
ECAC 3A20EF LDA ANRHED
ECAF 3D DCR A
ECB0 3220EF STA ANRHE#
ECB3 0295EC JNZ CAUTHX
ECB6 3A11E8 LDA ADRCO
ECB9 E607 ANI 7
ECBB FE01 CPI 1
ECBD 02C8EC JNZ ERHLEC
ECC0 3E0A MVI A,0AH
ECC2 3225E8 STA ERBYT
ECC5 03DBE9 JMP FINAL
ECC8 3E0A ERHLEC: MVI A,0AH
ECCA 3220EF STA ERBYTE
ECCD 0300EC JMP FILER
ECDD 2A1CEF FILER: LHLD ADYTB
ECDE EB XCHG
ECDA 1B LXI H,ADNRST
ECD7 3A14EF AINRNR: LDA ANRPSN
ECDA BE CMP M
ECDB CAE9EC JZ STRAY
ECDE 3A20EF LDA ERBYTE
ECE1 EB XCHG

```

OP/M MACRO ASSEM 2.0	#013	MODUL SSDF GU CDFU	OP/M MACRO ASSEM 2.0	#014	MODUL SSDF GU CDFU
E0E2 77	MOV	M, A	ED70 2A0EEF	LHLD	ADHARK
E0E3 23	INX	H	ED73 EB	XCHG	
E0E4 EB	XCHG		ED74 2A0BEF	LHLD	ADCMR
E0E5 34	INR	M	ED77 4D	MOV	C, L
E0E6 C3D7EC	JMP	ATINRN	ED78 44	MOV	B, H
E0E9 3E01	STRAX: MVI	A, 1	ED79 CDE2EE	CALL	DMA2
E0EB C347EC	JMP	STAFER	ED7C 2A16EF	LHLD	ADTKDT
E0EE CDFEEE	ADERBT: CALL	PRSF	ED7F EB	XCHG	
E0F1 5F	MOV	E, A	ED80 2A04EF	LHLD	ADCMH
E0F2 1600	MVI	D, 0	ED83 44	MOV	B, H
E0F4 213DEF	LXI	H, 17B	ED84 4D	MOV	C, L
E0F7 19	DAD	D	ED85 CDF0EE	CALL	DMA3
E0F8 221DEF	SHLD	ADBYTB		PUN	PCSF, NDRO, 1
E0FB C9	RET			IN	PCSF
E0FC CDE8ED	LECHD: CALL	RAZDMA	ED88+DBDE	ORI	NDRO
E0FF CD84EA	CALL	REHLD	ED8A+F608	OUT	PCSF
F002 AF	XRA	A	ED8C+D3DE	MVI	A, 0CAH
E003 321EEF	STA	FLY	ED8E 3E14	OUT	ODH
F006 2A0EEF	LHLD	ADHARK	ED90 D3B8	PUN	PCSF, NDRO, 3
E009 EB	XCHG			IN	PCSF
F00A 2A06EF	LHI D	ADCMH	ED92+DBDE	ANI	0-1- NDRO
E00D 4B	MOV	C, L	ED94+E6F7	OUT	PCSF
E00E 44	MOV	B, H	ED96+D3DE	MVI	B, 10H
E00F CDE2EE	CALL	DMA2	ED98 0C40	MVI	B, 10H
ED12 2A32EF	LHLD	ADCSF	ED9A DBDD	TSTHR0: IN	PSFL
ED15 EB	XCHG		ED9C E680	ANI	HRO
FD16 2A0CEF	LHLD	ADPRC	ED9E C2ACED	JNZ	TCTSTB
ED19 4D	MOV	C, L	EDA1 05	DCR	B
ED1A 44	MOV	B, H	EDA2 C2FAED	JNZ	TSTHR0
ED1B CDD4EE	CALL	DMA0	EDA5 78	MOV	A, B
ED1E 11AEF7	LXI	D, MEMORY+3	EDA6 322EEF	STA	ANKBNF
ED21 2A0AEF	LHLD	ADSFH	EDA9 C3E2E0	JMP	BLFIN
ED24 4D	MOV	C, L	EDAC 78	TCTSTB: STA	A, B
ED25 44	MOV	B, H	EDAD 322EEF	STA	ANKBNF
ED26 CDF0EE	CALL	DMA3	EDB0 3E05	MVI	A, 5
ED29 3E04	MVI	A, 0CAH	EDB2 3D	DCR	A
ED2B D308	OUT	ODH	EDB3 C2B0ED	JNZ	0-1
	PUN	PCSF, NDRO, 3	EDB6 11AEF7	LXI	D, MEMORY+3
ED2D+DBDE	IN	PCSF	EDB9 2A0AEF	LHLD	ADSFH
ED2F+E6F7	ANI	0-1- NDRO	EDBC 4D	MOV	C, L
ED31+D3DE	OUT	PCSF	EDBD 44	MOV	B, H
ED33 CDADEE	CALL	TIC1	EDBE CDF0EE	CALL	DMA3
ED36 3E0A	MVI	A, 0AH	EDC1 3A09F7	LDA	MEMORY+3
ED38 3D	DCR	A	EDC4 D6F8	SUI	OF8H
ED39 C238ED	JNZ	0-1	EDC6 322EEF	STA	ATDLOT
ED3C DBDD	IN	PSFL	EDC9 CAME1D	JZ	ARL0K
ED3E 321AEF	STA	ACRSCH	EDCC 3A09F7	LDA	MEMORY+3
ED41 C9	RET		EDCF D6FB	SUI	OF8H
ED42 3A0CF7	LECRDC: LDA	MEMORY+4			
ED45 2112EF	LXI	H, ADDRST	EDD1 322AEF	ARL0K: STA	ABI NOK
ED48 0E	CHP	M	EDD4 CDACEE	CALL	TIC1
ED49 C216EE	JNZ	LECRV	EDD7 3E0A	MVI	A, 0AH
ED4C 3E01	MVI	A, 01	EDD9 3D	DCR	A
ED4E 323DEF	STA	ADNSFY	EDDB C2D9ED	JNZ	0-1
ED51 C055ED	CALL	FLYB	EDDD DBDD	IN	PSFL
ED54 C9	RET		EDDF 322AEF	STA	ACRSB
ED55 DBDD	FLYB: IN	PSFL	EDE2 3E0C	BLFIN: MVI	A, 0CH
ED57 E610	ANI	TCT	EDE4 3D	DCR	A
ED59 CASSED	JZ	0-1	EDF5 C2E4E1	JNZ	0-1
ED5C AF	XRA	A	EDF8 AF	RAZDMA: XRA	A
ED5D D3D9	OUT	OD8H	EDF9 D3B8	OUT	OD8H
ED5F 3E03	MVI	A, 03H		PUN	PCSF, NDRO, 4
ED61 3D	DCR	A	EDFB+4E8E	IN	PCSF
ED62 C261ED	JNZ	0-1	EDFD+E608	ORI	NDRO
ED65 2A3DEF	LDA	ADNSFY	EDFF+D3DE	OUT	PCSF
ED68 FE01	CFI	01	EDF1 C9	RET	
ED6A CDF8FD	CZ	PARB	EDF2 3E0E	ACRSNF: MVI	A, 0EH
ED6D C4FFED	CNZ	PARFY	EDF4 322AEF	STA	EBYTE
			EDF7 C9	RET	

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #015 MODUL SSDF CU CDFU

```

EEF8 2A2AEF PARB: LHL0 ADCHN
EEF9 2204EF SHLD ADCHDM
EEFE C9 RET
EEFF 2A10EF PARFY: LML0 ADNR08
EE02 2204EF SHLD ADCHDM
EE05 C9 RET
EE06 3E00 BLFLY: MVI A,00
EE08 3230EF STA ADNSFY
EE0B CD55EF CALL FLYB
EE0E 2A18EF LDA ACRTS
EE11 3D DCR A
EE12 2218EF STA ACRTS
EE15 C9 RET
EE16 CD06EF LECBV: CALL BLFLY
EE19 CAF2ED JZ AERSNF
EE1C CD90EF CALL CAUTHB
EE1F F342ED JMP LECBCE
EE22 2A22EF ERIS: LDA ATDI DT
EE25 FE00 CPI 0
EE27 CD56EF C7 PRGDLT
EE2A 2A24EF LDA ABLNCE
EE2D FE00 CPI 0
EE2F 445FEF CNZ PRGINF
EE32 2A26EF LDA ACRW08
EE35 E620 ANI CRCZ
EE37 4468EF CNZ PRECR0
EE3A 2A1AEF LDA ACRSH
EE3D E620 ANI CRCZ
EE3F 4471EF CNZ PRRCR0
EE42 2A2EEF LDA AMIBNF
EE45 E6FF ANI OFFH
EE47 CC7AED C2 PRNBF
EE4A 2A1CEF MOVETB: LHL0 ADBYTE
EE4D 2A2CEF LDA ERDYTE
EE50 77 MOV M,A
EE51 23 INX H
EE52 221CEF SHLD ADBYTB
EE55 C9 RET
EE56 2A2CEF PRGDLT: LDA ERDYTE
EE59 F601 ORI 01
EE5B 222CEF STA ERDYTE
EE5E C9 RET
EE5F 2A2CEF PRGMNF: LDA ERDYTE
EE62 F603 ORI 03H
EE64 222CEF STA ERDYTE
EE67 C9 RET
EE68 2A2CEF PRECR0: LDA ERDYTE
EE6B F602 ORI 02
EE6D 222CEF STA ERDYTE
EE70 C9 RET
EE71 2A2CEF PRRCR0: LDA ERDYTE
EE74 F60A ORI 0AH
EE76 222CEF STA ERDYTE
EE79 C9 RET
EE7A 2A2CEF PRNBF: LDA ERDYTE
EE7D F60F ORI 0FH
EE7F 222CEF STA ERDYTE
EE82 C9 RET
EE83 2A13E8 TESTP: LDA ADNR0
EE86 FE4D CPI 77D
EE88 00BCEE JNC ERFG
EE8B 2A14E8 LDA ADPR3
EE8E E31F ANI 1FH
EE90 FE00 CPI 0
EE92 CABCEE JZ ERPG
EE95 FE1B ANI 27D
EE97 02BCEE JNC ERFG
EE9A 47 MOV B,A

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #016 MODUL SSDF CU CDFU

```

EE9B 2A12E8 LDA ADNR8
EE9E 80 ADD B
EE9F FE1C CPI 28D
EEA1 02BCEE JNC ERFG
EEA4 C9 RET
EEA5 CDACEE TC: CALL TTC1
EEA8 CDAAEE CALL TTC0
EEAB C9 RET
EEAC 180D TTC1: IN PSFL
EEAE E610 ANI TCT
EEB0 CAACEE JZ $-4
EEB3 C9 RET
EEB4 180D TTC0: IN PSFL
EEB6 E610 ANI TCT
EEB8 C2BAEE JNZ $-4
EEB9 C9 RET
EEBC 3F08 ERFG: MVI A,8
EEBE 322CEF STA ERDYTE
EEC1 3F01 FIXPAR: MVI A,1
EEC3 3212EF STA ADNRST
EEC6 3E1B MVI A,18H
EEC8 3214EF STA ANRPSN
EECB 213EEF LXI H,TB+1
EECE 221CEF SHLD ADBYTB
EED1 CD00EC JMP FILER
EEE4 7E DMA0: MVI A,E
EEE5 D610 OUT 0D0H
EEE7 7A MOV A,D
EEE8 E870 OUT 0D0H
EEEA 0B DCX B
EEEB 79 MOV A,C
EEED D3D1 OUT 0D1H
EEDF 78 MOV A,B
EEF0 D3D1 OUT 0D1H
EEF1 C9 RET
EEF2 7E DMA2: MOV A,E
EEF3 D3D4 OUT 0D4H
EEF5 7A MOV A,D
EEF6 D3D4 OUT 0D4H
EEF8 0B DCX B
EEF9 79 MOV A,C
EEEA D3E5 OUT 0D5H
EEEC 78 MOV A,B
EEED D3E5 OUT 0D5H
EEEF C9 RET
EEF0 7E DMA3: MOV A,E
EEF1 D3D6 OUT 0D6H
EEF3 7A MOV A,D
EEF4 D3D6 OUT 0D6H
EEF6 0B DCX B
EEF7 79 MOV A,C
EEF8 D3D7 OUT 0D7H
EEFA 78 MOV A,B
EEFB D3D7 OUT 0D7H
EEFD C9 RET
EEFE 2A14E8 PRGFL: LDA ADPR0
EEF0 E61F ANI 1FH
EF03 C9 RET
EF04 ADCHDM: DS 2
EF06 ADCHM: DS 2
EF08 ADCHB: DS 2
EF0A ADSFH: DS 2
EF0C ADPRSC: DS 2
EF0E ADMARK: DS 2
EF10 ADNR0B: DS 2
EF12 ADNRST: DS 2
EF14 ANRPSN: DS 2
EF16 ADTR0T: DS 2

```

```

EF18 ACRTS: DS 2
EF1A ACRCSH: DS 2
EF1C ADYTB: DS 2
EF1E FLY: DS 2
EF20 ANRHED: DS 2
EF22 ATDQDT: DS 2
EF24 ABLNOK: DS 2
EF26 ACRCSE: DS 2
EF28 ADTHPB: DS 2
EF2A TEMPOA: DS 2
EF2C ERBYTE: DS 2
EF2E AMISNF: DS 2
EF30 ADNOBS: DS 2
EF32 ADCBP: DS 2
EF34 ADNROP: DS 2
EF36 ADSOP: DS 2
EF38 ADINB: DS 2
EF3A ADDCN: DS 2
EF3C ADNSFY: DS 1
EF3E T7B: DS 1BH
      ;PROGRAM DE SCRITURE

```

```

EF58 3E20  EWPR: MVI A,020H
EF5A 322DEF STA ERBYTE
EF5D C3D0EC JMP FILER
      SWFR: PUN PCFL,NHFR,0
EF60+DBDC IN PCFL
EF62+E6FB ANI 0-1 NHFR
EF64+B3DC OUT PCFL
      PUN PCFL,NHFR
EF66+DBDC IN PCFL
EF68+F604 ORI NHFR
EF6A+D3DC OUT PCFL
EF6C C9 RET
EF6D 3EF8 DELDT: MVI A,0F0H
EF6F 32CFE7 STA ANRHED
EF72 C9 RET
EF73 CDE0EF TESTW: CALL TSTWP
EF76 CD60EF CALL SWFR
EF79 8A11E8 LDA ADRC0
EF7C E607 ANI 07H
EF7E FE07 CPI 07H
EF80 F5 PUSH PSW
EF81 CD60EF CJZ DELDT
EF84 F1 POP PSW
EF85 C476F0 CNZ NOMDT
EF88 C9 RET
EF89 CD60EF WKTHD: CALL TSTDR
EF8C AF XRA A
EF8D 322DEF STA ERBYTE
EF90 CD83EE CALL TESTP
EF93 CD9EEC CALL PRSFL
EF96 47 MOV B,A
EF97 3212EF STA ADDRST
EF9A 3A12E8 LDA ADNRS
EF9D 80 ADD B
EF9E 3214EF STA ANRPSN
FA1A 2A15E8 LHLD ADLAB
FA14 2216EF SHLD ADTRBT
FA17 3E37 MVI A,0260*2
FA19 3218EF STA ACRTS
FA1C CD9EEC CALL ADRBT
FA1F CD73EF CALL TESTW
FA22 CD74EC CALL SEKT
FA25 CD7CF0 LOOPAW: CALL HWBDC
FA28 CD44EF CALL MOVE1B
FA2B 2A10EF LHLB ADNOBS
FA2E E8 XCHG

```

```

EFBF 2A16EF LHLB ADTRBT
EFC2 19 DAD D
EFC3 2216EF SHLD ADTRBT
EFC6 2142EF LXI H,ADDRST
EFC9 34 INR M
EFCA 3A14EF LDA ANRPSN
EFCB BE CMP M
EFCF CA41EC JZ STAFIN
EFD1 3E24 MVI A,026D*2
EFD3 3218EF STA ACRTS
EFD6 AF XRA A
EFD7 322DEF STA ERBYTE
EFD8 CD9EEC CALL CAUTHB
EFD9 C3B5EF JMP IOPAW
EFE0 DBDE TSTWP: IN PSFL
EFE2 E640 ANI NHFR
EFE4 CD83EF JNZ EWFR
EFE7 C9 RET
EFE9 AF SCRUNB: XRA A
EFE9 B3D0 OUT CDBH
      PUN PCSFL,NDR0,0
      IN PCSFL
      ORI NDR0
      OUT PCSFL
      XCHG ADRSOP
EFEB+DBDE LHLB ADNR0P
EFEF+F608 EFB+F608 C,L
EFEF+D2DE EFB+F608 B,H
EFF3 2A36EF EFB+F608 DMA2
EFF4 EB MVI A,0C5H
EFF5 2A3AEF EFB+F608 ORI 00BH
EFF8 4B MVI A,05H
EFF9 44 DCR A
EFAA CBE2EE JNZ $-1
EFAF 3E05 BI
EFAF 3E05 B1
EFAF 3E05 FUN
EFAF 3E05 IN PCSFL,NRIT,0
EFAF 3E05 ANI 0-1 NHFR
EFAF 3E05 OUT PCSFL
EFAF 3E05 PUN PCSFL,NDR0,0
EFAF 3E05 IN PCSFL
EFAF 3E05 ANI 0-1 NHFR
EFAF 3E05 OUT PCSFL
EFAF 3E05 LHLB ADTRDT
EFAF 3E05 XCHG
EFAF 3E05 LHLB ADNOBS
EFAF 3E05 MOV C,L
EFAF 3E05 MOV B,H
EFAF 3E05 CALL DMA3
EFAF 3E05 CALL TTC1
EFAF 3E05 MVI A,0AH
EFAF 3E05 DCR A
EFAF 3E05 JNZ $-1
EFAF 3E05 LHLB ABINE
EFAF 3E05 XCHG
EFAF 3E05 LXI B,0068H
EFAF 3E05 CALL DMA3
EFAF 3E05 PUN PCSFL,NRZ0FA,0
EFAF 3E05 IN PCSFL
EFAF 3E05 ORI NRZ0FA
EFAF 3E05 OUT PCSFL
EFAF 3E05 CALL IFINW
EFAF 3E05 CALL TTC1
EFAF 3E05 MOV A,C
EFAF 3E05 A
EFAF 3E05 DCR A
EFAF 3E05 JNZ $-1
EFAF 3E05 PUN PCSFL,NRZ0FA,0

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #019 MODUL SSGE CU CDFU

```

F044+DBBE      IN      PCSFL
F046+EBFE      ANI      0-1- NRZBTA
F048+BC9E      OUT      PCSFL
F04A 00        NOP
F04B 00        NOP
F04C 00        NOP
F04D 00        NOP
F04E 00        NOP
F04F+DBBE      FUN      PCFL, NRIT, 1
F051+FB30      IN      PCFL
F053+D3BC      ORI      NRIT
F055+DBBE      OUT      PCFL
F057+FB08      FUN      PCSFL, NDRR, 1
F059+D3BE      IN      PCSFL
F05B AF        ORI      NDRR
F05D B0B8      OUT      PCSFL
F05F FB        XRA      A
F061 3E29      OUT      0D8H
F063 3D        EI
F065 3E29      MVI      A, 020H
F067 3D        DCR      A
F069 C2AF0     JNZ      9-1
F06B F9        RET
F06D 3A10E8    IFINW: LDA      ADRCC
F06F F601      ANI      1
F071 C27F0     JNZ      IFINWB
F073 3E0A      MVI      A, 0AH
F075 4F        MOV      C, A
F077 C9        RET
F079 3E03      IFINWD: MVI     A, 3
F07B 4F        MOV      C, A
F07D C9        RET
F07F 3E1B      NOMDT: MVI     A, 0FBH
F081 32FE7     STA      AMRKF
F083 C9        RET
F085 3AAEF7    WRBDC: LDA      MEMORY+4+2
F087 2112FF    LXI      H, ADRST
F089 BC        CMP      M
F08B 026AF0    JNZ      LECBVW
F08D CDE6EF    CALL    LECBVW
F08F D9        RET
F091 C006EE    LECBVW: CALL   BLFLY
F093 CAFEED    JZ      AERSNF
F095 C098EC    CALL    CAUTHB
F097 F371F0    JMP      WRBDC
;
;
;
; FORMATARE IN DENSITATE SIMPLA
;
;
;
F09A 3A13E8    FORMT: LDA      ADRNP
F09C FE4D      CPI      77D
F09E D2ABE9    JNC      ERPRG
F0A0 CDBBF2    CALL    TSTRIF
F0A2 C03FE7    CALL    INFCO
F0A4 3A10E8    LDA      ADRCC
F0A6 E640      ANI      40H
F0A8 C2BFF0    JNZ      FALEA
; COMPLETARE TABEL FORMATARE NORMALA
F0AA 233EEF    FNORM: LXI     H, 17B+1
F0AC 3E01      MVI      A, 1
F0AE 77        CT7B: MOV      M, A
F0B0 23      INX      H
F0B2 3C        INR      A
F0B4 FE1B      CPI      1BH
F0B6 C2B1F0    JNZ      CT7B

```

CP/M MACRO ASSEM 2.0 #020 MODUL SSGE CU CDFU

```

F0B8 03DAF0    JMP      FORM
; TABEL FORMATARE ALEATORIE LA 17B
FALEA: LHLB   ADLAD
        INX      H
F0BC 2A13E8    SHLB   ADEA
F0BE 29        DCX      H
F0C0 22F1F2    XCHG
F0C2 2B        LXI      B, 17B+1
F0C4 EB        CALL    MOV2
F0C6 013EEF    JMP      FORM
F0C8 C0CEFO    MOV2: MVI     L, 1AH
F0CA 2E1A      RETA: LDAX   B
F0CC 1A        STAX   B
F0CE 02        INX      B
F0D0 13        INX      B
F0D2 03        INX      B
F0D4 00        DCR      L
F0D6 23        JNZ      RETA
F0D8 C2BFF0    RET
; FORMATARE PISTA
FORM: LDA      ADRNP
      CPI      0
      JZ      ALPHA
      CALL    HDSTP
      CALL    HLOD
      JMP      PSFL
      INX      H
      ANI      TRKO
      JNZ      BETA
      MVI      C, 1
      CALL    OUTST
      JMP      ALPHA
      LDA      ADRNP
      STA      AMRKF
      LXI      H, 17B
      SHLB   LT7B
      MVI      A, 0B7H ; MARK INDEX
      STA      AMRCK
      MVI      A, 0FCH
      STA      AMRKF
      MVI      A, 2C5FL
      OUT    PC9FL
; PREG BATE PRIM BLDC
      CALL    CB
; PREGATIRE DMA INCEPUT PISTA
      LXI      B, AMRCK+1
      LXI      B, 8002H
      CALL    DMW0
      LXI      D, AMRCK+3
      LXI      B, 8002H
      CALL    DMA2
      MVI      A, 45H
      OUT    0D8H
      CALL    TFC1X
      FUN      PCSFL, NDRR, 0
      IN      PCSFL
      ANI      0-1- NDRR
      OUT    PCSFL
      FUN      PCFL, NRIT, 0
      IN      PCFL
      ANI      0-1- NRIT
      OUT    PCFL
; INTIRZIERE SCR. GAP MARK INDEX
      MVI      E, 3EH
      DCR      E
      JNZ      9-1
; PREGATIRE BMA ZONA MARK INDEX
      LXI      B, FPREK

```

```

F145 010A80 LXI B,800AH
F146 0DD4EE CALL DMA0
F14B 11C9E7 LXI D,FRMDT+3
F14E 010780 LXI B,8007H
F151 CDE2EE CALL DMA2
F154 11D9E7 LXI D,FFREK
F157 010380 LXI B,8003H
F15A CDF0EE CALL DMA3
F15D 3ECS MVI A,05H ;LANS. DMA
F15F D3D8 OUT OD8H ;

;INT. DEPASIRE TC CAN2
F161 1E1C MVI E,1CH
F163 1D DCR E
F164 C263F1 JNZ $-1
F167 00 NOP
F168 00 NOP
F169 3E45 MVI A,45H ;SOPT AL
F16B B3D8 OUT OD8H ;

;INT. SCRIERE PRIMA ZONA HEADER
F16D 1E43 MVI E,43H
F16F 1D DCR E
F170 C26FF1 JNZ $-1
F173 00 NOP
F174 00 NOP
F175 3E01 MVI A,1 ;HR. SECT.
F177 32F0F2 STA ADMS ;
F17A 3EC7 MVI A,0C7H ;MARK HEADER
F17C 32DFC7 STA AMCK ;
F17F 3EFE SECT: MVI A,0FEH ;
F181 32CFE7 STA AMRF ;
F184 2AF6F2 LHL D L17B ;HR. SECT.
F187 23 INX H ;
F188 22F6F2 SHLD L17B ;
F18B 7E MOV A,H ;
F18C 320E7 STA AMRF ;

;FREGATIRE DMA ZONA DMA HEADER
F18F 11D9E7 LXI D,FFREK
F192 011180 LXI B,8011H
F195 0DD4EE CALL DMA0
F198 11C9E7 LXI D,FRMDT+3
F19B 010C80 LXI B,800CH
F19E CDE2EE CALL DMA2
F1A1 11C8E7 LXI D,FRMDT+2
F1A4 010580 LXI B,8005H
F1A7 CDF0EE CALL DMA3.

;VALIDARE CRC
PUN PCSFL,NRZDTA,1
IN PCSFL
F1AA+DBDE ORI NRZDTA
F1AC+F601 OUT PCSFL
F1AE+B3DE

;VALIDARE TRECERE MARK B1
PUN PCSFL,NDR0,1
IN PCSFL
F1B0+DBDE ORI NDR0
F1B2+F608 OUT PCSFL
F1B4+B3DE

PUN PCSFL,NDR0,0
IN PCSFL
F1B6+DBDE ORI 0-1- NDR0
F1B8+E6F7 OUT PCSFL
F1BA+B3DE MVI A,0C5H ;LANS. DMA
F1BC 3ECS OUT OD8H ;
F1BE D3B8

;INT. DEPASIRE TC CAN2
F1C0 1E34 MVI E,34H
F1C2 1D DCR E
F1C3 C2C2F JNZ $-1
F1C6 3E45 MVI A,45H ;SOPT AL
F1C8 D3D8 OUT OD8H ;

;INVALIDARE CRC

```

```

F1CA+DBDE PUN PCSFL,NRZDTA,0
F1CC+64EE IN PCSFL
F1CE+B3DE ORI 0-1- NRZDTA
F1D0 3E3E MVI A,0FEH ;LANS. BLOC
F1D2 32CFE7 STA *AMRF

;DMA ZONA MARK BLOC,INCEP. BLOC
F1D5 11F3F2 LXI D,ABLOC
F1D8 010380 LXI B,8003H
F1DB CDF0EE CALL DMA3
F1DE 11D9E7 LXI D,FFREK
F1E1 010A80 LXI B,800AH
F1E4 CDD4EE CALL DMA0
F1E7 11C9E7 LXI D,FRMDT+3
F1EA 010780 LXI B,8007H
F1ED CDE2EE CALL DMA2

;INT. HEADER BLOC
CONT: MVI E,8H
F1F2 1D DCR E
F1F3 C26FF1 JNZ $-1
F1F6 3E00 MVI A,0
F1F8 00 NOP
F1F9 7F MOV A,A

;VALIDARE TRECERE MARK BLOC
PUN PCSFL,NDR0,1
IN PCSFL
F1FA+DBDE ORI NR0
F1FC+F608 OUT PCSFL
F1FE+B3DE PUN PCSFL,NDR0,0
IN PCSFL
F202+E6F7 ORI 0-1- NR0
F204+D3DE OUT PCSFL
F206 3E15 MVI A,0C5H ;LANS. DMA
F208 B3D8 OUT OD8H ;

;INT. DEPASIRE TC CAN2
F20A 1E1C MVI E,1CH
F20C 1D DCR E
F20D C20CF2 JNZ $-1
F210 00 NOP
F211 00 NOP
F212 3E45 MVI A,45H ;SOPT AL
F214 B3D8 OUT OD8H ;

;INT. LUNGIME BLOC
F216 1E33 MVI E,0F3H
F218 1D DCR E
F219 C218F2 JNZ $-1
F21C 1E3F MVI E,0FFH
F21E 1D DCR E
F21F C218F2 JNZ $-1
F222 1E06 MVI E,06H
F224 1D DCR E
F225 C224F2 JNZ $-1
F228 00 NOP
F229 00

;VALIDARE CRC
PUN PCSFL,NRZDTA,1
IN PCSFL
F22A+DBDE ORI NRZDTA
F22C+F601 OUT PCSFL
F22E+B3DE

;FREGATIRE DMA FINL. BLOC
F230 11B7E7 LXI D,FRMCK+1
F233 010680 LXI B,8006H
F236 CDD4EE CALL DMA0
F239 11F3F2 LXI D,ABLOC
F23C 010380 LXI B,8003H
F23F CDE2EE CALL DMA2
F242 11C8E7 LXI D,FRMDT+2
F245 010580 LXI B,8005H

```


OP/H MACRO ASSEM 2.0 #025 MODUL SSCF CU CDFU

```

F338 02 STAX B
F339 13 INX B
F340 13 INX B
F341 03 INX B
F342 2B DCR L
F343 0282F3 JNZ REIADD
F344 09 RET

```

;FORMATARE PISTA

```

FORMDD: LDA ADNRP
F345 FE06 CPI 0
F346 CA55F3 JZ ALPHA0
F347 2A13E8 LDA ADNRP
F348 FE2B CPI 43D
F349 D433E8 CNC LCRNT
F34C CDB3EA CALL HDSTP
F34F 0D55EA RETADD: CALL HLD
F352 C364F3 JMP FORDD
F355 0B0D ALPHADD: IN PCFL
F357 E604 ANI TR0
F359 C24FF3 JNZ RETADD
F35C 0E01 MVI C,1
F35E 0DC3EA CALL OUTST
F361 C353F3 JMP ALPHADD
F364 2A13E8 FORMDD: LDA ADNRP
F367 3E55F5 STA ANRPF0
F36A 2130EF LIA H,7B
F36D 2E6BF5 SHLD LT7BDD
F370 3E14 MVI A,14H ;MARK INDEX
F372 3E55F5 STA ADCLKDD+00H ;
F375 3E56F5 STA ADCLKDD+00H ;
F378 3E57F5 STA ADCLKDD+00H ;
F37B BEFC MVI A,0FCH ;
F37D 3E58F5 STA ANRPF0-1 ;
F380 3E2C MVI A,0C3H ;
F382 3E59F5 STA ANRPF0-4 ;
F385 3E2CF5 STA ANRPF0-3 ;
F388 3E2CF5 STA ANRPF0-2 ;
F38B 0E0C MVI A,ZCSFLM
F38D 0B0E OUT PCFL
F38F C381F5 CALL CDDO ;PREG DATE FRIM BLOC

```

;PREGATIRE DMA INCEPUT PISTA

```

F392 1189F5 LXI B,ADCLKDD
F395 010480 LXI B,8004H
F398 0DD4EE CALL DMAO
F39B 116DF5 LXI B,ADD1A00
F39E 010480 LXI B,8004H
F3A1 CDE2EE CALL DMA2
F3A4 3E45 MVI A,45H
F3A6 03DB OUT 0DBH
F3A8 CDDCF2 CALL TFCIX

```

```

F3AB+BBDE IN PCFL,NDR0,0
F3AD+E6FV ANI 0-1- NDR0
F3AF+B3DE OUT PCFL
F3B1+DBDC PUN PCFL,NRZDTA,0
F3B2+E6EF IN PCFL
F3B5+D3DC ANI 0-1- NRZDTA
F3B7 1E89 OUT PCFL

```

;INITIARE SCR. GAP MARK INDEX

```

F3B7 1E89 MVI E,89H
F3B9 1B DCR E
F3BA C2B9F3 JNZ S-1
F3BD 7F MOV A,A

```

;PREGATIRE DMA ZONA MARK INDEX

```

F3BE 1189F5 LXI B,ADCLKDD
F3C1 011480 LXI B,8014H
F3C4 0DD4EE CALL DMAO
F3C7 1175F5 LXI B,ADD1A00+3

```

OP/H MACRO ASSEM 2.0 #026 MODUL SSCF CU CDFU

```

F3CA 016600 LXI B,8010H
F3CB CDE2EE CALL DMA2
F3CD 116DF5 LXI B,ADD1A00
F3D3 010480 LXI B,8004H
F3D6 CDE2EE CALL DMA2
F3D9 3E7B MVI A,0C5H ;LANS DMA
F3DB 03DB OUT 0DBH

```

;INT. DEPARIRE TO CANC

```

F3DB 1E19 MVI E,19H
F3DE 1B DCR E
F3E0 C2B9F3 JNZ S-1
F3E3 3E60 MVI A,0
F3E5 3E60 MVI A,0
F3E7 3E45 MVI A,45H ;SOOT AL
F3E9 03DB OUT 0DBH

```

;INT. SCRIRE PRIMA ZONA MARK INDEX

```

F3EB 1E3B MVI E,3BH
F3ED 1B DCR E
F3EE C2B9F3 JNZ S-1
F3F1 00 NOP
F3F2 00 NOP
F3F3 00 NOP
F3F4 00 NOP

```

;STAB.LOC.INR.SECTDD.

```

F3F5 3E61 MVI A,1
F3F7 3E44F5 STA ADINS00 ;
F3FA 3E6A MVI A,0AH ;MARK HEADER
F3FC 3E55F5 STA ADCLKDD+00H ;
F3FF 3E56F5 STA ADCLKDD+00H ;
F402 3E57F5 STA ADCLKDD+00H ;

```

SECTDD:

```

MVI A,0FH
STA ANRPF0-1
MVI A,0A1H
STA ANRPF0-4
STA ANRPF0-3
STA ANRPF0-2

```

;STAB. NR. SECTDD.

```

F415 2A6BF5 SHLD LT7BDD
F418 2B INX H
F419 2E6BF5 SHLD LT7BDD
F41C 7E MOV A,M
F41B 3E87F5 STA ANRSFB ;

```

;PREGATIRE DMA ZONA DMA HEADER

```

F420 1189F5 LXI B,ADCLKDD
F423 011080 LXI B,801DH
F426 0DD4EE CALL DMAO
F429 1175F5 LXI B,ADD1A00+8
F42C 010580 LXI B,8015H
F42F 0BE2EE CALL DMA2
F432 116DF5 LXI B,ADD1A00
F435 010580 LXI B,8008H
F438 CDE2EE CALL DMA3

```

;VALIDARE CRC

```

F43B+BBDE PUN PCFL,NRZDTA,1
F43D+E6F1 IN PCFL
F43F+D3BE ORI NRZDTA
F441+BBDE OUT PCFL

```

;VALIDARE TRECERE MARK B1

```

F441+BBDE PUN PCFL,NRZDTA,1
F443+F608 IN PCFL
F445+B3BE ORI NRZDTA
F447+BBDE OUT PCFL
F449+E6F7 PUN PCFL,NRZDTA,0
F44B+0BDE IN PCFL
F44D 3E55 ANI 0-1- NRZDTA
F44F 03DB MVI A,0C5H ;LANS DMA
F451 03DB OUT 0DBH

```

```

;INT. BEPASIRE TO CAN2
F451 IE23 MVI E, 20H
F453 1B DCR E
F454 C253F4 JNZ 5-1
F457 3E45 MVI A, 15H ;SCOT AL
F459 03D8 OUT 0D8H

;INVALIDARE CRC
F45B+0BDE PUN PCSFL, NRZDTA, 0
F45D+E6FE IN PCSFL
F45F+D3DE ANI 0-1- NRZDTA
OUT PCSFL

;MARK BLOC
F461 3E8F MVI A, 0FBH
F463 3284F5 STA ANRPF0-1

; DMA ZONA MARK BLOC, INCEPUT BLOC
F466 1167F5 LXI D, ABLOC00
F469 010480 LXI B, 8000H
F46C C8F0EE CALL DMA3
F46F 1189F5 LXI D, ADOLK00
F472 011480 LXI B, 8014H
F475 CDD4EE CALL DMA0
F478 1175F5 LXI D, ADOTAM0+8
F47B 011080 LXI B, 8010H
F47E CDE2EE CALL DMA2

;INT. HEADER-BLOC
;CONTRD: MVI E, 9H
F481 1E09 MVI E, 9H
F483 1B DCR E
F484 C288F4 JNZ 5-1
F487 3E00 MVI A, 0
F489 00 NOP
F48A 00 NOP
F48B 7F MOV A, A

;VALIDARE TRECERE MARK BLOC
F48C+0BDE PUN PCSFL, NR00, 1
F48E+1F608 ORI NR00
F490+03DE OUT PCSFL
PUN PCSFL, NR00, 0
F492+0BDE IN PCSFL
F494+E6F7 ANI 0-1- NR00
F495+03DE OUT PCSFL
F498 3EC5 MVI A, 0C5H ;LANS, DMA
F49A 03D8 OUT 0D8H

;INT. BEPASIRE TO CAN2
F49C 1E19 MVI E, 19H
F49E 1B DCR E
F49F C218F4 JNZ 5-1
F4A2 00 NOP
F4A3 00 NOP
F4A4 3E45 MVI A, 45H ;SCOT AL
F4A6 03D8 OUT 0D8H

;INT. LUNGIME BLOC
F4A8 1EF3 MVI E, 0F3H
F4AA 1B DCR E
F4AB C2AAFA JNZ 5-1
F4AE 1E8F MVI E, 0F8H
F4B0 1B DCR E
F4B1 C260F4 JNZ 5-1
F4B4 1E0A MVI E, 0AH
F4B6 1B DCR E
F4B7 C260F4 JNZ 5-1
F4BA 7F MOV A, A
F4BB 7F MOV A, A
F4BC 00 NOP

;INVALIDARE CRC
F4B8+0BDE PUN PCSFL, NRZDTA, 1
F4BF+1F60E IN PCSFL
ORI NRZDTA
    
```

```

F4C1+03DE MVI A, 0C5H ;LANS DMA
F4C3 1189F5 LXI D, ADOLK00
F4C6 010C80 LXI B, 8000H
F4C9 CDD4EE CALL DMA0
F4CC 1167F5 LXI D, ABLOC00
F4CF 010480 LXI B, 8000H
F4D2 CDE2EE CALL DMA2
F4D5 1167F5 LXI D, ADOTAM00
F4D8 010980 LXI B, 8009H
F4DB C8F0EE CALL DMA3
F4DE 3EC5 MVI A, 0C5H ;LANS DMA
F4E0 03D8 OUT 0D8H

;INT. BEPASIRE TO CAN2
F4E9 1F08 MVI E, 08H
F4EA 1B DCR E
F4EB C2E4FA JNZ 5-1
F4EB 3E00 MVI A, 00
F4EA 3E45 MVI A, 45H ;SCOT AL
F4EC 03D8 OUT 0D8H

;INVALIDARE CRC
F4EE+0BDE PUN PCSFL, NRZDTA, 0
F4F0+E6FE IN PCSFL
F4F2+03DE ANI 0-1- NRZDTA
OUT PCSFL

;INCREMENTARE NUMR SECTOR
F4F4 C2A4F5 LBA ADINS00
F4F7 3C IIR A
F4F8 C264F5 STA ADINS00
F4FA FE1B ORI 1BH
F4FB C111F5 JZ 00H00

;PREGATIRE DATE BLOC URNATOR
F500 C031F5 CALL C000

;INT. BLOC-HEADER
F503 1E3A MVI E, 3AH
F505 1B DCR E
F506 C285F5 JNZ 5-1
F509 7F MOV A, A
F50A 7F MOV A, A
F50B 00 NOP
F50C 00 NOP
F50D 00 NOP
F50E C305F4 JMP SECT00
F511 C00CF2 EIRN00: CALL TFCIX
F514 1E02 MVI E, 2
F516 1B DCR E
F517 C213F5 JNZ 5-1
F51A E601 ANI 01
PUN PCSFL, NRZDTA, 0
F51C+0BDE IN PCSFL
F51E+E6FE ANI 0-1- NRZDTA
F520+03DE OUT PCSFL
PUN PCSFL, NR00, 1
F522+0BDE IN PCSFL
F524+1F608 ORI NR00
F526+03DE OUT PCSFL
PUN PCSFL, NR00, 1
F528+0BDE IN PCSFL
F52A+1F610 ORI NR00
F52C+03DE OUT PCSFL
F52E C3BDE9 JMP FINAL

;STABILIRE CIMP DATE
C000: LBA ADRC
F531 3A10E9 ANI 40H
F534 E640 JNZ C0FAD0
C0FAD0: LXI D, ADTCC100
F539 2A63F5 LXI B, ABLOC00
F53C 1167F5 CALL NR0000
    
```

CP/M MACRO ASSEM 2.0	#029	MODUL SDDF CU CDF:	CP/M MACRO ASSEM 2.0	#030	MODUL SDDF CU CDF:
F542 00	NOP			DB	OFFH
F543 00	NOP			ENDM	
F544 00	NOP		F589+FF	DB	OFFH
F545 00	NOP		F58A+FF	DB	OFFH
F546 00	NOP		F58B+FF	DB	OFFH
F547 00	NOP		F58C+FF	DB	OFFH
F548 00	NOP		F58D+FF	DB	OFFH
F549 00	NOP		F58E+FF	DB	OFFH
F54A C9	RET		F58F+FF	DB	OFFH
F54B 2A5F5	COFADD: LHL D	AADFADD	F590+FF	DB	OFFH
F54E 1167F5	LXI D, ABLOCDD	D, ABLOCDD	F591+FF	DB	OFFH
F551 C0SAF5	CALL MOV3DD	MOV3DD	F592+FF	DB	OFFH
F554 23	INX H	H	F593+FF	DB	OFFH
F555 23	INX H	H	F594+FF	DB	OFFH
F556 228SF5	SHLD AADFADD	AADFADD		REPT	3
F559 C9	RET			DB	0AH
F55A 7E	MOV3DD: MOV A, M	A, M		ENDM	
F55B 12	STAX D	D	F595+0A	DB	0AH
F55C 13	INX D	D	F596+0A	DB	0AH
F55D 12	STAX D	D	F597+0A	DB	0AH
F55E 13	INX D	D		REPT	10
F55F 12	STAX D	D		DB	OFFH
F560 13	INX D	D		ENDM	
F561 12	STAX D	D	F598+FF	DB	OFFH
F562 C9	RET		F599+FF	DB	OFFH
F563 E5	ADTSCDD: DB	0E5H	F59A+FF	DB	OFFH
F564	ADINSDD: DS	1	F59B+FF	DB	OFFH
F565	AADFADD: DS	2	F59C+FF	DB	OFFH
F567	ABLOCDD: DS	1	F59D+FF	DB	OFFH
F56B	LT7DD: DS	2	F59E+FF	DB	OFFH
	ADDTADD: REPT	0D	F59F+FF	DB	OFFH
	DB	0AEH	F5A0+FF	DB	OFFH
	ENDM		F5A1+FF	DB	OFFH
F56D+4E	DB	0AEH	F5A2+FF	DB	OFFH
F56E+4E	DB	0AEH	F5A3+FF	DB	OFFH
F56F+4E	DB	0AEH	F5A4+FF	DB	OFFH
F570+4E	DB	0AEH	F5A5+FF	DB	OFFH
F571+4E	DB	0AEH	F585 =	ANRPSD EQU	ADDTADD+18H
F572+4E	DB	0AEH	F587 =	ANRPSD EQU	ADDTADD+1AH
F573+4E	DB	0AEH	F5A6 =	DS	100H
F574+4E	DB	0AEH	F5A8 =	STACK EQU	\$
	REPT	12D	F5A6 =	DS	100H
	DB	00	F7A6 =	MEMORY EQU	\$
	ENDM		F7A6 =	END	
F575+00	DB	00			
F576+00	DB	00			
F577+00	DB	00			
F578+00	DB	00			
F579+00	DB	00			
F57A+00	DB	00			
F57B+00	DB	00			
F57C+00	DB	00			
F57D+00	DB	00			
F57E+00	DB	00			
F57F+00	DB	00			
F580+00	DB	00			
	REPT	3			
	DB	0A1H			
	ENDM				
F581+A1	DB	0A1H			
F582+A1	DB	0A1H			
F583+A1	DB	0A1H			
F584 FE	DB	0FEH			
F585 00	DB	00			
F586 00	DB	00			
F587 01	DB	01			
F588 01	DB	01			
	ADCLKDD: REPT	12D			

PROGRAM DE ÎNCĂRCARE LA PUNEREA SUB TENSIUNE

INCARCAREA SISTEMULUI MACRO-80 3.36 17-Mar-80 PAGE 1-1

```

;DATA: 05.08.86
0000 SEASE EQU 00000H
0078 BASE EQU 76H

ORG SEASE

0000 C3 014F JMP SH0

.780
;INITIALIZARE CTC/UC
INIPER: LD A,05H ;COMANDA CANAL 0
OUT (CF4H),A
LD A,08H ;CONSTANTA CANAL 0
OUT (CF4H),A ;1200 BAUD
;INITIALIZARE SIO/UC
LD A,18H ;INITIALIZARE CAN. A
OUT (CF4H),A
LD A,14H ;ADRESARE UR4
OUT (CF4H),A ;INITIALIZARE INT.
LD A,4CH ;RATA DATE X 16=CEAS
OUT (CF4H),A ;2 BITI STOP
LD A,35H ;ADRESARE WR3
OUT (CF4H),A ;INITIALIZARE ERORI
LD A,0EAH ;SBITI/CAR
OUT (CF4H),A ;VALID. TRANSM.
LD A,13H ;ADRESARE WR3
OUT (CF4H),A
LD A,0C1H ;SBITI/CAR
OUT (CF4H),A ;VALID REC.
;INITIALIZARE CTC/CDF
IM 2 ;ZRO IN MODUL 2
LD HL,INI ;HL=ADR. TAB. ADRESE
LD A,H
LD I,A
LD IX,I17 ;INCARCARE TAB. ADR.
LD (INI),IX
LD IX,I16
LD (INI+5),IX
LD IX,I15
LD (INI+10),IX
LD IX,I14
LD (CF010H+15),IX
LD A,10H ;VECTOR INTR.
OUT (CF4H),A
LD A,0D7H ;COMD. CAN. 0
OUT (CF4H),A
LD A,1 ;CONST. CAN 0
OUT (CF4H),A
LD A,(0D7H) ;COMD. CAN. 1
OUT (CF5H),A
LD A,1 ;CONST. CAN. 1
OUT (CF5H),A
LD A,0D7H ;COMD. CAN. 2
OUT (CF6H),A
LD A,1 ;CONST. CAN. 2
OUT (CF6H),A
LD A,0D7H ;COMD.CAN. 3
OUT (CF7H),A
LD A,1 ;CONST.CAN. 3
OUT (CF7H),A
0076 C9 RET

```



```

0156' D6 10          SUI 10H
0158' 67            MOV M,A
0159' 22 0004       SHLB NEMTP
015C' 22 0014       SHLB NEMTP+10H
                    ;COPIAZA IN LOCATII DEDICATE
015F' 01 0008'     LXI B,TOS
0162' 49           MOV L,C
0163' F9           SPHL
0164' 0A           SHI: LDAX B
0165' 77           MOV M,A
0166' 0C           INR C
0167' 2C           INR L
0168' C2 0164'     JNZ SHI
016B' 0E 01       MVI L,LOW SLOC
016D' 74           MOV M,H
016E' 35           DCR H
                    ;INITIALIZI PAGINA 0
0066             ANMI ERU 65H
016F' 3E C3       MVI A,0C3H
0171' 32 0000     STA RESET
0174' 32 0066     STA ANMI
0177' 21 FF0F     LXI H,OFF0FH
017A' 22 0001     SHLB RESET+1
017B' 22 0067     SHLB ANMI+1
                    ;INITIALIZI PERIFERICE
0180' 09 011E'     CALL IODEV
                    ;COPIAZA PRON-URILE
0183' 2A 0004     LHLD NEMTP
0186' 40           MOV C,L
0187' 44           MOV B,H
0188' 03           INX B
0189' 11 01C1'     LXI D,TOT
018C' 21 1800     LXI H,1800H
018F' CB 01B2'     CALL COPY
                    ;TEST INTRARE S0/MON
0192'             INTRARE:
0192' DB F01F'     CALL INICDF
0195' DB 78       IN BASE
0197' E6 08       ANI 08H
0199' CA F01C'     JZ MONIT
019C' DB 78       IN BASE
019E' E6 01       ANI 01H
01A0' CA F01C'     JZ MONIT
01A3' C3 0100'     JMP ISISII
                    ;BUCLA TEST MEMORIE
01A6' 24           LOOP: INR H
01A7' C8           RZ
01A8' 7E           MOV A,M
01A9' 2F           CMA
01AA' 77           MOV M,A
01AB' BE           CMP M
01AC' 2F           CMA
01AD' 77           MOV M,A
01AE' C0           RNZ
01AF' C3 01A6'     JMP LOOP
                    ;COPIERE <DE> IN <BC> PE <HL>
01B2' 1A           COPY: LDAX B
01B3' 62           STAX B
01B4' 13           INX D
01B5' 03           INX B
01B6' 2B           DCX H
01B7' 7B           MOV A,L
01B8' 3B           DCR A
01B9' C2 01B2'     JNZ COPY
    
```

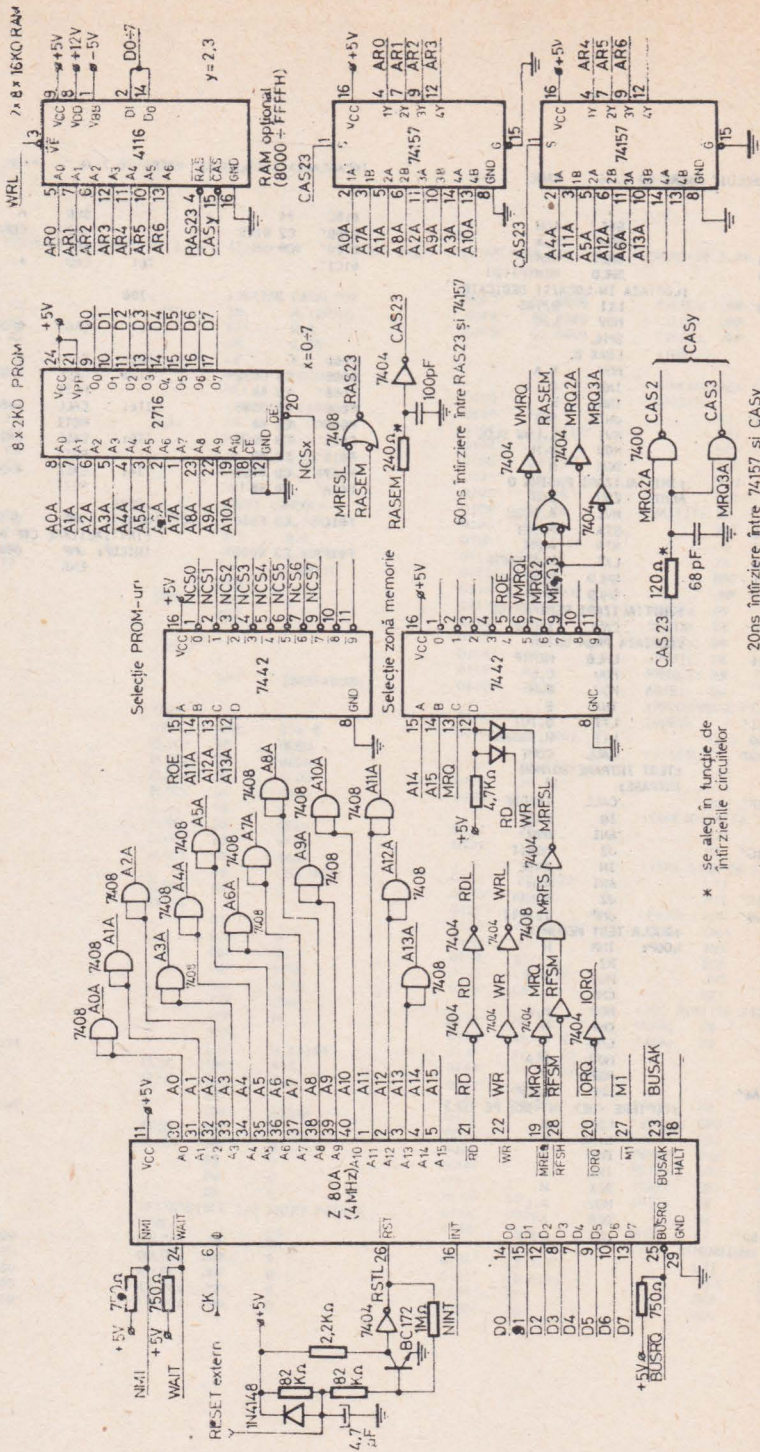
```

01BC 94          SUB H
01BD' C2 01B2'     JNZ COPY
01C0' C9          RET
01C1'             ERU
                    TOT
                    .Z80
                    ORG 0F000H
F000'           INI: DS 8
F008' C0 0038     I77: CALL 7*8
F00B' EB 40       RETI
F00D' CD 0020     I76: CALL 8*8
F010' ED 48       RETI
F012' CB 0028     I75: CALL 5*8
F015' ED 40       RETI
F017' CD 0020     I74: CALL 4*8
F01A' EB 48       RETI
                    .S080
F01C' C3 F800     MONIT: JMP 0F800H
F01F' C3 0000     ;INITIALIZARE CDF ALES
                    INICDF: JMP 00000H
                    END
    
```

A MEMEIE CALI INKORVATI ZIDIS BERROVAT COMPT.

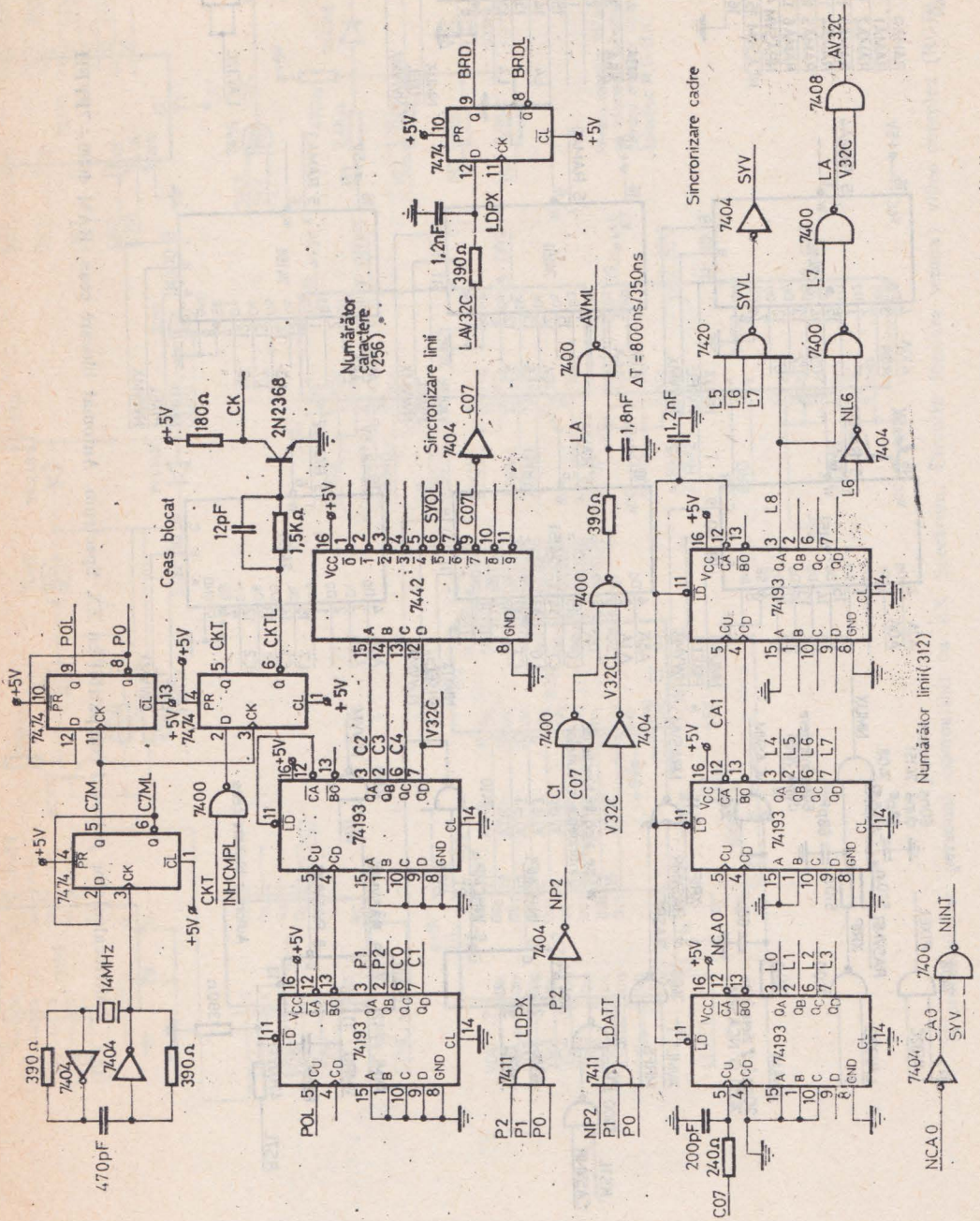
SCHEMELE UNUI MICROCALCULATOR PERSONAL COMPATIBIL CU ZX SPECTRUM

ANEXA E

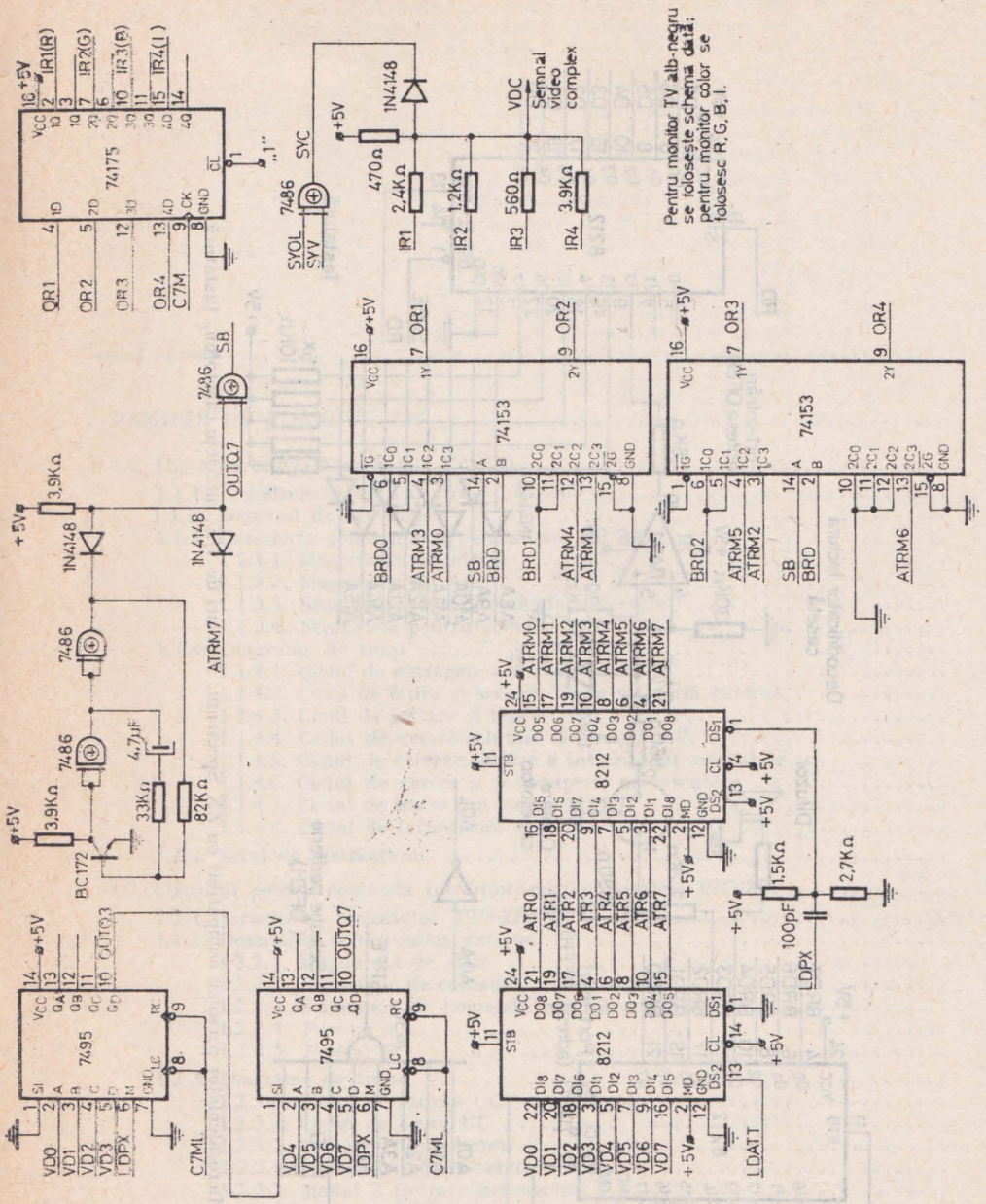
Microcalculator personal compatibil cu ZX Spectrum, Z80, RAM, RAM optional, selecții PROM, RAM, inițiere

Microcalculator personal compatibil cu ZX Spectrum. Ceas, numărătoare de caractere și linii

Pentru monitor TV alb-negru se foloseste schema data; pentru monitor color se folosesc R, G, B, I.

Microcalculator personal compatibil cu ZX Spectrum. Circuite formare semnal video complex (RGB)

Cuvînt înainte	5
1. FAMILIA DE CIRCUITE Z80	7
1.1. Unitatea centrală pe 8 biți UC-Z80	7
1.1.1. Registrele unității centrale UC-Z80	8
1.1.2. Sistemul de intreruperi	10
1.1.3. Descrierea conexiunilor externe ale UC-Z80	12
1.1.3.1. Magistrala de adrese	12
1.1.3.2. Magistrala de date	13
1.1.3.3. Semnalele pentru comanda sistemului	13
1.1.3.4. Semnalele pentru comanda UC-Z80	13
1.1.4. Diagrame de timp	15
1.1.4.1. Ciclul de extragere a codului-operației	15
1.1.4.2. Ciclii de citire și scriere din/în memoria externă	17
1.1.4.3. Ciclii de intrare și ieșire	18
1.1.4.4. Ciclul de cerere-achitare de magistrală	19
1.1.4.5. Ciclul de cerere-achitare a intreruperii mascabile	20
1.1.4.6. Ciclul de cerere a intreruperii nemascabile	22
1.1.4.7. Ciclul de ieșire din starea HALT	24
1.1.4.8. Ciclul de inițializare	25
1.1.5. Setul de instrucțiuni	26
1.2. Circuitul pentru comanda intrărilor/ieșirilor paralele PIO-Z80	55
1.2.1. Structura circuitului PIO-Z80	57
1.2.2. Descrierea conexiunilor externe	58
1.2.2.1. Magistrala de date	58
1.2.2.2. Semnalele de comandă a circuitului	59
1.2.2.3. Semnalele de comandă ale intreruperilor	60
1.2.2.4. Port-ul A	60
1.2.2.5. Port-ul B	61
1.2.3. Diagrame de timp	61
1.2.3.1. Ciclul de scriere UC	61
1.2.3.2. Ciclul de citire UC	61
1.2.3.3. Modul 0 (ieșire-octet)	61
1.2.3.4. Modul 1 (intrare-octet)	63
1.2.3.5. Modul 2 (intrare/ieșire-octet)	64
1.2.3.6. Modul 3 (intrare/ieșire pe bit)	65
1.2.3.7. Întreruperi	67
1.2.4. Programarea circuitului PIO-Z80	70
1.2.4.1. Vectorul de intrerupere	70
1.2.4.2. Modul de lucru	71
1.2.4.3. Cuvîntul de comandă-intreruperi	71

1.2.4.4. Inițializarea circuitului	72
1.2.4.5. Programarea circuitului pentru funcționare în modul 0	73
1.2.4.6. Programarea circuitului pentru funcționare în modul 1	74
1.2.4.7. Programarea circuitului pentru funcționare în modul 2	75
1.2.4.8. Programarea circuitului pentru funcționare în modul 3	76
1.3. Circuitul numărător-temporizator CTC-Z80	77
1.3.1. Structura circuitului CTC-Z80	78
1.3.2. Descrierea conexiunilor externe	80
1.3.2.1. Magistrala de date	80
1.3.2.2. Semnalele de comandă UC	80
1.3.2.3. Semnalele de comandă a întreruperilor	81
1.3.2.4. Semnalele de I/E pe canale	82
1.3.3. Diagrame de timp	82
1.3.3.1. Ciclul de scriere UC	82
1.3.3.2. Ciclul de citire UC	82
1.3.3.3. Modul numărător	83
1.3.3.4. Modul temporizator	83
1.3.4. Programarea circuitului CTC-Z80	83
1.3.4.1. Cuvântul de comandă	84
1.3.4.2. Constanta de timp	86
1.3.4.3. Vectorul de întrerupere	86
1.3.4.4. Programarea circuitului pentru funcționare în modul numărător	86
1.3.4.5. Programarea circuitului pentru funcționare în modul temporizator	88
1.4. Circuitul pentru comanda intrărilor/ieșirilor serie SIO-Z80	90
1.4.1. Prezentare generală. Comunicații de date	90
1.4.2. Structura circuitului SIO-Z80	99
1.4.3. Descrierea conexiunilor externe	104
1.4.4. Funcționarea circuitului. Posibilități de lucru	104
1.4.4.1. Moduri de lucru cu unitatea centrală	105
1.4.4.2. Moduri de transmisie asincrone	106
1.4.4.3. Moduri de transmisie sincrone	108
1.4.4.3.1. Transmisia sincronă de tip BCP	109
1.4.4.3.2. Recepția sincronă de tip BCP	110
1.4.4.3.3. Transmisia sincronă de tip BOP (SDLC)	111
1.4.4.3.4. Recepția sincronă de tip BOP (SDLC)	112
1.4.5. Programarea circuitului SIO-Z80	112
1.4.5.1. Registrele de comandă	113
1.4.5.2. Registrele de stare	119
1.4.5.3. Un exemplu de programare	121
<i>Bibliografie</i>	123
2. CONECTAREA MEMORIILOR EXTERNE CU DISCURI FLEXIBILE LA SISTEME CU MICROPROCESOARE	125
2.1. Unități de discuri flexibile — UDF	125
2.1.1. Definiții	125
2.1.2. Interfața mediu — cap magnetic	127
2.1.3. Discheta	128
2.1.4. Caracteristici ale unităților de disc flexibil	129
2.1.4.1. Caracteristici generale	129
2.1.4.2. Caracteristici ale înregistrării	129
2.1.4.3. Timpi de acces	130
2.1.4.4. Caracteristici referitoare la capul magnetic	130
2.1.4.5. Caracteristici specifice UDF de tip MF 6400	130
2.1.5. Semnale de interfață a unităților de disc flexibil	131
2.2. Formate standard pentru înregistrare pe disc flexibil	133
2.2.1. Format standard pentru înregistrare în densitate simplă	133
2.2.2. Format standard pentru înregistrare în densitate dublă	135
2.3. Circuitul LSI 8271 pentru înregistrare în densitate simplă	138
2.3.1. Conexiunile externe	139
2.3.2. Registrele interne ale 8271	142

2.3.3.	Fazele de lucru ale 8271	143
2.3.4.	Descrierea registrelor de stare și de rezultat	146
2.3.4.1.	Registru de stare	146
2.3.4.2.	Registru de rezultat	147
2.3.5.	Descrierea operațiilor	148
2.3.5.1.	Inițializarea	148
2.3.5.2.	Specificarea parametrilor UDF	148
2.3.5.3.	Căutarea	149
2.3.5.4.	Citirea stării UDF	150
2.3.5.5.	Formatarea	150
2.3.5.6.	Citirea unui bloc de identificare	151
2.3.5.7.	Citirea/scrierea registrelor speciale	151
2.3.5.8.	Comenzi cu prelucrare de date	154
2.3.5.8.1.	Operații pe un sector	154
2.3.5.8.2.	Operații multisector	155
2.3.5.8.3.	Operații de căutare a configurației de date	155
2.4.	Circuitul LSI 8272 pentru înregistrare în densități simplă sau dublă	156
2.4.1.	Conexiunile externe	157
2.4.2.	Registrele interne ale 8272	158
2.4.3.	Setul de comenzi	160
2.4.4.	Descrierea comenzilor	165
2.4.4.1.	Citirea sectoarelor normale	165
2.4.4.2.	Scrierea sectoarelor normale și speciale	167
2.4.4.3.	Citirea sectoarelor speciale	167
2.4.4.4.	Citirea completă a unei piste	167
2.4.4.5.	Citirea unui bloc de identificare	167
2.4.4.6.	Formatarea	167
2.4.4.7.	Comenzi de căutare a coincidenței cu o configurație dată	168
2.4.4.8.	Căutarea	169
2.4.4.9.	Recalibrarea UDF	169
2.4.4.10.	Sesizarea stării de întrerupere	170
2.4.4.11.	Specificarea parametrilor UDF	170
2.4.4.12.	Sesizarea stării UDF	170
2.4.4.13.	Comanda invalidă	170
2.4.5.	Opțiunile de stare	171
2.4.6.	Programarea circuitului 8272	173
2.5.	Circuitul LSI 8257 pentru acces direct la memorie — DMA	176
2.5.1.	Conexiunile externe	177
2.5.2.	Registrele interne ale 8257	179
2.5.2.1.	Registrele de canal	180
2.5.2.2.	Registru de mod	180
2.5.2.3.	Registru de stare	181
2.5.3.	Desfășurarea transferurilor DMA cu 8257	182
	<i>Bibliografie</i>	185
3.	UN SISTEM MODULAR CU MICROPROCESOR	186
3.1.	Prezentarea generală a sistemului	186
3.2.	Modulul unitate centrală	189
3.3.	Modulul memorie	194
3.4.	Module de cuplare a discului flexibil	199
3.4.1.	Cuplor de disc flexibil cu LSI 8271	199
3.4.1.1.	Prezentarea circuitelor	199
3.4.1.2.	Programarea LSI 8271 (Anexa A)	202
3.4.1.2.1.	Inițializarea	202
3.4.1.2.2.	Programarea 8271 pentru execuția unei operații curente	203
3.4.1.2.3.	Tratarea întreruperii lansate de 8271	203
3.4.2.	Cuplor de disc flexibil cu LSI 8272	204
3.4.2.1.	Prezentarea circuitelor	204

3.4.2.2.	Programarea LSI 8272 (Anexa B)	210
3.4.2.2.1.	Inițializarea	210
3.4.2.2.2.	Programarea 8272 pentru execuția unei operații	210
3.4.2.2.3.	Tratarea întreruperii lansate de 8272	211
3.4.3.	Cuplor de disc flexibil pentru înregistrări în format programabil	211
3.4.3.1.	Circuitele de comenzi/stări	212
3.4.3.2.	Canalul de citire/scriere	214
3.4.3.3.	Circuitul de control cu cod ciclic detector de eroare	220
3.4.3.4.	Circuitele de dialog DMA	224
3.4.3.5.	Circuitele de detecție a mărcilor	226
3.4.3.6.	Circuitele de sincronizare	227
3.4.3.7.	Programele cuplorului de disc flexibil pentru înregistrări în format programabil (Anexa C)	227
3.4.3.7.1.	Programul de inițializare	227
3.4.3.7.2.	Programul operației de căutare	228
3.4.3.7.3.	Programul operației de citire	229
3.4.3.7.4.	Programul operației de scriere	230
3.4.3.7.5.	Programul operației de formatare	231
3.4.4.	Circuitele de dialog cu magistrala	232
3.4.4.1.	Prezentarea circuitelor	232
3.4.4.2.	Descrierea <i>port</i> -urilor de comunicație între magistrală și subsistemul de disc flexibil	234
3.4.4.3.	Prezentarea programelor (Anexele A, B, C)	238
3.5.	Sisteme de operare pe disc flexibil	239
3.5.1.	Sistemul de operare ISIS-II	240
3.5.1.1.	Organizarea dischetei	240
3.5.1.2.	Rutinele de sistem ale ISIS-II	241
3.5.2.	Sistemul de operare CP/M	242
3.5.3.	Organizarea spațiului de memorie al microcalculatorului	243
3.5.3.1.	Locații și zone de memorie rezervate, compatibile cu sistemul de operare ISIS-II	243
3.5.3.2.	Locații și zone de memorie rezervate, compatibile cu sistemul de operare CP/M	245
	<i>Bibliografie</i>	246
Anexa A.	Programele SSDF cu LSI 8271	247
Anexa B.	Programele SSDF cu LSI 8272	254
Anexa C.	Programele SSDF cu CDFU	260
Anexa D.	Program de încărcare la punerea sub tensiune	275
Anexa E.	Schemele unui microcalculator personal compatibil cu ZX Spectrum	278

Redactor: DUMITRU NICOLESCU
Tehnoredactor: GH. CUCOȘ

Bun de tipar: 12.11.1986
Coli de tipar: 18. B 10186

Tiparul executat sub comanda
nr. 1275 la
Întreprinderea poligrafică
„13 Decembrie 1918”.
str. Grigore Alexandrescu nr. 89-97
București,
Republica Socialistă România

EDITURA MILITARĂ